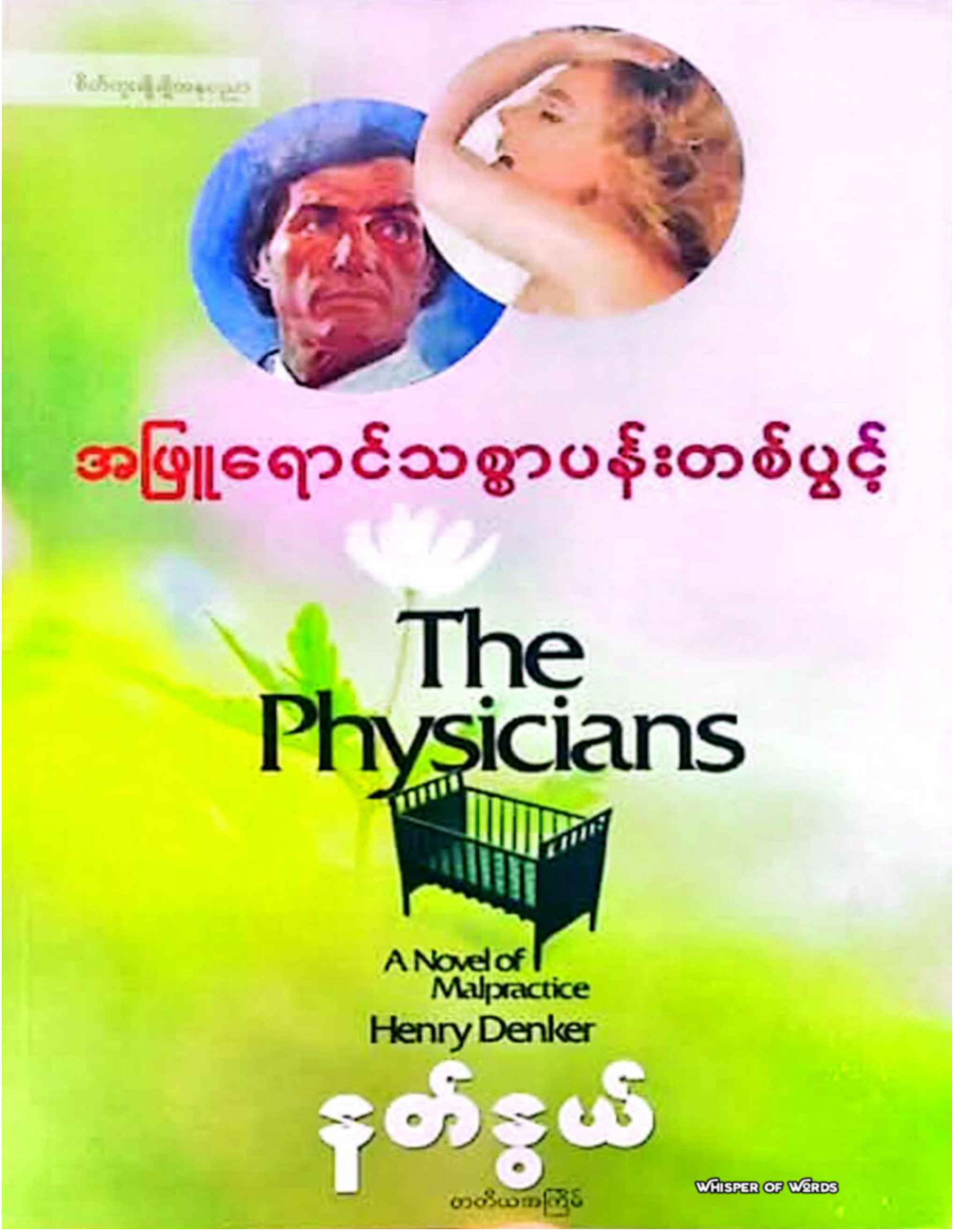

အဖြူရောင်သစ္စာပန်းတစ်ပွင့်
The Physicians
A Novel of Malpractice
Henry Denker
နတ်နွယ်
ဒုတိယအကြိမ်
WHISPER OF WORDS

ဘာသာပြန်သူ၏ အမှာ

ပထမဆုံး ပြောရမည့် အချက်ကတော့ ထုံးစံအတိုင်းပင် ဤဝတ္ထုကို မိမိအနေနှင့် လတ်တလော ဘာသာပြန်ဖို့ မဟုတ်ပါ။ အကြောင်းမှာ အချိန် မအားလပ်၍ပဲ ဖြစ်ပါသည်။ ဒေါ့စတာယက်စကီ ၏ ကာရာမာဇော့ညီအစ်ကိုများကို မိမိ ဘာသာပြန်နေသည်မှာ အချိန် အတော်ကလေး ကြာသွားပြီ။ ယခုထက်တိုင် အပြီး မသတ်နိုင်သေးပါ။ ယင်းကြောင့် ဤဘာသာပြန် စာအုပ်ကြီး မပြီးမချင်း မည်သည့် စာအုပ်ကိုမျှ ကြားဖြတ် မပြန်တော့၊ မည်သည့် လုံးချင်းကိုမျှ ကြားဖြတ် မရေးတော့ဟု အောက်မေ့ထားသည်။ ဤကြားထဲကွင် မလွဲသာ မရှောင်သာ အတိုအထွာ ကလေးများကိုသာ ရေးသွားမည်။

ယင်းသို့ဖြင့် မိမိသည် သတ်မှတ်ချက်များ အချိန်မီ မပြီးစီးသည့်အတွက် စာဖတ်ခြင်းကိုပါ ချွေတာရသည်။ လစဉ်ထုတ် မဂ္ဂဇင်းများ၊ အပတ်စဉ်ထုတ် တိုင်း မဂ္ဂဇင်းနှင့် အချို့သော မြန်မာ လုံးချင်း ဝတ္ထုများကို မဖတ်မဖြစ် ဖတ်ရသော်လည်း နိုင်ငံခြား ခေတ်ပေါ် ဝတ္ထုများကိုကား တတ်နိုင်သမျှ မဖတ်ဘဲ နေသည်။ ဖတ်ခဲ့လျှင် ဖတ်ရသည့်အချိန်လည်း ကုန်သည်။ ဖတ်ပြီးလျှင် ဘာသာပြန်ချင်သည့် စိတ်ကလည်း ပေါ်တတ်သည်။ ယင်းကြောင့် နိုင်ငံခြား စာအုပ် အရောင်းဆိုင် အငှားဆိုင်များသို့ ခြေဦးပင် မလှည့် ရှိသည်။ 'ဘဝတက္ကသိုလ်စာပေ' တွင် စာအုပ်အသစ်များ တွေ့လျှင်လည်း ကြည့်ရုံသာ ကြည့်ပြီး ပြန်ထားခဲ့သည်။

သို့သော် တနေ့တွင်တော့ 'ဘဝတက္ကသိုလ်စာပေ' သို့ ရောက်ရှိသွားရာ ကိုနေဝင်း အပြင်သွား နေသဖြင့် ခဏ ထိုင်စောင့်နေမိသည်။ ထိုင်စောင့်နေစဉ်အတွင်း ဟိုစာအုပ် သည်စာအုပ်ကို လှန်လှော ကြည့်ရှုနေမိသည်။ သည်တွင် စာအုပ်တအုပ်ကို တွေ့ရှိရသည်။ ဟင်နရီ ဒင်ကာ ရေးသည့် ဆရာဝန်ဆိုသည့် စာအုပ် ဖြစ်သည်။ စာအုပ် ကြော်ငြာနှင့် အမှာစာများက စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ ကောင်းလှသည်။ စာအုပ်ကို ဖတ်ချင်စိတ် ဖြစ်ပေါ်စေသည်။ သို့ဖြင့် အချိန်ရသည့်အခါတွင် ဖတ်ရန်ဆိုပြီး ထိုစာအုပ်ကို ယူခဲ့မိသည်။

အချိန်ရသည့်အခါ ဖတ်ရန်ဟု ဆိုသော်လည်း အိမ်ရောက်သောအခါ အခြား အလုပ်တွေကို ဘေးဖယ်ထားပြီး အနီးစာအုပ်ကို ဖတ်မိသည်။ ဖတ်မိသည်နှင့် ပြဿနာ ဖြစ်ရတော့သည်။ စာအုပ်က ဆွဲဆောင်လှသည်။ အရေးအသား ကောင်းသည်။ ဇာတ် ကောင်းသည်။ ဇာတ်ဆောင်များ အားကောင်းသည်။ အားပြိုင်ဆိုင်မှု ကြီးမားသည်။ နောက် ဘာဖြစ်မလဲ သိချင်သည်။ ဘယ်လို အဆုံးသတ်မလဲ သိချင်သည်။ ယင်းသို့ဖြင့် စာအုပ်ကို လက်ကမချနိုင်ဘဲ ရှိသည်။ စာမျက်နှာ ၃၅၀ နီးပါးရှိသည့် ဝတ္ထုကို တလျှောက်တည်း အပြီး ဖတ်မိသည်။

နောက်ဆုံး စာကြောင်းကို ဖတ်ပြီးသောအခါ နံနက် လေးနာရီ ထိုးနေပြီ။ တုံးမောင်းခေါက်သံများ ကြားနေရပေပြီ။

ထုံးစံအတိုင်းပင် စာအုပ်တအုပ်ကို နှစ်ခြိုက်မိပြီဆိုလျှင် ဘာသာပြန်ချင်စိတ် ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ သို့သော် မည်သို့မျှ အချိန်မပေးနိုင်သဖြင့် စိတ်က ဖြေသိမ့်ထားရသည်။ နောင်တချိန် အားမှပဲ ပြန်တော့မည်။ စာအုပ်ကို မမြင်ကွယ်ရာမှာ ထားလိုက်သည်။ သူ့ကို စိတ်ထဲမှ မေ့ထားလိုက် သည်။ လွတ်ရာ ကျွတ်ရာမှာ အေးချမ်းစွာ နေချေလော့။

သည်လိုနှင့် မေ့မေ့လျော့လျော့ ရှိနေစဉ်မှာပင် ပြဿနာတခု ပေါ်လာသည်။ မိုးဝေမှာ ဘာသာပြန် အခန်းဆက် ဝတ္ထုရှည် တပုဒ် ထည့်ဖို့ ဖြစ်သည်။ သည်တော့လည်း သည်ဝတ္ထုကိုပင် ဘာသာပြန်ရတော့သည်။ မိမိအဖို့ သူ့ကို ရှောင်တိမ်းပြီး အခြား ဝတ္ထုတပုဒ်ကို ပြန်ဆိုနိုင်ရန် မစွမ်းပါ။ သူက မိမိ၏ စိတ်အစဉ်ကို အင်အားကြီးမားစွာဖြင့် လွှမ်းမိုးလျက် ရှိပါသည်။

မိမိသည် ဆေးသိပ္ပံ ဆေးလောက ဝတ္ထုများ ဖြစ်သော COMA (တဖန် ပြန်၍ မနိုးသော ဝေဒနာ) နှင့် FEVER (အများနှင့် တယောက်) တို့ကို ပြန်ဆိုခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ ဆေးဝတ္ထုများကို ပြန်ဆိုရသည်မှာ အနည်းနှင့် အများတော့ လက်ဝင်ပါသည်။ ဆေးဝေါဟာရများ ဆေးပညာရပ် များကို လူအများ နားလည်အောင်နှင့် မတိမ်းမစောင်းရအောင် ပြန်ဆို ရေးသားရသည်မှာ ထင်သလောက် မလွယ်ပါ။ အထွေထွေ အဘိဓာန်ကြီးများ၊ ပညာရပ် အဘိဓာန်များ၊ ပုံပြ အဘိဓာန်များ၊ ဆေး အဘိဓာန်များနှင့် ဆေးပညာ စာအုပ်များကို မှူးနောက်အောင် ဖတ်ရှုရပါသည်။ မရှင်းလင်းသောအချက်များကို ဝေါဟာရ ပညာရှင်များ၊ ဆရာဝန်များ၊ ကျွမ်းကျင်သူများထံ မေးမြန်း ဆွေးနွေး ရပါသည်။ လေ့လာဆည်းပူး ရပါသည်။

သည်ဝတ္ထုမှာ ဆေးဝတ္ထု ဖြစ်ရုံမျှမက တရားရုံးဝတ္ထု တပုဒ်လည်း ဖြစ်နေတော့သည်။ ဩဇာအာဏာ ကြီးမားသော သန်းကြွယ် သူဌေးကြီး တဦးသည် ဆရာဝန်၏ ကုသမှု မှားယွင်းသဖြင့် သူ၏ မြေးကလေး ဦးနှောက် ပျက်စီးသွားသည်ဆိုကာ လျော်ကြေးငွေ ဒေါ်လာ ငါးသန်း ရလိုမှုနှင့် ဆရာဝန်ကို တရားစွဲဆိုသည်။ ဆရာဝန်နှင့် သူ၏ ရှေ့နေတို့သည် သူတို့ဘက်မှ မှန်ကန်ကြောင်း၊ ဆေးကုသမှု မှန်ကန်ကြောင်း၊ ကလေးငယ် ဦးနှောက် ပျက်စီးရသည့် အကြောင်းရင်းတို့ကို အချက်အလက် ပြည့်စုံစွာဖြင့် အချက်ပိုင်ပိုင် ခုခံထုချေကြရသည်။ သည်တွင် ဥပဒေ ဝေါဟာရများ၊ တရားခွင် မြင်ကွင်းများ၊ ရှေ့နေတို့၏ ကုတ်ကတ်သော ပြန်လှန်မေးခွန်းများကို ရင်ဆိုင်ရသည်။ မိမိမှာ ဆရာဝန် မဟုတ်သလို ရှေ့နေ တဦးလည်း မဟုတ်ပါချေ။ သို့ဖြင့် ဥပဒေ ဝေါဟာရများ၊ ဥပဒေများ၊ တရားရုံးနှင့် စပ်လျဉ်းသည် များကို ရှာဖွေ ဖတ်ရှုရပြန်တော့သည်။ ဤဝတ္ထု၏ အသက်သည် ပြန်လှန်မေးခွန်းများနှင့် တရားခွင် လျှောက်လဲချက်များပင်

ဖြစ်ပါသည်။ ဩဇာတိက္ကမ ကြီးမားသော ဝတ်လုံတော်ရကြီး များနှင့် ငယ်ရွယ်နုပျိုသော ရေနံ့နေမကလေးတို့၏ အားပြိုင်မှုကို တွေ့ ရှိကြရမည် ဖြစ်သည်။

ဤဝတ္ထုတွင် အာရ်အိပ်ချ် ပြဿနာသည် အဓိက နောက်ခံအချက် တခု ဖြစ်ပါသည်။ အာရ်အိပ်ချ် ဆိုသည်မှာ သွေးဆဲလ်နီတွင် တွေ့ရှိရသော ဝတ္ထုတခု ဖြစ်ပါသည်။ အာရ်အိပ်ချ်ဝတ္ထု (RH Factor) ဟု ခေါ်သည်မှာ ဤဝတ္ထုပစ္စည်းကို (Rhesus) မျောက်၏ သွေးမှာ ပထမဆုံး စတင် တွေ့ရှိရ၍ ဖြစ်ပါသည်။ များသောအားဖြင့် လူတွေမှာ အာရ်အိပ်ချ်ဝတ္ထု ပါရှိကြပါသည်။ လူအနည်းငယ်မှာသာ အာရ်အိပ်ချ် မပါရှိသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ အာရ်အိပ်ချ် မပါရှိသူကို အာရ်အိပ်ချ် နဂ္ဂတစ်ဟု ခေါ်ပြီး အာရ်အိပ်ချ် ပါရှိသူကို အာရ်အိပ်ချ် ပေါ့ဇစ်တစ်ဟု ခေါ်ပါသည်။ အာရ်အိပ်ချ် နဂ္ဂတစ် မိခင်တဦးသည် အာရ်အိပ်ချ် ပေါ့ဆစ်ဇစ်တစ် ကလေးတယောက်ကို ကိုယ်ဝန်ဆောင်သည့်အခါတွင် ပဋိပစ္စည်း တုံ့ပြန်မှု ဖြစ်ပြီး ကလေး၏ သွေးများကို ဖျက်ဆီး ပစ်နိုင်ပါသည်။ ကလေးမှာ အသားဝါ ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ ဤဝတ္ထုတွင် မွေးကင်းစကလေး အသားဝါ ဖြစ်ခြင်းကို အလင်းကုထုံး (Phototherapy) နည်းနှင့် ကုရာမှ ဇာတ်လမ်း စပါသည်။ နောက် နှစ်လ အကြာတွင် ကလေးငယ်၏ဦးနှောက် ထိခိုက် ပျက်စီးသွားချိန်တွင် ဇာတ်လမ်း အရှိန် မြင့်တက်လာရပါတော့သည်။

ဤဝတ္ထုကို မိုးဝေ မဂ္ဂဇင်းတွင် ၁၉၈၄ ခုနှစ် ဇွန်လမှ ၁၉၈၅ ခုနှစ် မေလအထိ ၁၂ လတိုင်တိုင် အခန်းဆက် ဝတ္ထုရှည်အဖြစ် ဖော်ပြခဲ့ပါသည်။ သို့သော် အဆုံးမသတ်ခဲ့ပါ။ မိုးဝေတွင် မိမိ မလုပ်တော့သောအခါ ဝတ္ထုကိုလည်း ဆက်လက် မဖော်ပြတော့ပါ။ လုံးချင်းဝတ္ထုအဖြစ် ထုတ်ဝေရန်သာ စီစဉ်ရတော့သည်။ သို့သော် အကြောင်းကြောင်းကြောင့် ဤဝတ္ထုကို ယခုမှပင်လျှင် ပုံနှိပ် ထုတ်ဝေနိုင်တော့သည်။

ဤဝတ္ထု မူရင်းကို ပေးသော ကိုနေဝင်း (ဘဝတက္ကသိုလ်)၊ ဤဝတ္ထုကို အခန်းဆက် ဝတ္ထုရှည် အဖြစ် ရေးသားထည့်သွင်းရန် တိုက်တွန်း တောင်းဆိုခဲ့ကြသော ကိုတင်မောင်ဝင်း (စာပေမွန်) နှင့် စာရေးဆရာ လွင်စန်းယဉ်၊ ဤဝတ္ထု အခန်းဆက် ဖော်ပြသည်ကို စိတ်ဝင်စားစွာ စောင့်ဆိုင်း ဖတ်ရှုကြပြီး လုံးချင်းအဖြစ် ထုတ်ဝေရန် တိုက်တွန်းခဲ့သော စာဖတ်သူများ၊ ဤစာအုပ် ပုံနှိပ် ထုတ်ဝေနိုင်ရန် ကူညီခဲ့ကြသော မိတ်ဆွေများနှင့် ဘဝတက္ကသိုလ် တိုက်သားများ အားလုံးကို အထူးပင် ကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။

※※※

(၁)

သူသည် မိုက်ကရိုစကုပ် ရှေ့တွင် ထိုင်မိပြီဆိုလျှင် လုပ်ငန်းတွင် အာဘယ်မျှ အာရုံဝင်စားနေမိပြီး အချိန်မည်မျှ ကုန်ဆုံးသွားပြီကို သတိ မပြုမိပါတော့ချေ။ ယခုလည်း ခွဲစိတ်ဓားကလေးကို လှမ်းယူလိုက်ချိန်မှသာလျှင် သူသည် အမှတ်မထင် ဆိုသလို နံရံပေါ်မှ နာရီကို လှမ်းကြည့်လိုက်မိသည်။ ထိုအခါတွင် သူသည် စိတ်ရှုပ်ထွေးသွားဟန်ဖြင့် ခေါင်းမှ ဆံပင်များကို လက်ချောင်းများဖြင့် ထိုးဖွနေတော့သည်။ အကြောင်းမှာ သူသည် ယနေ့ညနေတွင် ဝင်ငွေ နည်းပါးသော ဆင်းရဲသား ရပ်ကွက် တခုမှ သားသည် မိခင်များအတွက် ကျန်းမာရေး ပညာပေး ဟောပြောပွဲ တခု ပြောကြားရန် ရှိကြောင်း ရုတ်ခြည်း သတိရရှိလိုက်သောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။ အချိန်၊ အချိန်၊ အချိန်က ဘယ်တော့မှ လုံလောက်သည် ဟူ၍ မရှိပါ။

သူသည် မိုက်ကရိုစကုပ် အောက်ရှိ မှန်ချပ်ပေါ်မှ နမူနာ အသားမျှင် ကလေးကို ခွဲစိတ်ဓားဖြင့် တို့ထိကာ ဆဲလ်များကို စတင် ရေတွက်သည်။ ပျက်စီး ယိုယွင်းမှုနှုန်း အလွန်အမင်း ဖြစ်နေသည် ကို တွေ့ရှိရသောအခါ သူ၏ ချောမောလှပသော မျက်နှာသည် သုန်မှုန် တည်ကြည် သွားတော့သည်။ အကယ်၍ မိခင်ဖြစ်သူသည် ကိုယ်ဝန်ဆောင်ကာလတွင် အာဟာရဓာတ် ဖွံ့ဖြိုးရေးကို မှန်ကန်စွာ သဘောပေါက် နားလည်ခဲ့လျှင် ဤပျက်စီး ယိုယွင်းမှုများကို ကောင်းစွာ ရှောင်ကြဉ် တားဆီးနိုင်ပေမည်။ ယခုတော့တွင် အာဟာရဓာတ် ချို့တဲ့သော ကလေးငယ် တဦး မွေးဖွားလာရပေဦးတော့မည်။ သည်ကလေး ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ကျန်းမာဖွံ့ဖြိုး နိုင်ချေမည်နည်း။

ထိုစဉ်မှာပင် သူ၏ ခေါင်းထက်ရှိ အသံချဲ့စက်မှ ရုတ်တရက် အသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

“ဒေါက်တာ ဂရန့်၊ ဒေါက်တာ ခရစ်တိုဖာ ဂရန့်၊ ဒေါက်တာ ဂရန့်”

သူ့စိတ်ထဲတွင် ရုတ်တရက် ဖြစ်ပေါ်လာသည်က ထိုခေါ်သံကို မသိကျိုးကျွန် ပြုထားရန်ပင် ဖြစ်သည်။ သို့သော် ထိုသို့ ပြုလုပ်၍ မဖြစ်နိုင်ကြောင်းကို သူ နားလည်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ခွဲစိတ်ဓားကို ချထားလိုက်ပြီး တယ်လီဖုန်းကို ကောက်ယူလိုက်သည်။

“ဒေါက်တာ ဆိုဗိုက ဆရာ့ကို အမြန်ဆုံး တွေ့ချင်နေပါတယ်”

“ဟုတ်ပြီ၊ သူနဲ့ ဆက်လိုက်ပါ”

ဂရန့် ချက်ချင်းပင် လိုက်လျောသည်။ ဒေါက်တာ ဆိုဗိုသည် အရေးမကြီးဘဲနှင့် ဘယ်တော့မှ မနှောင့်ယှက်တတ်ပါ။ ခဏအကြာတွင် ဒေါက်တာ ဆိုဗို၏ နွမ်းယဲ့သောအသံကို သူ ကြားရသည်။

"ခရစ်ရေ၊ အထူးဆောင်ကို လာခဲ့ပါလား၊ အခုပဲပေါ့"

"ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော် အခုချက်ချင်း လာခဲ့ပါ့မယ်"

"တောက်...၊ ဆေးရုံ ဓာတ်လှေကားတွေ ဘာဖြစ်လို့များ ဒါလောက် နှေးကွေးနေကြသလဲ မသိဘူး" ဟု ဒေါက်တာဂရန့် စိတ်ထဲတွင် ရေရွတ်လိုက်ပြီးနောက် လေးထပ်ရှိ မွေးကင်းစ အထူးကုဆောင်သို့ ဦးတည်ကာ လှေကားထစ်များကို ပြေးတက်သွားတော့သည်။ အမှန်တော့ သူသည် လုပ်စရာ အလုပ်တွေ လက်မလည်နိုင်လောက်အောင် ပြည့်ကျပ်နေသူ ဖြစ်သဖြင့် အမြဲတမ်းလိုပင် စိတ်မရှည်နိုင်ဘဲ ဖြစ်နေသည်။ မနက်ပိုင်းမှာ စာသင်ရသည်။ မွေးကင်းစ အဆောင်မှာ ပေါက်စန လူနာကလေးတွေ အမြဲတမ်း ပြည့်နေသည်။ နောက်ပြီးတော့ သူ အင်မတန် ဝါသနာပါသော သုတေသနအလုပ်က ရှိသေးသည်။ သည်တော့ သူ့မှာ ဘာမဆို အပြေးအလွှား လုပ်နေရတော့သည်။

သူသည် လှေကားမှ ပြေးတက်သွား နေရင်းမှာပင် လက်ရှိ ပြုစုလျက်ရှိသော စာတမ်းသို့ စိတ်ရောက်သွားသည်။ အာဟာရဓာတ် ချို့တဲ့သဖြင့် ဦးနှောက် ချွတ်ယွင်းသွားသော ကလေးသူငယ်များအကြောင်း ဖြစ်သည်။ ထိုကလေးသူငယ်များကို သူက 'ရေးနိုး ကလေးသူငယ်များ' ဟု အမည် ပေးထားသည်။ ဝင်ငွေ နည်းပါးသူများအတွက် ဆောက်လုပ် ပေးထားသော စီမံကိန်း ရပ်ကွက် တခုကို အစွဲပြု၍ ဖြစ်သည်။

ထို ဆင်းရဲသားရပ်ကွက်ကို တည်ဆောက်သူ၊ သူ ယခု ဖြတ်သန်းသွားနေသော ခန်းမဆောင်ကြီး နှင့် သူ၏ ဓာတ်ခွဲခန်းတို့ကို တည်ဆောက်သူမှာ ဂျွန် စတူးဝပ် ရေးနိုးဆိုသူ တဦးတည်းပင် ဖြစ်နေသည့်အချက်ကို အမြဲတမ်းလိုပင် သူ စဉ်းစား ဆင်ခြင်မိသည်။

※※※

ဒေါက်တာ ဆိုဗိုသည် ကလေး အထူးဆောင်မှ နံရံကြီး၏ အပြင်ဘက် စင်္ကြံပေါ်မှ နေ၍ စောင့်ဆိုင်းလျက် ရှိသည်။ သူနှင့်အတူ အရပ် ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း ဆံပင်ဖြူဖြူနှင့် ဥပဓိရုပ် ထူးခြားသော လူတယောက် ရှိနေသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မြင်ဖူးသည်ဟု ခရစ် ဂရန့် ထင်သည်။ သို့သော် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကို သူ မသိသည်မှာ သေချာသည်။ ဒေါက်တာ ဆိုဗိုသည် ခရစ် ဂရန့်ကို

တွေ့မြင်သောအခါ စကြံအတိုင်း တယောက်တည်း လျှောက်လာပြီး သူ့ကို လမ်းတဝက်တွင် တွေ့ဆုံသည်။

ဒေါက်တာ မိုက်ကယ် ဆိုဗိုသည် လူ သေးသေးငယ်ငယ်ကလေး ဖြစ်သည်။ ဆေးရုံတွင်း လှည့်လည် ကြည့်ရှုချိန်နှင့် ဆေးတက္ကသိုလ် စာသင်ချိန်များတွင် ဝတ်ရုံဖြူကြီးကို ဝတ်ထားသော အခါ ပို၍ပင် သေးငယ်သွားသည်ဟု ထင်ရသည်။ သူ့မျက်နှာ နီမြန်းသည်။ သူ့မျက်လုံးများက အမြဲတမ်းလိုပင် စွတ်စိုလျက် ရှိသည်။ သူ့ဆံပင်များ ပါးပြီး ဖြူနေသည်။ သူ့ကို ကြည့်ရသည်မှာ ထင်ရှား ကျော်ကြားလှသော ဆေးတက္ကသိုလ်နှင့် တွဲဖက်ထားသည့် မက်ထရိုပိုလီတန် အထွေထွေ ဆေးရုံကြီး၏ ကလေးသူငယ် ဌာနကြီးမှူးတယောက်နှင့် မတူပါ။

"ခရစ်ရေ တို့ဆီကို ပက်ကဆိုက် ဆေးရုံက မွေးကင်းစ တယောက် ပို့လိုက်တယ်၊ နေ့မစေ့ခင် နှစ်ပတ် သုံးပတ်လောက် အလိုမှာ မွေးတာပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်အလေးချိန် ဂရမ် နှစ်ထောင့်ခြောက်ရာ ရှိတဲ့အတွက် လမစေ့ဘဲ မွေးဖွားတာတော့ မဟုတ်ဘူး၊ အသားဝါ ဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ သေချာတယ်၊ ဒါပေမဲ့ စိုးရိမ်စရာကြီးတော့ မဟုတ်ဘူး၊ စိုးရိမ်စရာ မဟုတ်ဘူး ဆိုပေမယ့် သူ့ကို မင်းကိုယ်တိုင် ကြည့်ပေးစေချင်တယ်"

သူတို့နှစ်ယောက် ဆုံမိသောအခါ လူ သေးသေးကလေးက အသံ တိုးတိုးညင်းညင်းဖြင့် ပြောလိုက်သည်။ ခရစ် ဂရန့်က စူးစမ်းသော အမူအရာကို ပြသောအခါ ဒေါက်တာ ဆိုဗိုက ဆက်ပြီး ရှင်းပြသည်။

"ကလေး နာမည်က ဆင်ပဆန်၊ ဒါပေမဲ့ ရေးနိုးလို့လဲ ဆိုနိုင်ပါတယ်"

ဒေါက်တာ ဆိုဗိုက ကလေးဆောင် တံခါးဝတွင် ရပ်နေသော အရပ် ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း လူဆီသို့ ကိုယ်တစောင်း လှည့်ကြည့်ရင်း ပြောသည်။ သည်တော့မှ ခရစ် ဂရန့်က ဆက်စပ်ပြီး တွေးနိုင်တော့သည်။ သည်မျက်နှာကြီးကို သူ မြင်ဖူးနေသည်မှာ အမှန်ပင် ဖြစ်သည်။ သုတေသနဆောင် ဧည့်ခန်းရှိ အလှူရှင် ကြေးကမ္ပည်းမှ မျက်နှာကြီးပင် ဖြစ်သည်။ ဂွန် စတူးဝပ် ရေးနိုးပင် ဖြစ်သည်။

"သြော်... ကလေးအမေက ရေးနိုးရဲ့ သမီးကိုး"

ဂရန့် ရွတ်ဆို လိုက်သည်။

"ဒီမယ် ခရစ်၊ မောင်ရင့်ကို ကျုပ် အရှိန်အဝါ အဆင့်အတန်းနဲ့ ပတ်သက်လို့ ဘာတခွန်းမှ ပြောနေတာ မဟုတ်ဘူးနော်၊ ကျုပ်လက်ထဲကို ရောက်လာတဲ့ ကလေးတွေမှာ ဘယ်ကလေးကမှ ပိုပြီး အရေးမကြီးဘူး၊ ကျုပ်တို့ရဲ့ အကောင်းဆုံး ကုသမှုကို ကလေးအားလုံး ရနိုင်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဒီကိစ္စမှာတော့"

"ဘာမှ မပူပါနဲ့ ဆရာကြီး၊ ကျွန်တော် အစွမ်းကုန် လုပ်ပေးပါ့မယ်"

"ကောင်းတယ်၊ ကောင်းတယ်၊ မောင်ရင်ရဲ့သုတေသန လုပ်ငန်းကိုတော့ အနှောင့်အယှက် ပေးရာ ကျတာပေါ့"

"ကိစ္စ မရှိပါဘူး"

"ကျုပ်ဆီကို တိုက်ရိုက် အစီရင်ခံပါ၊ တနာရီခြား နှစ်နာရီခြား ဆိုသလိုပေါ့၊ လိုအပ်ရင် ကျုပ် အိမ်အထိ ဖုန်းဆက်ပါ"

ကလေးဆောင် အထူးခန်း တံခါးဝသို့ ရောက်ရှိသောအခါ ရေးနိုးကို သူတို့ မရှောင်ကွင်းနိုင်ပါ။ ခရစ်က တံခါးကို အသာဖွင့်ပြီး ဆိုဗိုကို အလျင် ဝင်စေသည်။ ဆိုဗို၏ နောက်မှ ကပ်ပြီး ရေးနိုး ဝင်မည် ပြုသောအခါ ခရစ်က တံခါးပေါက်ကို သူ့ကိုယ်လုံးဖြင့် ပိတ်ထားလိုက်သည်။

"ဦးအနေနဲ့ အထဲမှာ ဘာမှ လုပ်စရာ မရှိပါဘူး"

ခရစ်က ရှင်းပြလိုက်သည်။

ရေးနိုး၏ မျက်နှာကြီး နီရဲသွားသည်။ သူ့ကို မည်သူကမျှ တားဆီး ပိတ်ပင်ဖူးသည် မရှိပါ။

"အထဲက ကလေးဟာ ကျုပ်မြေးပဲ၊ သူ ဘာဖြစ်တယ်ဆိုတာနဲ့ သူ့ကို ဘယ်လို ကုသတယ် ဆိုတာကို ကျုပ်မှာ သိပိုင်ခွင့် ရှိတယ်"

ရေးနိုးက ကြေညာလိုက်သည်။

"လောလောဆယ်မှာ ကျွန်တော် သိတာကတော့ လူကြီးမင်းဟာ အထဲမှာ သူတပါးရဲ့ အလုပ်ကို ဝင်ရောက် နှောင့်ယှက်တာက လွဲလို့ တခြား ဘာမှ လုပ်နိုင်စရာ မရှိပါဘူး မစ္စတာ ရေးနိုး"

ထို့နောက် ခရစ်သည် အခန်းတွင်းသို့ ဝင်သွားပြီး တံခါးကို သူ့နောက်ဘက်တွင် ပိတ်လိုက်သည်။

မစ္စတာ ရေးနိုး မျက်နှာကြီး တင်းမာပြီး ကျန်ရစ်သည်။ သူ၏ အမျက်ဒေါသကို မည်သို့မျှ မဖုံးကွယ်နိုင်ပါ။ သူသည် တံခါးပေါက်အနီးမှ ခွာ၍ ရောမ မှန်ပြတင်းပေါက်ကြီးမှ နေ၍ အတွင်းဘက်သို့ ကြည့်ရှုနေတော့သည်။

ရုတ်ခြည်း ကြည့်လျှင် မွေးကင်းစ အထူးကု ခန်းမဆောင်သည် လှပသော ငါးမွေးဆောင်နှင့် တူပါသည်။ အိုက်ဆိုလက် ခေါ် ကြည်လင်သည့် ပလတ်စတစ်

လှောင်အိမ်ကလေးများသည် အခန်းနံရံများတလျှောက်တွင် စီရရီ ရှိနေကြသည်။ လှောင်အိမ်ကလေးများ ထဲတွင် မွေးကင်းစ ကလေးငယ်များ၊ လမစေ့ဘဲ မွေးဖွားလာသူများ အသက်ရှင်ရေးအတွက် ရုန်းကန်နေကြသည်။ အချို့သော မွေးကင်းစများသည် လူ့လောကကြီးသို့ ရောက်ရှိသည်မှာ နာရီပိုင်းမျှသာ ရှိသေးသဖြင့် သန္ဓေသား ပုံစံအတိုင်းသာ ရှိနေကြသေးသည်။ မွေးကင်းစ အတော်များများသည် သူတို့၏ လက်မောင်းငယ်ကလေးများတွင် သွေးကြောသွင်း ပိုက်များကို ကျပ်စည်းကိရိယာဖြင့် ခိုင်မြဲစွာ စည်းနှောင်ထားကြသည်။

မွေးကင်းစ အားလုံးလောက်မှာပင် သူတို့၏ ငယ်ငေါင်းသော ကိုယ်ခန္ဓာကလေးများတွင် လျှပ်ခေါင်းများ တပ်ဆင်ထားကြသည်။ ယင်းလျှပ်ခေါင်းများသည် ပလတ်စတစ် လှောင်အိမ် အပြင်ဘက်ရှိ ခေတ်မီ ကုသမှု ကိရိယာများနှင့် ဆက်သွယ်ထားကြသည်။ အချို့သော ကိရိယာ တန်ဆာပလာများက အိုက်ဆိုလက် ပလတ်စတစ် လှောင်အိမ်အတွင်းရှိ အပူချိန်နှင့် စိုထိုင်းမှု တို့ကို ထိန်းသိမ်းပေးသည်။

တခုသော ပလတ်စတစ် အိမ်ငယ်ကလေးအတွင်း၌ကား အသက် လေးဆယ့်ရှစ်နာရီမျှ မပြည့်တတ်သေးသော ဘေဘီ ဆင်ပဆန်ကလေး ရှိနေသည်။ ဆင်ပဆန်ကလေးသည် အသက်ကို ကောင်းမွန်စွာ ရှူလျက် ရှိသော်လည်း ကြေးဝါရောင် အသားများက အသားဝါ ဖြစ်ပွားလျက် ရှိသည်ကို အထောက်အထား ပြလျက် ရှိပါသည်။

ခရစ် ဂရန့်သည် မွေးကင်းစ ကလေးကို ခေတ္တမျှ ငေးစိုက်ပြီး ကြည့်နေသည်။ အနမတဂ္ဂသော ငွေကြေးဥစ္စာနှင့် ဩဇာ အာဏာတို့ကို ဆက်ခံရမည့် အမွေစား အမွေခံ ကလေးသည် သူ့လက်တွင်းသို့ ရောက်ရှိလာသော အခြား မွေးကင်းစ ကလေးငယ်များနှင့် မည်သို့မျှ ခြားနားခြင်း မရှိပါ။ ငယ်ငေါင်းသည်။ တွန့်လိမ်သည်။ နီရဲသော မျက်နှာကလေး၌ ရှုံ့ရှန့်နေသည့် မျက်လုံးများ ပိတ်နေသည်။ လူ အပိုင်းအစကလေး တခုမျှသာ ဖြစ်သည်။ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ဘာတွေ ဖြစ်နေသည်ကို သူ မသိပါ။ သူသိတာ နှစ်ခုပဲ ရှိသည်။ အသက်ရှူဖို့နှင့် အစာအာဟာရ ဖြည့်တင်းဖို့ပဲ ဖြစ်သည်။ ဝါသော အသားနှင့် ပျော့သော အရိုး ရှိသည်။ ဤသတ္တဝါကလေးသည် လူတယောက်တွင် ရှိရမည့် အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းများ ပြည့်စုံစွာ မရှိသေးပါ။ ချက်ကြိုး ဖြတ်ထားသည့်နေရာတွင် နီပြာပြာ ဖြစ်နေသည်။ လူ့ဘဝကြီးထဲသို့ အသစ်စက်စက် ရောက်ရှိလာသူကလေး ဖြစ်သည်။ သူသည် ဘဝကို မရေမရာမှုများဖြင့်သာ ရင်ဆိုင် နေရသည်။

သူ၏ လက်ရှိ အခြေအနေက သည်အတိုင်းပဲ ဖြစ်သည်။

ခရစ် ဂရန့်သည် သူ၏ လူနာကလေးကို မ ယူရန် ပလတ်စတစ်

လှောင်အိမ်အတွင်းသို့ အထူး အပေါက်ဝိုင်းကလေး နှစ်ခုမှ နေ၍ လက်လျှိုပြီး နှိုက်လိုက်သည်။ သူ့လက်ထဲတွင် ရောက်ရှိနေသော မွေးကင်းစ ကလေးကို မှောက်ချည် လှန်ချည် လုပ်ကြည့်သည်။ အပေါ်ယံကြော စစ်ဆေး ကြည့်ရှုသည်။ အထူးသဖြင့် အသည်းကို စမ်းသပ်ကြည့်သည်။

"အသည်းက ထူးထူးခြားခြား မာနေပုံမျိုး မရှိပါဘူး၊ ပက်ကဆိုက်က ပို့လိုက်တဲ့ မှတ်တမ်းကို ဖတ်ကြည့်ပါလား"

ဆိုဗိုက ခရစ် လုပ်နေပုံကို မကျေနပ်ဟန်ဖြင့် တိုက်တွန်း ပြောကြားသည်။

သူနာပြု ဆရာမက ကမ်းပေးသော မှတ်တမ်းစာရွက်ကို ခရစ် လှမ်းယူသည်။ မှတ်တမ်းကို သူ လျှောက်ကြည့်သည်။ အရေးကြီးသော စာရွက်တခုကို သူ တွေ့ရှိသွားသည်။

"သူ့အမေက အာရ်အိပ်ချ် နဂ္ဂတစ်ပဲ"

"ဆက်ဖတ်ပါဦး"

ဆိုဗိုက သတိပေးသည်။

"ယခင် ကိုယ်ဝန် ဆောင်ဖူးခြင်း မရှိ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ချိန် ပဋိပစ္စည်း စစ်ဆေးမှုများတွင် ပဋိပစ္စည်း မတွေ့ရ"

ခရစ်သည် မှတ်တမ်းကို ဆက်လက် ဖတ်ရှုပြီးနောက်...

"မန်းတက်ခြင်း ရှိ မရှိကော သူတို့ စစ်ကြည့်သလား"

"မှတ်တမ်းမှာ စစ်ကြည့်တယ်လို့ ရေးထားတယ်၊ ကူးစက်ခြင်း လက္ခဏာ လုံးဝ မရှိလို့ ရေးထားတယ်၊ ဒါပေမယ့် ပက်ကဆိုက် ဆေးရုံအကြောင်း မောင်ရင်လဲ သိသားပဲ"

ဆိုဗိုက ဖြေသည်။

ပက်ကဆိုက် ဆေးရုံအကြောင်း အဘိုးကြီး ပြောသည်က ရှင်းသည်။ သည်ပြဿနာက တက္ကသိုလ် ဆေးရုံများနှင့် ပုဂ္ဂလိက ဆေးရုံများ အကြား၌ အမြဲတမ်းနှင့် မလွဲသာ မရှောင်သာ ရှိနေမည့် ပြဿနာပင် ဖြစ်သည်။ သုတေသန လုပ်ငန်းကို လုပ်ဆောင်လျက် ရှိသော တက္ကသိုလ် ဆေးရုံများက ပုဂ္ဂလိက ဆေးရုံများ၏ လုပ်ဆောင်မှုများကို မည်သည့်အခါတွင်မျှ ယုံကြည်မှု မရှိပါ။ ပုဂ္ဂလိက ဆေးရုံများဘက်ကလည်း ဆေးပညာရပ် သင်ကြား ပို့ချနေသော ဆေးရုံများကို ပညာ ပြလွန်းသည်၊ သဘောတရားဘက်သို့ လိုက်လွန်းသည်၊ သုတေသန

လုပ်လွန်းသည်၊ နေ့စဉ် ကုသမှု လုပ်ငန်းများတွင် စနစ်တကျ စမ်းသပ်မှုကို အားပြုလွန်းသည်ဟု ဝေဖန်ကြသည်။

"သူတို့ နောက်ဆုံး စစ်ကြည့်တဲ့ ဗီလီရူဗင် အဖြေက ဘာတဲ့လဲ"

ခရစ်က မှတ်တမ်းကို ပြန်ယူကြည့်ရင်း မေးလိုက်သည်။

"သူတို့ ဗီလီရူဗင် တခါပဲ စစ်ကြည့်ကြတယ်၊ တဆယ့်လေး မီလီဂရမ် ရှိတယ်"

ဆိုဗိုက ကြိုပြီး အဖြေပေးသည်။

"ဗီလီရူဗင် တခါပဲ စစ်ကြည့်တယ် ဟုတ်လား၊ ကလေးက သေသေချာချာကြီး အသားဝါ ဖြစ်နေတယ်၊ အမေက သွေးဆဲလ်မှာ အာရ်အိပ်ချ် လုံးဝ မရှိတဲ့ အာရ်အိပ်ချ် နဂ္ဂတစ် တယောက်"

"မောင်ရင့် စိတ်ထဲမှာ ဒါဟာ တခုခုပဲလို့ ထင်နေတယ် မဟုတ်လား၊ ကလေးရဲ့ ပဋိပစ္စည်း စစ်ဆေးမှု အစီရင်ခံစာကို ကြည့်ပါဦး"

ဆိုဗိုက ပြောသည်။

ခရစ်က မှတ်တမ်းကို ကြည့်သည်။ ထို့နောက် ထိတ်လန့်စွာ မော့ကြည့်လိုက်ပြီး

"အာရ်အိပ်ချ် မတည့်ခြင်း၊ ဘယ်လိုဖြစ်လို့ ဒီလို ဖြစ်ရတာလဲ"

"ဒီအခြေအနေ ရောက်မှတော့ ဘာမှ မေးနေစရာ မလိုတော့ဘူး၊ အဲဒီ စစ်ဆေးချက်သာ မှန်တယ် ဆိုရင် ဒီကလေးဟာ အထူး ဂရုစိုက်ပြီး ကုသဖို့ပဲ ရှိတော့တယ်"

"သွေးဖလှယ်ဖို့ လက်မှတ်ထိုး သဘောတူထားတာ ရှိသလား"

"မှတ်တမ်းမှာတော့ မတွေ့ရဘူး"

"မဟုတ်တာဘဲ၊ သူတို့ ယူထားရမှာပေါ့၊ လိုအပ်တဲ့ ကိစ္စပဲ"

ဤကလေးနှင့် ပတ်သက်ပြီး အလျင်အမြန် လုပ်ဆောင်ဖို့ လိုအပ်ကြောင်း ခရစ် တွက်ချက်မိ သည်။ သွေးနမူနာ ထုတ်ယူရန် လိုအပ်သည့် ပစ္စည်း တောင်းခံမည် ရှိစဉ်မှာပင် ဆရာမက အလိုက်သိစွာဖြင့်ပင် သူ့လက်ထဲသို့ လိုအပ်သည့် ပစ္စည်းကို ပေးအပ်သည်။ သို့ဖြင့် သူသည် လက်နှစ်ဖက်ကို အထူး အပေါက်ဝိုင်းကလေးများ အတွင်းမှ လျှိုသွင်း လိုက်ပြီးနောက် ပိစိညှပ်ကွေး

လူနာကလေး၏ ဖနောင့်မှနေ၍ သွေးအချို့ ထုတ်ယူသည်။ ထို့နောက် ရရှိသော သွေးကို ခါတ်စမ်းပြွန် အတွင်းသို့ ပြောင်းထည့်ပြီး ဓါတ်ခွဲခန်းသို့ ပို့ရန် ဆရာမလက်သို့ ပေးသည်။

"ဗီလီရူဗင် စစ်ပါ၊ ပဋိပစ္စည်း စစ်ပါ၊ ကူးစက်မှု ရှိမရှိ စစ်ပါ၊ အခု ချက်ချင်း လုပ်ပါ"

ဆရာမ ထွက်သွားသောအခါ ခရစ်သည် အလုပ်သင် ဆရာဝန်ကလေး ဘက်သို့ လှည့်လျက်...

"ပတ်ကဆိုက် ဆေးရုံကို လူတယောက် လွှတ်၊ ကလေးအမေရဲ့သွေးနမူနာကို ယူပါ၊ မှတ်တမ်းပို့ ကတည်းက ပါလာဖို့ ကောင်းတယ်၊ ကျုပ်တို့ ဓါတ်ခွဲခန်းက လွဲလို့ တခြား ဘယ်ဓါတ်ခွဲခန်းကိုမှ ကျုပ် မယုံဘူး"

ဤအတိုင်းဆိုလျှင် မိမိအနေနှင့် စာပို့ချမှုနှင့် အုပ်ချုပ်မှု လုပ်ငန်းများကို နောက်ဆံ မတင်းဘဲ ပြုလုပ်နိုင်ပြီဖြစ်ကြောင်း မိုက် ဆိုဗို တွက်ယူလိုက်သည်။ တိကျ ပြတ်သားပြီး ဒေါမာန်ကြီးလှသော ခရစ် ဂရန့်အနေနှင့် ဤကလေးငယ်ကို လက်စွမ်းကုန် ကုသချေတော့မည် မှာ သေချာသည်။

"ကျုပ် ဆီကိုတော့ မကြာမကြာ ဆက်သွယ်မယ် မဟုတ်လား ခရစ်"

ဒေါက်တာ ဆိုဗိုက မေးလိုက်သည်။ ခရစ် ခေါင်းညိတ်လိုက်သောအခါ အဘိုးကြီးသည် ဆေးတက္ကသိုလ် သင်တန်းများတွင် စာပို့ချရန် ထွက်သွားတော့သည်။ အဆောင် အပြင်ဘက်သို့ ရောက်သောအခါ ဆိုဗိုသည် ဂျွန် စတူးဝပ် ရေးနိုးနှင့် စကား သုံးလေးခွန်း ပြောသည်။ ရေးနိုး ဒေါသ ဖြစ်နေသည်။ မှန်နံရံကို ဖြတ်ပြီး ဂရန့်ကို ကြည့်နေသည်။ သူသည် သူ့ကိုယ်သူမှ လွဲပြီး အခြား မည်သူ့ကိုမျှ မယုံကြည်တတ်သည့် လူစားမျိုး ဖြစ်သည်။ မိမိ ဘာတခုမျှ နားမလည်သော ပညာရပ် နယ်ပယ်မှ ကျွမ်းကျင်သော ပါရဂူများကိုပင် မယုံကြည်နိုင်သူ ဖြစ်သည်။ ယင်းအတွက်လည်း ခရစ် ဒေါပွနေရခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည် မြောက်မြားစွာသော ရေးနိုး တိုက်တန်းများကို ဆောက်လုပ်ပေးထားသူဟူသော အချက်ကပင် ခရစ်၏ အမျက်ဒေါသကို လျော့ပါး မသွားနိုင်ပါချေ။

ခရစ်သည် ရေးနိုး၏ မြင်ကွင်းကို သူ၏ ကျောပြင်ကြီးဖြင့် ကွယ်ထားလိုက်သည်။ ပြီးမှ ကလေးငယ်ကို ထပ်မံ စစ်ဆေးသည်။ ကလေးငယ်၏ အသည်းသည် ပုံမှန်ပင် ဖြစ်သည်။

"ဒီကလေးကို ဖိုတို သရဖီ လုပ်တဲ့ဘက် ရွှေ့ကြရအောင်"

ခရစ်က ပြောလိုက်သောအခါ ဆရာမသည် ပေါက်စန လူနာလေးကို အိုက်ဆိုလက် ပလတ်စတစ် လှောင်အိမ်အတွင်းမှ ထုတ်ယူပြီး အနွေးဓာတ် ပေးထားသော အခြား လှောင်အိမ်တခု အတွင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့လိုက်သည်။ သွေးကြောသွင်း ပိုက်များကို စနစ်တကျ ပြန်လည် တပ်ဆင်ပေးသည်။ ဆရာမ၏ လုပ်ငန်းများ ပြီးစီးသွားသောအခါ ခရစ်က ကလေးငယ်၏ မျက်လုံးများကို အသာအယာ ပိတ်လိုက်သည်။ မျက်လုံးများကို ဖိုက်ဘာချပ် တခုဖြင့်လည်း ကွယ်ပေးလိုက်သည်။ ဖိုက်ဘာ မျက်နှာဖုံး နေသားတကျ ရှိပြီး မျက်လုံးများ အတွင်းသို့ မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ အလင်းရောင် မရောက်ရှိနိုင်ကြောင်း သေချာသောအခါ ခရစ်သည် အိုက်ဆိုလက် အထက်ရှိ အုပ်ဆောင်းကြီးကို နှိမ့်ချလိုက်သည်။ ရိုးရိုးသာမန် သံမဏိ အုပ်ဆောင်းမျိုး မဟုတ်ပါ။ အုပ်ဆောင်း အတွင်းဘက်တွင် မီးချောင်း ဆယ့်နှစ်ချောင်း တပ်ဆင်ထားသည်။ မီးချောင်းများကို တခုနှင့် တခု ထိလုမတတ် ပူးကပ်ပြီး တပ်ဆင်ထားသည်။ ခရစ်က အုပ်ဆောင်း ခလုတ်ကို ဖွင့်လိုက်သောအခါ ပြာလဲ့သော အလင်းရောင်များ ကလေးငယ်၏ ကိုယ်ပေါ်သို့ ဖြာကျလာသည်။ အုပ်ဆောင်းမှ ကျလာသော အလင်းရောင်သည် ကလေးငယ်၏ မျက်လုံးများကို ထိခိုက်နိုင်ခြင်း ရှိ မရှိကို ခရစ် ထပ်မံ စစ်ဆေးသည်။ စိတ်ချ သေချာသောအခါတွင်မှ သူ့လက်များကို အပေါက်ဝိုင်းများ အတွင်းမှ ပြန်ထုတ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် မီးရောင် ပေးထားသော လူနာကလေးကို အတန်ကြာအောင် သူ စူးစိုက်ပြီး ကြည့်နေသည်။

တဖက်သို့ သူ လှည့်လိုက်သောအခါ ရေးနိုးသည် မှန်ပြတင်းပေါက်မှ နေ၍ သူ့ကို စူးစူးရဲရဲကြီး ကြည့်နေဆဲပင် ရှိသေးကြောင်း ခရစ် တွေ့ရသည်။ ထိုအခါ သူ၏ ဒေါသတို့သည် ပိုမို၍ ကဲလာရတော့သည်။

“ကျုပ် ရုံးခန်းမှာ ရှိနေမယ်၊ ဓာတ်ခွဲခန်းက အစီရင်ခံစာ ရရချင်း ကျုပ်ဆီကို ဖုန်းဆက်ပါ”

ဆရာမကို မှာကြားပြီးနောက် အဆောင်တွင်းမှ ခရစ် ထွက်ခဲ့သည်။ တံခါးကို သူ ဖွင့်လိုက်သည် ဆိုလျှင်ပင် ရေးနိုးက သူ့ကို မျက်နှာချင်းဆိုင်လျက် ရှိတော့သည်။

“အခြေအနေ ဘယ်လိုလဲ ဒေါက်တာ”

“ကျွန်တော် ဘယ်တော့မှ လူနာတွေနဲ့ စင်္ကြံပေါ်မှာ မဆွေးနွေးပါဘူး၊ တကယ်လို့ လူကြီးမင်း ကျွန်တော့်ရုံးခန်းကို လိုက်ခဲ့မယ်ဆိုရင်တော့…”

“သွားကြမယ်”

ရေးနိုးက စိတ်မရှည်ဟန်ဖြင့် ခပ်ဆတ်ဆတ် ပြန်ပြောသည်။ သို့သော်

လေးငါးလှမ်းမျှ သွားမိကြသည်တွင် ရေးနိုးက မေးပြန်သည်။

"ဒေါက်တာ ဘာလုပ်မလဲ၊ ကျုပ်မေးတာက ဒီသူငယ်ကလေးကို ဒေါက်တာ ဘယ်လို ကုသမလဲလို့"

"ကျွန်တော်တို့ သူ့ကို အဖြစ်မှန်အတိုင်း ခေါ်ကြရအောင် မစ္စတာ ရေးနိုး၊ သူဟာ မွေးကင်းစ တယောက်ပါ"

"မွေးကင်းစဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်က ဘာလဲ"

"အခုမှ မွေးတဲ့ ကလေးတယောက်ပါ၊ ကျွန်တော်တို့ သတ်မှတ်ထားတဲ့ အဆင့်ကို ကျော်လွန်တဲ့ အခါကျမှသာ သူဟာ ကလေးတယောက် ဖြစ်လာပါလိမ့်မယ်၊ အဲဒီအခါကျမှသာ သူငယ်ကလေး ဆိုတဲ့ စကားလုံးဟာ အရေးပါလာပါလိမ့်မယ်"

"ခင်ဗျားရဲ့ ဝေါဟာရတွေကို ကျုပ် ဘာမှ စိတ်မဝင်စားဘူး၊ ကျုပ် တိတိကျကျ သိချင်တာက သူ ဘာဖြစ်နေသလဲ၊ ထပ်ပြီး တိတိကျကျ သိချင်တာက သူ့ကို ခင်ဗျား ဘယ်လို ကုသမလဲ ဆိုတာပဲ"

"တိတိကျကျ ကျွန်တော် ပြောရရင် ဒီကိစ္စတွေကို စကြံ့ပေါ်မှာ ကျွန်တော် မဆွေးနွေးပါဘူး"

ခရစ်က ရေးနိုး ဒေါသအိုး ပေါက်ကွဲနေသည်ကို သတိပြုမိသည့်အလျောက် သာသာနှင့် နာနာ နှက်လိုက်ပါသည်။

ခရစ်၏ သေးငယ် ပွတ်သိပ်နေသော ရုံးခန်းကလေး အတွင်းသို့ ရောက်ရှိသည်အထိ သူတို့ စကား မပြောကြတော့ပါ။ ခရစ်က မတ်တတ်ရပ်နေသော ရေးနိုးကို ထိုင်ရန် ကုလားထိုင် တလုံးအား ညွှန်ပြလိုက်သည်။ ရေးနိုးကလည်း သူ၏ အရပ် ထောင်ထောင်မောင်းမောင်းကြီးကို စွမ်းအားပြသည့်အနေဖြင့် တမင် မတ်တတ်ရပ်နေခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ သူများတွေထက် ခေါင်းတလုံး ပိုမြင့်သည်ဆိုသော အချက်ကို ပြနေခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ဤကား ရေးနိုး၏ အနှစ်သက်ဆုံး ဗျူဟာတခုပင် ဖြစ်ကြောင်း နောင်အခါတွင် ခရစ် သိရှိလာရပါသည်။ သူများတွေ ထိုင်နေကြစဉ်၌ သူက မတ်တတ်ရပ်ခြင်းဖြင့် လွှမ်းမိုးလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ရေးနိုးသည် အရပ် မြင့်၏။ သွယ်လျ၏။ အသက် ခြောက်ဆယ်ကျော်ပြီ ဖြစ်သော်လည်း ကျန်းမာရေး ကောင်းမွန်လှ၏။ အသားမှာ နီမြန်းပြီး အစက်အပြောက်များ ရှိသည်။ အရေတွန့်ခြင်း မရှိ။ ပြည့်ပြီး တင်းနေသည်။ သူ့အသံက စူးရှသည်။ သူ ဒေါသ ဖြစ်သောအခါ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ ရှိသည်။

ဤအချက်ကို သူ၏ အလုပ်သမားများနှင့် သူ၏ ပြိုင်ဘက်များက ကောင်းစွာပင် သိရှိကြသည်။

ဌါန် စတူးဝပ် ရေးနိုးနှင့် ပတ်သက်သော အကြောင်းများကို ခရစ်က မသိ မဟုတ်၊ သိပါသည်။ သို့သော် သူ ကျွမ်းကျင်သော ဆေးပညာ နယ်ပယ်တွင်ကား မည်သူ့ကိုမျှ အလျှော့ မပေးနိုင်ပါ။ အနှီပုဂ္ဂိုလ်သည် အဘယ်မျှပင် ဩဇာ အာဏာ ကြီးမားပါစေ အလျှော့ မပေးနိုင်ပါ။

ရေးနိုးသည် အခန်းတံခါး ပိတ်သွားသည်နှင့် တပြိုင်နက်ပင် သူ သိချင်သည့် အချက်များကို ထပ်မံ မေးပြန်သည်။

"ကလေး ဘာဖြစ်နေတယ်ဆိုတာကို ကျုပ်သိချင်တယ်၊ ဒေါက်တာ ဘာလုပ်ဖို့ စိတ်ကူးထားတယ် ဆိုတာကို သိချင်တယ်"

"အသားဝါ ပြဿနာ တခုပဲ၊ ကျွန်တော် သူ့ကို စပြီး ကုနေပါပြီ"

"ဘယ်လို ကုတာလဲ"

ရေးနိုးက တောင်းဆိုလိုက်သည်။

"ကျွန်တော် တတ်နိုင်သမျှ နည်းနဲ့ ကုတာပဲ၊ ခေတ်ခွဲခန်း စစ်ဆေးချက် အဖြေတွေ မရမချင်း အထူး သတိထားပြီး လုပ်သွားရပါမယ်"

ခရစ်က ရှင်းပြသည်။

"ခင်ဗျား သူ့ကို ကုသတာ ဘာတခုမှ ကျုပ် မတွေ့ပါကလား၊ ခင်ဗျား သူ့ဆီက သွေးနမူနာ ထုတ်ယူတယ်၊ သွေးကြောသွင်းပိုက် တခု တပ်ပေးတယ်၊ အဲဒီ သွေးကြောသွင်းပိုက်ထဲမှာ အထူး ဝတ္ထုပစ္စည်း တခုများ ပါလို့လား၊ တကယ်လို့ တခုခု ပါတယ်ဆိုရင် အဲဒါ ဘာလဲဆိုတာ ကျုပ် သိချင်တယ်"

"မစ္စတာ ရေးနိုး ခင်ဗျာ၊ လူကြီးမင်းဟာ ကူညီချင်တဲ့ဆန္ဒ ရှိတယ်ဆိုရင် လူကြီးမင်းအနေနဲ့ လုပ်စရာ အလုပ် နှစ်ခု ရှိပါတယ်"

"အဲဒီနှစ်ခုထဲမှာ ငွေကိစ္စ ပါတယ်ဆိုရင်၊ ဒါမှမဟုတ် ပါရဂူတွေ၊ ခေတ်မီ ကိရိယာတွေကို လေယာဉ်ပျံနဲ့ သယ်ပေးရမယ်ဆိုရင်"

ရေးနိုးသည် ယခု ချက်ချင်းပင် ချက်လက်မှတ် စာအုပ်ကို ထုတ်ရေးတော့မည့်ဟန် ဖြစ်သည်။

"ပထမ ထိုင်ပါ၊ ဒုတိယ စကား မပြောပါနဲ့"

ခရစ်က အသံမှန်မှန် ငြိမ်ငြိမ်ဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

ရေးနိုး၏ မျက်နှာကြီး ပိုပြီး တင်းမာသွားသည်။ ဒေါသကြောင့် မေးပေါ်မှ ကြွက်သားများ တင်းမာလာသည်။ သို့သော် နောက်ဆုံးတွင် သူသည် ခရစ်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ကုလားထိုင်တွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

"ကဲ... ကျွန်တော်တို့ ဒီကိစ္စကို အေးအေးဆေးဆေး ဆွေးနွေးနိုင်ပါပြီ မစ္စတာ ရေးနိုး၊ ဦး သိချင်တာ အားလုံးကို ကျွန်တော် ဖြေပါ့မယ်"

"သူ ဘာဖြစ်တာလဲ"

ရေးနိုး မေးသည်။ ခရစ်ထက်ပင် တည်ငြိမ် အေးဆေးစွာနှင့် ဖြစ်သည်။

"အခုအထိတော့ ဘာဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ မသေချာသေးပါဘူး"

ခရစ်က ပြောသည်။

"စိုးရိမ်စရာ ရှိသလား"

"အခုအထိတော့ မရှိသေးပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ အသားဝါ ဖြစ်ရခြင်းရဲ့ အကြောင်းရင်းကို ကျွန်တော်တို့ ဓာတ်ခွဲခန်းက အဖြေပေးတဲ့အခါမှာ အသေအချာ သိရပါမယ်၊ အဲဒီအတွက် သွေးနမူနာ ထုတ်ယူရတာပါ၊ နောက်ပြီးတော့ အပြင်ဘက်က စက်ကိရိယာတွေနဲ့ ဆက်သွယ်ပေးထား ရတာကလဲ ဒီအတွက်ပါပဲ၊ အသားဝါနဲ့ ပတ်သက်တဲ့နေရာမှာ လူနာဟာ ရောဂါ အခြေအနေ ဆိုးလာသလား၊ သက်သာသွားသလား ဆိုတာကို နာရီပေါင်း တော်တော်လေး ကြာအောင် စမ်းသပ် စစ်ဆေး ကြည့်နေဖို့ လိုပါတယ်"

"ဒါပေမယ့် ဒေါက်တာ အနေနဲ့ သူ့ကို စကုနေပါပြီလို့ ဒေါက်တာ ပြောခဲ့တယ် မဟုတ်လား၊ သူ ဘာဖြစ်တယ်ဆိုတာ မသိဘဲနဲ့ သူ့ကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဒေါက်တာ ကုနိုင်မလဲ"

ရေးနိုး စီမံကိန်းများတွင် ပါဝင် လုပ်ဆောင်နေကြသော ဗိသုကာများ၊ အင်ဂျင်နီယာများသည် ဤလို မေးခွန်းများကို မကြာခဏ အမေးခံကြရလိမ့်မည်ဟု ခရစ် စဉ်းစားမိသည်။

"မွေးကင်းစ ကလေးတယောက်ဟာ အကြောင်း အမျိုးမျိုးကြောင့် အသားဝါ ဖြစ်ပွားနိုင်ပါတယ်၊ အမှန်အတိုင်း ပြောရရင်တော့ မွေးကင်းစ ကလေးအများစုဟာ အသားဝါ အပျော့စားကလေး ဖြစ်တတ်ပါတယ်၊ အဲဒါကို ဇီဝကမ္မ အသားဝါလို့ ခေါ်ပါတယ်"

“ဒီကိစ္စဟာ ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ် ဆိုလို့ရှိရင် ကိုးမင်းအနေနဲ့ ဘာဖြစ်လို့ အရေးတကြီး ဖြစ်ရတာလဲ”

ရေးနိုးက မယုံသင်္ကာဟန် မေးသည်။

“ကိုးမင်း ဟုတ်လား”

သည်အမည်ကို ခရစ်အနေနှင့် ပထမဆုံးအကြိမ် ကြားဖူးခြင်း ဖြစ်သည်။

“ကျုပ်သမီးရဲ့ သားဖွား ဆရာဝန်ကြီး ဒေါက်တာ မစ်ချဲ ကိုယ်စား လုပ်ပေးနေတဲ့ ဆရာဝန် ကလေးပဲ၊ မစ်ချဲက တုပ်ကွေးဖြစ်နေပြီ၊ ကလေးကို ကူးမှာ စိုးတာနဲ့ ကိုးမင်းကို လွှဲပေးထားတာ၊ မစ်ချဲဟာ အင်မတန် တော်တဲ့ လူကြီးပဲ၊ အကောင်းဆုံး လူတယောက်ပဲ၊ အင်မတန်လဲ တိကျ သေချာတယ်”

“ကျွန်တော် ကြားဖူးပါတယ်”

ခရစ်က ထောက်ခံလိုက်သည်။

“ဇီဝကမ္မ အသားဝါက ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ်ဆိုရင် ကိုးမင်းက ဘာဖြစ်လို့ ကလေးကို ဒီဆေးရုံ လွှဲပေးလိုက်ရတာလဲ”

ရေးနိုးက သူ့မေးခွန်းကို ထပ်မေးသည်။

“ကြိုတင် သတိထားတဲ့ အနေနဲ့ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်”

ခရစ်က သူ တကြိမ် တခါမျှ မတွေ့ဘူးသော ကိုးမင်းဆိုသူကို ကာကွယ်လိုက်သည်။ သာမန် အရပ်သားများသည် ဆရာဝန်တွေကို အပြစ်တင်ချင်ကြသည်။

“အသားဝါ ဖြစ်တဲ့နေရာမှာ စိုးရိမ်စရာ အခြေအနေကတော့ အချက် နှစ်ချက်ပေါ်မှာ တည်နေတယ်”

“ဘယ်လိုဟာတွေလဲ”

“မန်းတက်ခြင်း၊ ကူးစက်ခြင်း တမျိုးပေါ့၊ ဒါမှမဟုတ် အေဘီအို မတည့်ခြင်း၊ အေ ဘီ အို မတည့်ခြင်း ဆိုတာက အမေရဲ့သွေးနဲ့ ကလေးရဲ့သွေး မတည့်တာဘဲ၊ ဒါမှမဟုတ် အာရ်အိပ်ချ် မတည့်ခြင်း၊ အခုကိစ္စမှာ အာရ်အိပ်ချ် မတည့်တာ ဖြစ်ဖို့ များတယ်၊ ဒါမှမဟုတ် ကလေးက လမစေ့ခင်”

“လမစေ့တာ မဟုတ်ဘူး၊ နေ့မစေ့တာပဲ၊ မွေးရမယ့် ရက်ထက် နှစ်ပတ်လောက် စောတာပဲ၊ အလွန်ဆုံး စောရင် သုံးပတ်ပေါ့၊ ဒေါက်တာ

မစ်ချဲရဲ့အဆိုပဲ၊ နောက်ပြီးတော့ သူဟာ ကိုယ်အလေးချိန် ဂရမ် နှစ်ထောင့်ငါးရာတောင် ရှိတာမို့လို့ သူ့ကို လမစေ့ခင် မွေးတာလို့ မပြောနိုင်ဘူး”

ရေးနိုးက ကြားဖြတ်ပြီး ရှင်းသည်။

ရေးနိုး၏ ဗဟုသုတကို ခရစ် အံ့သြရသည်။ သည်လိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးသည် သူတို့ သိချင်သည့် အကြောင်းအရာ၊ သူတို့အဖို့ အရေးကြီးသည့် အကြောင်းအရာနှင့် ပတ်သက်ပြီး အားလုံးကို သိရှိလိုသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်သည်။

“ဦးရဲ့သားဟာ လမစေ့ဘဲ မွေးတဲ့ ကလေးလို့ ကျွန်တော် မဆိုလိုပါဘူး”

ခရစ်က မြေးအစား သားဟု သုံးလိုက်သည်။

“ဒါပေမဲ့ နေ့မစေ့ဘဲ မွေးတဲ့ ကလေးတယောက်ဟာ နေ့စေ့ လစေ့မှာ မွေးတဲ့ ကလေးထက် ပိုပြီးတော့မှ အသားဝါ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်၊ အကြောင်းကတော့ သွေးနဲ့ ဆိုင်တယ်၊ အင်မတန် ရှုပ်ထွေးတဲ့ သွေးဓာတုဗေဒနဲ့ ဆိုင်တယ်”

“ကျုပ်ကို ရှင်းပြနိုင်ပါတယ်၊ ကျုပ် ငတုံးတယောက် မဟုတ်ပါဘူး”

“ရှင်းပြလို့ ဘာမှ အကျိုး မထူးနိုင်ပါဘူး”

“အဲဒီကိစ္စကို ကျုပ် ဆုံးဖြတ်ပါ့မယ်၊ ဒေါက်တာအနေနဲ့က ကျုပ်ကို ရှင်းပြဖို့ပဲ”

ရေးနိုး၏အသံ အတန် တင်းမာလာသည်။

“မွေးကင်းစ တယောက်ရဲ့ သွေးပြောင်းလဲမှု အခြေအနေ အရပ်ရပ်ကို သာမန် လူတယောက်ကို ရှင်းပြဖို့ ကျွန်တော့်မှာ စိတ်ကူး မရှိပါဘူး မစ္စတာ ရေးနိုး၊ ရှင်းပြဖို့ အချိန်လဲ မရှိပါဘူး၊ နောက်ပြီးတော့ ဘာမှလဲ အကျိုးထူးမှာ မဟုတ်ပါဘူး၊ လူကြီးမင်းရဲ့မြေးဟာ အခုအချိန်မှာ အကောင်းဆုံးနဲ့ အတတ်နိုင်ဆုံး ကုသမှုကို ခံယူနေရပါတယ်၊ နောက်ပြီးတော့ သူ့ရဲ့ အသားဝါ အတိမ်အနက်ကို အမြန်ဆုံးနဲ့ အမှန်ကန်ဆုံး သိရှိနိုင်ဖို့လဲ ကျွန်တော်တို့ ကြိုးစားနေကြပါတယ်”

ခရစ်က ဆွေးနွေးပွဲ ပြီးဆုံးသည့်သဘောဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

“ဒီမယ် ဒေါက်တာ၊ ကျုပ်ဟာ ဘာမှ နားမလည်တဲ့ နလပိန်းတုံး ကုသိုလ်ဖြစ် လူနာတဦး မဟုတ်ပါဘူး၊ အဲဒီလိုလူမျိုးသာ ဒီလို အထက်စီး ဆက်ဆံတာကို လက်ခံမယ်”

ရေးနိုး မတ်တတ် ရပ်လိုက်သည်။ သူ့အရပ်ကြီးက ခရစ်ကို မိုးသွားသည်။

ခရစ် မလှုပ်ပါ။ လှုပ်ရှားရန်လည်း စိတ်ကူး မရှိပါ။

"နလပိန်းတုံး ကုသိုလ်ဖြစ် လူနာတွေကို ရှင်းပြရတာက အခုလောက် မခက်ခဲပါဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သူတို့က ကျွန်တော်တို့ ပြောတာကို နားထောင်တယ်၊ ကျွန်တော်တို့ ပြောတာကို သူတို့ ယုံတယ်၊ သူတို့ရဲ့ကလေးတွေကို ကျွန်တော်တို့က အတတ်နိုင်ဆုံး ပြုစုကုသ လိမ့်မယ်လို့ သူတို့ စိတ်ထဲမှာ ယုံကြည် စိတ်ချပြီး ပြန်သွားကြတယ်"

ခရစ်က ရေးနိုးကို မော့ကြည့်ရင်း တည်ငြိမ် အေးဆေးစွာဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

"မင်းဟာ တော်တော် ရိုင်းတဲ့ လူငယ် တယောက်ပဲ"

ရေးနိုး ပေါက်ကွဲသည်။

"ဆိုဗိုဆီကို ကျုပ် ဖုန်းဆက်ပြီး မင်းကို ဒီကိစ္စက အဖယ်ခိုင်းလိုက်မယ်"

"အမှန်အတိုင်း ပြောရရင် အဲဒီလို လုပ်စေချင်လိုက်တာဗျာ"

"ကျုပ်ပြောတဲ့အတိုင်း သူ မလုပ်ဘူးလို့များ မထင်လိုက်နဲ့၊ သူ့ကို မောင့် ဆိုင်းနိုင်းကနေ ဒီကို ခေါ်တာ ကျုပ်ပဲ၊ ဂျူးတယောက်ကို ဌာနမှူးခန့်ဖို့ကိစ္စမှာ ကျန်တဲ့ ဘုတ်အဖွဲ့ဝင်တွေ အားလုံး ဒွိဟ ဖြစ်နေကြတယ်၊ ကျုပ်က သူတို့ကို ပြောရတယ်၊ ဆေးလောကနဲ့ ပတ်သက်လာရင် အကောင်းဆုံးလူကို ရအောင်ရှာပါလို့ ကျုပ်က ပြောရတယ်၊ အဲဒီ အကောင်းဆုံး လူဟာ ဂျူးတယောက် ဖြစ်နေရင်လဲ သူ့ကို ရအောင်သာ ခေါ်ပါ"

"သိပ်ဟုတ်တာပေါ့ ခင်ဗျာ၊ ဆရာကြီး ဆိုဗိုဟာ အကောင်းဆုံးပါပဲ"

ခရစ်က ပြောလိုက်သည်။

"ကျုပ် ပြောချင်တာက ဒါ မဟုတ်ဘူး၊ ကျုပ် ပြောချင်တာက ဒေါက်တာရဲ့ ဆရာဝန် ဘဝကို ဆုံးဖြတ်နိုင်တဲ့ လူတယောက်ဟာ ဒေါက်တာ့ဆီမှာ သူ့မြေးနှင့် ပတ်သက်တဲ့ အချက်တွေကို မေးနေတယ်၊ အဲဒါကို ဒေါက်တာက နားလည်မှု ရှိစွာနဲ့ သူ့ကို မပေးနိုင်ဘူး"

"ကျွန်တော်တို့ လက်ထဲမှာ အခု ရရှိထားတဲ့ အချက်အလက်တွေ အားလုံး ဦးကို ကျွန်တော် ပေးပြီးပြီပဲ"

"ဒီရောဂါနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘယ်လို ဖြစ်နိုင်တယ်ဆိုတာကို ကျုပ် သိချင်တယ်၊ ဘယ်လို ဘေးအန္တရာယ်တွေ ရှိနိုင်တယ် ဆိုတာကို သိချင်တယ်၊ အဲဒီ

ဘေးအန္တရာယ်တွေကို ကျော်လွှားနိုင်ဖို့ ဘယ်လို လုပ်နိုင်မယ် ဆိုတာကို သိချင်တယ်”

ရေးနိုး တောင်းဆိုသည်။

ရေးနိုး၏ ခြိမ်းခြောက်မှုသည် မိမိကို ရည်ရွယ်သည်ထက် ဆိုဗိုကို ရည်ရွယ်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ခရစ် သိမြင်သဖြင့် ရေးနိုး၏ အမျက် လျော့ပေါ့ရာ လျော့ပေါ့ကြောင်း တချက် ကြိုးစား ကြည့်သည်။

“ဖြစ်နိုင်တဲ့အချက်တွေနဲ့ ဘေးအန္တရာယ်တွေကို သိရလို့ ဦးမှာ ဘယ်လိုမှ အကျိုး မရှိနိုင်ပါဘူး မစ္စတာ ရေးနိုး”

“ကျုပ်မှာ သိပိုင်ခွင့် ရှိတယ်”

ရေးနိုး ပြတ်သားသည်။

“ကျွန်တော် ထင်တာ ပြောရရင်တော့ သူ့အမေမှာ သိပိုင်ခွင့် ရှိပါတယ်၊ ဒါမှမဟုတ် သူ့အဖေမှာ”

“သူ့အမေက ခက်ခက်ခဲခဲ မီးဖွားခဲ့ရတဲ့ အဖြစ်က သက်သာစပဲ ရှိသေးတယ်၊ သူ့အဖေကတော့ အလုပ်ကိစ္စနဲ့ ခရီး သွားနေတယ်၊ လုပ်ငန်းတခုအတွက် စိန့် လူးဝစ်ကို ကျုပ် လွှတ်ထားတယ်”

“သူက ဦးဆီမှာ လုပ်သလား”

“ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်ဆီမှာ လုပ်တယ်”

“ဒီလို အချိန်မျိုးမှာ စိန့် လူးဝစ်ကို တခြားတယောက်ကို လွှတ်လို့ မရဘူးလား”

ခရစ်က မေးလိုက်သည်။

ရေးနိုး မဖြေပါ။ ခရစ်ကိုသာ စူးစိုက်ပြီး ကြည့်နေသည်။ အထက်ပါအချက်ကို ပြောကြားပြီးနောက် ခရစ်သည် အဘိုးကြီးကို အပြည့်အစုံ ရှင်းပြလိုက်ခြင်းသည်သာ အကောင်းဆုံး ဖြစ်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

“ဦးအနေနဲ့ အခြေအနေ အရပ်ရပ်ကို စီစဉ်တာဆိုတော့ ဒီကလေး ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဦးပဲ တာဝန်ခံ ဖြစ်နေတော့တာပေါ့၊ အဲဒီတော့ ဦးကို ရောဂါနဲ့ ဆက်စပ်တဲ့ အချက်တွေ အားလုံး ကျွန်တော် ရှင်းပြပါ့မယ်”

အဘိုးကြီး အမူအရာ အတန်ငယ် ပျော့ပျောင်းသွားသည်။ နောက်ဆုံးတွင်

သူ ဖြစ်ချင်သည့် အတိုင်း ဖြစ်လာပြီ မဟုတ်ပါလား။

"ဂ္လန်းဒစ်ဆိုတဲ့ အသားဝါခြင်း သဘောဟာ သွေးဆဲလ်နီဥပျက်ရောဂါရဲ့ရလဒ်ပဲ၊ ဒီရောဂါရဲ့ သဘောကတော့ ကလေးရဲ့သွေးဖြည့်တင်းမှုကို ဖျက်ဆီးပစ်နေတာပဲ၊ ဒီရောဂါဟာ အပယိကလဲ ဖြစ်နိုင်တယ်၊ ဒါမှမဟုတ် အန္တရာယ်လဲ ကြီးနိုင်တယ်၊ အလွန့်အလွန် အန္တရာယ် ကြီးနိုင်တယ်"

"ကျုပ်မြေးရဲ့ အခြေအနေက ဘယ်လိုလဲ"

"တဆိတ် ကျေးဇူးပြုပြီး နားထောင်ပါ။ ကျွန်တော် ရှင်းပြပါ့မယ်၊ ကျွန်တော် စောစောက ပြောခဲ့တဲ့ အကြောင်း တခုခုကြောင့် သွေးဆဲလ်နီ ပျက်ပြီဆိုရင် အဲဒီလူရဲ့အသားတွေဟာ ဝါလာတော့တာပဲ၊ အသားဝါ ဖြစ်တာပဲပေါ့၊ သွေးဆဲလ်နီတွေ ပျက်သွားတဲ့အခါမှာ သွေးလမ်းကြောင်းထဲကို အဝါရောင် ဝတ္ထုပစ္စည်းတွေ ထုတ်လွှတ်တော့တာပဲ၊ အဲဒီ အဝါရောင် ဝတ္ထုပစ္စည်းကို ကျွန်တော်တို့က ဗီလီရူဗင်လို့ ခေါ်တယ်။ အဲဒီပစ္စည်းဟာ ဂ္လန်းဒစ် ဖြစ်တဲ့လူရဲ့ အသားတွေကို ဝါစေတာပဲ၊ လူမမာရဲ့အခြေအနေ ဘယ်လောက် ကောင်းတယ် ဆိုးတယ် ဆိုတာ၊ ပြဿနာ အခြေအနေ ဘယ်လောက် ဆိုးရွားတယ်ဆိုတာ သွေးထဲမှာ ဗီလီရူဗင် ဘယ်လောက် ရာခိုင်နှုန်း ပါတယ်ဆိုတဲ့ အခြေအနေပေါ်မှာ တည်တာပဲ၊ ရာခိုင်နှုန်း နည်းတယ်ဆိုရင် ဘာမှ မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ရှိနေတဲ့ ဗီလီရူဗင်ဟာ ပျောက်ကွယ်သွားပြီး ဘာမှ အန္တရာယ် မပေးနိုင်တော့ဘူး ပေါ့"

"ရာခိုင်နှုန်း မနည်းဘူး ဆိုရင်ကော"

ရေးနိုးက အဖြေ တောင်းလိုက်သည်။

"ကလေးရဲ့ကိုယ်တွင်းမှာ ဗီလီရူဗင် နှစ်ဆယ် ရာခိုင်နှုန်း ရှိနေပြီဆိုရင် အန္တရာယ် ရှိပြီပဲ၊ တစ်ဆယ့်ငါး ရာခိုင်နှုန်းဆိုရင်ပဲ ကျွန်တော်တော့ စိတ်ပူနေပြီ၊ တခါတလေမှာ ဒါထက် နည်းတဲ့ အခြေအနေမှာတောင် စိုးရိမ်ရတယ်၊ လူနာရဲ့ အခြေအနေပေါ်မှာ တည်လို့ပေါ့"

"အန္တရာယ် ရှိတယ်လို့ ဒေါက်တာ ပြောတယ်၊ ဘယ်လို အန္တရာယ် ရှိတာလဲ"

"ဗီလီရူဗင် သိပ်များပြီဆိုရင် ဦးနှောက်ထဲကို ရောက်သွားနိုင်တယ်၊ အဲဒီမှာ ဗီလီရူဗင် အနည်း အများ အလိုက် ထိခိုက်စေနိုင်တာပဲ"

"ဘယ်လိုမျိုး ထိခိုက်နိုင်တာလဲ၊ ဥပမာ..."

"ကျွန်တော်တို့ အခေါ်အရ သည်းခြေရည် ဦးနှောက်စွဲခြင်း ဆိုတာ ဖြစ်နိုင်တယ်"

“အဲဒါက...”

“ဦးနှောက် ညှာတံမှာ ဖြစ်တဲ့ အပေါ်မှာ တည်လို့ပဲ”

“ဒေါက်တာ ပြောတာက ကလေးရဲ့ ဦးနှောက်ကို ထိခိုက်နိုင်တယ်လို့လား”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ မျက်စိ အာရုံကို ထိခိုက်နိုင်ပါတယ်၊ စကားပြောတာကို ထိခိုက်နိုင်ပါတယ်၊ ကိုယ်လက် အင်္ဂါတွေကို ထိခိုက်နိုင်ပါတယ်၊ ဒါမှမဟုတ် ဦးနှောက်တခုလုံးရဲ့ လုပ်ဆောင်မှု ပျက်ပြားသွားနိုင်ပါတယ်”

ခရစ်သည် ဗီလီရှုဗင် များပြား ရှည်ကြာမှုကြောင့် ဖြစ်ပေါ်နိုင်သော အခြေအနေဆိုးများကို ထိန်းချုပ် မထားတော့ပါ။

“ဒေါက်တာပြောတဲ့ သဘောက ကျုပ် မြေးဟာ...”

ရေးနိုးသည် မေးမည်ပြုပြီးမှ မမေးတော့ဘဲ

“ဒီမယ် ဒေါက်တာ ပိုက်ဆံ ကုန်တာကို ကျုပ် နည်းနည်းမှ ဂရုမစိုက်ဘူး၊ ဘယ်လောက်ပဲ ကုန်ကုန် ကုန်ပါစေ၊ လိုအပ်တဲ့ ပါရဂူတွေကို လေယာဉ်ပျံနဲ့ ခေါ်ပါ၊ လေယာဉ်ပျံ ဘယ်နှစ်စင်းပဲ ဖြစ်ဖြစ် ခေါ်ပါ၊ ကလေးအနေနဲ့ အကောင်းဆုံး ဆိုတာတွေကို ကျုပ် ရစေချင်တယ်”

“သူဟာ အခုလဲ အကောင်းဆုံး ဆိုတာတွေကို ရနေပါတယ်”

“သူ ဘာရလို့လဲ၊ အားဆေး သွင်းပေးထားတာပဲ ရှိတယ်”

“အဲဒီ အားဆေးထဲမှာ ပဋိဇီဝ ဆေးတမျိုး ပါပါတယ်၊ တကယ်လို့ သူ့ရဲ့ သွေးလမ်းကြောင်းထဲမှာ ရောဂါကူးစက်နိုင်တဲ့ ပိုးမွှားတွေ ရှိနေလို့ ရှိရင် ဓာတ်ခွဲခန်း အစီရင်ခံစာ မရခင် ကြိုပြီး နှိမ်နင်းထားတဲ့ သဘောပါပဲ၊ ဒီဥစ္စာက ချက်ချင်း လက်ငင်း ကုသခြင်းရဲ့ အစိတ်အပိုင်း တခုပဲ”

“အစိတ်အပိုင်း တခု ဟုတ်လား၊ ကလေးကို အခြားတမျိုး ကုသတာ ကျုပ် မတွေ့ရပါကလား”

“တွေ့ပါတယ်၊ ဦး မသိလို့ပါ”

“ကျုပ် ဘာတွေ့လို့လဲ”

ရေးနိုး ပေါက်ကွဲသည်။

“ပလတ်စတစ် လှောင်အိမ်ပေါ်က အုပ်ဆောင်းကြီးကို ကျွန်တော် နှိမ့်ချတာ

ဦး တွေ့တယ် မဟုတ်လား"

အဘိုးကြီး ခေါင်းညိတ်သည်။

"အဲဒါ ဖိုတို သရဖီ ခေါ်တဲ့ အလင်း ကုထုံးနည်းပေါ့"

"အလင်း ကုထုံးနည်း၊ ဟုတ်လား"

"ဟုတ်ပါတယ်၊ အလင်း ကုထုံးနည်းပါ၊ အသားဝါခြင်းကို အပြာရောင် အလင်းနဲ့ ကုသတဲ့ နည်းပါ"

"အပြာရောင် အလင်းဆိုတာက ရိုးရိုး မီးရောင်တွေပဲ၊ ကုန်တိုက်ကြီးတွေမှာ၊ ရုံးတွေမှာ သုံးတဲ့ မီးချောင်းတွေပဲ"

"ဟုတ်ပါတယ်"

"အဲဒါကို ခင်ဗျားက ကုထုံးလို့ ခေါ်သလား၊ ခင်ဗျားက ဒီမှာ ဒေါက်တာရမ်းကု လုပ်နေတာပဲ၊ ဒေါက်တာ ဆိုဗိုကို ဖုန်းဆက်စမ်းဗျာ"

"ဒီအချိန်မှာ သူ စာသင်နေပါတယ်"

"ကျုပ်မြေးနဲ့ ပတ်သက်တဲ့နေရာမှာ ဘယ်သူ ဘာလုပ်နေတာကို ကျုပ် နည်းနည်းမှ ဂရုမစိုက်ဘူး၊ သူ့ဆီကို ဆက်ပါ"

"မစ္စတာ ရေးနိုး ခင်ဗျာ၊ ဒေါက်တာ ဆိုဗိုကို စာသင်ခန်းထဲက ဆွဲထုတ်တဲ့အတွက် လူကြီးမင်းရဲ့ မြေးမှာ ဘာတခုမှ အကျိုး ဖြစ်မလာနိုင်ပါဘူး၊ ကျွန်တော်တို့ တတ်နိုင်တာကို ကျွန်တော်တို့ လုပ်နေကြပါတယ်၊ ခဏနေလို့ရှိရင် အခြေအနေကို ပိုပြီး သိကြရပါလိမ့်မယ်၊ လောလောဆယ် မှာတော့ လူကြီးမင်းကို အခု ကျွန်တော် ပြောသွားတာတွေထက် ပိုပြီး ဘယ်သူမှ မပြောနိုင် ပါဘူး၊ ဆရာကြီး ဆိုဗိုလဲ မပြောနိုင်ပါဘူး"

"သူ့ကို စာသင်ခန်းက အခု ခေါ်ပါ"

ရေးနိုး အော်လိုက်သည်။ သို့သော် မိမိစိတ်ကို မထိန်းနိုင်ဘဲ ဟစ်အော်နေမိသည်ကို သူ ရုတ်တရက် သတိ ပြုမိသွားဟန်ဖြင့် ပါးစပ် ပိတ်သွားသည်။ ပြီးတော့မှ လေသံတိုးတိုးဖြင့် ဆက်ပြီး ပြောသည်။

"ဒီမယ် ဒေါက်တာ ကျုပ် ပြောတာကို စဉ်းစားကြည့်ပါ၊ သူဟာ ကျုပ်မြေးပါ၊ ရေးနိုး မိသားစုရဲ့ တဦးတည်းသော အမွေစား အမွေခံ သားယောကျ်ားကလေးပါ၊ ပလတ်စတစ် သေတ္တာကလေး ထဲက သူငယ်ကလေးဟာ လူ့ဘဝမှာ သူ ဖြစ်ချင်တာ

ဘာမဆို ဖြစ်နိုင်တဲ့ လူတယောက်ပါ၊ အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုကြီးရဲ့ သမ္မတ ဖြစ်ချင်ရင်လဲ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်၊ သူ့အနေနဲ့ အသက်ရှင် တည်တံ့နေဖို့ လိုပါတယ်၊ ကျန်းမာ သန်စွမ်းနေဖို့ လိုပါတယ်”

သည်တကြိမ်မှာ အဘိုးကြီး ပြောနေသည်က အငြင်းအခုံ ပြုလုပ်နေသည်ထက် တောင်းပန် တိုးလျှိုးနေသည်နှင့် တူပါသည်။

“မစ္စတာ ရေးနိုး ခင်ဗျာ၊ သူ့အနေနဲ့ လုံးဝ ပကတိ ကျန်းမာ ချမ်းသာဖို့ အခွင့်အလမ်းတွေ အများကြီး ရှိနေပါတယ်၊ ပတ်ကဆိုက် ဆေးရုံက လွှဲပေးလိုက်တဲ့ မှတ်တမ်းမှာပါတဲ့ အချက်တွေဟာ မှန်ကန်မယ်လို့ဆိုရင် သူ့ရဲ့ကျန်းမာရေးဟာ ဘာမှ စိုးရိမ်စရာ မရှိဘူးဆိုတာ ကျွန်တော် ပြောနိုင်ပါတယ်၊ သူ့ဘက်က အလေးချိန် အများကြီး စီးနေပါတယ်”

“ဒါပေမဲ့ ဒေါက်တာဟာ စောစောပိုင်းကတော့ အခုအတိုင်း ယူဆပုံ မရဘူး၊ မှန်ပြတင်းပေါက်က နေပြီး ကျုပ်ကြည့်နေတော့ ဒေါက်တာဟာ ဘဝင်မကျ ဖြစ်နေတယ်၊ ဒေါသ ဖြစ်နေတယ်”

“ကျွန်တော်လဲ ဦးလိုပဲ၊ ဖြုန်းခနဲ ဒိုင်းခနဲ စိတ်ဆိုးတတ်တယ်”

ခရစ်က အဖြစ်မှန်ကို ဖုံးကွယ်သည့်အနေဖြင့် ပြုံးလဲ့ကာ ပြောဆိုသည်။

“ဒေါက်တာ စိတ်ဆိုးပုံက ဒီသဘောမျိုးထက် ပိုတယ်”

“ဟုတ်တယ် အမှန်ပဲ၊ မှတ်တမ်းထဲမှာ ဦးမြေးရဲ့ ဗီလီရူဗင် နှုန်းဟာ တဆယ် အထက်မှာ ကျော်နေတယ်”

“ဘယ်လောက် ကျော်သလဲ”

“တဆယ့်လေး”

“ဆိုးတာပေါ့”

“ဆိုးတာတော့ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါပေမဲ့ မကောင်းဘူး”

“ကျုပ်ကို အကွေ့အဝိုက်တွေ လုပ်မနေပါနဲ့”

“တဆယ့်လေးဟာ တဆယ်ထက် ဆိုးတယ်၊ ဒါပေမဲ့ နှစ်ဆယ်နဲ့ အဝေးကြီး ရှိနေသေးတယ်၊ နှစ်ဆယ်ကတော့ သေသေချာချာ ဆိုးတာပဲ”

“တဆယ့်လေး ဆိုတော့”

ရေးနိုးသည် သူ့စကားကို ဆုံးအောင် ဆက်မပြောဘဲ အခြေအနေကို တွက်ချက်နေဟန် ရှိသည်။

"မကောင်းဘူးလို့ ကျွန်တော် ပြောခဲ့တယ်၊ ဒါကြောင့်လဲပဲ အလင်း ကုထုံးနည်းကို ကျွန်တော် အမြန်ဆုံး သုံးခဲ့တာပဲ၊ အဲဒီကုထုံးနည်းက ဗီလီရူဗင် နှုန်းကို လျော့ဆင်းစေတယ်"

"ဒီနည်းက အမြဲတမ်း အကျိုး ဖြစ်သလား"

"သိပ်ဆိုးရွားတဲ့ အခြေအနေမှာ မဟုတ်ရင် အမြဲတမ်း အကျိုး ဖြစ်ပါတယ်"

ရေးနိုး အနည်းငယ် စိတ်သက်သာရာ ရသွားဟန် ရှိသည်။

"မီးချောင်းတွေကို ဖွင့်ပေးရုံနဲ့ အကျိုး ဖြစ်ရောလား"

"မှန်ပါတယ်"

"အခြေအမြစ်တော့ သိပ် မရှိလှဘူး၊ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး အကျိုး သက်ရောက်သလဲ"

"ဒီလိုပါ၊ မီးချောင်း အပြာက ထွက်တဲ့ အလင်းတန်း ကြိမ်နှုန်းဟာ ဗီလီရူဗင်ရဲ့ ခွင်ကျ ကြိမ်နှုန်းချင်းနဲ့ အတူတူပဲ ဖြစ်တယ်၊ ဖရီကွင်စီ ဖိုးဖော်တီဖိုး ရှိတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ဟာ ကလေးငယ်ရဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာကို ခွင်ကျ ကြိမ်နှုန်း တူညီတဲ့ လင်းရောင်ခြည်ကို ပေးလိုက်လို့ ရှိရင် ဗီလီရူဗင်တွေဟာ အရည်ပျော်ပျက်ပြီး ကလေးငယ်ရဲ့ ကျင်ငယ်ရည်ထဲကနေ ထွက်သွားပါတယ်၊ သူ့ရဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာကို စိုးရိမ်ဖွယ်ရာ အဆင့်ကနေ လျှော့ကျသွားစေပါတယ်"

ရေးနိုးသည် ခရစ်ကို ငေးစိုက်ကြည့်နေသည်။ ဘဝင်ကျဟန် မရှိပါ။

"သီချင်းဆိုတဲ့ လူတယောက်က သူ့အသံနဲ့ မှန်ချပ်ကို ကွဲစေတဲ့ နည်းမျိုးပါပဲ၊ သီချင်းသံနဲ့ မှန်ချပ်ဟာ ကြိမ်နှုန်း တခုတည်းပေါ်မှာ တုန်ခါလို့ ရှိရင် မှန်ချပ်ဟာ ကွဲသွားတော့တာပဲ၊ ဖရီကွင်စီ ကြိမ်နှုန်းချင်း ညီဖို့ပဲ အရေးကြီးပါတယ်"

ခရစ် ဆက်ပြီး ရှင်းသည်။ သို့သော် ဂျွန် ရေးနိုး ဘဝင်မကျနိုင်သေးဘဲ ရှိနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

"နေမကောင်းနေတဲ့ ကလေးတယောက်ကို ဒီနည်းနဲ့ ကုရတယ်ဆိုတာ အဓိပ္ပာယ်တော့ မရှိလှဘူး"

သူ ထွက်ဆိုသည်။

“ဘာဖြစ်လို့ အဓိပ္ပာယ် မရှိရမှာလဲ၊ လွန်ခဲ့တဲ့ အနှစ်တရာလောက်ကတည်းက မိန်းမကြီးတွေ ပြောလာတဲ့ စကားတခု ရှိတယ်၊ အသားဝါဖြစ်နေတဲ့ ကလေးတယောက်ကို ပြတင်းပေါက်နားမှာ ထားလိုက်ပါတဲ့၊ အမြန်ဆုံး ပျောက်သွားပါလိမ့်မယ်တဲ့၊ တနေ့ကျတော့ ဒီကုနည်းကို ဆရာဝန် တယောက်က လေ့လာ စူးစမ်းကြည့်တယ်၊ နေရောင်ခြည်ကြောင့် ပျောက်တာလား ဒါမှမဟုတ် ရိုးရိုး အလင်းရောင်ကြောင့် ပျောက်တာလား ဆိုတာကိုပေါ့၊ အဲဒီအခါမှာ အလင်းရောင်ကြောင့် ပျောက်ကင်းတယ်ဆိုတာကို တွေ့လာတယ်၊ အလင်းရောင်တွေထဲမှာ အပြာရောင်ဟာ အကောင်းဆုံးပဲ၊ ဒီနည်းကို အများသုံး ကုထုံးအဖြစ် အသုံးပြုလာကြတာ နှစ်ပေါင်း အတော်ကလေးတောင် ကြာသွားပြီ၊ ခေတ်ခွဲခန်း အစီရင်ခံစာကို စောင့်နေရတဲ့အချိန်မှာ ဒီနည်းဟာ ဘေးအကင်းဆုံး ကုထုံးပဲ”

တယ်လီဖုန်း မြည်သည်။

“ခေတ်ခွဲခန်းကပဲ ဖြစ်မယ်"

ယင်းသို့ ပြောပြီး စကားပြောခွက်ကို ခရစ် ကောက်ယူလိုက်သည်။ သို့သော် ခေတ်ခွဲခန်းမှ မဟုတ်ပါချေ။ တစုံတယောက်က ဟောပြောပွဲကိစ္စ မေ့နေမည်စိုး၍ သူ့ကို သတိပေးခြင်း ဖြစ်သည်။

“ကျွန်တော် မမေ့ပါဘူး၊ ကျွန်တော် လာခဲ့ပါ့မယ်”

ခရစ်က ပြောသည်။ ထို့နောက် စကားပြောခွက်ကို ပြန်တင်လိုက်ပြီးနောက်

“ခေတ်ခွဲခန်းက မဟုတ်ဘူး”

ခရစ် တယ်လီဖုန်း ပြောနေစဉ် အတွင်းတွင် ရေးနိုးသည် သူ၏ ဒေါသနှင့် သံသယများကို ပြန်လည် စုစည်းမိသွားသည်။

“ကျုပ် မြေးငယ်ကလေး ဦးနှောက် ပျက်စီးသွားမလို ဖြစ်နေတဲ့အချိန်မှာ ခင်ဗျားက ဘာမဟုတ်တဲ့ မီးချောင်းတွေ ဖွင့်ထားတဲ့ အလုပ်ပဲ လုပ်နိုင်တယ်”

ခရစ် သက်ပြင်း မှုတ်လိုက်သည်။ ဆေးပညာကို နားမလည်တဲ့လူတွေက ဘယ်လောက်ပဲ အသိဉာဏ် ရှိတယ် ပြော ပြော၊ ဘယ်လောက်ပဲ ရှင်းပြ ရှင်းပြ နောက်ဆုံးကျတော့ တလွဲတချော်ကိုသာ အဓိပ္ပာယ် ကောက်ယူတတ်ကြသည်။

“ဒီမှာ မစ္စတာ ရေးနိုး၊ အခု အခြေအနေ အထိတော့ လူကြီးမင်းရဲ့ မြေးဟာ ဦးနှောက် ထိခိုက် ပျက်စီးနိုင်တဲ့ အန္တရာယ် ရှိနေတယ်လို့ ဘယ်သူကမှ ကောက်ချက် မချနိုင်ပါဘူး၊ ဦးက ဖြစ်နိုင်တဲ့ အခြေအနေတွေကို ပြောပါဆိုလို့ ကျွန်တော်က

ပြောပြတယ်၊ လောလောဆယ်မှာ ကျွန်တော်တို့ အလုပ်က စောင့်ကြည့်ဖို့ပဲ ရှိတယ်၊ ဦး မြေးကလေးရဲ့ အခြေအနေ ကောင်းလာသလား၊ ဆိုးလာသလား ဆိုတာကို ခေတ်ခွဲခန်းက ကျွန်တော်တို့ကို ပြောလိမ့်မယ်၊ အခြေအနေ ကောင်းတယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့က ဘာမှ စိုးရိမ်စရာ မရှိတော့ဘူး၊ အခြေအနေ ဆိုးတယ် ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ ဘာလုပ်ရမယ်ဆိုတာ ဆုံးဖြတ်ရမယ်၊ ဒါပေမဲ့ အခုအချိန်မှာတော့ ကျွန်တော်တို့ဟာ ကောက်ချက်ကို ကြိုပြီး ချထားလို့ မဖြစ်ဘူး၊ ကျွန်တော်တို့ဟာ လောကြီးလို့ မဖြစ်ဘူး၊ တဖက်စွန်း ရောက်လို့ မဖြစ်ဘူး၊ ဆရာဝန်တွေဟာ ခြောက်လှန့်တတ်သူတွေ မဟုတ်ဘူး၊ ခြောက်လှန့်တတ်သူတွေဟာလဲ ဆရာဝန် မဖြစ်နိုင်ဘူး”

“သူ့အခြေအနေဟာ ဆိုးလာတယ်ဆိုရင် ဘယ့်နှယ် လုပ်မလဲ၊ ကျုပ်တို့ ဘယ်လို လုပ်နိုင်သလဲ”

ရေးနိုးက မေးသည်။

“တကယ်လို့ သူ့အခြေအနေ ဆိုးလာတယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ သူ့ကို သွေးဖလှယ် ပေးရမယ်”

“သွေးဖလှယ်မယ် ဟုတ်လား"

“ကလေးရဲ့ ပျက်ယွင်းသွားတဲ့ သွေးတွေကို အမျိုးအစားမှန်တဲ့ သွေးအသစ်နဲ့ တဖြည်းဖြည်းချင်း လဲပေးရပါတယ်”

ခရစ်၏ ရှင်းပြချက်ကို ရေးနိုး ခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညိတ်ပြီး နားထောင်နေသည်။ ခရစ်၏ စကားအဆုံးတွင် တစုံတခုကို သူ မေးမည် ရှိစဉ် တယ်လီဖုန်း မြည်လာသည်။ ခရစ်က တယ်လီဖုန်းကို လျင်မြန်စွာ ကောက်ယူ နားထောင်သည်။ ထို့နောက် စကားပြောသည့် ခွက်ကို လက်တဖက်ဖြင့် ပိတ်ပြီး ‘ခေတ်ခွဲခန်း’ ဟု ရေးနိုးကို ပြောသည်။

“ဗီလီရူဗင် တဆယ့်ခြောက်၊ လက်ရှိ အခြေအနေအရဆိုရင် သိပ်မဆိုးပါဘူး၊ မန်းတက်ခြင်း မရှိ၊ ကောင်းတယ်၊ ပဋိပစ္စည်းကော ဘယ့်နှယ်လဲ”

ခရစ် ခါးအနည်းငယ် ဆန့်သွားသည်။

“အာရ်အိပ်ချ် မတည့်ဘူး ဟုတ်လား၊ သေချာရဲ့လား၊ ထပ်စစ်ကြည့်ပါဦး၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဟုတ်လား၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ မှတ်တမ်းအရ ပြောရရင် မိခင်ဟာ အာရ်အိပ်ချ် နဂ္ဂတစ် ဖြစ်ပေမယ့် အရင်က အာရ်အိပ်ချ် ပြဿနာ တခါမှ မဖြစ်ခဲ့ဖူးဘူး၊ ထပ်စစ်ကြည့်ပါ၊ ဗီလီရူဗင်ကိုလဲ နောက်နှစ်နာရီမှာ တခါ ထပ်စစ်ပါ”

ခရစ် ဖုန်းချလိုက်သည်။

"ဆိုးသလား"

ရေးနိုး မေးသည်။

"မဆိုးပါဘူး၊ ခြုံပြီး ပြောရရင် ကောင်းပါတယ်"

"အာရ်အိပ်ချ် မတည့်ဘူးဆိုတာ ဘာလဲ၊ အဲဒီကိစ္စမှာ ဒေါက်တာ အတော်လေး ခေါင်းခြောက် သွားပုံရတယ်"

"မခြောက်ပါဘူး၊ အံ့သြတာပါ"

ဤကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ ခရစ် အံ့သြမိသည်မှာ အမှန်ပင် ဖြစ်သည်။ အဘယ့်ကြောင့် ဤသို့ ဖြစ်ရချေသနည်း။ သို့သော် သည်ကိစ္စကို သူ့အနေနှင့် စဉ်းစား မနေတော့ပါ။ ရေးနိုးက သူ သိချင်သည်များကို မေးနေသည်။

"ဗီလီရူဗင် တဆယ့်ခြောက်ဆိုတော့ အန္တရာယ် စက်ဝိုင်းနားကို ကပ်နေမလား"

"သိပ် မကပ်ပါဘူး၊ လွန်ခဲ့တဲ့ ရှစ်နာရီက တဆယ့်လေး ရှိတယ် အခု တဆယ့်ခြောက်၊ တနာရီမှာ မီလီဂရမ်ဝက် ကျော်ကျော် တက်လာမယ်ဆိုရင်တော့ စိုးရိမ်ရတယ်၊ အခုဟာက ရှစ်နာရီမှာ နှစ်မီလီဂရမ်ပဲ တက်တယ်၊ ဒါဟာ ကောင်းတဲ့ လက္ခဏာပါ"

ခရစ် ဂရန့် တယ်လီဖုန်းကို ကောက်ယူပြီး မွေးကင်းစ အထူးဆောင်သို့ တောင်းသည်။ တာဝန်ခံ ဆရာမ နန်စီ ကာရေးနှင့် စကားပြောသည်။

"နန်စီရေ၊ နောက် နှစ်နာရီခွဲလောက်ဆိုရင် ဆင်ပဆန် ဘေဘီကလေးကို သွေးနမူနာ ယူဖို့ မီလာကို ပြောပါ၊ ပြီးလို့ရှိရင် ခွဲခန်းကို အမြန်ဆုံး ပို့ပါ၊ ချက်ချင်း စစ်ခိုင်းပါ၊ အဲဒီအချိန်မှာ ကိုယ် ပြန်ရောက်မယ်၊ လောလောဆယ်မှာတော့ အားလုံး အဆင်သင့် လုပ်ထားပါ၊ သွေးဖလှယ်ဖို့ သွေးပုလင်း ယူထားပါ၊ နောက်ပြီးတော့ အသံပွွန် ကြည့်တဲ့ပြောင်း၊ လေပွွန်သွင်းပိုက်၊ အောက်ဆီဂျင် ရော်ဘာမေးရိုးပွွန်၊ ဒီလီထရက်နဲ့ အစာကျွေးပွွန် ယူထားပါ၊ နောက်ပြီး ဆားခတ်ရေ့ျော အယ်လဗျူမင်လဲ ယူထားပါ၊ နောက်တခါ ဗီလီရူဗင် စစ်ပြီးရင် ဘာလုပ်မယ်ဆိုတာ ကိုယ်တို့ ဆုံးဖြတ်မယ်"

ခရစ် တယ်လီဖုန်း ပြန်ထားနေသည်ကိုပင် ရေးနိုးက ပြီးအောင် မစောင့်တော့ဘဲ

“အဲဒီအချိန် ပြန်ရောက်မယ်ဆိုတာက ဘာသဘောလဲ ဒေါက်တာ”

“ရစ်ဇီ စကွဲယားမှာ ဆင်းရဲ ချို့တဲ့တဲ့ မိခင်တွေကို မမွေးဖွားမီနဲ့ မွေးဖွားပြီး ကလေး ပြုစု စောင့်ရှောက်နည်းအကြောင်း ပညာပေး ဟောပြောဖို့ ကျွန်တော် ချိန်းထားပါတယ်”

ခရစ် ဂရန့်က ကုတ်အင်္ကျီရှည် အဖြူကြီးကို ချွတ်ပြီး ဘလေဇာကုတ် အပြာကို ဝတ်ရင်း အဖြေပေးသည်။

“ဒေါက်တာပြောတဲ့ အဓိပ္ပာယ်က ဒီမှာ ကျုပ် ကလေး စိုးရိမ်စရာ ဖြစ်နေတဲ့အချိန်မှာ ဒေါက်တာက တနေရာမှာ လက်ချာ သွားပေးနေမယ် ဟုတ်လား”

ခရစ် ဂရန့်သည် လက်တဖက်ကို ကုတ်အင်္ကျီလက်ထဲ လျှိုသွင်းပြီး ကျန်တဖက်ကို လျှိုမသွင်းရသေးဘဲနှင့်

“မစ္စတာ ရေးနိုး ခင်ဗျာ၊ နောက်တကြိမ် ဗီလီရူဗင် မစစ်ရသေးဘဲနဲ့ ဦးရဲ့ မြေးကို ကျွန်တော် ဘာမှ လုပ်မပေးနိုင်ပါဘူး၊ နောက်တကြိမ် ဗီလီရူဗင် စစ်တာကလဲ နောက် နှစ်နာရီကြာမှ စစ်ရပါမယ်၊ လောလောဆယ်မှာ ကျွန်တော်တို့တတ်နိုင်တာကတော့ သူ့ကို အလင်းကုထုံးနည်းနဲ့ ကုထားရင်း စောင့်ကြည့်ကြဖို့ပါပဲ၊ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ဒီမှာ အလကား မိုးတိုးမတ်တတ် ရပ်နေတာထက် မိခင်တွေကို ပညာပေးဟောပြောနေတာက အများကြီး အကျိုး ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်”

“ဒီမယ် ကျုပ် ပြောမယ်၊ ခင်ဗျား ပိုက်ဆံ ဘယ်လောက် လိုချင်သလဲ၊ ကျုပ် ပေးမယ်၊ ခင်ဗျား ဒီမှာပဲ နေပါ၊ အဲဒီ သောက်လက်ချာ ပေးဖို့ တခြား တယောက်ကို လွှတ်လိုက်ပါ”

ရေးနိုးက ပြောလိုက်သည်။

“ကျွန်တော်ဟာ ဒီဆေးရုံကြီးရဲ့ အချိန်ပြည့် လခစား တယောက် ဖြစ်တဲ့အတွက် ဦး ပေးတဲ့ ပိုက်ဆံကို မယူနိုင်ပါဘူး၊ ယူလို့ရှိရင်လဲ လာဘ်စားတာပဲ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်၊ လောလောဆယ် အချိန်မှာ ဦးရဲ့ မြေးကလေးအတွက် ကျွန်တော် ဘာမှ လုပ်မပေးနိုင်တာလဲ အသေအချာပါပဲ၊ ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ အသာကလေး စောင့်ကြည့်နေဖို့ပဲ ရှိပါတယ်”

ခရစ်က စိတ်ညစ်စွာ ရှင်းပြသည်။

“အသာကလေး စောင့်ကြည့်နေရုံပဲဆိုရင် စောစောကပစ္စည်းပစ္စယတွေကို

ဘာဖြစ်လို့ ဒေါက်တာ ပြန်လာတဲ့ အချိန်မှာ အဆင်သင့်ဖြစ်အောင် မှာထားရသလဲ”

ရေးနိုးက အချက်ပိုင်ပိုင် မေးလိုက်သည်။

“နောက်တကြိမ် စစ်ကြည့်တဲ့အခါမှာ သူ့ရဲ့ ဗီလီရူဗင်ဟာ အတော်ကလေး များနေမယ်ဆိုရင်၊ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ သွေးဖလှယ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်တယ်ဆိုရင် အားလုံး အဆင်သင့် ဖြစ်အောင် စီစဉ်ထားတာပဲ၊ အဲဒီတော့ ဦးအနေနဲ့ ဦးရဲ့မြေးကလေး အကျိုးကို သယ်ပိုးဖို့ စိတ်ကူးရှိတယ် ဆိုရင် ဟောဒီ သဘောတူညီချက် စာရွက်မှာ သူ့အဖေကို ဖြစ်စေ၊ သူ့အမေကို ဖြစ်စေ လက်မှတ် ထိုးခိုင်းပါ”

ခရစ်က စားပွဲ အပေါ်ဆုံး အံဆွဲ အတွင်းမှ စာရွက်တရွက်ကို ထုတ်ရင်း ပြောသည်။

“ဘာကို သဘောတူရမှာလဲ”

ရေးနိုးသည် သံသယစိတ် ပိုပြီး ပွားများလာဟန် ရှိသည်။

“လိုအပ်လို့ ရှိရင် သွေးဖလှယ်ဖို့ သဘောတူညီချက်ပါ”

“ဘာဖြစ်လို့ သဘောတူညီချက် ယူရတာလဲ”

“ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သွေးဖလှယ်တဲ့ ကိစ္စမှာ အနည်းငယ် စွန့်စားရတာလေးတွေ ရှိပါတယ်၊ ရောဂါ ဖြစ်ပွားမှု သုံးရာခိုင်နှုန်းလောက် ရှိပါတယ်”

ခရစ်က ရှင်းပြသည်။

“ရောဂါ ဖြစ်ပွားမှုဆိုတာ ဘာလဲ”

“ရောဂါ ဆင့်ပွားခြင်း ခေါ်တာပေါ့၊ နောက်ထပ် ရောဂါအသစ် ထပ်ဖြစ်တာပေါ့၊ နောက်ပြီးတော့ အဖိတ်အစဉ် တစ်ရာခိုင်နှုန်းလောက် ရှိနိုင်ပါတယ်”

“အဖိတ်အစဉ် ဟုတ်လား”

ရေးနိုး အံ့သြ တုန်လှုပ်သွားဟန် ရှိသည်။

“ဒေါက်တာ ပြောတဲ့ အဓိပ္ပာယ်က သွေးဖလှယ်တဲ့ ကလေးတယောက်ဟာ သေဆုံးနိုင်တယ်လို့ ပြောတာလား”

“အပုံ တစ်ရာပုံမှာ တစ်ပုံလောက် ဖြစ်နိုင်တာပါ၊ ဒါကြောင့်မို့လို့လဲ ကျွန်တော်တို့ဟာ ဗီလီရူဗင်နှုန်း မြင့်တက်နေတဲ့ ကလေးတယောက်ကို ဖိုတို သရဖီ

အလင်း ကုထုံးနဲ့ ကုရတာပါ၊ ဒီနည်းနဲ့ ကုလို့ တာမသွားဘူး ဆိုတော့မှ သွေးဖလှယ်တဲ့ နည်းကို ရွေးချယ်ရတာပါ”

ရေးနိုး ခေါင်းညိတ်သည်။ ထိတ်လန့်နေဟန် ရှိသည်။ စောစောကလောက် အမျက်မာန် မရှိတော့။ ထို့နောက် စာရွက်ကို သူ လှမ်းယူလိုက်ပြီး

“ကျုပ် လက်မှတ်ထိုးလို့ မဖြစ်ဘူးလား၊ ကျုပ်သမီးကို အလန့်တကြား မဖြစ်စေချင်ဘူး”

“ဆေးရုံ ဥပဒေမှာတော့ အမေ သို့မဟုတ် အဖေလို့ ဆိုထားပါတယ်”

ခရစ်က အမှန်ကို ပြောကြားသည်။ ရေးနိုး သူ့သမီးအတွက် ပူပန်နေသည်ကို မထောက်ထား၍ တော့ မဟုတ်ပါ။

“ကောင်းပြီလေ၊ အဲဒီ အချိန်ကျရင် ကျုပ် ပြန်လာခဲ့မယ်၊ ဒေါက်တာလဲ အချိန်မီ ပြန်ရောက်ပါစေ”

မစ္စတာ ရေးနိုးအနေနှင့် သူများတွေကို အမိန့်ပေးတတ်သည့်အကျင့်မှာ အရိုးစွဲနေပြီဖြစ်ကြောင်း သိရှိသဖြင့် ခရစ်အဖို့ စိတ်ထဲတွင် မည်သို့မျှ အမှတ်မထားတော့ပါ။ ခရစ်သည် သူ့ရှေ့မှ ရေးနိုး ထွက်သွားသည်ကို စောင့်ဆိုင်းနေပြီးမှ အခန်းတံခါးကို ပိတ်လိုက်သည်။

“နောက် နှစ်နာရီကြာမှ ပြန်တွေ့ကြမယ်”

တံခါးဝ၌ ရေးနိုး ရပ်လိုက်ပြီး နောက်ဘက်သို့ပြန်လှည့်သည်။ သူတို့နှစ်ယောက် မျက်နှာချင်းဆိုင် ဖြစ်သွားသည်။ အဘိုးကြီး၏ မျက်လုံးများ ပြာပြာလက်လျက် ရှိကြောင်း ခရစ် ပထမဆုံးအကြိမ် သတိပြုမိသည်။

“ဒေါက်တာ၊ အဲဒီကလေးကို နေကောင်းအောင် ဒေါက်တာ လုပ်ပေးလို့ ရှိရင် ဒေါက်တာ လိုချင်တာ ဘာမဆို ကျုပ် ပေးပါ့မယ်၊ ခွဲစိတ်ခန်းအသစ် တခု၊ အဆောင်သစ် တခု၊ ဆေးဝါး ကုသမှု ကိရိယာအသစ် တခု၊ ဒါမှ မဟုတ် ဒေါက်တာ လိုချင်တဲ့ နေရာဌာန တခု”

“ကျွန်တော်တို့ အတတ်နိုင်ဆုံးကို လုပ်ပါ့မယ်၊ ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ အဲဒီလိုပဲ အမြဲတမ်း လုပ်လေ့ ရှိပါတယ်"

ခရစ်က တုံ့ပြန်သည်။ အဘိုးကြီး နေရာမှ မရွေ့သေးဘဲ

“အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုရဲ့ အနာဂတ် သမ္မတတယောက်ကို ပြုစု ကုသနေရတယ်လို့ ယူဆပါ၊ ဒေါက်တာ့အနေနဲ့ သူ့ကို အဲဒီလောက် ဂရုထားပြီး

ကုသစေချင်ပါတယ်"

ထို့နောက် အဘိုးကြီး တဖက်သို့ လှည့်ပြီး စကြံလမ်းအတိုင်း လျှောက်သွားသည်။ အဘိုးကြီး လျှောက်သွားနေသည်ကို ခရစ် ကြည့်နေရင်း "အင်း သူ တကယ် ပြောတာပဲ၊ တကယ်ပဲ ဒီလို သဘောထားပြီး ပြောသွားတာပဲ" ဟု စိတ်ထဲတွင် တယောက်တည်း ပြောနေမိသည်။

ခရစ် ဂရန့်သည် ဆေးရုံမှ အထွက်တွင် မွေးကင်းစ အထူးကု အဆောင် ရှေ့တွင် ခေတ္တမျှ ရပ်ပြီး သူ၏ လူနာကလေးကို ကြည့်ရှုသည်။ တစုံတရာ သိသိသာသာ ပြောင်းလဲခြင်း မရှိပါ။ ဤမျှ တိုတောင်းသော အချိန်ကာလအတွင်းတွင် ဘာတခုမျှလည်း ပြောင်းလဲစရာ မရှိပါ။ သို့သော် နောက် နှစ်နာရီဆိုလျှင်မူ တစုံတရာကို ခရစ် ဂရန့် သိရှိရပေလိမ့်မည်။

※※※

ဟောပြောပွဲ ပြုလုပ်သည့်နေရာမှာ ရစ်ဇီ စကွဲယား နယ်မြေရှိ အစိုးရကျောင်း အမှတ် ၁၄၆ တွင် ဖြစ်သည်။ ရစ်ဇီ စကွဲယားဆိုသည်မှာ ပထမကမ္ဘာစစ်အတွင်းက သူရဲကောင်းကြီး ရစ်ဇီကို အစွဲပြုပြီး မှည့်ထားသော နာမည် ဖြစ်သည်။ နာမည်နှင့် ရပ်ကွက် တခြားစီ ဖြစ်သည်။ နာမည်က ကြီးကျယ် ခမ်းနားလှသလောက် ရပ်ကွက်က ဆင်းရဲ စုတ်ချာလှပေသည်။ တခုတော့ ရှိသည်။ ဟောင်းနွမ်း ပျက်စီးနေပြီ ဖြစ်သော အဆောက်အအုံများ ကြားတွင် လစာ နည်းသူများအတွက် ဆောက်လုပ်ထားသော အဆောက်အအုံသစ်ကြီးများက ထိုးထောင်လျက် ရှိသည်။ ယင်း အဆောက်အအုံသစ်များအနက် အများစုမှာ ရေးနိုး ကုမ္ပဏီက ဆောက်လုပ်ထားသော အဆောက်အအုံများ ဖြစ်ကြသည်။ အစိုးရကျောင်း အမှတ် ၁၄၆ ကို လွန်ခဲ့သည့် သုံးနှစ်ခန့်က ဆောက်လုပ် ဖွင့်လှစ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ လစာနည်း အိမ်ရာများတွင် တိုးပွားလာသော လူဦးရေ အတွက်ပင် ဖြစ်သည်။

ခရစ် ဂရန့်သည် ဝဝဖိုင့်ဖိုင့် လူမည်း အမျိုးသမီး ကျောင်းအုပ် ဆရာမကြီးနှင့် အတူ စင်မြင့်ပေါ်တွင် ထိုင်နေရာမှ ဟောပြောပွဲ ခန်းမကြီးအတွင်းသို့ ဝင်ရောက် လာနေကြသော မိခင်လောင်းများကို ကြည့်ရှုလျက် ရှိသည်။ အချို့မှာ အထူးပင် ငယ်ရွယ်ကြသေးသည်။ ပထမဆုံးအကြိမ် ကိုယ်ဝန် ဆောင်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ တချို့ကျတော့လည်း အထူးပင် အသက်ကြီးနေကြပြီ ဖြစ်သည်။ ကိုယ်ဝန် ဆောင်ရမည့် အရွယ် မဟုတ်တော့ပြီ။

တဖြည်းဖြည်းနှင့် ခန်းမကြီး တခုလုံး လူတွေ ပြည့်လာပြီ ဖြစ်သည်။ ထိုင်ခုံများ အားလုံး လူပြည့်သွားပြီ ဖြစ်သဖြင့် အချို့သော ကိုယ်ဝန်သည်များမှာ နောက်ဘက်နံရံကို ကျောမှီပြီး ရပ်နေကြသည်။ ခရစ်သည် ရစ်ဇီ စကွဲယားတွင် လူချစ်လူခင်များသော ဆရာဝန်တဦး ဖြစ်သည်။ သူ့ကို သူတို့က ‘သ ဒေါက်တာ’ ဟု ခေါ်သည်။ လူမည်း အမျိုးသမီးများနှင့် လက်တင်အမေရိက အနွယ်ဝင် အမျိုးသမီးများသည် ဆရာဝန် လူချောကလေးက သူတို့ နားလည်သည့် စကားလုံးများဖြင့် ရှင်းလင်း ဟောပြောသည်ကို လာရောက် နားထောင်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

သူသည် သူတို့ သိချင်သော မေးခွန်းများကို ဖြေကြားမည့်သူ ဖြစ်သည်။ သူတို့ သိချင်သော အချက်အလက်များ အားလုံးကို ပြောကြားမည့်သူ ဖြစ်သည်။ သူသည် အခြားသော ဆရာဝန် များလို သူတို့ ပြောကြားသည့် လေယူလေသိမ်းနှင့် အသံထွက်တို့ကို စိတ်မရှည်သူ တဦး မဟုတ်ပေ။ ထို့ပြင် သူသည် သူတို့ထံမှ

ဘာတခုမျှလည်း ပြန်လည် တောင်းခံခြင်း မပြုချေ။ သူတို့ထံမှ မဲဆန္ဒ တောင်းခံခြင်းလည်း မရှိချေ။ လူမျိုးရေး တိုက်ပွဲများအတွက် ထောက်ခံမှု တောင်းခံခြင်းလည်း မရှိချေ။

လူမည်း ကျောင်းအုပ် ဆရာမကြီး မတ်တတ်ထရပ်ပြီး ဟောပြောပွဲ စတင်တော့မည် ဖြစ်ကြောင်း ကြေညာလိုက်သည်။ ဆရာမကြီးက ခရစ် ဟောပြောပေးပါရန် ပန်ကြားလိုက်သောအခါ စီညံနေသော အသံများ အားလုံး တိတ်ဆိတ်သွားသည်။

"ဂညားတို့ဟာ ဂလေး မမွေးခင် ဂဒဲက ဂလေးအမေဒေပဲ"

သူက သူတို့ပြောသော လေသံ သူတို့ပြောသော အသံထွက်ကို အတုခိုးပြီး ပြောလိုက်သည်။ သူတို့အားလုံး ရယ်ကြသည်။ သူက ဆရာဝန်နှင့် လူနာများကြားတွင် ရှိနေသော အဟန့်အတားကို ပယ်ဖျက်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ သူ့ဆန္ဒက သူတို့ ရယ်ရယ်မောမော ရှိစေချင်သည်။ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ရှိနေစေချင်သည်။ သူပြောသည့် စကားများကို သူတို့ စိတ်ဝင်စားစေချင်သည်။ သူတို့ပြောသော စကားလုံးများကို သုံးပြီး ပြောချင်သည်။ ထို့ကြောင့် "ခင်ဗျားတို့ဟာ ကလေးမမွေးခင်ကတည်းက ကလေးအမေတွေပဲ" ဆိုသည့် စကားကို သူတို့ အသံထွက် သူတို့ လေယူလေသိမ်းဖြင့် ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ အစပျိုးပြီး နောက်တွင်ကား သူသည် အစာနှင့် အာဟာရအကြောင်းကို အလေးအနက် ဖြစ်အောင် ပြောဆိုတော့သည်။ မွေးဖွားလာသော ကလေးငယ်များကို နိုင်ငံ၏ သားကောင်း သမီးကောင်းများ ဖြစ်ရန် ပြုစု ပျိုးထောင်ရန် အရေးကြီးကြောင်း ဆက်လက် ပြောကြားသည်။ သားကောင်း သမီးကောင်းများ ဖြစ်လာရေးအတွက် ဦးနှောက် စွမ်းအားကောင်းဖို့ လိုကြောင်း၊ ဦးနှောက် အားကောင်းရန်အတွက်မှာလည်း မမွေးဖွားမီနှင့် မွေးဖွား အပြီးတွင် အာဟာရဓာတ် ပြည့်ဝဖို့က အဓိက ဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြသည်။ သူပြောသည့်စကားများကို သူတို့ မှတ်မိနေဖို့နှင့် လိုက်နာ ဆောင်ရွက်စေရန် သူ အထူးပြု အားထုတ်သည်။

သူ၏ဟောပြောချက် နိဂုံးချုပ်သောအခါတွင်ကား သူ၏ ပရိသတ်သည် သူ၏ ပြောကြားချက်တွင် လုံးဝ သက်ဝင်လျက်ရှိကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ သူပြောသည့်အတိုင်း လိုက်နာ လုပ်ဆောင်ကြရန် သူတို့အချင်းချင်း ပြောသံများကို ကြားရသည်။ သူတို့မေးသောမေးခွန်းများကို သူ အတတ်နိုင်ဆုံး ကြိုးစားပြီး ဖြေသည်။ မေးခွန်းများကို ဖြေရင်း လက်မှ နာရီကိုလည်း မသိမသာ ကြည့်ရသည်။ သူ့မှာ အချိန် မရှိတော့ဘူးဆိုသည်ကိုလည်း သူတို့ မသိစေဖို့ အရေးကြီးသည်။ ဆေးရုံသို့ ပြန်ရောက်ရန် သတ်မှတ်ထားသော နှစ်နာရီ မပြည့်မီ

ဆယ့်ငါးမိနစ်အလိုတွင်ကား သူသည် သူတို့ကို တောင်းပန်စကားဆိုပြီး ဆွေးနွေးပွဲကို သိမ်းရသည်။ နောက်တကြိမ် လာဦးမည်ဟု ကတိပြုရသည်။ အခန်းထဲမှ သူ ထွက်ခွာသွားသောအခါ သူတို့အားလုံး မတ်တတ်ရပ် ဂုဏ်ပြုကြသည်။

ဂျွန် စတူးဝပ် ရေးနိုးသည် အထူးကုသဆောင် ရှေ့တွင် စောင့်ရပ်နေဆဲပင် ရှိသည်။ မှန်နံရံကြီး၏ အတွင်းဘက်ရှိ ပလတ်စတစ် သေတ္တာအိမ်ကလေးကို စူးစိုက်ပြီး ကြည့်နေသည်။ ထို ပလတ်စတစ် အိမ်ကလေးထဲတွင် သူ၏ မြေးငယ်ကလေး ရှိနေသည်။ အထူးတလည် တောက်ပသော မီးချောင်းရောင် ပြာပြာအောက်တွင် ဖြစ်သည်။ သည်မီးရောင်ပြာပြာက သူ့ မြေးငယ်ကလေး ရောဂါကို ကုစားနိုင်သည်ဟု ဆရာဝန်က ပြောသည်။ ရေးနိုးအနေနှင့် မယုံကြည်နိုင်ပါ။ စင်္ကြံလမ်းအတိုင်း ခရစ် လျှောက်လာသည်။ ခရစ်ဘက်သို့ လှည့်ပြီး မျက်နှာချင်း ဆိုင်လိုက်သည်။

"ကျွန်တော် အခုပဲ ပြန်ရောက်တယ်၊ ဒီအချိန်လောက်ဆိုရင် ခွဲခန်းက အစီရင်ခံစာ ကျွန်တော်တို့ ရနိုင်ပြီ၊ ဦးကို ကျွန်တော် အသိပေးပါ့မယ်"

ရေးနိုးက မမေးနိုင်မီတွင် သူက အလျင် ပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် အခန်းတွင်းသို့ သူ ဝင်သွားသည်။ အိုက်ဆိုလက်အနီးသို့ သွားပြီး ကလေးငယ်ကို ကြည့်သည်။ အသားရောင် အနည်းငယ် ပြောင်းသွားပြီဟု သူ ထင်သည်။ အဝါရောင် မသိမသာ ကလေး လျော့သွားသည်။ သို့သော် ဤလို ကိစ္စမျိုးတွင် ဆရာဝန်ကောင်းတို့ မည်သည် သာမန် မျက်စိဖြင့်မြင်သည်ကို အားမကိုးသင့်ပေ။ ညတာဝန်ကျ ဆရာမက သူ့အနီးသို့ ရောက်လာသည်။

"သူတို့ သွေးနမူနာ ယူသွားပြီလား"

သူက ကလေးငယ်ကို ကြည့်နေရာမှ မေးလိုက်သည်။

"ယူသွားတာ ငါးမိနစ်လောက် ရှိပြီ၊ အခုပဲ အစီရင်ခံစာ ရောက်လာတော့မှာပဲ"

ဆရာမက ဖြေသည်။

"အစီရင်ခံစာ ရတဲ့အထိ ကိုယ် ဒီမှာ စောင့်နေမယ်"

ခရစ်က အနည်းငယ် စိုးရိမ်စွာဖြင့် ပြောသည်။

သူသည် အဘိုးကြီး ရေးနိုးကို ရောဂါအခြေအနေ ပြောပြရာတွင် အများကြီး လျှော့ပြီး ပြောလေသည်။ သုံးလေးရက်သား ကလေးငယ်တယောက်ကို ဒုက္ခ ပေးနိုင်သော ဗီလီရူဗင် အချိုးအစားသည် ထိုကလေး မွေးဖွားပြီး ၂၄ နာရီ

မပြည့်မီတွင် ဖော်ပြလာလျှင် အထူးပင် စိုးရိမ်ဖွယ်ရာ ကောင်းတော့သည်။

သူသည် ခါတ်ခွဲခန်း အစီရင်ခံစာကို စောင့်ဆိုင်းနေစဉ် အတွင်းတွင် သည်ကလေးကို မွေးဖွားပေးလိုက်သော ဒေါက်တာ ကိုးမင်းထံ ဖုန်းဆက်ရန် စိတ်ကူးမိသည်။ ကံကောင်း ထောက်မသဖြင့် ဒေါက်တာ ကိုးမင်းကို ပတ်ကဆိုက် ဆေးရုံတွင် အဆင်သင့် တွေ့ရှိရသည်။ မစ္စက် ဆင်ပဆန် ကိုယ်ဝန်ဆောင်စဉ်က မည်သည့်ဆေးများ သုံးစွဲခဲ့သနည်းဟု စုံစမ်းသည်။ အများပြည်သူများအနေနှင့် သာလီဒိုမိုက်၏ အန္တရာယ်ကိုသာ သိရှိကြသည်။ သို့သော် အခြားဆေးများလည်း အလားတူပင် အန္တရာယ် ဖြစ်တတ်သည်။ အက်စပရင်ပင် အသုံးများလျှင် စွဲပြီးသုံးလျှင် အန္တရာယ် ဖြစ်တတ်သည်။

ကိုးမင်းသည် ဒေါက်တာ မစ်ချဲ၏ ဆေးမှတ်တမ်းကို ကြည့်ရှုသောအခါ ရေးနိုး၏ သမီးသည် အန္တရာယ် ဖြစ်စေနိုင်သော ဆေးများ သုံးစွဲခဲ့ခြင်း မရှိကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ ထို့အပြင် ရေမြွှာပေါက်သည်မှာလည်း စောလွန်းခြင်း မရှိသဖြင့် ရောဂါပိုး ကူးစက်နိုင်သည့် အခြေလည်း နည်းပါးလှသည်ဟု ဒေါက်တာ ကိုးမင်းက ပြောသည်။

သို့သော် ခရစ်အနေနှင့် အဓိက သိချင်သည့် အချက်တခုကိုမူ ဒေါက်တာ ကိုးမင်းက ရေရေရာရာ မပြောနိုင် ရှိသည်။ မွေးခန်းထဲတွင် ကလေးကို နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် စမ်းသပ် ကြည့်ရှုကြောင်း ဆေးမှတ်တမ်းတွင် ဖော်ပြထားသည်။ မွေးပြီး တစ်မိနစ်တွင် တကြိမ်၊ ငါးမိနစ်အကြာတွင် တကြိမ် ဖြစ်သည်။ နှစ်ကြိမ်စလုံးတွင် ပုံမှန်ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။ သို့သော် နောက်ပိုင်း မှတ်တမ်းကား အားရဖွယ်ရာ မရှိချေ။

"ကလေး အသားဝါတာကို ဒေါက်တာ ဘယ်အချိန်မှာ စသိသလဲ"

ဒေါက်တာ ကိုးမင်း ရုတ်ခြည်း မဖြေဘဲ ခေတ္တမျှ တိတ်နေသည်။ ခဏကြာမှ

"အမှန်အတိုင်း ပြောရရင်တော့ ကလေး အသားဝါတာကို ကျွန်တော် သိတာ မဟုတ်ဘူး"

ခရစ် အာမေဋိတ်သံ ပြုလိုက်သည်။

"ကျွန်တော့်ကို အမျိုးသမီး မီးမဖွားခင် ခုနစ်နာရီလောက်ပဲ ကြိုပြီး ခေါ်တယ်၊ ကျွန်တော်ဟာ ဒေါက်တာ မစ်ချဲရဲ့ ကိုယ်စား ဆောင်ရွက် ပေးရတယ်ဆိုတာကိုလည်း ဒေါက်တာ မေ့မထားပါနဲ့၊ ဒါပေမဲ့ မီးဖွားမှု အခြေအနေ အားလုံးဟာ ပုံမှန်အဆင့်ပဲ၊ အချိန် နည်းနည်းကလေး ပိုကြာတာပဲ ရှိတယ်၊ အမျိုးသမီးအနေနဲ့ နည်းနည်းကလေး ပင်ပန်းတာပဲ ရှိတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ပုံမှန်အဆင့်ပဲ၊

ဒါကြောင့်မို့လို့ အဲဒါအတွက်တော့ ဘာမှ စိုးရိမ်စရာ မရှိပါဘူး”

“သုံးဆယ့်ခြောက်ပတ်နဲ့ မွေးတာပဲ၊ အရေးမကြီးဘူးပေါ့”

ခရစ်က မေးလိုက်သည်။

“သုံးဆယ့် ခုနစ်ပတ်ပါ၊ နောက်ပြီးတော့ ကလေးဟာ ပေါင်ချိန်ပြည့်ပဲ၊ သူ့ကို သေသေချာချာ စမ်းသပ် စစ်ဆေးတယ်၊ စစ်ဆေးချက် နှစ်ကြိမ်စလုံး ပုံမှန်ပဲ”

“အဲဒါကို ကျွန်တော် သိပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် သိချင်တာက ကလေး အသားဝါတာကို ဒေါက်တာ ဘယ်အချိန်မှာ စသိသလဲ”

“ကျွန်တော် စပြီး သိတာ မဟုတ်ဘူးလို့ ဒေါက်တာ့ကို ကျွန်တော် ပြောနေပြီပဲ၊ ကျွန်တော့်မှာက ကျွန်တော့်လူနာတွေနဲ့ အပြည့်ပဲ၊ အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန်တော်က ဒေါက်တာ မစ်ချဲ့ရဲ့ ကိုယ်စား ဗြုန်းစားကြီး သွားလုပ်ပေးရတာ၊ အဲဒီတော့ ကျွန်တော့်မှာ ဘယ်လူနာဆီကိုမှ ထုံးစံအတိုင်း ခဏခဏ သွားမကြည့်နိုင်တော့ဘူး၊ ကျွန်တော် ပထမဆုံး သိရတာကတော့ ကနေ့ မနက်မှာ ဆရာမက ဖုန်းဆက်တော့မှ”

“ကနေ့ မနက်မှ... ဟုတ်လား”

ခရစ်သည် သူ၏ အံ့အားသင့်မှုကို မည်သို့မျှ မဖုံးကွယ်နိုင် ရှိတော့သည်။

“ကျွန်တော့်မှာ အလုပ်တွေ ဂျင်ဂျင်လည်နေတယ်လို့ ဒေါက်တာ့ကို ပြောပြီးပြီ မဟုတ်လား၊ အမှန်အတိုင်း ပြောရရင်တော့ ကလေးကို ဒေါက်တာတို့ဆီ ပို့ဖို့ သူ့ မိသားစုကို တိုက်တွန်းတာ ကျွန်တော်ပဲ”

“ဟုတ်ပြီ၊ အဲဒီ ကလေးဟာ မွေးပြီး နှစ်ဆယ့်လေးနာရီအတွင်းမှာ အသားဝါတဲ့ အရိပ်အခြည် ရှိမရှိကို ဘယ်သူ သိသလဲ၊ အဲဒါကို ကျွန်တော် သိရမှ ဖြစ်မယ်”

“အဲဒါကို ကျွန်တော် ဘယ်လိုမှ မပြောနိုင်ဘူး၊ ဆရာမက ဖုန်းဆက်လို့ ကလေးကို ကျွန်တော် သွားကြည့်တော့ မွေးပြီး သုံးဆယ့်ခြောက်နာရီ ရှိနေပြီ”

ဒေါက်တာ ကိုးမင်း ဝန်ခံစကား ဆိုသည်။

ဤအရေးကြီးလှသော အချက်ကို သိရအောင် ခရစ် ထပ်မံ ကြိုးစားကြည့်သောအခါ ကလေး၏ လူနာမှတ်တမ်းတွင် ဖော်ပြထားသည်မှာ မွေးဖွားပြီး သုံးဆယ့်နှစ်နာရီအကြာတွင်မှ အသားဝါ ဖြစ်ကြောင်း တစုံတယောက်က စတင် သိရှိရသည်ဟု ရေးမှတ်ထားသည်။ ဒေါက်တာ ကိုးမင်းကို နောက်တနေ့

နံနက်တွင်မှ တာဝန်ခံ ဆရာမက ဖုန်းဆက်ပြီး အကြောင်းကြားသည်။ ထိုအခါ ဒေါက်တာ ကိုးမင်းသည် ဗီလီရှုဗင် ချက်ချင်းစစ်ရန် အမိန့်ပေးပြီး ကလေးကို သွားကြည့်သည်။ ထိုအခါတွင်မှ ဆရာမ၏ အထင်ကို သူ အတည်ပြုရသည်။ သို့ဖြင့် ကလေးငယ်သည် မည်သည့် အချိန်တွင် စတင်ပြီး အသားဝါသည်ကို မည်သူမှ အတိအကျ ပြောမပြနိုင်ဘဲ ရှိသည်။

အထူး ကုသဆောင်ရှိ တယ်လီဖုန်းများသည် အသံ မမြည်ပါ။ မီးရောင် လွင့်ဖြာပါသည်။ ဆရာမက တယ်လီဖုန်းကို ယူမည်ရှိစဉ် ခရစ်က သူမ၏လက်မှ စကားပြောခွက်ကို ဆွဲယူလိုက်သည်။

"အိုင်ဗင်လား၊ ဒေါက်တာ ဂရန့်ပါ၊ ဆင်ပဆန် ဘေဘီမှာ ဘာတွေ့သလဲ"

"ဗီလီရှုဗင် တဆယ့်ခြောက်"

တနာရီလျှင် ဗီလီရှုဗင် တစ်ရာခိုင်နှုန်း၏ ထက်ဝက်လောက်တော့ တက်လိမ့်မည်ဟု ခရစ်၏ စိတ်ထဲတွင် လျှို့ဝှက်စွာ ထင်ထားခဲ့သည်။ ယခုအတိုင်းဆိုလျှင် အလင်း ကုထုံးနည်းက အခြေအနေကို ထိန်းထားပြီ ဖြစ်သည်။ ဤသည်မှာ အားရှိဖွယ်ရာ ဖြစ်သည်။ စိတ်ချဖွယ်ရာတော့ မဟုတ်သေး။ အားရှိဖွယ်ရာသာ ဖြစ်သည်။

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အိုင်ဗင်၊ ကျွန်တော်တို့ နောက် နှစ်နာရီမှာ တခါ ထပ်ပြီး စစ်ကြည့်ကြဦးစို့၊ အဲဒီမှာ လူတယောက် ရှိနေဖို့ စီစဉ်ထားပါ"

ခရစ် တယ်လီဖုန်းကို တင်ထားလိုက်သည်။

အဲလစ်နှင့် ပွဲကြည့်ဖို့ ချိန်းထားသည်ကို ဖျက်ရန် သူ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ယနေ့ည သူ စောင့်နေမှ ဖြစ်မည်။ သုတေသနဆောင်နှင့် အထူးဆောင်တွင် သူ ရှိနေရမည်။ အဖြူအမည်း ကွဲသည်အထိ ရှိနေရမည်။ ဗီလီရှုဗင် တက်လာသလော၊ သို့မဟုတ် အလင်း ကုထုံးနည်း အစွမ်းပြသလော ဆိုသည်ကို သိရမည်။

သူသည် အထူးဆောင်အတွင်းမှ ထွက်လာပြီး ဂျွန် ရေးနိုးနှင့် တွေ့ဆုံသည်။ မစ္စတာ ရေးနိုးကို အခြေအနေ အပြည့်အစုံ ပြောပြသည်။ ကလေး၏ အခြေအနေ ကောင်းမလာသေးသော်လည်း ရောဂါ တန့်နေသည်။ ပုံမှန် အနေအထားအရဆိုလျှင် ဗီလီရှုဗင် ကျဆင်းစ ပြုနေပြီ ဖြစ်သည်။ ဗီလီရှုဗင် ကျဆင်းကြောင်း သေချာသည်အထိ သူ စောင့်နေမည်။ အကယ်၍ မကျဆင်းခဲ့လျှင် သွေးဖလှယ်မည် ဖြစ်သည်။ "မိခင်၏ သဘောတူညီကြောင်း လက်မှတ် မစ္စတာ ရေးနိုးမှာ ပါရှိပါသလား" အဘိုးကြီးက သဘောတူညီချက် ပုံစံကို ထုတ်ပေးသည်။

"ကျုပ်တို့ အခု ဘာလုပ်ကြမလဲ"

အဘိုးကြီးက မေးသည်။

“နောက် နှစ်နာရီကြာရင် သွေး ထပ်စစ်ကြည့်ဦးမယ်၊ ဒီအတွင်းမှာတော့ ကျွန်တော်တို့ စောင့်ရုံပဲ”

“ဒေါက်တာလဲ ညစာ မစားရသေးဘူး မဟုတ်လား၊ နောက်တောင် ကျနေပြီ၊ ကျုပ်နဲ့ အတူ လိုက်စားပါလား”

"ဆေးရုံက စားသောက်ဆိုင်မှာ စားမယ်၊ ဒါမှ ကျွန်တော့်ကို ခေါ်ချင်ရင် လွယ်မယ်”

“အရေးပေါ် ကိစ္စ ရှိနိုင်တယ်လို့ ဒေါက်တာက ယူဆထားလို့လား”

“မဟုတ်ပါဘူး၊ ခွဲစိတ်ခွဲခန်း အစီရင်ခံစာ အချိန်မီ သိရဖို့ပါပဲ၊ နောက်ပြီး အခြားကိစ္စတခု ရှိရင်လဲ တွေ့နိုင်အောင်ပေါ့”

“ဒေါက်တာနဲ့ အတူ ကျုပ် လိုက်ရမလား"

ရေးနိုးက မေးသည်။

“ကိုယ့်လင်ပန်းကို ကိုယ့်ဘာကိုယ် သယ်ရလိမ့်မယ်"

ခရစ်က သတိပေးလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားတို့ လူငယ်တွေဟာ ဒီလိုချည်းပဲ” ရေးနိုး ပေါက်ကွဲသည်။ “ကျုပ် ငယ်ငယ်တုန်းက ကိုယ့် ထမင်းချိုင့်ကလေး ကိုယ် ကိုင်ပြီး သွားခဲ့ရတာပဲ၊ အဲဒီ ထမင်းချိုင့်ထဲမှာ တခါတလေ ဘာပဲပါတယ် ဆိုတာကို ခင်ဗျား သိမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ကျုပ်က မွေးကတည်းက သူဌေး ဖြစ်လာတာ မဟုတ်ဘူး၊ ကျုပ်ဘာကျုပ် သူဌေးဖြစ်အောင် လုပ်လာရတာ၊ ပင်ပင်ပန်းပန်း လုပ်လာရတာ၊ ခင်ဗျားအနေနဲ့ လက်ဖျားနဲ့တောင် မတို့ချင်မယ့် အစားမျိုးကို ကျုပ် စားလာရတယ်၊ ခင်ဗျား အနေနဲ့ ခြေဖျားတောင် မလှည့်ချင်တဲ့နေရာမျိုးမှာ ကျုပ် နေလာရတယ်၊ အဲဒီတော့ ကျုပ်ကို ကိုယ့်လင်ပန်း ကိုယ် သယ်ရမယ်ဆိုတဲ့ စကားမျိုး ဘယ်တော့မှ မပြောပါနဲ့” ထို့နောက် ရေးနိုးက သူ့ကို ရုတ်တရက် မေးသည်။

“အဲဒီမှာ သောက်စရာ အဖျော်ယမကာလဲ ရှိမယ် မထင်ဘူး”

“မရှိပါဘူး”

“ဒေါက်တာ သောက်ချင်လို့ ရှိရင် ကျုပ်ကားထဲမှာ ဘား ပါပါတယ်၊ ကျုပ် ယာဉ်မောင်းကို ပုလင်းတလုံး ယူခိုင်းလိုက်ရင် ဖြစ်တယ်”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ အလုပ်ချိန်မှာ ကျွန်တော် မသောက်ပါဘူး"

“ကျုပ်အနေနဲ့ တခွက်လောက် သောက်ရင်ကော ဖြစ်မလား"

ရေးနိုးက မေးလိုက်ပြန်သည်။

“ဂရန့်အမည်ရှိတဲ့ လူတယောက်က ရေးနိုးလို့ အမည်ရှိတဲ့ လူကြီးတယောက်ကို သူ ဘာလုပ်နိုင်တယ်၊ ဘာမလုပ်နိုင်ဘူးလို့ ပြောနိုင်တဲ့နေ့ဟာ တကယ့် နေ့ထူး နေ့မြတ်ကြီး ဖြစ်မှာပဲ”

သူ့ စကားကို ရေးနိုး စိတ်မဆိုးဘဲ ပြုံးရယ်ကာ

“မောင်ရင်ဟာ တော်တော် ဆိုးတဲ့ လူဆိုးတယောက်ပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ကျုပ် သဘောကျတယ်၊ ကျုပ်လဲ ခင်ဗျားအရွယ်က ဒီလိုမျိုးပဲ၊ ကဲ တခုခု သွားစားကြစို့”

ဂျွန် ရေးနိုးသည် သူ၏ လင်ပန်းထဲတွင် အမဲကင်၊ အာလူး၊ ဆလတ်၊ မုန့်နှင့် ကော်ဖီ ပန်းကန်များ ရှိသော်လည်း ဘာတခုကိုမျှ ဟုတ်တိပတ်တိ စားသောက်ခြင်း မရှိပေ။ သည်အဘိုးကြီးသည် သူနှင့် အဖော်အဖြစ် လိုက်ပါခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း ခရစ် သိရှိသည်။ ရေးနိုးသည် ဟိုအကြောင်း သည်အကြောင်းများကို ကြိုးစားပြီး ပြောဆိုသော်လည်း နောက်ဆုံးတွင်ကား သူ့မြေးကလေး အကြောင်းသို့ မလွှဲသာ မရှောင်သာ ပြန်လည် ရောက်ရှိလာသည်။ ထို့နောက် သူသည် တမင်တကာပင် စကားလမ်းကြောင်း ပြောင်းသွားပြန်တော့သည်။

“ဒေါက်တာရဲ့ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ အလုပ်တွေလဲ ပျက်ကုန်ပြီ ထင်တယ်”

“ကျွန်တော်တို့ ကနေ့ည ပွဲကြည့်ဖို့ ချိန်းထားကြတယ်”

“ကျွန်တော်တို့ ဟုတ်လား”

“ကျွန်တော် သိတဲ့ မိန်းကလေး တယောက်နဲ့ပဲပေါ့”

ခရစ်က အဲလစ် ကင်နင်၏ အမည်ကို မဖော်ဘဲ ယေဘုယျသဘော ပြောလိုက်သည်။ အဲလစ်က လုပသော သူနာပြု နည်းပြ ဆရာမကလေး ဖြစ်သည်။ အဲလစ်ကို ခရစ် သိရှိခဲ့သည်မှာ သူမက သူ၏ ပညာပေး လုပ်ငန်းများတွင် စေတနာ့ဝန်ထမ်း တဦးအဖြစ် ပါဝင် လုပ်ကိုင်ခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ သူတို့ နှစ်ယောက် သိရှိခဲ့ကြသည်မှာ တနှစ်လောက် ရှိချေပြီ။

“လက်ထပ်ဖို့ ရည်ရွယ်ထားသလား”

ရေးနိုး စူးစမ်းသည်။

"ဘယ်သူမဆို လက်ထပ်ဖို့ ရည်ရွယ်ချက် ရှိတာပေါ့၊ တနေ့မှာပေါ့"

"ဒီမယ်၊ ဘယ်ညမှာပဲ ဖြစ်ဖြစ်ပေါ့၊ ဒေါက်တာတို့ ပွဲကြည့်ဖို့ ရည်ရွယ်ရင် ကျုပ်ရဲ့ သီးသန့်ခန်းကို သုံးပါ"

ရေးနိုးက လက်ကမ်းလိုက်သည်။

ခရစ်သည် ခပ်မဆိတ်ပင် ညစာ စားလျက် ရှိသည်။ ရေးနိုး၏ နောက်ကျောဘက် နံရံတွင် ရှိသော နာရီကို ကြည့်နေသည်။ နောက်တကြိမ် သွေးနမူနာ ယူရမည့်အချိန်ကို စောင့်ဆိုင်းနေသည်။ အချိန်က တနာရီလောက် လိုနေသေးသည်။ သို့ဖြင့် ခရစ်သည် ကလေး ဆေးရုံဆောင်များကို လိုက်ကြည့်ရန် ရေးနိုးကို ဖိတ်ခေါ်သည်။

"ဒီအဆောင်တွေကို အလျင်ကလဲ ဦး ကြည့်ဖူးပြီးသား ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဦး လှူဒါန်းထားတဲ့ ငွေတွေကို ဘယ်လို အသုံးချတယ်ဆိုတာကို ဦးအနေနဲ့ အလွတ်သဘော လိုက်ကြည့်ရတာ ပီတိတမျိုး ဖြစ်နိုင်ပါတယ်"

ခရစ်က ပြုံးလဲ့ကာ ပြောသည်။

ရေးနိုး ခေါင်းညိတ်ပြီး သူ၏ ကော်ဖီခွက်ကို ကုန်အောင် သောက်လိုက်သည်။ စားသောက်ဆိုင် အတွင်းမှ သူတို့ ထွက်ခဲ့ကြသည်။ ခရစ်က ရေးနိုးကို ခွဲစိတ်ခန်းများ ကုသခန်းများ အားလုံး စုံအောင် လိုက်ပြသည်။ နဗ်ကြောဗေဒ စမ်းသပ်ခန်းများသို့ ရောက်ရှိသောအခါ ရေးနိုး၏ စိတ်အာရုံသည် သူ့မြေးလေးထံသို့သာ ရောက်ရှိနေကြောင်း ခရစ် ရိပ်မိသဖြင့် သူ၏ ခွတ်ခွဲခန်း ဆီသို့ ခပ်သွက်သွက် လျှောက်သွားရတော့သည်။ ခွတ်ခွဲခန်းသို့ ရောက်ရှိသောအခါ လောလောဆယ် သူ လုပ်ဆောင်နေသော လုပ်ငန်းများကို ရှင်းပြသည်။ 'ရေးနိုး ကလေးသူငယ်များ' ဟူသော စကားလုံးကို မသုံးမိအောင် သတိထားရသည်။

ယင်းသို့ဖြင့် အချိန် နှစ်နာရီ ကုန်ဆုံးသွားသည်။ ကလေး အထူးကုဆောင်သို့ သူတို့ ပြန်သွားကြသည်။ ရေးနိုး အပြင်က စောင့်နေသည်။ မှန်ချပ်ကြီးကို ဖြတ်ပြီး ကြည့်နေသည်။ ခရစ်က ကလေးငယ်ကို စမ်းသပ်သည်။ ကလေး၏ အသားရောင် သိသာအောင် ပြောင်းသွားပြီ ဖြစ်သော်လည်း သူသည် သွေးနမူနာ ထုတ်ယူပြီး ခွတ်ခွဲခန်းသို့ သူကိုယ်တိုင် သွားပို့ရန် ဆုံးဖြတ်သည်။

ဗီလီရူဗင် စစ်ဆေးမှုသည် ငါးမိနစ်မျှပင် မကြာပါချေ။ ခွတ်ခွဲခန်း ကျွမ်းကျင်သူ တဦးသည် သူ့အတွက် အသင့် စောင့်ဆိုင်းနေသဖြင့် အဖြေ လျင်မြန်စွာပင် ရရှိပါသည်။

စင်္ကြံတွင် စောင့်ဆိုင်းနေသော ရေးနိုးထံသို့ ပြုံးရွှင်စွာ လျှောက်သွားသည်။

ရေးနိုးကလည်း သူ ရှိရာ လျှောက်လာသည်။

"ဘယ့်နှယ်လဲ"

အဘိုးကြီးက မျှော်လင့်တကြီး မေးသည်။

"ကျွန်တော်တို့ အမှောင်ထဲက ထွက်လာပြီ၊ ဗီလီရှုဗင်ဟာ ဆယ့်လေးဒသမငါးပဲ ရှိတော့တယ်"

ခရစ်က ပြောလိုက်သည်။

"နှစ်ရာခိုင်နှုန်းလောက် ကျသွားတာပဲ"

ယခုအခါ ရေးနိုးလည်း ပြုံးရွှင်လျက် ရှိသည်။ သည်ညဦးပိုင်းတွင် သူ့အနေနှင့် ပထမဆုံးအကြိမ် စိတ်သက်သာရာ ရရှိသွားခြင်းပင် ဖြစ်တော့သည်။

"အလင်း ကုထုံးနည်းရဲ့အစွမ်းပဲ၊ ကုန်ပဒေသာဆိုင်ကြီးတွေမှာ သုံးတဲ့ ဘာမဟုတ်တဲ့ မီးချောင်းတွေရဲ့ အစွမ်းပဲ"

ခရစ်က သူ့ကို ကလိသည့်အနေဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

"ဟုတ်ပါပေ့ဗျာ"

ရေးနိုး အားရရွှင်လန်းစွာ ထောက်ခံသည်။

အထူးကုသဆောင် တံခါးဆီသို့ ခရစ် လျှောက်သွားသည်။ ယခုအကြိမ်တွင်မူ သူက ရေးနိုးကို ပြောသည်။

"ဦး ကြည့်ချင်ရင် ဝင်ကြည့်နိုင်ပါတယ်"

ခရစ်က ရေးနိုး ဝင်နိုင်ရန် တံခါးကို ဖွင့်ပေးထားသည်။

တောက်ပသော အလင်းရောင်များ အောက်၌ ရှိနေသော ဘေဘီ ဆင်ပဆန်၏ အိုက်ဆိုလက် ဆီသို့ သူတို့ လျှောက်သွားကြသည်။ ကလေးငယ်သည် မှုန်းမှုန်းကလေး အသက်ရှူလျက် ရှိသည်။ သို့သော် အသက်ရှူပုံကား ညီညာမှန်ကန်သည်။ ခရစ် ဂရန့်သည် သူ့လက်များကို ပလတ်စတစ် အိတ်ငယ်အတွင်းသို့ နှိုက်သွင်းလျက် ကလေးငယ်ကို ဟိုဘက် သည်ဘက် လှည့်ကြည့်နေသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ကျေနပ် အားရသွားဟန်ဖြင့် ရေးနိုးဘက်သို့ လှည့်လျက် တီးတိုး ပြောသည်။

"တကယ်ပဲ၊ ကျွန်တော်တို့ အမှောင်ထဲက ထွက်ခဲ့ကြပြီ"

ရေးနိုး ဘာမျှ ပြန်မပြောပါ။ ကလေးငယ်ကိုသာ ငေးစိုက်ပြီး ကြည့်နေသည်။ သူ့မျက်လုံးများ ရီဝေလျက် ရှိသည်။ ဂျွန် စတူးဝပ် ရေးနိုးဆိုသော လူကြီးတယောက် ရှာခဲ့၊ ဖွေခဲ့၊ လုပ်ဆောင်ခဲ့ သမျှ အားလုံးသည် ဤကလေးငယ် အတွက်ပင် ဖြစ်ကြောင်း ခရစ် ရုတ်ခြည်း သိမြင်လိုက်သည်။

ရေးနိုးတွင် သား ရှိမရှိ ခရစ် စဉ်းစားမိသည်။ သို့တည်းမဟုတ် ရေးနိုးအနေနှင့် သမီး အပေါ်တွင်သာ အားထားနေရသည်လော။

“သူ့အခြေအနေကို ဒေါက်တာ ပြောနိုင်ပြီလား”

ရေးနိုးက ရုတ်တရက် မေးလိုက်သည်။

“ကျွန်တော် ပြောပြီကော၊ သူ့ အခြေအနေ ကောင်းလာပြီလို့”

“မဟုတ်ဘူး၊ ကျုပ် မေးတာက ဦးနှောက် ထိခိုက် ပျက်စီးမှု"

“အခြေအနေ သင့်လျော်တာနဲ့ တပြိုင်နက် သူ့ကို ကျွန်တော် စစ်ဆေး ကြည့်မှာပေါ့၊ ဒီတရက် နှစ်ရက် အတွင်းမှာပဲပေါ့”

“အဲဒီအခါကျရင် သိရမလား”

ရေးနိုးသည် အာမခံချက် တခုခုကို တောင်းဆိုနေသည့်အလား မေးမြန်း စုံစမ်းနေသည်။

“အဲဒီလောက်တော့ လွယ်လွယ်ပြောလို့ မရဘူး ထင်တယ်”

“ကျုပ်ကို ရှင်းပြပါ၊ ကျုပ် နားလည်ပါတယ်”

ခရစ်၏ စကားကို ကြားဖြတ်ပြီး ရေးနိုးက ပြောလိုက်သည်။

“ကျွန်တော်တို့ သူ့ကို စစ်ဆေးကြည့်မယ်၊ ပြီးတော့ ဆုံးဖြတ်ချက် ပေးမယ်၊ ဒါပေမဲ့ နောက်ပိုင်းမှာ အခြေအနေ တမျိုး ဖြစ်မလာဘူးလို့ မပြောနိုင်ဘူး”

“နောက်ပိုင်းမှာဆိုတာ ဘယ်လောက် ကြာရင်လဲ၊ တပတ်လား တလလား”

“လေးငါးလပေါ့၊ ဒါထက် ကြာရင်လည်း ကြာမယ်ပေါ့”

“ဟုတ်ပြီ၊ ဟုတ်ပြီ၊ ကျုပ်... ကျုပ် သူ့ကို လက်နဲ့ ကိုင်ကြည့်လို့ ရမလား”

“ဦးရဲ့ လက်တွေ သန့်ရှင်းမယ်ဆိုရင် ဘာမှ အန္တရာယ် မရှိနိုင်ပါဘူး”

မစ္စတာ ရေးနိုး သူ့လက်များကို ဆေးကြော သန့်စင်သည်။ သူ့မြေး၏

အသက်သည် သည်ပေါ်မှာ တည်နေသည့် အလားပင် ဖြစ်သည်။ ပလတ်စတစ်အိတ် အပေါက်ဝိုင်းများ အတွင်းသို့ လက်ကို ဘယ်လို နှိုက်သွင်းရမည်ကို ခရစ်က ပြသသည်။ ထိုအပေါက်များသည် လက်ကို သွင်းလိုက်သော အခါတွင်မှ အလိုက်သင့် ပွင့်သွားကြခြင်း ဖြစ်သည်။ အဘိုးကြီးသည် ငယ်ငေါင်းသော ကိုယ်ခန္ဓာကလေးပေါ်တွင် သူ့လက်များကို ဂရုတစိုက် ရွှေ့လျားကာ စမ်းလိုက်သည်။ ထို့နောက် သူ့လက်များကို ဂရုတစိုက် ပြန်နုတ်သည်။ အပေါက်ဝိုင်းများကို သေချာစွာ ပြန်ပိတ်သွားစေ သည်။

လူသွားလူလာ ရှင်းနေသော စင်္ကြံလမ်းပေါ်သို့ ပြန်ရောက်ကြသော အခါ မစ္စတာ ရေးနိုးက

"ဒေါက်တာ့ကို ကျုပ် အများကြီး ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ဒေါက်တာဟာ ကိုယ့်လုပ်ငန်းကို ကိုယ် တော်တော် နားလည် ကျွမ်းကျင်တဲ့ လူတယောက်ပါပဲ၊ ကလေးရဲ့ အခြေအနေ စိတ်ချသွားရတဲ့ အထိ ကလေးနဲ့အတူ နောက်ထပ် လေးဆယ့်ရှစ်နာရီလောက် ဒေါက်တာ နေပေးပါ၊ ဒေါက်တာရဲ့ ကျေးဇူးကို ကျုပ် တသက်လုံး မမေ့ပါဘူး၊ ကျုပ်ဟာ သူတပါးရဲ့ကျေးဇူးကို ပါးစပ်ကတင် ပြောဖော်ရတဲ့ လူတယောက်မဟုတ်ပါဘူး၊ လက်တွေ့ လုပ်ဆောင်ပေးတတ်တဲ့ လူတယောက်ပါ"

"ကျွန်တော် ဘာတခုကိုမှ မျှော်ကိုးပြီး လုပ်တာ မဟုတ်ပါဘူး"

ခရစ်က တုံ့ပြန်သည်။

"ဒီမယ် ဒေါက်တာ၊ တနေ့ကျရင် အကြောင်းဆိုက်လာပါလိမ့်မယ်၊ ဘယ်နေ့ရယ်လို့တော့ ကျုပ် မပြောတတ်ဘူး၊ ဒါပေမဲ့ အဲဒီအခါကျရင် ဂျွန် စတူးဝပ် ရေးနိုး ဆိုတဲ့လူက ဒေါက်တာအတွက် တခုခု လုပ်ပေးနိုင်ပါလိမ့်မယ်၊ အဲဒီအခါမှာ ဒေါက်တာ လိုချင်တာ ဘာမဆိုဟာ ဒေါက်တာရဲ့ တယ်လီဖုန်းလိုပဲ ဒေါက်တာနဲ့ လက်တကမ်းမှာ ရှိနေပါလိမ့်မယ်"

ရေးနိုးလို လူတယောက်ကို ကန့်ကွက်စကား မဆိုအပ်ကြောင်း သိရှိသဖြင့် ခရစ်သည် "ကျေးဇူးတင်ပါတယ်" ဟု အလွယ်စကား ဆိုလိုက်သည်။

"ပထမဆုံး ကျုပ်တို့ လုပ်ရမယ့် အလုပ်ကတော့ ဒေါက်တာနဲ့ ဒေါက်တာရဲ့ မိန်းကလေးတို့ ကနေ့ည ပွဲမကြည့်ဖြစ်တဲ့ ကိစ္စပဲ"

"အဲဒီအတွက် ဘာမှ ကိစ္စမရှိပါဘူး ခင်ဗျာ"

"ဘယ်ဟုတ်မလဲ ဒေါက်တာရဲ့ နောက်တခါ နားရက်က ဘယ်နေ့လဲ"

“ဗုဒ္ဓဟူး”

“ဟုတ်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဟူးပေါ့”

ရေးနိုးက သဘောတူညီချက် ရသွားသည့်အလား ပြောလိုက်သည်။

အခြေအနေများကို စိတ်ချသွားသည်နှင့် တပြိုင်နက် အဘိုးကြီးသည် လူငယ်တယောက်၏ အားမာန်မျိုးဖြင့် ခတ်လှေကားဆီသို့ လျှောက်သွားတော့သည်။ ခရစ် ဂရန့်သည် အဘိုးကြီး စင်္ကြံလမ်းချိုးတွင် ပျောက်ကွယ်သွားသည်အထိ ကြည့်နေရင်း ဤလူကြီးသည် မိတ်ဆွေကောင်း တဦး ဖြစ်နိုင်သလို ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းသော ရန်သူတဦးလည်း ဖြစ်နိုင်ကြောင်း စိတ်ထဲတွင် စဉ်းစားနေမိသည်။ သည်လူကြီးသည် စိတ်ခတ် ပြင်းထန်လှသည့်အလျောက် အကျိုးကျေးဇူးလည်း ပေးနိုင်စွမ်းသည်။ ထို့အတူ ဘေးအန္တရာယ် ကိုလည်း ပေးနိုင်စွမ်းပေသည်။

※※※

(၃)

ရေးနိုးက နောက် ဗုဒ္ဓဟူးအကြောင်း ပြောသောအခါတွင်မှ ခရစ်သည် အဲလစ်ကို အမှတ်ရရှိတော့ သည်။ သူသည် မိန်းကလေးကို အကျိုးအကြောင်း ပြောဖို့ ရှိသော်လည်း လက်တွေ့တွင်မူ ဖုန်းဆက်ဖို့ မေ့နေသည်။ ဤလိုမျိုး မေ့သည်က ဤတကြိမ်တည်းသာ မဟုတ်ပေ။

သူ့လက်မှ နာရီကို ခရစ် ကြည့်လိုက်သည်။ ဆယ်နာရီ ဆယ်မိနစ်။ မိန်းကလေး အိပ်နေလောက် ပေပြီ။ မိန်းကလေးထံ ဖုန်းဆက်ရမလား။ မဆက်ရဘူးလား။ ဘယ်ဟာက အပြစ် ဖြစ်နေသလဲ။ မနက်ဖြန်ကျလျှင် ပြဿနာတွေ အများကြီး ဖြစ်လာမည်။

အဲလစ်လို လှပသော မိန်းကလေးတယောက်သည် အင်မတန်မှပင် အူတို တတ်ပေသည်။ ကနေ့ည သူ့ဘက်က ပျက်ကွက်ခြင်းသည် သူ၏ အလုပ် တာဝန်တွေကြောင့်လော၊ သို့မဟုတ် အခြား မိန်းကလေးတယောက်နှင့် တွဲနေ၍လောဟု အဲလစ် စဉ်းစားပေလိမ့်မည်။

ဆရာဝန် တယောက်ကို ဘယ်တော့မှ မယူဘူးဆိုသော အဲလစ်၏ စကားမှာလည်း ဤလို အကြောင်းတွေကြောင့်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ သူမသည် လူူလတ်ပိုင်းဖြစ်သော ဆရာဝန်ပေါင်း မြောက်မြားစွာနှင့် တွေ့ကြုံခဲ့ဖူးပြီ။ သူတို့အားလုံး အိမ်ထောင် ကျကုန်ကြလေပြီ။ အချို့သည် ဆေးရုံတွင် သူတို့ တွေ့ရှိရသော သူနာပြု ဆရာမကလေးများနှင့်ပင် ဖြစ်သည်။ သူမနှင့် ခရစ်တို့ တွေ့ဆုံခဲ့ကြရသလိုပင် တွေ့ဆုံခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

သူမ လက်ထပ်ခဲ့လျှင် ဆရာဝန်တယောက်တော့ မဖြစ်စေရဟု အဲလစ် ဆုံးဖြတ်ထားသည်။ ခရစ် ဂရန့်လို လှပ ချောမောသော ဆရာဝန်မျိုး မဖြစ်စေရပါ။

အဲလစ်သည် ယင်းသို့ ဆုံးဖြတ်ထားပြီး ဖြစ်သော်လည်း သဝန် မကြောင်ဘဲ အူမတိုဘဲ မနေနိုင်ပါ။ ခရစ်အနေနှင့်လည်း ယင်းအဖြစ်ကို သဘောကျ၍ မဆုံးပါ။

ဖုန်းဆက်ရန် သူ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ သူ ဖုန်းဆက်သည်။ တဖက်မှ တယ်လီဖုန်း မြည်သံ ခြောက်ကြိမ် ထွက်ပေါ်လာသည်။ ထိုအခါတွင် အဲလစ် အိပ်နေပြီ၊ သို့မဟုတ် အိမ်မှာ ရှိချင်မှ ရှိမည်ဟု ခရစ် စိတ်ကူးမိသည်။ သို့သော် သူမ အိပ်ရာမှ နိုးလာပြီး တယ်လီဖုန်းနား ရောက်ကာမှ သူက တယ်လီဖုန်း ချလိုက်လျှင် သူမအနေနှင့် ပို၍ စိတ်ဆိုးပေလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် တယ်လီဖုန်းသံ အလိုအလျောက် ပြတ်မသွားမချင်း တယ်လီဖုန်းကို သူ ကိုင်ထားမိသည်။

နောက်ဆုံးတွင် တဖက်မှ အဲလစ်၏ ထူးသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။ သို့သော် သူမ၏ ထူးသံက စကားလုံးတလုံးအဖြစ် မပီသပါ။

"အဲလစ်ရေ... အချစ်... ကနေ့ညအတွက် ကိုယ် တောင်းပန်ပါတယ်"

သူမသည် အိပ်ချင်မူးတူး ဖြစ်နေသဖြင့် ကနေ့ည သူတို့နှစ်ယောက် ချိန်းထားသည်ကိုပင် အမှတ်ရဟန် မရှိပါ။

"ကိစ္စ မရှိပါဘူး"

သူမက အမြန် ဖြေသည်။

"ကိုယ့်မှာ အရေးပေါ် တခု ရှိနေလို့ပါ"

"အင်း... အင်း"

"ကဲ အိပ်တော့"

ခရစ် ပြောလိုက်သည်။ မနက်ကျလျှင် သူ ဖုန်းဆက်သည်ကို မိန်းကလေး မှတ်မိမည် မဟုတ်ပေ။ သူမက ဘာမျှ ပြန်မပြောဘဲ ဖုန်းချသွားသည်။

ပူနွေးသော အိပ်ရာဆီသို့ ပြန်သွားသော သူမကို မျက်စိထဲတွင် မြင်ယောင်လာသောအခါ ခရစ်၏ စိတ်များ လှုပ်ရှားလာတော့သည်။ ယခုအချိန်တွင် သူမနှင့်အတူ သူ ရှိနေချင်သည်။ ညနေကသာ သူတို့ ပွဲသွားဖြစ်လျှင် ယခုအချိန်ဆိုလျှင် သူသည် သူမကို တင်းကျပ်စွာ ပိုက်ထွေးလျက် ရှိပေမည်။ သူမ၏ ပူနွေးသော အထိအတွေ့များကို ခံစားနေရပေမည်။

တနေ့တွင် သူမသည် ဆရာဝန်များအပေါ်တွင် ထားရှိသော အာဃာတများ ကင်းလျက် သွားနိုင်ပေမည်။ ထိုအခါတွင် မိမိကို လက်ထပ်ရန် သူမအား တောင်းခံရပေမည်။ ယခုအချိန်တွင် တော့ သူမ၏ စည်းကမ်းများအတိုင်း နေထိုင်ရပေမည်။

ခရစ်သည် ဆေးရုံကြီးနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ရှိ သူ၏အဆောင်ဆီသို့ လမ်းလျှောက်သွားသည်။ သူသည် အဆောင်သို့ အသွားလမ်းတွင် မနက်ထုတ် သတင်းစာတစောင်ကို ဝယ်ယူသည်။ သတင်းစာ မျက်နှာဖုံးတွင် ထင်းနေသော သတင်းခေါင်းစီး တခုကို တွေ့ရသည်။

"ရစ်ဇီ စကွဲယားတွင် အဓိကရုဏ်း ဖြစ်ပွားခြင်း"

ခရစ်သည် ပါးစပ်မှ တစုံတရာ ရေရွတ်လိုက်ပြီးနောက် သတင်း

အပြည့်အစုံကို ဆက်ဖတ်သည်။ အစိုးရကျောင်း အမှတ် ၁၄၆ ရှေ့တွင် အတိအကျ မသိရှိရသေးသော အကြောင်း တခုကြောင့် အဓိကရုဏ်း ဖြစ်ပွားသည်။ သူ ဟောပြော၍အပြီး မကြာမတင်မီပင် ဖြစ်သည်။ အဓိကရုဏ်း ဖြစ်ပွားရခြင်း အကြောင်းရင်းကို အတိအကျ ဖော်ပြနိုင်ခြင်း မရှိသော်လည်း အဓိကရုဏ်း ဖြစ်ပွားပုံကိုကား သတင်းစာတွင် အပြည့်အစုံ ဖော်ပြပါရှိသည်။ ဆူပူသူများသည် အစိုးရကျောင်း တဝိုက်နှင့် ဆက်စပ်လျက် ရှိသော ရပ်ကွက်များ၊ လမ်းများအတွင်းသို့ စုဝေး ရောက်ရှိလာကြပြီး ဆိုင်များအတွင်းသို့ ချိုးဖောက်ဝင်ရောက်ကြသည်။ ပြတင်းပေါက်များကို ခွဲပစ်ကြသည်။ ဆိုင်တွင်းရှိ ပစ္စည်းများကို လုယူကြသည်။

နောက်ဆုံးတွင် ရဲများနှင့် မီးသတ် တပ်ဖွဲ့ဝင်များက ဆူပူသူများကို လူစုခွဲပစ်လိုက်ကြသည်။ မြို့တော်ဝန်က စုံစမ်းရေး ကော်မရှင် ဖွဲ့ပြီး စုံစမ်းစစ်ဆေးမည်ဟု ကြေညာသည်။

ခရစ်သည် အဝတ်များကို ချွတ်နေရင်းမှာပင် သတင်းစာပါ အဓိကရုဏ်း ခေါင်းစီးကို ကြည့်နေမိသည်။ အဓိကရုဏ်းတွင် အသုံးပြုခဲ့သော အင်အားများကို အကျိုးပြု လုပ်ငန်းတွင် သုံးလိုက်ရလျှင် အဘယ်မျှ ကောင်းချေမည်နည်း။ သူ ကြိုးပမ်း ကိုင်တွယ်နေသည့်ကြားမှပင် အာဟာရခေတ် ချို့တဲ့ခဲ့သော လူကြီးများသည် အဆင့်အတန်း မမီသော ကလေးသူငယ်များကို မွေးထုတ်လျက် ရှိကြသည်။

သူသည် ပင်ပန်း နွမ်းနယ်စွာဖြင့် အိပ်ရာပေါ်တွင် လှဲချလိုက်သည်။ သူ၏ ဟောပြောချက်ကို စိတ်ဝင်စားစွာ နားထောင်ခဲ့ကြသော မိန်းမငယ်များကို သူ၏စိတ်အာရုံတွင် မြင်ယောင်လျက် ရှိသည်။ အဓိကရုဏ်း ဖြစ်သည့်အထဲတွင် ထို မိန်းမငယ်များ မပါပါစေနှင့် ထို မိန်းမငယ်များ မထိခိုက် မနာကျင်ပါစေနှင့်ဟု ဆန္ဒပြုနေမိတော့သည်။

※※※

နောက်တနေ့ နံနက်တွင် အဲလစ်သည် ကလေးသူငယ်များ ပြုစုကုသမှု သူနာပြု ဆရာမများ သင်တန်း မစမီတွင် အချိန် တစ်မိနစ် နှစ်မိနစ်ခန့် ရရှိသည့်အလျောက် ခရစ်ထံသို့ ဖုန်းဆက်လေသည်။

“ခရစ်ရေ ညီမတို့ နောက် ဗုဒ္ဓဟူးမှာ တွေ့ကြမယ် ဟုတ်လား”

သူမ၏ အသံက တက်ကြွလှသည်။

“ဒီကိစ္စမျိုးတွေကို ညီမ စီစဉ်တာပဲ မဟုတ်လား၊ ညီမကသွားမယ်ဆိုရင်

ကိုယ်တို့ သွားကြရုံပဲပေါ့၊ အဲဒီနေ့မှာ ကိုယ် ကောင်းကောင်း အားပါတယ်”

ခရစ်က အဖြေ ပေးသည်။

“ဒီကိစ္စကို ညီမက ပြောတာ မဟုတ်ဘူး၊ မနေ့ညက ကိစ္စကို တောင်းပန်တဲ့အနေနဲ့ အစ်ကို မနက်က ပို့လိုက်တဲ့ ပန်းတွေကို ပြောတာ”

“ပန်းတွေ၊ ဟုတ်လား”

သူ အံ့သြစွာ မေးလိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ်လေ၊ နှင်းဆီပန်းတွေ ရဲနေတာပဲ၊ ဝေနေတာပဲ၊ မွှေးနေတာပဲ၊ နှင်းဆီပန်းနဲ့ ပိုးတာမျိုးကိုတော့ ညီမ သဘောကျပါတယ်”

“အဲဒီလိုဆိုရင် ဘယ်သူက ပို့တယ်ဆိုတာလဲ ကြည့်ပါဦး”

“မနေ့ညကအတွက် အစ်ကိုက တောင်းပန်လိုက်တဲ့ ကတ်ပြားကလေး ပါတယ်လေ၊ ကတ်ပြားမှာ ဘာရေးထားသလဲဆိုတော့ လာမယ့် ဗုဒ္ဓဟူးညမှာ ညီမတို့ ပွဲ ကြည့်ကြမယ်တဲ့၊ ခုနစ်နာရီမှာ ညစာစားဖို့ အစ်ကို လာခေါ်မယ်တဲ့”

“ကိုယ် ရေးတာ၊ ဟုတ်လား” ခရစ် မေးလိုက်သည်။ သူ့ခေါင်းထဲမှာ ရှုပ်သွားသည်။ သို့သော် အခြေအနေမှန်ကို ချက်ချင်းပင် နားလည်သွားသဖြင့် “သြော်... ကိုယ်သိပြီ၊ အဲဒီ နှင်းဆီပန်းတွေဟာ ဂျွန် စတူးဝပ် ရေးနိုး ပို့လိုက်တဲ့ နှင်းဆီပန်းတွေပဲ၊ ဒီလူကြီးဟာ လုပ်မယ်ဆိုရင် တကယ် လုပ်တာပဲ၊ ကိုယ့်အနေနဲ့ ညီမဆီကို ဖုန်းဆက်ပြီး တောင်းပန်ချိန် မရတဲ့အတွက် ဒီလူကြီးက ညီမဆီကို နှင်းဆီပန်းတွေ ပို့ခဲ့တာပဲ”

“အို ဘာမှ အထူး တောင်းပန်စရာ မလိုပါဘူး၊ အဲဒီလိုသာ နှင်းဆီပန်းတွေ ပို့ပေးနေမယ်ဆိုရင် ပြီးတာပါပဲ”

ခရစ် ရယ်မောမိသည်။ ညက သူ ဖုန်းဆက်သည်ကို မိန်းကလေး မမှတ်မိပါ။ သည်လိုမျိုး သည်တကြိမ်သာ မဟုတ်ပါ။ ရေးနိုး၏ နှင်းဆီပန်းတွေက တာသွားလှပေသည်။

※※※

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ည၌ ဇာတ်ရုံတွင် သူတို့ ပွဲကြည့်ရသည်မှာ ခရစ် မျှော်လင့်ထားသည်ထက် ပိုပြီး ကြီးကျယ် သားနားပါသည်။ ရေးနိုး ကုမ္ပဏီပိုင် ဇိမ်ခံကားကြီးတစီးက သူတို့ကို အဲလစ်၏ အခန်းတွင် လာရောက် ခေါ်ဆောင်သည်။ သူတို့ကို မြို့တော်၏ အကောင်းဆုံး စားသောက်ဆိုင် တဆိုင် ခေါ်ဆောင်သွားသည်။

မန်နေဂျာက သူတို့ကို အထူး ဧည့်သည်တော်များအဖြစ် ဆီးကြိုသည်။

ညစာ စားပြီးသောအခါ သူတို့ကို ဇာတ်ပွဲရုံသို့ အချိန်မီ ရောက်ရှိအောင် ကားဖြင့် ခေါ်ဆောင်သွား သည်။ ဇာတ်ရုံမီးများ မမှိတ်မီတွင် ရေးနိုး သီးသန့်ခန်းသို့ သူတို့ ရောက်ရှိသွားကြသည်။ တီးဝိုင်း အဖွဲ့သားများက သူတို့ကို တအံ့တသြ မော့ကြည့်ကြသည်။ ရေးနိုး၏ သီးသန့် ပွဲကြည့်ခန်းတွင် ရောက်ရှိနေကြသူများမှာ မည်သူတွေနည်းဟု။

ထို့နောက် ဇိမ်ခံကားကြီးသည် သူတို့ကို အဲလစ်၏အခန်းသို့ ပြန်ပို့ရာ လမ်းတွင် ခရစ်က အဲလစ်ကို အလေးအနက် ပြောသည်။

"ကိုယ် ကိုယ်ပိုင်ဆေးခန်း ဖွင့်တဲ့အချိန်မှာ ညီမဟာ အမြဲတမ်း ဒီလိုပဲ နေသွားရမယ်"

သို့သော် အဲလစ်သည် လက်ထပ်မည့် စကား အရိပ်အငွေ့ကို ကြားရတိုင်း ပြန်ပြောလေ့ရှိသည့် အတိုင်း...

"အဲဒါကတော့ အစ်ကို့သဘောနဲ့ အစ်ကို ဆုံးဖြတ်ဖို့ပဲပေါ့၊ အစ်ကို စိတ်ချမ်းသာမယ့် ကိစ္စကို အစ်ကို လုပ်ပါ"

သူ ဘယ်တော့မှ ကိုယ်ပိုင်ဆေးခန်း မဖွင့်မည်ကို သူမ သိပါသည်။ သူ့အဖို့ သုတေသန လုပ်ငန်းနှင့် စာပေပို့ချခြင်းတို့က အရေးအကြီးဆုံးများ ဖြစ်ပါသည်။

သူမအခန်းရှေ့တွင် ကားရပ်သောအခါ အဲလစ်က ယာဉ်မောင်း ကြားသာအောင် အသံကျယ်ကျယ်ဖြင့် ခရစ်ကို ပြောသည်။

"မနက်ကျရင် အစ်ကို ဖုန်းဆက်နော်"

"ညီမအခန်းကို အစ်ကို လိုက်ပို့မယ်လေ"

သူ အံ့ဩစွာဖြင့် ပြန်ပြောသည်။

"ညီမဘာသာ သွားပါ့မယ်"

ယင်းသို့ ပြောပြီး သူမ ထွက်သွားသည်။ သူမ၏ အပြုအမူကို မကျေနပ်သဖြင့် ခရစ်သည် သူ့အခန်းသို့ ရောက်လျှင်ရောက်ချင်း သူမထံသို့ ဖုန်းဆက်သည်။

"ဘယ်လို လုပ်တာလဲ၊ ညီမကို စိတ်ဆိုးစရာ ကိုယ် ဘာလုပ်လို့လဲ"

"အစ်ကို ဘာမှ မလုပ်ပါဘူး"

“ဒါဖြင့်ရင် ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ ကိုယ်ကတော့ ပျော်စရာကောင်းတဲ့ ညကလေး တခုကို မျှော်မှန်းထားတယ်”

“အို... အစ်ကိုရယ်၊ တကယ် ပျော်စရာကောင်းတဲ့ ညချမ်းကလေးပါပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ညီမရဲ့ နာမည်နဲ့ ညီမရဲ့ အိမ်လိပ်စာကို ဂျွန် စတူးဝပ် ရေးနိုးက ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိသွားသလဲ”

“ဒီကိစ္စ ကိုယ် ခေါင်းထဲထည့်ပြီး မစဉ်းစားဘူး”

“ညီမတော့ စဉ်းစားတယ်”

“ကိုယ် ကျိန်ပြောဆို ကျိန်ပြောပါ့မယ်၊ ညီမနာမည်ကို ကိုယ် မပြောဘူး”

“ဒါဖြင့်ရင် ဆရာကြီး ဆိုဗို ပြောသလား”

“မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ဆရာကြီးဟာ သူများတွေရဲ့ အတွင်းရေးမှာ ဘယ်တော့မှ ဝင်မစွက်ဘူး”

“အဲဒီလိုဆိုရင် အစ်ကိုရဲ့ ရေးနိုးဟာ ညီမရဲ့နာမည်နဲ့ လိပ်စာကို ဒိဗ္ဗစက္ခု ရပြီး သိသွားတာပဲ၊ ဒီအတိုင်းသာ လွှတ်ထားရင် ညီမရဲ့ လောကီမှုတွေ အားလုံးကိုလဲ သူ သိသွားမှာပဲ၊ အဲဒါကိုတော့ ညီမ ဘယ်လိုမှ အသိမခံနိုင်ဘူး”

“ဘုရားသခင်၊ ဒါမျိုးတွေကို မိန်းမတွေပဲ တွေးတတ်ပါကလား”

“ဒါပေမဲ့ အစ်ကိုရယ်၊ အစ်ကို့အနေနဲ့ ညီမအိမ်ကို လာချင်သေးတယ်ဆိုရင် ဘာဖြစ်လို့ အငှားကား တစီး ငှားပြီး မလာသလဲ"

အမျိုးသမီးက တယ်လီဖုန်းမှ တိုးညင်းစွာ ပြောလိုက်သည်။

သူ ချက်ချင်းပင် ကားငှားပြီး သွားသည်။

ဂျွန် ရေးနိုးအနေနှင့် သူတပါး၏ ဘဝတွင်းသို့ ဝင်ရောက် ကျူးကျော်ပုံကို လမ်းတွင်မှ စဉ်းစားမိသည်။ ဒီလူကြီးသည် သူ လုပ်ချင်ပြီဆိုလျှင် ဘာမဆို လုပ်နိုင်စွမ်းသူ ဖြစ်သည်။ ကိုယ့်ဘက်က အမြဲတမ်း သတိရှိထားဖို့ လိုပေမည်။

※※※

ဆင်ပဆန် ရေးနိုးကလေး ကောင်းမွန်စွာ ကျန်းမာလာသည်။ သူ၏ ဗီလီရှူဗင်နှုန်းသည် အလင်း ကုထုံးနည်းဖြင့် ကုသပြီး ၇၂ နာရီအတွင်းတွင် သိသိသာသာကြီး ကျဆင်းသွားသည်။ ကလေးသည် မွေးကင်းစ ကလေးမျှသာ ဖြစ်သော်လည်း ခရစ် ဂရန့်သည် မွေးကင်းစ ပါရဂူ တဦး ဖြစ်သဖြင့်

ဤကလေးငယ်တွင် စိုးရိမ်စရာ ရောဂါ အခြေအနေ မရှိတော့ကြောင်း သေချာသည်။ သို့သော် သေချာသည်ထက် သေချာစေရန် ကလေးနဖ်ကြော ပါရဂူကို စစ်ဆေးစေသည်။ နဖ်ကြော ပါရဂူကလည်း ခရစ်ကို ထောက်ခံသည်။ ကလေးငယ်ကို အမျိုးမျိုး စမ်းသပ် စစ်ဆေးကြည့်ရာ ကလေးငယ်၏ အခြေအနေမှာ ကျေနပ်ဖွယ်ရာ ဖြစ်သည်။ သို့ဖြင့် ရှစ်ရက်မြောက်နေ့တွင် ကလေးငယ်ကို ဆေးရုံမှ ဆင်းခွင့်ပြုလိုက်သည်။

ဘောဘီ ဆင်ပဆန် ဆေးရုံမှ ဆင်းသည့်နေ့တွင် ဆရာဝန် အမှတ်တံဆိပ် ပါရှိသော 'ကွန်တီနင်တယ် မတ်ဖိုး' ကားအသစ်ကြီး တစီး ဆေးရုံရှေ့တွင် ဆိုက်ရပ်ထားသည်။ ကားသော့နှင့် ကားလိုင်စင်တို့ကို အိတ်တအိတ်တွင် ထည့်ပြီး ခရစ် ဂရန့်ကို ပေးရန် လူတယောက် စောင့်ဆိုင်းနေသည်။ ဂျွန် စတူးဝပ် ရေးနိုး အမှတ်တံဆိပ် ပါရှိသော စာအိတ်ပေါ်တွင် စာကြောင်းတကြောင်းသာ ရေးထားသည်။ "ခင်မင်သော ခရစ်၊ ကျေးဇူးပဲ"။ ထို့နောက် 'ဂျွန်' ဟု လက်မှတ် ရေးထိုးထားသည်။

ထိုညမှာပင် ခရစ်သည် ကျေးဇူးတင်ကြောင်း၊ သို့သော် စေတနာ ရေစီးကမ်းပြို လိုက်ထားသော လက်ဆောင်ကို လက်မခံပါကြောင်း စာရေးပြီး ကားသော့ကို ပြန်ပေးလိုက်သည်။ နောက် နှစ်ရက် ကြာသောအခါတွင်မှ ကားကို ဆေးရုံရှေ့မှ မောင်းယူသွားသည်။ ထို့နောက် ဂျွန် စတူးဝပ် ရေးနိုးသည် ဆေးရုံ အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့သို့ စာရှည်ကြီး တစောင် ရေးသား ပေးပို့သည်။ ထိုစာတွင် ဒေါက်တာ ဂရန့်၏ ကုသမှု တော်ကြောင်း အထူးတလည် ချီးကျူးထားသည်။ ထိုမျှမက ဒေါက်တာ ဂရန့်သည် လူနာနှင့် ပတ်သက်၍ အမှန်အတိုင်း သိရှိ နားလည်အောင် လူနာရှင်များ ကိုလည်း ပညာပေးနိုင်ကြောင်း တင်ပြထားသည်။

ယင်းသို့ဖြင့် ဆင်ပဆန် ရေးနိုး ကုသမှု ပြီးဆုံးသွားပြီဟု ယူဆရသည်။ ကုသမှု အောင်မြင်သည်။ လူနာ ကောင်းမွန် ကျန်းမာသည်။ အကောင်းဆုံးသော အဆင့်သို့ ရောက်ရှိသည်။

မိုက် ဆိုဗိုသည် ဤကိစ္စအတွက် ခရစ်ကို အထူး ကျေးဇူးတင်လျက် ရှိသည်။ အကြောင်းမှာ သူသည် မွေးကင်းစ ကလေးများအတွက် နဖ်ကြော သုတေသန ဓာတ်ခွဲခန်း အသစ်တခု ရရှိရန် မျှော်မှန်းနေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ သို့သော် ဤသို့သော ဓာတ်ခွဲခန်း အသစ်တခု ရရှိဖို့ကလည်း မလွယ်ဘဲ ရှိနေသည်။ ဤဓာတ်ခွဲခန်းအတွက် ငွေကြေး အထူး ကုန်ကျဖို့ ရှိနေသည်။ သည်အတွက် သူသည် ငွေကြေး ချမ်းသာသူများထံတွင် ရှေ့မျက်နှာ နောက်ထားပြီး အလှူခံရမည် ဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် ဂျွန် စတူးဝပ် ရေးနိုးလို လူမျိုးထံ အလျင်ဆုံး သွားရမည် ဖြစ်သည်။ မိုက် ဆိုဗိုသည် ဆရာကောင်း တယောက်၊ သုတေသီကောင်း တယောက် ဖြစ်သော်လည်း အလှူခံကောင်း တယောက်ကား မဟုတ်ပါချေ။ သို့သော်

ယခုအခါတွင် ခရစ်၏ ဆောင်ရွက်ချက်ကြောင့် သူ၏ လုပ်ငန်းမှာ အများကြီး လွယ်ကူသွားချေပြီ။

သို့မဟုတ် လက်ရှိ အခြေအနေတွင် လွယ်ကူသွားပြီဟု ထင်ရပါသည်။

※※※

(၄)

လေးလတာ ကာလ ကုန်လွန်ခဲ့သည်။ ဒေါက်တာ ခရစ်တိုဖာ ဂရန့်သည် ပိတ်ကားကြီးပေါ်တွင် လိုအပ်သော ဆလိုက်ကားများကို ထိုးပြလျက် သူ၏ သုတေသန စာတမ်းကို ဖတ်ကြားနေသည်။ သူ၏ ပရိသတ်မှာ အရှေ့ပိုင်း ပြည်ထောင်စု မွေးကင်းစ ကလေးငယ်များ ဆိုင်ရာ အဖွဲ့ကြီး၏ အသင်းဝင်များ ဖြစ်သည်။ 'ရေးနိုး ကလေးသူငယ်များ' နှင့် ပတ်သက်ပြီး ပြောကြားရာတွင် ယခုအကြိမ်သည် သူ့အနေနှင့် ပထမဆုံးအကြိမ် မဟုတ်သော်လည်း ဤမျှ များပြားပြီး ဤမျှ ထင်ရှားသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများကို ပြောကြားရခြင်းမှာ ပထမဆုံးအကြိမ်ပင် ဖြစ်တော့သည်။ သူ၏ ပရိသတ်ထဲတွင် ထင်ရှား ကျော်ကြားသော ပါရဂူကြီးများ အမြောက်အမြား ပါရှိသည်။ သူတို့သည် သူ ဆေးကျောင်းသားဘဝကတည်းကပင် ထင်ရှား ကျော်ကြား နေခဲ့ကြသူများ ဖြစ်သည်။

သည်ပြဿနာနှင့် စပ်လျဉ်းပြီး သူ့အလျင် သုတေသန ပြုခဲ့သူများကို သူ ကျေးဇူးစကား ဆိုသည်။ ထို့နောက် ရေးနိုး ကလေးများကို သူ လေ့လာခြင်းဖြင့် တဆင့် တက်ခဲ့ရခြင်းကို တင်ပြခဲ့သည်။ ရေးနိုး ကလေးများသည် အသက်ရှင်လျက် ရှိကြသည် မှန်သော်လည်း သူတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာနှင့် အသိဉာဏ် ဖွံ့ဖြိုးမှုတို့သည် ပုံမှန်အဆင့်သို့ မရောက်ရှိနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေကြသည်။

ပရိသတ်ကြီး ငြိမ်ပြီး အာရုံ စူးစိုက်လျက် ရှိသည်ကို တွေ့ရသောအခါ ခရစ်မှာ အားရှိရသည်။ သူသည် နိဂုံးချုပ်အနေဖြင့် သူ၏ အာဘော်ကို တင်ပြမည် ရှိခိုက်တွင် ဟောပြောပွဲ ခန်းမကြီး အတွင်းသို့ ဘေးပေါက် တခုမှနေ၍ လူတယောက် ပျာယီးပျာယာ ဝင်လာသည်ကို သူ မြင်တွေ့ရသည်။ ထိုလူက ဆရာဝန် တဦးကို တစုံတရာ တီးတိုး မေးမြန်းသည်။ အမေးမြန်း ခံရသူ ဆရာဝန်က ခရစ်ကို လက်ညှိုးထိုးပြသည်။ ထိုအခါ ပျာယီးပျာယာ ဝင်လာသူသည် မတတ်သာသည့် အနေမျိုးဖြင့် တနေရာတွင် ထိုင်ကာ စောင့်ဆိုင်းနေသည်။

ခရစ်သည် သူ၏ ဟောပြောချက်ကို အာရုံပြုပြီး ပြောနေရသည်။

"ရေးနိုး ကလေးသူငယ်များလို့ ကျွန်တော် အမှတ်သညာ ပြုပြီး တင်ပြနေတဲ့ ကလေးသူငယ် များနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အထူး အရေးကြီးတဲ့ အချက်ကတော့ သူတို့ ပြဿနာကို ဆေးပညာရှုထောင့် တခုတည်းကနေ ကြည့်လို့ မရပါဘူး၊ ဒီကလေးတွေက ဖွံ့ဖြိုးစ မိသားစုများလို့ အဆိုရှိတဲ့ မိသားစုများက ပေါက်ဖွားလာကြသူတွေ ဖြစ်ပါတယ်၊ သူတို့ မိသားစုတွေဟာ မြို့စွန်

ကျူးကျော်နေအိမ်တွေက နေပြီး စီမံကိန်းနဲ့ ဆောက်လုပ်နေတဲ့ ပြည်သူ့အိမ်ရာတွေကို ပြောင်းရွှေ့ လာကြပါပြီ၊ သူတို့ဟာ ဆင်းရဲကျပ်တည်းတဲ့ အဆင့်က ကျော်လွှန်လာပြီလို့ ပြောနိုင်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်ရဲ့ အဏုကြည့် မှန်ဘီလူးအောက်မှာ တွေ့ရှိနေရတာကတော့ ဒီလုပ်ဆောင်ချက်တွေက ဒီကလေးတွေရဲ့ ဦးနှောက် ဖွံ့ဖြိုးမှုကို ထိထိရောက်ရောက် သယ်ပိုး စွမ်းဆောင်နိုင်ခြင်း မရှိသေးပါဘူး”

စာရွက် တရွက်ကို လက်ထဲတွင် ကိုင်ကာ တံခါးအနီးတွင် ထိုင်နေသူသည် ဂနာမငြိမ် ဖြစ်ကာ သူ့လက်ထဲမှ စာရွက်ကို လက်နက်တခုပမာ ကိုင်တွယ်လျက် ရှိသည်ကို ခရစ် တွေ့မြင်ရသည်။ သို့သော် ခရစ်သည် သူ့မိန့်ခွန်းကို ဆက်ပြောသည်။ အကြောင်းမှာ အရေးကြီးသော အပိုင်းသို့ ရောက်ရှိနေပြီ ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

“ဒီကလေးတွေ ရောဂါဘယ ဖြစ်ပြီးတဲ့ နောက်ပိုင်းမှာ သူတို့ကို ကူညီဖို့ ကုသဖို့အတွက် ဒေါ်လာငွေတွေ ကုဋေနဲ့ချီပြီး အသုံးပြုကြတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အဲဒီလောက် ငွေမကုန်ဘဲနဲ့ လုပ်နိုင်တဲ့ နည်းလမ်းတွေ ရှိပါတယ်၊ ဒီကလေးတွေ ကိုယ်ဝန်ဆောင်တဲ့အချိန်မှာ မိခင်လောင်းတွေကို ပညာပေးပြီး ပုံမှန်အတိုင်း မွေးစေမယ်ဆိုရင် ဒီမျှလောက် ငွေကို ဘာမှ ကုန်စရာ မလိုတော့ဘူး၊ လွန်ခဲ့တဲ့ ခေတ်တဆက်လောက်ကဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ နားလည်ထားတဲ့ နီဂရိုးဆိုတဲ့ လူတွေဟာ လူပျင်းတွေ၊ ခြေသလုံး အိမ်တိုင်တွေ၊ ဘာမှ တိုးတက်မှု မရှိတဲ့ လူမည်းတွေပဲ၊ သူတို့ကို ကြည့်ပြီး လူတွေက ရယ်ကြတယ်၊ အချို့ စိတ်ကောင်းရှိတဲ့ လူတွေကတော့ သနားကြတယ်၊ အမှန်တော့ ဒီလို ဖြစ်ရတာဟာ သူတို့ကို ပုံမှန်အတိုင်း မမွေးဖွားနိုင်ခဲ့လို့ဘဲ။

“အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ဟာ ပြန်လည် ပြုပြင်ရေးတွေ လုပ်ရမယ်ဆိုတာ အခြေအနေက တောင်းဆိုနေပြီ၊ ဒီလို ပြုပြင်ရေး လုပ်တဲ့နေရာမှာလဲ ကျွန်တော်တို့က စရမယ်၊ ကျွန်တော်တို့လို မွေးကင်းစ ကလေးသူငယ် ပါရဂူတွေက စရမယ်၊ ကျွန်တော်တို့လက်ထဲမှာ အချက်အလက်တွေ ရှိနေတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ဟာ အခြေအနေမှန်တွေကို သိနေကြတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံရဲ့ လူမှုရေးနဲ့ စီးပွားရေး စီမံကိန်းတွေ မှန်မမှန် ဆိုတာကို ဆေးပညာရှုထောင့်ကနေ ကြည့်ရမယ်၊ သဘောတရားတွေ အယူအဆတွေပေါ်မှာအခြေမခံဘဲ ခိုင်မာတဲ့ ဆေးပညာ အချက်အလက်တွေ ပေါ်မှာ အခြေခံရမယ်။

“အဲဒီလို ကျွန်တော်တို့ မလုပ်နိုင်ဘူးဆိုရင် အသုံးမကျတဲ့ မျိုးဆက် တခုကနေ အသုံးမဝင်တဲ့ မျိုးဆက် တခုကို ထပ်ပြီး မွေးဖွားသွားမှာပဲ၊ ဒီလိုနဲ့ပဲ အသုံးမကျတဲ့ မျိုးဆက်တွေ တခုပြီး တခု ဆင့်ပွားသွားမှာပဲ၊ ကျွန်တော်တို့ရဲ့အချိန်တွေ အလဟဿ ဖြစ်ကုန်မယ်၊ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ကြိုးပမ်းမှုတွေ နောက်ကျကုန်လိမ့်မယ်၊ ကျွန်တော်တို့ ဆရာဝန်တွေဟာ

ကလေးတွေ မမွေးဖွားမီနဲ့ မွေးဖွားပြီးစအချိန်မှာ ကာကွယ်နိုင်တဲ့ကိစ္စတွေကို အချိန်ကုန် လူပင်ပန်းခံပြီး ကုသရင်းနဲ့ တသက်လုံး အချိန်ဖြုန်းသွားကြရမယ်၊ ဒါကြောင့်မို့လို့ ဒီညီလာခံကြီး မပြီးခင်မှာ ကျွန်တော် အဆိုတင်သွင်းချင်တာကတော့ ကျွန်တော်တို့ တွေ့ရှိထားတဲ့ အချက်အလက် အထောက်အထားတွေကို အခြေပြုပြီး အစိုးရက စီမံဆောင်ရွက်သွားဖို့ တိုက်တွန်းတဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက် တခု ချစေချင်ပါတယ်"

သူက ဆက်ပြီး ပြောချင်သေးသည်။ သို့သော် တံခါးပေါက်တွင် ထိုင်နေသူ၏ လက်ထဲမှ စာရွက်ဖြူကလေးက သူ့ကို ဟန့်တားလျက် ရှိပါသည်။

ရှေ့ဆုံးတန်းတွင် ထိုင်နေသော လူကြီးတချို့ကလွဲလျှင် သူ့ကို တခဲနက် သြဘာပေးကြသည်။ ရှေးရိုးသမားကြီးတွေ အားမပေးသည့်အတွက် ခရစ်သည် အံ့သြခြင်းလည်း မဖြစ်ပါ။ စိတ်ပျက်ခြင်းလည်း မရှိပါ။

လောလောဆယ်တွင် သူသည် လူအုပ်ကြီးကို တိုးဝှေ့ပြီး သူ့ထံသို့ လာနေသူကို စိတ်ဝင်စား နေရသည်။ ထိုလူသည် သူ့လက်ထဲမှစာကို ဆရာဝန်များ၏ ခေါင်းပေါ်တွင် မြှောက်ကာ ဝှေ့ယမ်းရင်း...

"ဒေါက်တာ ဂရန့်၊ စာ... စာ အရေးကြီးတယ်"

ထို သူ၏ လက်မှ စာကို ခရစ် လှမ်းယူပြီး ဖတ်လိုက်သည်။

"ဒေါက်တာရဲ့ ဆေးရုံကို အမြန်ဆုံး ဖုန်းဆက်ပါ"

သို့ဖြင့် ခရစ်သည် သူနှင့် စကားပြောရန် ကြိုးစားနေကြသော ဆရာဝန်များကို တောင်းပန်ပြီး တယ်လီဖုန်းရှိရာသို့ သွားရသည်။

သူသည် တယ်လီဖုန်းဆီသို့ သွားနေရင်း စိုးရိမ်ပူပန်မှုတွေ အမျိုးမျိုး ဖြစ်ရသည်။ ပထမဆုံး အချက်ကတော့ သူ၏ဆရာ မိုက် ဆိုဗို ဒုတိယအကြိမ် လေဖြတ်ချေပြီလောဟု ဖြစ်သည်။ ဆရာကြီးသည် စာပေပို့ချမှု၊ သုတေသလုပ်ငန်း၊ အုပ်ချုပ်မှု တာဝန်နှင့် ခွဲစိတ်ခန်း အသစ်တဆောင် ရရှိရေး ကြိုးပမ်းမှုတို့ဖြင့် အလုပ်များ ပိနေသည်။ ခရစ်က အလုပ်တွေ လျှော့လုပ်ရန် နှစ်ကြိမ်လောက် ပြောဖူးသည်။ အဘိုးကြီး နားမဝင်ပါ၊ လက်မခံပါ။

မက်ထရိုပိုလီတန် ဆေးရုံကြီး ခလုတ်ခုံနှင့် ခရစ် ဆက်သွယ်မိသောအခါ အော်ပရေတာသည် ဘယ်သူနှင့် စကားပြောလိုသနည်းဟုပင် မေးမနေတော့ဘဲ သူ့ကို နံပါတ်တခုနှင့် ဆက်ပေးလိုက် သည်။ ဆိုဗို၏အသံ ကြားလိုက်ရသောအခါ ခရစ် စိတ်သက်သာရာ ရသွားသည်။

"ဆရာကြီးလား"

"ဟုတ်တယ် ခရစ်" အဘိုးကြီး၏ အသံမှာ ပန်းလျလျက် ရှိသည်။ "မောင်ရင့်ကို ကိုယ် မနှောင့်ယှက်ချင်ပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ အခြေအနေက စောင့်နေလို့ မရဘူး၊ ကိုယ့်ဆီကို ဂျွန် စတူးဝပ် ရေးနိုး ကနေ့မနက်ပဲ ဖုန်းဆက်တယ်၊ ဆင်ပဆန် ဘောဘီကလေးရဲ့ အခြေအနေ မကောင်းဘူးလို့ ပြောတယ်"

"ဘာပြောတယ် ဆရာကြီး"

ခရစ် မယုံကြည်နိုင်ဟန်ဖြင့် မေးလိုက်သည်။

"ဆင်ပဆန် ဘောဘီဟာ ပုံမှန် မဟုတ်တော့ဘူး"

"ဦးနှောက် ပျက်စီးသွားတာလား"

ခရစ် မေးသည်။

"အဲဒီ သဘောပဲ"

ဆိုဗို အလေးအနက် ဖြေသည်။

"ကလေးကို ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် မကြည့်ရဘဲနဲ့ ကျွန်တော် မယုံနိုင်ဘူး"

"အဲဒီကိစ္စ သိပ် မလွယ်ဘူး"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဒီလိုဖြစ်ရတာ မောင်ရင့်ကြောင့်ပဲဆိုပြီး ရေးနိုးက မောင်ရင့်ကို အပြစ်တင်နေတယ်" ခရစ် တခုခု ပြောမည် ရှိစဉ် ဆိုဗိုက ဆက်ပြောသည်။ "ခရစ်၊ လေယာဉ်ပျံနဲ့ ပြန်ခဲ့ပါ၊ အခုချက်ချင်း ပြန်ခဲ့ပါ၊ ပထမဆုံး ရတဲ့ လေယာဉ်နဲ့ ပြန်ခဲ့ပါ"

ခရစ်သည် အထုပ်အပိုး ပြင်ဆင်ရန် သူ့အခန်းသို့ ပြန်သည်။ သို့သော် အိတ်ထဲသို့ အင်္ကျီတထည် နှစ်ထည်သာ ထည့်ရသေးသည်။ တံခါး ခေါက်သံ ထွက်ပေါ်လာသည်။ တံခါး ဖွင့်လိုက်သောအခါ လူနှစ်ယောက် ရပ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဗော့စတန် ကလေးဆေးရုံမှ ဂျာရမီ ဗင်ဂမ်နှင့် ယူစီအယ်လ်အေမှ ကလေးသူငယ် ဌာနမှူး ကား အားရင့်တို့ ဖြစ်သည်။

"ကျုပ် ဒီကိုလာတာ ကော်မတီ လူကြီးတယောက် အနေနဲ့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ပြိုင်ဖက်တယောက် အနေနဲ့ပါ"

ဗင်ဂမ် ပြုံးပြီး ပြောသည်။

အားရင့်က သူ့ ကိုယ်သူ မိတ်ဆက်သည်။ အမှန်တော့ မလိုအပ်ပါ။

"ယူစီအယ်လ်အေက ကား အားရင့်ပါ"

"ကျွန်တော် သိပါတယ်၊ ဆရာ့စာတမ်းတွေ အားလုံးကို ကျွန်တော် ဖတ်ဖူးပါတယ်"

ခရစ်က ပြောလိုက်သည်။

"ကျုပ်တို့ လာရင်းကိစ္စကတော့ ခင်ဗျားကို အလိုရှိလို့ပဲ၊ အမြင့်ဆုံး နှုန်းနဲ့ပဲ၊ ပြဿနာကတော့ ခင်ဗျားအနေနဲ့ ဆုံးဖြတ်ဖို့ပဲ၊ ခင်ဗျားအနေနဲ့ မြို့ကြီးပြကြီး ဖြစ်တဲ့ ဗော်စတန်မှာပဲ နေချင်သလား၊ ဒါမှမဟုတ် နယ်ခြားဒေသမှာ မြင်းရထားကလေးနဲ့ ဆေးလိုက်ကုချင်သလား၊ ဒါပဲ"

ညွှေ့သည်နှစ်ဦး ရယ်မောကြသည်။ သို့သော် ခရစ် မရယ်နိုင်ပါ၊ သူသည် ရေးနိုး အင်ပါယာကြီးနှင့် ထိပ်တိုက် မတိုးလိုသဖြင့် သူတို့ ကမ်းလှမ်းချက်ကို လက်ခံရန်ပင် စိတ်ကူးလိုက်မိသည်။ မိုက် ဆိုဗို၏ စိတ်ထိခိုက်နေသောအသံကို သူ အမှတ်မရခဲ့လျှင် တကယ်ပင် လက်ခံမည် ဖြစ်သည်။ ယခုမူ...

"ဆရာတို့ နှစ်ယောက်စလုံးကို ကျွန်တော် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့်ကို အရေးပေါ် ကိစ္စတခုနဲ့ ပြန်ခေါ်နေပါတယ်၊ ကျွန်တော့်ကို ရိုင်းတယ်လို့ မအောက်မေ့ကြပါနဲ့၊ ကျွန်တော့် ပစ္စည်းကလေးတွေ သိမ်းပြီး လေဆိပ်ကို အမြန်ဆုံး သွားရပါမယ်"

"ကောင်းပြီလေ ဒေါက်တာ ဂရန့်၊ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျား ဆုံးဖြတ်ချက် ပြောင်းမယ်ဆိုရင်တော့ ကျုပ်ကို အမြန်ဆုံး အကြောင်းကြားပါ"

ဗင်ဂမ်က မပြုံးတော့ဘဲ မျက်နှာကို တည်လိုက်ပြီး ပြောသည်။

"ကောင်းပါပြီ ခင်ဗျာ"

※※※

လေယာဉ်ပျံနှင့် အပြန်ခရီးတွင် ဖြစ်နိုင်သည့် အချက်များ အားလုံးကို ခရစ် စဉ်းစားကြည့်သည်။ ဆင်ပဆန် ကလေးငယ်ကို သူ့လက်သို့ လွှဲပေးသည်မှာ အချိန် သိပ်နောက်ကျနေပြီလော။ နေ့မစေ့ ရက်မစေ့မီ မွေးဖွားသော ကလေးများ စောစီးစွာ အသားဝါ ဖြစ်ခဲ့လျှင် ထိခိုက်ပျက်စီးမှု လျင်မြန်နိုင်သည်။ ကလေးငယ်၏ ဗီလီရူဗင် နှုန်းကလည်း စိုးရိမ်ဖွယ်ရာ အဆင့်သို့ လုံးဝ မရောက်ရှိခဲ့ပါ။ အလင်း ကုထုံးနည်းကလည်း ထိရောက် အောင်မြင်ခဲ့သည်။ တခြားသော ကလေးငယ်များကို ကုသရာတွင် ပျောက်ကင်းခဲ့သလိုပင် ပျောက်ကင်းခဲ့သည်။ သို့နှင့် ထိုဆေးရုံက

ဆင်းပြီး လေးလအကြာတွင် ကလေးတွင် ဦးနှောက် ထိခိုက် ပျက်စီးသည့် အရိပ်လက္ခဏာများ ပြလာသည်။ မဖြစ်နိုင်ပါ။

တကယ်တော့ ဤကလေး ဘာမျှ မဖြစ်တန်ရာပါ။ ရည်မှန်းချက် ကြီးပြီး အစိုးရိမ်လွန်သော အဘိုးဖြစ်သူ ဂျွန် စတူးဝပ် ရေးနိုး၏ အကဲဆတ်မှုသာ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ အဘိုးကြီးသည် သမီးနှင့် သမက်တို့ကိုလည်း မျှော်လင့်ချက် သိပ်ပေးထားပုံ ရသည်။ ကလေးငယ်သည် လေးငါးလသား အရွယ်လောက်တွင် ဦးနှောက် ထိခိုက် ပျက်စီးသည့် အရိပ်လက္ခဏာများ ပေါ်လာနိုင်ကြောင်း အဘိုးကြီးကို သူ ပြောခဲ့မိသည်ကို ခရစ် ပြန်လည် စဉ်းစားမိသည်။ အဘိုးကြီးသည် ဤအချက်ကို မှတ်သားထားပြီး စောင့်ဆိုင်း ကြည့်ရှုနေဟန် ရှိသည်။ ယခုအခါတွင် သူ မကျေနပ်သည့် အားမရသည့် အချက် တခု နှစ်ခုကို တွေ့ရုံဖြင့် ကလေးငယ် ဦးနှောက် ထိခိုက်ပျက်စီးပြီဟု ကောက်ချက်ချပုံ ရသည်။

ဘာမျှ စိုးရိမ်စရာ မရှိဟု ခရစ် ယူဆလိုက်သည်။

※※※

“မောင်ရင့်ကို ကျုပ် ဘယ်လို ပြောရမလဲ မသိဘူး၊ ဒီလူကြီး ယထာဘူတ မကျတာတော့ အမှန်ပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်တို့ဟာ အဲဒီအတွက်ကိုပဲ သတိထားကြရမယ်၊ အထူး သတိထားကြရမယ်”

မိုက် ဆိုဗိုက ပြောသည်။

“ကလေးကို ဘယ်သူ စမ်းသပ် စစ်ဆေးတာလဲ”

“မစ်ချဲ”

“တခြားကော ဘယ်သူ စစ်ဆေးသေးသလဲ”

“မစ်ချဲဟာ သမားကောင်း တယောက်ပဲ၊ သူဟာ ငွေမက်တာ မှန်ပေမဲ့ သူ့ကို သမားတော်ကြီး တယောက်အနေနဲ့တော့ လေးစားရမယ်၊ ကလေးမှာ သည်းခြေရည် ဦးနှောက်စွဲတဲ့ လက္ခဏာတွေ တွေ့ရတယ်လို့ သူ ပြောရင် သူ ပြောတာကို ကျုပ် ယုံရမှာပဲ”

“ကလေးကို ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် စစ်ဆေး ကြည့်ချင်တယ် ဆိုရင်ကော”

“ကျုပ်တို့မှာ အဲဒီလို စစ်ဆေးပိုင်ခွင့် မရှိဘူး၊ ဥပဒေကြောင်းအရ စစ်ဆေးပိုင်ခွင့် မရှိဘူး၊ သူတို့ သဘောတူမှ ဖြစ်မယ်၊ သူတို့ ခွင့်ပြုမှ ဖြစ်မယ်”

“ရေးနိုး အဘိုးကြီးက ခွင့်ပြုမယ့် သဘော မရှိဘူးလား”

"တယ်လီဖုန်းမှာပြောတဲ့ သဘောကတော့ ခွင့်ပြုမယ့်ပုံ မရှိဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ကျုပ် သူ့ကို ဖုန်းဆက် ကြည့်ပါဦးမယ်၊ ခွင့်တောင်း ကြည့်ပါဦးမယ်"

"ဒီကိစ္စက ဆရာကြီးရဲ့ခေတ်ခွဲခန်းသစ် စီမံကိန်းကို ထိခိုက်နိုင်တဲ့အတွက် ကျွန်တော် စိတ်မကောင်းပါဘူး"

"လူတွေက ဘယ်လိုပဲပြောပြော ကျုပ်တို့ဟာ ပိုက်ဆံရှိတဲ့သူတွေရဲ့ ပေးကမ်းစွန့်ကြဲမှုပေါ်မှာ ရပ်တည်နေကြတာပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ကျုပ် လုပ်ပါ့မယ်၊ တနည်းတလမ်းတော့ လုပ်ရမှာပေါ့"

အဘိုးကြီး ခေါင်းမှ ဆံပင်များ ရှုပ်ထွေးနေသည်ကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ဤကိစ္စသည် အဘိုးကြီးကို အများကြီး နှောင့်ယှက်လျက် ရှိကြောင်း ခရစ် သိပါသည်။ အဘိုးကြီးသည် သူ၏ စီမံကိန်းအတွက် ရေးနိုးထံမှ ထောက်ပံ့မှု တခုတည်းကိုသာ မျှော်လင့်ထားခဲ့သည် မဟုတ်။ ရေးနိုးနှင့် ပတ်သက်ပြီး တခြားသူများထံမှ လှူဒါန်းမှု ရရှိရန်လည်း မျှော်လင့်ထားပေသည်။

"ကလေးကို ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် စမ်းသပ် ကြည့်ပြီးမှ သူ့မှာ နောက်ဆက်တွဲ ရောဂါဒဏ် ရှိမရှိ ဆိုတာကို ကျွန်တော် လက်ခံနိုင်မယ်၊ မိဘတွေအကြောင်း ဆရာကြီးလဲ သိပါတယ်၊ များသောအားဖြင့် သူတို့ပြောပြတာတွေဟာ သူတို့စိတ်ထဲက အစိုးရိမ်လွန်တာတွေ ဖြစ်တတ်တယ်"

ဆိုဗို ခေါင်းညိတ်သည်။ သို့သော် ယင်းသို့ စမ်းသပ် စစ်ဆေးခြင်းအားဖြင့် အခြေအနေကို ပြောင်းလဲစေလိမ့်မည် သို့မဟုတ် ကောင်းမွန်သွားစေလိမ့်မည် ဆိုသည့် အချက်ကို သံသယ ရှိနေပုံရသည်။ အဘိုးကြီး တယ်လီဖုန်း ဆက်မည် ရှိစဉ်တွင် ခရစ်က ဆက်ပြောသည်။

"ကလေးအမေကိုလဲ ကျွန်တော် စမ်းသပ် ကြည့်ချင်တယ်၊ ကလေးအဖေကိုလဲ နည်းနည်းပါးပါး မေးချင်တယ်"

"ကျုပ်အနေနဲ့တော့ ဘာမှ တာဝန် မခံနိုင်ဘူး ခရစ်၊ ကျုပ် မေးပေးမယ်၊ ကျုပ်တို့ အနေနဲ့ ဘာမှ တောင်းဆိုနိုင်ခွင့် မရှိဘူး"

"ဒါပေမဲ့ ရောဂါ ဇာစ်မြစ်ကို ရှာဖွေတဲ့နေရာမှာ နောက်ခံ ရာဇဝင် ပြည့်စုံဖို့ အရေးအကြီးဆုံးပဲ"

ခရစ်က လိုအပ်ချက်ကို ထောက်ပြသည်။

"အဲဒီအကြောင်းကို ကျုပ် ကြိုးစားပြီး ရှင်းပြမယ်လေ"

အဘိုးကြီးသည် စားပွဲပေါ်ရှိ စာရွက်အချို့ကို တွန်းဖယ်လိုက်သောအခါ

တယ်လီဖုန်းကို တွေ့ရသည်။ သူသည် တယ်လီဖုန်းပေါ်တွင် အတန်ကြာ လက်တင်ထားပြီးမှ စကားပြောခွက်ကို မ ယူလိုက်သည်။

"မစ္စတာ ရေးနိုးဆီကို ဆက်ပေးပါ"

တယ်လီဖုန်း ဆက်သွယ်ပေးသည့်သူကို စောင့်ဆိုင်းနေစဉ်အတွင်း နှစ်ယောက်စလုံး စကား မပြောဘဲ နှုတ်ဆိတ်နေကြသည်။

"ဂျွန်၊ မိုက်ပါ၊ မိုက် ဆိုဗိုပါ"

အဘိုးကြီး တိုးညင်းစွာ ပြောသည်။

"ပြောပါ"

"ဒေါက်တာ ဂရန့် ညီလာခံက ပြန်လာပြီ၊ သူ စိတ်မကောင်း ဖြစ်နေတယ်၊ တော်တော်ကြီးကို စိတ်မကောင်း ဖြစ်နေတယ်၊ ရောဂါ အထင်အမှတ် မှားတာ ဖြစ်နိုင်တယ်လို့ သူ ယူဆနေတယ်"

"မစ်ချဲဟာ ကျုပ်တို့ မိသားစု ဆရာဝန်ပဲ၊ သူ့ကို ကျုပ်တို့ ယုံကြည်တယ်"

ရေးနိုးက စကား ဖြတ်ပြီး ပြောသည်။

"မစ်ချဲကို လေးစားပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ မမှားသော ရှေ့နေ၊ မသေသော ဆေးသမားတဲ့၊ နောက်တခါ ထပ်စစ်ကြည့်လို့ ကလေးကို ဘာမှ မထိခိုက်နိုင်ပါဘူး"

"မထိခိုက်နိုင်ဘူးပဲ ထားပါ၊ ဒါပေမဲ့ ဘာအကျိုးရှိမလဲ"

ရေးနိုးက ခပ်ပြတ်ပြတ် ပြန်ပြောသည်။

"ဒီမယ် ဂျွန်၊ တဆိတ်ကလေး သည်းခံပါ၊ ကျွန်တော်တို့ဟာ ကလေးအတွက် ခင်ဗျား စိုးရိမ်သလို စိုးရိမ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ဟာ ကလေးကို ထိခိုက်အောင် လုပ်နေတယ်လို့များ ခင်ဗျား ထင်နေသလား၊ ကျွန်တော်တို့က ကောင်းအောင် လုပ်နေကြတာပါ"

"ကျုပ် မသိဘူး"

"ဒီမယ် ဂျွန်၊ မစ်ချဲဟာ သိပ်ဂရုစိုက်လွန်းနေတာ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်၊ ကလေးအတွက် ခင်ဗျား ဘယ်လောက် အလေးအနက် ထားတယ်ဆိုတဲ့အချက်က သူ့ကို ဖိစီးနေနိုင်ပါတယ်၊ ဒီအခါမှာ ဆရာဝန် တယောက်အနေနဲ့ အဆုံးအဖြတ်ဟာ တမျိုး ဖြစ်သွားနိုင်ပါတယ်"

အတန်ကြာ တိတ်ဆိတ်နေပြီးနောက် ရေးနိုးက မေးသည်။

"ဘယ်မှာ လုပ်မလဲ၊ ဘယ်မှာ စစ်ဆေးမလဲ"

"ကျွန်တော်တို့ ဆေးရုံမှာပဲပေါ့"

"မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်အိမ်မှာ လုပ်မယ်ဆိုရင်တော့ အဲဒီအချိန်မှာ မစ်ချဲ ရှိနေတယ် ဆိုရင်တော့ ကျုပ် စီစဉ်ပေးမယ်"

"ကောင်းပါတယ်၊ ကောင်းပါတယ်"

ဆိုဗို ကျေးဇူးတင်စွာဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

"ကလေးအမေ ကိစ္စ မေးကြည့်စမ်းပါ၊ အဲဒါ အရေးကြီးတယ်"

ခရစ် တိုက်တွန်းသည်။

ဆိုဗို စဉ်းစား ချိန်ဆပြီးနောက်

"နောက်ပြီးတော့ တချို့မေးခွန်းတွေကို ခင်ဗျားသမီးမှ ဖြေနိုင်မယ်၊ အဲဒီအချိန်မှာ သူ ရှိနေမလား"

"အတော် မလွယ်ကူတဲ့ကိစ္စပဲ၊ ဂရန့်ကြောင့် သမီးဟာ အများကြီး ထိခိုက်နေရတယ်"

"ဒီမယ် ဂျွန်၊ အခုအချိန်အထိ ကလေး ဘာဖြစ်တယ်ဆိုတာကို ကျွန်တော်တို့ သေချာ မသိသေးပါဘူး၊ အဲဒီအတွက် စွပ်စွဲချက်တွေ မလုပ်သင့်ပါဘူး"

ဆိုဗို၏မျက်နှာ ဒေါသဖြင့် နီရဲနေသည်။ သူ့လက်အောက်မှ လူတယောက်ကို ဤသို့ အပြောအဆို ခံရသည်ကို သူ မကြိုက်ပါ။

"သူ စမ်းသပ်ချင်တယ်ဆိုရင် ကလေးကို မစ်ချဲရဲ့ရှေ့မှာ စမ်းသပ်နိုင်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်သမီးတော့ ရှိနေမှာ မဟုတ်ဘူး"

ရေးနိုး အကျယ်ကြီး ပြောလိုက်သဖြင့် သူ ပြောလိုက်သည့်စကားကို ဆိုဗိုက ခရစ်ကို တဆင့် ပြန်ပြောနေစရာပင် မလိုတော့ချေ။

ခရစ် ခေတ္တမျှ တုံ့ဆိုင်းနေသည်။ ထို့နောက် ဘာမျှ လုပ်မကြည့်ရသည်နှင့် စာလျှင် သင့်သလောက် စမ်းသပ် စစ်ဆေးရသည်က တော်သေးသည်ဟု ယူဆပြီး သဘောတူညီကြောင်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

"ကောင်းပါပြီ ဂျွန်၊ ကနေ့ညနေဆိုရင် သိပ်များ မြန်လွန်းနေမလား"

ဆိုဗိုက မေးလိုက်သည်။

“ကနေ့ညနေ လေးနာရီ”

ရေးနိုး စိတ်မရှည်ဟန်ဖြင့် ပြောပြီး တယ်လီဖုန်းကို ချသွားသည်။

※※※

(၅)

ရေးနိုး အိမ်ကြီးသည် ဝက်သစ်ချ တောင်ကုန်းဒေသ၏ အမြင့်ဆုံးနေရာတွင် မားမားမတ်မတ် တည်ရှိနေသည်။ ခရစ် ဂရန့်နှင့် မိုက် ဆိုဗိုသည် ခြံဝင်းကြီးအတွင်း ဝင်မိပြီး နောက်မှာပင် အိမ်ကြီးဆီသို့ ရောက်အောင် မိနစ်အတန်ကြာအောင် သွားကြရသည်။ လဝန်းသဏ္ဍာန် ခြံဝင်းလမ်းပေါ်တွင် အခြားဆရာဝန် ကားတစီး ရပ်ထားသည်ကို တွေ့မြင်ကြရသည်။ ဒေါက်တာ မစ်ချဲသည် သူတို့အလျင် ရောက်နေကြောင်း သေချာသည်။

သူတို့ကို ဘဏ္ဍာစိုးတဦးက စောင့်ကြိုပြီး ကြီးမား ကျယ်ဝန်းသော ကြွေပြားခင်း ခန်းမဆောင်ကြီးကို ဖြတ်ခေါ်သွားသည်။ သူတို့သည် ကြက်သွေးနှင့် ရွှေရောင် ရောယှက်နေသော အရှေ့တိုင်း ကော်ဇောကြီး ပေါ်တွင် နင်းလျှောက်ကာ ရောမ လှေကားကြီး တခုဆီသို့ ရောက်သွားကြသည်။ နံရံတလျှောက်တွင် ပန်းချီကျော်များ ဖြစ်ကြသော မိုးနေးနှင့် ဗန်ဂိုးတို့၏ ပန်းချီကားပေါင်း မြောက်မြားစွာကို ခရစ် မြင်တွေ့ရသည်။ ဂျွန် ရေးနိုး၏ ချမ်းသာ ကြွယ်ဝမှုသည် မဖော်ပြနိုင်လောက်အောင်ပင် ဖြစ်သည်။

ဘဏ္ဍာစိုးကြီးက ဘောဘီ ဆင်ပဆန် ရှိရာ အခန်းသို့ ခေါ်ဆောင်သွားသည်။ ကလေးခန်းသည် လိုအပ်မှု မရှိအောင်ပင် ပြည့်စုံစွာ ဆင်ယင် မွမ်းမံထားသည်။ အဘိုး အဘွားများက မြေးတယောက်အတွက် စီမံထားပုံမျိုးထက် ချမ်းသာ ကြွယ်ဝသော မိဘများက သားသမီးများ အတွက် စီမံထားပုံမျိုး ဖြစ်သည်။ ဂျွန် စတူးဝပ် ရေးနိုးသည် ဤကလေးကို သူ့မြေးတယောက် အဖြစ်ထက် သူ့သားတယောက် အဖြစ် မှတ်ယူထားသည်မှာ ပို၍ ထင်ရှားနေတော့သည်။

ရေးနိုးက သူတို့ကို ခပ်တည်တည်ပင် နှုတ်ဆက်သည်။ ထို့နောက် သူတို့ကို ဒေါက်တာ မစ်ချဲနှင့် မိတ်ဆက်ပေးသည်။ ဆိုဗိုသည် မစ်ချဲကို ယခင်ကတည်းက သိကျွမ်းသော်လည်း ခရစ်အဖို့မူ ပထမဆုံးအကြိမ် တွေ့ရှိဖူးခြင်းပင် ဖြစ်တော့သည်။

မျက်နှာ သွယ်သွယ်ချွန်ချွန်၊ ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည် သေးသေးငယ်ငယ်နှင့် ဖြစ်သော မစ္စက် ရေးနိုးမှုကား ဘေးကာနှစ်ဖက် ပါရှိသော ကလေးခုတင်အနီးတွင် ကြွေထည် တခုကို ထောင်ထားသကဲ့သို့ ရှိနေသည်။ အဘွားကြီးသည် သူတို့ကို ပြုံးပြရန် ကြိုးစားသေးသည်။ သို့သော် မအောင်မြင်ပါ။ သူမသည် ခုံရုံးတင်ခံရသူပမာ ပင်ပန်းကြီးစွာ ရှိနေသည်။ အဘွားကြီးက သူမ၏လက်ကို ဆန့်တန်းပေးသောအခါ လူသေတဦး၏ လက်ပမာ အေးစက်နေကြောင်း ခရစ် တွေ့ရှိရသည်။

ခုတင်ပေါ်မှ ကလေးငယ်ကို ခရစ် ငုံ့ကြည့်လိုက်သည်။ ကလေးချောကလေး တယောက် ဖြစ်သည်။ အသားဖြူသည်။ ပါးနှစ်ဖက် ရဲရဲနီ နေသည်။ နှာတံကလေး ပေါ်လွင်သည်။ နို့မှုန့် ကြော်ငြာများတွင် တွေ့ရသော ကလေးတယောက်လို လှပ ချောမောသည်။ သို့သော် အကြင်နာတရား ကင်းမဲ့သော သဘာဝတရားကြောင့် အချို့သော ကလေးချောကလေးများသည် ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ ဝေဒနာဆိုးကို ခံစားနေရတတ်ကြောင်း ခရစ် သိရှိပါသည်။

"အစာ ကောင်းကောင်း စားသလား"

မစ်ချဲကို သူ မေးလိုက်သည်။

"မှန်မှန်ပါပဲ"

"အအိပ်ကော"

"သိပ်မဆိုးပါဘူး"

သည်အထိတော့ ကောင်းနေတုန်းပဲဟု ခရစ် တွေးလိုက်သည်။

"ကိုယ် အလေးချိန်ရော"

"ပုံမှန်ထက် လျော့တယ်"

မစ်ချဲ၏ အဖြေက ဝေဖန်ချက်သဘော ပါနေသည်။

ခရစ်သည် ခုတင်အတွင်းသို့ လက်နှိုက်လိုက်ပြီး ကလေးငယ်ခေါင်းကို ဖွဖွကလေး စမ်းကြည့်သည်။ ပုံပန်းပျက်သည့် အရိပ်လက္ခဏာ မတွေ့ရ။ ဤလည်း ကောင်းသည့် အချက်ပင်။ သို့သော် ပေကြိုးကို အသုံးပြုကြည့်သောအခါတွင် သူ့ခေါင်းထဲတွင် ပထမဆုံး သံသယ ဝင်ရသည်။ ကလေးငယ်၏ခေါင်းသည် ပုံမှန်အရွယ်အစားထက် မသိမသာ သေးငယ်လျက် ရှိသည်။

ခရစ်သည် သူ့အိတ်ထဲမှ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးကလေးကို ထုတ်ယူပြီး ကလေးငယ်၏ မျက်လုံးများကို ထိုးကြည့်သည်။ တုံ့ပြန်သည့် အခြင်းအရာ မတွေ့ရပါ။ နောက်တကြိမ် ထပ်ပြီး ထိုးကြည့်သည်။ မျက်လုံးများ မလှုပ်ရှားပါ။ မီးရောင်ကြောင့် မလှုပ်ရှားပါ။

သူ ကုန်းငုံ့ပြီး ကလေးငယ်ကို ပွေ့ယူလိုက်သည်။ ကလေးငယ်၏ ကိုယ်ခန္ဓာကလေးသည် သူ့လက်ထဲတွင် ပျော့တိပျော့ဖပ်ကလေး ရှိနေသည်။ ထိတ်လန့်ခြင်းကို ခရစ် ပထမဆုံးအကြိမ် ခံစားလိုက်ရသည်။ ဂျွန် ရေးနိုးက သူ့ကို မျက်လုံးကြီးများ အပြူးသားဖြင့် စိုက်ကြည့် နေသည်ကို သတိပြုမိသဖြင့် ခရစ်သည်

ဘောဘီ ဆင်ပဆန်ကို ကလေး လက်တွန်းလှည်းကလေးဆီသို့ ယူသွားပြီး မှောက်လျက်သား ချထားလိုက်သည်။ ကလေးငယ်သည် အနည်းဆုံး ခေါင်းကလေး တော့ ထောင်လာလေမလား ဟူသော မျှော်လင့်ချက်ဖြင့် ဖြစ်သည်။ သို့သော် ကလေးငယ်သည် မလှုပ်မယှက် ရှိနေသည်။ ကလေးငယ်၏ ဦးခေါင်းကို ညင်သာစွာ သူ မ လိုက်သည်။ သို့သော် သုံးလသားအရွယ်တွင် ရှိရမည့် လည်ကုပ်သားတို့သည် မရှိပါချေ။ ကလေးငယ်ကလေး၏ ကိုယ်ခန္ဓာကို သူ့လက်များဖြင့် စမ်းသပ်ကြည့်သောအခါ ကလေးငယ်သည် လှုပ်ရှားနိုင်ခြင်း မရှိသည်ကို ခိုင်မာစွာ တွေ့ရှိရတော့သည်။

ကလေးကို သူ ထိုင်ခိုင်းကြည့်သည်။ သို့သော် ကလေးသည် မထိုင်နိုင်ဘဲ ယိုင်လဲသွားသည်။ ကလေးကို သူ ပက်လက်လှန် ထားလိုက်ပြီး တဖက်သို့ လှည့်ကာ ကလေး ခါးတောင်းကျိုက် တထည်ကို ယူလိုက်စဉ်တွင် နောက်ဘက်တွင် တဆတ်ဆတ် တုန်ယင်နေသော မစ္စက် ရေးနိုးကို တွေ့ရသည်။ မိုက် ဆိုဗိုသည် ချွေးတွေ ပြန်နေပြီး မျက်နှာကို လက်ဝါးဖြင့် ပွတ်သုတ်လျက် ရှိသည်။ ဒေါက်တာ မစ်ချဲသည် ခပ်မဆိတ် ရှိနေသည်။

ခရစ်သည် ခါးတောင်းကျိုက် အဝတ်ကလေးကို ကလေး၏မျက်နှာပေါ်တွင် ညင်သာစွာ ဖုံးအုပ်လိုက်သည်။ လေးလသားအရွယ် ကလေးတယောက်သည် သူ့မျက်နှာပေါ်တွင် ဖုံးအုပ်လာသော အဝတ်ကို ဖယ်ရှားပစ်ရန် တနည်းနည်းဖြင့် အားထုတ်ရမည် ဖြစ်သည်။ သို့သော် ကလေးငယ်သည် အနည်းငယ်မျှပင် မလှုပ်ရှားပါ။

ခရစ် မရဲတရဲဖြင့် ဆိုဗိုကို ကြည့်လိုက်သောအခါ အဘိုးကြီးကလည်း သူ့ကို လှမ်းကြည့်သည်ကို တွေ့ရသည်။ သူတို့နှစ်ဦး အလွန်အမင်း ကြောက်လန့် စိုးရိမ်နေသည့် အချက်သည် တကယ်ပင် ဖြစ်ချေတော့သည်။

“ဦးနှောက် လျှပ်စစ်မှတ်တမ်း လုပ်ကြည့်ရင် ကောင်းမယ်”

ခရစ် တိုးညင်းစွာ ပြောလိုက်သည်။

“အခုလဲ ဒေါက်တာ မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်နေပြီ မဟုတ်လား၊ ကိုယ်ခန္ဓာ ပျော့နေတယ်၊ မတုံ့ပြန်ဘူး၊ ခေါင်းမထောင်နိုင်ဘူး၊ မျက်နှာကို အဝတ်နဲ့ အုပ်ကြည့်ပြီးပြီ၊ အီးအီးဂျီ လုပ်ကြည့်ဖို့ လိုသေးသလား”

အထောက်အထားများ ခိုင်လုံနေပြီကို ခရစ် သိပါသည်။ မစ်ချဲ ပြောသည်မှာ မှန်ပါသည်။ ဦးနှောက် လျှပ်စစ်မှတ်တမ်း လုပ်ကြည့်ခြင်းသည် ထင်ထင်ရှားရှား သိနေပြီးသား အချက်တွေကို အတည်ပြုချက် ရယူခြင်းသာ ဖြစ်ပေမည်။

"ဘယ်လိုလဲ ဒေါက်တာ၊ အခု ဘာလုပ်ကြမလဲ"

ရေးနိုးက ရန်လိုသော လေသံဖြင့် မေးလိုက်သည်။

ခရစ် သူ့ဘက်သို့ လှည့်လိုက်ပြီး…

"ဒေါက်တာ မစ်ချဲရဲ့ သုံးသပ် ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ကျွန်တော် သဘောတူပါတယ်၊ ကလေးအမေနဲ့ ကျွန်တော် ခဏ စကား ပြောချင်တယ်"

"ကျုပ်နဲ့ ပြောပါ၊ ကျုပ် နောက်ကို လိုက်ခဲ့ပါ"

ရေးနိုး တုံးတိတိ ပြောသည်။

မိုက် ဆိုဗိုကို ခရစ် ကြည့်လိုက်သည်။ အဘိုးကြီး သူ့ကို ပြန်ကြည့်နေသည်။ ဘာမျှ မတတ်နိုင်တော့သည့် အမူအရာ ဖြစ်သည်။

ခင်ပွန်းသည် ဒေါသ ဖြစ်နေသည်ကို သိသဖြင့် မစ္စက် ရေးနိုး ကြားဝင်ရန် ကြိုးစားသည်။

"ဂျွန် မလုပ်ပါနဲ့တော့၊ ဘာ အကျိုးထူးမှာလဲ"

ရေးနိုးက အဘွားကြီးကို ကြည့်လိုက်သည်။ အဘွားကြီး တိတ်သွားသည်။ မစ္စတာ ရေးနိုး တံခါးကို ဖွင့်လိုက်သည်။ ခရစ် ဂရန့်နှင့် မိုက် ဆိုဗိုတို့ အခန်းအပြင်သို့ ထွက်မိသောအခါ ရေးနိုးက အောက်ထပ်ရှိ စာကြည့်ခန်းဆီသို့ လက်ညှိုး ထိုးပြသည်။

ကြီးမားသော ရှေးဟောင်း ဝက်သစ်ချ စားပွဲကြီးပေါ်တွင် ဂျွန် စတူးဝပ် ရေးနိုးနှင့် တနိုင်ငံလုံးရှိ သူ၏ လုပ်ငန်းများသို့ ဆက်သွယ်သော တယ်လီဖုန်းများ ရှိသည်။ စားပွဲထောင့်စွန်း တနေရာတွင် ကွန်ပျူတာတလုံး ရှိသည်။ ရေးနိုးသည် ကွန်ပျူတာ ခလုတ်တခုကို အသာအယာ နှိပ်လိုက်ရုံဖြင့် သူကြိုက်သော ကုန်စျေးနှုန်းကို သတ်မှတ်နိုင်ပေသည်။ အဘိုးကြီးသည် ဤအခန်းကျယ်ကြီး အတွင်းမှနေ၍ ကမ္ဘာကြီး တခုလုံးကို ချုပ်ကိုင်ထားဟန် ရှိသည်။

ရေးနိုးသည် စားပွဲ၏ နောက်ဘက်တွင် နေရာယူလိုက်သည်။ သို့သော် ကုလားထိုင်တွင် မထိုင်ပါ။

"ကဲ"

သူက စကား တလုံးတည်း ခရစ်ကို စွဲချက် တင်လိုက်သည်။ ပြစ်ဒဏ် ချမှတ်လိုက်သည်။

"မစ္စတာ ရေးနိုး ခင်ဗျား၊ ဦး သမီးနဲ့ ကျွန်တော် စကား ပြောချင်တယ်ဆိုတာ ထပ်ပြောပါတယ်"

ခရစ် တုံ့ပြန်လိုက်သည်။

"ဒေါက်တာ ပြောစရာ ရှိတာ ကျုပ်ကို ပြောပါ၊ အမှန်အတိုင်း ပြောပါ၊ စောစောပိုင်းက မပြောဘဲ ထားခဲ့တဲ့ စကားတွေကို ပြောပါ"

"အဲဒါတော့ မဟုတ်ဘူး"

ခရစ် သူ့ကိုယ်သူ ကာကွယ်လိုက်သည်။

"မဟုတ်ဘူး ဟုတ်လား၊ ဒေါက်တာ ဘာဖြစ်လို့ ကျုပ်ကို ပြောစရာရှိတဲ့ စကားတွေ အကုန်လုံးကို မပြောခဲ့တာလဲ"

"အကုန်လုံး၊ ဟုတ်လား"

ခရစ် နားမလည်ဟန်ဖြင့် မေးလိုက်သည်။ မိုက် ဆိုဗိုကို လှမ်းကြည့်သည်။ အဘိုးကြီးလည်း စိတ်ရှုပ်ထွေးနေဟန် ရှိသည်။

"ဟုတ်တယ် အကုန်လုံး၊ ခင်ဗျားတို့ ဆရာဝန်တွေဟာ ခင်ဗျားတို့မှ တတ်တယ် နားလည်တယ်လို့ ထင်နေကြတယ်၊ ကျုပ်မြေးကလေးကို ခင်ဗျား ဘယ်လို ကုသတဲ့အကြောင်း ကျုပ်ကို အကုန်လုံး ပြောပြစမ်းပါဆိုတော့ ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို ဘာမှ နားမလည်တဲ့ ဇီဝိတဒါန လူနာတယောက်လို ဘေးချိတ်ထားတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်ဟာ ဘာမှ နားမလည်တဲ့ ငတုံးတယောက် မဟုတ်ပါဘူး၊ ရောဂါလက္ခဏာတွေကို ကျုပ် ပထမဆုံး သိတာပဲ၊ စာကြည့်တိုက်ကို ကျုပ်ကိုယ်တိုင် သွားလေ့လာတာပဲ။

"စာကြည့်တိုက်မှာ ကျုပ် အကုန်လုံး ဖတ်ရတာပဲ၊ မွေးခါစကနေ လေးလသားအထိ ကလေးတွေ နဗ်ကြော ချွတ်ယွင်းမှု ဖြစ်ရင် ဘယ်လို အရိပ်လက္ခဏာ ပြတယ်ဆိုတာကို ကျုပ် လေ့လာတယ်၊ စောစောက ခင်ဗျားလုပ်ခဲ့တဲ့ စမ်းသပ်မှုမျိုးတွေကို ကျုပ်ကိုယ်တိုင် လုပ်ကြည့်ခဲ့တယ်၊ ဒီအကြောင်းကို ကျုပ်သမီးကို ပြောတာဟာ ကျုပ်ပဲ၊ ဒေါက်တာ မစ်ချဲကို ပြောတာလဲ ကျုပ်ပဲ၊ ကျုပ်မြေးနဲ့ ပတ်သက်လာရင် ဘယ်သူ့ကိုမှ ကျုပ် မယုံတော့ဘူး"

"ကျွန် အခုကိစ္စမှာ ဘယ်သူမှ ခင်ဗျားလောက် မခံစားရဘူးဆိုတာ ကျုပ် သိပါတယ်၊ ဒီကလေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ခင်ဗျား ဘယ်လောက် မျှော်မှန်းထားတယ် ဆိုတာကိုပါ ကျုပ် သိပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ တချို့ကိစ္စတွေမှာ ဆရာဝန်တွေ ဘာမှ

မတတ်နိုင်ပါဘူး”

“ဒီကိစ္စက မတတ်နိုင်တဲ့ ကိစ္စ မဟုတ်ဘူး”

“ခင်ဗျားမြေးဟာ အသားဝါ ဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ ထင်ရှားတဲ့ အထောက်အထားတွေ ရှိနေတယ်၊ ခင်ဗျားရဲ့ မိသားစု ဆရာဝန်ကလည်း ပြောတယ်၊ အဲဒါကြောင့်လဲပဲ ကလေးကို ကျုပ်တို့ လက်ထဲ လွှဲပေးလိုက်တာပဲ”

“အသားဝါ ဖြစ်တာ မှန်တယ်၊ အဲဒီအတွက် ကလေးကို ကုသရမယ်”

“ဒေါက်တာ ဂရန့်ကလဲ ကလေးကို ကုခဲ့တာပဲ၊ ကလေးကို သူ အမြန်ဆုံး ကုသတယ်၊ အကောင်းဆုံး ကုသတယ်”

မိုက် ဆိုဗို ရှင်းပြသည်။ သူ၏ ရှင်းပြချက်သည် လျှောက်ထား တောင်းပန်နေသည့်အလားပင် ဖြစ်သည်။ အဘိုးကြီး ယင်းသို့ ဖြစ်ရသည့်အတွက် ခရစ် စိတ်မကောင်းပါ။

“မစ္စတာ ရေးနိုး ခင်ဗျာ၊ အဲဒီအချိန်တုန်းက အနားမှာ လူကြီးမင်း ရှိနေတာပဲ၊ နှစ်ဆယ့်လေးနာရီ အတွင်းမှာ ကုသခဲ့တာတွေကို လူကြီးမင်းကိုယ်တိုင် စောင့်ကြည့်နေခဲ့တာပဲ၊ ဆယ့်နှစ်နာရီ အတွင်းမှာ ဗီလီရူဗင် လျော့ဆင်းသွားတာကို လူကြီးမင်း အမြင်ပဲ၊ အိုက်ဆိုလက် အနားမှာ လူကြီးမင်း ရပ်နေခဲ့တာပဲ၊ လူကြီးမင်းကိုတောင် ကလေးကို ကိုင်ကြည့်ခွင့် ကျွန်တော် ပေးခဲ့တာပဲ၊ လူကြီးမင်း မမှတ်မိဘူးလား”

ခရစ်က ပြောလိုက်သည်။

“ကျုပ် မှတ်မိပါတယ်” ရေးနိုး၏အသံ ကျယ်လောင်သည်။ “ဒါပေမဲ့ ဒီအချိန်က ကျုပ် သိခဲ့တာက နောက် ဘာဖြစ်နိုင်တယ်ဆိုတဲ့ နှောင်းဖြစ်အကျိုးကို ကျုပ် မသိအောင် ဒေါက်တာက တမင် ဖုံးကွယ်ခဲ့တဲ့ အချက်ပဲ”

“ဘယ်လို နှောင်းဖြစ်အကျိုးလဲ”

ခရစ် မေးလိုက်သည်။

“အဲဒီ ဆေးပိဒ္ဓကတ်တိုက်မှာ အင်မတန် စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းတဲ့ အချက်တွေကို ကျုပ် သိခဲ့ရတယ် ဒေါက်တာ၊ ခင်ဗျားရဲ့ အဖိုးတန် အလင်း ကုထုံးနည်းအကြောင်းကိုလဲ သိခဲ့ရတယ်၊ ခင်ဗျားဟာ ကျုပ်ကို ဘာဖြစ်လို့ အမှန်တွေကို မပြောခဲ့ရတာလဲ၊ ဘာဖြစ်လို့ ကျုပ်ကို တမင်သက်သက် လှည့်ဖြားခဲ့ရတာလဲ”

“ဦးကို ကျွန်တော် ဘာမှ မလှည့်ဖြားပါဘူး”

“ကျုပ်မြေးကလေးရဲ့ အနာဂတ်နဲ့ပတ်သက်ပြီး ဒေါက်တာ ကျုပ်ကို ညာခဲ့တယ်၊ ပဉ္စလက်နည်းနဲ့ ကုလိုက်တယ်၊ ကလေးရဲ့ကိုယ်လေးမှာ မီးရောင်တွေ ထွန်းလိုက်တယ်၊ ပျောက်စေဆိုပြီး ကုလိုက်တဲ့အတိုင်းပဲ”

“အဲဒီ စကားလုံးတွေကို ကျွန်တော်က မပြောပါဘူး”

“အဲဒီ စကားတွေကိုတော့ မပြောဘူးပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားလုပ်လိုက်ပုံက ဒီသဘောပဲ၊ အသားဝါ ဖြစ်နေတဲ့ ကလေးကို အလင်းရောင်အောက်မှာ ထားလိုက်တယ်၊ အလင်းရောင်ကြောင့်လား တခြား ဘာကြောင့်လဲ မသိဘူး၊ ဗီလီရူဗင်နှုန်း ကျသွားတယ်၊ အသားဝါတာ ပျောက်သွားတယ်၊ ကလေးရဲ့ရောဂါ ပျောက်သွားတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဒီအတွက် အန္တရာယ် ရှိနိုင်တယ် ဆိုတာကို ဒေါက်တာ ဘာဖြစ်လို့ မပြောသလဲ၊ နောက်ပိုင်းမှာ နှောင်းဖြစ်အကျိုး ရှိနိုင်တယ် ဆိုတာကို ဘာဖြစ်လို့ မပြောသလဲ၊ ပြောစမ်းပါ”

ရေးနိုး ဒေါသတကြီး မေးသည်။

“ခင်ဗျား ကျုပ်ကို ပြောသင့်တယ်၊ ကျုပ်အနေနဲ့ သိထားသင့်တယ်၊ ဒါမှ ကျုပ်ဟာ တခြား ဆရာဝန်တွေကို ခေါ်ပြီး တနည်းတဖုံ ကုနိုင်မယ်၊ ခင်ဗျား ကျုပ်ကို ပြောရမယ်”

“ဂျွန် ဘာပြောတာလဲ၊ ဘယ်လို နှောင်းဖြစ်အကျိုးလဲ”

မိုက် ဆိုဗို တိုးညင်းစွာ မေးသည်။

“သောက် အလင်း ကုထုံးနည်းရဲ့ နှောင်းဖြစ်အကျိုးပေါ့၊ အလင်း ကုထုံးနည်းဟာ ကလေးရဲ့ အစာအိမ်ကို ဒုက္ခပေးနိုင်တယ်၊ ကလေးရဲ့ကိုယ်မှာ အဖုအပိန့်တွေ ထွက်စေနိုင်တယ်၊ ကလေးရဲ့ မျက်လုံးကို ပျက်စီးစေနိုင်တယ်”

“ပထမ နှစ်ချက်က အာဂန္တု သဘောလောက်ပဲ ဖြစ်နိုင်တယ်၊ မျက်လုံးနဲ့ ပတ်သက်လို့တော့ ကျွန်တော် အကာအကွယ် လုပ်ပေးထားတယ်၊ ဦးကိုယ်တိုင်လဲ အမြင်ပဲ၊ အဲဒီကလေးဟာ မြင်လွှာ ပျက်စီးတာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာကို ဘယ်ဆရာဝန်ကမဆို ပြောနိုင်တယ်”

“ကလေးရဲ့ဦးခေါင်း အရွယ်အစားနဲ့ ပတ်သက်လို့ ဘာပြောမလဲ”

ရေးနိုး၏အသံ မြင့်တက်လာပြန်သည်။

“အဲဒါကို ခင်ဗျား ဘာပြောမလဲ၊ အဲဒါနဲ့ ပတ်သက်လို့ ရေးထားတဲ့

စာတမ်းတခု ရှိတယ်၊ အဲဒီစာတမ်း ကျုပ်ဖတ်ပြီးပြီ၊ အလင်းကုထုံးနည်းဟာ ဦးခေါင်း ကြီးထွားမှုကို ထိခိုက်စေနိုင်တယ် လို့ ဆရာဝန်တယောက်က ပြောထားတယ်”

“ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အယူအဆ နှစ်မျိုး ရှိနေပါတယ်၊ နောက်ဆုံး တင်သွင်းတဲ့ စာတမ်းတွေမှာ ဒီအချက်ကို ငြင်းထားပါတယ်၊ အဲဒီ ငြင်းတဲ့အထဲမှာ စောစောက ဆရာဝန်လဲ ပါပါတယ်”

ခရစ် ချေပသည်။

“အဲဒါကို သိရလို့ ကျုပ်မှာ ဘာအကျိုး ရှိမလဲ၊ ကျုပ်မြေးကလေးဟာ အပေါ်ထပ်မှာ ရှိနေတယ်၊ သူ့ရဲ့ခေါင်းဟာ ပုံမှန် အနေအထားထက် သေးနေတယ်၊ တသက်လုံးလဲ ဒီအတိုင်းပဲ ဖြစ်သွားတော့မယ်၊ ဒီအချိန်မှာ ဒီအချက်ကို ငြင်းတဲ့ ဆရာဝန်တွေ ရှိတယ် ဆိုတာကို သိရလို့ ကျုပ်မှာ ဘာအကျိုးထူးမှာလဲ၊ တကယ်တော့ ဒီလိုမျိုး ဒေါက်တာ မလုပ်သင့်ဘူး၊ လုံးဝ မလုပ်သင့်ဘူး”

“ဂျွန်၊ အလင်း ကုထုံးနည်းဟာ တရားဝင် တည်ရှိနေတဲ့ ကုထုံးနည်းပဲ”

ဆိုဗို ရှင်းပြသည်။

“ဒီမယ် ဆိုဗို၊ ကျုပ် ဘယ်ဆရာဝန်တွေကိုမှ ဘယ်တော့မှ မယုံတော့ဘူး၊ ခင်ဗျားကိုလဲ မယုံတော့ဘူး”

ဆိုဗို၏ မျက်နှာ နီရဲသွားသည်။ သို့သော် သူ ဘာမျှ ပြန်မပြောပါ။ ရေးနိုးက ဆက်ပြောသည်။

“တသက်လုံး၊ သူ့ဘဝ တသက်လုံး သူ ဒီအတိုင်းပဲ နေသွားရတော့မယ်၊ အဲဒီ သူငယ်လေးဟာ သူ့ဘဝ တသက်လုံးမှာ အသုံးမဝင်တဲ့ လူတယောက်အဖြစ်နဲ့ အချိန်ကုန်ဆုံး သွားရတော့မယ်၊ ကျုပ်ဟာ ယောကျ်ားလေး အမွေခံတယောက် ရဖို့အတွက် နှစ်ပေါင်း လေးဆယ်လုံးလုံး စောင့်ခဲ့ရတယ်၊ သားယောကျ်ား မရရင် မြေးယောကျ်ားလေး ရမယ်ဆိုပြီး စောင့်စားခဲ့ရတယ်၊ ကျုပ် စောင့်ထားတာ ရလဲ ရရော သူဟာ တခါတည်း အဖျက်ဆီး ခံလိုက်ရတယ်၊ တတ်သိ နားလည်ဖို့ ကောင်းတဲ့ လူတွေရဲ့ဖျက်ဆီးခြင်းကို ခံလိုက်ရတယ်၊ ဂုဏ်သိက္ခာ ရှိထိုက်တဲ့ လူတွေရဲ့ ဖျက်ဆီးခြင်းကို ခံရတယ်၊ အဲဒီလူတွေဟာ လိမ်ခဲ့ ညာခဲ့ကြတယ်၊ ဖုံးခဲ့ ဖိခဲ့ကြတယ်၊ ကုသမှုရဲ့ အကျိုးတရားကိုသာ ပြောပြီး ဘေးအန္တရာယ် ရှိနိုင်တာကို မပြောခဲ့ကြဘူး”

ခရစ်ဘက်သို့ သူ လှည့်လိုက်ပြီး

“ဒီမယ် ဒေါက်တာ၊ ဒီကိစ္စအတွက် ငါ ဘာမှ မဖြစ်ဘူးလို့တော့

မအောက်မေ့လိုက်နဲ့၊ ဆေးလောကထဲကို ဝင်ခဲ့မိတာ ငါ မှားတာပဲလို့ နောင်တရစေရမယ်၊ ခင်ဗျားကို ကျုပ် ကောင်းကောင်းကြီး ပညာပေးရမယ်”

“ဂျွန်...”

မိုက် ဆိုဗို သည်းမျှသာ ပြောနိုင်သည်။

ရေးနိုးသည် မိုက် ဆိုဗို၏ ကြားဖြတ်ပြောမှုကို ဂရုမထားဘဲ

“ဒီမယ် ဒေါက်တာ၊ ခင်ဗျားကို ဒေါက်တာရမ်းကုအဖြစ်နဲ့ ကျုပ် တရားစွဲရလိမ့်မယ်၊ နစ်နာကြေး ဒေါ်လာငါးသန်း တောင်းရမယ်၊ ခင်ဗျားဘဝကို တခါတည်း ဖျက်ဆီးပစ်ရမယ်၊ ခင်ဗျား ဒီနိုင်ငံမှာ ဆေးပညာနဲ့ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း လုပ်ဖို့တော့ လုံးလုံး စိတ်မကူးနဲ့တော့”

“ဂျွန်၊ ခင်ဗျားဟာ ဘာကိုမှ ဂရုမစိုက်ဘူးဆိုရင်တောင် ခင်ဗျား တည်ထောင်ခဲ့တဲ့ ကျုပ်တို့ ဆေးရုံကြီးကိုတော့ အမှတ်ရပါ”

မိုက် ဆိုဗို မေတ္တာရပ်ခံသည်။

“တချိန်တုန်းကတော့ ခင်ဗျားပြောတာ အမှန်ပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ဒီက နောက်ပိုင်းမှာတော့ ကျုပ်ဆီက ခြူးတပြားမှ မမျှော်လင့်နဲ့တော့”

“မဟုတ်သေးပါဘူး”

“သိပ် ဟုတ်တာပေါ့၊ ဂျွန် စတူးဝပ် ရေးနိုးဟာ သူ ပြောလို့ရှိရင် ပြောတဲ့အတိုင်းပဲ၊ ခင်ဗျားတို့ဟာ ကျုပ်ဆီက ပိုက်ဆံကို မရရုံသာ မဟုတ်ဘူး၊ အစိုးရဆီက ပိုက်ဆံလဲ တပြားတချပ်မှ မရစေရဘူး၊ ကျုပ်မှာ လုပ်နိုင်တဲ့ အာဏာ ရှိတယ်”

ထို့နောက် သူသည် ခရစ် ဂရန့်ဘက်သို့ လှည့်လိုက်ပြန်ပြီး

“မင်း မှတ်ထား၊ ငါ့အနေနဲ့ သေသွားတဲ့အထိ လုပ်ချင် လုပ်ရပါစေ မင်းကို စိစိညက်ညက် ကြေတဲ့အထိ ခြေပစ်မယ်”

※※※

ခရစ် ဂရန့်သည် တရားရုံးမှ ပေးပို့ ဆင့်ဆိုလိုက်သော သမ္မန်စာ၏ ခေါင်းစဉ်ကို ငေးစိုက်ပြီး ကြည့်နေသည်။ သူ့တသက်တွင် ဤလိုစာမျိုးကို ပထမဆုံးအကြိမ် တွေ့မြင်ဖူးခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ထို့နောက် သူသည် ရုံးတော်မှ အကြောင်းကြားစာကို ဆက်ပြီး ဖတ်သည်။ စာ၏ ဆိုလိုရင်း အနှစ်ချုပ်ကို

နားလည်နိုင်ရန် ကြိုးပမ်းသည်။

ဂျွန် ရေးနိုး ဆင်ပဆန် မည်သော ကလေးငယ်ကလေးကို တလွဲတချော် မှားယွင်း ကုသမှုဖြင့် တရားစွဲဆိုထားခြင်း ဖြစ်သည်။ သူ၏ မှားယွင်းသော ကုသမှုကြောင့် ကလေးငယ်သည် အကြီးအကျယ် ဆိုးရွားစွာနှင့် အစဉ်ထာဝရ ထိခိုက် ပျက်စီးခြင်း ဖြစ်ရပြီဟု ဆိုသည်။ ယင်းသို့ ထိခိုက် ပျက်စီးရခြင်းအတွက် နစ်နာကြေးငွေ ဒေါ်လာငါးသန်း တောင်းဆိုထားသည်။

ရယ်စရာ ကောင်းလှသည်ဟု သူ အောက်မေ့သည်။ သို့တစေလည်း တချိန်တည်းမှာပင် ဂျွန် ရေးနိုး၏ ခြိမ်းခြောက်မှုကိုလည်း သူ သတိရလိုက်သည်။

မိုက် ဆိုဗိုနှင့် ဆေးရုံကြီး အုပ်ချုပ်ရေး အဖွဲ့တို့သည်လည်း ခရစ် အလားတူပင် မိတ္တူတစောင်စီ ရရှိကြသည်။ တရားလိုဘက်မှ လိုက်ပါ ဆောင်ရွက်မည့် ပါကင်၊ ဆီးယားနှင့် ဝက်ဒလေ ဥပဒေအကျိုးဆောင်အဖွဲ့သည် မက်ထရိုပိုလီတန်ဆေးရုံကြီး၏ ဥပဒေအကျိုးဆောင် အဖွဲ့လည်း ဖြစ်ချေသည်။ ယင်းကြောင့် ဤအမှုတွင် နှစ်ဖက် တိုက်ဆိုင်နေသဖြင့် ဆေးရုံကြီးဘက်မှ သူတို့ လိုက်ပါ ဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်း မရှိသည်ကို ခွင့်လွှတ်ပါရန် တောင်းပန်ထားသည်။

သို့ဖြင့် ခရစ်တို့ဘက်မှ တကယ် လိုက်ပါ ဆောင်ရွက်မည့် အကျိုးဆောင် အဖွဲ့သည် ဆေးရုံကြီး၏ ဥပဒေရေးရာ အာမခံကုမ္ပဏီက ရွေးချယ်ပေးသော ဥပဒေအကျိုးဆောင် အဖွဲ့သာလျှင် ဖြစ်ပေမည်။ အာမခံကုမ္ပဏီ၏ စာချုပ်အရ ခရစ် ဂရန့်နှင့် မိုက် ဆိုဗိုတို့သည် ဆေးရုံဝန်ထမ်းများ ဖြစ်ကြသဖြင့် အာမခံကုမ္ပဏီသည် ဆေးရုံအုပ်ချုပ်ရေး အဖွဲ့နည်းတူ သူတို့နှစ်ယောက် အတွက်လည်း ခုခံကာကွယ် ပေးရမည် ဖြစ်သည်။

ဤအမှုကို ရုံးတွင် တရားစွဲဆို လိုက်သည်နှင့် တပြိုင်နက် သတင်းစာများတွင် ဤအမှုအကြောင်း အကြီးအကျယ် ရေးသားကြတော့သည်။ အကြောင်းမူ ဤအမှုတွင် ဂျွန် ရေးနိုး ပါဝင်နေသည်က တကြောင်း၊ နစ်နာမှု လျော်ကြေးငွေ များပြားလှသည်က တကြောင်းတို့ကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။ အမှု ဖြစ်ပွားပြီး ဆယ်ရက်အတွင်းတွင် ခရစ် ဂရန့် စာနှစ်စောင် လက်ခံရရှိသည်။ ပထမ တရက်တွင် တစောင် ရရှိပြီး နောက်တရက်တွင် တစောင် ထပ်မံ ရရှိသည်။ တနေ့ တစောင်နှုန်းဖြင့် နှစ်ရက်ဆက်တိုက် ရရှိခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

{မြန်မာဘာသာပြန်မှာ စာအနည်းငယ် ကျန်ရစ် (ဒါမှမဟုတ် ချန်ရစ်) ခဲ့ပါတယ်။ ခရစ်ဆီ ရောက်လာတဲ့ စာနှစ်စောင်ဟာ (အခန်းလေးမှာတုန်းက) သူ့ကို အလုပ်ကမ်းလှမ်းခဲ့တဲ့ ဘော်စတန် ကလေးဆေးရုံက ဒေါက်တာဖော်ဂန်နဲ့ ယူစီအယ်အေက ကား အားရင့်တို့ဆီက စာတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးက ခရစ်ကို ကမ်းလှမ်းထားတဲ့ အလုပ်နေရာမှာ အခြားလူကို

ခန့်ထားပြီးသွားပါပြီလို့ ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေး အကြောင်းကြားပြီး သူတို့ရဲ့ ကမ်းလှမ်းချက်ကို ပြန်ရုပ်သိမ်းသွားကြတာပါ။

မူရင်းစာပိုဒ်က အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါတယ်။

As soon as the suit was filed it received extensive area in the press, both because the name Reynolds was in and because of the huge amount of damages at stake. During the next ten days Chris Grant received two letters within a day of each other. One was from Boston, from Jeremy Bingham, informing him that "Due to the urgent need to fill the position, we have had to settle on another physician as assistant professor."

The second letter came from Cart Ehrnz at UCLA. The language was different, though equally diplomatic and courteous. The effect was the came. The offer Ehrenz made so insistently at the neonatologists' covention was being withdrawn.

The medical mark of Cain was on Christopher Grant, practically at the outset of his care. }

(၆)

ခရစ်သည် ပလတ်စတစ် အိမ်ကလေးအတွင်း၌ အသက်ကောင်းကောင်း မရှူနိုင်သဖြင့် တွန့်လိမ်လျက်ရှိသော ကလေးကလေးကို ငေးစိုက်ပြီး ကြည့်နေသည်။ ကလေးငယ်သည် နေ့စေ့လစေ့ မွေးဖွားခြင်း ဖြစ်သော်လည်း ကိုယ်အလေးချိန် မပြည့်မီဘဲ သေးငယ် ကြုံလှီလှသည်။ ရုတ်တရက် တွန့်လိမ်ကာ တက်သွားပြီး ပါးစပ်မှ စိမ်းဖန့်ဖန့် အရည်အမြှုပ်များ ထိုးအန်သည့်အခါတွင်သာ ကလေးငယ်၏ စူးစူးရွားရွား အဆက်မပြတ် အော်ငိုနေခြင်းသည် ခေတ္တခဏ ပြတ်သွားတတ်သည်။ ခရစ်၏ ဘေးတွင် ရပ်လျက်ရှိသော အထူးကု ဆရာမသည် ကလေးငယ်အဖြစ်ကို ကြည့်ပြီး ဒေါသ ဖြစ်နေသည်။

"ဒီလိုမျိုး မွေးမယ့် အစားတော့ ကိုယ်ဝန် ဖျက်ချလိုက်ကြဖို့ ကောင်းတယ်"

ဆရာမက ပြောလိုက်သည်။

"ကလေးအမေ ဘယ်မှာလဲ"

ခရစ်က မေးလိုက်သည်။

"ဝပ်ဒ် စီ၊ သားဖွားဆောင်"

"သူ့ကို မေးပြီးကြပြီပလား"

"သူပြောတာတော့ မမွေးခင် သုံးရက်အတွင်း ဆေး တခါမှ မချဘူးတဲ့"

ခရစ်သည် တွန့်လိမ်နေသော ကလေးငယ်ကို ကြည့်ရင်း ဒေါသဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

"ဒါ ညာတာပဲ၊ သူ့ကို ကျုပ် တွေ့ပြီး မေးမယ်၊ ကျုပ်ကို ဆေးထိုးအိတ်နဲ့ ခလိုပရိုမေဇင် နည်းနည်း ပေးလိုက်စမ်းပါ"

ဆရာမသည် တဖက်သို့ လှည့်ပြီး ဆေးထိုးအိတ်နှင့် ဆေးပုလင်းတို့ကို ယူသည်။ ခရစ်သည် ဆေးထိုးပြွန်တွင် အပ်ကို တပ်ဆင်ပြီးနောက် ဆေးပုလင်းထဲမှ ဆေးရည် နည်းနည်း စုပ်ယူလိုက်သည်။ ထို့နောက် သူသည် ပလတ်စတစ်အိမ်အတွင်းသို့ လက်လျှိုသွင်းပြီးနောက် ကလေးငယ်၏ တင်ပါးကို အရက်ပြန် သုတ်လိုက်သည်။ ပြီးလျှင် အပ်ကို လျင်မြန်စွာ ထိုးစိုက် လိုက်ပြီးနောက် ကလေးငယ်၏ ကိုယ်တွင်းသို့ ဆေးသွင်းပေးသည်။ ကလေးငယ်သည် အနည်းငယ်

ရှန်းကန်ပြီးနောက် ငြိမ်သက်စွာ ခံနေသည်။ ခရစ်သည် ဆေးထိုးပြွန်ကို ဆရာမသို့ ပြန်ပေးလိုက်ပြီးနောက် ပိတ်စကလေးများ တောင်းယူသည်။ ထို့နောက် ကလေးငယ်၏ ပါးစပ်မှ အန်ထွက်နေသော စိမ်းဖန့်ဖန့် အမြှုပ်ရည်များကို ပိတ်စဖြင့် ညင်သာစွာ သုတ်ပေးသည်။ ထိုးပေးလိုက်သော ဆေး အကျိုးသက်ရောက်သည့်အထိ သူ စောင့်ကြည့်နေသည်။

"သူ အခု အိပ်သွားလိမ့်မယ်၊ သူ နိုးလို့ ရှိရင် နို့တိုက်ပါ၊ နိုးတိုင်း နိုးတိုင်း တိုက်ပါ၊ သူ စို့နိုင်သလောက် စို့ပါစေ၊ အန်တော့ အန်မှာပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ကျန်သလောက်ဟာ ကောင်းတာပဲ၊ ကျုပ် အခု သူ့အမေနဲ့ သွားတွေ့လိုက်ဦးမယ်"

ထိုနေရာမှ သူ ထွက်သွားစဉ်မှာပင် အလုပ်သင် ဆရာမကလေးတယောက်က သူ့ကို တယ်လီဖုန်း လှမ်းပေးသည်။

"ဟုတ်ကဲ့ ပြောပါ၊ ဂရန့်ပါ"

တယ်လီဖုန်းကို သူ ယူပြီး ပြောလိုက်သည်။

"ခရစ်ရေ... ကိုယ့်အခန်းကို လာမလား"

ဆိုဗို ဖြစ်သည်။ သူက မေးခွန်းသဘောမျိုး မေးသော်လည်း တကယ်တော့ အမိန့် ပေးနေခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ မိုက် ဆိုဗို၏နည်းပင် ဖြစ်သည်။

"အင်မတန် စိုးရိမ်စရာ ကောင်းတဲ့ မူးယစ်ဆေးဝါးဒဏ် ခံနေရတဲ့ မွေးကင်းစကလေး တယောက် ကျွန်တော့်လက်ထဲ ရောက်နေတယ်၊ ကျွန်တော် အခု သူ့အမေနဲ့ သွားတွေ့မလို့"

"အာမခံ ကုမ္ပဏီက စုံစမ်းရေးမှူး ဒီမှာ ရောက်နေတယ်"

"သူ့ကို စောင့်ခိုင်းပါ"

ခရစ် ပြတ်ပြတ် ပြန်ပြောသည်။ သူနှင့် သူ့လူနာကို ခြိမ်းခြောက်တာ သူ မကြိုက်ပါ။ ယခုအချိန်တွင် အမှုကိစ္စသည် လူမှုရေးကိစ္စ၏ လက်အောက်ခံသာ ဖြစ်ရပေမည်။

"ဘယ်လောက် ကြာမလဲ"

ဆိုဗိုက ကြိုးချည်သည်။

"ကလေးအမေဆီက နောက်ကြောင်း ရာဇဝင် တခုလုံး ရတဲ့ အချိန်အထိပေါ့"

ခရစ် တုံ့ပြန်လိုက်သည်။ သူက ထိုသို့ ပြောလိုက်မိပြီးမှ စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွားသည်။ လူကြီးကို ဒေါသဖြင့် ပြောလိုက်မိသည့်အတွက် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် လေသံချိုချိုဖြင့် ထပ်ဖြည့် ပြောရသည်။

"ကလေးအမေဆီက နောက်ကြောင်း ရာဇဝင်ကို ရနိုင်သရွေ့ ရအောင် ကျွန်တော် မေးမှ ဖြစ်မယ် ဆရာကြီး၊ ဒီမိန်းမဟာ မှန်မှန်ကန်ကန် ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ပြောလိမ့်မယ်လို့ မထင်ဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် ကြိုးစားပြီး မေးရမှာပဲ၊ အချိန်ပြဿနာက သိပ်အရေးကြီးနေတယ်"

"ကောင်းပါပြီ ခရစ်၊ ကိုယ် သူ့ကို စောင့်ခိုင်းထားမယ်၊ မောင်ရင် ပြီးတာနဲ့ တပြိုင်နက် ကိုယ့်ဆီကို ဖုန်းဆက်လိုက်"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာကြီး"

ခရစ် ကတိပြုလိုက်သည်။

ဝပ်ဒ် စီ၏ တဖက်တွင် သီးသန့် အခန်းကလေး တခု ရှိသည်။ အထူး တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ် နေရမည့် လူနာများနှင့် တခြား လူနာများကို အနှောင့်အယှက် ပေးမည့် လူနာများကို သီးသန့်ထားသော အခန်းကလေး ဖြစ်သည်။ ဆေးစွဲနေသော မိခင်ကို ထိုအခန်းမှာ ထားသည်။ အကြောင်းမှာ ဆေးကျသည့်အချိန်တွင် အော်ဟစ် ငိုယိုပြီး အခြားသူများကို အနှောင့်အယှက် ပေးမည် စိုးသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

သီးသန့်ခန်းကလေး အနီးသို့ ခရစ် ရောက်ရှိသွားချိန်တွင် အတွင်းမှ ဆရာမ တယောက် ထွက်လာသည်။ လက်ထဲတွင် ဖုံးအုပ်ထားသော ထွေးခံတလုံး ပါရှိသည်။ ထွေးခံထဲတွင် ဘာတွေနည်းဟု မေးနေစရာ မလိုပါ။ ချဉ်စူးသောအနံ့ ထွက်နေသည်။ မိခင်သည်လည်း ကလေးငယ် နည်းတူပင် အော့အန်လျက် ရှိပါသည်။

"လူနာ ဘယ့်နှယ်နေသလဲ"

ခရစ် မေးလိုက်သည်။

"ဆိုးတယ်၊ သူ့ကို ဆေးထိုးပေးမှ ဖြစ်မယ် ထင်တယ်"

ဆရာမက ပြန်ပြောသည်။

"အဲဒီအတွက် သူ ပြောစရာ ရှိတာတွေကို အလျင် ပြောရလိမ့်ဦးမယ်"

ခရစ်က မနှစ်မြို့ဟန်ဖြင့် ပြောသည်။

ကလေးမိခင်သည် ကောင်မလေး တယောက်သာ ဖြစ်သည်။ တဆယ့်ခြောက်နှစ်ပင် ပြည့်ဦးမည် မထင်။ အသားမည်းသည်။ သို့သော် သူမ၏အသွင်အပြင်ကို ကြည့်ရသည်မှာ သွေးစပ်ဟန် ရှိသည်။ ပိန်ပါးသည်။ ဘယ်သူမပြု မိမိမှု ဖြစ်သော ရောဂါကြောင့် အရိုးပေါ် အရေတင် နေသည်။ သူမသည် နှုတ်ခမ်းစုံကို စေ့ထားနိုင်ရန် ကြိုးစားသော်လည်း ရွဲ့စောင်းလျက် ရှိသည်။ ခရစ်ကို စူးစိုက်ပြီး ကြည့်နေသော မျက်လုံးများသည် တောင်းပန် တိုးလျှိုးနေသည့် အသွင် ရှိသည်။ တချိန်တည်းမှာပင် ဒေါသ ဖြစ်နေဟန်လည်း ရှိသည်။

"ရှင် ဆရာဝန်လား"

မိန်းကလေးက မေးလိုက်သည်။

ခရစ်က သူမ၏ မျက်နှာကို အကဲခတ်ရင်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

"ကျွန်မကို ဆေးထိုးပေးပါ၊ ဆရာဝန်ဆိုရင် ထိုးပေးလို့ ရပါတယ်"

သူမ၏အသံ တုန်ပြီး တက်လာသည်။ ရုတ်ခြည်းဆိုသလိုပင် သူမ၏ ကိုယ်သည် တဖက်သို့ ငိုက်သွားသည်။ သူမ အော့အန်နေသည့် အသံကို ခရစ် ကြားရသည်။ သူမ အော့အန်နေသည့် ကိုယ်လုံးကို မြင်ရသည်။ ခရစ်ဘက်သို့ မိန်းကလေး လှည့်လာသည်။ သူမ၏ ပါးစပ်ပေါ်တွင် အန်ထားသည့် အကျိအချွဲတွေနှင့် ဖြစ်သည်။

"မင်း ပါးစပ်ကို သုတ်ပစ်စမ်း"

ခရစ်က အမိန့်ပေးသည်။ မိန်းကလေး ပါးစပ်ကို သုတ်သည်။

"မင်းကို ငါ မေးစရာတွေ ရှိတယ်"

"ကျွန်မ ဆေးလိုတယ်"

"ငါက မင်းဆီက အဖြေ လိုတယ်"

ခရစ်က လေသံ ငြိမ်ငြိမ်ဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

"မင်းရဲ့ကလေး အခြေအနေ မကောင်းဘူး၊ ငါတို့ တတ်နိုင်သမျှတော့ အားလုံး လုပ်ပေးနေတာပဲ၊ ဒါပေမဲ့ သူ့ကို မှန်မှန်ကန်ကန် ကုနိုင်အောင် ငါတို့ သိချင်တာကလေးတွေ သိရမှ ဖြစ်မယ်"

"သူ့ကို ရှင် ကုနိုင်မလား"

"အခြေအနေကတော့ သိပ်မကောင်းဘူး"

"အကောင်းဘက်က ဘယ်လောက် ရှိသလဲ"

"အလွန်ဆုံး ရှိရင် သုံးပုံပုံ တစ်ပုံပဲ"

"ဘုရားသခင်"

မိန်းကလေး ရွတ်ဆိုလိုက်သည်။ သူမ၏ မျက်နှာတွင် မျက်ရည်များ စီးကျလာသည်။ သူမသည် တခဏမျှတော့ သူမ ခံစားနေရသော ဝေဒနာကိုပင် မေ့လျော့သွားဟန် ရှိသည်။

"အဲဒီတော့ ငါ မေးတာတွေကို မင်း မှန်မှန်ဖြေဖို့ လိုမယ်"

မိန်းကလေး ခေါင်းညိတ်သည်။ သို့သော် မျက်နှာကို တဖက်သို့ လွှဲထားသည်။

"မင်း ဘယ်အချိန်က နောက်ဆုံးအကြိမ် ဆေးထိုးခဲ့သလဲ"

"ဒီမနက်ပဲ"

ခရစ် ထိတ်လန့်သွားသည်ကို မြင်သောအခါ မိန်းကလေးက ဆက်ပြောသည်။

"ကျွန်မ မိတ်ဆွေတယောက်ဆီမှာပဲ၊ မိတ်ဆွေကောင်း တယောက်ပဲ"

"ငါ မေးတာက မင်း ကလေး မမွေးခင် ဘယ်အချိန်က နောက်ဆုံး ထိုးခဲ့သလဲလို့"

"မမွေးခင်၊ ဟုတ်လား"

သူမ ခေတ္တမျှ စဉ်းစားဟန် ပြုပြီးနောက်

"အလျင် တညမှာပေါ့"

"အလျင် တည၊ ဟုတ်လား"

"ကျွန်မကို ဆေးထိုးပေးပါ"

"မမွေးခင် အလျင်တညဆိုတာ သေချာသလား"

"ကျွန်မကို ဆေးထိုးပေးပါ၊ ဆေးထိုး မပေးရင် ကျွန်မ..."

မိန်းကလေး ခုတင်ပေါ်တွင် လိမ့်သွားပြီး အန်လိုက်သည်။

ခရစ် ခုတင်အနီးသို့ တိုးသွားပြီး

"ဒီမယ် မင်းဟာ ငါ့လူနာ မဟုတ်ဘူး၊ ငါ့လူနာက မင့်ရဲ့ကလေးပဲ၊ မင်းကိစ္စကို ငါ ဘာမှ လုပ်ပေးစရာ မလိုဘူး၊ ငါလိုချင်တာက အဖြေမှန်ပဲ၊ ဒီဆေးရုံကို မလာခင်မှာ မင်း ဆေးထိုးခဲ့ သလား"

မိန်းကလေး မဖြေပါ။ ထိုအခါ ခရစ်က သူမ၏ပခုံးကို ဆုပ်ကိုင်ပြီး သူ့ဘက်သို့ လှည့်လိုက်သည်။ တွန့်လိမ်နေသော သူမ၏ ကိုယ်ခန္ဓာကို သူက ဒေါသဖြင့် ခပ်နာနာ ဆုပ်ကိုင်ထားသည်။

"ထိုးခဲ့တယ် မဟုတ်လား"

မိန်းကလေး သူ့လက်မှ ရုန်းသည်။ ခရစ်က ပိုပြီး ခိုင်ခိုင် ဆုပ်ကိုင်သည်။ ထို့နောက်

"ဆေးရုံကို မလာခင်မှာ မင်း ဆေးထိုးခဲ့တယ် မဟုတ်လား၊ ကလေး မမွေးခင် ဘယ်အချိန်မှာ မင်း ဆေးသုံးခဲ့တယ်ဆိုတာ ငါ့အတွက် သိပ်အရေးကြီးတယ်၊ အဲဒါ သိရမှ မင်းကလေးကို ငါ ကယ်နိုင်မယ်"

"ဆေးရုံကို အလာ ကားပေါ်မှာ"

"ဆေးရုံကို အလာ ကားပေါ်မှာ၊ ဟုတ်လား"

အခန်းထဲမှ သူ ထွက်လာသောအခါ မိန်းကလေး၏ အော်ဟစ်တောင်းဆိုနေသံကို ကြားရသည်။ ဆရာမလေး စားပွဲတွင် ခရစ် ရပ်လိုက်ပြီး

"သူ့ဆရာဝန်ဆီ အကြောင်းကြားပါ၊ သူ့ကို တခုခု လုပ်ပေးရလိမ့်မယ်၊ မြန်မြန်"

ခရစ်သည် ကလေးဆောင်သို့ ပြန်လည် ရောက်ရှိသောအခါ အိုက်ဆိုလက်အနီးတွင် ရပ်ပြီး စောစောက ကလေးငယ်ကို ကြည့်သည်။ ကလေးငယ်သည် ယခုအခါ သက်သာ ငြိမ်သက်လျက် ရှိပြီး ပါးစပ်က နို့စို့ဟန် ပြုနေသည်။ ကလေး နိုးလာလျှင် နို့တိုက်ရမည်။ ကောင်းသည်။ အန်မပစ်လျှင် ပိုကောင်းသည်။ တာဝန်ခံ ဆရာမ သူ့ အနီးသို့ ရောက်လာသည်။

"ဆရာမ နောက် ငါးနာရီ ကြာရင် ခလိုပရိုမေဇင် ထပ်ထိုးပေးပါ"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ဒေါက်တာ၊ သူတို့ ဆရာ့ကို စောင့်နေကြတုန်းပဲ"

"ဘယ်က သူတို့လဲ"

"ဆရာကြီး ဆိုဗိုနဲ့ အာမခံကုမ္ပဏီက စုံစမ်းရေးမှူး"

ကလေးအမေနှင့် စကားပြောနေရသဖြင့် တရားစွဲခံရသည့်ကိစ္စကို သူ မေ့နေခဲ့သည်။ တယ်လီဖုန်း စကားပြောခွက်ကို သူ မ ယူလိုက်စဉ်မှာပင် အချက်ပြမီး လင်းလက်လာသည်။

"ခရစ်လား"

ဒေါက်တာ ဆိုဗိုပင် ဖြစ်သည်။

"ကျွန်တော် အခုပဲ ရောက်လာမယ်"

သူ ကတိပြုလိုက်သည်။ ထို့နောက် ဆရာမဘက်သို့ လှည့်ပြီး

"သူ့ကို ဂရုစိုက်ပြီး စောင့်ကြည့်နေပါ၊ အခြေအနေ ဆိုးလာလို့ ရှိရင် ကိုယ့်ဆီကို ဖုန်းဆက်ပါ၊ ကိုယ် ဘယ်မှာပဲ ရှိနေနေပေါ့"

"ဆရာကြီး ဆိုဗိုရဲ့အခန်းထဲမှာ ဆိုရင်လဲ ဆက်ရမလား"

"ဘယ်မှာပဲဖြစ်ဖြစ် ဆက်ပါ"

စင်္ကြံလမ်းအတိုင်း လျှောက်သွားရင်း ခရစ် စဉ်းစားမိသည်။ သည်ကလေး၏ အသက်ကို သူ ကယ်နိုင်သည် ထားဦး၊ ဘာအဓိပ္ပာယ် ရှိမည်နည်း။ ကယ်နိုင်ဖို့ကလည်း မလွယ်ပါ။ အကယ်၍ သည်ကလေး အသက်ရှင်နေခဲ့လျှင်လည်း မူးယစ်ဆေးဝါး သုံးစွဲနေသော မိခင်မှ မွေးဖွားသော ကလေးတယောက်၏ ကျန်းမာရေး အခြေအနေကို မည်သူက စောင့်ကြည့် လေ့လာ နေချေမည်နည်း။ မိခင်ထံမှ အမွေဆက်ခံ ရရှိထားသော မူးယစ်ဆေးဝါးဒဏ်သည် ကလေးကို တသက်လုံး ညှဉ်းပန်း နှိပ်စက်သွားပေမည်။ နောက်ဆုံးတွင် ပျက်စီးခြင်းဖြင့်သာ အဆုံးသတ်ပေ လိမ့်မည်။

ဆိုဗို၏ ရုံးခန်းသို့ သူ ရောက်ရှိသွားသည်။ အပြင်ခန်းတံခါး ဖွင့်ထားသည်။ ဆိုဗို၏ အတွင်းရေးမှူးသည် သူ့ကို စောင့်ဆိုင်းလျက် ရှိသည်။ အမျိုးသမီးကို သူ နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

"ဟိုင်း မာစီ"

"ဝင်သွားပါ"

အမျိုးသမီးက အခါတိုင်းလို ဖော်ဖော်ရွေရွေ မဟုတ်ဘဲ ပြောသည်။ ဆရာမ၏ အမူအရာက အတွင်းခန်းမှ အခြေအနေကို အရိပ်နိမိတ် ပြနေသည်။ မိုက်

ဆိုဗို၏ မျက်နှာကို မြင်လိုက်သော အခါ ထင်ရှားသွားသည်။ သူ့မျက်နှာ နီရဲနေသည်။

"ခရစ် ဒါ မစ္စတာ ကောင်းဝဲပဲ၊ အာမခံ ကုမ္ပဏီက စုံစမ်းရေးမှူး"

ချား ကောင်းဝဲသည် လူလတ်ပိုင်းအရွယ် ဖြစ်သည်။ အရပ်အမောင်း ကောင်းသည်။ တုတ်ခိုင်သည်။ ကောင်းဝဲက လက်ကမ်းပေးသည်။ သူ့လက်ဖဝါးက အသား များစွာဖြင့် နုအိနေသည်။ အစားအသောက် များသည့်သဘောပင် ဖြစ်သည်။ သူ စကား ပြောသောအခါ သူ့အသံက ညင်သာ ပျော့ပျောင်းသည်။ မျက်နှာက ပြုံးနေသည်။ သူ့အပြုံးက "ဘယ့်နှယ်လဲ" "ကျုပ်ပြောတာ နားလည်လား" "ခင်ဗျားမှာ အန္တရာယ် ရှိနေတယ်ဆိုတာ သဘောပေါက် သလား" ဟု မေးနေဟန် ရှိသည်။

စကား အနည်းငယ် ပြောမိသည်ဆိုလျှင်ပင် ချား ကောင်းဝဲကို ခရစ် သဘောမကျ ဖြစ်လာသည်။ သို့သော် သူပြောသည့် စကားများကို ကြိုးစားပြီး နားထောင်သည်။ သူ မေးသည့် မေးခွန်းများကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ပြောဆိုသည်။

"ရေးနိုးတို့ဘက်က အကျိုးဆောင် အဖွဲ့နဲ့ ကျုပ်တို့နဲ့ အကြို ညှိနှိုင်း ကြည့်ကြတယ်" ကောင်းဝဲက အခြေအနေကို ရှင်းပြသည်။ "ဒီအမှုကြီး ရှည်ကြာနေတဲ့အတွက် ဘယ်ဘက်မှာမှ အကျိုး မရှိနိုင်ဘူးလို့ ကျုပ်တို့ တွက်ဆမိကြတယ်၊ ဖြစ်နိုင်လို့ရှိရင် ကျုပ်တို့ဟာ တရားရုံးမှာ ရင်မဆိုင်ချင်ဘူး၊ ကျုပ်တို့အားလုံးရဲ့ အကျိုးအတွက်ပဲ၊ အထူးသဖြင့် ဆရာ့အကျိုးအတွက်ပါပဲ ဒေါက်တာ ဂရန့်"

ဆိုဗိုကို ခရစ် လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ဆိုဗိုက

"သူ ပြောတာကို နားထောင်ပါ၊ ကျုပ်တို့အားလုံးအတွက် အရေးကြီးတယ်"

"ကျွန်တော် အတတ်နိုင်ဆုံး ပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်ပါ့မယ်"

ခရစ် ပြောလိုက်သည်။ အခြားသော အကြောင်းထက် မိုက် ဆိုဗိုအတွက် ဖြစ်သည်။

"ပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်ခြင်းဟာ အမှုတခု အောင်မြင်ရေးအတွက် အရေးအကြီးဆုံး သော့ချက်ပဲ၊ ရေရှည်ကိစ္စမှာ ကျုပ်တို့ဟာ တယောက်ကို တယောက် ပွင့်လင်း ရိုးသားကြမယ်ဆိုရင် အများကြီး ကောင်းတာပဲ"

ကောင်းဝဲက သူ့ အပြုံးဖြင့် ပြောသည်။

"မစ္စတာ ကောင်းဝဲ၊ ဒေါက်တာ ဂရန့်မှာ ရိုးသားမှုနဲ့ ပွင့်လင်းမှု မရှိကြဘူးလို့ ဘယ်လိုကြောင့် ခင်ဗျား ပြောနိုင်ရတာလဲ"

ဆိုဖိုက မေးလိုက်သည်။ ဤအမှုကိစ္စ ပေါ်ပေါက်ပြီး နောက်ပိုင်းတွင် သူ့အနေနှင့် ပထမဆုံး အကြိမ် စိတ်တိုသည့်သဘောကို ပြလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

"ကျုပ် အဲဒီလို မပြောပါဘူး၊ လူတိုင်း နားလည်ထားတဲ့ အခြေခံ သဘောတရားကိုသာ ပြောတာပါ၊ ကျုပ်တို့မှာ ဆေးရုံမှတ်တမ်းတွေကို ပြင်ခွင့် ရှိတယ်၊ ဆရာဝန်တွေရဲ့ ကိုယ်ပိုင် မှတ်တမ်းတွေကို ပြင်ခွင့် ရှိတယ်၊ ဒီအမှု ဖြစ်ပေါ်တဲ့အချိန်မှာ ရှိနေတဲ့ ဆရာဝန်ရဲ့ အတွေးကိုတောင် ပြင်ဆင်ပိုင်ခွင့် ရှိတယ်၊ အဲဒီအချိန်မှာ ဆရာဝန် တယောက်ရဲ့ စိတ်ကူး ဘယ်လိုရှိတယ်ဆိုတာဟာ ဒီအမှုမှာ သူ ဘာလုပ်တယ် ဆိုတာလောက်ပဲ အရေးကြီးတယ်"

ကောင်းဝဲသည် သူ၏ အမှုဆိုင်ရာ စာရွက်များကို ဘေးသို့ ဖယ်လိုက်ပြီး ထိုင်ရာမှ ထလိုက်သည်။ မတ်တတ် ရပ်လိုက်သောအခါ သူ့အရပ်သည် ခရစ် ထင်ထားသည်ထက်ပင် မြင့်နေသည်။

"ဥပမာ ပြောရမယ်ဆိုရင် ဆရာဝန် တယောက်ဟာ လူနာမှတ်တမ်း တခုမှာ သူ ရေးလိုက်တာကို နောက်တခါ ပြန်စဉ်းစားတဲ့အခါမှာ မှားတယ်လို့ ယူဆမိတယ်၊ သူ အဲဒီ မှတ်တမ်းကို ရေးတဲ့ အချိန်မှာ သူ ဘာစဉ်းစားနေတယ်ဆိုတာ ဖော်ပြရာ ရောက်နေတတ်တယ်၊ အဲဒါကြောင့် တခါ တခါမှာ ဆရာဝန်တွေဟာ တကယ် ဖြစ်ပျက်နေတဲ့အတိုင်း မှန်မှန်ကန်ကန် ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ရှိအောင် သူတို့ရဲ့ မှတ်တမ်းတွေကို ပြန်ရေးချင်တတ်ကြတယ်"

ကောင်းဝဲက သူ၏ တင်ပြချက်ကို တပိုင်းတစနှင့် ရပ်ထားလိုက်သည်။ အခြားသူများ ဆက်လက် ဆွေးနွေးရန် ဖွင့်ပေးလိုက်သည့် သဘောပင် ဖြစ်သည်။

"ဆေးရုံမှတ်တမ်း တခုကို ပြောင်းလဲပစ်ရမယ်လို့ ပြောတာလား"

ဆိုဖိုက မေးလိုက်သည်။

"အမှန် ဖြစ်သွားအောင် လုပ်ရမယ်လို့ ပြောတာပါ" ကောင်းဝဲ ဖြေသည်။ ထို့နောက် သူ ပြုံးပြီး

"ဆေးရုံမှတ်တမ်း တခုဟာ ပညတ်တော် ဆယ်ပါး မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျောက်ပြားမှာ ထွင်းထားတဲ့ ကျောက်စာတိုင်ကြီး တခု မဟုတ်ပါဘူး"

"ဒါပေမဲ့ ဆေးရုံမှတ်တမ်း တခုဟာ မဟုတ်မမှန် ပြောင်းလဲပစ်ဖို့ မဟုတ်တာလဲ အမှန်ပဲ"

ဆိုဖိုက ချေပသည်။

"ဘယ်သူက မဟုတ်မမှန် ပြောင်းလဲရမယ်လို့ ပြောသလဲ၊ အဲဒီအချိန်က

ဖြစ်ပျက်ခဲ့တဲ့ အခြေအနေနဲ့ ကိုက်ညီအောင် ပြင်ဆင်ဖို့သာ ပြောတာပဲ”

“အဲဒီ မှတ်တမ်းမှာ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ပြင်စရာ ဘာမှ မရှိပါဘူး”

ခရစ်က ရှင်းရှင်းပင် ပြောလိုက်သည်။

သို့သော် ကောင်းဝဲသည် အလွယ်တကူ လက်လျှော့တတ်သူ မဟုတ်ပါ။

“မဟုတ်သေးဘူး ဒေါက်တာ၊ ဒေါက်တာဟာ ဘယ်လို အခြေအနေမျိုးနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရတယ် ဆိုတာကို သိရရင် အခုလို သူတော်ကောင်း ဆန်နေမှာ မဟုတ်ဘူး၊ တလွဲတချော် မှားယွင်း ကုသခြင်းဆိုတာ အင်မတန် ဆိုးတဲ့ကိစ္စပဲ၊ တရားလိုဟာ သူ လုပ်စရာ ရှိတာတွေကို အကုန် လုပ်မှာပဲ၊ အထူးသဖြင့် ဂျွန် ရေးနိုးလို လူမျိုးဆိုရင်ပေါ့၊ ဒီစာရွက်တွေပေါ်မှာ သူ့နာမည် မပါပေမယ့် ဒီလုပ်ငန်းတခုလုံးဟာ သူ့လက် သူ့ခြေပဲ၊ ရှေ့နေတွေကို ဘာလုပ်ရမယ်၊ ဘယ်လို လုပ်ရမယ်လို့ သူ ပြောလိမ့်မယ်၊ နောက်ပြီးတော့ သူ မဲနေတဲ့ ပစ်ကွင်းက ခင်ဗျားပဲ ဒေါက်တာ”

ကောင်းဝဲသည် ယင်းသို့ပြောပြီးနောက် အင်္ကျီအိတ်ထဲမှ ဆေးပြင်းလိပ်တလိပ် ထုတ်ယူလိုက် သည်။ ဆေးလိပ်ကို ပတ်ထားသော စက္ကူပါးကို ခွာလိုက်ပြီးနောက် ထိပ်တဖက်ကို ပါးစပ်ဖြင့် ကိုက်ဖြတ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ဆေးလိပ်ကို လက်ထဲတွင် ကိုင်ကစားလျက် ရှိသည်။

“ကျုပ်ပြောတာက ဒေါက်တာဟာ အဲဒီ မှတ်တမ်းတွေကို ပြင်မယ်ဆိုရင် ခုအချိန်ဟာ ပြင်ဖို့ အကောင်းဆုံး အချိန်ပဲ၊ ဒီမှတ်တမ်းတွေ သူ့လက်ထဲ မရောက်ခင် ပြင်ရမယ်၊ သူကတော့ ဒီမှတ်တမ်းတွေကို ရအောင် ယူမှာပဲ”

သူ ဆက်ပြောသည်။

“သူ ယူတော့ကော ဘာဖြစ်သလဲ၊ အဲဒီအထဲမှာ ကျွန်တော့်ကို လုပ်ငန်းအရရော ကိုယ်ရေးကိုယ်တာအရရော အရှက်ရစရာ ဘာအကြောင်းမှ မရှိဘူး”

ခရစ်က ပြောလိုက်သည်။

“ဒီစကားက တခြားလူတွေ ပြောရမယ့် စကားပဲ ဒေါက်တာ၊ အာမခံ ကုမ္ပဏီရဲ့ ရှေ့နေတွေ ပြောရမယ့် စကားပဲ” ကောင်းဝဲက သူ့ အပြုံးဖြင့် သတိပေးပြန်သည်။ “အဲဒီမှတ်တမ်းကို ပြန်ပြီး စစ်ကြည့်ပါ ဒေါက်တာ ဂရန့်၊ တခြားလူတွေ မကြည့်ခင်မှာ ကြည့်ပါ၊ အဲဒီအထဲမှာ အဓိပ္ပာယ် ကောက်လွဲနိုင်တဲ့ အချက်မျိုး ရှိမရှိ ကြည့်ပါ”

“အဲဒီမှတ်တမ်းကို ကျွန်တော် မှတ်မိပါတယ်၊ ဘာမှ ပြင်စရာ မရှိပါဘူး၊ တကယ်လို့ ရှိခဲ့ရင်လဲ ကျွန်တော် မပြင်ပါဘူး”

“ကျုပ်ဘဝမှာ အဲဒီသတ္တိမျိုး လိုချင်လိုက်တာ”

ကောင်းဝဲ ခေါင်းညိတ် ပြောလိုက်သည်။ ထို့နောက် သူသည် ဆေးပြင်းလိပ်ကို ပါးစပ်ဖြင့် ကိုက်စုပ်နေသည်။ အတန်ကြာသောအခါတွင် မည်သူ့ကိုမျှ မရည်ရွယ်သလိုဖြင့် ပြောသည်။

“ဒီရက်ပိုင်းအတွင်းမှာ အာမခံ ကုမ္ပဏီက ခင်ဗျားတို့ဆီကို စာတစောင် ပို့လိမ့်မယ်၊ ခင်ဗျားတို့ လက်ထဲကို အခု ရောက်မနေသေးဘူးဆိုရင်ပေါ့”

“ဘာစာလဲ၊ ဘယ်သူ့ဆီကို ပေးတာလဲ”

ဆိုဖိုက မေးလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားတို့ဆီကိုပေါ့၊ ဆေးရုံကြီးရယ်၊ ဒေါက်တာရယ်၊ ဒေါက်တာ ဂရန့်ရယ်ပေါ့၊ လျော်ကြေး တောင်းထားတဲ့ငွေက ဒေါက်တာတို့နဲ့ ဆေးရုံကြီးအပေါ်မှာ ကုမ္ပဏီက အာမခံ ပေးထားတဲ့ ငွေထက် ပိုနေတယ်၊ အဲဒါကြောင့် ဒေါက်တာတို့အနေနဲ့ ကိုယ့်ရှေ့နေကို ကိုယ် ငှားပိုင်ခွင့် ရှိတယ်တဲ့”

ကောင်းဝဲက ထိုသို့ ပြောပြီးနောက် ပထမဆုံးအကြိမ် မော့်ကြည့်လိုက်သည်။ သူ ပစ်လိုက်သည့် မြား မှန်မမှန် ကြည့်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဆိုဖိုသည် ကုလားထိုင်တွင် ထိုင်နေရာမှ ရှေ့သို့ အနည်းငယ် ကုန်းလိုက်ပြီး

“ကျုပ်နားလည်တာကတော့ အာမခံ ကုမ္ပဏီဟာ ဥပဒေနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ကိစ္စတွေ အားလုံးမှာ လိုက်ပါ ဆောင်ရွက်ပေးရမယ်၊ အာမခံ စာချုပ်မှာ ဒီအတိုင်း ဆိုထားတယ်”

“မှန်ပါတယ်၊ စာချုပ်မှာက ဒေါ်လာ သုံးသန်းပဲ တာဝန် ရှိတယ်၊ ပိုတဲ့ငွေကို ဆေးရုံကြီးရယ်၊ ဒေါက်တာရယ်၊ ဒေါက်တာ ဂရန့်ရယ် တာဝန်ယူရမယ်၊ ဒါကြောင့်မို့လို့ ဒေါက်တာတို့မှာ ကိုယ်ပိုင်ရှေ့နေ ငှားပိုင်ခွင့် ရှိတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အဲဒီရှေ့နေဟာ ရုံးမှာ တရားဝင် လျှောက်လဲခွင့်တော့ မရှိဘူး”

ကောင်းဝဲ၏ ပြောဆိုချက်ကို ခရစ် စိတ်ထဲတွင် တွက်ဆ ကြည့်လိုက်သည်။ သူ ပြောသည်မှာ ခြိမ်းခြောက်ခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ အမှန်အတိုင်းလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။

“ကျုပ်ပြောတာတွေကို ဒေါက်တာတို့ ကောင်းကောင်း သဘော

မပေါက်ဘူးနဲ့ တူတယ်၊ အမှန်တော့ ဒီကိစ္စဟာ ပုဂ္ဂိုလ်ရေး လက်စားချေမှုပဲ၊ ရေးနိုးဟာ ပိုက်ဆံ မလိုပါဘူး၊ ဒေါ်လာ ငါးသန်းဆိုတာ အလွန်အကျွံ တောင်းထားတာပဲဆိုတာ ရေးနိုးလဲ သိတယ်၊ သူ့ရှေ့နေတွေလဲ သိတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဒီနည်းနဲ့သာ ဒေါက်တာကို အာမခံ ကုမ္ပဏီနောက်မှာ ပုန်းကွယ် မနေနိုင်အောင် လုပ်နိုင်တယ်၊ သူလိုချင်တာက ဒေါက်တာပဲ၊ ဒါကြောင့်မို့လို့ အဲဒီမှတ်တမ်းကိစ္စကို ကျုပ် အလေးအနက် ပြောနေရတာပေါ့၊ အဲဒီထဲမှာ ဒေါက်တာ ဘာပြင်ချင်သလဲ ပြင်ပါ၊ ဒါဟာ ဒေါက်တာ့အတွက် နောက်ဆုံး အခွင့်အရေးပဲ”

“အဲဒီမှတ်တမ်း သူ့အတိုင်းပဲ ရှိနေမယ်”

ခရစ် ပြတ်သားစွာ ပြောလိုက်သည်။

“ဟုတ်ပြီ”

ကောင်းဝဲ လက်လျှော့သွားဟန် ရှိသည်။

“ကဲ ဒီလိုဆိုရင် ကျုပ်တို့ လုပ်ငန်းကို စကြစို့၊ ကျုပ် မေးချင်တာကလေးတွေ ရှိတယ်”

“မှတ်တမ်း အကြောင်းလား”

ခရစ် မေးလိုက်သည်။

ကောင်းဝဲ ဆေးပြင်းလိပ်ကို မီးညှိရင်း

“ဟုတ်တယ်လဲ ပြောနိုင်တယ်၊ မဟုတ်ဘူးလဲ ပြောနိုင်တယ်၊ ဒီအလင်း ကုထုံးနည်းဟာ ကုထုံးသစ် တရပ် မဟုတ်လား”

“ဒီနည်းကို တွင်တွင်ကျယ်ကျယ် သုံးနေကြတာ ဆယ်နှစ်ကျော်ပြီ”

မိုက် ဆိုဗို ကြေညာလိုက်သည်။

“သုံးနေကြပြီ၊ ဟုတ်လား”

“ကျုပ်တို့ နိုင်ငံရဲ့ ထိပ်တန်း ဆေးရုံကြီး တော်တော်များများမှာ သုံးနေကြပြီ”

ခရစ်က ဖြည့်စွက်ပြီး ပြောလိုက်သည်။

“အမှန်တကယ်အနေနဲ့ ဘယ်လောက် ခိုင်မာနေပြီလဲ၊ ကျုပ်မေးတဲ့သဘောက ဒီနည်းကို မသုံးတဲ့ ထိပ်တန်း ဆေးရုံကြီးတွေကော

ရှိသလား”

“ရှိပါတယ်၊ အဲဒါ ဘာဖြစ်သလဲ”

ခရစ် ဒေါသဖြင့် မေးလိုက်သည်။

ကောင်းဝဲ ပြုံးလိုက်ပြီး

“ဒီမယ် ဒေါက်တာ ဂရန့်၊ အခုလို အမှုကိစ္စတွေမှာ အတွေ့အကြုံ ရှိတဲ့ လူတယောက်အနေနဲ့ ကျုပ် ပြောပါရစေ၊ ခင်ဗျားကို အကြံကောင်း ဉာဏ်ကောင်း ပေးပါရစေ၊ တရားရေးကိစ္စမှာ မေးခွန်းတွေကို ဖြေတဲ့အခါမှာ စိတ်ထဲမှာ ဖြစ်နေတဲ့ ခံစားမှုတွေကို ထုတ်မပြပါနဲ့၊ စိတ်လှုပ်ရှားမှု မရှိဘဲနဲ့ မေးတာကိုသာ ရှင်းရှင်းဘွင်းဘွင်း ဖြေပါ၊ ခင်ဗျားစိတ်ထဲမှာ ခံစားနေရတယ်ဆိုတာ ဘယ်သူကမှ၊ အထူးသဖြင့် တရားသူကြီးတယောက်က စိတ်ဝင်စားမှာ မဟုတ်ဘူး၊ တရားသူကြီးဟာ အချက်အလက်ပါတဲ့ အဖြေကိုသာ လိုချင်တယ်၊ ကျုပ်လဲ ဒီအတိုင်းပဲ”

“ရှင်းရှင်းဘွင်းဘွင်း ဖြေရမယ် ဟုတ်လား၊ မှတ်တမ်းထဲမှာ ရှိတဲ့ အမှန်တွေကို ထုတ်ပြီး အတုတွေကို ထည့်တာမျိုးလား”

ခရစ် ခါးခါးသီးသီး မေးလိုက်သည်။

“ခရစ်”

ဒေါသ ဖြစ်နေသော တပည့်ကို ဆိုဗိုက ဟန့်တားလိုက်သည်။

ကောင်းဝဲက မေးစရာ ရှိသည်ကို ဆက်မေးသည်။

“ကျုပ်တို့ကုမ္ပဏီက ဆရာဝန်တွေရဲ့အဆိုကတော့ ထိပ်တန်း ဆေးရုံကြီး တော်တော်များများဟာ အလင်း ကုထုံးနည်းကို တရားဝင် ကုထုံးနည်းအဖြစ် လက်ခံ ကျင့်သုံးခြင်း မရှိကြဘူးလို့ ပြောတယ်”

“ဟုတ်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဒီနည်းကို လက်ခံ ကျင့်သုံးနေတဲ့ ဆေးရုံတွေလဲ အများကြီးပဲ၊ နောက်ပြီးတော့ မွေးကင်းစ ကလေးသူငယ် ကုသရေး ပါရဂူကြီးတွေ တော်တော်များများက ဒီကုထုံးနည်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး တင်သွင်းထားတဲ့ စာတမ်းတွေလဲ ရာပေါင်းများစွာ ရှိတယ်"

ခရစ်က ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

“အင်း အဲဒီလူ တချို့ကို ခေါ်ပြီး ခင်ဗျားဘက်က သက်သေလိုက်ခိုင်းရမှာပဲ”

ကောင်းဝဲက အပိုသဘောမျိုး ပြောလိုက်ပြီးနောက်

"ခုခံ ကာကွယ်တဲ့ကိစ္စကို နောက်ပိုင်းမှ ပြောကြတာပေါ့၊ လောလောဆယ် ပြောရမှာက အဲဒီ ကုထုံးနည်းကို လူမှု စမ်းသပ်မှု ကော်မတီမှာ တင်သလား"

"တင်စရာ မလိုဘူး"

ဆိုဖိုက ရုတ်ခြည်းပင် ပြောလိုက်သည်။

ထိုအခါ ကောင်းဝဲသည် ဆရာဝန်ကြီး ဘက်သို့ လှည့်လိုက်ပြီး

"တိုက်ရိုက်မေးတဲ့ မေးခွန်းကို တိုက်ရိုက် ဖြေပါ၊ ဒီကုထုံးကို လူမှု စမ်းသပ်မှု ကော်မတီကို တင်သလား၊ မတင်ဘူးလား"

"မတင်ဘူး၊ မတင်တဲ့ အကြောင်းလဲ ရှိတယ်"

ဆိုဖိုက စစ်ဆေးရေးမှူးကို အတွန့်တက်ပြီး ဆွဲလိုက်သည်။

စစ်ဆေးရေးမှူး လက်လျှော့သွားပြီး

"ကောင်းပြီ၊ မတင်တဲ့ အကြောင်းက ဘာလဲ"

"မတင်တဲ့ အကြောင်းကတော့ ဒီကုထုံးနည်းကို ကျုပ်တို့ သုံးနေတဲ့အချိန်မှာ ဒီနည်းဟာ စမ်းသပ်တဲ့အဆင့်ကနေ ကျော်လွန်နေပြီ"

ကောင်းဝဲ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။ သဘောတူသည့်အနေဖြင့် မဟုတ်ပါ။ နားထောင်သည့် အနေနှင့် ဖြစ်သည်။

"အမှန်အတိုင်း ပြောရရင် ဂရန့်ကို ကျုပ်တို့ဆီကို မရရအောင် ခေါ်ယူတဲ့အကြောင်း တကြောင်းဟာ ဒီကိစ္စအတွက်ပဲ"

ဆိုဖိုက ပြောသည်။

"ဘာပြောတယ်"

ကောင်းဝဲ မေးသည်။

"အလင်း ကုထုံးနည်း၊ သူ့မှာ ဒီကုထုံးနည်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သူ အလျင်လုပ်တဲ့ ဌာနမှာ အတွေ့အကြုံ ရှိခဲ့တယ်၊ ကျုပ်အနေနဲ့လဲ ဒီလို ဌာနမျိုးတခု ဒီမှာ ဖွင့်ချင်တယ်၊ သူကလဲပဲ သူ ဒီကို ပြောင်းလာလို့ ရှိရင် ဒီကုထုံးနည်း ဒီမှာ သုံးမသုံး သေချာအောင် မေးခဲ့တယ်၊ ကျုပ်တို့ နှစ်ယောက်စလုံး ရည်မှန်းချက်ချင်း တူခဲ့တယ်၊ ဒါကြောင့်လဲ နှစ်ယောက် သဘော တူညီမှု ရခဲ့ကြတယ်၊ ဒီအတွက် ကျုပ်

နည်းနည်းကလေးမှ နောင်တ မရဘူးဆိုတာ ကျုပ် ပြောရဲတယ်”

ကောင်းဝဲ ခေါင်းညိတ်သည်။ ထို့နောက် သူ့ မျက်နှာပေါ်တွင် အပြုံးလဲ့လဲ့ကလေး ပေါ်လာပြီး

“ဆရာကြီးဟာ ကျုပ် ပြောတဲ့အချက် မှန်ကန်တဲ့အကြောင်း ကောင်းကောင်း သက်သေပြ သွားတာပဲ”

“ဘာကို သက်သေ ပြတာလဲ”

“ကျုပ်မေးတာက ရှင်းရှင်းကလေးပဲ၊ ဒီကုထုံးနည်းကို လူမှု စမ်းသပ်မှု ကော်မတီကို ဆရာကြီးတို့ တင်သလား မတင်ဘူးလား ဆိုတာပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ဆရာကြီးက ကျုပ်မမေးတဲ့ အကြောင်းတွေ အများကြီးကို ဖြေသွားတယ်၊ ဒေါက်တာ ဂရန့်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဆရာကြီးရဲ့ သက်သေခံချက်ကို ပျက်ပြားစေမယ့် အချက်တွေပဲ၊ ဒေါက်တာ ဂရန့်ဟာ ဆရာကြီး ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ထားတဲ့ လက်ရင်းတပည့်လို့ ဆရာကြီး ဝန်ခံသွားတယ်၊ ဆရာကြီးက သူ့ကို ဒီမှာ အလင်း ကုထုံးနည်း လေ့ကျင့်ဖို့ ခေါ်ထားတယ်၊ ဆရာကြီးဟာ သူ့ဘက်က အကာအကွယ် ပေးနေတယ်၊ ဆရာကြီးဟာ သူ့ဘက်က လိုက်ပါတဲ့နေရာမှာ အင်မတန် ဖွာဆန်ကြဲတဲ့ သက်သေတယောက်ပဲ”

ထို့နောက် ကောင်းဝဲသည် တံတွေး စိုနေသော ဆေးပြင်းလိပ်ဖင်ကို သွားဖြင့် ကိုက်လိုက်ပြီး

“ဒေါက်တာတို့ နှစ်ယောက်စလုံး သေသေချာချာ မှတ်ထားပါ၊ ကိုယ့်ကို မေးတာကိုပဲ ကိုယ် ဖြေပါ၊ ဘာမှ ရှင်းမပြပါနဲ့၊ ဘာမှ မတောင်းပန်ပါနဲ့၊ ဘာမှ မငြင်းခုံပါနဲ့၊ ဖြေရုံပဲ ဖြေပါ”

သည်အခါ ဆိုဗို တုံ့ပြန်သည်။

“ဒီမယ်၊ ကျုပ်တို့က ဆရာဝန်တွေဗျ၊ ကြေးစားသက်သေတွေ မဟုတ်ဘူး၊ ဆရာဝန်တွေရဲ့ အကြောင်းကို ကျုပ် ကောင်းကောင်း သိတယ်၊ ကျုပ် တသက်မှာလဲ သုံးခါ သက်သေ လိုက်ဖူးတယ်၊ မဟုတ်ဘူး၊ လေးခါ၊ ဒါပေမဲ့ ဒီကိစ္စကို ကျုပ် လုပ်ငန်းအဖြစ် သဘောမထားဘူး၊ အာရုံ မစိုက်ဘူး၊ စိုက်လဲ မစိုက်နိုင်ဘူး၊ ဒီအမှုမှာလဲ ကျုပ် ပြောစရာ ရှိတာတွေကို ပြောမှာပဲ၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဂရန့်ကို ကျုပ်ယုံတယ်၊ သူလုပ်ထားတဲ့အလုပ်ကို ကျုပ် ယုံတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်ကို ဘာလုပ်ရမယ်၊ ဘာပြောရမယ်၊ ဘယ်လို အမူအရာ ထားရမယ်ဆိုတဲ့ စည်းကမ်းတွေ နည်းလမ်းတွေနဲ့တော့ ဘောင်ခတ် မပေးနဲ့၊ အဲဒါမျိုးတွေ ကျုပ်စရိုက်မှာ လုံးဝ မရှိဘူး၊ ကျုပ်ဟာ ပြဇာတ်ထဲက အခန်းတခန်းမှာ ဝင်ပါရမယ့်

ဇာတ်ဆောင်တယောက် မဟုတ်ဘူး၊ ဒါရိုက်တာက ညွှန်ကြားတဲ့အတိုင်း လိုက်ပြောမယ့် လူတယောက် မဟုတ်ဘူး”

ကောင်းဝဲသည် အပြုံးမပျက်ဘဲပင် ရှိနေသည်။

“ကျုပ်က ဆရာကြီးရဲ့ မိတ်ဆွေတယောက်ပါ၊ ဆရာကြီးဘက်က ကျုပ် ရှိပါတယ်၊ တဖက်က ပြိုင်ရမယ့် လူတွေနဲ့ တွေ့တဲ့အခါကျရင် ဆရာကြီးဟာ ဇာတ်ဆောင်တယောက် လုပ်ချင်စိတ် ပေါ်လာပါလိမ့်မယ်”

“ခင်ဗျား သိချင်တာ နောက် ဘာရှိသေးသလဲ”

ဆိုဗိုက စိတ်မရှည်ဟန် ဤဆွေးနွေးပွဲကို နိဂုံးချုပ်လိုဟန်ဖြင့် မေးလိုက်သည်။ ထိုစဉ်မှာပင် တယ်လီဖုန်း မြည်လာသည်။ ဆိုဗို နားထောင်သည်။

“ကျုပ်တို့ကို ဘာမှ အနှောင့်အယှက် မပေးပါနဲ့လို့ မှာထားတယ် မဟုတ်လား မာစီ” ဆိုဗိုက သူ၏ အတွင်းရေးမှူးကို အပြစ်တင်လိုက်သည်။ မာစီအနေနှင့် သူမ၏ ဆရာကြီး ဤသို့ စိတ်တိုသည်ကို တခါမျှ မကြုံဖူးပါ။

“ဪ... အင်း အင်း”

ဆိုဗိုက တယ်လီဖုန်းကို ခရစ်သို့ ပေးလိုက်သည်။

“ဟုတ်ကဲ့”

ခရစ် ထူးလိုက်သည်။

ကလေး အထူးဆောင်မှ ဆရာမ ဖြစ်သည်။

“ဂရို့ဖ်ကလေး အန်နေပြန်ပြီ”

“တော်တော် ဆိုးသလား”

“သိပ်ဆိုးတယ်၊ အသက်ရှူလဲ ကျပ်နေတယ်၊ တော်တော်ဆိုးတယ်”

“ကိုယ် အခုပဲ လာခဲ့မယ်”

ခရစ် တယ်လီဖုန်းကို ချလိုက်သည်။

“ခဏကလေး နေပါဦး ဒေါက်တာ”

ကောင်းဝဲက ပြောလိုက်သည်။

"ကျုပ်မှာ အင်မတန် အခြေအနေ ဆိုးနေတဲ့ ကလေးလူနာ တယောက် ရှိနေတယ်၊ နောက်ဆုံးအချိန် ရောက်နေပြီလို့ ကျုပ် ထင်တယ်"

တံခါးပေါက်ဆီသို့ ခရစ် လျှောက်သွားသည်။

"ဒေါက်တာ ဂရန့် ခင်ဗျားကို ကျုပ် တခု သတိပေးပါရစေ"

ခရစ် နောက်ဘက်သို့ ပြန်လှည့်ပြီး ကောင်းဝဲနှင့် မျက်နှာချင်း ဆိုင်လိုက်သည်။

"ဆေးပညာ မှားယွင်း ကုသမှု၊ ဒီအမှုမျိုးဟာ အင်မတန် ပွေလီ ရှုပ်ထွေးတယ်၊ အချိန်လဲ သိပ်ကြာတတ်တယ်၊ ဒေါက်တာတို့ အမှုက ပိုပြီး ဆိုးလိမ့်မယ်၊ ကျုပ်တို့ ကုမ္ပဏီအနေနဲ့ အများကြီး စိုးရိမ်နေကြတယ်"

"ခင်ဗျားတို့ ကုမ္ပဏီဟာ အဲဒီလို စိုးရိမ်ဖို့အတွက် ပိုက်ဆံ ရထားတာပဲ"

ခရစ်က ပြန်ပြောလိုက်သည်။

"များသောအားဖြင့် ဒီလို အမှုမျိုးတွေမှာ ကျုပ်တို့ဘက်မှာ ဆရာဝန် သက်သေတွေ အများကြီး ရှိတတ်တယ်၊ အခက်အခဲ ရှိတာက တရားလိုပဲ၊ တခြား ဆရာဝန် တယောက်ကို လွဲမှားစွာ ကုပါတယ်လို့ ထွက်ဆိုမယ့် ဆရာဝန်မျိုးကို သူတို့ မနည်းကြီး ရှာရတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ရေးနိုးမှာကျတော့ ဒီလို မဟုတ်ဘူး၊ သူ့မှာ လုပ်နိုင်တဲ့အား အများကြီး ရှိတယ်၊ ခင်ဗျားကို ဆန့်ကျင်ပြီး ထွက်ဆိုမယ့် ဆရာဝန်တွေ အများကြီး တန်းစီနေလိမ့်မယ်"

"အဲဒီအတွက် ကျုပ် စိတ်မကောင်းပါဘူး၊ ကျုပ် အခု ကျုပ် လူနာဆီကို..."

"နောက်တခု ရှိသေးတယ်၊ ခင်ဗျား ကျုပ်ကို မကြိုက်ဘူး ဖြစ်နိုင်တယ် ဆိုပေမယ့် ခင်ဗျား ယုံချင်ယုံ မယုံချင်နေ၊ ကျုပ်ဟာ ခင်ဗျားကို ကူညီနိုင်ဖို့ ကြိုးစားနေတဲ့ လူတယောက်ပါ"

ကောင်းဝဲက ပြောသည်။

ခရစ် ဂရန့်က အခန်းထဲမှ ထွက်သွားပြီး တံခါး ပိတ်သွားသောအခါ မိုက် ဆိုဗိုက မေးလိုက်သည်။

"ခင်ဗျား စောစောက ပြောတဲ့စကားတွေဟာ ခင်ဗျားတို့ ပြောတဲ့အတိုင်း သူ ကြောက်အောင် ခြောက်တာတော့ မဟုတ်ပါဘူးနော်"

"ကျုပ်တို့ စိုးရိမ်နေကြတယ်၊ သူတို့ဟာ လုပ်စရာ ရှိတာကို

အဆုံးစွန်ထိအောင် လုပ်ကြလိမ့်မယ်၊ အဲဒါကြောင့် အဲဒီလူငယ်ကလေးကို ဆရာကြီးက သတိပေးထားပါ၊ သူ့အပေါ်မှာ ကျရောက်မယ့် အန္တရာယ်ဟာ သူ ထင်ထားတာထက် အများကြီး ပိုနေတယ်”

“အဲဒါဆိုရင် သူ့အလုပ်နဲ့ သူ့ဘဝကို ထိခိုက်နိုင်တယ်”

“အဲဒါကြောင့် သူ့ကို ကျုပ် အလျင်ဆုံး တွေ့ကြည့်ချင်တာပေါ့”

“ဘာအကြောင်း ထူးနိုင်သလဲ”

“အင်း” ကောင်းဝဲ စကားကို ဆက်မပြောဘဲ ရပ်သွားသည်။ ပြောသင့် မပြောသင့် ချိန်ဆနေဟန် ရှိသည်။ နောက်ဆုံးတွင် “ကုမ္ပဏီမှာ ကျေအေးဖို့ကိစ္စ ကျုပ်တို့ စဉ်းစားကြတယ်၊ ကျုပ်တို့ဘက်က ပေးရမယ့်ကိစ္စပေါ့၊ ဆေးပညာ မှားယွင်း ကုသမှုက တခြား အမှုတွေနဲ့ မတူဘူး၊ ကားတိုက်တာတို့ မီးလောင်တာတို့ သူခိုး အခိုးခံရတာတို့ဆိုရင် ကျုပ်တို့ ကျေအေးဖို့ ဆုံးဖြတ်တယ်၊ ကျုပ်တို့က ဘယ်လောက် ပေးနိုင်မယ် ပြောတယ်၊ ဈေးဆစ်ကြတယ်၊ ပြီးတော့ ပြေလည်သွားကြတယ်”

“မှားယွင်း ကုသမှုကျတော့ ဘာဖြစ်လို့လဲ”

ဆိုဗိုက မေးလိုက်သည်။

“ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဒီအမှုမျိုးမှာက အာမခံထားသူရဲ့ သဘောတူညီချက်ကို ရဖို့ လိုတယ်”

“ကျုပ်သဘောပေါက်ပြီ၊ ဆေးရုံကြီးရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာ၊ ဆရာဝန်ရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာတို့ ပါဝင်နေကြတယ်၊ ကျေအေးတာဟာ အပြစ်ရှိကြောင်း ဝန်ခံတဲ့ သဘောပဲ”

“တချို့ဆရာဝန်တွေကတော့ ဒီလိုပဲ ယူဆတယ်၊ တချို့ကျတော့လဲ ဒီအရှုပ်ကြီး မြန်မြန် ပြီးသွားရင် သဘောကျတာပဲ၊ ပြီးသွားရင် မေ့ပစ်လိုက်ကြတာပဲ”

ကောင်းဝဲက ပြောသည်။

“မေ့ပစ်ရမယ် ဟုတ်လား၊ ဒီလိုကိစ္စမျိုးဟာ ဘယ်တော့မှ မမေ့နိုင်ဘူး၊ အထူးသဖြင့် ကျုပ်တို့ လုပ်ငန်းမှာ မေ့လို့ မရဘူး”

“မေ့ပစ် ကျေအေးဖို့ သူ သဘောတူမှာ မဟုတ်ဘူးပေါ့၊ ဟုတ်လား”

ကောင်းဝဲက သတိထားပြီး မေးသည်။

“တူမှာ မဟုတ်ဘူး” ဆိုဗိုက ဖြေသည်။ “ခင်ဗျားတို့ကို ကျုပ် တခု ပြောမယ်

မစ္စတာ ကောင်းဝဲ၊ ကျုပ်လဲ သဘောတူမှာ မဟုတ်ဘူး”

ကောင်းဝဲသည် ဆရာကြီးကို စူးစိုက်ပြီး ကြည့်နေသည်။

“အဲဒါ အမှန်ပဲ” ဆိုဗို အေးဆေးစွာ ဆက်ပြောသည်။ “ခင်ဗျားတို့ကုမ္ပဏီက ငွေကိစ္စကို လုံးပန်းနေတယ်၊ ငွေတွေ အများကြီးပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ငွေဟာ ငွေပါပဲ၊ ကျုပ်က လူငယ်တယောက်ရဲ့ အနာဂတ်ရေးကို ကိုင်တွယ် ဖြေရှင်းနေရတယ်၊ အင်မတန် အလားအလာ ရှိတဲ့ လူငယ် တယောက်ပဲ၊ သူဟာ ခေါင်းမာတယ်ဆိုတာ ဟုတ်ပါတယ်၊ ဆတ်ဆတ်ထိ မခံဘူး ဆိုတာလဲ မှန်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ သူဟာ သူ့လုပ်ငန်းမှာ စောက်ချထားတယ်၊ စောစောက သူ ပြောသွားတဲ့ အပေါ်ထပ်က ကလေးကလေးဟာ သေတော့မှာပဲဆိုတာ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ သူဟာ အဲဒီ ကလေးကလေးကို ခင်ဗျားထက် ပိုပြီး တန်ဖိုးထားတယ်၊ ခင်ဗျားတို့ ကုမ္ပဏီ တခုလုံးထက် ပိုပြီး တန်ဖိုးထားတယ်”

“နားလည်ပါပြီ၊ နားလည်ပါပြီ”

ကောင်းဝဲ ပြောလိုက်သည်။ စာရွက်စာတမ်းများကို သူ၏လက်ဆွဲသေတ္တာထဲသို့ ပြန်ထည့်လိုက်ရင်း

“ဒါပေမဲ့ ကျုပ်တို့ဟာ အခုမှ အစပဲ ရှိသေးတယ် ဒေါက်တာ”

※※※

အော့အန်လျက် ရှိသော ကလေးငယ်ကလေးသည် ည ဆယ်နာရီ တဆယ့်နှစ်မိနစ် အချိန်တွင် သေဆုံးသွားလေတော့သည်။ ခရစ် ဂရန့်သည် ကလေးငယ်ကလေး၏ ရှန်းကန်မှု နိဂုံးချုပ် သွားသည်ကို တွေ့မြင်ရသော်လည်း စိတ်မကောင်းခြင်းကား မဖြစ်မိပါ။ သူ၏ ဘဝသည် စကတည်းက ရှုံးနေပြီ ဖြစ်သည်။ သူ၏ အသက်ရှင်နိုင်မှု အလားအလာမှာ အထူးပင် နည်းပါးလှချေသည်။

ကလေးငယ်၏ မိခင်ကို အကြောင်းကြားရန် သားဖွားဆောင်သို့ သူ သွားရောက်သည်။ မိန်းကလေးသည် ခပ်စောစောကပင် ဆေးရုံမှ လစ်ပြေးသွားပြီ ဖြစ်သည်။ ဆေးစွဲသည့် ဝေဒနာကြောင့်ပင် လမ်းပေါ်သို့ မိန်းကလေး ပြန်လည်ရောက်ရှိသွားရခြင်း ဖြစ်သည်။ သူမ ပေးထားသော အမည်နှင့် လိပ်စာတို့မှာ အတုများသာ ဖြစ်နေကြောင်း သိရှိရသော အခါတွင်လည်း ခရစ် မအံ့ဩမိပါ။ သည်လိုကိစ္စမျိုးတွင် ဖြစ်ရိုး ဖြစ်စဉ်များသာ ဖြစ်ပါသည်။

ခရစ်သည် ဆေးရုံမှ မပြန်မီတွင် မိုက် ဆိုဗို၏ ရုံးခန်းသို့ သွားကြည့်သေးသည်။ ဌာနမှူး ပြန်သွားပြီ ဖြစ်သည်။ မနက်ဖြန် မနက်ကျမှပင် ချား ကောင်းဝဲကိစ္စကို ဌာနမှူးနှင့် တိုင်ပင် ဆွေးနွေးရပေတော့မည်။

※※※

(၇)

အခြားသော ဆေးရုံ အုပ်ချုပ်ရေး အဖွဲ့များ နည်းတူပင် မက်ထရိုပိုလီတန် အထွေထွေ ဆေးရုံကြီး၏ အဖွဲ့တွင်လည်း ဥပဒေ ပညာရှင်များနှင့် အောင်မြင်သော လုပ်ငန်းရှင်ကြီးများ ပါဝင်ကြသည်။ ထို့အပြင် များမကြာမီက အဖွဲ့ဝင် အမျိုးသမီး နှစ်ဦး တိုးခဲ့သည်။ အကြောင်းမှာ ထိုအမျိုးသမီး နှစ်ယောက်သည် ချမ်းသာ ကြွယ်ဝသော သူဌေးကြီးများ၏ ဇနီးများ ဖြစ်သောကြောင့်ပင်တည်း။

အုပ်ချုပ်ရေး အဖွဲ့ဝင် လူကြီးများ အားလုံးသည် ဆေးရုံ၏ ထင်ရှား ကျော်စောမှုအတွက် ဂုဏ်ယူမဆုံး ဖြစ်နေကြသည်။ ဆေးရုံကြီး၏ ကျော်ကြားမှုသည် တမြို့ တနယ်မျှသာမက တနိုင်ငံလုံးသို့ ပျံ့နှံ့သည်။ ဤဆေးရုံကြီးတွင် လေ့ကျင့်ခြင်း ပြုသော ဆရာဝန်များသည် ထင်ရှား ကျော်ကြားသော ဆေးရုံကြီးများတွင် အကြီးအကဲများ ဖြစ်ကြကုန်၏။ ဤဆေးရုံကြီးမှ ဆရာဝန်များ တင်သွင်းသော စာတမ်းများမှာ အရေအတွက်လည်း မြားမြောင်လှ၏။ အောင်မြင်ခြင်းလည်း ရှိကြပေ၏။ အဖွဲ့အစည်းများနှင့် တသီးပုဂ္ဂလများ၏ မြားမြောင်လှစွာ သော ထောက်ပံ့ ကူညီမှုများသည် ဤဆေးရုံကြီး၏ အောင်မြင်သော သုတေသန လုပ်ငန်းရပ် များကို သက်သေပြနေ၏။

ဆေးရုံ အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌ ဘဏ်လုပ်ငန်းရှင်ကြီး သောမတ် ဗရက်ဒီသည် မက်ထရိုပိုလီတန် ဆေးရုံကြီး၊ ဒေါက်တာ ဂရန်နှ့်၊ ဒေါက်တာ ဆိုဗိုတို့နှင့် ဆင်ပဆန်တို့၏ အမှုအတွက် အထူး အစည်းအဝေး ခေါ်ယူရခြင်းကို စိတ်မချမ်းသာ ရှိနေသည်။

ဆေးရုံကြီး၏ ဥပဒေ အကျိုးဆောင် အဖွဲ့မှ ဦးစီးပုဂ္ဂိုလ်ကြီး တဦးဖြစ်သူ အက်ဗရီ ဝေါလားသည် ဤအစည်းအဝေးသို့ လူငယ်တဦးကို ကိုယ်စားလွှတ်ခွင့် မရရှိဘဲ ကိုယ်တိုင် တက်ရောက်ရသဖြင့် ဤအစည်းအဝေး မည်မျှ အရေးကြီးကြောင်း သဘောပေါက်မိတော့၏။

ဤအစည်းအဝေးသည် ဆေးရုံ အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့၏ ရာဇဝင်တွင် ပထမဆုံးအကြိမ် လူစေ့ လူကုန် တက်ရောက်သော အစည်းအဝေးပင် ဖြစ်တော့သည်။

ကြီးမား ကျယ်ဝန်းလှသော အစည်းအဝေး ခန်းမဆောင်ကြီး၏ နံရံများကို မဟူရာ ဝက်သစ်ချသားတို့ဖြင့် မှန်ကူကွက် ဆင်ထားသည်။ ကြမ်းခင်းပြင်ကို

အရှေ့တိုင်း ကော်ဇောကြီး ခင်းထားသည်။ ရှည်လျားသော စားပွဲကြီးကို တောင်အမေရိကတိုက်မှ မဟော်ဂနီသား တချပ်တည်းဖြင့် ပြုလုပ်ထား၏။ တဖိတ်ဖိတ် တောက်သည်အထိ ပွတ်တိုက်ထား၏။ အဖွဲ့ဝင် တဆယ့်ခြောက်ဦးအတွက် ခင်းကျင်းထားသော ကုလားထိုင် တဆယ့်ခြောက်လုံးကလည်း မဟော်ဂနီ စားပွဲကြီးနှင့် လိုက်ဖက်ညီစွာ လှပ ခမ်းနားသည်။

"ကျွန်တော်တို့ စကြမလား"

ဥက္ကဋ္ဌကြီး သောမတ် ဗရက်ဒီက အစည်းအဝေး စတင်ရန် အဖွဲ့ဝင် လူကြီးများကို စားပွဲသို့ ယဉ်ကျေးစွာ ဖိတ်ခေါ်လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

စားပွဲတွင် အားလုံး နေရာယူမိကြသောအခါ ဗရက်ဒီက အခမ်းအနား စတင်သည်။

"အခုလို အထူး အစည်းအဝေး ခေါ်ယူ ကျင်းပရတဲ့အတွက် ကျွန်တော်တို့ အဖွဲ့ဝင်များ အားလုံး စိတ်မကောင်းကြဘူးဆိုတာ ကျွန်တော် ယုံကြည်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်တို့လို ဆေးရုံကြီး တရုံက အခုလို တရားစွဲဆို ခံရတာဟာ အင်မတန် ဝမ်းနည်းစရာ ကောင်းပါတယ်၊ ပိုပြီး စိတ်မကောင်းစရာ ကောင်းတာကတော့ တရားစွဲဆိုတဲ့ တရားလိုများဟာ ဒီဆေးရုံကြီးအပေါ်မှာ အင်မတန် သဒ္ဒါတရား ထက်သန်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ ဖြစ်တဲ့အတွက်ပါပဲ။

"ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့ဟာ အခုကိစ္စကို စဉ်းစားကြတဲ့နေရာမှာ ကျွန်တော်တို့နဲ့ ဂျွန် ရေးနိုးနဲ့ ဆက်နွယ် ပတ်သက်မှုတွေ ရှိတာကို ထည့်တွက်လို့ မဖြစ်ပါဘူး၊ ကျွန်တော်တို့ အဓိကထားပြီး စဉ်းစားရမှာက ဒီဆေးရုံကြီး ကိစ္စပဲ၊ ဆေးရုံကြီးရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာပေါ်မှာ အခြေပြုရမယ်၊ ဆေးရုံကြီးက ပြည်သူလူထုအပေါ်မှာ အကျိုးပြုနေတယ်ဆိုတဲ့ အချက်ပေါ်မှာ အခြေပြုရမယ်"

သူပြောသည့်စကားကို သဘောတူသည့်အနေဖြင့် အဖွဲ့ဝင် လူကြီးအများကပင် ခေါင်းညိတ်ကြ သည်။ ဗရက်ဒီ ဆက်ပြောသည်။

"ကျွန်တော်တို့ အနေနဲ့ ပထမဆုံး လုပ်ရမယ့် အချက်ကတော့ ကျွန်တော်တို့ ဆေးရုံကြီးရဲ့ ဥပဒေ အတိုင်ပင်ခံ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး မစ္စတာ ဝေါလားဆီက အခြေအနေ သုံးသပ်ချက်ကို နားထောင်ကြဖို့ပဲ"

မစ္စတာ ဝေါလားသည် အရပ်ပုပု ဝဝဖိုင့်ဖိုင့်ကြီး ဖြစ်သည်။ ပါးနှစ်ဖက် ရဲရဲနီနေသည်။ သူသည် ကုလားထိုင်တွင် ကျောမှီလိုက်ပြီးနောက် လည်ချောင်း ရှင်းလိုက်သည်။

"ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော့်လူတွေကို သေသေချာချာ လုပ်ခိုင်းပါတယ်၊ အခြေအနေ အရပ်ရပ်ကို တွက်စစ်ကြည့်လိုက်တဲ့အခါမှာ အချက်တချက်ပဲ ရပါတယ်၊ အဲဒါကတော့ ဒေါက်တာ ဆိုဗိုနဲ့ ဒေါက်တာ ဂရန့်တို့ဟာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အလုပ်သမားတွေ ဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့ အချက်ပါပဲ၊ ကျန်တဲ့အချက်တွေ အားလုံးကို ကျွန်တော်တို့ ငြင်းပယ်နိုင်တယ်၊ ကျွန်တော်တို့မှာ ဘာတခုမှ လစ်ဟင်း ပျက်ကွက်မှု မရှိဘူး၊ အားလုံး သိအောင်ပြောရမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဆရာဝန် နှစ်ယောက်ဟာလဲ လွဲမှား ကုသမှု မရှိပါဘူး၊ တဖက်ရဲ့ စွပ်စွဲချက် အပြည့်အစုံကို ကျွန်တော်တို့တောင်းခံထားပါတယ်၊ မကြာခင်ပဲ ရပါလိမ့်မယ်၊ အဲဒီအခါကျရင် တရားလိုဘက်က ကျွန်တော်တို့ရဲ့ လစ်ဟင်း ပျက်ကွက်မှုနဲ့ မှားယွင်း ကုသမှုအပေါ် ဘယ်လို စွပ်စွဲထားတယ် ဆိုတာကို အသေးစိတ် သိကြရပါမယ်။

"အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့ကို ကျွန်တော် ပထမဆုံး သတိပေးရမယ့်အချက်ကတော့ ဒေါက်တာ ဂရန့်ဟာ ဒီဆေးရုံကြီးမှာ အချိန်ပြည့် ဆရာဝန် တဦး ဖြစ်တဲ့အတွက် ဥပဒေသဘောအရ သူဟာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အလုပ်သမားတဦး ဖြစ်နေပါတယ်၊ အဲဒီအတွက် ကျွန်တော်တို့ဟာ သူ့ရဲ့ လုပ်ရပ်တွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး တာဝန် ရှိတယ်၊ အဲဒီတော့ တကယ်လို့ သူဟာ လွဲမှား ကုသမှုနဲ့ အပြစ်ပေးခံရလို့ ရှိရင် ဥပဒေသဘောအရ ကျွန်တော်တို့လဲ တာဝန်က မလွတ်ကင်းနိုင်ဘူး"

မစ္စက် အိုလိယော့ ဖော့စတား၏ လက်အိတ် စွပ်ထားသောလက် ရုတ်တရက် အပေါ်သို့ မြှောက်တက်သွားသည်။ သူမ လက်မြှောက်လိုက်သည်ကို အခြားလူတွေ မြင်မမြင် စောင့်မနေတော့ဘဲ...

"ကျွန်မတို့မှာ ကြားကာ ရှိတယ် မဟုတ်လား၊ ကျွန်မပြောတဲ့ အဓိပ္ပာယ်က ဒီကိစ္စကို ပြေလည်အောင် တကယ် ဆောင်ရွက် ကာကွယ်ရမယ့်သူက အသက်အာမခံ ကုမ္ပဏီ မဟုတ်လား"

"အဲဒီကိစ္စကို ပြီးတော့ ကျွန်တော် ပြောပါ့မယ် မစ္စက် ဖော့စတား"

ဝေါလားသည် ကြားဖောက်သည်ကို မကြိုက်သော်လည်း သိမ်မွေ့စွာပင် ပြန်ပြောသည်။

"ကျွန်တော်တို့လဲ တာဝန်က မလွတ်ကင်းနိုင်ဘူးလို့ ကျွန်တော်ပြောတဲ့ သဘောက တရားစွဲဆိုပြီး တောင်းထားတဲ့ ငွေက ကျွန်တော်တို့ ထားတဲ့ အာမခံငွေထက် ပိုနေတယ်၊ တရားသူကြီးက တရားလိုကိုပဲ အနိုင်ပေးလိုက်မယ်၊ လျော်ကြေး ပေးရမယ့် ငွေကလဲ အာမခံငွေထက် ပိုနေမယ် ဆိုရင် လိုတဲ့ငွေကို ဒေါက်တာ ဆိုဗို၊ ဒေါက်တာ ဂရန့်နဲ့ ကျွန်တော်တို့ ဆေးရုံကြီးက ပေးရမယ်၊ နောက်ပြီးတော့ ဒီငွေတွေကို တကယ်တမ်း ဘယ်သူက ပေးရမယ် ဆိုတာကိုတော့ ကျွန်တော် ပြောဖို့ လိုမယ် မထင်ပါဘူး"

ယင်းသို့ ပြောဆိုလိုက်သည့်အတွက် မစ္စက် ဖော့စတားသည် မြင်မြင်သာသာကြီးပင် ညှိုးငယ်သွားသည်။ ဝေါလား ဆက်ပြောသည်။

"ကျွန်တော်တို့ အဖွဲ့က ဆေးရုံ မှတ်တမ်းတွေ အားလုံးကို စစ်ဆေးတယ်၊ လူနာမှတ်တမ်း၊ ညွှန်ကြားချက် စာအုပ်၊ ဆရာမတွေရဲ့မှတ်စုနဲ့ ခွဲစိတ်ခွဲခန်း အစီရင်ခံစာတွေ အားလုံးပဲပေါ့၊ အဲဒီလို စုံစမ်းစစ်ဆေး ပြီးတဲ့အခါမှာ ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ရဲ့ အကြံပေးချက်ကတော့ ဆေးရုံ အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့ဟာ တရားလိုဘက်နဲ့ စေ့စပ် ပြေငြိမ်းသင့်ပါတယ်၊ ဒီကိစ္စကို အာမခံ ကုမ္ပဏီနဲ့ ဆွေးနွေးကြည့်တဲ့အခါ သူတို့ကလဲ သဘောတူပါတယ်၊ ဒေါက်တာ ဂရန်နဲ့ဟာ ရုံးတော်မှာ သက်သေကောင်း တယောက် မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ သူတို့ရဲ့ စုံစမ်းရေးမှူးက အစီရင်ခံထားတဲ့ အတွက် အာမခံ ကုမ္ပဏီဟာ စေ့စပ် ပြေငြိမ်းရေးကို ပိုပြီး လိုလားနေပါတယ်၊ ဒေါက်တာ ဂရန်နဲ့ရဲ့ တိုက်မယ် ခိုက်မယ်ဆိုတဲ့ သဘောက ကျွန်တော်တို့ဘက်မှာ အများကြီး ထိခိုက်နစ်နာ နိုင်ပါတယ်"

အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့ဝင် လူကြီးများ၏ မျက်နှာများ အားလုံးပင် ညှိုးငယ်သွားကြသည်။ ဤပြဿနာ သည် အများကြီး ရှုပ်ထွေး လာနိုင်ကြောင်း သဘောပေါက်ကြသည့်သဘောပင် ဖြစ်သည်။

ထို့နောက် ဝေါလားက စကားညှပ်သဖွယ် ဖြစ်သည့် အချက်တခု ပြောသည်။

"တရားလိုရဲ့ နောက်ဘက်မှာ ဂျွန် ရေးနိုး ရှိနေတဲ့ အချက်ကလဲ ကျွန်တော်တို့အတွက် အကောင်း မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ဒီကိစ္စကို နောက်ပိုင်းက သူ လှုံ့ဆော်နေတာဟာ ငွေအတွက် မဟုတ်ဘူး၊ အမှန်တရားအတွက်ပဲဆိုတာ ဂျူရီလူကြီးတိုင်းက သဘောပေါက်နိုင်တယ်၊ ဒီအတွက် ကျွန်တော်တို့ဟာ နောက်ထပ် ဆိုးကျိုးတခု ရနိုင်တယ်၊ ပြည်သူလူထုရဲ့ အမြင်ပဲ"

မစ္စက် ဖော့စတားက အာသွက်လျှာသွက်ပင်

"ပြည်သူလူထုရဲ့အမြင်ကို ကျွန်မ တွက်လို့ ရတယ်၊ လူတွေက ဘာပြောမလဲ၊ မက်ထရိုပိုလီတန် ဆေးရုံကြီးမှာ ရေးနိုးရဲ့မြေးတောင် ဒီလိုမျိုးဖြစ်ရင် တို့ကလေးတွေဆိုရင် ဘယ့်နှယ် နေမလဲပေါ့"

မစ္စက် ဖော့စတားနှင့် တတန်းတည်း ထိုင်နေသော ကုန်တိုက်ပိုင်ရှင် ဆိုင်ရပ် ရိုဆင်တီက

"အဲဒီလိုပြောတဲ့ လူတွေကို ကျွန်တော် အပြစ်မတင်ဘူး၊ ကောင်းတာကတော့ ဒီကိစ္စကို မြန်မြန် ပြီးလိုက်ဖို့ပါပဲ၊ ကြာနေတာနဲ့အမျှ

ပြဿနာက ပိုဆိုးလာမှာပဲ”

“အဲဒါ မှန်တယ်”

စက်မှု လုပ်ငန်းရှင် အယ်လီ ဂျက်ဆင်က ထောက်ခံလိုက်သည်။

“ရေးနိုးတွေနဲ့ ဘယ်လို ပြေငြိမ်းရမယ်ဆိုတာ အာမခံ ကုမ္ပဏီက လုပ်ပုံ လုပ်နည်းတွေ ပြောထားတာ ရှိသလား”

ရိုဆင်တီက ဝေါလားကို ကြည့်ပြီး မေးသည်။

ဥက္ကဋ္ဌ ဗရက်ဒီ ရှေ့သို့ ကိုယ် ညွတ်လိုက်ပြီး

“ဒီအစည်းအဝေး ခေါ်တာ ဒီကိစ္စအတွက်ပဲ၊ ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ကလဲ ပြေငြိမ်းချင်တယ်၊ အာမခံ ကုမ္ပဏီအနေနဲ့လဲ ပြေငြိမ်းချင်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ အခုအချိန်အထိတော့ တရားလိုဘက်က ပြေငြိမ်းချင်တဲ့ အရိပ်နိမိတ် ဘာတခုမှ မပြသေးဘူး၊ အမှန်ကတော့...”

ဗရက်ဒီ စကားကို ရပ်လိုက်ပြီး ဝေါလားကို ကြည့်သည်။ ဝေါလားက ဆက်ပြောသည်။

“ကျွန်တော်တို့ဆီက ရှေ့နေ တယောက်နဲ့ ရေးနိုးရဲ့ ရှေ့နေ နှစ်ယောက် ဂေါက် ရိုက်တယ်၊ ကျွန်တော်တို့လူက ပြေငြိမ်းဖို့ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သူတို့နှစ်ယောက်ကို တီးခေါက်ကြည့်တယ်၊ အခြေအနေ သိပ်မကောင်းဘူးဆိုတာ တွေ့ရတယ်”

ဤတွင် ဗရက်ဒီက

“ကနေ့ည ကျွန်တော်တို့ ဆုံးဖြတ်ဖို့ကတော့ ဂျွန် ရေးနိုးနဲ့ အဆင်ပြေတဲ့ လူတယောက်ကို ရွေးပြီး သူနဲ့ ဆွေးနွေးရအောင် လွှတ်ဖို့ပဲ၊ ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ ဘယ်လို ခံစားနေရတယ်၊ ဘယ်လောက် စိတ်မကောင်း ဖြစ်နေကြတယ်၊ အခုလိုဖြစ်ရတာ ကျွန်တော်တို့မှာ တာဝန် ရှိပါတယ်ဆိုတာ သူ့ကို ပြောရမယ်၊ နောက်ပြီးတော့ ဒီကိစ္စကို သူ့အနေနှင့် ရုံးမှာ ဆက်ပြီး ပြဿနာ လုပ်နေရင် ကျွန်တော်တို့ ဆေးရုံကြီးမှာ ဘယ်လောက် ထိခိုက်နိုင်တယ် ဆိုတာကို ပြောပြရမယ်။

“နောက်ပြီးတော့...” ဗရက်ဒီ လေသံကို တိုးလျက် “ဒေါက်တာ ဂရန့်ကို အလုပ်က အမြန်ဆုံး ထုတ်ပစ်ပါမယ်ဆိုတာလဲ ကျွန်တော်တို့ သူ့ကို ကတိပေးရမယ်”

"ဒီကိစ္စအတွက် ကျွန်မ သွားဖို့ အဆင်သင့်ပဲ"

မစ္စက် ဖော့စတား ပထမဆုံး အဆိုပြုသည်။

ယောကျ်ား အတော်တော်များများ ပြုံးလိုက်ကြသည်။

ဆိုင်ရပ် ရိုဆင်တီက

"ဂျွန် ရေးနိုးဟာ မိန်းမတယောက်ရဲ့ ပြောစကားကို သဘောပေါက်လိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော် မထင်ဘူး မစ္စက် ဖော့စတား၊ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ အကြံပေးရမယ်ဆိုရင်တော့ တွမ် ဗရက်ဒီရယ်၊ အယ်လီ ဂျက်ဆင်ရယ်၊ နောက်ပြီးတော့ အက် ကလပ်ရယ် သွားသင့်တယ်"

ဗရက်ဒီသည် နောက်ထပ် အဆိုပြုချက် ရှိမရှိ စောင့်ဆိုင်းနေပြီးနောက်

"အက်နဲ့ အယ်လီတို့ လိုက်မယ်ဆိုရင် ဒီအဖွဲ့ကို ကျွန်တော် ခေါင်းဆောင်ပြီး သွားပါ့မယ်"

ဗရက်ဒီက အစည်းအဝေး ပြီးဆုံးကြောင်း ကြေညာတော့မည် ရှိသည်တွင် တံခါးခေါက်သံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

ရိုဆင်တီက တံခါး ဖွင့်ပေးလိုက်သောအခါ အခန်းတွင်းသို့ မိုက် ဆိုဗိုု ဝင်ရောက်လာသည်။ သူသည် တာဝန်ချိန်တွင် ဝတ်ဆင်သော ကုတ်အကျႌရှည် အဖြူကြီးအစား အနက်ရောင် ဘောင်းဘီရှည်နှင့် ကုတ်အကျႌတို့ကို ဝတ်ဆင်ထားသည်။

"အားလုံး ဆွေးနွေးနေကြတုန်းပဲလား၊ ကောင်းတယ်"

မိုက် ဆိုဗိုက ပြောလိုက်သည်။

"အမှန်အတိုင်း ဆိုရင်တော့ အစည်းအဝေး အခုပဲ ပြီး..."

ဗရက်ဒီက ယင်းသို့ စကားစလိုက်သည် ဆိုလျှင်ပင် မိုက် ဆိုဗိုက သူ့စကားကို အတင်းဖြတ်ပြီး

"အဖွဲ့ဝင် လူကြီးတွေ အားလုံး သည်မှာ ရှိနေသမျှ အစည်းအဝေး လုပ်လို့ ရနေတာပဲ"

ဗရက်ဒီက စားပွဲမှ လူများကို ကြည့်လိုက်သည်။ အဖွဲ့ဝင် လူကြီးများ အားလုံးလောက်ကပင် ဤကိစ္စကို နိဂုံးချုပ်လိုက်ချင်ကြပြီ ဖြစ်သော်လည်း သူတို့သည် ဤဆေးရုံကြီး၏ ထင်ရှားသော ဌာနမှူးတယောက်၏ အလိုဆန္ဒကို

မဆန့်ကျင်လိုကြပါ။ ယင်းသို့ဖြင့် ဗရက်ဒီကပင် ပြောရတော့ သည်။

"ဘယ်သူမှ အရေးတကြီး ကိစ္စနဲ့ သွားစရာ မရှိဘူး ဆိုရင်..."

အားလုံးပင် ကုလားထိုင်တွင် ပြန်ထိုင်ကြသည်။ ဗရက်ဒီက မိုက် ဆိုဗိုကို စကားပြောရန် အချက်ပြလိုက်သည်။ ဆရာဝန်ကြီးသည် စားပွဲထိပ်တွင် နေရာယူလိုက်ပြီးနောက် ခပ်ပြတ်ပြတ် ပင် ပြောဆိုသည်။

"ကျုပ်ဟာ ဒီအစည်းအဝေးကို တက်ရမယ့် လူတယောက် မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ အားလုံး သိတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကနေ့ညမှာ ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ အခြေအနေအရ ကျုပ် တက်ရောက်ဖို့ လိုအပ်တယ် ဆိုပြီး ကျုပ် လာခဲ့တာပဲ၊ ကျုပ် မရောက်ခင် ဒီမှာ ဘာတွေဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ ကျုပ် တွက်လို့ ရပါတယ်"

"ကျုပ် တွက်တာ မမှားနိုင်ပါဘူး၊ ဆေးရုံကြီးရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကို ဆည်ဖို့ပဲ မဟုတ်လား၊ ကျုပ်တို့ရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကို ဆည်ကြဖို့ပဲ မဟုတ်လား၊ ဆေးရုံကြီးနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ မကောင်းသတင်းတွေ အားလုံး ပိတ်ပစ်ရမယ်၊ အဲဒါကို ကျုပ် သဘောပေါက်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားတို့ကို ကျုပ် တခုတော့ သတိပေးပါရစေ၊ ရံဖန်ရံခါမှာ အလွယ်ဆုံးနည်းနဲ့ ထွက်ပေါက် ရှာတာဟာ နောက်ပိုင်းမှာ အခက်ခဲဆုံး ပြဿနာတွေ ဖြစ်တတ်တယ်၊ ကျုပ်အနေနဲ့ လူတယောက်ရဲ့ ဘဝကို အများကြီး တန်ဖိုးထားတယ်၊ ဒီပြဿနာ ပြေလည်ရေးအတွက် ကျုပ်လက်အောက်က လူတယောက် စတေးခံရမှာကို ကျုပ် နည်းနည်းမှ မလိုလားဘူး။

"ကျုပ် သိပါတယ်၊ ခင်ဗျားတို့ ဆုံးဖြတ်ချက် ချပြီးကြပြီ မဟုတ်လား၊ ဂျွန် ရေးနိုးမှာ အများကြီး ထိခိုက် နစ်နာရတယ်၊ အဲဒါအတွက် ကျေရာကျေကြောင်း တောင်းပန်ရမယ်၊ လျော်ကြေးကို သွေးနဲ့ ပေးဆပ်ရမယ်၊ လူငယ် ဆရာဝန်ကလေး တဦးရဲ့ သွေးနဲ့ ပေးဆပ်ရမယ်၊ အဲဒီ ဆရာဝန်ကလေးဟာ အခုကိစ္စမှာ ရိုးရိုးသားသားနဲ့ မှန်မှန်ကန်ကန် ကုသခဲ့တယ်၊ ဒါပေမဲ့ တနေရာရာမှာ တခုခု မှားသွားတယ်၊ ဘယ်နေရာမှာ ဘာမှားတယ် ဆိုတာကို ဘယ်သူမှ သေသေချာချာ မသိဘူး၊ ကျုပ်တို့ တခု ဆုံးဖြတ်ရမှာက ပြဿနာ တခုကို မှန်မှန်ကန်ကန် ဆုံးဖြတ်မလား၊ ဒါမှမဟုတ် လက်စားချေဝါဒအောက်မှာ အစတေးခံမလား ဆိုတာပဲ၊ ဒါဟာ အစည်းအဝေးက ဆုံးဖြတ်ရမယ့်ကိစ္စပဲ၊ ခရစ်တိုဖာ ဂရန့်ရဲ့ ဘဝကို ဖျက်ဆီးပစ်တဲ့အတွက် ရေးနိုးနဲ့ သူ့မြေးကလေးမှာ ဘာအကျိုးကျေးဇူး ရှိမလဲ ပြောပါ၊ ပြောကြစမ်းပါ"

အားလုံး တိတ်နေသည်။ ဟိုလူ ဖြေမလို သည်လူ ဖြေမလိုနှင့် လည်ချောင်းရှင်းနေကြသည်။ နောက်ဆုံးတွင်မှ ဆေးရုံ ဥပဒေ အတိုင်ပင်ခံ မစ္စတာ ဝေါလားက ပြောသည်။

"ဒေါက်တာ ဆိုဗို ခင်ဗျား၊ ဒီပြဿနာဟာ ဆရာကြီး ယူဆထားသလောက် မလွယ်ပါဘူး၊ ဒီပြဿနာမှာ ဆရာကြီးချဉ်းကပ်ပုံနဲ့ ကျွန်တော်တို့ချဉ်းကပ်ပုံ မတူပါဘူး၊ ဆရာကြီးချဉ်းကပ်ပုံက ဌာန အကြီးအကဲတယောက်အနေနဲ့ ကိုယ့်လက်အောက်က လူတယောက်ကို စောင့်ရှောက် ကာကွယ်ဖို့ပဲ၊ ဒီလိုဖြစ်ရတာကိုလဲ ကျွန်တော် နားလည်ပါတယ်၊ ကျွန်တော် တကယ် ပြောတာပါ၊ အဲဒီ လူငယ်ကလေးအတွက် ဆရာကြီးမှာ တာဝန် ရှိပါတယ်၊ ရှိလဲ ရှိရမှာပဲပေါ့"

ဒေါက်တာ ဆိုဗို ဒေါသတကြီးဖြင့် ရှေ့နေကြီးဘက်သို့ လှည့်လိုက်သည်။

"ကျုပ်ဟာ ဒီလူငယ်ကလေးကို ဒီဆေးရုံကြီးကို ခေါ်လာတဲ့အတွက်၊ အဲဒီအတွက်၊ ကျုပ်မှာ တာဝန်ရှိတဲ့ အတွက်၊ ကျုပ်ဟာ ဒီလူငယ်ကလေးကို ကာကွယ်နေတယ်လို့ ခင်ဗျား ပြောရင် မှားတယ်၊ ဒီမှာ သူ ကုသတာ မှားတယ်လို့ ကျုပ် ယူဆရင် သူ့ကို အလုပ်က နုတ်ထွက်ဖို့ ကျုပ် အလျင်ဆုံး ပြောမယ်"

ဒေါက်တာ ဆိုဗိုသည် မစ္စတာ ဝေါလား ပေးလာသည့် စောင်း(ဇောင်း) ကို တိုက်ဖျက်လိုက်သည်။ သို့တစေလည်း ရှေ့နေကြီးသည် ကွေ့ဝိုက်ကာ တိုက်ခိုက်ပြန်သည်။

"ကျွန်တော်ပြောတဲ့သဘောက ရှင်းရှင်းကလေးပါ၊ ဆရာကြီးက ဒီဆေးရုံကြီးရဲ့ ဌာနတခုနဲ့ပဲ သက်ဆိုင်တယ်၊ ကျွန်တော်တို့က ဒီဆေးရုံကြီးတခုလုံးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အားလုံးကို ခြုံငုံပြီး ကြည့်တယ်၊ မက်ထရိုပိုလီတန် ဆေးရုံကြီးအတွက် ဘာအကောင်းဆုံး ဖြစ်မလဲ ဆိုတာကို ကျွန်တော်တို့ ကြည့်ရတယ်"

"မှန်ပါတယ်" ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဇရက်ဒီ ပခုံး ပြောင်းယူသည်၊ "ဒီမယ် မိုက်၊ အစိုးရက ထောက်ပံ့တဲ့ငွေ နည်းသည်ထက် နည်းလာတဲ့အချိန်မှာ ကျွန်တော်တို့ဟာ ဒီဆေးရုံကြီး ဂုဏ်သိက္ခာကို ကာကွယ်ဖို့ အရေးကြီးသည်ထက် အရေးကြီးလာတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ စီမံချက်တွေအတွက်... ဥပမာ ပြောရရင် ခင်ဗျားရဲ့ စီမံချက်မျိုးအတွက် ကျုပ်တို့မှာ ရန်ပုံငွေ ရှာဖို့ လိုလာပြီဆိုရင် ဒီအမှုကြီးက တိုးလိုးတွဲလောင်း ချိတ်နေလို့ မဖြစ်ဘူး၊ ကျွန်တော်တို့ သေသေချာချာ စဉ်းစားပြီးတော့ ဆုံးဖြတ်တာကတော့ ကျွန်တော်တို့ဟာ ဆေးရုံကြီးကိုသာ ကာကွယ်ရမယ်၊ လူတဦးတယောက် ကို မကာကွယ် ရဘူး"

"အဲဒီတော့ စေ့စပ် ပြေငြိမ်းဖို့ ခင်ဗျားတို့ ဆုံးဖြတ် ပြီးကြပြီပေါ့"

ဆိုဗို စိတ်မကောင်းဟန်ဖြင့် မေးသည်။

"ပြေငြိမ်းလို့ ရမယ်ဆိုရင်ပေါ့၊ ရေးနိုးက ပြေငြိမ်းမယ် မပြေငြိမ်း ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ မပြောနိုင်ဘူး"

ဝေါလားက ဖြေသည်။

"အို သူ ပြေငြိမ်းမှာပါ၊ ခင်ဗျားတို့က ဂရန့်ရဲ့ဦးခေါင်းကို ငွေလင်ပန်းပေါ်မှာ တင်ပြီး ယူသွားရင်ပေါ့"

ဆိုဗိုက ခပ်ထေ့ထေ့ ပြောလိုက်သည်။

"နေပါဦး၊ ဘယ်လို ပြောလိုက်တာလဲ"

ဝေါလားက ပြောလိုက်သည်။ တဖက်က အံ့သြပြီး တဖက်က ဒေါသထွက်၍ ဖြစ်သည်။ အစဉ်အမြဲလိုပင် သိမ်မွေ့ နူးညံ့ခြင်း ရှိသော ဆရာဝန်ကြီး တဦးက ဤသို့ တိုက်ခိုက် လိုက်သည်ကို သူ နည်းနည်းမှ မမျှော်လင့်ပါ။

"ဒီလို မပြောလို့ တခြား ဘယ်လိုများကော ပြောစရာ ရှိသေးလို့လဲ၊ ခင်ဗျားတို့ဟာ အင်မတန် ထက်မြက်တဲ့ လူငယ်တယောက်ရဲ့ အနာဂတ် ဘဝကို စတေးပြီး ဩဇာ အာဏာ ရှိတဲ့ လူတယောက်ရဲ့ အမျက် ဒေါသကို ပြေငြိမ်းအောင် လုပ်လိုက်ကြတာပဲ"

"မစ္စတာ ရေးနိုးဟာ ခင်ဗျားအတွက် အများကြီး လုပ်ပေးခဲ့ပါတယ်"

ဗရက်ဒီက ထောက်ပြလိုက်သည်။

"သိပ်ဟုတ်တာပေါ့၊ ဒီအကြောင်းကို ကျုပ်ထက် ပိုပြီး ဘယ်သူမှ မသိဘူး၊ ဒါပေမဲ့ အဲဒီအတွက် သူ့ဘက်က ရပ်တည်စရာ မလိုဘူး၊ ဒေါက်တာ ဂရန့်ဟာ အလွဲအမှား ကုသပါတယ်လို့ ဘယ်သူမှ သက်သေ မပြနိုင်ဘူး၊ ဘယ်သူမှ သက်သေ ပြနိုင်မှာလဲ မဟုတ်ဘူး"

"ရေးနိုးရဲ့ ရှေ့နေတွေကတော့ သူတို့ သက်သေပြနိုင်တယ်လို့ ယူဆ ထားလိမ့်မယ်၊ သူတို့အနေနဲ့ ဘယ်လောက် သေချာသလဲဆိုရင် ကျွန်တော်တို့နဲ့ စေ့စပ် ပြေငြိမ်းဖို့တောင် မစဉ်းစားသလောက် ပဲ"

ဗရက်ဒီက ဝင်ပြောသည်။

ဆိုဗို အသံမြှင့်လျက်

"ကျုပ် ထပ်ပြောမယ်၊ အခုအထိ ဘယ်သူမှ သက်သေ မပြနိုင်သေးဘူး၊ နောက် ဘယ်တော့မှလဲ ပြနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ကျုပ် လက်ခံအောင် ဘယ်သူမှ သက်သေ မပြနိုင်ဘူး"

"ဂျူရီလူကြီးတွေ လက်ခံအောင် သူတို့ သက်သေ ပြနိုင်ရင် ပြီးတာပဲ"

ဝေါလားက ပြောလိုက်သည်။

"အဲဒီလို ပြနိုင်လဲ ခရစ် ဂရန့်မှာ အပြစ် မရှိဘူးလို့ ကျုပ် ယူဆတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အခုလို ကျုပ် ပြောနေတာက သူ့မှာ အပြစ်မရှိတဲ့ အကြောင်း တခုတည်းကြောင့် မဟုတ်ဘူး၊ ဂရန့်ဘက်က ကျုပ်တို့ မရပ်တည်ဘူးဆိုရင် ကျုပ်တို့ ဆေးရုံကြီး ဘာဖြစ်သွားမလဲ၊ ကျုပ်တို့ ဆေးတက္ကသိုလ်ကြီး ဘာဖြစ်သွားမလဲဆိုတာ ကျုပ် စိတ်ထဲမှာ တွေးနေမိလို့ပဲ၊ ကျုပ်တို့ဟာ ပြဿနာတခု ပေါ်လာတာနဲ့ တပြိုင်နက် ကျုပ်တို့ရဲ့ ဆရာဝန်ကလေးတွေကို စွန့်ပစ် လိုက်တတ်တယ်လို့ သတင်း ထွက်လာရင် အလားအလာ ရှိတဲ့ လူတော် လူကောင်းတွေကို ကျုပ်တို့ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး စည်းရုံး သွားနိုင်မလဲ၊ ကျုပ်တို့ဆီမှာ အလုပ် လုပ်အောင် ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ခေါ်ယူနိုင်မလဲ၊ ကနေ့ခေတ်မှာ ကျုပ်တို့ဟာ လူတော်ကလေးတွေကို လိုချင်တယ် ဆိုလို့ရှိရင် သူတို့အတွက် အခြေအနေ အကောင်းဆုံး ဖန်တီး ပေးရမယ်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သူ ကျုပ်တို့ဆီကို ရောက်နေတဲ့ နှစ်နှစ်အတွင်းမှာ သူ့ကို တခြား ဆေးရုံကြီး ဆယ်ခုလောက်က အလုပ် ခေါ်ကြတယ်။

"ကျုပ် ပြောလိုက်မယ်၊ ခင်ဗျားတို့ဟာ ဒီအမှုကိစ္စကို အလျှော့ပေး ကျေအေးလိုက်မယ် ဆိုရင် ဒီဥစ္စာဟာ ကျုပ်တို့ ဆေးရုံကြီးပေါ်မှာ အမည်းစက်ကြီးအဖြစ် စွန်းသွားလိမ့်မယ်၊ ကျုပ်တို့ဆီကို လာမယ့် လူငယ်တိုင်းက သူတို့ကိုယ် သူတို့ ပြန်မေးလိမ့်မယ်။

"မက်ထရိုပိုလီတန် ဆေးရုံကြီးမှာ ငါ အလုပ်ဝင်ပြီး တခုခုများ ပြဿနာ ဖြစ်ခဲ့ရင် သူတို့ ငါ့ကို ယဇ်ပလ္လင်မှာ တင်ပြီး စတေးကြမလားပဲ၊ လူငယ်အများစုဟာ ဒီကို လာကြတော့မှာ မဟုတ်ဘူး၊ သူတို့ မလာမှာ သေချာတယ်"

"ဒေါက်တာက ကျွန်တော်တို့ကို ဘာလုပ်စေချင်သလဲ"

ဝေါလားက မေးခွန်း ထုတ်လိုက်သည်။

"တစ်၊ ခင်ဗျားတို့ ဒီအမှုကို မကျေအေးရဘူး၊ ကျေအေးတဲ့သဘောဟာ ဒေါက်တာ ဂရန့်မှာ အပြစ် ရှိတယ်လို့ ဝန်ခံတဲ့သဘောပဲ၊ နှစ်၊ ဒေါက်တာ ဂရန့်ကို ကျုပ်တို့ အတတ်နိုင်ဆုံး အကာအကွယ် ပေးရမယ်"

မိုက် ဆိုဗို ကြေညာလိုက်သည်။

"ကျွန်တော်တို့ အဲဒီလိုပဲ လုပ်ပြီ ထားပါတော့၊ တကယ်လို့ ရှုံးသွားရင် သူ အများကြီး နစ်နာ ဆုံးရှုံးရမယ်ဆိုတာ ဆရာကြီး စဉ်းစားမိရဲ့လား"

ဝေါလားက မေးလိုက်သည်။

"ကျုပ်တို့ နိုင်မယ်လို့ ကျုပ် မပြောဘူး၊ ကျုပ်ပြောတာက ကျုပ်တို့ တိုက်ဖို့ပဲ"

ဆိုဗို ရှောင်တိမ်းကာ ဖြေသည်။

"ကုန်ကျမယ့် စရိတ်တွေ ရှိတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ တိုက်ပြီး ကျွန်တော်တို့ ရှုံးခဲ့ရင် ကုမ္ပဏီက အာမခံတဲ့ ငွေထက် ပိုတာကို ဆေးရုံကြီးက ခံရလိမ့်မယ်"

ရိုဆင်တီက ထောက်ပြသည်။

"တိုက်ပွဲတခုကို တိုက်တယ်ဆိုရင် အရှုံးဆိုတာ ရှိနိုင်တာပဲ"

ဆိုဗို တုံ့ပြန်သည်။

"ခင်ဗျားပြောတာ အဖြေ မဟုတ်ဘူး မိုက်"

ရိုဆင်တီ ဒေါသတကြီး ပြောလိုက်သည်။

"ခင်ဗျားက ဘယ်လိုအဖြေမျိုးကို လိုချင်လို့လဲ၊ ရုံးတော်က ချမှတ်တဲ့ငွေကို ကျွန်တော် ပေးပါမယ်လို့ ဘဏ်မှာ ကျုပ်က လက်မောင်းသွေးဖောက်ပြီး လက်မှတ် ထိုးထားရမှာလား၊ ကောင်းပြီ အဲဒါဆိုရင် ကျုပ် လက်မှတ် ထိုးထားမယ်"

"မဟုတ်တာဘဲ မိုက်၊ ဘယ်သူကမှ ဒီလို လုပ်ရမယ်လို့ မပြောပါဘူး"

ဥက္ကဋ္ဌ ဗရက်ဒီက ဆွေးနွေးပွဲကို အဆုံးသတ်သောအနေဖြင့် ဝင်ပြောသည်။

"အဲဒီ သူငယ်ကလေးကို အကာအကွယ် ပေးဖို့ ကျုပ် လိုချင်တယ်"

ဆိုဗိုက အခိုင်အမာ ဆိုလိုက်သည်။ ဆွေးနွေးပွဲကို နိဂုံးချုပ်ရန် အချိန်တန်ပြီဟု ဗရက်ဒီ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

"ဒီမယ် မိုက်၊ ခင်ဗျားအခြေအနေကို ကျွန်တော်တို့ နားလည်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့ဟာ ဒီဆေးရုံကြီးအပေါ်မှာ တာဝန်ရှိတဲ့ အုပ်ချုပ်ရေး အဖွဲ့ဝင် လူကြီးတွေ ဖြစ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ဟာ ပြဿနာ တခု ပေါ်လာတဲ့အခါမှာ အခြေအနေနဲ့ ကိုက်ညီတဲ့ မှန်ကန်တဲ့ သင့်တင့်တဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ချမှတ်ရမယ်၊ ခင်ဗျားက ဆေးရုံကြီးရဲ့ ဝန်ထမ်းတဦးအနေနဲ့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို လိုက်နာရမယ်"

ဆိုဗို ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။ သဘောတူသည့်အနေဖြင့် မဟုတ်ပါ။ ဗရက်ဒီ ပြောသည့် အချက်ကို အသိအမှတ် ပြုသည့်အနေနှင့်သာ ဖြစ်သည်။ သူသည် သူ၏ ပညာရပ် နယ်ပယ်တွင် အဘယ်မျှပင် ကြီးကျယ်သည်ဖြစ်စေ အဆုံးသတ်တွင်ကား

သူသည် လခစား ဝန်ထမ်း တဦးသာ ဖြစ်ပေသည်။ အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့က ဆုံးဖြတ်သည်ကို သူ လက်ခံရမည်။ သို့သော် သူ့လက်ထဲမှာ ဖဲ တချပ် ရှိနေပါသေးသည်။

"လူကြီးမင်းများ ခင်ဗျာ၊ လူကြီးမင်းတို့ဟာ အရေးကြီးတဲ့ အချက် တချက်ကို သတိမပြုမိဘဲ ရှိနေကြပါတယ်၊ အဲဒါကတော့ လွဲမှားကုသခြင်း အမှုတွေမှာ အာမခံ ကုမ္ပဏီဟာ အာမခံထားတဲ့ လူတွေရဲ့သဘောတူညီချက် မရရှိဘဲနဲ့ စေ့စပ် ကျေအေးခြင်း မပြုလုပ်နိုင်ပါဘူး၊ ကျုပ် အခု ပြောနိုင်တာကတော့ ဒီကိစ္စမှာ ဒေါက်တာ ဂရန့် ဘယ်နည်းနဲ့မှ သဘောတူမှာ မဟုတ်ပါဘူး၊ သည့်အတူ ကျုပ်လဲ လုံးဝ သဘောမတူပါဘူး"

ဆိုဗို၏ ကြေညာချက် အဖွဲ့ဝင် လူကြီးများ၏ ခေါင်းထဲသို့ ရောက်သွားသည်အထိ စောင့်ဆိုင်း နေပြီးနောက် ဝေါလား တုံ့ပြန်သည်။

"ဒေါက်တာ ပြောတာ မှန်ပါတယ်၊ အတိုင်းအတာ တခုအထိပေါ့"

"ဘယ် အတိုင်းအတာ အထိလဲ"

ဆိုဗို မေးလိုက်သည်။

"ဒေါက်တာ ဂရန့်ရဲ့အာမခံ ကိစ္စ၊ ဒေါက်တာရဲ့ အာမခံကိစ္စဆိုရင် စေ့စပ် ကျေအေးမှုကို ဒေါက်တာတို့ တားနိုင်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အခုကိစ္စက ဆေးရုံကြီးရဲ့ အာမခံကိစ္စ ဖြစ်နေတယ်၊ ဆေးရုံကြီးကိစ္စကို ကျွန်တော်တို့ ကျေအေးဖို့ လုပ်တဲ့နေရာမှာ ဒေါက်တာ ဂရန့်လဲ မကန့်ကွက် မတားဆီးနိုင်ပါဘူး၊ ဒေါက်တာလဲ မကန့်ကွက် မတားဆီးနိုင်ပါဘူး"

မိုက် ဆိုဗို ခေတ္တ တုံ့ဆိုင်းနေသည်။ အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပြင်ဆင်နိုင်ရန် မည်သို့ ငြင်းခုံရမည်နည်းဟု စဉ်းစား ချိန်ဆနေခြင်း ဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံးတွင်မှ သူ ပြောသည်။ ယခုတကြိမ်တွင် တိုးတိုးညင်ညင်လေးပင် ပြောလိုက်သည်။

"အဲဒီလိုဆိုရင် ကျုပ် အလုပ်က နုတ်ထွက်ပါတယ်"

"အို... မိုက်၊ အဓိပ္ပာယ် မရှိတာ မလုပ်ပါနဲ့"

ဆိုင် ရိုဆင်တီ ကမန်းကတန်း ပြောသည်။

"အဓိပ္ပာယ် မရှိတာ ဟုတ်လား၊ သူ့ရဲ့အရည်အချင်းနဲ့ သူ့ရဲ့ကိုယ်ကျင့်တရားကို ကျုပ် ကောင်းကောင်း ယုံစားတဲ့ လူငယ်တယောက်ဘက်က ရပ်တည်တာဟာ အဓိပ္ပာယ် မရှိတဲ့ အလုပ်လား"

ထို့နောက် ဆိုဗို တဖက်သို့ လှည့်လိုက်ပြီး အခန်းထဲမှ လျှောက်ထွက်သွားသည်။ ရိုဆင်တီ ထိုင်ရာမှ ထလိုက်ပြီး

"ကျွန်တော် သူ့နောက်ကို လိုက်သွားမယ်၊ ကျွန်တော် သူနဲ့ ပြောမယ်"

သို့ရာတွင် ဗရက်ဒီက တားလိုက်သည်။

"မလိုက်ပါနဲ့ ဆိုင် မလိုက်ပါနဲ့၊ ခဏ နေပါဦး" ထို့နောက် ဗရက်ဒီ အတန်ကြာ စဉ်းစား ချိန်ဆနေသည်။ ပြီးမှ

"နှစ်ဆယ့်တစ်နှစ်၊ ဒီဆေးရုံကြီးမှာ နှစ်ပေါင်း နှစ်ဆယ့်တစ်နှစ်တိတိ တာဝန် ထမ်းဆောင်ခဲ့ပြီးမှ သူ ဒီစကားကို ပြောတာပဲ၊ ဆရာဝန်ကလေး တယောက်ကို သံယောဇဉ် ရှိရုံနဲ့တော့ ဒီစကားမျိုးကို ဘယ်သူမှ မပြောဘူး၊ အဲဒီ ဆရာဝန်ကလေးကို သူ့သားအရင်းလို သဘော ထားဦးတော့ မပြောသေးဘူး၊ ဟုတ်ပြီ၊ ကျွန်တော်တော့ သူပြောတဲ့စကားတွေကို သဘောပေါက် လာပြီ။ အခုကိစ္စဟာ ကျွန်တော်တို့ ဆေးရုံကြီးနဲ့ ကျွန်တော်တို့ ဆေးတက္ကသိုလ်ကို ဝင်ဆောင့်တာပဲလို့ သူ မြင်တယ်၊ မိုက် ဆိုဗိုဟာ ဒီဆေးရုံကြီးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အများကြီး အနစ်နာခံခဲ့တယ်၊ သူဟာ ကျွန်တော်တို့ ဆေးရုံကြီးနဲ့ ဆေးတက္ကသိုလ် တိုးတက် ကောင်းမွန်ရေး အတွက် တောင်းပန်ခဲ့တယ်၊ တောင်းခံခဲ့တယ်၊ သည်းခံခဲ့တယ်၊ ဒီလိုလူမျိုးတယောက်ဟာ ဘယ်နည်းနဲ့မှ စိတ်ရှုးပေါက်ရာကို လျှောက်မလုပ်ဘူး၊ အခုပြဿနာက ဆရာဝန်ကလေး တယောက်ရဲ့ပြဿနာက မဟုတ်တော့ဘူး၊ မိုက် ဆိုဗိုလို လူတယောက်ကို အရှုံးခံမလား၊ ဒါမှမဟုတ် ကျွန်တော်တို့ တိုက်ပွဲကို ရင်ဆိုင်ကြမလားဆိုတဲ့ ပြဿနာပဲ၊ ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော့် သဘောထားကို ပြောရရင်တော့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ရပ်တည်ချက်ကို အားလုံးပြန်ပြီး စဉ်းစားသင့်တယ်၊ ကျွန်တော်တို့ အစည်းအဝေး ပြန်ကျင်းပဖို့ တယောက်ယောက်က အဆိုတင်သွင်းမယ်ဆိုရင်"

"ကျွန်တော်တို့ဟာ မိုက် ဆိုဗိုအတွက် စိတ်လှုပ်ရှားပြီး လုပ်တာမျိုး"

ဝေါလားက ကြားဖြတ်လိုက်ရာတွင် ဗရက်ဒီက

"တော်တော့၊ အခုကိစ္စက စိတ်လှုပ်ရှားတဲ့ကိစ္စ မဟုတ်ဘူး၊ သူပြောသွားတဲ့ စကားက ရှင်းတယ်၊ မက်ထရိုပိုလီတန် ဆေးရုံကြီး ပျက်စီးသွားတာကို ထိုင်ကြည့်နေမယ့်အစား အလုပ်က သူ နုတ်ထွက်မယ်၊ ဒီလိုလူတယောက် သူ့လုပ်ငန်းကြီး တခုလုံးကို စွန့်လွှတ်တာဟာ စိတ်လှုပ်ရှားလို့ မဟုတ်ဘူး၊ အစည်းအဝေး ပြန်လုပ်ဖို့ ဘယ်သူ အဆို တင်သွင်းမလဲ"

မစ္စက် ဖော့စတား အဆို တင်သွင်းသည်။ ဆိုင် ရိုဆင်တီက ထောက်ခံသည်။

မက်ထရိုပိုလီတန် ဆေးရုံကြီး၏ အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့သည် အချိန်နှစ်နာရီကျော်ကျော် အကြိတ်အနယ် ဆွေးနွေးပြီးနောက် အမှုကို စေ့စပ်ကျေအေးခြင်း မပြုရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြ သည်။

※※※

(၈)

"ဒေါ်လာ နှစ်သောင်း၊ ဟုတ်လား"

ခရစ် ဂရန့် မည်သို့မျှ မယုံကြည်နိုင်ဟန်ဖြင့် ထပ်မံ ရေရွတ်လိုက်သည်။

"ဟုတ်တယ် ခရစ်၊ သူ တောင်းတဲ့ ပိုက်ဆံပဲ"

မိုက် ဆိုဗိုက လေးကန်စွာ ပြန်ပြောသည်။

ခရစ် ခေါင်းကို ယမ်းခါသည်။

မိုက်က

"သူဟာ လူကောင်းတယောက်ပဲ၊ ဒီမြို့က အမှုလိုက် ရှေ့နေတွေထဲမှာတော့ အတော်ဆုံး ရှေ့နေ တယောက်ပဲ၊ စာတွေ ပေတွေ ရေးရလို့ ကုန်တဲ့အချိန် အမှုမလိုက်ခင် အကြို မေးမြန်းတာနဲ့ အမှု စစ်မေးတဲ့ ကာလတလျှောက်လုံး ကုန်ဆုံးမယ့်အချိန်တွေကို တွက်ပြီး နာရီနှုန်းနဲ့ တောင်းတာ၊ ဒါ ကနေ့ ရှေ့နေတွေရဲ့လုပ်ထုံးလုပ်နည်းပဲ၊ အားလုံး တွက်လိုက်တော့ ဒေါ်လာနှစ်သောင်း ဖြစ်သွားတယ်"

"ကျွန်တော်ရဲ့ တနှစ်စာ ဝင်ငွေပဲ"

ခရစ်က ပြောလိုက်သည်။

"ဒါ့ထက် ပိုချင်တောင် ပိုဦးမယ်"

ဆိုဗိုက သတိပေးသည်။

"ကျွန်တော်တို့က ကိုယ့်ရှေ့နေ ကိုယ် ငှားရမှာလား"

ခရစ်က နောက်ဆုံးတွင် မေးလိုက်သည်။

မိုက် ဆိုဗိုသည် အုပ်ချုပ်ရေး အဖွဲ့နှင့် သူ ထိပ်တိုက် တွေ့ရှိပုံကို ခရစ်အား ပြောမပြခဲ့ပါ။ သို့သော် ထိုသို့ တွေ့ဆုံရပြီးနောက် အဘိုးကြီး သဘောပေါက်သွားတာ တခု ရှိသည်။ ဤအကြိမ်တွင် သူ အနိုင်ရရှိလိုက်သော်လည်း နောက်တကြိမ်တွင် ကံကောင်းဖို့ကား မလွယ်ချေ။ ယင်းကြောင့် သူသည် ကိုယ်ပိုင်ရှေ့နေ ငှားရမ်းရေးကို ကြိုးပမ်းနေခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့သော် ရှေ့နေခက မစဉ်းစားရဲလောက်အောင်

ဖြစ်နေသည်။

မိမိဘဝတလျှောက်လုံး စာပေ သင်ကြားရေး၊ ဆေးကုသရေး၊ သုတေသန လုပ်ငန်းများတွင် မြှုပ်နှံထားသော ဆိုဗိုလို လူတယောက်တွင် ငွေကြေးဥစ္စာ အမြောက်အမြား မရှိပါချေ။ သူရရှိသော လစာကို စတော့လုပ်ငန်း၊ အိမ်ရာလုပ်ငန်းနှင့် တခြား လုပ်ငန်းကြီးများ တွင် အစု ပါဝင်ထားနိုင်သော်လည်း မိုက်ဆိုဗိုသည် ငွေကြေး အနည်းငယ်မျှကိုသာ စုဆောင်းထားလေသည်။ ဒေါ်လာနှစ်သောင်းဆိုသော ငွေသည် သူ၏ ရှိစုမဲ့စုကလေး ပြုတ်ပြုတ်ပြုန်းမတတ် ရှိပေသည်။

"ကျွန်တော်တို့ ကိုယ့်ရှေ့နေ ကိုယ် ငှားရမယ်ဆိုတာ တကယ်ပဲလား"

ခရစ်က ရှေ့နေ မငှားဘဲ ဖြစ်နိုင်မလားဟူသော သဘောဖြင့် မေးလိုက်ပြန်သည်။

မိုက် ခေါင်းညိတ်သည်။

"ကောင်းဝဲနဲ့ တွေ့ပြီးတဲ့ နောက်ပိုင်းမှာ ကိုယ့်ရှေ့နေ ကိုယ် ငှားရမယ်ဆိုတာ အမှန်ပဲ၊ အခုပဲ သူတို့က မင်းကို မှတ်တမ်းတွေ ဖျက်ဆီးပစ်ဖို့ ပြောနေကြပြီ၊ နောက်ကို ဘာပြောဦးမလဲဆိုတာ ဘယ်သူ သိမလဲ၊ သူတို့ လုပ်ခိုင်းတာကို မင်းက ငြင်းခဲ့ရင်... ငြင်းမှာလဲ အမှန်ပဲ၊ ကိုယ်တို့ကို သူတို့က အကာအကွယ်ပေးပါတော့မလား၊ ကိုယ်တို့မှာ ကိုယ်တို့အနေနဲ့ ယုံရမယ့် လူတယောက် လိုတယ်၊ ကိုယ်တို့အတွက် အလုပ် လုပ်ပေးမယ့် လူတယောက် လိုတယ်၊ ကိုယ်တို့အတွက် သက်သက် လုပ်ပေးမယ့် လူပေါ့"

"ဒါပေမဲ့ ကောင်းဝဲ ပြောသွားတာက ကျွန်တော်တို့ ရှေ့နေဟာ အကြံပေးရုံပဲ ပေးနိုင်မယ်၊ တရားခွင်မှာ ဘာမှ တရားဝင် မလျှောက်လဲနိုင်ဘူးတဲ့"

"ကိုယ်နဲ့ တိုင်ပင်တဲ့ ရှေ့နေကလဲ ဒီအတိုင်းပဲ ပြောတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်တို့ဟာ ကိုယ့်ကို အာမခံ ကုမ္ပဏီက ဘယ်လောက် အကာအကွယ် ပေးနေတယ်ဆိုတာကို ဥပဒေကြောင်းအရ သိထားနေဖို့ လိုတယ်တဲ့"

"ဒါပေမဲ့ ရှေ့နေခက ဒေါ်လာ နှစ်သောင်းတောင်"

မိုက်သည် စားပွဲပေါ်မှ ဆေးတံကို လှမ်းယူလိုက်သည်။ သူသည် နှလုံးရောဂါဖြစ်ပြီး နောက်ပိုင်းတွင် ဆေးတံကို မသောက်ဘဲ အာသာပြေ စုပ်ရုံသာ စုပ်သည်။ သူသည် ဆေးတံကို တယုတယ ကိုင်ကြည့်နေပြီးနောက် ပါးစပ်တွင် တပ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် သူသည် အတန်ကြာအောင် စဉ်းစား ချိန်ဆနေသည်။ ပြီးမှ...

“ဒီမယ် ခရစ်၊ ရှေ့နေငယ်ငယ် တယောက်ဆိုရင် ဘယ့်နှယ်လဲ၊ ဒေါ်လာနှစ်သောင်း အတန်းအစား ထဲက မဟုတ်ဘူးပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ တော်ရမယ်၊ တတ်ရမယ်၊ ကောင်းရမယ်၊ တက္ကသိုလ်က အမှတ်ကောင်းကောင်းနဲ့ အောင်ခဲ့ရမယ်၊ ဥပဒေ အကျိုးဆောင်အဖွဲ့တခုမှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ လုပ်ခဲ့ဖူးရမယ်၊ ရှေ့နေခကလဲ နည်းရမယ်”

“နည်းရမယ်ဆိုတာ ဘာကို ပြောတာလဲ”

ခရစ်က မေးလိုက်သည်။ သူ့ခေါင်းထဲတွင် ဒေါ်လာနှစ်သောင်း ဆိုသည်က စွဲနေသည်။

“နည်းရမယ် ဆိုတာက ကိုယ်တို့ ပေးသလောက်ပေါ့”

“တယောက်က ဒေါ်လာနှစ်သောင်း တောင်းပြီး တယောက်က ကျွန်တော်တို့ ပေးသလောက် ဆိုတာ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဖြစ်နိုင်မလဲ”

“ဖြစ်နိုင်တဲ့ အကြောင်းကတော့ အဲဒီ မိန်းကလေးအပေါ်မှာ ကိုယ့်ကျေးဇူးတွေ ရှိနေတယ်”

“မိန်းကလေး ဟုတ်လား”

ခရစ် တအံ့တသြ မေးလိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ်၊ မိန်းကလေး တယောက်ပဲ၊ သူ့မှာ ကိုယ့်ကျေးဇူး ရှိနေတယ်၊ သူက အဲဒီကျေးဇူးကို ပြန်ဆပ်နိုင်မယ့် အခွင့်အရေးကို သူ စောင့်နေတယ်၊ အဓိပ္ပာယ်ကတော့ အဲဒါပဲ”

“ကျေးဇူး ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်၊ သူ့အသက်ကို ကိုယ် ကယ်ခဲ့တာပဲ၊ သူက နေ့မစေ့ လမစေ့ ဖွားတာပဲ၊ သူ အသက်ရှင်ပါ့မလားဆိုတာ အင်မတန် စိုးရိမ်နေရတဲ့ အခြေအနေပဲ”

“ဆရာကြီး သူ့ကို သေမင်းလက်က ဆွဲယူခဲ့တာပေါ့”

ခရစ် ကောက်ချက်ချလိုက်သည်။

မိုက် ခေါင်းညိတ်သည်။

“သူ့မိဘတွေက ကျေးဇူးတင်လွန်းလို့ ကိုယ်နဲ့ ရို့စ်ကို ခေါင်းကိုင်မိဘ လုပ်ခိုင်းကြတယ်၊ သူက ကိုယ်တို့ကို အန်တီ ရို့စ်နဲ့ အန်ကယ် မိုက်လို့ ခေါ်တယ်၊ အင်း… ရို့စ် ရှိတုန်းကပေါ့”

“မိန်းကလေးတယောက်”

“အင်မတန် ဉာဏ်ကောင်းတဲ့ မိန်းကလေးတယောက်ပဲ၊ တကယ် တော်တယ်၊ တကယ် ကောင်းတဲ့ မိန်းကလေးတယောက်ပဲ၊ သူက မောင်ရင့်ကို မှတ်တမ်းတွေလဲ ဖျက်ခိုင်းမှာ မဟုတ်ဘူး၊ တခြား မဟုတ်တာတွေလဲ ဘာမှ လုပ်ခိုင်းမှာ မဟုတ်ဘူး၊ သူ့အနေနဲ့ ကိုယ်တို့ကို အတတ်နိုင်ဆုံး အကြံကောင်း ဉာဏ်ကောင်းတွေ ပေးလိမ့်မယ်၊ ကိုယ်တို့ လိုက်နာနိုင်မယ့် အကြံဉာဏ်တွေပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ်”

“ရှေ့နေခကိစ္စတော့ ပြေလည်သွားပြီပေါ့”

ခရစ် ပြောလိုက်သည်။ ပထမဆုံးအကြိမ် သူ ပြုံးလိုက်သည်။

“ရှေ့နေခ ကိစ္စက ပြေလည်သွားတာ မဟုတ်ဘူး၊ သူဟာ ကိုယ်တို့ကိစ္စကိုလဲ ကောင်းကောင်း ဆောင်ရွက်နိုင်တယ်၊ ကိုယ်ပြောတာ မောင်ရင် လက်မခံနဲ့ဦး၊ မောင်ရင် သူနဲ့ အလျင် တွေ့ကြည့်ဦး၊ ကိုယ်တို့မှာ ကိုယ်တို့နှစ်ယောက်စလုံးက ယုံကြည် စိတ်ချရမယ့် လူတယောက် ရှိနေဖို့ လိုတယ်”

“ဟုတ်တယ်၊ ကောင်းတယ်”

ခရစ် သဘောတူလိုက်သည်။

မိုက်က သူ၏ အတွင်းရေးမှူးကို မစ္စ လော်ရာ ဝင်းတားထံ ဖုန်းဆက်စေသည်။

“လော်ရာလား၊ အန်ကယ် မိုက်ပါ၊ အန်ကယ် အခု ဒီမှာ အန်ကယ်ရဲ့တွဲဖက်နဲ့ အတူ ရှိနေတယ်၊ အန်ကယ်နဲ့ တွဲဖက် တရားခံလို့ ပြောရမလား၊ မင်းတို့နှစ်ယောက် အလျင်တွေ့ပြီး အမှုကိစ္စကို ဆွေးနွေးလိုက်ကြရင် ကောင်းမလားလို့ အန်ကယ် သဘောရတယ်၊ နေဦး၊ အန်ကယ် မေးလိုက်ဦးမယ်”

မိုက်သည် ခရစ်ဘက်သို့ လှည့်ပြီး

“ဘယ်အချိန် တွေ့မလဲ”

“ကျွန်တော် ကနေ့ည ရှစ်နာရီ အထိ ခုတ်ခွဲခန်းမှာ ရှိနေမယ်၊ အရေးပေါ် ကိစ္စတွေ မရှိရင် ရှစ်နာရီခွဲဆိုရင် ဘယ့်နှယ့်လဲ”

မိုက်က ခရစ်၏ စကားကို တဖက်သို့ ပြောကြားလိုက်သည်။ ထို့နောက် ခရစ်ဘက်သို့ တဖန် ပြန်လှည့်ပြီး

"ဘယ်မှာ တွေ့မလဲ"

"ဘယ်မှာပဲ ဖြစ်ဖြစ်ပေါ့၊ သူ့ရုံးခန်း ဒါမှမဟုတ် သူ အဆင်ပြေမယ့် တနေရာပေါ့"

မိုက် တယ်လီဖုန်းတွင် စကား ပြန်ပြောသည်။

"ဒီမှာတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ မင်းတို့နှစ်ယောက် တွေ့တာကို ဆေးရုံက လူတွေ မသိစေချင်သေးဘူး၊ ခရစ်အခန်းမှာလဲ မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ သူက ဆေးရုံဝင်းထဲမှာ နေတာ၊ ဟိုလို ဒီလို တွေးကြမှာကို ကိုယ် မလိုလားဘူး၊ အီတလီ စားသောက်ဆိုင် ကောင်းကောင်း တခု ရှိတယ်၊ ကိုယ်နဲ့ ကောင်းကောင်း သိတယ်၊ လာ စကာလာ တဲ့၊ အဲဒီမှာ ကိုယ့် ဧည့်သည်အနေနဲ့ မင်းတို့နှစ်ယောက်အတွက် စားပွဲတလုံး စီစဉ်ပေးမယ်၊ စားသောက်ဆိုင် ပိုင်ရှင်ကို ကိုယ့်နာမည် ပြောလိုက်၊ သူက မင်းတို့ စားတာ သောက်တာကို ကိုယ့်စာရင်းထဲ ထည့်လိုက်မယ်၊ အဲဒီ စာရင်းကိုလဲ သူက ဘယ်တော့မှ အပေး မခံဘူး၊ အဲဒီတော့ လာ စကာလာ ပေါ့၊ ရှစ်နာရီခွဲပေါ့ ဟုတ်လား၊ ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီ ဆိုင်ပဲပေါ့၊ သမီး မှတ်မိသားပဲ၊ သမီး ဆယ်တန်းအောင်တုန်းက သမီးကို ကိုယ်နဲ့ ရို့စ်တို့ ခေါ်သွားတဲ့ စားသောက်ဆိုင်ပေါ့"

မိုက် တယ်လီဖုန်းကို ချလိုက်ပြီးနောက်

"ရှစ်နာရီခွဲ၊ လာ စကာလာ၊ ဘယ်လို သွားရတယ်ဆိုတာ ကိုယ် ပြောမယ်"

※※※

ခရစ်သည် သူ၏ သုတေသန လုပ်ငန်းတွင် ကြိုးစားပြီး အာရုံ စူးစိုက်သည်။ မရပါ။ သူ့ကို လွဲမှား ကုသမှုဖြင့် တရားစွဲဆိုမည့်အကြောင်း ပထမအကြိမ် ကြားသိရစဉ်က သူသည် နည်းနည်းကလေးမှ ဂရုမထားပါ။ ခုခံ တိုက်ခိုက်ရန် အသင့် ရှိသည်။ သူ၏ ကုသမှု မှန်ကန်ကြောင်း သူ ယုံကြည်သည်။ သူ့မှာ အပြစ် မရှိကြောင်း ပြသနိုင်မည် ဖြစ်သည်။

သို့သော် ကောင်းဝဲနှင့် တွေ့ရပြီးသည့် နောက်ပိုင်းတွင်ကား ဥပဒေကိစ္စတွေကို စိတ်ရှုပ် ငြီးငွေ့ လာမိတော့သည်။ သူ ယခု တွေ့ကြုံနေရသည်က ရုပ်မြင်သံကြားတွင် တွေ့မြင်နေရသော တရားခွင် ပြယုဂ်မျိုး မဟုတ်ပါ။

ခရစ်သည် သူ၏ စာတမ်းသစ်တွင် အာရုံစိုက်သည်။ မရပါ။ သူ၏ စိတ်အာရုံတို့က ဥပဒေ ကိစ္စများသို့ ရောက်ရှိနေသည်။ မိုက် ဆိုဗိုသည် အဘယ်ကြောင့် အခြားသော ဥပဒေ ပညာရှင်များနှင့် တိုင်ပင်ရန်

စိတ်အားထက်သန်နေသနည်း။ သူတို့သည် ရပိုင်ခွင့် ရှိသော ဆေးရုံကြီး၏ အကာအကွယ် ပေးမှုကို မရနိုင်တော့ဟု မိုက် ဆိုဗို သံသယ ရှိနေချေပြီလား။

နောက်ပြီးတော့ အမျိုးသမီး ရှေ့နေတယောက်တဲ့။ မိုက် ပြောပုံအရဆိုလျှင် အမျိုးသမီးကြီး တယောက်ပင် မဟုတ်ချေ။ မိန်းကလေးတယောက်သာ ဖြစ်ချေသည်။ သို့ဖြင့် သူသည် လုပ်လက်စ အလုပ်များကို ပစ်ထားခဲ့ပြီး မြို့ထဲသို့ ထွက်ခဲ့သည်။ လာ စကာလာ စားသောက်ဆိုင်သို့ ဖြစ်သည်။

လာ စကာလာသို့ ရောက်ရှိသောအခါ ပိုင်ရှင်လည်းဖြစ်သော စားဖိုမှူးလည်း ဖြစ်သော ဂီဒိုက ခရစ်ကို ချက်ချင်းပင် မှတ်မိဟန် ရှိသည်။

"မိုက် ဆိုဗိုရဲ့ မိတ်ဆွေ ဆရာဝန်ကလေး မဟုတ်လား"

"ဟုတ်ပါတယ်"

"အတော်ပဲ၊ အမျိုးသမီးကလေးတော့ ရောက်တောင်နေပြီ၊ ဒေါက်တာ့ကို စောင့်နေတယ်"

ဂီဒိုက သူ့လက်ထဲတွင် ကိုင်ထားသော ဟင်းညွှန်းစာရွက်ဖြင့် အခန်းထောင့် တနေရာရှိ စားပွဲကို ညွှန်ပြလိုက်သည်။ သူ ပြရာဆီသို့ ခရစ် လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ဘုရားသခင် ကယ်တော်မူပါ။ မိန်းကလေးက အသက် နှစ်ဆယ်လောက်ပဲ ရှိဦးမည်။ အဝေးမှ လှမ်းမြင်ရသည့်အတိုင်းဆိုလျှင် မိန်းကလေးသည် သေးသေးသွယ်သွယ်ကလေးလည်း ဖြစ်ပေသည်။ အကယ်၍ ရှေ့နေများသည် သူတို့၏ ကိုယ်အလေးချိန်အရ ရှေ့နေခ ယူသည်ဆိုလျှင် သည်မိန်းကလေးအတွက် သူ ကောင်းကောင်း ပေးနိုင်ပါသည်။

ခရစ်သည် ဂီဒို၏ နောက်မှ လိုက်ပါသွားရင်း သူမကို မျက်ခြည်မပြတ် ကြည့်ရှုလျက် ရှိသည်။ သူမက အသားဖြူသည်။ ဆံပင်ကို သေသေသပ်သပ်နှင့် မိန်းမဆန်ဆန် ထုံးဖွဲ့ထားသည်။ သူမ၏ ကိုယ်တွင်က အညိုရင့်ရင့် ပိုးဝတ်စုံ၊ လည်ပင်းတွင်ကား အနီရင့်ရင့်ကလေး။ သူမကို အနီးကပ် တွေ့ရှိရသောအခါ စောစောက သူ ထင်ထားသလောက် မသေးငယ်သည်ကို တွေ့ရသည်။ အတော်ကလေး ရင့်ကျက် တည်ငြိမ်မှု ရှိသည်။

သူတို့နှစ်ယောက် လက်ဆွဲ နှုတ်ဆက်ကြသောအခါ သူက ခြောက်ပေ တစ်လက်မ ရှိသော အရပ်ကြီးဖြင့် သူမကို စီးမိုးပြီး ကြည့်သည်။ အထူးပင် ဆွဲဆောင်မှု ရှိသော မိန်းမငယ်ကလေး တဦးဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။ သည်အခါတွင် သူသည် သူမတွင် ရှေ့နေတယောက်အနေဖြင့် ရှိရမည့် အရည်အချင်းများအပေါ် သံသယ ဖြစ်မိသည်။

သူ၏ သံသယကို သူမအနေနှင့် ရိပ်စားမိခြင်း ရှိ မရှိ မသိပါ။ ရိပ်စားမိသည့်တိုင် သူမက ရိပ်စားမိဟန်ကို မပြပါ။

"ထိုင်ပါ ဒေါက်တာ"

သူမက ရိုးရိုးရှင်းရှင်းကလေးပင် ပြောလိုက်သည်။

သူမ၏ပြောဆိုပုံက သူတို့နှစ်ယောက်၏ ဆက်ဆံရေးကို အလုပ်သဘောသက်သက်သာ ဖြစ်စေပါသည်။

မိန်းကလေးက ယင်းဆက်ဆံရေး ပုံစံကို စားသောက်ချိန် တလျှောက်လုံးမှာပင် ကျင့်သုံးသွား သည်။ အစားအသောက်များ အားလုံးကို သူမကိုယ်တိုင် မှာသည်။ ဝိုင်က အစ ဖြစ်သည်။

မှာကြားထားသော အစားအစာများကို စောင့်ဆိုင်းနေစဉ် အတွင်းတွင် သူမက မိုက် ဆိုဗို အကြောင်း ပြောသည်။ သူတို့၏ ဆက်ဆံရေးကို ပြောသည်။ ရင်းနှီးခင်မင်ကြပုံကို ပြောသည်။ မိန်းကလေး၏ ပြောစကားအရဆိုလျှင် မိုက်နှင့် ရို့စ်တို့တွင် သားသမီးရှိပုံ မရချေ။

လုပ်ငန်းအကြောင်းကို သူမက ဆွေးနွေးတော့မှပင် ခရစ်မှာ နေသာထိုင်သာ ရှိရသည်။ ယင်းသို့ ဆွေးနွေးသည်မှာလည်း သွယ်ဝိုက်၍ပင် ဖြစ်သည်။ သူမက သူ၏ သုတေသန လုပ်ငန်းများ အကြောင်း မေးသည်။ သူ၏ ပို့ချ သင်ကြားမှုအကြောင်း မေးသည်။ သူ၏ ဆေးရုံလုပ်ငန်း အကြောင်း မေးသည်။ တစ တစနှင့် သူမက သူ့အကြောင်း သူ့ဘာသာ ပြောစေတော့သည်။ သူမ ပြောချင်သော အခြင်းအရာတခုကို ပြောစေခြင်းပင် ဖြစ်တော့သည်။ နောက်ဆုံးတွင် သူသည် မူးယစ်ဆေးဝါး သားကောင် 'ဂရီ' ကလေးအကြောင်းပင် ပြောမိတော့သည်။ ထိုကလေးလေး သေရေးရှင်ရေး ဖြစ်နေချိန်တွင် သူက မိုက် ဆိုဗို၏ ရုံးခန်းတွင် ကောင်းဝဲနှင့် အချီအချ ပြောဆို နေရသည်ပင် ပါရှိတော့သည်။

"ဒီကလေးလေး သေသွားတာပဲ ကောင်းပါတယ်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သူ အသက်ရှင်နေလို့ ရှိရင်လဲ အခါလည် မပြည့်ခင်မှာဘဲ မိဘမဲ့ကလေး ဖြစ်သွားမှာပဲ၊ သူ့အမေ ဆေးစွဲနေတာက ကြာလှပြီ၊ သည်ကလေး မမွေးခင်ကတည်းက ဆေးမိနေခဲ့တော့ သူ့ကို ဘယ်သူကမှလဲ မွေးစားချင်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး၊ အဲဒီတော့ သူ့ ဘဝဟာ ဘယ်လောက် မုန်တိုင်းထန်လိုက်မလဲ"

သူက နိဂုံးချုပ်လိုက်သည်။

လော်ရာ ဝင်းတား ဘာမျှ ပြန်မပြောပါ။ စားပွဲ၏ တဖက်မှနေပြီး ခရစ်၏ မျက်နှာကို အကဲခတ်လျက် ရှိသည်။ သူမကို ပြန်ပြီး ကြည့်လိုက်သည်။

သူမ၏မျက်လုံးက ပကတိ အပြာ ဖြစ်သည်။ ပြီးတော့ ရည်ရွှန်းသည်။

ညစာစား၍ ပြီးသွားသည်။ သို့သော် သူတို့မှာ ပြောစရာတွေ တပုံတပင်ကြီး ကျန်သေးသည်။ လော်ရာက သူမ၏အခန်းသို့ သွားကြရန် ပြောသည်။ သို့သော် သူမ၏ ဖိတ်ခေါ်မှုသည် အလုပ်သဘော သက်သက်မျိုးပင် ဖြစ်သည်။

သူမ၏အခန်းက သူမ၏ပုံစံအတိုင်းပင် ဖြစ်သည်။ သေးငယ်သည်။ သေသပ်သည်။ သပ်ရပ်သည်။ နွေးထွေးသည်။ ပြည့်စုံသည်။ မိန်းကလေးသည် ကော်ဖီအိုး တည်ပြီးနောက် ရောမ ကုလားထိုင်ကြီး တလုံးပေါ်တွင် ခြေထောက်နှစ်ချောင်းကို တင်ပြီး ထိုင်သည်။ ခရစ်က မျက်နှာချင်းဆိုင်ရှိ ဆိုဖာရှည်ကြီးပေါ်တွင် ထိုင်သည်။

"ဒီအမှု ဘယ်လောက်ကြာမယ်လို့ ဒေါက်တာ တွက်ထားသလဲ" သူမက ရုတ်တရက် မေးလိုက်သည်။ "တဖက်ဖက်က ဆွဲထားလို့ ရှိရင် နှစ်နဲ့ချီပြီး ကြာနိုင်တယ်၊ အမှန်အတိုင်း ပြောရရင် ဒီအမှု ပြီးဖို့ဟာ ဒေါက်တာ ဆေးကျောင်း တက်ခဲ့ရသလောက် ကြာနိုင်တယ်"

"လေးနှစ်ကြီးများတောင်လား"

ခရစ် အံ့သြခြင်း ကြီးစွာဖြင့် မေးလိုက်သည်။

"ဒါ့ထက်တောင် ပိုပြီး ကြာနိုင်သေးတယ်"

မိန်းကလေး စီးကရက်တလိပ် မီးညှိသည်။ ကေဒသမမြောက် ဖြစ်ကြောင်း ခရစ် သတိပြုမိသည်။

မိန်းကလေးက ဆက်ပြောသည်။

"ဒေါက်တာ အလုပ် ခဏ ခဏ ပျက်လိမ့်မယ်၊ ဒေါက်တာရဲ့ဘဝကို သူတို့ ပြောင်းဆန်အောင် မွှေပစ်လိမ့်မယ်၊ ရုံးမှာ အမှုမစစ်ခင် အကြို စစ်မေးခြင်းတွေ လုပ်လိမ့်မယ်၊ ဒေါက်တာက အဲဒီအတွက် အချိန်ပေးဖို့ အစီအစဉ်တွေ လုပ်ရမယ်၊ ဒေါက်တာလဲ စီစဉ်ပြီးရော သူတို့က အနားကပ်ပြီး ရက်ရွှေ့ပစ်လိုက်မယ်"

"အာမခံ ကုမ္ပဏီက ရှေ့နေတွေက အမှုမှာ သူတို့ဘက်က လိုက်ဖို့ ငှားထားတဲ့ ကျွမ်းကျင်သူ ပါရဂူတွေ ရှေ့မှာ ဒေါက်တာရဲ့ဇာတ်လမ်းကို အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ပြန်ပြောခိုင်းမယ်၊ သူတို့ဆီက ဉာဏ်နီ ဉာဏ်နက်တွေ အများကြီး ထွက်လာလိမ့်မယ်၊ ကောင်းဝဲ ပေးတဲ့ အကြံဉာဏ်မျိုးတွေ မပါဘူးလို့ မတွက်နဲ့၊ အဲဒါ သူတို့နည်းတွေပဲ၊ ဥပဒေဟာ မသမာတဲ့ လုပ်ငန်းတခု ဖြစ်နိုင်တယ်၊ ဆေးပညာဟာ မသမာတဲ့ လုပ်ငန်းတခု ဖြစ်နိုင်သလိုမျိုးပဲပေါ့"

ခရစ် တုံ့ပြန်ခြင်း မပြုပါ။

"ရှေ့နေတယောက်က ဒေါက်တာ့ကို အဲဒီလိုမျိုး တိုက်ရိုက် အကြံပြုလာရင် သူ့ကို ရှေ့နေ အဖြစ်က ထုတ်ပစ်နိုင်တယ်၊ ဒါကြောင့်မို့ ကောင်းဝဲကို သူတို့ လွှတ်တာပဲ၊ သူက ရှေ့နေ မဟုတ်ဘူး၊ စုံစမ်းစစ်ဆေးရေးမှူးပဲ ဖြစ်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ ရှေ့နေတချို့ရဲ့ခေါင်းထဲမှာ အဲဒီလို စိတ်ကူး ရှိနေတယ်ဆိုတာကို ဒေါက်တာ သိထားရမယ်၊ အရေးကြီးတာကတော့ ဒေါက်တာကို ဒီလိုမျိုး လုပ်ဖို့ အကြံပေးတဲ့ အချက်ပဲ"

သူမက စီးကရက် အသစ် တလိပ်ကို ယူလိုက်သည်။ သည်တကြိမ်တွင်တော့ ခရစ်က သူ၏ သဘောမကျမှုကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ထုတ်ဖော်လိုက်သည်။ ထိုအခါ အမျိုးသမီးက ခပ်ပြတ်ပြတ် ပြောသည်။

"ကျွန်မတို့ အချက်နှစ်ချက်ကို ပြတ်ထားဖို့ လိုမယ် ဒေါက်တာ၊ တချက်ကတော့ ကျွန်မ ဆေးလိပ် သောက်တာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဒေါက်တာ့ဆီက ဘာပညာပေးစကားမှ မလိုချင်ဘူး၊ ကျွန်မ ဆေးလိပ်သောက်တာ များတယ်၊ ဒါကို ကျွန်မ သိပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဒါကို ဒေါက်တာ ပြောလို့ ဘာမှ အကျိုး မထူးနိုင်ဘူး"

"ဒုတိယ အချက်ကကော"

ခရစ် ပြုံးပြီးမေးသည်။

"ဒုတိယအချက်ကတော့ ကျွန်မတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ ဆက်ဆံရေးဟာ လုပ်ငန်းသဘော သက်သက်ပဲ ဖြစ်ရမယ်"

ခရစ် ဘာမျှ ပြန်မပြောပါ။ သူ့ခေါင်းကိုသာ မသိမသာ ညိတ်လိုက်သည်။

"စောစောက ကျွန်မ ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်းပဲ အရေးကြီးတဲ့ အချက်ကတော့ သူတို့က ဒေါက်တာ့ကို မှတ်တမ်း မှတ်စုတွေ အပြင်ခိုင်းတဲ့ အချက်ပဲ၊ အဲဒီသဘောက ဒေါက်တာရဲ့အမှုကို သူတို့ သိပ်မယုံတဲ့ သဘောပဲ၊ ဒေါက်တာရဲ့အမှုဟာ သိပ်မခိုင်မာဘူးဆိုတဲ့ သဘောပဲ၊ ဒေါက်တာရဲ့ ကုသမှုအပေါ်မှာ သူတို့ သံသယ ရှိနေတယ်ဆိုတဲ့ သဘောပဲ၊ အာမခံ ကုမ္ပဏီတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အချက်တချက်ကိုတော့ အမြဲတမ်း သတိရနေပါ၊ သူတို့ဟာ ပြဿနာကြီးတခုကို ရှောင်လွှဲဖို့ အတွက် လူတယောက်ကို ကျားစာ ကျွေးပစ်တတ်တယ်၊ အဲဒါကြောင့်လဲ အန်ကယ် မိုက်ဟာ ဆေးရုံ အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့ အစည်းအဝေးမှာ အကြိတ်အနယ်..."

သူမ၏ စကားကြောင့် သူ အံ့ဩသွားသည်ကို တွေ့ရသောအခါ သူမ၏စကား ရပ်သွားသည်။

“အဲဒီကိစ္စကို ဒေါက်တာ သိတယ်လို့ ကျွန်မ ထင်လို့ပါ”

လော်ရာက တောင်းပန်စကား ဆိုသည်။

“ကျွန်တော့်အတွက် အန်ကယ် မိုက် ဝင်ပြီး တာဝန် မယူစေချင်ဘူး”

“သူ ယူခဲ့ပြီးပြီ၊ နောက်လဲ သူ ဆက်ပြီး ယူမှာပဲ၊ အန်ကယ် မိုက်အကြောင်းကို ဒေါက်တာ သိတယ် မဟုတ်လား”

ခရစ် ခေါင်းညိတ်သည်။

“ဒေါက်တာ့ကို ဒီအကြောင်း ကျွန်မ ထုတ်ပြောလိုက်တာ တကယ်တော့ မမှားပါဘူး၊ ကျွန်မရဲ့ အယူအဆက ကိုယ့်အမှုသည်တယောက်အပေါ်မှာ ဘာတခုမှ ထိမ်ချန် မထားသင့်ဘူး၊ ကျွန်မတို့ဟာ တယောက်အပေါ် တယောက် ပွင့်လင်း ရိုးသားကြရမယ်၊ ဒါကြောင့်မို့လို့ ကျွန်မ ကနေ့ည ဒေါက်တာနဲ့ စကားပြောဖို့ အချိန်ယူလိုက်တာပဲ၊ ကျွန်မက လျှို့ဝှက် ထိမ်ချန်တယ် ဆိုရင်လဲ ဒေါက်တာက ကျွန်မကို ဒေါက်တာရဲ့ ရှေ့နေအဖြစ် လိုချင်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒေါက်တာက လျှို့ဝှက် ထိမ်ချန်တယ်ဆိုရင်လဲ ကျွန်မက ဒေါက်တာ့ကို ကိုယ့်အမှုသည်အဖြစ် မလိုချင်ဘူး”

သူတို့နှစ်ယောက် ကော်ဖီတအိုး ကုန်သွားပြီ။ နောက်တအိုး ဆက်သောက်ကြသည်။ ရေးနိုး၏ မြေးကလေးအား မည်သို့ မည်ပုံ ကုသသည်ကို လော်ရာ ဝင်းတားက ခရစ်ကို အစမှ အဆုံးတိုင် ပြောပြစေသည်။ တရားလိုဘက်မှ နာမည်ကျော် ပါရဂူကြီးများ ဝင်ရောက် သက်သေခံဖွယ် ရှိကြောင်း သူမက ပြောကြားသောအခါ

“ရိုးသားတဲ့ ဆရာဝန် တယောက်ဆိုရင် ဘယ်ဆရာဝန်မှ ကျွန်တော် ကုသတာကို လွဲမှားတယ်လို့ မပြောနိုင်ဘူး”

ခရစ် ကန့်ကွက်စကား ဆိုသည်။

“ဒီမယ် ဒေါက်တာ ဂရန့်၊ ပါကင်၊ ဆီးယားနဲ့ ဝက်ဒလေလို ဥပဒေအကျိုးဆောင် အဖွဲ့ကြီး တခုဟာ ထင်ရှား ကျော်ကြားတဲ့ ဆရာဝန်ကြီးတွေရဲ့ ထောက်ခံ အားပေးချက် မရှိဘဲနဲ့ ဒီ အမှုမျိုးကို ဝင်မကိုင်ဘူး”

“ဂျွန် ရေးနိုးက အမိန့်ပေးရင် အဲဒီအဖွဲ့က စိန့် ဂျိုးဆက်ကို အရှင် ယေရှုရဲ့ ခမည်းတော် ဖြစ်ရကောင်းလားဆိုပြီး တရားစွဲဆိုဦးမှာလား”

“ဒီမယ် ဒေါက်တာ၊ ကျွန်မပြောမယ်၊ ခဏလေး နားထောင်”

မိန်းကလေးက ခပ်ဆတ်ဆတ်ကလေး ပြောလိုက်သည်။

"ဆရာဝန်တွေဟာ သူတို့ရဲ့အတွေ့အကြုံအရ အချို့ကိစ္စတွေမှာ သိနားလည် ထားကြသလို ရှေ့နေတွေဟာလဲ တချို့ကိစ္စတွေမှာ သိနားလည် ထားကြတယ်၊ ကျွန်မလဲ ရှေ့နေတယောက် အနေနဲ့ ဒီကိစ္စမှာ နားလည်ထားတာ ရှိတယ်၊ အဲဒါကတော့ ပါကင် အကျိုးဆောင်အဖွဲ့ဟာ ဂျွန် ရေးနိုး ရွှေစိတ်တော် အလိုကျအောင် သူတို့ တတ်နိုင်သမျှ လုပ်ပေးမှာပဲ၊ ဒါပေမဲ့ သူတို့ဟာ အဲဒီအတွက် သူ့ရဲ့ရှေ့နေတွေ ဖြစ်နေတာမဟုတ်ဘူး၊ သူတို့ဟာ သူတို့ရဲ့လုပ်ငန်းကို ကျွမ်းကျင်စွာ နားလည်တဲ့အတွက် သူ့ရှေ့နေတွေ ဖြစ်နေကြတာပဲ၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သူတို့ကို သူ လေးစား သဘောကျလို့ပဲ၊ သူ့အနေနဲ့ ကိစ္စတခုမှာ အမှုလုပ်ဖို့ မသင့်ဘူးဆိုရင် သူတို့က သူ့ကို အမှုမလုပ်ဖို့ အကြံပေးမှာပဲ၊ အဲဒီလို မပြောဘူးဆိုရင် သူတို့ဟာ သူ့ကို မဟုတ်တဲ့ အကြံဉာဏ်တွေ ပေးနေတယ်ဆိုတာ အနေးနဲ့ အမြန် သိသွားမှာပဲ၊ အဲဒီအခါမှာ သူတို့ဟာ သူ့ရဲ့ အကျိုးဆောင် အဖွဲ့ မဖြစ်နိုင်တော့ဘူး၊ အဲဒါကြောင့် ဒီကိစ္စကို ပါကင်အဖွဲ့က ကိုင်တယ်လို့ဆိုရင် ဒီကိစ္စမှာ ခိုင်မာတဲ့ အခြေခံသဘောတခု ရှိနေတယ်လို့ ကျွန်မ ပြောတာပဲ၊ အာမခံ ကုမ္ပဏီက ဒေါက်တာ့ကို မှတ်တမ်းအတုတွေ လုပ်ဖို့ ပြောတယ်လို့ ဆိုရင်လဲ..."

ခရစ်က သူမ၏ အဆိုကို သဘောမတူဟန် အမူအရာ ပြသည်။

"မဟုတ်ဘူး မထင်နဲ့၊ ဟုတ်တယ်၊ ဥပဒေသဘောအရ အခြေအနေက ဒီအတိုင်းပဲ၊ ဒေါက်တာ့ကို သူတို့ အဲဒီလိုပြောတာဟာ သူတို့အနေနဲ့ တကယ် စိုးရိမ်ပူပန်နေလို့ပဲ၊ သူတို့တွေ ပူပန်မယ်ဆိုရင် ဒေါက်တာ့အနေနဲ့ ပူပန်သင့်တယ်၊ ဒေါက်တာ့အနေနဲ့က မပူပန်နဲ့ဆိုလဲ ကျွန်မအနေနဲ့တော့ ပူပန်တယ်"

"ရှေ့နေမကြီး ဆိုလိုတာက ဒီအမှုကို လက်မခံချင်ဘူးဆိုတဲ့ သဘောလား"

"ကျွန်မ ဆိုလိုတာက ဒေါက်တာ့လို လက်တွေ့ဘဝနဲ့ ကင်းလွတ်တဲ့ လူတယောက်ဟာ အခြားလူတွေထက် ပိုပြီး ရှေ့နေတယောက် အနားမှာ ရှိနေဖို့ လိုအပ်တယ်"

သူမက အေးဆေး သိမ်မွေ့စွာ ပြန်ပြောသည်။ ထို့နောက် သူမ တစုံတခုကို တွေးတောနေဟန် ရှိသည်။ သို့သော် ခဏတာမျှသာ ဖြစ်သည်။

"နောက်တခု ကျွန်မ သိတာ ရှိသေးတယ်၊ ပါကင် အကျိုးဆောင်အဖွဲ့ဟာ အခုလို ဆေးဘက်ဆိုင်ရာ လွဲမှားမှုများကို ကိုင်ခဲတယ်၊ သိပ်မကြာမှာပဲ ဒီအမှုကို ကိုင်မယ့် ပဂေးကြီး တယောက် ပေါ်လာလိမ့်မယ်"

"ဘာကို ဆိုလိုတာလဲ"

ခရစ်က မေးလိုက်သည်။

“ဒေါက်တာတို့ ဆေးလောကမှာ ပါရဂူတွေ ရှိတယ် မဟုတ်လား၊ အဲ ကျွန်မတို့ ရှေ့နေလောက မှာလဲ ပါရဂူတွေ ရှိတယ်၊ တခြားကိစ္စတွေအားလုံးကို ဘေးချိတ်ထားပြီး ဘာသာရပ် တခုတည်းမှာ စောက်ချပြီး လေ့လာ ဆောင်ရွက်နေတဲ့ ပါရဂူမျိုးပေါ့၊ ကျွန်မစိတ်ထဲမှာ တခု မှန်းကြည့်ရမယ်ဆိုရင် ဂျွန် ရေးနိုးက ပြောလိမ့်မယ်၊ ကျုပ်အမှုအတွက် ဒီတိုင်းပြည်မှာ ရှိတဲ့ အတော်ဆုံးနဲ့ အကောင်းဆုံး ရှေ့နေတယောက် ရှာပေးစမ်းပါလို့၊ အဲဒီလို သူက ပြောတဲ့အခါမှာ ငှားရမယ့် ရှေ့နေဟာ တယောက်ပဲ ရှိတယ်”

“ဘယ်သူလဲ”

“ဟယ်ရီ ဖရန်ကလင်၊ အဲဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကို သူတို့ ခေါ်တယ်ဆိုရင်တော့ သူတို့အနေနဲ့ ဘယ်အဆင့်အထိ လုပ်ဖို့ ရည်ရွယ်ထားတယ်ဆိုတာ ကျွန်မ ပြောနိုင်တယ်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ ဟယ်ရီ ဖရန်ကလင်ဟာ သူ ရှုံးမယ်လို့ထင်တဲ့ အမှုမျိုးကို ဘယ်တော့မှ လက်မခံဘူး၊ ကျွန် မတွေ့ဖူးသလောက် ပြောရရင်တော့ သူဟာ တရားခွင်မှာ တဖက်လူကို နာလန်မထူနိုင်အောင် လုပ်နိုင်တဲ့ အထက်မြက်ဆုံး ရှေ့နေကြီးတယောက်ပဲ”

“ဟယ်ရီ ဖရန်ကလင်”

ထိုအမည်ကို ခရစ် ရွတ်ဆိုလိုက်သည်။ ထိုအမည်ကို သူ တခါမျှ မကြားဖူးပါ။ သို့သော် ထိုအမည်သည် ရုတ်ခြည်းပင် ရန်ခိုး ရန်ငွေ့များဖြင့် ဝေလာသည်။

လော်ရာ ဝင်းတား ခေတ္တမျှ တိတ်ဆိတ်နေပြီးနောက်

“ဟုတ်ပြီ၊ ဒေါက်တာရဲ့ရှေ့နေအဖြစ် ကျွန်မ ဆောင်ရွက်မယ်၊ ကျွန်မက အတိုင်ပင်ခံသက်သက် ဖြစ်ပေမယ့် ဟယ်ရီ ဖရန်ကလင် ဘယ်လို အလုပ်လုပ်တယ်ဆိုတာ တွေ့ရမယ်”

သူမ၏ ပြောပုံအရဆိုလျှင် အာလ် စတင်လေ ဂါဒနာ၏ ဝတ္ထုထဲက ဇာတ်ဆောင် ရှေ့နေကြီး ပယ်ရီ မေဆင်ကို ခရစ် မြင်ယောင်မိသည်။

လော်ရာ ပြုံးလိုက်ပြီး

“အင်း၊ ပယ်ရီ မေဆင်နဲ့တော့ နည်းနည်း တူတယ်၊ ဖရန်ကလင်ဟာ ကျွန်မလောက် အရပ် မမြင့်ဘူး၊ စကားပြောရင် လေသံကလေးနဲ့ တိုးတိုးကလေးပဲ ပြောလေ့ ရှိတယ်၊ မြွေဟောက် တကောင်ဟာလဲ အသံ မဆူညံဘူး မဟုတ်လား”

သူမက စီးကရက် အသစ်တလိပ် ယူလိုက်သည်။ သူက သူမကို

သဘောမကျသည့် အနေဖြင့် ကြည့်မိသည်။ ပြာခွက်ထဲတွင် ဆေးလိပ်တိုတွေ ပြည့်နေပြီ။

ခရစ် သဘောမကျ ဖြစ်သွားသည်ကို မိန်းကလေး သတိပြုမိသွားပြီး

"ကျွန်မ ဆေးလိပ် သောက်ချင်တယ်၊ ဆေးလိပ် သောက်တာဟာ ပျော့ညံ့မှုကို ပြတဲ့ သင်္ကေတ တခုဆိုတာ ကျွန်မ နားလည်တယ်၊ ဘာဖြစ်လို့ ဆေးလိပ် မသောက်သင့်ဘူး ဆိုတာကိုလဲ ကျွန်မ သိတယ်၊ ဒါပေမဲ့ မိန်းမတွေလိုပဲ ဆေးလိပ်သောက်တဲ့ ဆရာဝန်တွေ အများကြီး ရှိတယ် ဆိုတာကိုလဲ ကျွန်မ သိတယ်"

သူမက ဆေးလိပ်ကို မီးညှိလိုက်သည်။ နှစ်ဖွာ သုံးဖွာ ဖွာပြီးနောက်

"ကျွန်မတို့ တခု ပြတ်ထားရအောင်၊ တယောက်ရဲ့ဘဝကို တယောက် မကျူးကျော်စတမ်း၊ ဟုတ်လား"

"ဟုတ်ပါပြီ"

သူ သဘောတူလိုက်သည်။

"ကောင်းသောညပါ"

သူမက နိဂုံးသတ်လိုက်သည်။

သူ ပြန်ခဲ့သည်။ အပြန်လမ်းတွင် သူမ၏ အလုပ်သဘော ဆက်ဆံမှုများကို သူ ကျေနပ် နှစ်သက်ရသည်။ သူမကို အလုပ်သဘော မဟုတ်ဘဲ ပုဂ္ဂိုလ်ရေး သဘောအရ ဆက်ဆံခွင့် မရခဲ့သည်ကိုလည်း ဝမ်းနည်းနေမိသည်။ သူမက လှပသော အမျိုးသမီးတယောက် ဖြစ်သည်။ မိန်းကလေးတယောက် ဖြစ်သည်။ သူ့ထက် ငယ်ရွယ်သည်။ သို့သော် သူမ၏ လမ်းကို ကောင်းစွာ လျှောက်နိုင်သူ တဦး ဖြစ်သည်။

※※※

(၉)

ခရစ်သည် အဲလစ် ကင်နင်နှင့်အတူ အိပ်ရာပေါ်သို့ ရောက်ရှိနေသောအခါမှပင် သူသည် ယခင်နှင့် မတူ တစုံတရာ ပြောင်းလဲလျက် ရှိကြောင်း သတိပြုမိတော့သည်။ အမှန်တော့ ယင်းအချက်ကို အဲလစ်က အလျင် သတိပြုမိခြင်း ဖြစ်သည်။

သူတို့သည် အမှောင်ထဲတွင် ငြိမ်သက် တိတ်ဆိတ်လျက် ရှိကြသည်။ သူ၏ မျက်နှာကမူ သူမ၏ နူးညံ့သော လက်မောင်းသားပေါ်တွင် ဖိအပ်လျက် ရှိသည်။ သူမ၏ သင်းပျံ့သော ရနံ့ကို ရှူရှိုက်လျက် ရှိ၏။

သည်လိုအချိန်ကာလမျိုးတွင် သူတို့နှစ်ယောက်သည် လက်ထပ်ကြရန် ကိစ္စကို နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ခရစ် ပြောခဲ့ဖူးသည်။ နှစ်ကြိမ်စလုံးမှာပင် သူမက တသဘောတည်း တုံ့ပြန်ခဲ့သည်။

"အို အစ်ကိုရယ်၊ ညီမဟာ ဆရာဝန်တယောက်ကို လက်ထပ်မယ်ဆိုရင် အဲဒီ ဆရာဝန်ဟာ အစ်ကိုပဲ ဖြစ်ရမှာပေါ့ကွယ်" ဟု ရယ်မောကာ ပြောဆိုသည်။

သူမ၏ ရယ်မောခြင်းသည် သူ၏ စကားကို ပေါ့ပျက်စေလိုသောကြောင့်တော့ မဟုတ်ပါ။ သူမ၏ အဖြေအတွက် သူမဟာ သူမ ကသိကအောက် ဖြစ်သောကြောင့်သာ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

လက်ထပ်ရမည်ကို သူမအနေနှင့် စိုးရွံ့ ထိတ်လန့်နေခြင်းသည် ဆရာဝန်တွေနှင့် ပတ်သက်၍ တော့ မဖြစ်နိုင်ဟု ခရစ် ယူဆသည်။ ဆရာဝန်တွေနှင့်သာ ပတ်သက်နေရိုး မှန်ခဲ့လျှင် သူမသည် အဘယ့်ကြောင့် ဆေးရုံကြီးမှာ ဆက်ပြီး အလုပ် လုပ်နေရသနည်း။

တကြိမ်တွင်တော့ သူက သူမကို စိတ်ရောဂါကု ဆရာဝန်နှင့် ပြကြည့်ရန် ပြောဖူးသည်။ သည်တော့လည်း သူမက ရယ်မောပြီး

"သူက ညီမကို အစ်ကိုနဲ့ ခွဲခွာဖို့ အကြံပေးခဲ့ရင် ဘယ့်နှယ့်လုပ်ပါ့မလဲ"

အဲလစ်သည် သူမကိုယ်သူမ ညာလျက်ရှိကြောင်း ခရစ်အနေနှင့် သိနေသော်လည်း သူမကိုယ်တိုင် သိရှိအောင်ကား သူ မတတ်နိုင်ဘဲ ရှိနေသည်။ သို့ဖြင့် သူတို့နှစ်ယောက်၏ ဆက်ဆံရေးကို ဤအတိုင်းပဲ ထားရှိနေရတော့သည်။ သူတို့နှစ်ဦး၏ အဖြစ်သည် ဘဝတခု တည်ဆောက်ရာကို ဦးစားမပြုဘဲ

ကိုယ်၏လုပ်ငန်းကိုသာ ဦးစားပေးနေကြသူများ ဖြစ်နေတော့သည်။ လောလောဆယ်မှာတော့လည်း သူတို့နှစ်ဦး၏ ဆက်ဆံရေးသည် သူတို့၏ အလုပ်နှင့် ကိုက်ညီနေသည်ဟု ဆိုရပေတော့မည်။

သို့ရာတွင် ယနေ့ညတွင်တော့ တစုံတရာ ချွတ်ယွင်းလျက် ရှိတော့၏။ သည်အဖြစ်ကို ခရစ်သည် အမှောင်ထဲတွင် စဉ်းစားနေမိခြင်း ဖြစ်သော်လည်း အဲလစ်က သူ့အတွေးကို နားနှင့်ဆတ်ဆတ် ကြားရသလို သိရှိနေတော့၏။

“အစ်ကို ဘာဖြစ်နေသလဲ၊ မနက်ဖြန်မှာ အကြိုစစ်ဆေးခြင်း ခံရမှာအတွက် အစ်ကို စိတ်ပူနေတာလား”

သူမက ညအလယ်မှာ ပြောသည့် လေသံ တိုးတိုးကလေးဖြင့် မေးသည်။

“ဘာ စိတ်ပူစရာ ရှိလို့လဲ၊ ဆရာဝန်တွေ အများကြီးရှေ့မှာ ရပ်ပြီး ရင်ဆိုင်ရတဲ့ ဆရာဝန် တယောက်ဟာ လက်တဆုပ်စာလောက် ရှိတဲ့ ရှေ့နေတွေက မေးမှာ မြန်းမှာကို ဘာကြောက်နေစရာ ရှိသလဲ”

“စိတ်ပူတာ မပူတာတော့ မသိဘူး၊ ကနေ့ည အစ်ကို တမျိုး ဖြစ်နေတာတော့ အမှန်ပဲ”

“မဟုတ်တာဘဲ ညီမရယ်”

သူက သူမ၏ ပူနွေးသော ကိုယ်ကလေးကို ဆွဲယူလိုက်သည်။

“ညီမ... အချစ်”

သူ တိုးဖွဖွ ရွတ်ဆိုသည်။

အမျိုးသမီး ခေါင်းကို ယမ်းခါသည်။ သူမ၏ ဆံပင်များက ခေါင်းကို ပွတ်တိုက်ကြသည်။ ခရစ်က သူမ၏ နှုတ်ခမ်းစုံကို နမ်းရန် ကြိုးစားသည်။ သူမက တုံ့ပြန်ခြင်း မရှိပါ။

“ညီမ ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ညီမတို့နှစ်ယောက်ကြားမှာ တခုခု ပြောင်းလဲမှု ရှိတယ်ဆိုရင် အဲဒါကို ညီမကို ပြောစေချင်တယ်၊ ဟန်ဆောင်တာ ညီမ မကြိုက်ဘူး၊ လိမ်တာ ညာတာတွေကို ညီမ မကြိုက်ဘူး၊ အမှန်ကို ညီမ သိချင်တယ်”

“မဟုတ်တာဘဲ ညီမရယ်”

“ညီမ သိချင်တယ်”

သူမက ခေါင်းမာသည်။

သူသည် တကယ်ပဲ မနက်ဖြန်အတွက် စိတ်ပူပန်နေသလား။

သို့မဟုတ် သူ သည်ကို မလာခင် အထူးဆောင်တွင် တွေ့ခဲ့ရသော မွေးကင်းစ ကလေးအတွက် ပူပန်နေမိခြင်းပင်လော။

ထို မွေးကင်းစ ကလေး၏ နှလုံးသည် သူ့ကိုယ်ခန္ဓာကလေးအတွက် လိုအပ်သော သွေးကို ညှစ်ထုတ် မပေးနိုင်ဘဲ ရှိနေသည်။ မနက်ဖြန် မနက်ကျလျှင် သည်ကလေးကို ခွဲစိတ်ကုသ သင့် မသင့် သူတို့ ဆုံးဖြတ်ရမည်။ သို့သော် သူတို့၏ ဆုံးဖြတ်ချက်သည် အကျိုးဖြစ်စရာ မရှိနိုင်ပေ။ မခွဲမစိတ်ဘဲ ထားခဲ့လျှင်လည်း ကလေးငယ်သည် ရက်ပိုင်းမျှသာ ဒုက္ခိတကလေးအဖြစ် အသက်ရှင်နေပေလိမ့်မည်။ ခွဲစိတ်ကုသခဲ့လျှင် ခွဲစိတ်နေစဉ်မှာပင် သေဆုံးသွားနိုင်သည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မနက်ဖြန် မနက်ကျလျှင် သည်ကိစ္စကို သူနှင့် ခွဲစိတ်ကု ဆရာဝန် ဖရန့် ဝေါ့ပ်တို့က ဆုံးဖြတ်ရပေမည်။

သူ့ကို ဒုက္ခပေးနေသည်မှာ သည်ကိစ္စသာ ဖြစ်မည်ဟု ယူဆလိုက်ပြီးနောက် ခရစ်သည် သူမ၏ ကိုယ်ခန္ဓာကလေးကို ဖိကပ်ကာ အိပ်ပျော်သွားတော့သည်။

သို့သော် အမျိုးသမီးသည် အိပ်မပျော်နိုင်ဘဲ ရှိနေသည်။

※※※

ကလေးငယ်သည် ဆန့်ငင် ဆန့်ငင် အသက်ရှူလျက် ရှိသည်။ အမြှောင်း အမြှောင်း ထနေသော နံရိုးကလေးများသည် ကြက်ဥခွံတခုပမာ ကွဲကြေတော့မလို ရှိနေသည်။ ခရစ် ဂရန့်က ကလေးငယ်ကို လျင်မြန်စွာ စစ်ဆေးကြည့်ရှုသည်။ နွေးထွေးသော ပလတ်စတစ် အိမ်ငယ်ကလေးအတွင်းသို့ အမြန်ဆုံး ပြန်ပို့နိုင်ရန်ပင် ဖြစ်သည်။ ခရစ်၏ ဘေးတွင် ရပ်နေသော ခွဲစိတ်ကု ဆရာဝန် ဖရန့် ဝေါ့ပ်သည်လည်း သူ့လုပ်ငန်းကို စတင်ရန် အဆင်သင့် ရှိနေသည်။ ခရစ်၏ တွေ့ရှိမှုကို ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် အတည်ပြုနိုင်ကြသည်။ ကလေးငယ်၏ နှလုံးအခင် တခု ပျက်ယွင်းလျက် ရှိကြောင်း နားကြပ်က ဖော်ပြသည်။ ယင်းအတွက်ပင် နှလုံးမှ လုံလောက်သော သွေးများကို ထုတ်မပေးနိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်။

"သူ့ကို လေရှူစက် တပ်ပေးထားလိုက်ပါ၊ ဒါမှ ကျုပ်မှာ ပြင်ဖို့ဆင်ဖို့ အချိန်ရမယ်၊ ကျုပ်တို့ ခွဲစိတ်ခန်းမှာ ပြန်တွေ့ကြရအောင်၊ နောက် တနာရီခွဲလောက်ပေါ့"

ခွဲစိတ်ကု ဆရာဝန်က ခရစ်ကို ပြောသည်။

ဖရန့် ဝေါ့ပ် အခန်းထဲမှ ထွက်သွားသည်။ ခရစ်က လူမမာကလေးကို မ ယူလိုက်သည်။ ထိတ်လန့်နေသော ကြက်ကလေး တကောင်ကို မ ယူရသည့်အလား ဖြစ်သည်။ ပျက်ပြား ချွတ်ယွင်းလျက် ရှိသော နှလုံးက နံရိုးများကို အားယူပြီး ဆောင့်ကန် တိုးဝှေ့နေသည်ကို ခရစ် တွေ့ရှိရသည်။ ရက်သားကလေး၏ အသက်ရှင် တည်တံ့နေနိုင်မှုအတွက် ရုန်းကန်နေခြင်းသည် လူကြီးများ၏ ရုန်းကန်နေမှုအတိုင်းပင် ဖြစ်တော့သည်။

ခရစ်သည် ခွဲစိတ်ခန်းသို့ မဝင်မီ ကိုယ်ကို ဆေးကြော သန့်စင်သည်။ ခွဲစိတ် ဝတ်ရုံစိမ်းကို ဝတ်ဆင်ထားသော ဖရန့် ဝေါ့ပ်သည်လည်း သူ၏ ခွန်အားပြည့်ဖြိုးသော လက်များ၊ လက်ချောင်း များနှင့် လက်သည်းများကို ဆေးကြော သန့်စင်သည်။ ပြီးသောအခါ သူ့လက်နှစ်ဖက်ကို အပေါ်သို့ ထောင်လိုက်သည်။ အနီးတွင် ရပ်နေသော ဆရာမက သူ့လက်နှစ်ဖက်ကို လက်အိတ် စွပ်ပေးလိုက်သည်။ ထို့နောက် ဆရာမကပင် မျက်နှာဖုံးကို စည်းနှောင်ပေးသည်။ ခရစ်လည်း အလားတူပင် လက်အိတ် သွားစွပ်ကာ မျက်နှာဖုံး တပ်ဆင်ပြီးနောက် ခွဲစိတ်ခန်း အတွင်းသို့ ဝင်ရောက် လိုက်ပါသွားသည်။

လူမမာ ကလေးသည် ပလတ်စတစ် လှောင်အိမ်အတွင်းမှာပင် သေးငယ်သည်ဟု ထင်ရပြီး အရောင် တဖိတ်ဖိတ် တောက်လက်နေသော ကိရိယာများ အကြားတွင်မူ ဘာမျှ မရှိသလောက်ပင် ဖြစ်တော့သည်။ မေ့ဆေးလုပ်ငန်း ပြီးစီးသောအခါ ဖရန့် ဝေါ့ပ်သည် ခွဲစိတ်မည့် နေရာတဝိုက် အနာ မရင်းသည့် ဆေးရည် သုတ်လိမ်းသည်။ အနီးတွင် ရပ်နေသော သူ၏ လက်ထောက်ကို စစ်ဆေး ကြည့်ရှုပြီးနောက် ဖရန့် ဝေါ့ပ်သည် ခွဲစိတ်ခြင်းကို စတင်တော့သည်။

ခရစ်သည် ဖရန့် ဝေါ့ပ်၏ ကျွမ်းကျင်သော လက်ချောင်းများ လှုပ်ရှားသည်ကို စိတ်ဝင်စားစွာ ကြည့်ရှုလျက် ရှိသည်။ ခရစ်သည် ဆေးကျောင်း တက်ရောက်စဉ် ကာလက ခွဲစိတ်ကု ဆရာဝန် တယောက် ဖြစ်ရန် စိတ်အား ထက်သန်ခဲ့သည်။ သူတို့ ဆေးကျောင်းသား ဖြစ်စဉ်တုန်းက နှလုံး ခွဲစိတ်ခြင်းသည် ခေတ်စား ထင်ရှားလျက် ရှိသည်။ နှလုံး ခွဲစိတ်ကု ပါရဂူ ဖြစ်ရန် ဆရာဝန် များစွာတို့ စိတ်အားထက်သန်နေကြသည်။

သို့သော် ခရစ်သည် နောက်ဆုံးအချိန်တွင် မွေးကင်းစ ဗေဒကို

ရွေးချယ်လိုက်သည်။ တကြောင်းက ကလေးများ လူ့လောကသို့ ရောက်ရှိလာပြီး နာရီပိုင်းအတွင်းမှာပင် ဒုက္ခနှင့် ကြုံတွေ့ကြရသည်ကို မြင်တွေ့နေရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ နောက်တကြောင်းက သူ လေးနှစ်သားအရွယ်က ကြုံတွေ့ခဲ့ရသောအဖြစ်များက သူ၏မသိစိတ်ကိုလွှမ်းမိုးနေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

သူ၏ မိခင်သည် ဣန္ဒြေသိက္ခာ ရှိပြီး စိတ်ထားကောင်းမွန်သော အမျိုးသမီးတယောက် ဖြစ်သည်။ သူမသည် ခင်ပွန်းသည်ကို တဖက် တလမ်းမှ အထောက်အကူ ဖြစ်စေရန်အတွက် အလုပ်ကို အလွန်ကြိုးစား လုပ်ဆောင်သည်။ ခရစ်၏ဖခင် ဖီးလ် ဂရန့်သည် လက်လုပ်လက်စား အလုပ်သမားတယောက် ဖြစ်သည်။ ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်အတွင်းက သူသည် အိမ်ထောင်ရှိပြီး ကလေးတယောက် ရှိသဖြင့် စစ်မှုထမ်း ဥပဒေမှ လွတ်ကင်းခဲ့သည်။ သင်္ဘောကျင်းတွင် အလုပ် ဝင်ခဲ့သည်။ သူ၏ဘဝတွင် အကောင်းဆုံး ဝင်ငွေကို ရရှိခဲ့သည်။ သို့သော် စစ်ပြီးသောအခါ ထောက်ပံ့ရေး သင်္ဘောများ မရှိတော့သဖြင့် သူသည် သင်္ဘောကျင်းမှ ထွက်ခဲ့ရသည်။

သူသည် သင်္ဘောကျင်းမှ ထွက်လာပြီးနောက် ဘတ်စ်ကားမောင်း အလုပ်ကို ရရှိသည်။ ဘတ်စ်ကား ဒရိုင်ဘာ အလုပ်သည် အထူး ကျွမ်းကျင်မှု ရှိရန် မလိုအပ်သလို လစာမှာလည်း မများပြားပါချေ။ မိသားစု သုံးယောက်စာ လောက်ရုံမျှသာ ဖြစ်သည်။ ခရစ်၏ မိခင်တွင် ဒုတိယ ကိုယ်ဝန် ရှိသောအခါတွင်လည်း သူတို့၏ ဝင်ငွေသည် ထိုကလေးအတွက် ပူပန်စရာ မဖြစ်ပါချေ။ ခရစ်၏ မိခင်သည် ကိုယ်ဝန် ရှိသည့်အတွက် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်နေသည်။ သူမသည် အဝတ် ဖွပ်လျှော်သည့် အလုပ်ကို ကိုယ်လေးလက်ဝန် ရင့်မာသည့်ကာလအထိ လုပ်ဆောင်လေ သည်။

ခရစ်သည် မိခင် မီးပူ တိုက်နေသော စားပွဲအောက်တွင် ကစားတတ်သည်။ မိခင်က သူ့ကို နောက် မွေးလာမည့်ကလေးအကြောင်း တတွတ်တွတ် ပြောဆိုနေသည်။ ခရစ်က နောက် မွေးလာမည့် ကလေးသည် ညီလေးလား၊ ညီမလေးလားဟု မေးမိသည်။ ထိုအခါ မိခင်က ပြုံးလဲ့ကာ ပြန်ပြောသည်။

“မွေးတော့ သိမှာပေါ့ကွယ်၊ မွေးတော့ သိမှာပေါ့”

ပြဿနာက မိခင် မီးဖွားခါနီး ရက်ပိုင်း အလိုတွင် ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ သူမ၏ ကိုယ်ခန္ဓာကြီးသည် ကိုယ်ဝန်ဆောင် ထားရသဖြင့် အကြီးကြီး ဖြစ်နေသည်။ သူ၏မိခင်သည် နဂို အနေအထား အတိုင်း ပြန်ဖြစ်ပါဦးမလား။ ခရစ် စိတ်ထဲတွင် ခဏခဏ တွေးနေမိတတ်သည်။

တညနေတွင် တယ်လီဖုန်း လာသည်။ ခရစ်သည် ထိုစဉ်က လေးနှစ်သား အရွယ်သာ ရှိသေးသော်လည်း မိခင် ပြန်ပြောသည့်စကားများကို

ထောက်ချင့်ခြင်းအားဖြင့် ဒုက္ခ တခုခုတော့ ဖြစ်ပြီဟု သိလိုက်သည်။ သူသည် ရုတ်ခြည်းဆိုသလိုပင် တုန်လှုပ် ချောက်ချား သွားရသည်။

မိခင်သည် တယ်လီဖုန်းကို ချထား လိုက်ပြီးနောက် သူမ၏ ကုတ်အင်္ကျီကို ယူကာ

"သားသားလေး၊ ဘားနက်တို့နဲ့ ခဏ နေခဲ့ဦးနော် ဟုတ်လား၊ မေမေ အခုပဲ ပြန်လာခဲ့မယ်"

သူမသည် စကားကို ဆုံးအောင် မပြောဘဲ တံခါးပေါက်ဆီသို့ ပြေးကာ ဘားနက်၏မိခင် မစ္စက် မော်လ္လိုင်းကို လှမ်းခေါ်သည်။

မစ္စက် မော်လ္လိုင်းသည် အခန့်သင့်ပင် အိမ်မှာ ရှိနေသည်။ မစ္စက် မော်လ္လိုင်း သူတို့အခန်း တံခါးဝသို့ ရောက်လာချိန်တွင် ခရစ်၏ မိခင်က "အို... ဘုရားသခင်" ဟု အထိတ်တလန့် ရေရွတ်လိုက်သည်။

မိခင်၏ ကိုယ်အောက်ပိုင်းတဝိုက်တွင် ရေများ စိုရွှဲနေသည်ကို သူ တွေ့ရသည်။ မစ္စက် မော်လ္လိုင်း တံခါး ဖွင့်ဝင်လာသောအခါ သူ၏ မိခင်က ပြောလိုက်သည်။

"ရေမြွှာ ပေါက်သွားပြီ"

မစ္စက် မော်လ္လိုင်းသည် မိန်းမကြီးတဦးဖြစ်ပြီး အတွေ့အကြုံ ရှိသူတဦး ဖြစ်သဖြင့် တယ်လီဖုန်းဆီသို့သွားကာ ဆေးရုံ လူနာတင်ကား မှာယူသည်။ ထို့နောက် မစ္စက် မော်လ္လိုင်းသည် သူ၏မိခင်ကို အိပ်ခန်းသို့ တွဲခေါ်သွားပြီး ခုတင်ပေါ်တွင် အတင်း လှဲခိုင်းသည်။ မိခင်ဖြစ်သူက အိပ်ရာတွေ ညစ်ပေကုန်မည် စိုးသဖြင့် ငြင်းဆန်နေသည်။ သို့သော် မစ္စက် မော်လ္လိုင်းက အတင်းပင် အိပ်စေသည်။ မိခင်သည် ခုတင်ပေါ်တွင် လဲလျောင်းနေရာမှ တတွတ်တွတ် ပြောနေသည့် စကားကို သူ ကြားနေရသည်။

"သူ... သူ... ကျွန်မ ရှိမှ ဖြစ်မယ်၊ ကျွန်မ ရှိမှ ဖြစ်မယ်"

သူဆိုသည်မှာ မမွေးဖွားသေးသော ကလေးကို ပြောခြင်းမဟုတ်။ သူ၏ဖခင်ကို ပြောခြင်း ဖြစ်ကြောင်း နောက်မှ ခရစ် သိရသည်။

မစ္စက် မော်လ္လိုင်းက ဘာမျှ မပူဖို့ သူ၏မိခင်ကို နှစ်သိမ့် အားပေးနေသည်။ လူနာတင်ကား ရောက်လာသည်အထိပင် ဖြစ်သည်။ လူနာတင်ကား အိမ်ရှေ့တွင် ဆိုက်ရပ်မိသောအခါ မစ္စက် မော်လ္လိုင်းက ကားနှင့်အတူ ပါလာသော ဆရာဝန်ကို လှမ်းခေါ်သည်။

“ဒီမှာ... ဒီမှာ၊ သူ ဒီမှာ”

သူတို့ထံသို့ အလုပ်သင် ဆရာဝန်ကလေးတဦး ရောက်ရှိလာပြီး လူမမာကို လွှဲယူသည်။

သူတို့သည် ခရစ်၏မိခင်ကို စောင်တထည် ရစ်ပတ်ပြီး လူနာသယ် စင်ပေါ်သို့ မ တင်လိုက်ကြ သည်။

“သူ... သူ... ကျွန်မ ရှိမှ ဖြစ်မယ်၊ ကျွန်မ ရှိမှ ဖြစ်မယ်”

မိခင် ဟစ်အော်နေသည်။ သူတို့က မိခင်ကို အခန်းထဲမှ သယ်ထုတ် သွားကြ၏။ လူနာတင်ကား ပေါ်သို့ တင်လိုက်ကြသည်။ ကားတံခါးများကို ပိတ်လိုက်ကြသည်။ ထို့နောက် အချက်ပေး ဥသြသံများ ထွက်ပေါ်လာလျက် လူနာတင်ကား ထွက်ခွာသွားသည်။

လူနာတင်ကား ထွက်ခွာသွားသည်ကို သူတို့ တံခါးပေါက်မှ ကြည့်နေကြသည်။ သူတို့ဆိုသည်မှာ ခရစ်၊ မစ္စက် မော်လ္လိုင်းနှင့် မစ္စက် မော်လ္လိုင်း၏ သားကလေး ဘားနက်တို့ ဖြစ်သည်။

ခရစ် ငိုသည်။ ဘားနက်လည်း လိုက်ပြီး ငိုသည်။

“တိတ်စမ်း၊ အရိုက်ခံချင်လို့လား”

မစ္စက် မော်လ္လိုင်းက ဘားနက်ကလေးကို ကြိမ်းလိုက်သည်။ သို့သော် ခရစ်ကိုမူ

“လာ... လာ... အပေါ်ကို သွားကြရအောင်၊ သားကို ဒေါ်ဒေါ် နို့တိုက်မယ်၊ မုန့်လဲ ကျွေးမယ်၊ သားမေမေအတွက် သား ဘာမှစိတ်မပူနဲ့၊ သူ ဘာမှမဖြစ်ဘူး၊ နေကောင်းသွား လိမ့်မယ်”

“သူ မသေပါဘူးနော်”

ခရစ်က မေးသည်။

“သေတယ်ဆိုတာကို သားက ဘာသိလို့လဲ၊ သား အရွယ်ကလေးနဲ့ ဘယ်လိုလုပ် သိသလဲ”

မစ္စက် မော်လ္လိုင်းက ပြန်မေးသည်။

သူ မသိပါ။ သည်အကြောင်းကို သူ အဘယ့်ကြောင့် ပြောမိမှန်းလည်း မသိပါ။ တခုပဲ ရှိသည်။ သေခြင်းဆိုသည်မှာ ဆိုးရွားသော အရာတခုမှန်းတော့ သူ

သိသည်။ ကလေးငယ်ကလေးတွေရဲ့ မိခင်တွေမှာ ဖြစ်နိုင်သော အရာတခုဟု သူ သိသည်။

သူ၏ဖခင်သည် ထိုနေ့ညနေက မိုးတော်တော် ချုပ်မှပင် ပြန်လည် ရောက်ရှိလာသည်။ သူ့လက်တွင် ပတ်တီး စည်းထားသည်။ ဖခင်၏အမူအရာ ကြည့်ပြီး ဒဏ်ရာ အတော် ပြင်းထန်ကြောင်း ခရစ် သိရှိသည်။ သူ၏ဖခင်သည် ဇနီးသည်၏သတင်းကို ကြားကြားချင်း ဆေးရုံသို့ ပြေးသွားသည်။ ညဉ့်နက်မှ သူ ပြန်လာသည်။ ခရစ် အိပ်နေပြီ ဖြစ်သည်။

ညီလေးလည်း မပါ၊ ညီမလေးလည်း မပါဘဲ မိခင်ဖြစ်သူ ဆေးရုံမှ ဆင်းလာပြီးသည့် နောက်ပိုင်းတွင်မှ သူတို့ပြောသည့် စကား အစအနအရ သူ၏ဖခင်သည် ကားတိုက်မှု ဖြစ်ပွားခဲ့ကြောင်း သိရှိရသည်။ လူတယောက် သေသွားသည်။ သို့သော် သူ၏ဖခင်သည် အပြစ်ပေးခြင်း မခံရပါ။ အလုပ်လည်း ပြန်မရတော့ပါ။

ထိုအခါမှစ၍ သူ၏ မိခင်သည် အလုပ်အားလုံး လုပ်ကိုင်ရတော့သည်။ သူများအိမ်တွေ သွားပြီး အဝတ် လျှော်ရသည်။ အိမ်ပြန်ရောက်သောအခါ သူနှင့် သူ၏ဖခင်အတွက် ညစာ ချက်ရသည်။ ကျန်သည့်အချိန်များတွင် သူ၏ဖခင်က သူ့ကို ထိန်းသည်။ နံနက်စာနှင့် နေ့လယ်စာတို့ကို ချက်ပြုတ် ပြင်ဆင်သည်။ သူ့ကို ကျောင်းသို့ လိုက်ပို့သည်။

သူ၏ ဖခင်သည် ရံဖန်ရံခါ ဆိုသလို ကြားပေါက် အလုပ်များကို လုပ်ကိုင်တတ်သည်။ သို့သော် မည်သည့်အလုပ်တွင်မှ မမြဲပါ။ နောက်ဆုံးတွင် သူသည် ပိန်ပိန်သေးသေးကလေး ဖြစ်သွားပြီး တယောက်တည်း တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်စွာ နေထိုင်တတ်သည်။ သူ ဆေးလိပ် မသောက်ပါ။ အရက် မသောက်ပါ။ သူ တယောက်တည်း သတင်းစာကို စိမ်ပြေနပြေ ဖတ်နေတတ်သည်။

ခရစ်သည် စိတ်ထဲတွင် မရှင်းလင်းသည်များ၊ သိချင်သည်များ ပြည့်နေသော်လည်း အမေးအမြန်း သိပ်မထုပါ။ ဖခင်သည် မေးခွန်းများကို ဖြေလေ့ မရှိပါ။ မိခင်သည် သူ့မေးခွန်းများကို ဖြေပြီး စိတ်ထိခိုက်နေတတ်သည်။

သို့သော် ခရစ်သည် မေးခွန်းတခုကိုတော့ မမေးဘဲ မနေနိုင်ပါ။ သူ၏ ညီကလေး သို့မဟုတ် ညီမကလေး ဘာဖြစ်သွားသနည်းဟူသော အချက်ပင်တည်း။ မိခင်သည် ဆေးရုံကို သွားတုန်းက ဗိုက်ထဲတွင် အပြည့်ကြီးနှင့် ဖြစ်သည်။ အိမ်ကို ပြန်လာတော့ ဘာမျှ ပါမလာတော့။

ညညများတွင် ခရစ်သည် သူ၏ ခုတင်ကလေးပေါ်တွင် အိပ်နေရာမှ သူ့ မိခင်၏ သက်ပြင်းချသံ ငိုရှိုက်သံများကို ကြားရသည်။ ဖခင်ကမူ အိပ်ပျော်နေသည်။

သို့မဟုတ် အိပ်ပျော်ဟန် ဆောင်နေသည်။

ထို့နောက် မိခင်သည် အိပ်ရာမှ တိတ်တဆိတ် ထပြီး အခန်းထဲမှ ထွက်သွားသည်။ မီးဖိုထဲမှာ တယောက်တည်း သွားထိုင် နေတတ်သည်။ အင်မတန် အေးချမ်းသည့် ညများမှာပင် မိခင်သည် အဝတ်ပါးကလေးနှင့် မီးဖိုထဲတွင် ထိုင်နေတတ်သည်။ သူတို့အိမ်တွင် အပူပေးစက် မရှိပါ။

ရံဖန်ရံခါတွင် ခရစ်သည် အိပ်ရာမှ ထပြီး နားစွင့်တတ်သည်။ တကြိမ်တွင်တော့ သူသည် မိခင် အခန်းထဲမှ ထွက်ပြီး မီးဖိုထဲသို့သွားသည်ကို လိုက်သွားသည်။ မီးဖို တံခါးဝတွင် ရပ်ပြီး မိခင်ကို ကြည့်နေမိသည်။ သူ ရပ်နေသည်ကို မိခင် သိသည်ဟု သူ မထင်ပါ။ သို့သော် မိခင်က တိုးညင်းစွာ ခေါ်လိုက်သည်။

"သား လာလေ သား"

မိခင်အနီးသို့ သူ သွားရောက်သည်။ မိခင်က သူ့ကို ဆွဲယူ ဖက်ပွေ့သည်။ မိခင်၏ ကိုယ်က အေးစက်လှသည်တကား။ မိခင်၏ကိုယ်ခန္ဓာသည် သူ့ကို နွေးထွေးမှု မပေးနိုင်ပါ။ သူမ၏ ရင်သားများသည် သေးငယ်လျက် ရှိပြီး သူမ၏ မျက်နှာက စိုထိုင်းနေသည်။ မျက်လုံးများ နီရဲနေပြီး ငေးကြောင်နေသည်။ သူ့ကိုယ်ကို မိခင်၏ ကိုယ်ခန္ဓာသို့ တိုးဖိထားလိုက်သည်။

"မေမေ ကလေးလေးအတွက် ငိုနေတာလား"

သူ အရဲစွန့်ပြီး မေးလိုက်သည်။

မိခင် မဖြေပါ။

"သူ... သူ သေပလား"

သည်တကြိမ်တွင်လည်း မိခင်က ပြန်မဖြေပါ။ သူ့ကိုသာ တင်းကျပ်စွာ ဖက်ထားသည်။

"သူ ဘာဖြစ်လို့ သေတာလဲ မေမေ၊ သားသားကော သေမှာလား"

"အို... အို အို မဟုတ်ဘူး၊ သူ သေတာက... သူ သေတာက အသက် မရှူနိုင်လို့"

"အသက် မရှူနိုင်လို့ ဟုတ်လား"

ခရစ် စိတ်ရှုပ်ထွေး သွားသည်။ လူတိုင်း အသက်ရှူနိုင်ကြသည်။

"သူတို့ရဲ့အဆုတ် ဒါမှမဟုတ် သူတို့ရဲ့နှလုံးကလေးတွေက သိပ်ပြီးမှ သေးကြတယ်၊ ဒါကြောင့်မို့လို့ သူတို့ အသက် မရှူနိုင်ကြတာ၊ သူတို့ သေကြတာ"

"သူတို့ သေပြီးတော့ ဘယ်သွားကြသလဲ"

သူ မေးလိုက်ပြန်သည်။

"ကောင်းကင်ဘုံကို သွားတာပေါ့၊ ကလေးကလေးတွေဟာ အင်မတန် သန့်ရှင်းစင်ကြယ် ကြတယ်၊ ဒါကြောင့် သူတို့အားလုံး ကောင်းကင်ဘုံကို သွားကြတယ်"

"သား သေရင်လဲ ကောင်းကင်ဘုံကို သွားရမှာလား"

ခရစ် မေးလိုက်ပြန်သည်။

မိခင်က သူ့ကို တင်းကျပ်သည်ထက် တင်းကျပ်အောင် ဖက်လိုက်ပြီး

"သား မသေဘူး၊ သား မသေပါဘူး"

ထို့နောက် မိခင်သည် သူ့ကို လှုပ်ချော့ကာ သိပ်သည်။ သူ့မျက်လုံးများမှ မျက်ရည်များ ကျလာသည်။ ထို့နောက် သူ အိပ်ပျော်သွားသည်။ နောက်တနေ့ နံနက် သူ အိပ်ရာမှ နိုးသောအခါ သူ့အိပ်ရာပေါ်မှာ သူ ရောက်နေသည်။

သည့်နောက်တွင်ကား ထိုကလေးလေးအကြောင်း သူ လုံးဝ မမေးတော့ပါ။ သို့သော် မိခင် ဖြစ်သူကား ထိုကလေးလေးအတွက် အငို မစဲပါ၊ မိခင်သည် ကျန်ဘဝခရီးတလျှောက်လုံးပင် ညညတွင် အိပ်ခန်းထဲမှ ထွက်ကာ မီးဖိုထဲမှာ ငိုကြွေးခဲ့သည်ကို သူ မှတ်မိနေသည်။

သို့သော် မိခင်သည် မည်သူ့ကိုမျှ အပြစ်မတင်ပါ။ ဖခင်၏ ကားတိုက်မှုကြောင့် နေ့မစေ့ လမစေ့ မီးဖွားခဲ့ရသော်လည်း မိခင်သည် ဖခင်ဖြစ်သူကို တကြိမ်တခါမျှ ပြစ်တင်ခြင်း မပြုခဲ့ပါ။ သို့သော် ဖခင်ကမူ သူ့ကြောင့် ဖြစ်ရသည်ဆိုပြီး မိခင်ကို တဖွဖွ တောင်းပန်ခဲ့သည်။ သေသည်အထိ တောင်းပန်သွားသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးပင် ဤဆုံးရှုံးမှုကို မကျော်လွှားနိုင်ကြပါ။

သည်အဖြစ်သည် ခရစ်၏ အသည်းမှာလည်း စွဲထင်နေတော့သည်။ ယင်းကြောင့်ပင်လျှင် သူသည် ကလေးသူငယ်များ ကုသရေးနယ်ကို ရွေးချယ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ မွေးကင်းစဗေဒကို အထူးပြုခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ကလေးငယ် မွေးကာစအရွယ်တွင် မသေကြစေရန် ဖြစ်သည်။ မိခင်များ အမှောင်ထဲတွင်

တယောက်တည်း ငိုကြွေး မနေကြစေရန် ဖြစ်သည်။

ခရစ်သည် ဖရန့် ဝေါ့ပ် ခွဲစိတ်နေသည်ကို ကြည့်ရင်း သူ၏ ညီငယ်လေး သေဆုံးခဲ့ရသည်မှာ အဘယ် ချွတ်ယွင်းချက်ကြောင့် ဆိုသည်ကို သိရှိနေရတော့သည်။

ယခုအခါတွင်ကား ခွဲစိတ်မှု အတတ်ပညာသည် အထူးပင် တိုးတက် ကောင်းမွန်လျက် ရှိတော့သည်။

ဖရန့် ဝေါ့ပ်၏ ကျွမ်းကျင်သော လက်ချောင်းများသည် နူးညံ့သော နံရိုးကလေးများ အကြားကို ဖောက်ပြီး ရင်ခေါင်းအတွင်းပိုင်းသို့ ရောက်ရှိ သွားကြသည်။ ပျက်ယွင်းနေသော နှလုံးအခင်ကို သူ တွေ့ရှိသည်။ ကောင်းမွန်သွားအောင် ပြန်လည် ပြုပြင်ပေးလိုက်သည်။ ကံကောင်းသည် ကတော့ အစားထိုးစရာ မလိုဘဲ ပြုပြင်ပေးလိုက်ရုံနှင့် ပြီးစီးသွားခြင်းပင်။ ပြုပြင်မှု ပြီးစီးသွားသောအခါ ခွဲစိတ်မှုကို ပြန်လည် လက်စသိမ်းသည်။ သူသည် ချုပ်ရိုးချည်သည့် အလုပ်ကိုပင် လက်ထောက်များအား မည်သည့်အခါမျှ လွှဲအပ်ခြင်း မပြုပါချေ။

ဖရန့် ဝေါ့ပ်သည် ကလေးငယ်ကို ဆရာမလက်သို့ လွှဲအပ်လိုက်ပြီးနောက် ခရစ်ဘက်သို့ လှည့်လျက်

"ညနေ သုံးနာရီလောက်မှာ ကျွန်တော် အဆောင်ကို ဝင်မယ်၊ အဲဒီတော့မှ တွေ့ကြတာပေါ့"

"ကျွန်တော် ရှိမှာ မဟုတ်ဘူး"

ခရစ်က တုံ့ပြန်သည်။

ခွဲစိတ်ကု ဆရာဝန်က စူးစမ်းသည့်အနေဖြင့် သူ့ကို ကြည့်သည်။

"ရှေ့နေတွေနဲ့ တွေ့ဖို့ ရှိတယ်၊ ကနေ့ အကြို စစ်မေးမယ်"

"အို"

ဖရန့် ဝေါ့ပ်က ဒါပဲ ပြောသည်။ ထိုစကားလုံးသည် နှစ်သိမ့်ခြင်းလား မကျေနပ်ခြင်းလား ဆိုသည်ကို ခရစ် မကွဲပြားပါ။ ထိုကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ပြီး ဖရန့် ဝေါ့ပ် နောက်ထပ် ဘာမျှ မပြောတော့ပါ။

ကလေးငယ်ကလေးကို သူ၏ ပလတ်စတစ် လှောင်အိမ်အတွင်းသို့ ကောင်းမွန်စွာ ပြန်ပို့လိုက် သည်။ လက်ချောင်းတွင် သွေးကြောသွင်းပိုက်ပြွန်

တပ်ဆင်ထားပြီး နှာခေါင်းတွင် အောက်ဆီဂျင် ပိုက်ပြွန် တပ်ဆင်ထားသည်။

ခရစ်သည် ခွဲစိတ်ကု ဝတ်စုံစိမ်းကို ချွတ်ပြီး သူ၏ အဝတ်အစားကို ပြန်လည် ဝတ်ဆင်သည်။

ဆယ်မိနစ်ခန့် အကြာတွင် သူသည် ဆေးရုံကြီးမှ ထွက်ခဲ့ပြီး ဥပဒေအကျိုးဆောင် အဖွဲ့ကြီးများ တည်ရှိရာ မြို့ အချက်အချာပိုင်းသို့ ရောက်ရှိသွားသည်။ သူသည် ချိန်းဆိုထားသည့် အချိန်ထက် စောပြီး သွားရောက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ အကြောင်းမှာ သူသည် ပါကင်၊ ဆီးယားနှင့် ဝက်ဒလေ အကျိုးဆောင် အဖွဲ့ကြီးကို ပထမဆုံးအကြိမ် ရင်ဆိုင်ခြင်း မပြုခင် သူတို့နှစ်ယောက် ကြိုတင် ညှိနှိုင်းထားကြရန် လိုအပ်သည်ဟု လော်ရာ ဝင်းတားက ပြောထားသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

လော်ရာ ဝင်းတား အလုပ်လုပ်သော ဥပဒေအကျိုးဆောင် အဖွဲ့သည် ပါကင် အဖွဲ့ကြီးလောက် ထင်ရှား ကျော်ကြားခြင်း မရှိသော်လည်း အဆင်အတန်း မြင့်မား ကောင်းမွန်သော အဖွဲ့တခုပင် ဖြစ်သည်။

သူမ၏ ရုံးခန်းသည် ကောင်းမွန် သပ်ရပ်သော အခန်းတခု ဖြစ်ကြောင်း ခရစ် တွေ့ရှိရသည်။ သူမ၏ ရုံးခန်း ပြတင်းပေါက်မှ ကြည့်လျှင် ကုတ်ဟောက် ပန်းခြံကို စီးမြင်ရသည်။

သူ ရောက်ရှိသွားသောအချိန်တွင် သူမသည် စားပွဲတွင် အလုပ် လုပ်လျက် ရှိသည်။ ငွေရောင် ဆံပင်ကလေးများ ဖွာရရာကြဲလျက်ရှိပြီး သူမ၏ အတွင်းရေးမှူးအား စီစဉ် ညွှန်ကြားနေသည်ကို ကြည့်မြင်ရသည်မှာ ကျက်သရေ ရှိလှ၏။ သေးသွယ်သော်လည်း ကိုယ်ခန္ဓာ အချိုးအစား ပြေပြစ်လှပသော မိန်းမငယ်ကလေးသည် သူမ၏အလုပ်ကို ကောင်းမွန်စွာ စွမ်းဆောင်နိုင်မည့်သူ တယောက် ဖြစ်ကြောင်း ခရစ်၏ စိတ်တွင် ထင်မြင်မိသည်။

သည်အမျိုးသမီးကလေး သည်မျှ လှပနေသည့် အတွက် သူ့စိတ်တွင် ဘဝင်မကျ ဖြစ်နေရသည်။ လှပသော အမျိုးသမီးများသည် သည်မျှ အလုပ် လုပ်ဖို့ မကောင်းပါ။ သည်မျှ တော်ဖို့ မကောင်းပါ။

လော်ရာ ဝင်းတားသည် အတွင်းရေးမှူးကို သွားရန် ပြောလိုက်ပြီးနောက် ခရစ်ဘက်သို့ လှည့်ကာ

"ဩော်... အင်း"

သူမ ပြောလိုက်ပုံက သူသည် သူမ၏ လုပ်ငန်း တစိတ်တဒေသမျှသာ ဖြစ်သည့်ပမာ။ ပြီးမှ

“စိတ်မရှိနဲ့နော်၊ ဒီရက်တွေက နည်းနည်း အလုပ်များတယ်၊ ထိုင်ပါဦး”

သားရေဖုံး ကုလားထိုင်ကြီးတွင် သူ ထိုင်မိသောအခါ အမျိုးသမီး ထိုင်ရာမှ ထပြီး ပြတင်းပေါက်တွင် ငေးနေသည်။ သူ့ကို ကျောပေးထားသည်။ မိန်းကလေး ဘာမျှ မပြောပါ။ သို့ဖြင့် ပြတင်းပေါက်မှ သူမ ငေးကြည့်နေသည့်အချိန်မှာ ကြာညောင်းလှသည်ဟု ခရစ် ထင်မိသည်။

“သာမန် လူတယောက် သဘောပေါက် နားလည်အောင် ရှင်းပြဖို့ ကျွန်မမှာ မလွယ်ဘူး ဖြစ်နေတယ်”

သူမက ရုတ်တရက် ပြောလိုက်သည်။

သူ့ကို သာမန် လူတယောက်တဲ့။

သို့သော် ပြန်စဉ်းစားကြည့်လိုက်တော့ ဥပဒေနှင့် ပတ်သက်လျှင် သူသည် သာမန်လူ တယောက်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

“အမှု တခုမှာ သီးခြား ပြဿနာ၊ သီးခြား ပုံစံ၊ သီးခြား သဘော ရှိတယ်”

မိန်းကလေး ခေတ္တမျှ ဆိုင်းငံ့လိုက်ပြီးနောက် “ဆေးဘက်ဆိုင်ရာ လွဲမှား လုပ်ဆောင်မှုက အဲဒီလူရဲ့ဘဝ၊ အဲဒီလူရဲ့လုပ်ငန်းကို လုံးဝ လွှမ်းမိုးနေတယ်၊ ဂျူရီလူကြီးတွေက ဒေါက်တာကို အပြစ်ရှိတယ်လို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ရင် ဒေါက်တာရဲ့ ဘဝတလျှောက်လုံးနဲ့ ဒေါက်တာရဲ့ လုပ်ငန်း တခုလုံးကို ထိခိုက်သွားလိမ့်မယ်၊ အဲဒီလို ကြီးမားတဲ့ အန္တရာယ်ကြီးတခုကို ရင်ဆိုင်နေရတဲ့ လူတယောက်ဟာ အများကြီး စိတ်လှုပ်ရှားနိုင်တယ်၊ ဒါကြောင့်မို့လို့ ပန်းခြံတဖက်က ပါကင် အဖွဲ့ရုံးကို မသွားခင် ကျွန်မတို့ ဆွေးနွေးကြရအောင်လို့ ပြောတာ”

လော်ရာ ရပ်နား လိုက်ပြန်သည်။ ပြီးမှ တဖန်

“ဒီအကြို စစ်ဆေးချိန်မှာ ဒေါက်တာဟာ လုံးဝ စိတ်မတိုရဘူး၊ လုံးဝ ဒေါသ မထွက်ရဘူး၊ ဒေါက်တာ့ကို သူတို့က ဘာကြီးပဲ စွပ်စွဲ စွပ်စွဲ၊ ဘာတွေပဲ မေးမေး၊ ဒေါက်တာဟာ မေးတဲ့ မေးခွန်းကိုသာ ဖြေရမယ်၊ မေးတာကိုသာ ဖြေရမယ်၊ မမေးတာကို မပြောရဘူး၊ ငြင်းချက် မထုတ်ရဘူး၊ ဒေါက်တာဟာ သက်သေတယောက်ပဲ ဖြစ်တယ်၊ အဲဒီအဖြစ်ကနေ တိမ်းရှောင် မသွားရဘူး၊ ကျွန်မပြောတာ ရှင်းသလား”

သည်အချိန်တွင် လော်ရာသည် ရှေ့နေတယောက် ဖြစ်သည်။ အကြံဉာဏ်ပေးသူတဦး ဖြစ်သည်။ မိခင်တဦး ဖြစ်သည်။ သည် သုံးခုစလုံး ဖြစ်သည်။ ယင်းကြောင့်ပင် ခရစ်သည် ပြုံးလိုက်ပြီး ပါးစပ်ထဲမှ စကားတခွန်း လွှတ်ခနဲ

ထွက်သွားသည်။

"ဟုတ်ကဲ့ အမေ၊ ရှင်းပါတယ်"

လော်ရာ ဒေါသ ဖြစ်သွားပြီး

"အဲဒါက နောက်တခု မလုပ်ရမယ့် အလုပ်ပဲ၊ ဒီအမှုကို ရယ်စရာလို့ မတွက်ပါနဲ့၊ ဘယ်တော့မှ ရယ်စရာ မလုပ်ပါနဲ့၊ ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက်တည်းမှာလဲ မလုပ်ပါနဲ့၊ ကျွန်မ လက်မခံနိုင်တဲ့ အလုပ်တခုပဲ၊ ဒေါက်တာ့ကို အန္တရာယ် ဖြစ်စေနိုင်တယ်၊ ကျွန်မကို သေးသိမ်စေတယ်၊ ကျွန်မ ခွင့်မပြုနိုင်ဘူး"

ထိုအချိန်က သူမသည် ပြောရင်း ပြောရင်းနှင့် သူမကိုယ်တိုင် စိတ်လှုပ်ရှားလျက် ရှိသည်ဟု ခရစ် ထင်မိသည်။ သူမကိုယ်တိုင်လည်း သိသွားဟန် ရှိသည်။ သူမကိုယ် သူမ ချက်ချင်းပင် ပြန်ထိန်းလိုက်ပြီး

"ကဲ ကျွန်မတို့ သွားကြစို့၊ ကျွန်မ ပြောတာတွေကို မှတ်ထားပါ"

မိန်းကလေးသည် တံခါး၏ နောက်ဘက်တွင် ချိတ်ထားသော မီးခိုးရောင် ဂျက်ကက် အင်္ကျီကို ဖြုတ်ယူ ဝတ်ဆင်သည်။ သူမ၏ ကိုယ်မှ သင်းပျံ့သော ရေမွှေးနံ့ကို ခရစ် ရှူရှိုက်ရသည်။ သည်ရေမွှေးက သူမ၏ ဣတ္ထိယသဘောကို ပြနေသည်။ သည်ရေမွှေးက မပြောလည်း လှပသော ရင်သားများက သူမ၏ ဣတ္ထိယသဘောကို ပြောနေသည်။

သို့သော် ယခုအခါ သူ့မှာ အင်မတန် အရေးကြီးပြီး အန္တရာယ် များပြားသော လုပ်ငန်းတခုကို ရင်ဆိုင်ရန် ရှိနေသည်။

※※※

(၁၀)

ပါကင်၊ ဆီးယားနှင့် ဝက်ဒလေ ဥပဒေအကျိုးဆောင် အဖွဲ့ရုံးသည် ခမ်းနားလှပေသည်။ ရောမ ညှော်ခန်းကြီး၏ အဝင်ဝဖြစ်သော ဝက်သစ်ချ တံခါးကြီးပေါ်တွင် ဦးစီး အကျိုးဆောင်ကြီး ၁၄ ဦး၏ အမည်များကို ရွှေစာလုံးဖြင့် ဖော်ပြထားသည်။ သည့်အောက်တွင်ကား တွဲဖက် အကျိုးဆောင်များ၏ အမည်များကို ရွှေစာလုံးကလေးများဖြင့်ပင် ဖော်ပြထားရာ များပြားလွန်း သဖြင့် မရေတွက်နိုင်လောက်အောင်ပင် ဖြစ်သည်။ ပါကင်၊ ဆီးယားနှင့် ဝက်ဒလေ အဖွဲ့သည် တိုက်ပွဲ တပွဲကို မည်သည့်အခါတွင်မျှ လူအင်အား မပြည့်စုံဘဲနှင့် မဝင်ရောက်ပါ။ အာမခံကုမ္ပဏီ ကိုယ်စားလှယ် ပေါ ကရပ်ထရီးနှင့် ဆေးရုံကြီး ဥပဒေ အကျိုးဆောင်အဖွဲ့ ကိုယ်စားလှယ် ဂျိမ်း စပယ်ဒင်တို့သည် ရောက်နှင့်နေကြပြီး ခရစ်တို့ကို စောင့်ဆိုင်းလျက်ရှိကြသည်။ ကရပ်ထရီးသည် အရပ် ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း၊ မျက်နှာထား ချိုချို၊ ကိုယ်အမူအရာ ပျူပျူငှာငှာ ရှိပြီး သူတို့ကို တွေ့ရှိသောအခါ အထူးပင် ဝမ်းသာဟန် ဆောင်ချေ၏။ သို့သော် အမှန်တကယ်တွင်မူ သူသည် လော်ရာကဲ့သို့ပင် သူတို့၏ အဓိက သက်သေ၏ အခြေအနေ မည်သို့ ရှိချေမည်နည်းဟု စိုးရိမ် ပူပန်လျက် ရှိသည်။ သူ၏ များပြားလှသော အတွေ့အကြုံအရ သိရှိနေရသည်မှာ အချို့သော အမှုများသည် ရုံးတွင် အမှု မစစ်ဆေးရမီ အကြိုမေးမြန်းခြင်း ကာလမှာပင် အဆုံးအဖြတ် ကျသွားတတ်သည်။ သက်သေများသည် အကြို မေးမြန်းခြင်းကို ဖြေဆိုကြသော အခါတွင် တရားရုံးတွင် ဖြေဆိုရသည်လောက် ဂရုမထားဘဲ လက်လွတ်စပယ် ဖြေဆိုတတ်ကြ လေသည်။ ဆရာဝန် အများအပြားသည် အမှုကာလ မတိုင်မီ အကြို စစ်မေးခြင်းကာလမှာပင် ဝန်ခံ ဖြောင့်ဆိုခြင်းများ ပြုလုပ်တတ်ကြသဖြင့် တရားရုံးသို့ ရောက်ရှိသောအခါ အကျပ်အတည်း ကြုံကြရတော့သည်။ ထိုအဖြစ်က ဘာနှင့် တူသနည်းဆိုတော့ စစ်တုရင်ပွဲ တပွဲတွင် ပထမ သုံးကွက် ရွှေ့အပြီးတွင် အရှုံးပေးလိုက်သည့် သဘောမျိုးပင် ဖြစ်တော့သည်။

ယင်းကြောင့်ပင် ကရပ်ထရီးသည် ခရစ်ကို လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ နှုတ်ဆက်လင့်ကစား သူ၏ အဓိက တာဝန်မှာ သူ၏ ခုခံကာကွယ်အားကို တွက်ဆရန် ဖြစ်သည်။ သူတို့ဘက်က အခွင့်အလမ်း မည်မျှ ရှိကြောင်းကို ကုမ္ပဏီသို့ သူ အစီရင်ခံရမည် ဖြစ်သည်။

ဆေးရုံကြီး၏ အကျိုးစီးပွားကို အကာအကွယ် ပြုမည့် ရှေ့နေကြီး ဂျိမ်း စပယ်ဒင်ကား အေးအေးဆေးဆေး ကြည်ကြည်လင်လင်ပင် ဖြစ်သည်။ သူက ခရစ်ကို နှုတ်ဆက်ရာတွင် စကား တခွန်းပဲ ပြောသည်။

“ဒေါက်တာ”

သူ ပြောပုံက ဘာမျှ မဖြစ်သလိုပင် ဖြစ်သည်။ သည်တခါတွင် ခရစ်၏ စိတ်ထဲတွင် ထူးဆန်းစွာ ခံစားရသည်။ မိမိနှင့် တကျိုး တစီးပွားတည်း ဖြစ်ရမည့် ဤရှေ့နေကြီးသည် မိမိနှင့် ဘာမျှ မဆိုင်သလိုဘဲ ဖြစ်နေသည်။ သို့သော် တခုတော့ ခရစ် ဂရုပြုမိသည်။ စပယ်ဒင်သည် ဤအမှုတွင် လေ်ာရာကဲ့သို့ပင် လေ့လာသူတဦးသာ ဖြစ်ပေသည်။ မိမိဘက်က တကယ် လျှောက်လဲ ဆောင်ရွက်ရမည့်သူမှာ ကရပ်ထရီးတဦးမျှသာ ဖြစ်သည်။ ကျန်သည့် လူနှစ်ဦးက အကြံပေးရုံမျှသာ ပေးနိုင်ကြသည်။

သူတို့ လေးယောက်ကို အစည်းအဝေး ခန်းမဆောင် (ခ) သို့ ခေါ်ဆောင်သွားကြသည်။ ရုံးလုလင်က ခန်းမဆောင် တံခါးကို ဖွင့်လိုက်သောအခါ ခရစ်သည် လူ လေးဆယ်လောက် ကောင်းကောင်း ထိုင်ပြီး စည်းဝေးနိုင်သော စားပွဲရှည်ကြီးကို တအံ့တသြပင် တွေ့ရှိရသည်။ ဤခန်းမဆောင်ကြီးသည် ခန်းမဆောင် (ခ) မျှသာ ဖြစ်ခဲ့လျှင် ခန်းမဆောင် (က) သည် ရေးနိုး အနုပညာ ခန်းမဆောင်ကြီးလောက်ပင် ကျယ်ဝန်း ကြီးမားလိမ့်မည်ဟု ခရစ် တွက်ဆမိသည်။

သူတို့လေးယောက်သည် ရောမ အခန်းကျယ်ကြီးထဲတွင် လူပုကလေးတွေ ဖြစ်နေကြသည်။ ခဏအတွင်းမှာပင် ခန်းမဆောင်ကြီးအတွင်းသို့ နောက်ထပ် ရှေ့နေ နှစ်ဦး ဝင်ရောက်လာသည်။

တယောက်က အာသာ ခရော့ ဖြစ်သည်။ အရပ်မြင့်မြင့်၊ ဆံပင်ဖြူဖြူ၊ အပြုံးလဲ့လဲ့နှင့် ဖြစ်သည်။ သူတို့ အားလုံးကို သူ လက်ဆွဲ နှုတ်ဆက်သည်။ ခရစ်အလှည့်သို့ ရောက်သောအခါ

“ဩော် ဟုတ်ကဲ့ ဒေါက်တာ ဂရန့်”

သူ ခေတ္တမျှ ရပ်ပြီး မှတ်ချက်ပြုသည်။ ထို့နောက် အာသာ ခရော့က သူတို့ကို ဝီလီယံ ဟိန်ဖယ်ဒင်နှင့် မိတ်ဆက်ပေးသည်။

ဝီလီယံ ဟိန်ဖယ်ဒင်၏ လက်ထဲတွင် ဖိုင်တွဲတခုနှင့် မေးခွန်းများ ရိုက်ထားသော စက္ကူဝါဝါများ ပါရှိသဖြင့် သူသည် ဦးဆောင် မေးမြန်းမည့်သူ ဖြစ်ကြောင်း သိသာ ထင်ရှားသည်။ သူသည် အရပ် မနိမ့် မမြင့် ရင်အုပ် ကျယ်ကျယ်နှင့် ဖြစ်သည်။ သူ၏ ပုံပန်းသဏ္ဌာန်က တချိန်က သူသည် မစ်ဝက်စတန် တက္ကသိုလ်တွင် လက်ရွေးစင် ဘောလုံးသမားတယောက် ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း ဖော်ပြလျက် ရှိသည်။

လက်ရေးတို လက်နှိပ်စက် စာရေးမကလေး ရောက်ရှိလာမည်ကို သူတို့

ခေတ္တ ခဏမျှသာ စောင့်ဆိုင်းကြရသည်။ စာရေးမကလေး လက်နှိပ်စက် ရှေ့တွင် ထိုင်မိသောအခါ ခရော့က

“ဒီနေ့ ခေတ်ကြီးမှာ ဆရာဝန်တယောက်ကို အိမ်ကို ခေါ်ရတာထက် ရုံးကို ခေါ်ရတာက အများကြီး မလွယ်ပါကလား”

အမှန်တော့ သူက ခရစ် အနည်းငယ် နောက်ကျနေသည်ကို နောက်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့သော် ခရစ်က သူ နောက်သည်ကို လက်မခံဘဲ ခပ်ဆတ်ဆတ် ပြန်ပြောသည်။

“လွန်ခဲ့တဲ့ လေးဆယ့်ငါးမိနစ်အထိ ခွဲစိတ်ခန်းထဲက ကျွန်တော် မထွက်နိုင်ဘူး”

ခရော့၏ စကားကို သူ ပြန်မပြောသင့်ဟု လော်ရာ ယူဆသည်။ ယခုတော့ သူ ဘယ်လောက် စိတ်ဆတ်သည်ကို ဟိန်ဖယ်ဒင် သိရှိသွားချေပြီ။

ခရစ်ကိုယ်တိုင်လည်း လော်ရာ တားမြစ် သတိပေးထားသည့် အချက်တခုကို ကျူးလွန်မိပြီ ဖြစ်ကြောင်း သတိပြုလိုက်မိသည်။ သူ့ကို သူတို့ မေးခွန်းများ မေးမြန်းကြသောအချိန်တွင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ကောင်းစွာ ထိန်းထားရမည်ဟု သူ ဆုံးဖြတ် သတိပေးလိုက်သည်။

သူတို့သည် တိုက်ပွဲဝင်မည့် အဖွဲ့ နှစ်ဖွဲ့ပမာ စားပွဲတွင် နေရာယူလိုက်ကြသည်။ လော်ရာ၊ ခရစ်၊ ကရပ်ထရီးနှင့် စပယ်ဒင်တို့က စားပွဲ တဖက်တွင် ဖြစ်သည်။ ခရော့နှင့် ဟိန်ဖယ်ဒင်တို့က သူတို့နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ရှေ့တည့်တည့်တွင် ဖြစ်သည်။ လက်နှိပ်စက် စာရေးမက စားပွဲထိပ်တွင် ဖြစ်သည်။ ကြားလူတယောက်ပမာ ဖြစ်သည်။

ခရော့က လက်နှိပ်စက် စာရေးမကို လက်ရိပ်ပြလိုက်သည်။ သူမက ကျမ်းသစ္စာ တိုင်ပေးသည်။ ပြီးလျှင် ခရော့က ကုလားထိုင်တွင် ကျောမှီလိုက်သည်။ ထိုအခါ ဟိန်ဖယ်ဒင်က ဆက်လက် တာဝန် ထမ်းဆောင်သည်။ ခရော့က လေ့လာသူတဦးအဖြစ်နှင့်သာ နေသည်။ သူသည်လည်း ကရပ်ထရီး နည်းတူပင် အမှု၏ အတိမ်အနက်ကို ချိန်ဆရန် ဤနေရာသို့ ရောက်ရှိလာခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

လော်ရာသည် ခရစ်ဘေးတွင် ထိုင်ရင်း ခရစ်တယောက် သူ့စိတ်ကို သူ ထိန်းနိုင်ပါစေဟု ဆုတောင်းလျက် ရှိသည်။

ဟိန်ဖယ်ဒင်၏ ပထမပိုင်း မေးခွန်းများသည် မေးရိုးမေးစဉ်များသာ ဖြစ်ကြသည်။ ဘာမျှ အန္တရာယ် မရှိချေ။ ခရစ်၏ နာမည် အပြည့်အစုံ၊ နေရပ်လိပ်စာ၊ သူ နေခဲ့သော ကျောင်းများနှင့် ဆေးပညာ သင်ကြားမှု မေးခွန်းများကို မေးရင်း

မေးရင်းဖြင့် ခရစ်၏ငယ်ဘဝ ပေါ်လွင်လာသည်။ သူသည် အထက်တန်းကျောင်းတွင် တက်ရောက် သင်ကြားစဉ်အတွင်း အလုပ်မျိုးစုံကို လုပ်ကိုင်ခဲ့ရသည်။ ဘော့စ်ဘောကွင်းတွင် ဟော့ဒေါ့မုန့် ရောင်းသည့်အလုပ်မှ ပန်းများ လည်ပို့သည့် အလုပ်အထိ လုပ်ကိုင်ခဲ့ဖူးသည်။ ကောလိပ်သို့ ရောက်ရှိသောအခါတွင်လည်း သူသည် အလုပ် လုပ်ရင်းပင် ကျောင်းတက်ခဲ့ရသည်။ သို့သော် ကောလိပ်ရောက်မှ လုပ်သော အလုပ်များသည် စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းပြီး ဝင်ငွေလည်း ပိုကောင်းလေသည်။ သူ ရရှိသော ငွေသည် သူ့အတွက် ကျောင်းလခနှင့် စာအုပ်ဖိုးများ လုံလောက်သည့်အပြင် သူ့ဖခင် ကွယ်လွန်သောအခါ ကောင်းမွန်စွာပင် သင်္ဂြိုဟ်နိုင်ခဲ့သည်။

ဆေးတက္ကသိုလ်သို့ ရောက်ရှိသောအခါတွင်ကား ပို၍ပင် ချောမော ဖြောင့်ဖြူးခြင်း ရှိတော့သည်။ တက္ကသိုလ် နှစ်ခုသို့ သွားရောက်ရန် ပညာသင် ထောက်ပံ့ကြေး ရရှိသည်။ သူက အိမ်နှင့် အနီးဆုံးဖြစ်သော တက္ကသိုလ်ကို ရွေးချယ်လိုက်သည်။ အကြောင်းမှာ သူ့ဖခင် မရှိတော့သည့် နောက်တွင် သူ့မိခင်သည်လည်း ကြာကြာ နေရတော့မည် မဟုတ်ကြောင်းကို သူ သိရှိသော ကြောင့် ဖြစ်သည်။ သူ့မိခင်သည် သူနှင့် သူ့ဖခင်တို့ကို ပြုစု စောင့်ရှောက်ရန် အသက်ရှင် နေခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း ခရစ် ကောင်းစွာ သိရှိသည်။ သူ့ဖခင် ကွယ်လွန်သွားပြီး သူလည်း ကိုယ့်ခြေထောက်ပေါ်တွင် ကိုယ် ရပ်နိုင်ပြီ ဖြစ်သောအခါတွင် မိခင်သည် ဤလောကကြီးတွင် ဆက်လက် နေထိုင်ရန် မလိုတော့ပါချေ။ မိခင် ကွယ်လွန်သည်။ ဆေးပညာ သဘောအရမူ နှလုံးပတ်သွေးလှည့် နည်းခြင်းကြောင့် ကွယ်လွန်ခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့သော် အမှန်တကယ်တွင်မူ သူမအနေနှင့် အသက်ရှင်ပြီး မနေလိုတော့၍ ကွယ်လွန်သွားခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ပထမပိုင်း မေးမြန်းချက်များတွင် ဟိန်ဖယ်ဒင်သည် ခရစ်၏ နောက်ကြောင်း ရာဇဝင်ကို ပေါ်လွင်အောင် ဖော်ဆောင်လျက် ရှိသည်။ သူ၏ မေးမြန်းချက်များကို လော်ရာအနေနှင့်ရော စပယ်ဒင်အနေနှင့်ရော ဘာမျှ ကန့်ကွက်စရာ မတွေ့ရှိကြပါချေ။ ထို့နောက် ဟိန်ဖယ်ဒင်၏ မေးခွန်းများသည် ဘာမျှ အလေးအနက် မရှိဘဲ တောင်စဉ် ရေမရများသာ ဖြစ်လာသည်။ သည်အခါတွင် လော်ရာ စိတ်ပူလာရတော့သည်။ ဟိန်ဖယ်ဒင်သည် မကျွမ်းကျင်သော ရှေ့နေတဦး မဟုတ်ပါ။ သူ ယခုလို အေးအေးဆေးဆေး လုပ်နေခြင်းသည် အကြောင်းတခု ရှိတန်ရာသည်။

နောက်ဆုံးတွင် သူ၏မေးခွန်းများသည် ခရစ်၏ သုတေသန လုပ်ငန်းနှင့် သုတေသန စာတမ်းများသို့ ရောက်ရှိလာသည်။ ခရစ်အနေနှင့် ဦးနှောက် ချွတ်ယွင်းသော ကလေးများကို အထူးတလည် စိတ်ဝင်စားပါသလား ဦးနှောက်

ချွတ်ယွင်းသော ကလေးများ အားလုံးကိုလား သို့မဟုတ် အထူး စိတ်ဝင်စားသော အုပ်စုများ ရှိသလား။

"အာဟာရခာတ် ချို့တဲ့တဲ့ ကလေးတွေမှာ ဦးနှောက် ချွတ်ယွင်းရတဲ့အကြောင်းကို ဒေါက်တာ ဘယ်အချိန်က စပြီး စိတ်ဝင်စားခဲ့သလဲ တဆိတ် သိပါရစေ"

"အမှန်အတိုင်း ပြောရရင်တော့ ကျွန်တော် မသိဘူး"

"ဒေါက်တာရဲ့ နောက်ကြောင်း ရာဇဝင်ကြောင့်များ ဖြစ်မလား၊ ကျွန်တော် ဆိုလိုတာက ဒေါက်တာဟာ မရှိဆင်းရဲတဲ့ လောကက လာခဲ့ရတဲ့ လူတယောက် ဖြစ်လို့ ဒီကလေးတွေ အပေါ်မှာ အထူး သံယောဇဉ် ငြိတွယ်ပြီး စိတ်ဝင်စားနေတာလား"

"ကျွန်တော် မပြောတတ်ဘူး"

သည်အချိန်တွင် လော်ရာသည် ကိုယ်ကို အနည်းငယ် ကိုင်းညွတ်လိုက်ပြီး ပေါ် ကရပ်ထရီးကို ဖျတ်ခနဲ ကြည့်လိုက်သည်။ ထိုအခါ ကရပ်ထရီး လည်ချောင်း ရှင်းလိုက်ပြီး တည်ငြိမ် ပြတ်သားစွာဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

"အလွတ်သဘော ပြောပါရစေ"

ဟိန်ဖယ်ဒင်က ဘာမျှ နားမလည်ဟန်ဖြင့် သူ့ကို လှမ်းကြည့်ပြီး

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"အခု မေးနေတာတွေ အားလုံးဟာ ဘာမှ ဆက်စပ်မှု မရှိဘူး၊ အချိန်ဖြုန်းနေတဲ့ သဘောပဲ၊ ဘာမှ ရည်ရွယ်ချက် မရှိဘူး၊ ဒေါက်တာ ဂရန့်ရဲ့ သုတေသန စာတမ်းတွေဟာ ဒီအမှုနဲ့ ဘာမှ ပတ်သက်တယ်လို့ ကျွန်တော်တော့ မထင်ဘူး၊ ဒီလိုမျိုး မေးတာတွေကို ကျွန်တော် ကန့်ကွက်ပါတယ်"

"ဆပ်စပ်မှု ရှိတဲ့ မေးခွန်းတွေကိုကော မမေးရဘူးလား"

ဟိန်ဖယ်ဒင်က ပြန်မေးသည်။

"လူကြီးမင်းမှာ ဆက်စပ်မှု ရှိတဲ့ မေးခွန်းတွေ ရှိတယ် ဆိုရင်တော့ မေးပါ"

ဟိန်ဖယ်ဒင် ပြုံးလိုက်သည်။ ထို့နောက် ခရစ်ဘက်သို့ လှည့်ပြီး မေးသည်။

"ဒေါက်တာ ခင်ဗျာ၊ ဒီအမှုမှာ အကျိုးဝင်နေတဲ့ ကုသမှုဟာ ဆရာဝန်ရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ပဲလား"

“ကုသမှု အားလုံးဟာ ဆရာဝန်ရဲ့ဆုံးဖြတ်မှုပဲ ဖြစ်ပါတယ်၊ ဆရာဝန်တယောက်က လူနာရဲ့ အခြေအနေကို တွက်ချက် ဆုံးဖြတ်ရမယ်၊ ပြီးရင် အသင့်လျော်ဆုံး ကုသမှုကို ပေးရမယ်”

ခရစ်က ပြောသည်။

သူ့ဘေးတွင် ရှိသော လော်ရာ၏ လှုပ်ရှားမှုကြောင့် သူ၏ ဖြေကြားမှုသည် လိုအပ်သည်ထက် ပိုသွားကြောင်း ခရစ် သိရှိရသည်။

သည်အတွက် သူသည် ချက်ချင်းပင် နောင်တ ရရှိသည်။ ဟိန်ဖယ်ဒင်က သူ့စကားကို နင်းပြီး မေးလာသည်။

“ဆရာဝန် တယောက်ရဲ့ ဆုံးဖြတ်မှုဟာ ကောက်ချက် တရပ်ပဲ မဟုတ်လား၊ ကျွန်တော် ဆိုလိုတဲ့ သဘောက ဆရာဝန် နှစ်ယောက်ဟာ ရောဂါတခုတည်း အပေါ်မှာ ကုသမှု နှစ်မျိုး ကွဲနိုင်တယ် မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ်“

ခရစ်သည် လိုရင်းကို အပိုမပါဘဲ ပြောလိုက်သည်။

“အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဒေါက်တာ”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်၊ ရောဂါ တခုတည်းကို ကုသတဲ့နေရာမှာ ဆရာဝန် နှစ်ယောက်ဟာ ဘာဖြစ်လို့ ကုသမှု နှစ်မျိုး ဖြစ်နေရတာလဲ”

“ဒါကတော့ အကြောင်းတွေ အများကြီး ရှိနိုင်ပါတယ်"

“ဥပမာ ပြောစမ်းပါ”

“ဥပမာ အတွေ့အကြုံချင်း မတူကြလို့ ဖြစ်နိုင်တယ်၊ ဆရာဝန် တယောက်ဟာ ကုထုံး တခု ဆေးဝါး တခုနဲ့ အလေ့အကျင့် ရှိခဲ့ပြီး အဲဒီ ကုထုံးနဲ့ အဲဒီ ဆေးဝါးအပေါ် ယုံကြည်မှု ရှိနေတတ်တယ်၊ နောက် ဆရာဝန် တယောက်ကတော့ အတွေ့အကြုံ တမျိုးရှိပြီး တခြား ဆေးဝါး ကုသမှုနဲ့ တခြား ကုထုံး တခုကို သဘောကျလိမ့်မယ်”

“ဆရာဝန် တယောက်ရဲ့ ပုဂ္ဂလိက အတွေ့အကြုံအပေါ်မှာ မူတည်တယ်ပေါ့”

“အဲဒီလို ပြောနိုင်ပါတယ်”

“ပြောနိုင်ပါတယ် မဟုတ်ဘူး၊ မေးခွန်းက ဒေါက်တာ အဲဒီလို ပြောသလားလို့ မေးတာပဲ”

“ပြောပါတယ်”

ခရစ် ဝန်ခံသည်။

“ဆရာဝန်ရဲ့ အတွေ့အကြုံလို့ ဆိုတဲ့နေရာမှာ သူရဲ့ ဆေးပညာ အတွေ့အကြုံ တခုတည်းကို ပြောတာလား”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ဆရာဝန် တယောက်ကို တခြား ဘာအတွေ့အကြုံတွေက လွှမ်းမိုးနိုင်လို့လဲ”

ခရစ်က ပြန်မေးလိုက်သည်။

ဟိန်ဖယ်ဒင် ကိုယ်ကို ရှေ့သို့ အနည်းငယ် ကုန်းညွတ်လိုက်ပြီး

“အင်မတန် စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းတဲ့ မေးခွန်း တခုပဲ၊ ဆရာဝန် တယောက်ရဲ့ ဆုံးဖြတ်မှုကို တခြား ဘာအတွေ့အကြုံက လွှမ်းမိုးနိုင်သေးသလဲ”

လော်ရာက ကရပ်ထရီးကို ကြည့်လိုက်သည်။

ကရပ်ထရီးက

“ခု ဥစ္စာက အမှု မစစ်ဆေးခင် ကြိုတင် မေးမြန်းနေတာလား၊ ဒါမှမဟုတ် ဆေးကုသမှုနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဆွေးနွေးနေတာလား၊ လူကြီးမင်းမှာ မေးစရာရှိရင် မေးပါ၊ မရှိဘူးဆိုရင် ကနေ့အတွက် တော်ကြစို့၊ လူကြီးမင်း ကျွန်တော် တခါတည်း သတိပေးလိုက်ပါရစေ၊ လူကြီးမင်းတို့ လက်ဖျောက် တီးလိုက်တိုင်း ကျွန်တော်တို့ဘက်က ဆရာဝန်ကို ထုတ်မပေးနိုင် ဘူး၊ နောက်ပြီးတော့ အခု မေးသွားတဲ့ မေးခွန်းတွေကို ထောက်ချင့်ပြီးရင် ဘယ်တရားသူကြီး ကမှ လူကြီးမင်းတို့ကို နောက်ထပ် မေးမြန်းခွင့် ပြုတော့မှာ မဟုတ်ပါဘူး”

“ကျုပ်တို့ဘက်က ကနေ့အတွက် လုပ်ငန်းကိစ္စ မပြီးသေးပါဘူး” ဟိန်ဖယ်ဒင် တုံ့ပြန်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ခရစ်ဘက်သို့ လှည့်လျက် “ဒေါက်တာ ဂရန့် ခင်ဗျား၊ ဆင်ပဆန် ရင်သွေးကလေးကို အလင်း ကုထုံးနည်းနဲ့ ဒေါက်တာ ကုသတဲ့အချိန်မှာ သူ့ကို တခြားနည်းနဲ့ကော ကုသနိုင်ပါသေး သလား”

“ကုသနိုင်ပါတယ်”

“ဘယ်လို နည်းများပါလဲ”

ဟိန်ဖယ်ဒင်က သူ ဘာမျှ မသိသည့် ပုံစံမျိုးဖြင့် မေးလိုက်သည်။

“သွေးဖလှယ်တဲ့နည်းနဲ့ ကုသနိုင်ပါတယ်”

“ဒါပေမဲ့ အဲဒီနည်းကို ဒေါက်တာ မသုံးခဲ့ဘူး မဟုတ်လား”

“မသုံးပါဘူး”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ကျွန်တော့်သဘောအရ ဆိုရင်တော့ ဖြစ်နေတဲ့ အခြေအနေက စွန့်စားဖို့ အခွင့်အလမ်း မပေးဘူး”

“ဘယ်လို စွန့်စားရမှာလဲ”

“ဥပမာ တခု ပြောရရင် ရောဂါ ကူးစက်မှုပေါ့”

“နောက်ကော”

“ဒီကုထုံးက အချိန် သုံးရတယ်၊ ကျွန်တော့်သဘောအရ ဆိုရင်တော့ ခေတ်ခွဲခန်းက အစီရင်ခံစာ မလာမချင်း ကလေးကို အလင်း ကုထုံးနည်းနဲ့ ကုတာဟာ အကောင်းဆုံးပဲ”

“ဪ... အဲဒီအချိန်မှာ ခေတ်ခွဲခန်း အစီရင်ခံစာတွေလဲ တောင်းထားသလား”

ဟိန်ဖယ်ဒင် အင်မတန် အံ့သြဟန်မျိုး ဟန်ဆောင်ကာ မေးလိုက်သည်။

“အထူးကုသဆောင်ကို ကလေးငယ် တယောက် အသားဝါ ရောဂါ ဖြစ်ပြီး ရောက်လာလို့ ရှိရင် ပထမဆုံး ကျွန်တော်တို့ လုပ်ရတဲ့အလုပ်က အကြောင်းရင်းကို ရှာဖွေဖို့ပဲ၊ ကျွန်တော် သွေးနမူနာ ယူပြီး ခေတ်ခွဲခန်းကို ပို့လိုက်တယ်၊ အခုလို အသားဝါတာဟာ မန်းတက်လို့လား၊ ဒါမှမဟုတ် အေဘီအို မတည့်လို့လား၊ ဒါဆိုရင် အာရ်အိပ်ချ် ပြဿနာကြောင့်ပဲ”

ခရစ် ရှင်းပြသည်။

“ဒီအချိန်မှာ ဒေါက်တာက ကလေးလေးကို ပလတ်စတစ် သေတ္တာထဲမှာ ထည့်ပြီး သူ့အပေါ်မှာ မီးချောင်းတွေပဲ ဖွင့်ပေးထားတယ်လား”

ဟိန်ဖယ်ဒင်က မေးလိုက်သည်။

ခရစ်၏ ကုသမှုကို သိမ်ငယ်သွားစေသည့် မေးခွန်းပင် ဖြစ်သည်။

ဤမေးခွန်းသည် ဆေးပညာကို ဘာမျှ နားမလည်သော ဂျူရီလူကြီး တယောက်အပေါ် အများကြီး လွှမ်းမိုးနိုင်ကြောင်း လော်ရာ ရိပ်စားမိသည်။

"ဒီလိုတော့ မဟုတ်ဘူး၊ ကျွန်တော် သူ့ကို သွေးကြောသွင်းပိုက် တပ်ပေးထားတယ်၊ ဒီသဘောက သူ့ကိုယ်ထဲကို အားဆေး သွင်းပေးတယ် နောက်ပြီးတော့ ပဋိဇီဝဆေးရည် သွင်းပေးတယ်၊ တကယ်လို့ ကလေးဟာ မန်းတက်တာ ဆိုရင် ချက်ချင်း ပျောက်သွားအောင်ပဲ"

"ကျွန်တော် သဘောပေါက်ပြီ" ဟိန်ဖယ်ဒင် ကျေနပ်သွားဟန် ရှိသည်။ "တချိန်တည်းမှာပင် ဒေါက်တာက ကလေးကို မီးချောင်းရောင်တွေ အောက်မှာ ထားပေးတယ်"

"ဟုတ်ပါတယ်"

"ဒါပေမဲ့ ဒေါက်တာက ကလေးကို သွေးဖလှယ်ခြင်းတော့ လုပ်မပေးဘူး"

"မပေးပါဘူး"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"အဲဒါကို ကျွန်တော် ရှင်းပြပြီးပြီပဲ" ခရစ် စိတ်မရှည်ဟန်ဖြင့် ပြောလိုက်သည်။ "ကျွန်တော့် သဘောအရဆိုရင် အလင်း ကုထုံးနည်းဟာ အကောင်းဆုံးနဲ့ အန္တရာယ် အကင်းဆုံး ကုသမှုပဲ"

"ကလေး အခုလို ဖြစ်သွားတဲ့ အချိန်အထိ ဒေါက်တာ ဒီလိုပဲ ပြောသလား"

"ပြောပါတယ်"

"တခြား ဆရာဝန်တွေက တမျိုးနည်းနဲ့ ကုနိုင်တယ်ဆိုတဲ့ အထိပေါ့"

"အဲဒီအချိန်က ကျွန်တော်ဟာ တာဝန်ခံ ဆရာဝန်ပါ၊ အဲဒီကလေးဟာ ကျွန်တော့်ရဲ့ လူနာပါ၊ အလင်း ကုထုံးနည်းဟာ လိုအပ်တဲ့ ကုသမှုလို့ ကျွန်တော် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါတယ်၊ အဲဒီလို ကျွန်တော် ဆုံးဖြတ်ခဲ့တာဟာလဲ မှန်ပါတယ်"

"ဟုတ်လား"

"ဗီလီရူဗင် တက်နေတာ ကျသွားတယ်၊ အများကြီး ကျသွားတာတော့ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ကျသွားတာတော့ အမှန်ပဲ၊ အလင်း ကုထုံးနည်းက တက်နေတာကို ပြောင်းပြန် လှန်ပစ်လိုက်နိုင် တယ်"

"ဒီသဘောက ဒေါက်တာရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက် မှန်တယ် ဆိုတာကို ပြတာပဲပေါ့၊

ဟုတ်လား”

ဟိန်ဖယ်ဒင်က မေးသည်။

“ဗီလီရူဗင် တက်နေတာဟာ ပြဿနာပဲ၊ သူ့ကို စိုးရိမ်ဆင့် အောက်ကို ပြန်ရောက်အောင် ချနိုင်လို့ ရှိရင် ကုသမှုဟာ အောင်မြင်တာပဲ”

“ဒါပေမဲ့ သူ့ကို ပြန်ချတဲ့နေရာမှာ တခြား ရောဂါတွေ ဝင်လာမယ်ဆိုရင်... ဥပမာ ဦးနှောက် ချွတ်ယွင်းသွားမယ်ဆိုရင် ဒီကုသမှုဟာ အောင်မြင်တယ်လို့ ဒေါက်တာ ပြောနိုင်ပါဦးမလား”

“ဒီမေးခွန်းကို ကန့်ကွက်ပါတယ်”

ကရပ်ထရီးက လျင်မြန်စွာ ပြောလိုက်သည်။

ဟိန်ဖယ်ဒင် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။ သူ မှားကြောင်း ဝန်ခံခြင်း မဟုတ်ပါ။ ကရပ်ထရီး၏ ကန့်ကွက်ချက်ကို ယာယီ လက်ခံလိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ သူက စကားကြောင်းကို လွှဲလိုက်ပြီး တခြား မေးခွန်းတခုကို မေးလိုက်ပြန်သည်။

“ဆရာဝန်တယောက်အနေနဲ့ သင့်လျော်တဲ့ ကုသမှု တခုကို ဆုံးဖြတ်တာဟာ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ပြဿနာ တခုပဲလို့ ဒေါက်တာ ပြောခဲ့တယ်နော်”

“ကိုယ်ရေးကိုယ်တာလို့ ကျွန်တော် မပြောခဲ့ပါဘူး၊ အဲဒီ အသုံးအနှုန်းဟာ ရှေ့နေကြီး စကားလုံးပဲ ဖြစ်ပါတယ်”

ခရစ်က ထောက်ပြလိုက်သည်။

“ဒီလိုဆိုရင် လုပ်ငန်းဆိုင်ရာ ဆုံးဖြတ်ချက်တခုဟာ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးဆိုင်ရာ အတွေ့အကြုံ ပေါ်မှာတော့ အခြေပြုပြီး ဖြစ်ပေါ် ရတာပေါ့၊ ဟုတ်လား”

“လုပ်ငန်းဆိုင်ရာ အတွေ့အကြုံပါ”

ခရစ်က အမှန်ကို ပြင်ပေးလိုက်သည်။

“ဒါပေမဲ့ ဆရာဝန် တယောက်ရဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးရာပဲ မဟုတ်လား အဲဒီအတွက် အခြေအနေ တခုတည်းမှာပဲ ဆရာဝန် ကွဲပြားတဲ့အတွက် ကုသမှုလဲ ကွဲပြားကြရတယ် မဟုတ်လား”

ခရစ် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

"ဒေါက်တာ့ဆီက အဖြေကို ကျွန်တော်တို့ လိုချင်ပါတယ်"

"ဟုတ်ပါတယ်"

"အဲဒါဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ဟာ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးရာလို့ပဲ သုံးသုံး လုပ်ငန်းဆိုင်ရာလို့ပဲ သုံးသုံး ဒီကိစ္စဟာ ဆရာဝန် တယောက်ရဲ့ ကိုယ်ပိုင် ဆုံးဖြတ်ချက်ပဲ၊ ဒီလို ဆုံးဖြတ်ချက်မျိုး တခုရအောင် သူ့ကို ဘယ်လို အကြောင်းအရာတွေက စေ့ဆော်သလဲ"

"ကန့်ကွက်ပါတယ်"

ကရပ်ထရီး ကျယ်လောင်စွာ အော်လိုက်သည်။

"ဒီမေးခွန်းဟာ အမှုကိစ္စနဲ့ အလွန် ပတ်သက်တယ်လို့ ကျွန်တော် ယူဆပါတယ်၊ အဲဒီအတွက် ကျွန်တော်တို့ဟာ ဒီကနေ့ ရှေ့ဆက် မသွားခင်မှာ ဒီမေးခွန်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး တရားသူကြီးဆီက အဆုံးအဖြတ် ရယူဖို့ ရည်ရွယ်ပါတယ်"

ဟိန်ဖယ်ဒင်သည် ယဉ်ကျေးဖွယ်ရာ ဟန်ဆောင်ထားမှုများ အားလုံးကို မျက်နှာဖုံး ခွာချလိုက် သည်။

ကရပ်ထရီး မတ်တတ် ထရပ်လိုက်ပြီး

"ကျွန်တော်တို့ဟာ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးရာ ခံစားမှုတွေနဲ့ လုံးဝ မသက်ဆိုင်ပါဘူး၊ ဒီနေရာမှာ မေးရမယ့် မေးခွန်းက တရားခံဟာ လူအများ လက်ခံထားတဲ့ ကုထုံးကုနည်းကို အသုံးပြုသလား၊ လုပ်ငန်းဆိုင်ရာ ကျွမ်းကျင်မှု ရှိသလား မရှိသလား ဆိုတာပဲ၊ ဒါကလွဲရင် အခြား မေးခွန်းတွေ အားလုံးဟာ အမှုနဲ့ ဘယ်လိုမှ မပတ်သက်ပါဘူး"

"ကောင်းပြီလေ၊ လောလောဆယ်မှာ အဲဒီကိစ္စကို ကျွန်တော်တို့ ဒီအတိုင်းပဲ လက်ခံထားကြတာ ပေါ့" ဟိန်ဖယ်ဒင် နောက်ဆုံးတွင် သဘောတူ လိုက်သည်။

"ကျွန်တော်တို့ အခြား အကြောင်းအရာ တခုကို ဆက်ကြမလား"

"အမှုနဲ့ ပိုပြီး သက်ဆိုင်သလား"

"သက်ဆိုင်ပါတယ်"

သူ့လေသံတွင် ခြိမ်းခြောက်သံ ပါနေသည်။

"ဒေါက်တာ ခင်ဗျား၊ အခု ကျွန်တော်တို့ ပြောနေတဲ့ အလင်း ကုထုံးနည်းဟာ အသုံးပြုတဲ့ နေရာမှာ အန္တရာယ် မကင်းဘူး မဟုတ်လား"

ခရစ်က လော်ရာကို ကြည့်လိုက်သည်။ အမျိုးသမီးက ဖြေရန် အမူအရာပြသည်။

"သဘောတရားအရ ပြောရရင် ဘယ်ကုထုံး ကုနည်းမဆို အန္တရာယ် လုံးဝကင်းတယ်လို့ မရှိပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ အဲဒီ အန္တရာယ်ဟာ မပြောပလောက်တဲ့အတွက် လက်တွေ့သဘောမှာ မရှိဘူးလို့ပဲ ပြောနိုင်ပါတယ်"

"အလင်း ကုထုံးနည်းဟာ ကလေးငယ်ရဲ့ဦးခေါင်း ဖွံ့ဖြိုးမှုကို ဟန့်တားနိုင်တယ်ဆိုတာ ဖြစ်နိုင်ပါသလား"

ဟိန်ဖယ်ဒင်က ရုတ်တရက် မေးလိုက်သည်။

"အလျင်တုန်းက ဆေးပညာ စာတမ်းတွေမှာ ဒီအတိုင်းပဲ ဆိုခဲ့ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ နောက်ပိုင်းမှာ အဲဒီအချက်ကို လက်မခံကြပါဘူး"

"ဒါပေမဲ့ အဲဒီလို ဖြစ်ခဲ့ရတာတွေ ရှိတယ်လို့ မှတ်တမ်းတွေ ရှိခဲ့တယ် မဟုတ်လား"

ဟိန်ဖယ်ဒင်က ထပ်ဆင့်ကာ မေးသည်။

"ရှိပါတယ်" ခရစ် ဝန်ခံသည်။ "ဒါပေမဲ့ အဲဒီ မှတ်တမ်းတွေကိုလဲ အခု လက်မခံကြတော့ပါဘူး"

"အဲဒါကြောင့် ဒေါက်တာက ဂျွန် ရေးနိုးကို ဒီအကြောင်း ပြောမပြတာလား"

"ကျွန်တော် သူ့ကို ဒီအကြောင်း ပြောပြပါတယ်"

"သေချာရဲ့လား"

"သေချာပါတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက် ကျွန်တော့်ရုံးခန်းကို သွားကြတယ်၊ အဲဒီမှာ ကျွန်တော် သူ့ကို အလင်း ကုထုံးနည်းအကြောင်း အပြည့်အစုံ ရှင်းပြတယ်"

"အန္တရာယ် ရှိနိုင်တယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းကော ပါသလား"

"ဦးခေါင်း ဖွံ့ဖြိုးမှုနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အကြောင်း ကျွန်တော် သူ့ကို ပြောမပြပါဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ အဲဒီအကြောင်းဟာ တရားမဝင်တော့လို့ပါပဲ"

"ဒါပေမဲ့ ဒေါက်တာက သူ့ကို တခြားအကြောင်းတွေ အကုန်လုံးကိုတော့ ပြောပြတယ် မဟုတ်လား"

"အချက်ကျတဲ့ အကြောင်းအရာတွေ အားလုံး ပြောပြပါတယ်၊ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ သူ့စိတ်ကိုလဲ သက်သာရာ ရစေချင်ပါတယ်၊ သူ သိပ်ပြီး ပူပန်သောက ရောက်နေပါတယ်၊ အဲဒီလို ဖြစ်ရတာလဲ သဘာဝ ကျပါတယ်၊ ဒီကလေးဟာ သူ့အတွက် တဦးတည်းသော အမွေစား အမွေခံပဲ"

"ဒီအကြောင်းကို သူ ပြောသလား"

"တခြား အကြောင်းကို သူ ဘာမှ မပြောပါဘူး"

"အဲဒီတော့ ကလေးရဲ့ ရောဂါနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အချက်အလက်တွေ အားလုံး ဒေါက်တာ သူ့ကို ပြောပြသလား"

"အဲဒီအချိန်က ကျွန်တော် သိထားသမျှ အချက်အလက်တွေ အားလုံးပေါ့"

"ဒေါက်တာ ခင်ဗျား၊ အဲဒီအချိန်က ကျွန်တော် သိထားသမျှ အချက်အလက် အားလုံးဆိုတာ ဘာကို ဆိုလိုတာလဲ"

"ဓာတ်ခွဲခန်းကို သွေးစစ်ဖို့ သွေးနမူနာ ကျွန်တော် ပို့ထားတယ်၊ အဲဒီအချိန်တုန်းက ကလေးမှာ မန်းတက်ခြင်း ရှိမရှိ ကျွန်တော် မသိဘူး၊ အတိအကျ ပြောရရင် ကလေးမှာ ဗီလီရူဗင် ဘယ်လောက် ရှိတယ်ဆိုတာလဲ မသိဘူး၊ ကလေးရဲ့ ပဋိပစ္စည်း စစ်ဆေးမှု မှန်မမှန်လဲ မသိရဘူး၊ ပတ်ကဆိုက် ဆေးရုံက အစီရင်ခံစာတွေကို ကျွန်တော် မယုံဘူး၊ စစ်ဆေးစရာတွေ ရှိတာ အားလုံးကို ကျွန်တော်တို့ ဆေးရုံ ဓာတ်ခွဲခန်းကပဲ စစ်ဆေးချင်တယ်"

"အဲဒီလိုဆိုရင် ဒေါက်တာဟာ ဓာတ်ခွဲခန်းက အစီရင်ခံစာတွေကို စောင့်နေချိန်မှာ ဂျွန် ရေးနိုးနဲ့ စကား ပြောတာပေါ့"

"ဟုတ်ပါတယ်၊ ကလေးကို လတ်တလော လုပ်ပေးရမယ့် လုပ်ငန်းတွေ ဖြစ်တဲ့ ပဋိဇီဝ ဆေးထိုးပေးတဲ့ အလုပ်၊ အားဆေးသွင်းပေးတဲ့ အလုပ်၊ အလင်းရောင်ပေးတဲ့ အလုပ်တွေ လုပ်ထားပြီးတဲ့ နောက်ပိုင်းမှာ ကျွန်တော်ဟာ မစ္စတာ ရေးနိုးနဲ့ ကြာကြာကလေး စကားပြောချိန် ရပါတယ်"

"အား၊ ဟုတ်ပြီ"

ဟိန်ဖယ်ဒင် ထွက်ဆိုလိုက်သည်။

ခရစ်၊ လော်ရာ၊ ကရပ်ထရီးနှင့် စပယ်ဒင်တို့ လေးယောက်စလုံးပင် စိတ်အာရုံ တင်းကျပ်လျက် ရှိကြသည်။

"စောစောက ဒေါက်တာပြောတဲ့ အလုပ်တွေကို မလုပ်ခင်တုန်းက

ဒီအကြောင်းတွေနဲ့ ပတ်သက်လို့ တစိတ်တဒေသလောက်ပဲ ဖြစ်ဖြစ် ရှင်းပြဖြစ်သေးသလား”

ဟိန်ဖယ်ဒင် ဆက်မေးသည်။

“ပြောချိန် မရပါဘူး”

“အချိန် မရဘူး၊ ဟုတ်လား”

“ကလေးကလေး အသားဝါ ဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ သေချာနေပါတယ်၊ သူ့ကို ချက်ချင်း လက်ငင်း ကုသပေးဖို့ အရေးကြီး နေပါတယ်”

ခရစ် တုံ့ပြန်လိုက်သည်။ သူ့စိတ်ကို ထိန်းချုပ်ခြင်း မရှိတော့။

လော်ရာက သူ့စိတ်ကို ထိန်းထားရန် လက်မောင်းကို တို့ပြီး သတိပေးသည်။ ဟိန်ဖယ်ဒင်သည် သူ၏ မှတ်စုများကို ကြည့်ရှုဟန် ဆောင်နေသော်လည်း လော်ရာ၏ သတိပေးမှုကို ကောင်းစွာ မြင်တွေ့လိုက်သည်။

“ဒေါက်တာ ဂရန့် ခင်ဗျား၊ စောစောက ဒေါက်တာ ပြောခဲ့တဲ့အထဲမှာ ရောဂါ တခုကို ကုသတဲ့ နေရာမှာ ဆရာဝန် နှစ်ယောက်ဟာ ကုသနည်း တမျိုးစီ ဖြစ်နိုင်တယ်လို့ ပြောခဲ့တယ်”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“အခု ကိစ္စမှာ ရွေးချယ်ရမယ့် နည်းလမ်း နှစ်ခုက အလင်း ကုထုံးနည်းနဲ့ သွေးဖလှယ်တဲ့ နည်းလို့ ကျွန်တော် နားလည် ထားပါတယ်၊ ဟုတ်ပါသလား”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“အဲဒီလို ရွေးချယ်ဖို့ ရှိတဲ့အချိန်မှာ ဒေါက်တာဟာ တခြား ဆရာဝန် တယောက်ဆီက အကြံဉာဏ် တောင်းဖို့ ရှိပါသလား”

ဟိန်ဖယ်ဒင် ကောက်ကာ ငင်ကာ မေးလိုက်သည်။

ခရစ် ခေတ္တမျှ တုံ့ဆိုင်း နေပြီးနောက်

“မရှိပါဘူး၊ အဲဒီလိုမျိုး မရှိပါဘူး”

“ဒေါက်တာ ခင်ဗျား၊ ဒီကိစ္စကို တခြား ဆရာဝန် တယောက် ရွေးချယ် ဆုံးဖြတ်ရမယ်ဆိုရင်၊ အဲဒီ ဆရာဝန်ဟာ ဒေါက်တာ့လိုပဲ အရည်အချင်း ပြည့်ဝတယ်ဆိုရင် ဒါမှမဟုတ် ဒေါက်တာထက် ပိုပြီး အရည်အချင်း

ပြည့်ဝတယ်ဆိုရင် အလင်း ကုထုံးနည်း အစား သွေးဖလှယ်တဲ့နည်းက မရွေးချယ်နိုင်ဘူးလား”

“ကျွန်တော် စောစောက ပြောခဲ့ပြီးပြီပဲ၊ ရောဂါတခုကို ကုသတဲ့နေရာမှာ ဆရာဝန် နှစ်ယောက်ဟာ မတူ ကွဲပြားနိုင်ပါတယ်”

“ဆရာကြီး ဒေါက်တာ ဆိုဗို ဆိုလို့ရှိရင် သွေးဖလှယ်တဲ့ နည်းကို မရွေးချယ်နိုင်ဘူးလား”

“ကျွန်တော် မထင်ဘူး”

ခရစ် စိတ်မရှည်တော့။

“ဒေါက်တာ မထင်ဘူးဆိုတာက သွေးဖလှယ်တဲ့ နည်းကို သူ ရွေးချယ်မယ်လို့ မထင်တာလား၊ ဒါမှမဟုတ် သွေးဖလှယ်တဲ့ နည်းကို သူ ရွေးချယ်နိုင်တယ်လို့ မထင်တာလား”

“သွေးဖလှယ်တဲ့ နည်းကို သူ သုံးလိမ့်လို့ ကျွန်တော် မထင်တာပါ”

“ဒေါက်တာ ခင်ဗျား၊ ဒေါက်တာ ဆိုဗိုအနေနဲ့ သွေးဖလှယ်တဲ့ နည်းကို အသုံးပြုခဲ့တာ ဒေါက်တာ တွေ့ဖူးပါသလား”

“တွေ့ဖူးပါတယ်၊ ကလေးသူငယ် ပါရဂူတွေ အားလုံးဟာ လိုအပ်တဲ့အခါမှာ သွေးဖလှယ်တဲ့ နည်းကို အသုံးပြုကြပါတယ်”

“အဲဒါဆိုရင် ဒေါက်တာ ဆိုဗိုအနေနဲ့ သွေးဖလှယ်တဲ့ နည်းကို သုံးလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော် မထင်ဘူးလို့ ဒေါက်တာ ပြောလိုက်တာဟာ ဒေါက်တာ့အနေနဲ့ မှန်းဆပြီး ပြောလိုက်တာပဲပေါ့ ဟုတ်လား၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သူဟာ တခြား လူနာတွေကို သွေးဖလှယ်တဲ့နည်း သုံးခဲ့တယ် လို့ ဒေါက်တာ အခုပဲ ဝန်ခံသွားတယ် မဟုတ်လား”

“ဒီမယ် ကျွန်တော်ဟာ လူကြီးမင်း မေးတဲ့ မေးခွန်းတွေကို ကြိုးစားပြီး ဖြေနေပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ လူကြီးမင်းက ရော်ရမ်းမှန်းဆတဲ့ အလုပ်တွေကို လုပ်နေတယ်”

ခရစ် ပေါက်ကွဲသည်။

“ကျွန်တော်ဟာ ဒီနေရာမှာ ဒေါက်တာ့လိုပဲ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း တိတိကျကျ ဖြစ်ဖို့ ကြိုးစားနေ တာပဲ၊ လူနာ တော်တော်များများကို ဒေါက်တာ ဆိုဗို သွေးဖလှယ် ပေးတာကို ဒေါက်တာ ကိုယ်တိုင် တွေ့မြင် သိရှိခဲ့ရတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အခုကိစ္စမှာတော့

သူဟာ သွေးဖလှယ်တဲ့ နည်းကို သုံးမှာ မဟုတ်ဘူးလို့ ဒေါက်တာ ယူဆတယ်၊ ကျွန်တော်ပြောတာ မှန်သလား”

ခရစ် တုံ့ဆိုင်းနေသည်။ သူ့အနေနှင့် ထောင်ချောက်ထဲတွင် မိနေပြီလားဟု စဉ်းစား ချိန်ဆ ကြည့်သည်။ နောက်ဆုံးတွင် သူ အဖြေပေးလိုက်သည်။

“ဟုတ်ကဲ့ မှန်ပါတယ်”

“အဲဒီ ကောက်ချက်ကို ဒေါက်တာ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ရရှိပါသလဲ”

ဟိန်ဖယ်ဒင် မေးသည်။

“ကလေးကလေးရဲ့ အခြေအနေနဲ့ ခွတ်ခွဲခန်း အစီရင်ခံစာတွေ အားလုံးကို ခြုံပြီးမှပဲပေါ့”

ခရစ် ဖြေသည်။ သူ သိသိသာသာကြီး ဒေါပွနေပြီ ဖြစ်သည်။

လော်ရာအနေနှင့် ကြားဖြတ်ပြီး ဝင်ချင်နေပြီ။ သို့သော် ကရပ်ထရီးသည် သူမ၏ အချက်ပြမှုကို မတုံ့ပြန်ပါ။ သို့မဟုတ် မမြင်တွေ့ပါ။

ဟိန်ဖယ်ဒင် ဆက်မေးသည်။

“နောက်တမျိုး ပြောရရင်တော့ ဒီကိစ္စမှာ အလင်း ကုထုံးနည်းဟာ အသင့်လျော်ဆုံးနဲ့ တခုတည်းသော ကုသမှုဆိုတာကို ဒေါက်တာ ဆိုဗို သဘောတူညီတယ်လို့ ဒေါက်တာ ဆုံးဖြတ် မှတ်ယူခဲ့တယ်ပေါ့ ဟုတ်လား”

“ဒီကိစ္စမှာ ဒေါက်တာ ဆိုဗို အဆုံးအဖြတ် ပေးစရာ မလိုပါဘူး၊ လူနာကို ကျွန်တော့်လက်ထဲ လွှဲပေးထားတယ်၊ လူနာဟာ ကျွန်တော့်တာဝန်ပဲ၊ အခြေအနေကို ကျွန်တော့်ဟာ ကျွန်တော် သုံးသပ် ဆုံးဖြတ်ပြီး လုပ်ခဲ့တာပဲ”

“အား၊ ဟုတ်ပြီ၊ ကျွန်တော် သဘောပေါက်ပြီ၊ ဒေါက်တာဟာ အခြေအနေ အရပ်ရပ်ကို ဒေါက်တာ့ဘာသာ ဒေါက်တာ စဉ်းစားတယ်၊ ဒေါက်တာ့ဘာသာ ဒေါက်တာ ရောဂါ ဖော်တယ်၊ နောက်ပြီးတော့ ဒေါက်တာ့နည်းနဲ့ ဒေါက်တာ ကုသတယ်၊ တခြား ဆရာဝန်တွေရဲ့ သဘောထားကို ထည့်မတွက်ဘူး”

“ကျွန်တော် ဒီလို မပြောဘူး”

ခရစ် ဒေါသဖြင့် အော်လိုက်သည်။

“ကျွန်တော်နားလည်တာ လွဲသွားရင် တောင်းပန်ပါတယ်၊ ကျွန်တော် ဘယ်လိုများ လွဲမှားသွား သလဲဆိုတာ တဆိတ် ရှင်းပြစမ်းပါ”

“ရှေ့နေကြီး ပြောနေတဲ့သဘောက ကျွန်တော်ဟာ အင်မတန် ခေါင်းမာတယ်၊ ဒီကုသမှုကို အင်မတန် အားသန်တယ်၊ အဲဒါ မဟုတ်ဘူး၊ အခြေအနေအရ အကောင်းဆုံး လုပ်သင့်တာကို ကျွန်တော် လုပ်တယ်၊ အခြား လူတယောက်နဲ့ တိုင်ပင်ဖို့ မလိုအပ်ဘူးလို့ ကျွန်တော် ယူဆတယ်”

“ဪ ဟုတ်ပြီ၊ ကျွန်တော် နားလည်ပြီ” ဟိန်ဖယ်ဒင်သည် ရုတ်ခြည်းပင် အလင်း ရသွားဟန် ဆောင်လိုက်သည်။ “အခြား လူတယောက်ဆီက အကြံဉာဏ် ရယူသင့်တယ်လို့ ဒေါက်တာ မယူဆဘူး”

“အခြေအနေအရ မလိုအပ်ဘူး”

“ဒေါက်တာ့ကို တခြား လူတယောက်က လွှမ်းမိုးသွားမှာ မလိုလားဘူးပေါ့၊ ဟုတ်လား”

“ကျွန်တော့်ကို တခြား လူတယောက်က လွှမ်းမိုးသွားစရာ အကြောင်း မရှိဘူး”

ခရစ် ဟာစ်အော်လိုက်သည်။

“ဒေါက်တာ ပြောတဲ့အတိုင်းဆိုရင် ဒေါက်တာဟာ ဒါလောက် အရေးကြီးတဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက် တခုကို မချခင်မှာ ဒေါက်တာ ဆိုဗိုဆီကို ဖုန်းဆက်ပြီး တိုင်ပင်လိုက်ရင် လုပ်ငန်းသဘောအရ မမှန်ကန်ပေဘူးလား”

ဟိန်ဖယ်ဒင်က မေးလိုက်သည်။ ခရစ်က ရုတ်ခြည်း ပြန်မဖြေသောအခါ ရှေ့နေကြီးက ဆက်ပြီး မေးပြန်သည်။

“ဒါမှမဟုတ်ရင်တော့ ကိုယ်လုပ်သမျှ မှန်တယ်လို့ ယူဆထားတဲ့ မာနကြီးတဲ့ လူငယ်တယောက် အနေနဲ့ အတွေ့အကြုံ ပိုပြီး ရင့်ကျက်တဲ့ လူတယောက်ဆီက အကြံဉာဏ် တောင်းခံစရာ မလိုဘူးလို့ ယူဆထားတာလား”

“ကန့်ကွက်ပါတယ်”

ကရပ်ထရီးက ကန့်ကွက်လိုက်သည်။

“မကန့်ကွက်ပါနဲ့” ခရစ် ဟာစ်အော်က မတ်တတ်ထလိုက်သည်။ “ဒီမေးခွန်းကို ကျွန်တော် ဖြေချင်တယ်” သူ့ကို မည်သူကမျှ မတားဆီးနိုင်မီမှာပင် ခရစ်က ဆက်ပြီး ပြောသည်။ “ဒီနေရာမှာ မာနနဲ့ ဘာမှ မဆိုင်ဘူး၊ ဒါပေမဲ့ လူတယောက်ဟာ အတွေ့အကြုံ ရှိရင် ကိုယ့်အလုပ် ကိုယ် နားလည်ရင် ပြဿနာတခု ပေါ်တိုင်း ပေါ်တိုင်း သူများတွေကို လိုက်ပြီး တိုင်ပင်နေစရာ မလိုဘူး၊ အဲဒီလိုမျိုး လုပ်နေလို့ ရှိရင်လဲ အဲဒီဆရာဝန်ဟာ အလကား ဆရာဝန်ပဲ”

လော်ရာ တကိုယ်လုံး ဖြူသွားသည်။ ကရပ်ထရီး သက်ပြင်း ချလိုက်သည်။

"ဒေါက်တာ ခင်ဗျား၊ တခြား ဆရာဝန်တွေနဲ့ တိုင်ပင်ပြီး မလုပ်တဲ့အတွက် တချို့ကိစ္စတွေမှာ လွဲမှားကုသမှုတွေ ဖြစ်နိုင်တယ်ဆိုတာ ဒေါက်တာ မသိဘူးလား"

ဟိန်ဖယ်ဒင်က အေးဆေး ညင်သာစွာ မေးလိုက်သည်။ ထို့နောက် ဟိန်ဖယ်ဒင်နှင့် အာသာ ခရော့ တယောက်ကို တယောက် ကြည့်လိုက်ကြသည်။ ထို့နောက် ခရော့က

"ကနေ့အဖို့ အကြို မေးမြန်းခြင်း ဒီမှာပဲ ပြီးပါပြီ၊ ဒေါက်တာ့ကို နောက်တကြိမ် ခေါ်ဖို့ ကျွန်တော်တို့ ပြောပါမယ်"

※※※

(၁၁)

ခရစ် ဂရန့်သည် ထူထူထောင်ထောင် လူနာများကို ဖြတ်လျှောက်သွားနေသည်။ လူနာ အများစုသည် လွန်ခဲ့သည့် တရက် နှစ်ရက်က မျက်နှာမြင်ခဲ့ကြသော မိခင်များ ဖြစ်ကြသည်။ ခရစ် သွားတွေ့သည့် လူနာသည် အိပ်ရာထဲမှာပင် ရှိနေသေးသည်။ နေ့စွဲလစွဲ မဟုတ်ဘဲ ပင်ပင်ပန်းပန်း မျက်နှာမြင်ခဲ့ရသဖြင့် သူမကို အားဆေးများ အကြောဆေးများ သွင်းပေးနေရဆဲပင် ရှိသည်။ ခရစ်အနေနှင့် ထိုအမျိုးသမီးကို လာရောက် တွေ့ဆုံရခြင်းမှာ ထိုအမျိုးသမီး၏ ကလေးသည် အထက်ထပ်ရှိ ကလေးအထူးကုဆောင် ပလတ်စတစ် လှောင်အိမ်ကလေးထဲတွင် အသက်ရှင်နိုင်ရေးအတွက် အပြင်းအထန် ရုန်းကန်နေရသော ကြောင့် ဖြစ်သည်။ ခရစ်သည် အမျိုးသမီး၏ နောက်ကြောင်း ရာဇဝင်ကို သိရှိပါမှ ကလေးငယ်၏ အခက်အခဲကို ဖြေရှင်းပေးနိုင်ပေလိမ့်မည်။

အမျိုးသမီးသည် အခြေအနေ ဆိုးရွားသဖြင့် သီးသန့်ခန်းကလေး တခုတွင် ထားရှိရသည်။ အခန်းတံခါးကို ဟဟကလေး ဖွင့်ထားသည်။ အခန်းရှေ့မှ ဖြတ်သွားသော ဆရာမများက သူမကို မြင်တွေ့နေနိုင်ရန် ဖြစ်သည်။ အခန်းတွင်းသို့ ခရစ် လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ အမျိုးသမီးသည် အိပ်ပျော်နေဟန် ရှိသည်။ အမျိုးသမီးသည် အတန်ငယ်ကြာမှပင် သူမအနားတွင် ခရစ် ရောက်ရှိ နေကြောင်းကို သိရှိသွားသည်။ အမျိုးသမီး ထိတ်လန့်သွားသည်။ မျက်လုံးများကို ဖွင့်ကြည့်သည်။ သူမအနေနှင့် တကြိမ် တခါမျှ မတွေ့မြင်ဖူးသော ခရစ်၏ မျက်နှာကို ငေးကြည့်နေသည်။

"မစ္စက် မီလန်ဒက်လား"

ခရစ် တိုးညင်းစွာ မေးလိုက်သည်။

အမျိုးသမီး တည်တည်ကြီး ဖြစ်သွားသည်။ ပြီးတော့မှ ခေါင်းကို ညိတ်လိုက်သည်။ ခုတင် ခြေရင်းတွင် ချိတ်ထားသော လူနာမှတ်တမ်းကို ခရစ် ဖြုတ်ယူပြီး ကြည့်လိုက်သည်။ သူမ အဖျား တက်နေသည်။ တစ်ရာ့တစ်ခွဲ ရှိသည်။ သို့သော် အဖျား ရှိသည်မှတပါး ကျန် အခြေအနေများ အားလုံး ကောင်းမွန်သည်။ ဘာမျှ စိုးရိမ်စရာ မရှိ။

"ကျွန်မ နေကောင်းပါတယ်"

အမျိုးသမီးက ပြောလိုက်သည်။

"ကောင်းတယ်၊ ကျွန်တော်က အစ်မကြီးရဲ့ ကလေးကို ကုရမယ့် ဆရာဝန်ပါ"

"ကလေး နေမကောင်းဘူးလား"

"မကောင်းဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့ သူ့ကို အတတ်နိုင်ဆုံး ကုသပေးနေကြပါတယ်"

အမျိုးသမီး ခေါင်းညိတ်သည်။

"အစ်မကြီးကို ကျွန်တော် မေးစရာတွေ ရှိတယ်၊ အစ်မကြီး မှတ်မိတာကို ဖြေပါ၊ မမှတ်မိတာ ရှိလို့ ရှိရင်လဲ ဘာမှ စိတ် အနှောင့်အယှက် မဖြစ်ပါနဲ့"

အမျိုးသမီး တည်တည်ကြီး ဖြစ်သွားသည်။ သတိထားသည့် အနေထား ဖြစ်သွားသည်။

"အစ်မကြီး အလျှင် ကလေးတွေ မွေးတုန်းက အခက်အခဲ ရှိဖူးသလား၊ မှတ်တမ်းမှာ ဖော်ပြထားတာကတော့ အခုကလေးဟာ ပဥ္စမမြောက်ပဲ၊ ဒီအလျှင် လေးယောက်တုန်းက အစ်မကြီးမှာ ဘာပြဿနာများ ရှိခဲ့သလဲ"

သူမ တုံ့ဆိုင်းနေသည်။ စဉ်းစား ချိန်ဆနေသည်။

"ပထမဆုံး ကလေးကို မွေးတုန်းက အစ်မကြီးမှာ အခက်အခဲ ရှိခဲ့သလား"

"မရှိဘူး"

"နေ့စေ့ လစေ့ပဲလား" အမျိုးသမီး ခေါင်းညိတ်သည်။ "ရိုးရိုး မွေးတာပဲလား၊ မွေးပေးတဲ့ ဆရာဝန်မှာ ဘာမှ အခက်အခဲ မရှိဘူးလား" အမျိုးသမီး ခေါင်းခါသည်။

"ဒုတိယ ကလေးကော"

အမျိုးသမီး ခေါင်းခါသည်။

တတိယနှင့် စတုတ္ထ ကလေးများအကြောင်း မေးသောအခါတွင်လည်း အမျိုးသမီး ခေါင်းခါသည်။

"ဒါပေမဲ့ အခု တယောက်မှာတော့ ပြဿနာ ရှိနေတယ်၊ ကိုးလ မပြည့်ခင်မှာ မွေးတယ်"

ခရစ်က ညင်သာစွာ ပြောလိုက်သည်။

အမျိုးသမီးက ဘာမျှ ပြန်မပြောဘဲ ခေါင်းကိုသာ ညိတ်သည်။

"အစ်မကြီး အခု ကလေးကို ကိုယ်ဝန်ဆောင်တဲ့ အချိန်မှာ အထူးသဖြင့် စောစောပိုင်း လတွေမှာ တခုခု ထူးခြားတာများ လုပ်ခဲ့သလား၊ အရင် ကိုယ်ဝန်တွေတုန်းက မလုပ်ခဲ့တာမျိုးပေါ့"

"ဘာမှ မလုပ်ပါဘူး၊ ကျွန်မ အလုပ် လုပ်တယ်၊ အလုပ်ပြီးရင် အိမ်ပြန်လာတယ်၊ အိမ်ရောက်တဲ့ အခါမှာ အဝတ် လျှော်တယ်၊ ထမင်းဟင်း ချက်တယ်၊ ပြီးတော့ ကလေးတွေကို ထိန်းကျောင်းရတယ်၊ သူတို့ကို ရေမိုးချိုး အဝတ်အစား လဲပေးရတယ်၊ သူတို့ကို ကျောင်းသွားဖို့ လုပ်ပေးရတယ်"

"ကျွန်တော် တခုပြောမယ် အစ်မကြီး၊ ကလေး အများကြီး မွေးဖူးတဲ့ အမျိုးသမီး တယောက်ဟာ၊ ကလေး နှစ်ယောက် သုံးယောက် လေးယောက် မွေးဖူးတဲ့ အမျိုးသမီးတယောက်ဟာ နောက်မွေးတဲ့ ကလေးတွေမှာ အခု အစ်မကြီး ဖြစ်တာမျိုး ဖြစ်လေ့ မရှိဘူး၊ နေ့စေ့လစေ့ မဟုတ်ဘဲ မွေးတာမျိုး မဖြစ်တတ်ဘူး၊ အဲဒီတော့ ဒီကလေးမှာ ဘာများ ထူးထူးခြားခြား ဖြစ်ခဲ့တာ ရှိသလဲ"

အမျိုးသမီး တဖက်သို့ မျက်နှာလွှဲသွားသည်။ သူ့မျက်လုံးများကို ရှောင်တိမ်းသွားခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

"ဘာပဲ ဖြစ်ခဲ့ ဖြစ်ခဲ့ပေါ့၊ ဖြစ်ခဲ့တဲ့အကြောင်းကို အစ်မကြီး ပြောပြမယ်ဆိုရင် အစ်မကြီးရဲ့ ရင်သွေးကလေးကို အစ်မကြီး ကူညီရာ ရောက်ပါလိမ့်မယ်"

အမျိုးသမီး ခေါင်းခါသည်။

"အစ်မကြီး ဟိုဆေး ဒီဆေးတွေများ စားခဲ့သလား"

"မစားပါဘူး"

"ဆရာဝန်က ပေးတဲ့ ဆေး တမျိုးမျိုးကော"

အမျိုးသမီး ခေါင်းခါသည်။

"အစ်မကြီးရဲ့ လူနာမှတ်တမ်းမှာ ဖော်ပြထားတာကတော့ အစ်မကြီး မူးယစ်ဆေးဝါး သုံးစွဲသူ တဦး မဟုတ်ဘူး၊ အစ်မကြီးအနေနဲ့ တခုခုကို သုံးစွဲတယ်ဆိုရင် ဆေးဖက်ဝင် ဆေးဝါး တခုခုပဲ ဖြစ်ရမယ်၊ အဲဒါ ဘာဆေးလဲ၊ ဘာဆေးပြားလဲ၊ ဘာဆေးလုံးလဲ"

သူမ၏ မျက်နှာကို ခေါင်းအုံးတွင် အပ်ထားလိုက်သည်။

"ပထမဆုံး လမှာ ကိုယ်ဝန်ဖျက်ချဖို့ အစ်မကြီး ကြိုးစားခဲ့သလား"

အမျိုးသမီး မဖြေပါ၊ အသက်ကိုပင် မရှူပါ။

"အစ်မကြီး ဖျက်ချခဲ့သလား"

အမျိုးသမီးက သူ့ကို မကြည့်ဘဲနှင့်

"ကျွန်မသား ဆီဇာ ရှိတယ်၊ သူ ဆယ့်နှစ်နှစ် ရှိပြီ၊ သူ ကျောင်းနေတယ်၊ သူ့ကို ကောင်းကောင်း နေဖို့ ကျွန်မ ပြောတယ်၊ မကောင်းတဲ့ကလေးတွေနဲ့ မပေါင်းဖို့ ပြောတယ်၊ မကောင်းတဲ့ ကောင်မလေးတွေနဲ့ မတွဲဖို့ ပြောတယ်၊ သူများပစ္စည်းကို မခိုးဖို့ ပြောတယ်၊ ကျောင်းကို သွားဖို့နဲ့ ဘောလုံးကစားဖို့က လွဲလို့ တခြား ဘာမှ မလုပ်ဖို့ သူ့ကို ကျွန်မ ပြောတယ်"

အမျိုးသမီး စကားကို ရပ်လိုက်သည်။ သူမ၏ စကား ပြီးဆုံးသွားသည့်အလားပင် ဖြစ်သည်။ ခရစ် ဘာမျှ မပြောဘဲ နားထောင်နေသည်။

"ဒါပေမဲ့ ကျွန်မပြောတဲ့စကားကို ဆီဇာ နားမထောင်ဘူး၊ တနေ့ သူ့ပုံစံ တမျိုး ဖြစ်နေတာကို ကျွန်မ တွေ့ရတယ်၊ သူ စကား မပြောဘူး၊ အစား သိပ်မစားဘူး၊ သူ အပြင်ကို သွားတယ်၊ အထူးသဖြင့် ညဘက်မှာ သွားတယ်၊ တညတော့... ကျွန်မ အခုကိုယ်ဝန်ရှိပြီး နောက်ပိုင်း တညပေါ့၊ ကျွန်မ မအိပ်ဘဲ သူ့ကို စောင့်နေတယ်၊ သူ အိမ်ပေါ်ကို တက်မလာဘူး၊ ဒါနဲ့ ကျွန်မ ခြေသံမကြားအောင် လှေကားကနေ ဆင်းသွားတယ်၊ သူ့ကို လှေကားအောက်မှာ ကောင်ကလေး နှစ်ယောက်နဲ့အတူ တွေ့ရတယ်၊ အဲဒီမှာ ကျွန်မ မြင်ရတယ်၊ မီးခြစ်ကို ခြစ်ထားတယ်၊ မီးတောက်နေတယ်၊ ဆီဇာရဲ့မျက်နှာကို ကျွန်မ မြင်ရတယ်၊ ကောင်ကလေး တယောက်က မီးတောက်ပေါ် ဇွန်းတချောင်း တင်ထားတယ်၊ နောက်ပြီးတော့ ဆေးထိုးအပ်ကို မြင်ရတယ်၊ ဒီမှာ ကျွန်မ သိရတာပဲ၊ သိရတော့တာပဲ"

သူမ၏ တိုးညင်းသော ငိုရှိုက်သံကို ခရစ် ကြားရသည်။

"ကျွန်မ တခါတည်း ငိုတော့တာပဲ၊ ကျွန်မ သူ့ကို ငိုပြီး တောင်းပန်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ သူ့ဘဝက မရတော့ဘူး၊ တကယ်တော့ ကျွန်မအမှားပဲ၊ ကျွန်မ သူ့ကို မဟုတ်တဲ့အရပ်မှာ ကြီးပြင်းစေတယ်၊ မဟုတ်တဲ့ ကျောင်းကို သွားစေတယ်၊ အားလုံးဟာ ကျွန်မအပြစ်ပဲ"

သူမမျက်နှာ ဖြည်းဖြည်းချင်း လှည့်လာပြီး ခရစ်ကို ကြည့်သည်။

"ဒါပေမဲ့ တကယ်တော့ ဒါဟာ ကျွန်မအပြစ်လား၊ ကျွန်မ အလုပ် ကြိုးစားပြီး လုပ်တယ်၊ ကျွန်မ လုပ်နိုင်သမျှ လုပ်တယ်၊ ကျွန်မမှာ နောက်ကလေး သုံးယောက် ရှိသေးတယ်၊ အလုပ်လုပ်ရင်း ဒီကလေး လေးယောက်ကို ကျွန်မ ဘယ်လို ထိန်းမလဲ"

"အစ်မကြီးရဲ့ ယောကျ်ားကကော၊ သူ့ ဆီက ဘာအကူအညီမှ မရဘူးလား"

"သူ ကျွန်မတို့ကို ပစ်သွားပြီ၊ ကျွန်မက အခုကိုယ်ဝန် ရှိတဲ့အကြောင်းလဲ ပြောရော သူ ကျွန်မကို အပြစ်တင်တော့တာပဲ၊ နောက်ကလေးတယောက် တာဝန်ကို သူ ဘယ်လိုမှ မယူနိုင်တော့ဘူး ဆိုပြီး ထွက်သွားတာပဲ"

"အစ်မကြီးရဲ့ယောကျ်ားက နောက်ထပ် ကလေး မလိုချင်တော့ဘူးဆိုတော့ အစ်မကြီး ဘာလုပ်သလဲ"

"ကျွန်မတို့ အလုပ်မှာ မိန်းမ တယောက် ရှိတယ်၊ သူ့မှာ ဆေး ရှိတယ်၊ သူက အဲဒီဆေးကို စားရင် ကလေး မရဘူးလို့ ပြောတယ်"

"အဲဒီဆေးကို အစ်မကြီး စားသလား၊ အဲဒီဆေးကို စားတော့၊ အင်း နေမကောင်း ဖြစ်သလား"

အမျိုးသမီး ခေါင်းညိတ်သည်။

"အစ်မကြီး ပျို့တာ အန်တာ ဖြစ်သလား"

အမျိုးသမီး ထပ်ပြီး ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

"ဒါပေမဲ့ ကလေးက ပျက်မကျဘူး၊ ကိုယ်ဝန် ဒီအတိုင်း ဆက်ရှိနေတာပဲ မဟုတ်လား"

အမျိုးသမီးက မငြင်းပါ။

"အဲဒီတော့ အစ်မကြီး နောက်ထပ် တမျိုးတဖုံ လုပ်သေးသလား"

အမျိုးသမီး ခေတ္တမျှ တုံ့ဆိုင်းနေပြီးနောက် ခေါင်းညိတ်သည်။

"ဘာလုပ်သလဲ"

အမျိုးသမီး မပြောပါ။

"အစ်မကြီး တခုခုနဲ့ ထိုးပြီး ဖျက်သလား"

အမျိုးသမီး နောက်ဆုံးတွင် ဝန်ခံသည်။ ခရစ် ထပ်မမေးတော့၊ မေးရန်မလိုတော့။ အထူးဆောင်ရှိ ကလေးကို ခက်ခဲ ပင်ပန်းစွာ ကုသပေးရဦးမည်။

"ကလေး အခြေအနေ ဆိုးသလား"

အမျိုးသမီးက မေးသည်။

“သိပ်ဆိုးတယ်”

“သိပ်ဆိုးတယ်၊ ဟုတ်လား”

အမျိုးသမီး နာကြည်းစွာ ရွတ်ဆိုသည်။ ခရစ်က အမျိုးသမီး၏ ပခုံးပေါ် လက်တင်ပြီး နှစ်သိမ့်မှု ပေးလိုက်သည်။

“ကလေးက ယောက်ျားကလေးလို့ ပြောတယ်၊ ဟုတ်လား ဒေါက်တာ”

“ဟုတ်တယ်”

“ကျွန်မကို တခု လုပ်ပေးပါ၊ ကလေးကို ကုမနေပါနဲ့တော့”

ခရစ်က သူ့လက်ကို အမျိုးသမီး၏ ပခုံးပေါ်မှ ပြန်ရုပ်လိုက်သည်။

“ကျွန်မကို ကူညီပါ”

“အစ်မကြီး ပြောတဲ့အတိုင်း ကျွန်တော် မလုပ်နိုင်ပါဘူး”

“သူ့အခြေအနေ သိပ်ဆိုးတယ်လို့ ဆရာပဲ ပြောခဲ့တယ် မဟုတ်လား၊ အဲဒီတော့ သူ သေတာပဲ ကောင်းပါတယ်၊ ကျွန်မ သူ့ကို ဆီဇာလိုမျိုး ဖြစ်မလာစေချင်တော့ဘူး၊ ကျွန်မ မတတ်နိုင်တော့ ဘူး၊ ဘယ်လိုမှ မတတ်နိုင်တော့ဘူး”

“ဒါတွေအတွက် အစ်မကြီး ဘာမှ စိတ်သောက ဖြစ်မနေပါနဲ့၊ ဒီကိစ္စကို ကျွန်တော်တို့ ကြည့်ပြီး စီစဉ်ကြတာပေါ့”

ခရစ် အခန်းထဲမှ ထွက်ခဲ့သည်။ အမျိုးသမီး၏ ငိုရှိုက်သံများ အကြားမှ ရှောင်ထွက်ခဲ့သည်။ ကလေးဆောင်သို့ ပြန်ခဲ့သည်။

ဘေဘီ မီလန်ဒက်ကလေးသည် နှာခေါင်းတွင် အောက်ဆီဂျင်ပိုက် တပ်ပေးထားသည့်တိုင်၊ အသက်ရှူစက်က သူ့ကို ကူညီပေးနေသည့်တိုင် သူသည် ဖုတ်လှိုက် ဖုတ်လှိုက်နှင့် အသက် ကောင်းကောင်း မရှူနိုင်ဘဲ ရှိနေသည်။ သူနာပြု ဆရာမကလေးက ခရစ်ကို ခွဲစိတ်ခန်းမှ နောက်ဆုံး ပေးပို့လိုက်သော အစီရင်ခံစာ ပေးသည်။

သူသည် ကလေးငယ်ကို ဆက်ပြီး ကုသရပေမည်။ ကလေးငယ် အသက်ရှူနိုင်အောင် လုပ်ဆောင် ပေးရမည်။ ခွဲစိတ် ကုသခြင်းလည်း ပြုကောင်း ပြုရပေလိမ့်မည်။ ကလေးငယ်၏ အခြေအနေသည် ခွဲစိတ်ကုသမှုကို ခံနိုင်သည့် အနေအထားတွင် မရှိပါ။ သို့သော် နောက်ဆုံးအနေနှင့် အရေးကြုံလာခဲ့လျှင်ကား

ဆရာဝန်တယောက်အနေဖြင့် အခြားနည်းကို ရွေးစရာ မရှိတော့ပါ။

ခရစ် တွေးတော ချိန်ဆလျက် ရှိစဉ် သူ့အနီးတွင် လူတယောက် လာရပ်သည်ကို သတိပြုမိသည်။ ဆရာဝန်ကြီး ဒေါက်တာ ဆိုဗို ဖြစ်သည်။ ခရစ်က ကလေး၏အခြေအနေကို တင်ပြသည်။ မိုက် ဆိုဗိုသည် ကလေးငယ်၏ လူနာမှတ်တမ်းကို ယူကြည့်သည်။ ကုသမှုများကို ဖတ်ရှုပြီးနောက် မှတ်တမ်းကို ပြန်ထားလိုက်သည်။

"ကိုယ်တို့ ခဏလောက် စကားပြောကြရအောင် ခရစ်"

"ဟုတ်တဲ့ ဆရာကြီး" ထို့နောက် ဆရာမဘက်သို့ ခရစ် လှည့်ပြီး "အကြောင်းထူးရင် ကျွန်တော့်ကို အမြန်ဆုံး အကြောင်းကြားပါ၊ ကျွန်တော် ဆရာကြီး အခန်းမှာ ရှိနေမယ်"

※※※

မိုက် ဆိုဗို၏ ရုံးခန်းထဲတွင် သူတို့ ထိုင်ကြသည်။ မိုက်က မီးမညှိသေးသော ဆေးတံကို လှမ်းယူလိုက်သည်။ သူက စိတ်ရှုပ်သည့်အခါများတွင် ဤသို့ပင် ဆေးတံကို လက်ထဲတွင် ကိုင်ထားတတ်သည်။ ဤတွင် ခရစ်၏ စိတ်ထဲ၌ တစုံတခုကို တွေးမိသည်။ မိုက် ဆိုဗို၏ ရင်ထဲတွင် မတင်မကျဖြစ်နေသော ပြဿနာသည် လွန်ခဲ့သော ရက်ပေါင်းများစွာကတည်းကပင် မိမိကို ဖိစီးနှိပ်စက်နေခဲ့သော ပြဿနာနှင့် အလားတူပင် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့်ပင် ဤကိစ္စကို သူကပင် စတင် ပြောဆိုရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

"ဒီကိစ္စကို ဆရာကြီး ပြောမှာထက် ကျွန်တော် ပိုပြီး ပြောနိုင်တယ်"

"မောင်ရင် ပြောနိုင်တယ်၊ ဟုတ်လား"

မိုက်က အနည်းငယ် အံ့သြဟန်ဖြင့် မေးလိုက်သည်။

"ဒီကိစ္စကို ကျွန်တော် သတိထားမိနေတာ ကြာပြီ"

"မောင်ရင် သတိထားမိနေတာ၊ ဟုတ်လား"

အဘိုးကြီးက စိတ်ဝင်စားလာဟန်ဖြင့် မေးလိုက်သည်။

"ဆရာကြီးနေရာမှာဆိုရင် ကျွန်တော်လဲ ဒီအတိုင်း ခံစားရမှာပဲ"

မိုက် ဆိုဗို ပါးစပ်မှ ဆေးတံကို ချွတ်ပြီး စကား တုံ့ပြန်မည် ရှိစဉ် ခရစ်က ဆက်ပြောသည်။

"ဆရာကြီး စိတ်ထဲမှာ အနှောင့်အယှက် ဖြစ်နေတာ လူနာတွေကိစ္စပဲ မဟုတ်လား၊ ဆရာကြီး အနေနဲ့ ဒီလိုပဲ ဖြစ်သင့်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်ဟာ လူနာ တယောက်မှာ ဘာရောဂါ ဖြစ်နေတယ် ဆိုတာ ဖော်ထုတ်ဖို့ ဘယ်နည်းနဲ့ ကုရမယ်ဆိုတာ ဆုံးဖြတ်ဖို့ ယတိမပြတ်ဘူး ဖြစ်နေတယ်၊ စိတ်ထဲမှာ အမြဲတမ်း ဒွိဟ ဖြစ်နေတယ်၊ ဒီနည်းဟာ မှန်ပါ့မလား၊ ဒီနည်းဟာ ဘေးကင်းပါ့မလား၊ ဒါကို ငါ ဆုံးဖြတ်နိုင်ပါ့မလားပေါ့"

ခရစ် ထိုင်ရာမှ ထလိုက်သည်။ ထို့နောက် အခန်းထဲတွင် ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် လျှောက်ရင်း ဆက်ပြောသည်။

"ဒီမယ် ဆရာကြီး၊ ဆရာကြီးအနေနဲ့ ကျွန်တော် အလုပ်က ထွက်ဖို့ သင့်ပြီလို့ တကယ် ယူဆရင် ကျွန်တော် ထွက်ပါ့မယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် မထွက်ချင်ဘူး၊ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ဘယ်လောက်ပဲ အားထုတ်ရပါစေ၊ ကျွန်တော် ပြန်တိုက်ချင်တယ်" ထို့နောက် ခရစ်သည် မိုက်ကို ကြည့်လျက် "ဆရာကြီး ကျွန်တော့်ကို အဲဒီအခွင့်အရေးတော့ ပေးပါ"

"လက်စသတ်တော့ မောင်ရင့်ခေါင်းထဲမှာ ဒီအတွေး ဝင်နေတာကိုး၊ မောင်ရင် အခုလို ထုတ်ပြောလိုက်တာ ကောင်းပါတယ်"

"ဆရာကြီး ဆုံးဖြတ်တာ ဘာမဆို ကျွန်တော် နာခံပါ့မယ်၊ ဆရာကြီး စိတ်ချမ်းသာဖို့ဆိုရင် ကျွန်တော် နုတ်ထွက်စာ တင်ပါ့မယ်"

မိုက် ဆိုဗိုသည် ဆုံလည် ကုလားထိုင်တွင် ကျောမှီ လိုက်ပြီးနောက်

"ကောင်းပြီ ခရစ်၊ ကိုယ့်ဆုံးဖြတ်ချက်ကို မောင်ရင် နာခံမယ်ဆိုရင် ကိုယ် ပြောမယ်၊ မောင်ရင် ဒီအလုပ်မှာ ဆက်လုပ်နေပါ၊ ဒီအလုပ်ဟာ လွယ်တဲ့အလုပ်တော့ မဟုတ်ဘူး၊ မောင်ရင့်မှာ စိတ်ဒွိဟတွေ ရှိနေလိမ့်မယ်၊ တန်ပြန် စွပ်စွဲချက်တွေ ရှိနေလိမ့်မယ်၊ ဒါပေမဲ့ မောင်ရင် ဒီနေရာမှာ သံမှိုစွဲ နေရမယ်၊ မောင်ရင့် ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပိုင်ပိုင် ချထားရမယ်၊ မောင်ရင့်မှာ ဒီအမှုအတွက် အချိန်တွေ ကုန်နေရပေမယ့် မောင်ရင်ဟာ ကိုယ့်ဌာနမှာ ကိုယ်လိုချင်တဲ့ ဆရာဝန်တယောက်ပဲ"

ခရစ်သည် ဆရာဝန်ကြီးကို ငေးစိုက်ပြီး ကြည့်လိုက်သည်။ မိုက် ဆိုဗိုက သူ့စကားကို ဆက်ပြီး ပြောသည်။

"ဟုတ်တယ်၊ မောင်ရင်ဟာ ဒီအမှုကိစ္စကြီးကို လုံးလုံးကြီးတော့ ဘယ်လိုမှ ဖယ်ထုတ်မထားနိုင် ဘူး၊ ဒါပေမဲ့ မောင်ရင့်ကိုယ် မောင်ရင် သတိပေးနေရမယ့် အချက်တခု ရှိတယ်၊ ငါဟာ ဆရာဝန် တယောက်ပဲ၊ ငါ့မှာ လုပ်စရာ အလုပ် ရှိတယ်၊ ငါ့ အလုပ်ကို ငါ လုပ်ရမယ်။

"နောက်ပြီးတော့ ခရစ်၊ ဘာကြီးပဲ ဖြစ်နေဖြစ်နေ မောင်ရင် နုတ်ထွက်သွားတာကို ကိုယ် လက်မခံနိုင်ဘူး၊ မောင်ရင်ကိုယ်တိုင် နုတ်ထွက်ချင်တယ်ဆိုရင်လဲ ကိုယ် လက်မခံနိုင်ဘူး၊ ဒါဟာ မောင်ရင့်အတွက် ကိုယ် ပြောနေတာ မဟုတ်ဘူး၊ ဆေးရုံကြီးအတွက် ကိုယ် ပြောနေတာပဲ၊ အနာဂတ်ကာလမှာ ဒီလို ဖိနှိပ်မှုမျိုးကို ခုခံတွန်းလှန်မယ့် လူအားလုံးအတွက်ပဲ၊ ဆေးရုံ အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့ကို ရေးနိုးက ဘယ်လောက်ပဲ အကျပ်ကိုင်ပြီး ဘာပဲ လုပ်ခိုင်း လုပ်ခိုင်းပါစေ၊ မောင်ရင့်ကို သူ အကျပ်ကိုင်တာတော့ ကိုယ် ခွင့်မပြုနိုင်ဘူး၊ ရေးနိုးဟာ မောင်ရင့်ကို အလုပ် ထုတ်ပစ်ချင်တယ်ဆိုလို့ရှိရင် သူဟာ ကိုယ့် အလျှင် တိုက်ရလိမ့်မယ်၊ အဲဒီတော့ မောင်ရင် လုံးဝ အလျှော့မပေးပါနဲ့"

"ကျွန်တော့်လူနာတွေအတွက် ကောင်းပါ့မလား"

"ဒါက ကိုယ် ဆုံးဖြတ်ရမယ့် ကိစ္စပဲ၊ အခု ကိုယ် ဆုံးဖြတ်ပြီးပြီ တကယ်လို့ မကောင်းဘူးလို့ ကိုယ် ယူဆတဲ့အချိန်မှာ မောင်ရင့်ကို ကိုယ် ပြောမယ်"

ခရစ် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။ မိုက် ဆိုဗိုအကြောင်းကို သူ သိသည်။ မိုက်သည် လူ တဖက်သားကို သနားတတ်သလို ဒိဋ္ဌိမမ္မ ကျသူလည်း ဖြစ်သည်။ သူသည် ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ပြဿနာကြောင့် လုပ်ငန်း ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ဘယ်တော့မှ ထိခိုက်စေမည့်သူ မဟုတ်ပါ။

"ကောင်းပါပြီ ဆရာကြီး၊ အဲဒီတော့ ဆရာကြီး ကျွန်တော့်ကို ပြောစရာ ရှိတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် နုတ်ထွက်ဖို့ မဟုတ်ဘူးဆိုရင် တခြား ဘာကိစ္စပါလဲ"

ဆိုဗို စဉ်းစားသည်။ ပြီးမှ အမှတ်ရ သွားဟန်ဖြင့်

"သြော် ဟုတ်ပြီ၊ ကိုယ့်ဆီကို ကနေ့ အာမခံ ကုမ္ပဏီက ရှေ့နေ လာတယ်"

"ကရပ်ထရီးလား"

"ဟုတ်တယ်၊ သူတို့က ကိုယ့်ကို မနက်ဖြန်၊ အကြို စစ်မေးဖို့ ခေါ်နေကြတယ်"

"ဆရာကြီး အခုလို ဒုက္ခရောက်ရတာ ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ်"

"အို တော်စမ်းပါ၊ မောင်ရင့်ကို ကိုယ် ဘာမှ အပြစ်မတင်ပါဘူး၊ မောင်ရင်ကသာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အပြစ်တင်နေတာ၊ မောင်ရင့်ကို ကိုယ် နှစ်ခုပဲ ပြောချင်တယ်၊ တခုကတော့ ညနေပိုင်း ကိုယ့်အတန်းတွေကို မောင်ရင် ဝင်ပေးမလား"

"ဟုတ်ကဲ့၊ ဝင်ပေးပါ့မယ်"

“ဒုတိယအချက်ကတော့ ကိုယ်ပြောတဲ့စကားတွေ မှားခဲ့ရင် မောင်ရင့်ကို ကိုယ် ကြိုပြီး တောင်းပန်ပါတယ်၊ သူတို့ကတော့ ကိုယ့်ကို ဘာတွေကို ဘယ်လို ပြောရမယ်ဆိုတာ သင်ပေးကြ တယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်က သရုပ်ဆောင် တစ်ယောက် မဟုတ်ဘူး၊ ကိုယ် ပြောစရာ ရှိတာကိုပဲ ကိုယ် ပြောသွားမယ်”

တယ်လီဖုန်း မြည်သည်။ ဆိုဗို ကောက်သည်။ ထို့နောက် ခရစ်ကို လွှဲပေးသည်။

“ဒေါက်တာလား”

ဆရာမအသံမှန်း ခရစ် သိသည်။

“မီလန်ဒက် ဘေဘီ ဆုံးသွားပြီ”

“ကျွန်တော် အခု လာခဲ့မယ်”

ခရစ် ဖုန်းချလိုက်ပြီး

“မီလန်ဒက် ဘေဘီ”

“အဲဒီအတွက်ကော မောင်ရင့်ကိုယ် မောင်ရင် အပြစ်တင်နေသလား”

“မတင်ပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ အကြောင်းရင်းကိုတော့ ရှာရမယ်၊ သူ့အမေကို ကျွန်တော် သွားတွေ့ရမယ်”

“သူတို့နဲ့ ပြောရတာ မလွယ်ဘူး”

“ဒီအမျိုးသမီးကတော့ လွယ်ပါတယ်”

※※※

မိုက် ဆိုဗိုသည် သူ့အား ညွှန်ကြားထားသည့်အတိုင်း နေ့နှစ်နာရီ အချိန်တွင် ‘ပါကင်၊ ဆီးယားနှင့် ဝက်ဒလေ’ ရုံးသို့ လော်ရာ ဝင်းတားနှင့် အတူ ရောက်ရှိသွားသည်။ ဤတွင် သူတို့သည် ပေါ ကရပ်ထရီး၊ ဂျင် စပယ်ဒင်တို့နှင့် တွေ့ဆုံပြီး ချက်ချင်းဆိုသလို သူတို့ကို အစည်းအဝေးခန်းသို့ ခေါ်ဆောင်သွားကြသည်။ ယခု တကြိမ်တွင်မူ ဟိန်ဖယ်ဒင် တဦးတည်းသာ လက်ရေးတို လက်နှိပ်စက် စာရေးကလေးနှင့် အတူ ရှိနေသည်။

ပထမပိုင်း မေးမြန်းမှုမှာ လျင်မြန်လှသည်။ မိုက် ဆိုဗို၏ နောက်ကြောင်း ရာဇဝင်ကို မေးသည်။ ထို့နောက် အလင်း ကုထုံးနည်းအပေါ် မိုက်၏သဘောထားကို မေးသည်။ ခရစ်အပေါ် သဘောထားကို မေးသည်။ ထို့နောက် ဆင်ပဆန် ဘေဘီကို

ကုသရန် ခရစ်လက်သို့ ယုံကြည် စိတ်ချစွာ လွှဲအပ်သည့်အကြောင်းကို မေးသည်။

မိုက်က အလင်း ကုထုံးနည်းကို သဘောကျ နှစ်သက်ကြောင်း ပြောသည်။ ခရစ်ကို မက်ထရို ပိုလီတန် ဆေးရုံသို့ သူ ခေါ်ယူသည့်အကြောင်းကပင် အလင်း ကုထုံးနည်းတွင် ခရစ် ကျွမ်းဝင်သောကြောင့်ဟု ဆိုသည်။ ဆင်ပဆန် ဘောဘီကို ခရစ်လက်သို့ လွှဲအပ်ခြင်းမှာလည်း ခရစ်အပေါ်တွင် များစွာမှ ယုံကြည် စိတ်ချမှု ရှိသောကြောင့်ဟု ဆိုသည်။

ဆင်ပဆန် ဘောဘီကို မိုက်က ပထမအကြိမ် စမ်းသပ် ကြည့်ရှုစဉ်က တစုံတရာ ထူးခြားသော စိုးရိမ်ဖွယ်ရာ လက္ခဏာများ တွေ့ရှိရပါသလား။

မတွေ့ရှိပါ။

နှမ်ကြောနှင့် သက်ဆိုင်သော လက္ခဏာများ တွေ့ရှိပါသလား။

မတွေ့ပါ။ အင်မတန် ဆိုးရွားသော အခြေအနေမျိုး မဟုတ်လျှင် သည်အရွယ်တွင် မတွေ့ရှိနိုင်ပါ။

ခရစ်ကို မိုက် ဆိုဗို ခေါ်ယူသည့်အချိန်က ခရစ်သည် သုတေသန ဓာတ်ခွဲခန်းတွင် ရှိနေသည် ဆိုသောအချက်ကို ဟိန်ဖယ်ဒင် ထင်ရှားအောင် မေးသည်။ ထို့နောက် မိုက်နှင့် ခရစ်တို့ ပြောခဲ့ကြသော စကားများကို ပြန်ပြောခိုင်းသည်။ မိုက် ဆိုဗို ပြန်ပြောသည်။ စကားလုံး အတိအကျကိုတော့ သူ မမှတ်မိ၊ သို့သော် ပြောသည့်သဘောက ဆရာဝန်ကလေး၏ သုတေသန လုပ်ငန်းကို အနှောင့်အယှက် ပေးရသည့်အတွက် မိုက်က တောင်းပန်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ဟိန်ဖယ်ဒင်သည် ကိုယ် နှုတ် အမူအရာတို့ကို အထူးပင် သတိထားလျက် ရှိသဖြင့် သူသည် မည်သည့်အချက်ကို စူးစမ်းလျက် ရှိကြောင်း မိုက်ရော လော်ရာပါ မခန့်မှန်းနိုင်ဘဲ ရှိကြသည်။ သူသည် အထူး အရေးကြီးသောအချက်များကို ရှာဖွေနေသည်တော့ မဟုတ်။ သူသည် ကြိုတင် ပြင်ဆင်ထားသော မေးခွန်းများကို မေးမြန်းနေခြင်း ဖြစ်သည်။

အတော်ကလေး ကြာသွားသောအခါ မိုက် ဆိုဗိုသည် သက်သောင့်သက်သာ ရှိသွားသည်။ သူ့ကို သူတို့ ပေးခဲ့သော အကြံဉာဏ်သည် မှန်ကန်လှပေသည်။ မေးသည့် မေးခွန်းကို လိုရင်း တိုရှင်း ဖြေနိုင်လျှင် သက်သေ တဦး၏ အလုပ်သည် ဘာမျှ မခက်ခဲပါချေ။

စစ်ဆေး မေးမြန်းမှု ပြီးဆုံးချိန်လောက်တွင်မှ ဟိန်ဖယ်ဒင်က လူမှုရေးကိစ္စများတွင် ယနေ့ လူငယ် ဆရာဝန်များ ဂရုထားလွန်းသည့်အပေါ်တွင် မိုက် ဆိုဗို၏ သဘောထား မည်သို့ ရှိသနည်းဟု မေးလိုက်သည်။ ယနေ့ လူငယ်

ဆရာဝန်များသည် ဖြစ်ပျက်နေသော လူမှုရေး ကိစ္စများ အပေါ်တွင် အထူးပင် စိတ်ဝင်စားကြကြောင်း၊ သို့သော် ဤအတွက် ဘာမျှ အန္တရာယ် မရှိနိုင်ကြောင်း မိုက် ဖြေကြားသည်။ သည်အတွက် လူငယ် ဆရာဝန်များသည် မိမိတို့ခေတ်က ဆရာဝန်များထက်ပင် အကျိုးပြု လုပ်ငန်းများကို လုပ်ကိုင်နိုင်မည်ဖြစ်ကြောင်း မိုက်က ဖြည့်စွက် ပြောကြားလိုက်သည်။

လော်ရာ ဝင်းတား သူမ၏ ကုလားထိုင်တွင် တောင့်တောင့်ကြီး ဖြစ်သွားသည်ကို မြင်တွေ့သော အခါ မိမိသည် လိုအပ်သည်ထက် ပိုပြောမိပြီဖြစ်ကြောင်း မိုက် ဆိုဗို ချက်ချင်းပင် သတိပြုလိုက်မိ သည်။

ဟိန်ဖယ်ဒင်က မေးခွန်းတခုကို ဆင့်မေးလာသောအခါ သူ့မှာ ပိုပြီး စနိုးစနောင့် ဖြစ်ရသည်။

"ယနေ့ လူငယ် ဆရာဝန်တွေရဲ့ စိတ်မှာ လူနာ တဦးချင်း ကုသတာထက် လူမှုရေး ပြဿနာက ပိုပြီး အရေးကြီးတယ်လို့ ဒေါက်တာ ဆိုလိုတာလား"

"မဟုတ်ပါဘူး"

မိုက် အော်လိုက်သည်။

ဟိန်ဖယ်ဒင် ပြုံးလိုက်ပြီး

"ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ် ဒေါက်တာ၊ စိတ်မဆိုးပါနဲ့"

ထို့နောက် ဟိန်ဖယ်ဒင်သည် သူ့ရှေ့မှ စာရွက်ကို ကြည့်သည်။ နောက်ထပ် မေးစရာ ဘာမျှ မရှိတော့သဖြင့် စစ်ဆေး မေးမြန်းမှု ပြီးပြီဖြစ်ကြောင်း သူ ပြောလိုက်သည်။

အပြန်ခရီးတွင် မိုက်က လော်ရာကို ပြောသည်။

"နောက်ပိုင်းမှာ ကိုယ်ပြောတာ သိပ်မကောင်းဘူး ဖြစ်သွားတယ်၊ လူငယ်တွေနဲ့ သူတို့ရဲ့ အယူအဆတွေ အကြောင်း ကိုယ် ဘာမှ မပြောဘဲ ပါးစပ်ပိတ်ထားဖို့ ကောင်းတယ်"

"အမှန်အတိုင်း ပြောရရင်တော့ အဲဒီအကြောင်းကို သမီး ထည့်တောင် မစဉ်းစားမိပါဘူး"

"ဒါဖြင့် သမီးက ဘာစဉ်းစားနေသလဲ"

"အဖြေက ရှင်းပါတယ်၊ အခုဟာက မုန်တိုင်း မကျခင် ငြိမ်သက်နေပုံမျိုးပဲ၊

သူတို့က ဘာတခုကိုမှ နှိုက်မယူဘူး၊ ဖြေနိုင်မယ့် မေးခွန်းတွေကို မေးတာပါပဲ”

“ဒီအဘိုးကြီးကို ဖိမေးရင် ဘယ်လိုဖြစ်မလဲဆိုတာကို စမ်းသပ်ကြည့်တာပါပဲ၊ ဒါမှ တရားခွင် ကျရင် သူ့ကို ဘယ်လို တိုက်မယ်ဆိုတာ သူတို့ တွက်ချက်နိုင်မယ် မဟုတ်လား”

“အို အန်ကယ်ကလဲ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဒါလောက် အပြစ်တင် မနေပါနဲ့၊ အန်ကယ် ဖြေသွားတာ အများကြီး ကောင်းပါတယ်၊ အဲဒီအတွက် ကျွန်မ စိုးရိမ်နေတာ”

“အဲဒီအတွက် စိုးရိမ်နေတာ၊ ဟုတ်လား”

လော်ရာ ခေတ္တမျှ တုံ့ဆိုင်းနေပြီးနောက်

“လူငယ် ဆရာဝန်တွေအကြောင်း သူ စသွားတာ နည်းနည်း စဉ်းစားစရာ ဖြစ်နေတယ်၊ အရိပ်ကလေးပဲ ပြသွားတယ်၊ ဘာဆိုတာ မသိရဘူး၊ ဟယ်ရီ ဖရန်ကလင် ဝင်လာမှပဲ ဘာဆိုတာ သိရမှာပဲ”

“ဖရန်ကလင်ဆိုတာ ကင်းကောင်ကြီးလား၊ ရှေ့နေတွေဟာ သူ့နာမည်ကို ကြားလိုက်ရရင် တုန်သွားတာချည်းပဲ"

“သူဟာ ဘာမှ မဟုတ်ဘဲနဲ့တော့ သူ့ကို တရားရုံးက နပိုလီယံလို့ မခေါ်ကြပါဘူး”

မိန်းကလေးသည် ဤအမှုအတွက် များစွာမှပင် စိုးရိမ် ပူပန်နေကြောင်း မိုက်ဆိုဗို ရိပ်စားမိသည်။ ယင်းကြောင့် သူ့ကို မေးလိုက်သည်။

“သမီး၊ အန်ကယ့်ကို တခု ပြောစမ်းပါ၊ မပြောချင်ဘူး ဆိုရင်လဲ ဖြစ်ပါတယ်”

“ဘာများလဲ အန်ကယ်”

“သမီးနဲ့ ခရစ် ကြားမှာ တခုခုများ ရှိနေပြီလား”

“မရှိပါဘူး” မိန်းကလေးက ကမန်းကတန်း ဖြေသည်။ ထို့နောက် “ဘာဖြစ်လို့ မေးတာလဲ”

မိုက် ပြုံးလိုက်ပြီး

“ရှိ့စ် အမြဲတမ်း ပြောလေ့ ရှိတယ်၊ ကိုယ်ဟာ ဆရာဝန်တယောက် မဖြစ်ရင် ရှာချန်ကောင်း တယောက် ဖြစ်မှာပဲတဲ့”

မိန်းကလေးက နားမလည်ဟန်ဖြင့် ဆရာဝန်ကြီးကို ကြည့်သည်။

"ရှာချန်ဆိုတာ ရဟူဒီစကား အောင်သွယ်ပဲ" မိုက် ရှင်းပြသည်။ "အင်မတန်ချောတဲ့ လှတဲ့ လူငယ် နှစ်ယောက်၊ အင်မတန် တော်တဲ့ တတ်တဲ့ လူငယ်နှစ်ယောက်ကို တွေ့တဲ့အခါမှာ ကိုယ်ဟာ သူတို့နှစ်ယောက်ကို ပေါင်းစည်းပေးချင်တဲ့စိတ်ကို ဘယ်လိုမှ မတွန်းလှန်နိုင်ဘူး ဖြစ်နေတယ်၊ သမီးတို့နှစ်ယောက် တပူးတွဲတွဲ လုပ်နေတာကို လွန်ခဲ့တဲ့ ရက်တွေက အန်ကယ် တွေ့ရတော့ ဒီအမှုထဲကို သမီးကို အန်ကယ် ဆွဲခေါ်လာတာဟာ ကိုယ့်မှာ အထူး ရည်ရွယ်ချက် ရှိလို့ပဲလို့ ထင်မိတယ်"

"ကျွန်မတို့ ဘာမှ မဖြစ်ကြပါဘူး၊ ဘာမှ မရှိပါဘူး၊ တခါမှလဲ အချိန်းအချက် လုပ်ပြီး ဘယ်မှ မသွားကြပါဘူး၊ သူက ချိန်းခဲ့ရင်လဲ သမီးက လက်မခံပါဘူး"

သူတို့နှစ်ယောက် စကား မပြောတော့။ တိတ်ဆိတ်စွာ လျှောက်သွားနေကြသည်။ မိုက်က အမှတ်မထင် ဆိုသလို မိန်းကလေးကို ကြည့်လိုက်သည် မိန်းကလေးက လှသည်။ အခုလို လေးလေးနက်နက် ရှိနေချိန်မှာပင် လှနေသည်။

"သမီးဟာ အမှုသည် တယောက်အတွက် အခုလို အမြဲတမ်းပဲ ပူပန်နေတတ်သလား"

မိန်းကလေးက သူ့ကို ဖျတ်ခနဲ ကြည့်လိုက်ပြီး

"အမှုသည်တယောက်ရဲ့ ဥစ္စာခနေ ကိစ္စဆိုရင် ပြဿနာ တခု၊ အမှုသည် တယောက်ရဲ့ ဘဝတခုလုံးနဲ့ သက်ဆိုင်နေတဲ့ ကိစ္စဆိုရင် ထူးခြားတဲ့ ပြဿနာ တခုပဲ"

"သူ့ဘဝ ဟုတ်လား"

"ကျွန်မစိတ်ထဲမှာတော့ ကြိုပြီး ထင်နေတာ တခုရှိတယ်၊ ရေးနိုးနဲ့ ဟိန်ဖယ်ဒင် တို့ကတော့ ဘာလုပ်မယ်ဆိုတာ တွက်ထားကြပြီးသား ဖြစ်မယ်၊ သူတို့ ရည်မှန်းချက်က ခရစ် မှားတယ် ဆိုတာ ဖော်ထုတ်ရုံလောက်၊ ခရစ်ကို ဆေးလောကက သိက္ခာချရုံလောက်တော့ ဟုတ်မယ် မထင်ဘူး၊ ဒါထက် ပိုလိမ့်မယ်၊ ဒါထက် ဆိုးလိမ့်မယ်"

"ဘယ်လိုမျိုး ပိုဆိုးမှာလဲ"

"ကျွန်မတို့ မကြာခင် သိကြရမှာပဲ"

မိန်းကလေးက ဒါပဲ ပြောသည်။

※※※

(၁၂)

ကလေးသူငယ်ဆိုင်ရာ ဆရာဝန်များ နှစ်ပတ်လည်ညီလာခံကို မက်ထရိုပိုလီတန် ဆေးရုံကြီးတွင် ကျင်းပရန် ဆင်ပဆန်နှင့် ဤဆေးရုံကြီး အမှုမဖြစ်မီကတည်းက စီစဉ်ထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ယခုကျမှ ဤအစီအစဉ်ကို ဖျက်ပြီး အခြား ဆေးရုံတခုသို့ ပြောင်းရွှေ့ ကျင်းပရန် မဖြစ်နိုင်တော့။ သွားရေးလာရေးကိစ္စတွေ အားလုံး ကပြောင်းကပြန် ဖြစ်ကုန်မည်။ တည်းခိုနေထိုင်ရေး ကိစ္စတွေ ပေါ်လာမည်။ ထို့အပြင် အမှုအတွက် ကြိုတင် ဆုံးဖြတ်ရာ သဘောလည်း သက်ရောက် နေပေလိမ့်မည်။

ယင်းသို့ဖြင့် အစည်းအဝေးကို သတ်မှတ်ထားသည့်အတိုင်း ကျင်းပသည်။ တွေ့ရှိချက် အသစ်များ ကုထုံးသစ်များအကြောင်း ဟောပြောကြသည်။ ဆွေးနွေးကြသည်။

လော်ရာက ထိုညီလာခံသို့ တက်လိုကြောင်း ပြောကြားလာသောအခါ ခရစ်မှာ အံ့သြရသည်။ သို့သော် အမျိုးသမီးက အလင်း ကုထုံးနည်းနှင့် ပတ်သက်ပြီး ခရစ် ဆွေးနွေး ပြောကြားသည့် နေ့ရက်များတွင်သာ တက်ရောက်လိုသည်ဟု ဆိုသည်။ သူမက ဤကုထုံးနည်း အကြောင်း နားလည် သိရှိလိုသည်။ ထို့အပြင် မိမိတို့ဘက်မှ လိုက်ပါမည့် သက်သေများကို ရှာဖွေလို၍လည်း ဖြစ်သည်။

ခရစ်၏ တင်ပြချက်များကို လော်ရာ များစွာမှ ကျေနပ် အားရသည်။ အထူးသဖြင့် သူ၏ သုတေသန လုပ်ငန်းများထက် သူ၏ လူမှုရေး စိတ်အား ထက်သန်မှုများအပေါ် ကျေနပ်မိသည်။ သို့သော် ခရစ်၏ လူမှုရေး သဘောထားများကို ဆရာဝန်ကြီး တော်တော်များများကမူ မနှစ်သက်ကြချေ။ အဘိုးကြီး တယောက်ဆိုလျှင် အခန်းထဲမှပင် ထွက်သွားသည်။ သို့သော် လူငယ် ဆရာဝန် အများစုကမူ စိတ်အား ထက်သန်စွာ နားထောင်ကြသည်။

ခရစ်သည် မှန်မှန်ကန်ကန် ထိန်းပေးနိုင်လျှင် တရားခွင်တွင် သက်သေကောင်း တယောက် ဖြစ်နိုင်သည်ဟု လော်ရာ ယူဆသည်။ ထို့အပြင် ဂျူရီလူကြီးများ အဖွဲ့တွင် အမျိုးသမီးတွေ များများ ပါနိုင်သမျှ ပါအောင် ကြိုးစားသင့်ကြောင်း ကရပ်ထရီးကို သူမ အကြံပြုသည်။ အမျိုးသမီးများသည် ခရစ်၏ကိုယ်ဝန်ဆောင်ကာလ ပြုစုစောင့်ရှောက်ရေး အယူအဆကို သာမက ခရစ်ကို ယောကျ်ားတဦးအနေနှင့်လည်း သဘောကျနိုင်ကြပေသည်။ သို့သော် ထိုအမျိုးသမီးများထဲတွင် မိမိ မပါဟု လော်ရာ ယူဆသည်။ လော်ရာသည် ခရစ်အကြောင်း မိုက်နှင့် ပြောပြီးကတည်းက သူမ၏ခေါင်းထဲသို့ ထိုအတွေးမျိုး

မဝင်ရောက်စေရန် အစဉ် ပယ်ဖျက်လျက် ရှိသည်။

လော်ရာသည် ဟောပြောချက် တော်တော်များများကို တက်ရောက် နားထောင်ခဲ့သဖြင့် သူမကို ညီလာခံ နိဂုံးချုပ် ညစာ စားပွဲကြီးသို့ ဖိတ်ကြားရန် ခရစ် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ညစာစားပွဲတွင် ဆရာဝန် ကတော်လေးများသည် သူတို့ ခင်ပွန်းသည်များ၏ အောင်မြင်မှုအပေါ် မူတည်ပြီး အပြိုင်အဆိုင် ဝတ်စား ဆင်ယင်ကြသည်ကို တွေ့မြင်ရသောအခါ လော်ရာသည် ဆရာဝန်တဦးကို လက်မထပ်မိသည့်အတွက် ဝမ်းသာနေသည်။ သို့သော် အမျိုးသမီး တော်တော်များများကမူ သူမကို ဆရာဝန်ကတော် တယောက်ဟုပင် မှတ်ယူပြီး သူမ၏ ခင်ပွန်းအကြောင်း မေးမြန်း စူးစမ်းကြသည်။

သူတို့နှစ်ယောက် ကပွဲခန်းထဲမှ ထွက်လာပြီး စားပွဲများအကြား ခပ်သုတ်သုတ် လျှောက်သွားကြ စဉ်တွင် ခရစ်သည် ကျောင်းနေဘက် သူငယ်ချင်း တဦးဖြစ်သော ဟာဗေး ဘယ်လာမီနှင့် တွေ့ဆုံရသည်။

ဟာဗေးသည် အောင်မြင် ကျော်ကြားနေသော ကလေးဆရာဝန် တဦး ဖြစ်သည်။ သူ့မျက်နှာ ချောမောပြီး ချိုပြုံးလျက် ရှိသဖြင့် မိခင်လောင်းများက သူ့ကို ယုံကြည် အားထားကြသည်မှာ သေချာကြောင်း လော်ရာ တွက်ဆမိသည်။ သူ့ဇနီး ကလဲယာမှာ လှပရုံသာမက လှပစွာလည်း ဝတ်ဆင်ထားလေသည်။

“ဟေး... ခရစ် မတွေ့ကြတာ ကြာလှပြီ၊ ဒီတပတ်လုံးလုံးလဲ စကား တလုံးမှ ဖြောင့်အောင် မပြောကြရဘူး၊ တို့ အခု တခုခု သောက်ကြရအောင်လား”

“ကိုယ်လဲ မင်းနဲ့ စကား ပြောချင်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ မိုးချုပ်နေပြီ၊ လော်ရာက မနက် အစောကြီး ရုံးတက်ရမှာ”

သို့သော် ခရစ်၏ စကားမဆုံးမီတွင် ဟာဗေးက ကြားဖြတ်လျက်

“ဒီမယ် ခရစ်၊ အဲဒီ အကြောင်းတွေကြောင့် မင်းနဲ့ကိုယ် စကား ပြောချင်နေတာပေါ့”

“ဘာပြောတယ်”

ခရစ် နားမလည်ဟန်ဖြင့် ပြန်မေးသည်။

“မတ်တတ်ရပ်ပြီး စကား ပြောရတာထက် ထိုင်ပြီး ပြောရတာကို ကိုယ် သဘောကျတယ်၊ လာပါ၊ တို့ အားလုံး တခုခု သောက်ကြတာပေါ့”

သို့ဖြင့် သူတို့သည် ယမကာဆောင် အတွင်းရှိ ထောင့်ခန်းကလေး တခုတွင် ထိုင်မိကြသည်။ စားပွဲထိုးကို မှာကြားထားစဉ် အတွင်းတွင် ဟာဖေးသည် ကာလီဖိုးနီးယားပြည်နယ် တောင်ပိုင်းတွင် နေထိုင်ရသည့်အကြောင်း၊ နေလို့ ထိုင်လို့ ကောင်းသည့်အကြောင်းတို့ကို ခပ်ပေါ့ပေါ့သာ ပြောဆိုလျက် ရှိသည်။

သို့သော် သူတို့ မှာထားသော ယမကာများကို စားပွဲထိုး ပို့သွားပြီးသည့် နောက်ပိုင်းတွင်ကား သူသည် အလေးအနက် ပြောဆိုတော့သည်။

"တို့နှစ်ယောက်ဟာ ဒါလောက် ခင်ကြတဲ့ သူငယ်ချင်းတွေ မဟုတ်ဘူးဆိုရင်တော့ ကိုယ် ပြောမယ့်စကားကို အသိုင်းအဝိုင်းတွေ လုပ်ပြီးမှ ပြောမှာပဲ"

ခရစ် ဘာမှ မပြော။

"မင်းဟာ အတော်မိုက်တဲ့ ကောင်ပဲ၊ စာပေ သင်ကြားရေးနဲ့ သုတေသနဘက်ကို မင်း လိုက်မယ် ဆိုတော့ ငါ ထင်ခဲ့တယ်၊ ရန်ပုံငွေ ရှာရတဲ့လုပ်ငန်း၊ ထောက်ပံ့ကြေး တောင်းခံရတဲ့ လုပ်ငန်းတွေဟာ ဘယ်လောက် သိမ်ငယ်တယ်ဆိုတာ ဒီကောင် မကြာခင် သဘောပေါက် သွားမှာပဲလို့ ငါ ယူဆခဲ့တယ်"

"ငါတို့ နှစ်ယောက် ကျောင်းပြီးတဲ့ အပတ်မှာပဲ မင်းကို ငါနဲ့အတူ ဆေးခန်းမှာ လာထိုင်ဖို့ ငါ ခေါ်ခဲ့တယ် မဟုတ်လား၊ အခုလဲ မင်းကို ငါ တခါ ထပ်ပြီး ခေါ်ပါတယ်၊ မင်း အခု တွေ့နေရတဲ့ အရှုပ်အထွေးတွေကို ပစ်ထားခဲ့စမ်းပါ၊ နောက်ဆုံး ငါ ပြောမယ်၊ ဒီအမှုမှာ မင်းရှုံးသွားဦး မင်း ဘာဖြစ်မလဲ၊ ဘယ် ဂျူရီလူကြီးကမှ မင်းကို ငွေငါးသန်း မလျော်ခိုင်းဘူး၊ မင်း ဘာမှ မဖြစ်နိုင်ဘူး"

"ငွေရေး ကြေးရေးလား"

ခရစ် ထွက်ဆိုလိုက်သည်။

"အေး ဟုတ်တယ်၊ ငွေရေး ကြေးရေးအရ မင်း ဘာမှ မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ အာမခံ ကုမ္ပဏီက လျော်စရာ ရှိတာတွေကို အကုန် လျော်လိမ့်မယ်"

"အာမခံ ကုမ္ပဏီကတော့ စေ့စပ် ကျေအေးချင်နေတာပဲ"

လော်ရာက ဝင်ပြောလိုက်သည်။

"ကျေအေးပါစေ၊ ကျေအေးပေစေပေါ့၊ ဒီမယ် ခရစ် မင်းအတွက် ကောင်းဖို့ပါ၊ အဲဒါတွေကို အဆုံးသတ်လိုက်ပါ"

"မောင်ရင် ပြောသလောက် မလွယ်ဘူး"

ခရစ်က ပြောလိုက်သည်။

"ဘာဖြစ်လို့ မလွယ်တာလဲ၊ မောင်ရင်က မလုပ်ချင်လို့ဘဲ မဟုတ်လား"

"လူတယောက်ဟာ သူ့ရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကို ကာကွယ်နေရမယ် မဟုတ်လား"

လော်ရာက ပြောလိုက်သည်။

"သူ့ရဲ့ဂုဏ်သိက္ခာ ထိခိုက်သွားရင် သူဟာ တခြား တက္ကသိုလ် တခုမှာ အလုပ် မရနိုင်တော့ဘူးလို့ ညီမက ဆိုလိုတာလား၊ တက္ကသိုလ်က ပေးတဲ့ လခဟာ သူ ရသင့်တာရဲ့ ဆယ်ပုံတစ်ပုံပဲ ရှိတယ်၊ ဟုတ်တယ် သူဟာ ဂုဏ်သိက္ခာ ကျသွားပြီဆိုရင်တော့ အဲဒီလောကက ထွက်ပြီး တကယ့် ကမ္ဘာကြီးထဲမှာ ဆေးကုစားရမယ်"

ခရစ် ဘာမျှ မပြော။ သူ့ဖန်ခွက်ကိုသာ လက်ချောင်းများဖြင့် ထိကစားလျက် ရှိသည်။

"ခရစ် ကိုယ်ပြောတာ ကြားလား"

"မောင်ရင် နားမလည်ပါဘူး ဟဗ်"

"ငါ နားမလည်ပါဘူး ဟုတ်လား၊ ငါက မင်းတပည့်တယောက် မဟုတ်ပါဘူး၊ မင်းနဲ့ ငါဟာ ကျောင်းတုန်းက တစ်နဲ့ နှစ်ပါ၊ တခါတလေမှာ နှစ်နဲ့ တစ်ပါ"

ခရစ် ခေါင်းညိတ်သည်။

"မင်း အခုလိုက်နေတဲ့ လမ်းကို ငါလဲ လိုက်နိုင်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ငါ မလိုက်ဘူး၊ အဲဒါ ငါ မှားသလား၊ ပြောစမ်းပါ၊ ငါဟာ သူများတွေရဲ့ ထောက်ပံ့ကြေးပေါ်မှာ မှီမနေရဘူး၊ ကိုယ့် အထက်က လူကြီးတယောက်အပေါ်မှာ မှီခို မနေရဘူး၊ အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့အပေါ် မှီခို မနေရဘူး၊ ငါ့မှာ အိပ်ခန်း ၁၂ ခန်း ပါတဲ့ အိမ်တလုံး ရှိတယ်၊ ငါ့အိမ် ဧည့်ခန်းကနေ ကြည့်လိုက်ရင် တဖက်မှာ ကာလီဖိုးနီးယား သဲကန္တာရကြီးကို မြင်ရတယ်၊ နောက်တဖက်မှာ ရေခဲတွေ ဖုံးလွှမ်းနေတဲ့ တောင်တန်းတွေ ရှိတယ်၊ ငါ့ကလေးတွေဟာ အကောင်းဆုံး ပရိုက်ဗိတ် ကျောင်းကို သွားကြတယ်၊ ငါ့မိန်းမမှာ အမြဲတမ်း အိမ်ဖော် နှစ်ယောက် ရှိတယ်၊ သူ့အတွက် မာစီးဒီး အက်စ်အယ်လ် တစီး သပ်သပ် ရှိတယ်၊ ရာသီဥတုကလဲ ပြောရင် ယုံနိုင်စရာ မရှိဘူး၊ အမြဲတမ်း သာယာ လှပနေတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဒါတွေကို အပေါ်ယံ ပကာသနတွေ အဖြစ် ထားလိုက်ဦး၊ ပိုပြီး အရေးကြီးတာက ကိုယ့်မှာ ကိုယ်ပိုင် ဆေးဝန်ထမ်းတွေ ရှိတယ်၊ မြေနဲ့ အဆောက်အအုံကို ကိုယ်ပိုင်ထားတယ်၊

ကိုယ့်အဖွဲ့မှာ ဆရာဝန် ရှစ်ယောက် ရှိတယ်၊ ကိုယ်တို့မှာ အကောင်းဆုံးနဲ့ နောက်ဆုံးပေါ် ပစ္စည်း ကိရိယာတွေ ရှိတယ်၊ သူငယ်ချင်းဟာ ငါးနှစ်အတွင်းမှာ တင့်တောင့်တင့်တယ် ဖြစ်သွားမယ်”

ဟာဖေး ခေတ္တမျှ စကား ရပ်သွားပြီး ဖန်ခွက်ကို လက်စသတ်လိုက်သည်။

“ကိုယ်ပြောနေတာ ငွေကိစ္စချည်း မဟုတ်ဘူး ခရစ်၊ ကိုယ်တို့ရဲ့ နေထိုင်မှု ဘဝပါ ပါတယ်၊ သူငယ်ချင်း ဂေါက်ကွင်းကို နောက်ဆုံးရောက်ခဲ့တာ ဘယ်တုန်းကလဲ၊ နေဦး ကိုယ် မေ့သွားတယ်၊ မောင်ရင်က ဂေါက်သမား မဟုတ်ဘူး၊ တင်းနစ်သမားပဲ၊ တင်းနစ်ကွင်းမှာ မောင်ရင် နောက်ဆုံး ကစားခဲ့တာ ဘယ်တုန်းကလဲ”

ခရစ် ပခုံး တွန့်လိုက်သည်။ သူ မမှတ်မိပါ။

“မောင်ရင် ဘယ်တုန်းက အနားယူခဲ့ရသလဲ၊ ကိုယ်ပြောတာက တကယ့် အေးအေးဆေးဆေး အနားယူရတာကို ပြောတာ၊ တယ်လီဖုန်းတွေနဲ့ဝေးတာကို ပြောတာ၊ မောင်ရင့် အထက်လူကြီးနဲ့ ဝေးတာကို ပြောတာ၊ အေး ကိုယ်ဆိုရင်တော့ ဗုဒ္ဓဟူးနဲ့ တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း နားတယ်၊ ကိုယ်ရဲ့ ဂေါက် ဟင်ဒီကက်က လေး၊ ရက်ကက် ကလပ်မှာ ကိုယ်ဟာ အမြဲတမ်း ထိပ်ကပဲ၊ ကိုယ့်မှာ မိသားစုအတွက် အချိန် ရှိတယ်၊ မိန်းမအတွက် အချိန် ရှိတယ်”

သူက လော်ရာကို ကြည့်လိုက်သည်။ သူမထံမှ ထောက်ခံမှုကို တောင်းခံလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ မိမိတို့နှစ်ယောက်တွင် မရှိသော ဆက်ဆံရေးကို သူက ရှိသည်ဟု ထင်နေပြီ ဖြစ်ကြောင်း လော်ရာ နားလည်လိုက်သည်။

လော်ရာက ဘာမျှ ပြန်မပြောသောအခါ ဟာဖေးက သူ့ စကားကို ဆက်သည်။

“ဆရာဝန် တယောက်ဟာ ဒိဋ္ဌဓမ္မသမား တယောက် ဖြစ်ရမယ်လို့ ဘယ်ဥပဒေကမှ ဆိုမထားဘူး၊ ကိုယ်တို့ နေနေတဲ့ ကမ္ဘာကြီးမှာ စီးပွားရေးက ဘာသာရေးနေရာမှာ နေပြီး လမ်းလွဲတွေကို လိုက်နေဖို့အချိန် မဟုတ်တော့ဘူး၊ ဒီမှာ ခရစ် ကိုယ်တို့မှာ ကျွမ်းကျင်တဲ့ ကလေးပါရဂူ တယောက် လိုနေတယ်၊ မောင်ရင် အဲဒီမှာ ထိုင်ပြီး ကိုယ့်ဘဝကို အပျက်စီး ခံနေဖို့ အချိန် မဟုတ်တော့ဘူး၊ ကိုယ်တို့နဲ့အတူ လာလုပ်လှည့်ပါ၊ မောင်ရင့်ပညာတွေနဲ့ ကြိုးစားမှုတွေ အလဟဿ မဖြစ်ပါစေနဲ့”

“ဒီမယ် ဟာဗ် မဖြစ်နိုင်...”

ခရစ် စကား စစဉ်

“မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတာ အခု မပြောပါနဲ့ဦး၊ မောင်ရင့်ကို ကိုယ် အလုပ်တခု ပေးနေတာ မဟုတ်ဘူး၊ ကိုယ်နဲ့ စပ်တူလုပ်ဖို့ ပြောနေတာ၊ ပထမ တနှစ်အတွင်းမှာပဲ မောင်ရင်ဟာ ဒေါ်လာ တသိန်း ရနိုင်တယ်၊ ကိုယ်တို့နှစ်ယောက် တွဲလုပ်လို့ ရှိရင် မောင်ရင့်ဘဝဟာ တခါတည်း ပြည့်စုံ ချမ်းသာ သွားမယ်”

“မောင်ရင် ပြောတာတွေကို ကျေးဇူးမတင်လို့ ပြောနေတာ မဟုတ်ပါဘူး”

“ဒါဖြင့်ရင် ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ကိုယ်ဟာ လက်ရှိ ကိစ္စကို အလျှင်ဆုံး ရင်ဆိုင်ရဦးမယ်”

“ကိုယ်လုပ်တဲ့ အလုပ်မှာ ဘယ်သူကမှ တရား မစွဲဘူး”

“ဒါပေမဲ့ ကိုယ်လုပ်တဲ့နေရာမှာတော့ လူတွေက တရားစွဲကြတယ်၊ ကိုယ်ကလဲ ပြန်ပြီး ရင်ဆိုင်ရမယ်”

“မောင်ရင်ဟာ အနိုင်ရဖို့ မထိုက်တန်တဲ့ စစ်ပွဲ တခုကို အနိုင်တိုက်နေတာပဲ၊ မောင်ရင်ဟာ ကိုယ်နဲ့အတူ လာမလုပ်ချင်ရင် နေပါ။ ဒါပေမဲ့ ဒီအမှုအတွက်တော့ ရုံးပြင်ကနားတွေကို သွားမနေပါနဲ့”

“ဟဗ် ကိုယ်ဟာ ခုအချိန်ကျမှတော့ နောက်ဆုတ်လို့ မရတော့ဘူး၊ တခြားအကြောင်းတွေကို ထားလိုက်ဦး၊ ဆရာကြီး မိုက် ဆိုဗိုကို ဒုက္ခတန်းလန်းနဲ့ ကိုယ် ပစ်မထားခဲ့နိုင်ဘူး"

“ဆရာကြီး မိုက် ဆိုဗို ဟုတ်လား၊ ဒီမှာ ခရစ် ကိုယ်ပြောတဲ့ကိစ္စကို ဆရာကြီးနဲ့ တိုင်ပင်ကြည့်ပါ၊ ဆရာကြီးကတော့ စေ့စပ် ကျေအေးဖို့ကို ပထမဆုံး သဘောတူလာလိမ့်မယ်”

“ကိုယ်တော့ မထင်ဘူး”

“သူ့ကို ကြည့်စမ်းပါ၊ ဆရာကြီးဟာ ဆေးပညာ လောကမှာ တသက်လုံး လုပ်လာခဲ့တယ်၊ အခု သူဟာ သူ့အလုပ်အတွက် ခုခံ ကာကွယ်နေရတယ်၊ အရူးတယောက်က သူ့ကို လက်စားချေဖို့ ကြိုးစားနေတယ် ခရစ်၊ မောင်ရင်ကကော မောင်ရင့်ဘဝကို ဒီလိုပဲ ဖြစ်ချင်လို့လား”

“ကိုယ် တောင်းပန်ပါတယ် သူငယ်ချင်း”

ခရစ်က အငြင်းအခုံ မပြုဘဲ ပြောလိုက်သည်။ သူက စစ်မြေပြင် မချဲ့ချင်ပါ။ သို့သော် ဟာဗေးသည် လက်မလျှော့သေးဘဲ

"မောင်ရင့်ပြဿနာကို မောင်ရင်သိပါတယ်၊ မောင်ရင်ဟာ မောင်ရင့်ဘဝအတွက် ပေးဆပ်နေတာ မဟုတ်လား၊ ဒီမှာ ခရစ်၊ မောင်ရင်ဟာ ဆင်းရဲသားရပ်ကွက်မှာ ကြီးပြင်းခဲ့ရတဲ့အတွက် ဆင်းရဲသားတွေကို ဘာမှ ပေးဆပ်စရာ မလိုပါဘူး"

ခရစ်က သူ့လက်ထဲမှ ဖန်ခွက်ကို ချလိုက်သည်။ သည်အခါတွင် ဆွေးနွေးပွဲ ပြီးဆုံးပြီ ဖြစ်ကြောင်းကို ဟာဗေး နားလည်ရသည်။ သို့ဖြင့် သူ ပြောသည်။

"ကိုယ်ပြောတာတွေကို မောင်ရင် စဉ်းစားပါဦး၊ မောင်ရင့်အတွက် ကြာနိုင်သမျှ ကြာကြာ လမ်းဖွင့်ထားပါ့မယ်၊ မောင်ရင် တခု မှတ်ထားပါ၊ မောင်ရင့်ကို ကိုယ် လိုချင်တယ်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ မောင်ရင်ဟာ ကိုယ်သိသမျှထဲမှာတော့ အကောင်းဆုံး ကလေးသူငယ် ဆရာဝန် တယောက်ပဲ"

နောက်ဆုံး စကားသည် တကယ်ပင် ရိုးရိုးသားသား ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

"ကိုယ် စဉ်းစားပါ့မယ်၊ ကိုယ် ကတိပေးပါတယ်"

နောက်ဆုံးတွင် ခရစ်က တုံ့ပြန်လိုက်သည်။

ထိုအခါ ဟာဗေးသည် လော်ရာဘက်သို့ ဦးလှည့်သည်။

"သူ့ကို ပြောပါ၊ သူဟာ ဒီကိစ္စကို သူ့အတွက် မလုပ်တောင် ညီမအတွက် လုပ်သင့်တယ်၊ သူဟာ ညီမကို တင့်တောင့်တင့်တယ် ထားဖို့ တာဝန် ရှိတယ်၊ ညီမတို့ရဲ့ဘဝဟာ ကလေးတွေနဲ့ သာသာယာယာ ရှိရမယ်"

လော်ရာ ပြုံးလိုက်ပြီး

"ခရစ်ဟာ ကျွန်မရဲ့ အမှုသည်ပါ၊ ကျွန်မရဲ့ ချစ်သူ မဟုတ်ပါဘူး"

"ကိုယ် တော်တော်တုံးတာပဲ၊ ကိုယ်က မောင်ရင်တို့ နှစ်ယောက်ကို ကြည့်ပြီး..."

ဟာဗေး တဖက်သို့ လှည့်ပြီး

"ကိုယ် ပြောတာတွေကို မောင်ရင် စဉ်းစားပါ"

"ကိုယ် စဉ်းစားပါ့မယ်"

ခရစ် ကတိပေးလိုက်သည်။ ဆွေးနွေးပွဲ ပြီးဆုံးသွားသည်။

အပြန်ခရီးတွင် လော်ရာ၏ ကားကို ခရစ်က မောင်းနှင်သည်။ လမ်းမှာ သူတို့ စကား နည်းနည်းပဲ ပြောကြသည်။ နောက်ဆုံးတွင်မှ ခရစ်က

"ဟာဗေးဟာ ပထမတန်း ဆရာဝန်တယောက်ပဲ၊ ကျွန်တော့်ကလေး တယောက်ကို သူ့ကို ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ လွှဲအပ်နိုင်တယ်၊ သူပြောတဲ့ ငွေအကြောင်းတွေ၊ သူ ဘယ်လို နေတယ် ထိုင်တယ် ဆိုတာတွေ၊ သူ့လုပ်ငန်းတွေကို မေ့ထားလိုက်ပါတော့၊ ဒါပေမဲ့ သူဟာ မတော်ဘဲနဲ့တော့ ဒီလို အောင်မြင် မလာနိုင်ပါဘူး"

"ဒေါက်တာက ဘာဖြစ်လို့ သူ့ကို ကာကွယ်နေရတာလဲ၊ ကျွန်မက ဘာတခွန်းမှလဲ မပြောရပါကလား"

"ဆေးလောကကို စတင်တဲ့ နေရာမှာ လမ်းနှစ်သွယ် ရှိတယ်၊ ဟာဗေးဟာ ကိုယ်ပိုင် ဆေးကုတဲ့ ဘက်ကို ရွေးတယ်၊ ကျွန်တော် သူ့ကို အပြစ်မတင်ပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်ကတော့ အဲဒီလမ်းကို မရွေးဘူး၊ ကျွန်တော် ရွေးသင့်သလား"

လော်ရာ မဖြေပါ။

"ရွေးသင့်သလား"

ခရစ် ထပ်မေးသည်။

လော်ရာ မည်သို့မျှ မတုံ့ပြန်သောအခါ ခရစ် အနည်းငယ် ဒေါသ ဖြစ်ဟန်ဖြင့်

"လော်ရာ ဘာမှ ထင်မြင်ချက် ပေးစရာ မရှိဘူးလား"

"မိန်းမတယောက်အနေနဲ့လား၊ ရှေ့နေတယောက်အနေနဲ့လား"

"နှစ်မျိုးစလုံး"

"မိန်းမတယောက်အနေနဲ့ ပြောရရင်တော့ အင်မတန် ကောင်းတဲ့ လမ်းသွယ်ပေါ့၊ သူ့မိန်းမ ဝတ်ထားတဲ့ သားမွေး အင်္ကျီနဲ့ အဝတ်အစားတွေကို ဒေါက်တာ မတွေ့ဘူးလား၊ စိန့် လောရင့် အစစ်တွေပဲ၊ ပြီးခဲ့တဲ့ နှစ်လက ဟပ်ပါး မဂ္ဂဇင်းမှာ ပါတယ်"

"ဟပ်ပါးကို လော်ရာ ဖတ်သလား"

ခရစ် အံ့သြစွာ မေးသည်။

"နှစ်မျိုးစလုံးအနေနဲ့ ဖတ်တယ်" သူမက ခပ်မြူးမြူးကလေး ပြန်ပြောသည်။

“ဟပ်ပါး မူရင်း ဆောင်းပါးတွေကို ရှေ့နေတယောက်အနေနဲ့ ဖတ်တယ်၊ ဟပ်ပါး စျေးခင်းကို မိန်းမတယောက် အနေနဲ့ ဖတ်တယ်၊ ကျွန်မက ယောကျ်ားတယောက်အနေနဲ့ မွေးလာတာမှ မဟုတ်ဘဲ”

သူမ၏စကားသည် နောက်ပြောင်သည့်အနေဖြင့် ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ခရစ် သိသော် လည်း သူမ ပြောသည့်သဘောတွင် သူမကို မိန်းမတယောက်အနေနှင့် ဆက်ဆံစေလိုသည့် အသံ ပါနေသည်။

“ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်ရဲ့ ဆက်ဆံရေးကို အခုလိုမျိုးပဲ ဖြစ်စေချင်တာ လော်ရာရဲ့ စိတ်ကူးပဲ မဟုတ်လား”

မိန်းကလေး မဖြေပါ။

သူတို့နှစ်ယောက် ဘယ်သူကမျှ ဘာမျှ မပြောကြပါ။ သို့သော် သူ၏အခန်းသို့ ရောက်ရှိ လာသောအခါ ခရစ်က သူမကို တံခါးဝအထိ လိုက်ပို့သည်။

“ဟဗ်ဟာ ကျွန်တော်ထင်ထားသလို အခြေအနေကို အမှန်အတိုင်း တွက်တတ်တဲ့ လူတယောက် မဟုတ်ဘူး”

“ကျွန်မတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ ဆက်ဆံရေးကို သူ အတွက် မှားခဲ့တယ်၊ အင်းလေ ဒါတော့ သူ တယောက်တည်း မဟုတ်ပါဘူး”

ခရစ်က သူမ၏ ပြာလဲ့သော မျက်လုံးများကို ငုံ့ကြည့်ရင်း

“လော်ရာ ပြောတာ ဘယ်လို အဓိပ္ပာယ်လဲ”

“တနေ့က အန်ကယ် မိုက်ကလဲ ဒီကိစ္စကိုပဲ မေးခဲ့တယ်"

“မိုက် ဟုတ်လား”

မိန်းကလေး မဖြေပါ။ သော့ပေါက်ထဲသို့ သော့တံ သွင်းလိုက်သည်။

“မိုက်”

ခရစ် ရွတ်ဆိုလိုက်သည်။ ထို့နောက် မိန်းကလေးကို သူ့ဘက်သို့ ဆွဲလှည့်လိုက်သည်။

“ညီမပြောတဲ့ အဓိပ္ပာယ်က ဒီကိစ္စကို ကိုယ်တို့နှစ်ယောက်က လွဲရင် အားလုံးက သိနေတယ် ဆိုတဲ့ သဘောလား”

သူက သူမကို နမ်းလိုက်မည် ပြုသည်။ မိန်းကလေးက နောက်ဆုံးသော

ကန့်ကွက်စကားကို ဆိုရန် ကြိုးစားသည်။

"အို မဟုတ်ဘူး"

သို့သော် သူက သူမကို အမိအရ နမ်းလိုက်နိုင်သည်။ သူမ၏ ကိုယ်ခန္ဓာကလေး သူ့ကိုယ်တွင် ဖိကပ်လာသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်၏ မျိုသိပ် ထိန်းချုပ်ထားသော ခံစားမှုများ ပေါက်ကွဲကြလေပြီတည်း။ သူမက သူ့ကို ပြန်ပါတော့ဟု ဟန်ဆောင်စကား မပြောတော့။ နှစ်ဦးစလုံး၏ ဆန္ဒများမှာ တူညီလျက် ရှိချေပြီ။ နှစ်ယောက်စလုံး၏ အချစ်သွေးများ ဆူကြွလာတော့သည်။ သူမ၏ ထက်သန်မှုသည် သူ ထင်ထားသည်ထက်ပင် ပိုနေတော့သည်။

(၁၃)

ခရစ် ဂရန့်သည် ကလေးသူငယ်ဆောင်တွင် ရောက်ရှိနေပြီ။ ပလတ်စတစ်အိမ်ကလေးအတွင်း၌ ခက်ခဲ ပင်ပန်းစွာ အသက်ရှူလျက် ရှိသော အသားဝါဝါနှင့်ကလေးငယ်ကလေးကို ငေးစိုက်ပြီး ကြည့်နေသည်။ ခရစ်သည် မော့်မကြည့်ဘဲ သူ့ဘေးတွင် ရှိနေသော လက်ထောက် ဆရာဝန် ဖီးလ် ကာရေးကို ပြောလိုက်သည်။

"ဒီပေါက်စကလေးကို အောက်ဆီဂျင် ပေးရမယ်"

သူတို့အနီးတွင် ရှိနေသော ဆရာမသည် အမိန့်ပေးမည်ကို စောင့်မနေတော့ဘဲ ချက်ချင်းပင် စတိုခန်းသို့ သွားရောက်ကာ အောက်ဆီဂျင် သွားယူသည်။

ခရစ်သည် ပိုးသတ်ထားသော သူ့လက်ကို ပလတ်စတစ်အိမ်အတွင်း ထိုးသွင်းပြီး ကလေးငယ်၏ အသည်းကို စမ်းသပ်ကြည့်သည်။ တွေ့ရှိရသည်ကို သူ ကျေနပ်ပုံ မရပါ။

"သွေးဖလှယ်ဖို့ လုပ်ပေးစမ်းပါ"

"ဟုတ်ကဲ့"

ကာရေးက ဖြေလိုက်သည်။

ခရစ်သည် ကလေးငယ်၏ မှတ်တမ်းစာရွက်ကို ဆွဲယူကြည့်သည်။ "လိုပက်ဘောဘီ၊ နေ့လမစေ့ မွေးဖွားခြင်း၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင် ကာလ ၃၄ ပတ်၊ ယောဘုယျအသွင်ဝါကြင့်ခြင်း၊ အသားအရေ ဝါသည်၊ မျက်လုံး၊ လိမ္မော်ရောင်အဝါ" လွန်ခဲ့သော သုံးနာရီက ရေးမှတ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

မှတ်တမ်းတွင် ဖော်ပြထားသော ရောဂါလက္ခဏာများသည် ယခုအခါ ပို၍ သိသာ ထင်ရှားလျက် ရှိကြောင်းကို ခရစ် တွေ့ရှိရသည်။ သူနာပြု ဆရာမ အောက်ဆီဂျင် ခေါင်းစွပ်ဘူးကို ယူပြီး ပြန်လည် ရောက်ရှိလာသည်။ ထွင်းဖောက်၍ မြင်နိုင်သော ပလတ်စတစ် ဘူးကလေး ဖြစ်သည်။ ကလေးငယ် တဦး၏ ခေါင်းကို ဘူးအတွင်း ထည့်ထားသောအချိန်တွင် လည်ကုပ် တင်ရန် အတွက် လခြမ်းကလေး ပါရှိသည်။ ဆရာမက ဘူးအဖုံးကို ဖွင့်မည် ရှိသောအခါ ခရစ်က

"မဖွင့်နဲ့၊ ကျုပ်တို့ သွေးဖလှယ်ကြမယ်"

"သူ့ကိုလား"

ဆရာမက မေးသည်။

သူ၏ အဆုံးအဖြတ်ကို အမေးအမြန်း လုပ်သည့်အတွက် ခရစ် စိတ်တိုသွားပြီး

"ဒီမယ် ချတ်ကို ကြည့်စမ်း၊ သွေးဖလှယ်ဖို့ သဘောတူညီချက် ပေးထားတာ ရှိသလားလို့"

"ဟုတ်ကဲ့ ဒေါက်တာ"

ဆရာမကလေး တိုးညင်းစွာ ပြန်ပြောသည်။ သို့သော် စိတ်ထိခိုက်သွားသည်ကား ပေါ်လွင်နေ သည်။ ခရစ် ဂရုနှံ့ သူ့ကိုယ်ကို ဆေးကြော သန့်စင်နေစဉ်တွင် ဆရာမကလေးသည် လူနာမှတ်တမ်းများကို လှန်လှော ရှာဖွေလျက် ရှိသည်။ ထိုအချိန်မှာပင် လက်ထောက် ဆရာဝန် ဒေါက်တာ ကာရေးသည် မခဲအောင် လုပ်ထားသော သွေးရည်ကြည် ပုလင်း၊ သွေးသွင်းပိုက်၊ အပ်နှင့် ပရိတာမင်း ဆေးများကို ယူဆောင်လာသည်။

ခရစ်သည် ကလေးငယ်၏ နှလုံးခုန်ချက်နှင့် အသက်ရှူပုံတို့ကို စစ်ဆေးပြီးနောက် သွေးဖလှယ်သည့် လုပ်ငန်းကို စတင် လုပ်ဆောင်သည်။ သွေးသွင်းပိုက် အပ်ငယ်ကို ကလေးငယ်၏ ချက် သွေးပြန်ကြောအတွင်းသို့ ခပ်ဖြည်းဖြည်း ထိုးသွင်းလိုက်သည်။ ထို့နောက် ဆေးထိုးပိုက် အလွတ်တခုဖြင့် ကလေးငယ်၏ ပျက်ယွင်းနေသော သွေး ၂၀ စီစီကို နုတ်ယူလိုက်သည်။ ပြီးလျှင် သူသည် သတိကြီးစွာဖြင့် စနစ်တကျ သိုလှောင်ထားသော သွေးရည်ကြည် ၂၀ စီစီကို သွေးလွှတ်ကြောအတွင်းသို့ ထိုးသွင်းလိုက်သည်။ သူ ခေတ္တမျှ ရပ်နားပြီး ကလေးငယ်၏ နှလုံးခုန်ချက်ကို စစ်ဆေး ကြည့်ရှုသည်။

ဆိုးဆိုးရွားရွား ထိခိုက်သည့် အခြေအနေမျိုး မတွေ့ရှိရသဖြင့် သွေးဖလှယ်သည့် အလုပ်ကို ဆက်လုပ်သည်။ ကလေး၏ ကိုယ်တွင်းမှ သွေး ၂၀ စီစီကို ထုတ်ယူပြီး သွေးသစ် ၂၀ စီစီကို အစား ပြန်သွင်းပေးသည်။ ယင်းသို့ သွေးတကြိမ် လဲလှယ်ပြီးတိုင်း ကလေးငယ်၏ နှလုံးခုန်ချက် နှင့် အသက်ရှူပုံကို စစ်ဆေး ကြည့်ရှုသည်။

ဤကလေးငယ်ကို ကယ်တင်နိုင်ရန် သွေးဖလှယ်သည့် နည်းတခုသာ ကျန်ရှိပေသည်။ သို့သော် ဤသို့ သွေးဖလှယ်စဉ်အတွင်းတွင် အခြားရောဂါများ ဆင့်ပွားလာသည်ကို ကာကွယ်နိုင်သည့် အင်အားမှာ နည်းပါးလှသည်။ ခက်ခက်ခဲခဲ ကုသရမည့် ဝေဒနာရှင်တိုင်းပင် သည်လို ကုသမှုကို ခံနိုင်ရည် နည်းလှပေသည်။

ခရစ်သည် သွေးဖလှယ်ခြင်း လုပ်ငန်းကို ပြီးဆုံးရန် သွေးထုတ်ခြင်းနှင့် သွေးပြန်သွင်းခြင်းများကို အနည်းဆုံး ဆယ့်နှစ်ကြိမ် ဆယ့်သုံးကြိမ်မျှ လုပ်ဆောင်ရပေမည်။ ထိုအချိန်ကျမှသာလျှင် သူ၏ သွေးဖလှယ်မှု လုပ်ငန်း အောင်မြင်မည် မအောင်မြင်မည်ကို ပြောဆိုနိုင်ပေမည်။ သူသည် ဆဋ္ဌမအကြိမ်အဖြစ် သွေးသစ် ၂၀ စီစီကို ထိုးသွင်းပေးလိုက်သည်။

တယ်လီဖုန်းပေါ်မှ မီး လင်းချည် မှိတ်ချည် ဖြစ်လာသည်။ ဆရာမက ဖုန်းကို ကောက်ယူ နားထောင်သည်။ ထို့နောက် သူမက စကားပြောခွက်ပေါ်တွင် လက်တဖက် ပိတ်ကာ သတင်းပေးသည်။

"ဒေါက်တာ ဆိုဗို အရေးကြီးတယ်တဲ့"

ခရစ်သည် သွေးသစ် ၂၀ စီစီကို ပြီးအောင် သွင်းပြီးမှ အဖြေပေးသည်။

"ကျုပ် သွေးဖလှယ် ပေးနေတယ်လို့ ပြောလိုက်ပါ၊ ဒါပေမဲ့ သူ့ဆီကို အမြန်ဆုံး လာခဲ့မယ်လို့ ပြောပါ"

ဆရာမ ခေတ္တမျှ တုံ့ဆိုင်းနေသည်။ သို့သော် ခရစ်က သူမကို မျက်လုံးကြီး ပြူးပြီး ကြည့်နေသည်ကို မြင်ရသောအခါ ခရစ်၏ စကားကို တဖက်သို့ တဆင့် ပေးပို့လိုက်သည်။ ခရစ် ဂရုနှင့် သူ့အလုပ်ကို ဆက်လုပ်နေသည်။

ဆရာမ ဘာမျှ မပြောပါ။ သို့သော် သွေးဖလှယ်သည့်အလုပ်ကို လက်ထောက် ဆရာဝန် တဦး လုပ်နိုင်ကြောင်း သူတို့အားလုံး သိပါသည်။ ခရစ်သည် လူနာကို အဘယ်ကြောင့် ဒေါက်တာ ကာရေးလက်သို့ လွှဲပြောင်း မပေးပါသနည်း။ သူသည် တဖက်က တရားရုံးအမှု ဖိစီးလာလေ အလုပ်ကို ဖိလုပ်လေ ဖြစ်လာသည်။ သူ့အား နှောင့်ယှက်သည်ကို လုံးဝ မကြိုက်ပါ။ သူသည် အလုပ်တွင် မမြင်သာသော ချက်ကြိုးတခုဖြင့် ဆက်သွယ်ထားသည့်အလား ဖြစ်နေသည်။

ခရစ်သည် သွေးဖလှယ်မှု အလုပ်ကို ပြီးဆုံးအောင် လုပ်ပြီးသောအခါတွင် ကာရေး၏ လက်သို့ လူနာကို လွှဲအပ်သည်။

"သူ့ကို မျက်ခြည်မပြတ် စောင့်ကြည့်နေပါ၊ အမှန်အတိုင်း ပြောရရင် အခြေအနေ သိပ်မကောင်းဘူး၊ တခုခု ထူးထူးခြားခြား ပြောင်းလဲလာရင် ဆရာကြီး အခန်းကို ဖုန်းဆက်ပါ၊ မာစီက ခေါ်မပေးနိုင်ဘူး ပြောရင် အရေးကြီးတယ်လို့ ပြောပါ"

※※※

"အို ဘုရားသခင် ဒီကိစ္စ မောင်ရင် လုပ်တာ မဟုတ်ကောင်းပါဘူး၊ မောင်ရင်

လုပ်တာများလား”

မိုက် ဆိုဗိုက ခရစ်ကို မြင်တွေ့သည်နှင့် တပြိုင်နက် မေးလိုက်သည်။

“ဘာလုပ်တာလဲ”

ခရစ် ဘာမျှ နားမလည်သဖြင့် ပြန်မေးလိုက်သည်။

“တီဗွီ ဆရာကို မောင်ရင်များ သတင်းပေးလိုက်တာလား”

“ဆရာကြီး ဘာတွေ ပြောနေတာလဲ”

“အုပ်ချုပ်ရေး တဖွဲ့လုံး ဒီကိစ္စပဲ ပြောနေကြတယ်၊ တို့ ဆေးရုံကြီးအကြောင်း မနေ့ညက တီဗွီသတင်း...”

“တီဗွီသတင်း ဟုတ်လား၊ ဘာသတင်းတွေလဲ”

ခရစ် စိတ်ရှုပ်ထွေးစွာ မေးသည်။

“ဘာသတင်းတွေလဲဆိုတာ မကြာခင် သိရမယ်” မိုက် အနည်းငယ် ဒေါသဖြစ်ဟန်ဖြင့် ပြောသည်။ “ကနေ့ ညနေ သုံးနာရီမှာ အစည်းအဝေး ရှိတယ်၊ တီဗွီသတင်းကို သူတို့ ပြန်ဖွင့်ပြမယ်၊ ပြီးရင် အဲဒီအကြောင်း ကျုပ်တို့ကို မေးမယ်၊ အုပ်ချုပ်ရေး အဖွဲ့ဝင်တွေ အားလုံးလောက် အစည်းအဝေး တက်ကြလိမ့်မယ်၊ ပြီးတော့ မိတ်ဆွေ ဆရာဝန် တချို့လည်း လာကြလိမ့်မယ်”

“ဩော်...”

ခရစ် ထွက်ဆိုလိုက်သည်။ ‘မိတ်ဆွေ’ ဆရာဝန်များ ဆိုသည်မှာ ဤဆေးရုံကြီးနှင့် အဆက်အစပ် ရှိသော ကိုယ်ပိုင်ဆေးခန်း ဆရာဝန်များ ဖြစ်သည်။ ခရစ် အမှတ်မထင် ဆိုသလို နာရီကို ငုံ့ကြည့်လိုက်သည်။ သုံးနာရီ ထိုးရန် ငါးမိနစ်ပဲ လိုတော့သည်။

“ဆရာကြီး လော်ရာကို ခေါ်ထားသေးသလား”

“အုပ်ချုပ်ရေး အဖွဲ့က အပြင်လူတွေ မပါစေချင်ဘူး”

“သူက အပြင်လူမှ မဟုတ်ဘဲ၊ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ရှေ့နေပဲ”

“သူတို့အဖို့တော့ သူဟာ အပြင်လူပဲ”

မိုက် ဆိုဗိုကို ခရစ် ကြည့်လိုက်သည်။ သည်ရက်အတွင်း အဘိုးကြီး သိသိသာသာကြီး ကျသွားသည်။ ခရစ်အနေနှင့် အကောင်းဆုံး

လုပ်သင့်သည်ကတော့ အမှုကို စေ့စပ် ပြေပြီမ်း လိုက်ဖို့ပဲ ဖြစ်သည်။ နှလုံးရောဂါရှိသော လူတယောက်သည် ဤအရှုပ်အထွေးများ၏ ဒဏ်ကို ခံနိုင်ဖို့ မလွယ်ပါ။ သို့သော် ခရစ် ဘာမျှ မပြောရမီမှာပင် မိုက် ဆိုဗိုသည် အစည်းအဝေးသို့ သွားရောက်ရန် အခန်းထဲမှ ထွက်ခွာသွားတော့သည်။

အုပ်ချုပ်ရေး အဖွဲ့ဝင် လူကြီးတယောက်၏ စွမ်းဆောင်ချက်ဖြင့် ယမန်နေ့က လွှင့်သွားသော သတင်းတိပ်ခွေကို ရုပ်မြင်သံကြား ဌာနမှ ရရှိသည်။ မိုက်နှင့် ခရစ်တို့ ရောက်ရှိသွားချိန်တွင် အုပ်ချုပ်ရေး အဖွဲ့ဝင် လူကြီးများနှင့် အာမခံကုမ္ပဏီမှ ရှေ့နေတို့ ရောက်နှင့်နေကြပြီ ဖြစ်သည်။ 'မိတ်ဆွေ' ဆရာဝန်များ ကိုယ်စား ဆရာဝန် သုံးဦးလည်း ရောက်ရှိနေသည်။ ထိုအထဲတွင် ထင်ရှားကျော်ကြားလှသော ဆရာဝန်ကြီး ဒေါက်တာ အာသာ စပင်စာလည်း ပါရှိသည်။

ရုပ်မြင်သံကြားဖလင်သည် ပြသချိန် နှစ်မိနစ်နှင့် ခုနစ်စက္ကန့်သာ ရှိသည်။ သတင်း ကြေညာသူမှာ ပိန်ပိန်သွယ်သွယ် လူရွယ်တဦးဖြစ်သည်။ သူ့ကို ရုပ်မြင်သံကြားဌာနမှ 'လူမှုရေး သတင်းထောက် ဂျူအန် မာလက်' ဟု ကြေညာသည်။ မာလက်သည် ပြောင်းလဲနေသော နောက်ခံ အဆောက်အအုံများ ရှေ့တွင် ရပ်လျက် ကြေညာနေသည်။ မက်ထရိုပိုလီတန် ဆေးရုံ၏ မူလပင်မ အဆောက်အအုံကြီး၊ ရေးနိုး ကလေးသူငယ် ခန်းမဆောင်ဟု အမည်တွင်သော ကလေးသူငယ် အဆောက်အအုံသစ်ကြီး၊ ထို့နောက် အမှု စစ်ဆေးမည့် တရားရုံး၊ ရေးနိုး၏ ကြီးမား ခမ်းနားလှသော စံအိမ်တော်၊ ထို့နောက် ခရစ် ပညာပေး ဟောပြောခဲ့သော အစိုးရကျောင်း အမှတ် ၁၄၆တို့ ဖြစ်သည်။

မာလက်က ခရစ်ကို ချီးကျူးစကား ဆိုသည်။ "ယနေ့ လူ့အဖွဲ့အစည်းက လိုအပ်နေသော လူငယ်ဆရာဝန်" တဦးဟု အမွှမ်းတင်သည်။ မိခင်လောင်းများကို သူ ပြောကြားခဲ့သော ဟောပြောချက်ကို ထောမနာ ပြုသည်။ ထို့နောက် ရေးနိုး စံအိမ်တော်ရှေ့တွင် မတ်တတ်ရပ် လျက် "ဒီ မဟာ အဆောက်အအုံကြီးရဲ့အတွင်းမှာ လူ့ဘဝကြီးနဲ့ သီးခြား ကင်းလွတ်စွာ နေတဲ့ လူတယောက်ကတော့ မက်ထရိုပိုလီတန် ဆေးရုံကြီးကို ဖျက်ဆီးဖို့ ကြိုးပမ်းနေပါတယ်၊ အသက်သွေးကြောတမျှ အရေးကြီးလှတဲ့ ဒီဆေးရုံကြီးကိုဖျက်ဆီးဖို့ ကြံရွယ်တဲ့သူရဲ့ စွပ်စွဲချက်က အင်မတန်လဲ ရက်စရာ ကောင်းလှပါတယ်၊ ကြောက်စရာ ကောင်းလောက်အောင်လဲ အဖျက်သဘော ဆောင်ပါတယ် ခင်ဗျား၊ သူ့ရဲ့ မဟာအကြံဉာဏ်ကြီး အထမြောက် အောင်မြင်သွားမယ်ဆိုရင်တော့ ဆရာဝန် သုံးလေးယောက် ပျက်စီးရုံတင် မကပါဘူး ဒီဆေးရုံကြီး တခုလုံး ပျက်စီးသွားပါလိမ့်မယ်၊ ဆင်းရဲ နွမ်းပါးတဲ့ ဝေဒနာရှင်များအတွက် ဆေးရုံကြီးက ဆောင်ရွက်နေတဲ့ လုပ်ငန်းများ အားလုံး ရပ်ဆိုင်းသွားပါလိမ့်မယ်"

ယင်းအချိန်တွင် ရုပ်မြင်သံကြား ကင်မရာသည် သတင်းထောက်

မာလက်၏ စိတ်အား ထက်သန်သော မျက်နှာကို ပေါ်လွင်စွာ ဖော်ပြလျက် "သူဌေးကြီး ဂျွန် ရေးနိုးဟာ သူ့မြေးကလေး ဘယ်လောက်ပဲ ထိခိုက် နစ်နာ ဆုံးရှုံးရတယ်လို့ ယူဆ ယူဆ ဒီလို အဖျက်လုပ်ငန်းကြီး တခုကို လုပ်ဆောင်ဖို့တော့ သင့်လျော်ပါသလား ခင်ဗျား၊ ဒီအမှုနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဖြစ်ပျက်သမျှတွေကို ကျွန်တော်တို့ ဆက်လက်ပြီး တင်ပြသွားပါ့မယ် ခင်ဗျား"

ဤအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ တစုံတရာ ဆွေးနွေးခြင်း မပြုကြရမီတွင် သဘာပတိ ဗရက်ဒီက ရုပ်မြင်သံကြား ဖလင်ကို နောက်တကြိမ် ထပ်ပြစေသည်။ ပြီးတော့မှ သူက ခရစ်ကို မေးသည်။

"ဒီကိစ္စမှာ ဒေါက်တာ့အနေနဲ့ ဘာပတ်သက်မှု ရှိပါသလဲ ဒေါက်တာ ဂရန့်"

"ဘာမှ မရှိပါဘူး"

"လွန်ခဲ့တဲ့ နာရီဝက်လောက်အထိ ဒီကိစ္စကို သူ ဘာမှမသိဘူး၊ သူ့ကို ကျုပ် ခေါ်ပြီး ပြောတော့မှပဲ သူ သိပါတယ်"

မိုက် ဆိုဗိုက ထပ်ဖြည့်ပြီး ပြောလိုက်သည်။

ဤအချိန်တွင် ဗရက်ဒီက ဒေါက်တာ အာသာ စပင်စာကို စကားပြောခွင့် ပြုလိုက်သည်။

"ဒီကိစ္စဟာ စိတ်မချမ်းမြေ့စရာ ကောင်းရုံတင် မကဘူး၊ ရှက်စရာလဲ အင်မတန် ကောင်းပါတယ်၊ ကျုပ်ဟာ ဒီဆေးရုံကြီးရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကို တသက်လုံး မြှင့်တင်ပေးလာတဲ့ လူတယောက်ပါ၊ ခု ဒီအမှုကြီး ဖြစ်လာတော့ ကျုပ်တို့ လုပ်လာတာတွေ အားလုံး ပျက်တာပဲ၊ နောက်ပြီးတော့ တခါ ရုပ်မြင်သံကြားကနေ အခုလို လုပ်လိုက်ပြန်တော့ ဆေးရုံကြီးရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာဟာ လုံးဝကို ရစရာ မရှိတော့ဘူး၊ ကျုပ်တို့ ဆေးခန်းတွေမှာ ကုသနေတဲ့ သီးသန့် လူနာတွေဟာ ဘယ်လို ထိခိုက် ခံစားကြရမလဲ"

သူ့စကား သည်တွင် မဆုံးသေးပါ။

"ဒီဆေးရုံကြီးအတွက် လိုအပ်တဲ့ ငွေတွေကို ရနေတာဟာ ကျုပ်တို့လို ဆရာဝန်တွေဆီက ရနေတယ်ဆိုတာ လူကြီးမင်းများ အားလုံး သိပါတယ်၊ လောလောဆယ် အချိန်မှာဆိုရင် ကျုပ်ဆီမှာ ပိုက်ဆံ ပေးပြီး ကုသနေရတဲ့ လူနာ ၂၇ ခုတင် ရှိတယ်၊ ကျုပ်နဲ့ တခြား ဆရာဝန် နှစ်ယောက် ဒီဆေးရုံကြီးနဲ့ လမ်းခွဲသွားမယ်ဆိုရင်လဲ ဒီဆေးရုံကြီးဟာ တနှစ်မှာ ဒေါ်လာ ငါးသန်းလောက် ဝင်ငွေ ထိခိုက်သွားနိုင်တယ်၊ ကျုပ်တို့ဟာ အခုဆိုရင် အချိန်ပိုင်း ပါမောက္ခတွေ အဖြစ်က နုတ်ထွက်ဖို့ စဉ်းစားနေကြရပြီ"

သူ၏ စကားသည် ရာဇသံတော့ မဟုတ်သေးပါ။ သို့သော် ပြင်းထန်သော ခြိမ်းခြောက်မှု တခု ဖြစ်သည်။

"ဒေါက်တာ စပင်စာ ခင်ဗျား၊ ဒေါက်တာနဲ့ ဒေါက်တာရဲ့ အပေါင်းအဖော်တွေဟာ ဒီဆေးရုံကြီးနဲ့ ခွဲခွာမရတဲ့ အစိတ်အပိုင်းတွေဆိုတာ ကျုပ် သဘောတူပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်တို့လို အချိန်ပြည့် ဆရာတွေ မရှိဘဲနဲ့ ဒေါက်တာတို့ဟာ ဘာမှ လုပ်လို့ မရနိုင်ပါဘူး"

မိုက်ဆိုဗိုက တုံ့ပြန်လိုက်သည်။

ဤအခါ ဗရက်ဒီက ကြားဖျန်သည့်အနေဖြင့်

"လူကြီးမင်းများခင်ဗျား၊ တဆိတ် သည်းခံကြပါ၊ ကျွန်တော်တို့အားလုံး အကျိုးတူ ဘုံရည်မှန်းချက် တခု ရှိပါတယ်၊ ဒါကတော့ ဒီဆေးရုံကြီးရဲ့ အကျိုးကို ကာကွယ်ကြဖို့ပါပဲ၊ စိတ်မချမ်းမြေ့စရာ ကောင်းတဲ့ ရုပ်မြင်သံကြားသတင်းဟာ သူနဲ့ ဘယ်လိုမှ မပတ်သက်ပါဘူးလို့ ဒေါက်တာ ဂရန့်က အခုပဲ ပြောသွားပါတယ်၊ သူ့စကားကို ကျွန်တော် လက်ခံပါတယ်၊ နောက်နောင်မှာလဲ ဒီလို မလိုလားအပ်တဲ့ အမှုမျိုးတွေ မဖြစ်အောင် ရှောင်ရှားနိုင်ကြလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော် မျှော်လင့်ပါတယ်"

ဒေါက်တာ စပင်စာ တစုံတရာ ပြောမည်ရှိစဉ် ဝေါလားက လျင်မြန်စွာ ပြောလိုက်သည်။

"ဒီကိစ္စမှာ အခြေအနေ အားလုံးဟာ ကျွန်တော်တို့ ထင်ထားသလောက် မဆိုးသေးပါဘူး"

ခရစ်နှင့် မိုက် တယောက်ကို တယောက် ကြည့်လိုက်ကြသည်။

ဝေါလား ဆက်ပြောလိုက်သည်။

"တီဗွီသတင်းကြောင့်လား ဘာလားတော့ မသိဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ဒါက အရေးမကြီးပါဘူး၊ ကရုပ်ထရီးမှာ သတင်းကောင်း တခု ရှိနေပါတယ်"

ကရုပ်ထရီးသည် သူ့လက်ချောင်းများကို ထောင်လိုက်ပြီး

"တကယ်လို့ ဒီအမှုကို တရားရုံးအထိ ဆက်သွားမယ်ဆိုရင် သူတို့ဘက်က ဟယ်ရီ ဖရန်ကလင် လိုက်ပါ ဆောင်ရွက်မယ်ဆိုတဲ့အကြောင်း ကနေ့မနက်မှာပဲ ကျွန်တော်တို့ကို တရားဝင် အကြောင်းကြားပါတယ်"

လော်ရာ၏ ကြိုတင် ခန့်မှန်းမှုများကို ခရစ် အမှတ်ရလိုက်သည်။ ကရုပ်ထရီး ပြုံးလိုက်ပြီး

"အဲ ကျွန်တော်နဲ့ ဟယ်ရီဟာ ပြိုင်ဘက်ဟောင်းကြီးတွေပါပဲ၊ ဒါကြောင့်မို့လို့လဲ ကျွန်တော်ဟာ ကနေ့ မနက်မှာပဲ သူ့ဆီကို ဖုန်းဆက်ပြီး ခရီးဦးကြိုဆိုလိုက်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ အမှု တခုအတွက် ယှဉ်ပြိုင်ကြတဲ့ နေရာမှာ ပုဂ္ဂိုလ်ရေး ခင်မင်မှုတွေကို မထိခိုက်ကြစေဖို့ လိုပါတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက် စကားပြောကြတဲ့အခါမှာ ဒီအမှုကို သူ အစောကြီးကတည်းက စီစဉ် ညွှန်ကြားခဲ့တယ်ဆိုတဲ့အကြောင်းကို ဟယ်ရီက ပြောပါတယ်"

"ကောင်းတဲ့ သတင်းဆိုတာ အဲဒါလား"

ခရစ်က မေးလိုက်သည်။

ကရပ်ထရီးက ဆရာဝန်ကလေးကို စိတ်မရှည်ဟန်ဖြင့် ကြည့်လိုက်ပြီးနောက်

"ဟယ်ရီဟာ အကြောင်းတခု မရှိဘဲနဲ့ သတင်း တခုကို မပေးတတ်ပါဘူး၊ သူဟာ တခုခုကို ရည်စူးပြီး စကား ခေါ်လိုက်တာပါပဲ၊ သူက ပြောတယ်၊ ဒီမှာ ပေါ၊ ကျုပ်ဟာ လက်တွေ့သမား တယောက်ပဲ၊ ခင်ဗျားမှာ ပြောစရာ တခုခု ရှိရင် ကျုပ်ကို ပြောပါ၊ ရေးနိုးရဲ့ နားကို ရောက်အောင် ပြန်ပြောပါ့မယ်တဲ့"

"ဒီအမှုကို မကျေအေးဖို့ အုပ်ချုပ်မှုအဖွဲ့က ဆုံးဖြတ်ပြီးပါပြီ"

မိုက် ဆိုဗိုက ကြားဖြတ်ပြီး ပြောလိုက်သည်။

"အုပ်ချုပ်မှု အဖွဲ့ရဲ့ သဘောထားကို ပြောင်းလဲရမယ်လို့ ဘယ်သူကမှ မပြောသေးပါဘူး မိုက်"

ရိုဆင်တီက အေးဆေးစွာ ဝင်ပြောသည်။

မိုက်နှင့် ခရစ် တယောက်ကို တယောက် ကြည့်လိုက်ကြသည်။ မိုက်၏ အကြည့်တွင် ဒါတွေ အားလုံးဟာ သူတို့ စည်းဝါးရိုက်ထားတာတွေပဲဟု ပြောနေဟန် ရှိသည်။

"ဒီမယ် ဆိုင်၊ ကျုပ်တို့ အခု ဒီမှာ စုဝေးကြတာ တီဗွီသတင်းအကြောင်း ပြောဖို့လား၊ ဒါမှမဟုတ် ကျေအေးဖို့ ကိစ္စကို ပြန်ပြီး ဆွေးနွေးကြဖို့လား"

မိုက် ဆိုဗို ပေါက်ကွဲတော့သည်။

"ဒီမယ် မိုက်၊ ဘယ်သူကမှ ကျေအေးဖို့ အကြောင်း မပြောသေးပါဘူး"

"ဒါဖြင့် ဘာဖြစ်လို့ ဒီအကြောင်းတွေ အခု ဆွေးနွေးနေကြသလဲ"

“မိုက် တဆိတ်ကလေး စိတ်ရှည်ရှည်ထားပါ” ဆိုင် ရိုဆင်တီက တောင်းပန်သည်။

“နောက်ပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ အုပ်ချုပ်ရေး အဖွဲ့ဟာ ဆုံးဖြတ်ပြီးသား ကိစ္စတွေကို ပြန်စဉ်းစားတဲ့ အလုပ်မျိုးတွေသာ မလုပ်ဘူးဆိုရင် ခင်ဗျားဌာနမှာ ရှိနေခဲ့တဲ့ ခေတ်မီ ကိရိယာတွေ တဝက်တောင် ရမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ခင်ဗျားရဲ့တောင်းခံမှုတွေကို ခဏ ခဏ ပယ်ချခံရတယ် မဟုတ်လား၊ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားဟာ နောက်တကြိမ် ပြန်လာပြီး ကျွန်တော်တို့ကို သွေးဆောင်ပြန်တာပဲ၊ အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ကလဲ ခင်ဗျားအတွက် ဆုံးဖြတ် ပေးကြရတယ် မဟုတ်လား”

မိုက် ဆိုဗို ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားကို တောင်းပန်နေတာက ခင်ဗျားအနေနဲ့လဲ အဲဒီလိုမျိုး တံခါး ဖွင့်ထားပေးဖို့ပါပဲ၊ အနည်းဆုံး မစ္စတာ ကရပ်ထရီး ပြောတာကလေးကို နားထောင်ပါဦး”

“ကောင်းပြီ၊ ကျုပ်တို့ နားထောင်မယ်”

မိုက် သဘောတူလိုက်သည်။

ထိုအခါ ကရပ်ထရီးက

“ကျွန်တော်လဲ ဆရာကြီးလိုပါပဲ၊ ဒေါက်တာ ဂရန့်ကို ကာကွယ်ဖို့ပါပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ကာကွယ်တယ် ဆိုတဲ့ စကားလုံးရဲ့ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကိုတော့ ကျွန်တော်တို့ သေသေချာချာ စဉ်းစားသင့်တယ်၊ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောရမယ်ဆိုရင်” ခရစ်ဘက်သို့ လှည့်လျက် “ဒေါက်တာ တနေ့က အကြိုစစ်မေးတဲ့ပွဲမှာ ပွဲဝင်ခဲ့တာကတော့ သက်သေကောင်း တယောက် မဟုတ်ဘူးဆိုတာ အသေအချာပဲ၊ ဖရန်ကလင်က ဒေါက်တာရဲ့ ကုသမှုကို ဝေဖန်ဖို့ နာမည်ကြီး ဆရာဝန်ကြီးတွေကို သက်သေအဖြစ် တင်လာတဲ့အခါမှာ ဒေါက်တာ ဘယ်လို တုံ့ပြန်မယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် ကောင်းကောင်း မြင်ယောင်နေတယ်”

ကရပ်ထရီးသည် ခရစ်ကို ကြည့်နေသော မျက်လုံးများကို မဖယ်ဘဲ ဆက်ပြောသည်။

“ဒေါက်တာ့ကို ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လို ကာကွယ်ရင် အကောင်းဆုံး ဖြစ်မလဲဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ သေသေချာချာ တွက်ချက်ဖို့ လိုလိမ့်မယ်”

သည်လိုအချိန်မျိုးတွင် လော်ရာ ရှိနေလျှင် ကောင်းမှာပဲဟု ခရစ် အောက်မေ့လိုက်သည်။ လော်ရာဆိုလျှင် ကရပ်ထရီး ဘာကို ရည်ရွယ်ပြီး

ပြောနေသည်ကို ကောင်းကောင်း သိပေလိမ့်မည်။ ကရပ်ထရီးကို သူ လှေ့လာသည်။ ကရပ်ထရီးက ဆက်ပြောသည်။

“ကျွန်တော်နဲ့ ဖရန်ကလင် အခုလို နားလည်မှု ရှိနေသရွေ့တော့ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ လိုအပ်တဲ့ ဆောင်ရွက်မှုတွေကို ကောင်းကောင်း လုပ်နိုင်တယ်၊ သူက လမ်းဖွင့် ပေးထားတယ်၊ ဒါပေမဲ့ သိပ် ထင်ထင်လင်းလင်းကြီးတော့ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါနဲ့ ကျွန်တော် သူနဲ့ စကားပြောပြီးပြီးချင်း အာမခံ ကုမ္ပဏီကို ဆက်သွယ်တယ်၊ အာမခံ ကုမ္ပဏီက ပြောတဲ့စကားတွေကို ကြားရတော့ ကျွန်တော် အများကြီး အံ့သြသွားတယ်၊ ကျွန်တော့် တသက်မှာ တခါမှ မကြားဖူးတဲ့ စကားမျိုးပဲ၊ သူတို့က ပြေလည်မယ်ဆိုရင် ဒေါ်လာ သန်းတဝက် ပေးပါ့မယ်တဲ့၊ ဒီအကြောင်းကို ကျွန်တော် ဖရန်ကလင်ကို ပြောလိုက်တယ်၊ သူ မနက်က ကျွန်တော့်ဆီကို ပြန်ဆက်တယ်”

ကရပ်ထရီး စကားကို ခေတ္တမျှ ရပ်နားပြီးနောက် ဗရက်ဒီနှင့် စပင်စာတို့ကို ကြည့်လိုက်သည်။ ပြီးမှ

“ဖရန်ကလင်ရဲ့ အဖြေကတော့ ကိန်းဂဏန်းကို လက်ခံနိုင်ပါတယ်တဲ့”

ကရပ်ထရီးက ကိန်းဂဏန်းဆိုသော စကားကို အထူးပြုပြီး ပြောလိုက်သဖြင့် ခရစ် နားရွက် ထောင်သွားသည်။

“ဖရန့်ကလဲ သူ့အမှုသည်တွေရဲ့ကိုယ်စား ဆက်ပြီးပြောတာကတော့ သူတို့ဟာ လျော်ကြေးငွေကို အဓိက မထားပါဘူးတဲ့၊ သူတို့ရဲ့ အဓိက ရည်ရွယ်ချက်ကတော့ မက်ထရိုပိုလီတန် ဆေးရုံကြီးမှာ တက်ရောက် ကုသကြတဲ့ တခြား လူနာတွေကို ကာကွယ်ဖို့ပါပဲတဲ့”

ခရစ် ဒေါသထွက်လွန်းသဖြင့် မျက်နှာကြီး တခုလုံး ရဲရဲနီနေသည်။ သို့သော် ကရပ်ထရီးက ဆက်ပြောသည်။

“ဖရန်ကလင် ဆက်ပြီး ပြောတာကတော့ သူတို့လိုချင်တာက ဒီကုထုံး မှားယွင်းပါတယ်လို့ တရားခံတွေက ဝန်ခံချက် ပေးဖို့ပဲတဲ့၊ နောက်ပြီးတော့ ဒီကုထုံးနည်းနဲ့ ကုတဲ့ အချိန်တုန်းက နောင်အချိန်မှာ ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်တဲ့ ကွင်းဆက် အန္တရာယ်တွေကို ထည့်မပြောခဲ့မိတဲ့အတွက်လဲ ဝန်ခံရမယ်တဲ့"

“ဒီအချက်တွေဟာ စဉ်းစားစရာပဲ”

ဗရက်ဒီက တည်ငြိမ် အေးဆေးသော အသွင်ကို ဆောင်ကာ ပြောလိုက်သည်။

ခရစ် တစုံတခု မပြောရမီမှာပင် တယ်လီဖုန်းသံ မြည်လာသည်။ ဗရက်ဒီက စိတ်မရှည်ဟန်ဖြင့် တယ်လီဖုန်းကို ကောက်ယူလိုက်သည်။

"တောက်၊ ဘယ်က တယ်လီဖုန်းတွေ ဝင်ရှုပ်နေတာလဲ"

ထို့နောက် သူ့အသံကို ထိန်းလိုက်ပြီး

"ဒေါက်တာ ဂရန့်လား၊ အင်း အင်း ရှိတယ်"

စကားပြောခွက်ကို ခရစ်သို့ လှမ်းပေးလိုက်သည်။ခရစ် တစ်မိနစ်ခန့် နားထောင်ပြီးနောက်

"ဩော် ဟုတ်လား၊ ဟုတ်ပြီလေ ဖြည့်စရာ ရှိတာတွေ ဖြည့်ထားပါ။ ကျန်တာတွေကို ကျွန်တော် လာမှ ထပ်ဖြည့်မယ်"

ခရစ် ဖုန်းကို ချထားလိုက်ပြီးနောက် မိုက်ဘက်သို့ လှည့်လျက်

"လိုပက် ဘောဘီ မရတော့ဘူး"

"ကျုပ် ထင်သားပဲ" မိုက် ပြန်ပြောသည်။ တခြားသူများဘက်သို့ လှည့်လျက် "သွေးဖလှယ်တဲ့ နည်းဟာ အမြဲတမ်း မမှန်နိုင်ဘူး"

ခရစ် မတ်တတ်ရပ်လျက်မှပင်

"လူကြီးမင်းများ ခင်ဗျား၊ ကျွန်တော်ရဲ့ရှေ့နေက ကျွန်တော့်ကို ပြောပါတယ်၊ စေ့စပ်ပြေလည်တဲ့ နည်းကို ကျွန်တော် မပါဘဲ လူကြီးမင်းတို့ လုပ်နိုင်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်နဲ့ သက်ဆိုင်တဲ့ အပိုင်းကို ပြောရရင်တော့ ကျွန်တော့်မှာ လုပ်ပိုင်ခွင့်တွေ ရှိပါတယ်၊ ဂျွန် ရေးနိုး လိုချင်တာ ဘာလဲ၊ ကျွန်တော့်ကိုယ် ကျွန်တော် ကြိုးကွင်းစွပ် သေဖို့ပဲ ဖြစ်တယ်၊ တကယ်လို့ ရေးနိုးဟာ အခုလောက် အရေးပါတဲ့ လူကြီးတယောက် မဟုတ်ဘူးဆိုရင် သူ လုပ်ပုံ ကိုင်ပုံတွေဟာ နည်းနည်းကလေးမှ မှုမမှန်ဘူးဆိုတာကို ဘယ် စိတ်ရောဂါကု ဆရာဝန်ကမဆို ပြောနိုင်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဂျွန် ရေးနိုးဟာ တကယ့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတယောက် ဖြစ်နေတော့ သူ့ရဲ့လုပ်ရပ်တွေဟာ မှုမမှန်ဘူးလို့ ဘယ်သူ ပြောရဲသလဲ၊ ဘယ်သူမှ မပြောရဲဘူး။

"ထားတော့၊ ကျွန်တော်ကတော့ သူ့ရဲ့ မှုမမှန်တဲ့ တောင်းဆိုချက်တွေကို ဘယ်တော့မှ မလိုက်လျောနိုင်ဘူး၊ လူကြီးမင်းတို့ ဆန္ဒရှိရင် ရန်သူနဲ့ စေ့စပ် ပြေလည်နိုင်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်က တော့ အဲဒီအထဲမှာ လုံးဝ မပါပါဘူး၊ ဆရာကြီးကော"

ဆိုဗို မတ်တတ်ရပ် လိုက်သည်။ သို့သော် ဆိုင် ရိုဆင်တီက ကြားဖြတ်ပြီး

"မိုက် အခုလို အချိန်မျိုးမှာ လူကြီးတယောက်ဟာ သူ့အောက်က လူငယ်တယောက်ကို အမှန်ကို ရောက်အောင် လမ်းပြနိုင်ပါတယ်"

"ကျုပ်ပြောမယ် ဆိုင်" မိုက် ချိုသာစွာ တုံ့ပြန်သည်။ "ခင်ဗျားပြောတဲ့ စကားကို ကြားရတော့ သေနတ်ပစ် တပ်ဖွဲ့ ရှေ့မှာ ရောက်နေတဲ့ ရဟူဒီ နှစ်ယောက်အကြောင်းကို ကျုပ် သွားပြီး သတိရမိတယ်၊ သူတို့ရဲ့လက်တွေကို သူတို့ရဲ့နောက်ဘက်မှာ လက်ပြန်ကြိုး တုပ်ထားတယ်၊ သေနတ်ပစ် တပ်ဖွဲ့က သေနတ်တွေကို မြှောက်ပြီး ချိန်လိုက်တယ်၊ အဲဒီအချိန်မှာ သေနတ်ပစ် တပ်ဖွဲ့ရဲ့ တပ်ဖွဲ့မှူးက မေးတယ်၊ ခင်ဗျားတို့မျက်နှာတွေကို အဝတ်စည်းပေးရမလား တဲ့၊ အဲဒီတော့ မေယာဆိုတဲ့သူက အဝတ်စည်းပေးဖို့ လက်ခံလိုက်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ အက်ဗီဆိုတဲ့ လူကတော့ မျက်နှာကို အဝတ်စည်းတာ ဘာလုပ်စရာလဲ၊ ပစ်လိုက်၊ အဲဒီတော့ သူ့မိတ်ဆွေ မေယာက ပြောတယ်၊ ဟေ့ အက်ဗီ ပြဿနာ မဖော်နဲ့တဲ့၊ အခုလဲပဲ ခင်ဗျားဟာ မေယာ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်၊ ကျုပ်ကတော့ အက်ဗီပဲ၊ လူကြီးမင်း ခင်ဗျား၊ မျက်နှာကို အဝတ်စည်းတာ ဘာလုပ်စရာလဲ"

မိုက် အခန်းထဲမှ ထွက်သွားသည်။ သူ့နောက်မှ ခရစ် လိုက်ပါသွားသည်။

※※※

(၁၄)

လော်ရာ ဝင်းတားသည် ပတ်ကဆိုက် အထွေထွေ ဆေးရုံကြီး၏ လမ်းတစ်ဖက်တွင် မတ်တတ်ရပ်လျက် ရှိသည်။ ချိန်းထားသောအချိန် စောနေသေးသဖြင့် သူမသည် ယခုကဲ့သို့ လမ်းတစ်ဖက်တွင် မတ်တတ်ရပ်ပြီး ကိုယ်ပိုင် ဆေးရုံကြီး၏ သားနားမှုကို ကြည့်မော နေမိခြင်း ဖြစ်သည်။ ပတ်ကဆိုက် ဆေးရုံကြီးသည် မက်ထရိုပိုလီတန် ဆေးရုံကြီးလောက် မကြီးမားသော် လည်း နာမည်ကျော် ဗိသုကာ ပညာရှင်ကြီး တဦးက ပုံစံရေးဆွဲ ဆောက်လုပ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ပင်မ အဆောက်အအုံကြီး တခုအပြင် တွဲဖက် အဆောင် နှစ်ခု ပါရှိသည်။ ဝင်ငွေခွန် ကင်းလွတ်စေရန်အတွက် ကုသိုလ်ဖြစ် အဆောင် နှစ်ဆောင် ထည့်သွင်းထားသည်။ မြို့ပေါ်ရှိ ထင်ရှားပြီး ဝင်ငွေများသော ဆရာဝန်ကြီး အားလုံးလောက်ပင် ဤဆေးရုံကြီးတွင် အစုရှယ်ယာ ပါဝင်ကြသည်။ ဂုဏ်ပကာသနနှင့် ထင်ရှား ကျော်ကြားခြင်း မရှိသော သာမန် ဆရာဝန်များ ဤဆေးရုံတွင် အမှုထမ်းဆောင်ခွင့် မရှိပါ။

လက်မှ နာရီကို လော်ရာ ကြည့်လိုက်သည်။ အချိန် ကျရောက်ပြီ ဖြစ်သည်။ သူမသည် ရက်ပေါင်း အတန်ကြာကတည်းကပင် ဤဆေးရုံမှ လူတယောက်ယောက်နှင့် အဆက်အသွယ် ရရန် ကြိုးပမ်းခဲ့သည်။ အထူးသဖြင့် မှတ်တမ်းဌာနမှ လူတယောက်နှင့် ဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံးတွင် သူမ၏ အမှုသည်တဦးဖြစ်သော ဂျပ်ဆင်ဒန်းက ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြင့် အကူအညီ ပေးခဲ့သည်။

ဒန်းသည် အရပ်အမောင်း ကောင်းပြီး ဥပဓိရုပ် ကောင်းမွန်သူတဦး ဖြစ်သည်။ ကြော်ငြာ ဌာနကြီး တခုတွင် ဒုတိယ ဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်သည်။

သူတို့နှစ်ယောက် ရင်းနှီးမှု ရရှိရခြင်းမှာ ဂျပ်ဆင် ဒန်း၏ သားကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဒန်း၏ သားသည် တနေ့တွင် အရက်မူးပြီး ကားမောင်းရင်း အခြား ကားတစီးကို ဝင်တိုက်မိသည်။ ကားပေါ်မှ လူနှစ်ယောက် ဒဏ်ရာ ရရှိသည်။ လော်ရာ ဝင်းတားသည် တစုံတရာ ဥက္ကောဋ္ဌေယျ မဖြစ်စေဘဲ အမှုကို ပြီးပြတ်အောင် ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်ခဲ့သည်။ ယင်းအတွက် ဂျပ်ဆင် ဒန်းက သူမကို အကူအညီပေးရန် အဆင်သင့် ရှိနေခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

လော်ရာသည် စုံစမ်းရေးဌာနသို့ သွားရောက်ပြီး ဒန်း ဆက်သွယ်ပေးလိုက်သော အမျိုးသမီး၏ နေရာကို မေးသည်။ ထိုအမျိုးသမီး၏အမည်မှာ အီသယ် ဂရေဆန် ဖြစ်သည်။ လော်ရာသည်

မြေအောက်ထပ်ရှိ ရုံးခန်းတခုသို့ သွားရောက်ရသည်။ ထိုတွင် အီသယ်ဆိုသော အမျိုးသမီးကို တွေ့ရှိရသည်။ အီသယ်ကို မြင်ရသည်နှင့် တပြိုင်နက်ပင် ထိုအမျိုးသမီးနှင့် ဒန်းတို့၏ ဆက်ဆံရေးကို လော်ရာ သဘောပေါက်မိသည်။ အီသယ် ဂရေဆန်သည် အရုပ်အမောင်း ကောင်းပြီး ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည် တောင့်တင်းသည်။ သူမ၏မျက်လုံးများက ဆွဲဆောင်မှု ရှိလှသည်။

အမျိုးသမီးသည် လော်ရာ လာမည်ကို သိသဖြင့် စောင့်ဆိုင်းနေခြင်း ဖြစ်သည်။ သူမက လော်ရာကို အပြုံးနှင့် ကြိုဆိုပြီး ရုံးခန်းတံခါးကို သော့ခတ်ပြီး ပိတ်လိုက်သည်။

"ရှင် ဘာလိုချင်တယ်ဆိုတာကို ဂျပ်က ကျွန်မကို ပြောထားတယ်"

သူမက လျှို့ဝှက်မှုတခုကို ပူးပေါင်း လုပ်ဆောင်ရသူ တဦးပမာ အသံတိုးတိုးဖြင့် ပြောသည်။

"ရှင့်ကို သုံးလေးရက် စောင့်ဖို့ ပြောရတာကတော့ ဖိုင်တွဲကို ကျွန်မ ကြိုပြီး ယူထားရအောင်လို့ပဲ၊ ရှင် လာတဲ့နေ့မှာမှ ဖိုင်တွဲကို ကျွန်မ ယူခဲ့လို့ ရှိရင် တယောက်ယောက်က ဆက်စပ်ပြီး ကြည့်မိသွားမှာ စိုးလို့ပဲ"

"ကျွန်မ နားလည်ပါတယ်၊ ကျွန်မ ရှင့်ကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်"

"ဒီကိစ္စက ဂျပ်အတွက် ကျွန်မ လုပ်ပေးတာပဲ၊ ဒီကိစ္စက ရှင့်အတွက် ဘယ်လောက် အကျိုးရှိမလဲတော့ ကျွန်မ မပြောတတ်ဘူး၊ ကျွန်မက ဆရာဝန်တယောက် မဟုတ်ဘူး"

"ကျွန်မ ကြည့်..."

အမျိုးသမီးက လော်ရာ၏ စကားကို ကြားဖြတ်ပြီး

"ကျွန်မ အပေါ်ထပ်က လူနာလက်ခံ ဌာနကို သွားနေမယ်၊ ရှင့်ကို ဒီမှာ တယောက်တည်း ထားပစ်ခဲ့မယ်၊ ဆယ့်ငါးမိနစ်လောက်ပေါ့၊ ဖိုင်တွဲက ဗီရိုအစိမ်းကြီးရဲ့ အောက်ဆုံးထပ်မှာ ရှိတယ်၊ ဆယ့်ငါးမိနစ်အတွင်း ရှင် ကူးချင် ကူးယူပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ တခုတော့ မှတ်ထားပါ၊ ရှင့်ကို ကျွန်မ ဘာမှ မပြောဘူးနော်"

"ကျွန်မ နားလည်ပါတယ်"

အီသယ် ဂရေဆန် အခန်းထဲမှ ထွက်သွားသည်။ သို့သော် တံခါးပေါက်သို့ မရောက်မီတွင် နောက်သို့ ပြန်ကြည့်သည်။ လော်ရာ၏အလှကို ငေးမော ကြည့်ရှုနေဟန် ရှိသည်။

"ရှင်နဲ့ ဂျပ်ရဲ့ဆက်ဆံရေးက ဘယ်လိုမျိုးလဲ"

"ကျွန်မက ရှေ့နေပဲ၊ သူ ရှင့်ကို မပြောဘူးလား"

"ပြောပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ရှင့်ကို မြင်ရတော့ ကျွန်မ အံ့သြလို့ပါ"

တံခါး ပြန်ပိတ်သွားသည်နှင့် တပြိုင်နက် လော်ရာသည် ဗီရို အံဆွဲကို ဆွဲဖွင့်သည်။ 'ဆင်ပဆန် ဘေဘီ' ဟု အမည် ရေးထိုးထားသော ဖိုင်ပါးပါး တခုကို တွေ့ရသည်။ လက်သည်းကွင်း အတွင်း၌ (တဆင့် ဂျွန် စတူးဝပ် ရေးနိုး) ဟု ရေးထားသည်။

ကလေးငယ် ဤဆေးရုံတွင် နာရီ လေးဆယ်မျှ ရှိနေစဉ်အတွင်း ရေးမှတ်ထားသော လူနာမှတ်တမ်းကို လော်ရာ လျင်မြန်စွာ ဖတ်သည်။ ဒေါက်တာ ကိုးမင်း၏ မှတ်ချက်တွင် မီးဖွားမှု အခက်အခဲ ရှိကြောင်း၊ သို့သော် ဖွားရိုးဖွားစဉ်သာ ဖြစ်ကြောင်း၊ လိုအပ်သော ကိုယ်အလေးချိန် ၂၅၀၀ ဂရမ်ထက် ကျော်လွန်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် နေ့လမစေ့ မွေးဖွားခြင်း မဟုတ်ကြောင်း ရေးထားသည်။ ကလေးငယ်၏ အခြေအနေ အရပ်ရပ်သည် ပုံမှန် ဖြစ်သည်။ မွေးဖွားပြီးစတွင် အထွေထွေ စစ်ဆေးမှု ပြုလုပ်ရာ တစုံတရာ ချွတ်ယွင်းမှု မတွေ့ရှိရပေ။ လော်ရာသည် ခေတ်ခွဲခန်း အစီရင်ခံစာများကို မဖတ်ရှုတတ်သော်လည်း ယေဘုယျသဘော ပြောရလျှင် ဤမှတ်တမ်းသည် တရားလိုဘက်ကို အားတင်းပေးလျက် ရှိသည်။ သာမန်ထက် အသားဝါလျက် ရှိသော်လည်း စိုးရိမ်ဖွယ်ရာ အခြေအနေ မရှိသည့် ကလေးကလေးကို ဆက်လက် ကုသရန် မက်ထရိုပိုလီတန် ဆေးရုံကြီးသို့ ပို့ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

လော်ရာသည် ဤလူနာမှတ်တမ်းကို နောက်တကြိမ် ကြည့်ရှုခွင့် ရနိုင်ရန် မသေချာသဖြင့် မှတ်တမ်းစာရွက်များကို စားပွဲတင် မီးရောင်အောက်တွင် ဖြန့်တင်လိုက်သည်။ ထို့နောက် လက်ကိုင်အိတ်အတွင်းမှ မီးနေ့ ကင်မရာကလေးကို ထုတ်ယူလိုက်သည်။

လူနာမှတ်တမ်းကို ဗီရိုအံဆွဲအတွင်းသို့ လော်ရာ ပြန်လည်ထည့်သွင်းနေစဉ်မှာပင် တံခါးခေါက်သံ ပေါ်ထွက်လာသည်။ လော်ရာသည် တံခါးသော့ကို တတ်နိုင်သမျှ အသံမမြည်အောင် လှည့်ပြီးနောက် တံခါးကို ဖွင့်လိုက်သည်။

တံခါးပေါက်တွင် ရပ်နေသူမှာ အီသယ်ဂရေဆန် မဟုတ်ပါ။ လူရွယ်ကလေး တယောက်သာ ဖြစ်ပါသည်။ ကုတ်အပေါ်အင်္ကျီ အိတ်ထဲတွင် နားကြပ် ထည့်ထားသည်ကို မြင်ရသော်လည်း သူသည် ဆရာဝန်တယောက်အဖြစ် ငယ်ရွယ်လွန်းလှပါသည်။

"မစ္စ ဂရေဆန် မရှိဘူးလား"

လူရွယ်က မေးသည်။

"သူ အခုပဲ ပြန်လာပါလိမ့်မယ်"

"ဒါဆိုရင် ကျွန်တော် သူ့ကို ဒီကပဲ စောင့်နေမယ်၊ အစ်မကြီး အနှောင့်အယှက် မဖြစ်ဘူး ဆိုရင်ပေါ့"

"မဖြစ်ပါဘူး"

သို့သော် လော်ရာသည် သူမ၏ ရုပ်ကို ဤဆရာဝန်ကလေး မမှတ်မိခင်မှာပင် ဤအခန်းထဲမှ ထွက်သွားချင်နေသည်။ ကံကောင်းထောက်မသဖြင့် ထိုခဏမှာပင် အီသယ် ဂရေဆန် ပြန်ရောက်လာသည်။ အီသယ်သည် သူမ၏ အခန်းတံခါး ပွင့်နေသည်ကို တွေ့ရကတည်းကပင် သတိ ရှိနေပြီ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အခန်းတွင်းသို့ ရောက်သည်နှင့် တပြိုင်နက်တည်း လော်ရာကို ပြောသည်။

"မစ္စ စတော့၊ ရှင် လိုချင်တဲ့ ဖိုင်ကို ငွေစာရင်း ဌာနကနေ တဆင့် တောင်းယူပါ"

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ရှင်"

လော်ရာ အခန်းထဲမှ ထွက်သွားသည်။ အခန်းတံခါး ပိတ်သွားသည်နှင့် တပြိုင်နက် အီသယ် ဂရေဆန်က လူရွယ်ဘက်သို့ လှည့်လျက်

"ကျွန်မ ဘာလုပ်ပေးရမလဲ ဒေါက်တာ ကိုးမင်း"

"ဆင်ပဆန် ဘေဘီ လူနာမှတ်တမ်းဖိုင် ကျွန်တော် ပြန်ကြည့်ချင်လို့ ရမလား"

ယင်းဖိုင်သည် ဤအချိန်၌ သူမ၏ အခန်းထဲ၌ ရှိနေသည်ဆိုလျှင် ပြဿနာ ဖြစ်နိုင်သည်ကို သိသည့်အတွက် အီသယ် ဂရေဆန်က

"ကျွန်မတို့ အဲဒီဖိုင်ကို သီးသန့် တနေရာမှာ သိမ်းထားပါတယ်၊ ဒေါက်တာ ကျွန်မကို အချိန် တနာရီလောက် ပေးမယ်ဆိုရင်တော့ အဆင်သင့် ဖြစ်ပါစေမယ်"

"ဟုတ်ပြီ၊ အဲဒီဖိုင်ကို ကျွန်တော်အိမ်ယူသွားပြီး ညဘက်မှာ အေးအေးဆေးဆေး ကြည့်ချင်တယ်"

"ကျွန်မ စီစဉ်ပေးပါ့မယ်"

အီသယ် ဂရေဆန် ချိုနိုင်သမျှ ချိုသာစွာ ပြန်ပြောသည်။

သူမ၏ ရုံးခန်းအတွင်းမှ ဒေါက်တာ ကိုးမင်း ထွက်သွားသောအခါ အီသယ် ဂရေဆန်သည် အခန်းတံခါးကို သော့ခတ်ပြီးနောက် ဂျပ်ဆင် ဒန်းထံသို့ ဖုန်းဆက်သည်။

"သူ လာသွားပြီ၊ ဖိုင်ကို ကြည့်သွားပြီ၊ အစ်ကိုလုပ်တာ ကျွန်မကံကောင်းလို့ ဒုက္ခ မရောက်တယ်"

"သူ လိုချင်တာ ရသွားသလား"

"ကျွန်မတို့ လက်ထဲမှာ ရှိသမျှ အားလုံး သူ့ကို ကြည့်ခွင့် ပေးထားတာပဲ"

"ကောင်းတယ်"

"ဒါပေမဲ့ အစ်ကို နောက်တခါ အီသယ့်ကို ဒါမျိုး မလုပ်ခိုင်းပါနဲ့တော့"

"ကိုယ့်မှာ သူ့ကို ဆပ်စရာ ကျေးဇူးတွေ ရှိနေလို့ပါ"

"အို... အစ်ကိုရယ် ကျေးဇူးတွေ အများကြီး သိပ်မရှိလိုက်ပါနဲ့"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"အစ်ကိုက ပြောတယ်၊ အစ်ကို့ရှေ့နေ လာလိမ့်မယ်၊ အဲဒီရှေ့နေဟာ အမျိုးသမီးတယောက် ဖြစ်နေတဲ့အတွက် ဘာမှ မအံ့ဩပါနဲ့လို့ ပြောခဲ့တယ်၊ အဲဒီ အမျိုးသမီးဟာ သိပ်လှတယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းတော့ အစ်ကို မပြောခဲ့ဘူး၊ ဟင်... အစ်ကိုနဲ့ သူ မရှင်း မရှင်း ဆိုတာများ အီသယ် ကြားရရင်တော့..."

"အို အချစ် အီသယ်ရယ်၊ ကိုယ် ကျိန်ပြောပါ့မယ်၊ ကိုယ်တို့ နှစ်ယောက်ကြားမှာ ဘာပြဿနာမှ မရှိပါဘူး"

"အင်း၊ ဟုတ်ပြီ ဒါပဲနော်"

အီသယ် နိဂုံးချုပ်လိုက်သည်။ သူမက ဤဖိုင်ကို ဒေါက်တာ ကိုးမင်း လာတောင်းသည့် အကြောင်း ပြောဆိုမည် စိတ်ကူးသေးသည်။ သို့သော် ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ကိစ္စဖြင့် နိဂုံးချုပ်သည်က ကောင်းသည်ဟု ယူဆပြီး မပြောတော့။

လော်ရာသည် သူမ ရိုက်ယူလာသော ဖလင်ကို သူမ၏ ရုံး အဆောက်အအုံရှိ ဓာတ်ပုံခန်းမှာပင် ဆေးကူးသည်။ နေ့ချင်းမှာပင် ဓာတ်ပုံများ ရရှိသည်။ သူမက ခရစ်ရှိရာ ဆေးရုံသို့ ဖုန်းဆက်ပြီး သူမ၏ အခန်းတွင် ညစာ စားရန်

ဖိတ်ခေါ်လိုက်သည်။ သူမ၏ အသံကို နားထောင်ရခြင်းဖြင့် ဤကိစ္စသည် လုပ်ငန်းကိစ္စသာ ဖြစ်ကြောင်း ခရစ် တွက်ချက်လိုက်မိသည်။

ညစာ စားပြီးသောအခါ လော်ရာက

"ညီမ ပန်းကန်တွေ ဆေးနေတုန်း အစ်ကို ဒါတွေကို ကြည့်စမ်းပါ"

ခရစ်သည် ပက်လက် ကုလားထိုင်တွင် ထိုင်ပြီးနောက် စာအိတ်ကြီးအတွင်းမှ ဖိုင်ကို ထုတ်ယူပြီး ကြည့်သည်။

"လော်ရာ မင်း ဒါတွေ ဘယ်က ရသလဲ"

ခရစ် ထိတ်လန့်စွာ အော်မေးလိုက်သည်။

"ဘယ်က ရတယ်ဆိုတာကို မစဉ်းစားပါနဲ့၊ ကြည့်သာ ကြည့်စမ်းပါ"

သူမ ပန်းကန်ဆေးနေရာမှ ပြန်အော်ပြောသည်။

မှတ်တမ်းများကို သူ ကြည့်သည်။

"ဘယ့်နှယ်လဲ"

အမျိုးသမီးက မေးသည်။

"စိတ်ဝင်စားစရာပဲ"

"စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းတာ မကောင်းတာက အရေးမကြီးပါဘူး၊ ပြဿနာ တခုခုကို အဖြေ ပေးနိုင်သလား"

"ညီမ ဒါကို ဘယ်လို လုပ်ပြီး ရသလဲ"

"ကျွန်မ မေးတာကို ဖြေပါ၊ ပြဿနာ တခုခုကို ဖြေရှင်းနိုင်သလား"

"တရားသူကြီးမင်း ရှင့်၊ ဒီအမှုရဲ့အဖြေဟာ ဖိုင်တွဲထဲမှာ ရှိနေပါတယ်လို့ တရားရုံးမှာ ညီမ အနေနဲ့ ပြောနိုင်ဖို့ မျှော်လင့်ထားတယ်ဆိုရင်တော့ အဖြေက မဟုတ်ဘူးပဲ"

သူမ၏ မျက်နှာတွင် စိတ်ပျက်သော အမူအရာ ပေါ်လွင်သည်။ ထိုအခါ သူက

"ကဲ ပြောစမ်းပါဦး၊ ဒီဖိုင်တွဲကို ညီမ ဘယ်ပုံ ဘယ်နည်းနဲ့ ရခဲ့သလဲ"

သည်တော့မှ သူမက ပြောပြသည်။ သူမ၏ စကားဆုံးသောအခါ သူ ထိုင်ရာမှ ထပြီး သူမ၏ ကိုယ်လုံးကလေးကို သူ့ရင်ခွင်ထဲသို့ ဆွဲယူလိုက်ကာ

"ညီမ လုပ်တဲ့အထဲမှာ ဥပဒေနဲ့ ဆန့်ကျင်တာ ပါသလား"

"ဥပဒေနဲ့ ဆန့်ကျင်တာ ဟုတ်လား၊ မပါပါဘူး" ပြီးမှ "ဆေးရုံစည်းကမ်း ဖောက်ဖျက်ရာတော့ ရောက်တာပေါ့၊ အဲဒီကိစ္စကတော့ ဥပဒေနဲ့ ဆန့်ကျင်တာပေါ့"

"ဒီမယ် မိန်းကလေး၊ ကိုယ့်အတွက်ကြောင့် ညီမ စွန့်စားတာမျိုး မဖြစ်စေချင်ဘူး၊ အခု ကိုယ့်အတွက် ညီမ လုပ်ပေးနေတာကိုက များလှပါပြီ" သူမကို သူ နမ်းလိုက်သည်။ ထို့နောက် "နောင်ကို အခုလို အရဲစွန့်တာမျိုးတွေ မလုပ်နဲ့တော့နော်၊ ဟုတ်လား"

"အင်းပါ၊ ဒါပေမဲ့ ညီမ ယူလာတဲ့ မှတ်တမ်းတွေကို သေသေချာချာ ပြန်ပြီး ကြည့်စမ်းပါဦး"

မှတ်တမ်းများကို သူ သေသေချာချာ ပြန်ကြည့်သည်။

"အဲဒီအထဲမှာ အမှုအတွက် အထောက်အကူ ပြုနိုင်မယ့် အချက်တခုခု မပါဘူးလား၊ ကလေးလေးရဲ့ ဦးနှောက်ကို ချွတ်ယွင်းစေနိုင်တဲ့ တခြားအကြောင်း တခုခုပေါ့"

"အမှန်အတိုင်း ပြောရရင်တော့ ဆရာဝန်တယောက်အတွက် လက်တွေ့ အသုံးဝင်မယ့် အချက်မျိုး ဘာတခုမှ မပါဘူး၊ မှတ်တမ်းက အပေါ်ယံကြော ရေးမှတ်ထားတာမျိုးပဲ၊ ညီမ စွန့်စားရတာနဲ့ ဘယ်လိုမှ မကာမိဘူး"

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီမှတ်တမ်းကို ညီမတို့ သိမ်းထားရမယ်"

လော်ရာက မှတ်တမ်း စာရွက်များကို သိမ်းယူရင်း ပြောလိုက်သည်။

"ဘာမှတော့ အသုံးဝင်မှာ မဟုတ်ဘူး"

ခရစ် သတိပေးလိုက်သည်။

"အသုံးဝင်နိုင်ပါတယ်"

လော်ရာက သူ့စိတ်ကို ဆွသည့် အနေဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

"ဘယ်လို အသုံးဝင်မှာလဲ"

"အို... အချစ်ရယ်" သူမက သူ့ကို ဆိုဖာဆီသို့ ဆွဲခေါ်သွားပြီး "ဥပဒေဆိုတာ

လူတွေ လုပ်တဲ့ လုပ်ငန်းတခုပဲ၊ ဝါးတားဂိတ်အကြောင်း ပြန်ပြောရဦးမလား၊ အစ်ကိုတို့ အာမခံ ကုမ္ပဏီ စစ်ဆေးရေးမှူးက ဘာလုပ်ခိုင်းတယ် ဆိုတာကို မမှတ်မိတော့ဘူးလား”

“ကိုယ့်မှတ်တမ်းတွေကို အပြင်ခိုင်းတာလား”

“အင်းပေါ့၊ အမှု စစ်ဆေးနေတဲ့အချိန်မှာ ရုံးတော်က ဒေါက်တာ ကိုးမင်းကို သူ့မှတ်တမ်းတွေ တင်ပြဖို့ တောင်းမယ်၊ အဲဒီအခါမှာ ကိုးမင်း တင်ပြတဲ့ လူနာမှတ်တမ်းတွေဟာ ညီမတို့ လက်ထဲမှာ ရှိနေတာတွေနဲ့ မတူဘူးဆိုရင်...”

“ညီမဆိုလိုတာက ကိုးမင်းဟာ သူ့မှတ်တမ်းတွေကို ပြင်လိမ့်မယ်”

“ဆရာဝန်တွေဟာ ဒီလိုပဲ လုပ်လေ့ လုပ်ထ ရှိခဲ့ကြတယ်၊ မှတ်တမ်းတွေထဲမှာ ဟယ်ရီ ဖရန်ကလင် သဘောမကျတဲ့ အချက် တခုခု ရှိနေရင် ကိုးမင်းကို ပြင်ခိုင်းမှာပဲ”

“ကိုယ်တော့ မထင်ဘူး”

“ညီမတော့ ထင်တယ်”

“ဒီမှတ်တမ်းတွေထဲမှာ ကိုးမင်း သဘောမကျစရာ ဘာအချက်မှ မရှိပါဘူး၊ အဲဒီတော့ သူ့အနေနဲ့ ဘာပြင်စရာ လိုသလဲ”

“ရုံးရောက်ရင် ညီမတို့ သိရမှာပဲ”

လော်ရာက ပြောလိုက်သည်။

သူမကို သူ ဖက်လိုက်သည်။ ယခု တကြိမ်တွင်မူ တပ်မက်ခြင်း ပြင်းပြစွာနှင့် ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် မနက်က အစည်းအဝေးကို သူ ရုတ်ခြည်း သတိရသွားသည်။ သူ၏ ခံစားမှု ပြောင်းလဲ သွားသည်ကို သူမက သတိပြုလိုက်မိသည်။

“အစ်ကို ဘာဖြစ်လို့လဲ”

အစည်းအဝေး အကြောင်း သူ ပြောပြသည်။ တီဗွီသတင်း၊ ပြေလည်ရန် ကမ်းလှမ်းချက်၊ သူ့ထံမှ ရေးနိုး လိုချင်သော ဝန်ခံချက်၊ မိုက်၏ တုံ့ပြန်မှု။

“အင်း အန်ကယ် မိုက်နဲ့ အစ်ကိုနဲ့က အတူတူပဲ၊ ခြောက်ပြစ်ကင်း သဲလဲစင်တွေပဲ၊ အစ်ကိုတို့က ဆေးပညာကို ရိုးရိုးသားသား လိုက်စားကြတယ်။ ကျင့်ဝတ်နဲ့အညီ ကျင့်ကြံကြတယ်၊ ခြောက်ပြစ်ကင်း သဲလဲစင်တွေပဲ”

မိန်းကလေး သူ့ထံမှ ခွာလိုက်ပြီး စီးကရက်ဘူးကို ရှာသည်။ သူက

တစုံတရာ ပြောမည် စိတ်ကူးလိုက်သေးသည်။ သို့သော် သူ၏ သတိပေးမှုသည် သူမကို ပို၍သာ ခေါင်းမာစေပေမည်။ သူမက စီးကရက်ကို မီးညှိသည်။ မီးရောင်တွင် ထင်လာသော သူမ၏ မျက်နှာသည် နွမ်းယဲ့မှုကို ပြနေသည်။ သို့ရာတွင်

"အစ်ကို အဲဒီကလေးကို အစ်ကို နောက်တခါ ပြန်ကုရမယ်ဆိုရင် တမျိုးတဖုံ ပြောင်းပြီး ကုမလား"

တဲ့တိုးကြီး မေးလိုက်သော သူမ၏ မေးခွန်းကြောင့် သူ အံ့သြသွားသည်။

"ဘယ့်နှယ်လဲ အစ်ကို"

သူမက အဖြေကို တောင်းခံနေသည်။

"ကိုယ်လဲ ဒါကို စဉ်းစားမိပါတယ်" ဟု ဝန်ခံလိုက်သည်။ "ကိုယ် အစကနေပြီး အားလုံးကို ပြန်တွက်ကြည့်ပါတယ်၊ ပတ်ကဆိုက် ဆေးရုံက မှတ်တမ်းတွေ၊ ကလေးငယ်ရဲ့ သွင်ပြင် လက္ခဏာ၊ ကိုယ်တို့ ဆေးရုံကြီး ခွဲစိတ်ခန်း အစီရင်ခံစာတွေ"

"အစ်ကို တမျိုးတဖုံ ပြောင်းပြီး ကုမလား"

သူမက ထပ်မေးသည်။

"ကိုယ် နှစ်ခါ သုံးခါ ဆိုသလို စဉ်းစားမိတယ်၊ ကိုယ်ဟာ ထုံးတမ်းစဉ်လာ ဖြစ်တဲ့ သွေးဖလှယ်တဲ့ နည်းနဲ့သာ ကုသခဲ့လို့ ရှိရင် အခုလို အရှုပ်အထွေးတွေကို ဘယ်နည်းနဲ့မှ ကြုံတွေ့ရမှာ မဟုတ်ဘူး"

"အဲဒီလို ကုခြင်းကြောင့်ကော ကောင်းနိုင်သလား"

"ဒါတော့ ဘယ်သူမှ မပြောနိုင်ဘူး၊ ဆေးပညာမှာ တကယ်လို့သာ ဆိုတာတွေ ပြည့်နေတာပဲ၊ ဒါပေမဲ့ အခုလို လူနာမျိုးမှာတော့ အခွင့်အရေးဟာ တခုပဲ ရှိတယ်"

"အစ်ကို့ဆီက ရိုးရိုးသားသား ပြောတဲ့ သဘောထားကို ညီမ ကြားချင်တယ်၊ သွေးဖလှယ်တဲ့ နည်းနဲ့ ကုရင် ထူးခြားနိုင်သလား"

"ကိုယ် မသိဘူး၊ ဘယ်သူမှလဲ မသိနိုင်ဘူး"

သူ ဝန်ခံလိုက်သည်။

ထိုအခါ သူမက စီးကရက်ကို ထိုးခြေလိုက်ပြီးနောက်

“ဒီမယ် အစ်ကို၊ ရုံးတော်မှာ ပြန်လှန်မေးခွန်းတွေ မေးတဲ့အခါ အစ်ကို့မှာ စောစောက ပြောတဲ့ ဒုတိယ အတွေးမျိုး ရှိတဲ့အကြောင်း လုံးဝ ဝန်မခံပါနဲ့”

ခရစ်က သူမကို ကြည့်လိုက်သည်။ အံ့သြဟန်လည်း ရှိသည်။ သဘောမတူဟန်လည်း ရှိသည်။ သူမက ဆက်ပြီး ပြောသည်။

“အစ်ကို အခု ဝန်ခံသွားတဲ့ စကားတွေကို ပြန်စဉ်းစားကြည့်စမ်းပါ၊ ပတ်ကဆိုက် ဆေးရုံက မှတ်တမ်းတွေဟာ မှန်တယ်တဲ့၊ သွေးဖလှယ်တဲ့နည်းဟာ ထုံးတမ်းစဉ်လာ အများသုံးနေတဲ့ ကုနည်း ဖြစ်တယ်တဲ့၊ အဲဒီနည်းကို မသုံးခဲ့မိတာ မှားသလားလို့ အစ်ကို ပြန်စဉ်းစားနေမိတယ် တဲ့၊ အဲဒါ သိပ်ဆိုးတယ်၊ တကယ်လို့သာဆိုတာ လုံးဝ မရှိရဘူး၊ အစ်ကိုရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ဟာ အဲဒီ ကလေးရဲ့ ဘဝ ကံကြမ္မာပဲ”

ခရစ် ပခုံး တွန့်လိုက်သည်။

“အဲဒီအချက်တွေကိုသာ ရသွားရင် ဟယ်ရီဖရန်ကလင် ဘာလုပ်မယ်ဆိုတာ စဉ်းစားကြည့်စမ်းပါ၊ အဲဒါကြောင့် အစ်ကို့မှာ ဒုတိယအတွေး ရှိတယ်ဆိုတာကို လုံးဝ ဝန်မခံပါနဲ့၊ ဘယ်တော့မှ ဝန်မခံပါနဲ့”

“ဒါပေမဲ့ အမှန်တကယ် ဖြစ်နေတယ် ဆိုရင်ကော”

သူ စောဒက တက်သည်။

“သူတို့က အဲဒါကို သက်သေခံ အဖြစ် အသုံးပြုလိမ့်မယ်”

“ဒါပေမဲ့ ကိုယ် ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ငြင်းနိုင်မလဲ”

“အစ်ကို ငြင်းရမယ်”

မိန်းကလေးက ပြောလိုက်သည်။ ပြီးမှ သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး

“အင်း ဟုတ်တယ်၊ အစ်ကို မှန်တယ်၊ အစ်ကို့စိတ်ထဲမှာ မှန်တယ်လို့ ထင်တဲ့ အချက်ကလွဲလို့ တခြား ဘာကို အစ်ကို ပြောနိုင်မလဲ”

သူ့ဘက်သို့ မိန်းကလေး လှည့်လိုက်သည်။ သူ့ကို နမ်းသည်။ သူ မတုံ့ပြန်ပါ။

“ညီမ မှားသွားတယ်၊ အစ်ကို့ကို တခြားအမှုသည် တယောက်လို သဘောထား လိုက်မိတယ်”

သည်တော့မှ သူက သူမကို ဆွဲယူလိုက်ပြီး နမ်းလိုက်သည်။ တပ်မက်ခြင်း ပြင်းစွာနှင့် ဖြစ်သည်။

"အို... အစ်ကိုရယ်၊ ညီမတို့ရဲ့ ဆွေးနွေးပွဲကို အိပ်ရာထဲမှာ အဆုံးမသတ်လိုက်ပါနဲ့"

သူက သူမကို ထပ်ပြီး နမ်းလိုက်သည်။ သို့ဖြင့် သူမ၏ တောင်းပန်စကားသည် သူမ၏ နောက်ဆုံး စကားသာ ဖြစ်ချေတော့သည်။

※※※

(၁၅)

ခရစ်တိုဖာ ဂရန့် အမ်ဒီ သည် ကျယ်ပြန့်သော လှေကားထစ်များ၏ ခြေရင်းတွင် ရပ်လျက် အပေါ်ဘက်သို့ ငေးမော ကြည့်ရှုလျက် ရှိသည်။ သူသည် ဤတရားရုံး အဆောက်အအုံကြီးကို ခေတ်ပုံထဲတွင် ကြိမ်ဖန်များစွာ မြင်တွေ့ဖူးသော်လည်း တကြိမ် တခါမျှ ရောက်ဖူးခြင်း မရှိခဲ့ချေ။ ဤလှေကားထစ်များကို တက်ရန် အကြောင်း မဖြစ်ပေါ်ခဲ့ချေ။

ယခုမူ သူသည် တရားစွဲဆိုခံရသူ တဦး ဖြစ်ချေတော့သည်။

သူသည် လော်ရာနှင့်အတူ လှေကားထစ်များကို တက်မည်အပြုတွင် လက်ထဲ၌ စကားပြောခွက် ကိုင်ထားသော သတင်းထောက် တဦးက သူ့ရှေ့မှ ကာဆီးလျက် ရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။ သူ့နောက်တွင်ကား လက်ကိုင် ရုပ်ရှင်ကင်မရာကို ကိုင်ထားသော ခေတ်ပုံဆရာတဦး ရှိနေသည်။

"ဒေါက်တာ ဂရန့်ပါလား ခင်ဗျား"

သတင်းထောက်က မေးလိုက်သည်။

ခရစ် အဖြေမပေးဘဲ အပေါ်သို့ ဆက်တက်သွားမည် ရှိစဉ် အဆိုပါ သတင်းထောက်၏ မျက်နှာကို ရုတ်တရက် မှတ်မိလိုက်သည်။ ဆေးရုံအုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့တွင် ပြဿနာ ပေါ်သော ရုပ်မြင်သံကြား သတင်းထောက် မာလက်ပင်တည်း။

"ဂျွန် စတူးဝပ် ရေးနိုးရဲ့ ဩဇာ အာဏာကို ယှဉ်ပြိုင်ရတာ ဒေါက်တာ့စိတ်ထဲမှာ ဘယ်လို ခံစားရပါသလဲ"

ခရစ် မဖြေမီ လော်ရာ ကြားဖြတ်လျက်

"သတင်းထောက်တွေကို ဘာမှ မပြောကြားဖို့ ဒေါက်တာ ဂရန့်ကို ပိတ်ပင် တားမြစ် ထားပါတယ်"

"မစ္စတာ ရေးနိုးက ပိတ်ပင်ထားတာလား ခင်ဗျာ"

မာလက်က ပြုံးပြီး မေးသည်။

"မဟုတ်ပါဘူး၊ သူ့ရှေ့နေကပါ"

လော်ရာက စကားစကို ဖြတ်သည့် အနေဖြင့် ခပ်ပြတ်ပြတ်ကလေး ပြောလိုက်သည်။

သို့သော် မာလက်သည် အပေါ်ဘက် နှစ်ထစ်လောက်ကို လျင်မြန်စွာ တက်လိုက်ပြီးနောက်…

“ကျွန်တော်က ခင်ဗျားတို့ဘက်ကပါ၊ ခင်ဗျားတို့အကြောင်းကို တီဗွီမှာ ကျွန်တော် အခန်းဆက် လွှင့်ပေးနေပါတယ်”

“ကျွန်မတို့ သိပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မတို့ဘက်ကနေ သတင်း ဖြန့်ပေးနေတာထက်၊ ဘာမှ မရေး မလွှင့်ဘဲ ထားတာက ပိုကောင်းပါလိမ့်မယ်”

“အမျိုးသမီး ခင်ဗျား၊ အစ်မကြီးတို့ဟာ ရတတ်သမျှ အကူအညီတွေကို ရဖို့ လိုအပ်နေပါတယ်၊ ဒေါက်တာ့စိတ်ထဲမှာ ပြောချင်တာ ရှိတာကို ပြောပါစေ၊ ကျွန်တော် သတင်း လွှင့်ပေးပါ့မယ်”

“ကျွန်မတို့က ဒီအမှုကို တရားခွင်မှာပဲ ဆုံးဖြတ်ချင်ပါတယ်”

“ကောင်းပါပြီ ခင်ဗျာ၊ ဒါပေမဲ့ ဒေါက်တာတို့မှာ မိတ်ဆွေတွေ လိုအပ်နေပါတယ်၊ ရန်သူတွေကတော့ အများကြီး ရှိနေပါတယ်”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ရှင်၊ အဲဒါကိုလဲ ကျွန်မတို့ သိပါတယ်”

လော်ရာက ယင်းသို့ ပြောပြီး ခရစ်၏ လက်မောင်းကို ကိုင်ကာ အပေါ်သို့ တက်မည်ပြုသည်။

မာလက် ရုတ်ခြည်း အလျှော့မပေးသေး။

“ဒေါက်တာတို့မှာ အကူအညီလိုလို့ ရှိရင် ကျွန်တော့်ကို အမှတ်ရပါ၊ ကျွန်တော် တတ်နိုင်တာ ဘာမဆို လုပ်ပေးပါ့မယ်၊ အခြေအနေ အရပ်ရပ်ဟာ နောက်မကျသေးဘူးလို့ ကျွန်တော် ထင်ပါတယ်”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ရှင်”

ထို့နောက် လှေကားကို သူတို့ တက်ခဲ့ကြသည်။

※※※

တရားရုံး စင်္ကြံတလျှောက်သည် သန်းပေါင်းများစွာသော ဆေးပြင်းလိပ်နှင့် စီးကရက် မီးခိုးများ ဒဏ်ကြောင့် ညို့မှိုင်းလျက် ရှိသည်။ တရားရုံး စာရေးများနှင့် မင်းစေများကို ပေးရသည့် ဆေးလိပ်ဖိုးမှာလည်း နည်းတော့မည် မဟုတ်ပါချေ။

"ဆေးလိပ် မီးခိုးနံ့တွေကတော့ ကင်ဆာ စက်ရုံကြီး ကျနေတာပဲ"

ခရစ်က ပြောသည်။

"အမှန်ပါပဲရှင်၊ အဘက်ဘက်ကပဲပေါ့"

လော်ရာက ပြုံးလဲ့ကာ ပြန်ပြောသည်။

တရားရုံး အမှတ် (၄၀၅) ကို သူတို့ တွေ့ရှိသည်။ တံခါးထက်တွင် သပ်ရပ်စွာ ချိတ်ထားသော ဆိုင်းဘုတ်ကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် သည်အမှုတွင် တရားသူကြီး တီမိုတီ ဗင်နွန်က ဥက္ကဋ္ဌ အဖြစ် ဆောင်ရွက်မည်ကို သူတို့ သိရှိကြရသည်။ သူတို့နှစ်ယောက် ရုံးခန်းတွင်းသို့ ဝင်ရောက် သွားသောအခါ ဂျူရီလူကြီးများ နေရာအနီးတွင် တူညီဝတ်စုံ ဝတ် ရုံးစာရေး နှစ်ဦး ပျင်းပျင်းရိရိ ရှိနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

ကရပ်ထရီး ရောက်ရှိလာသည်။ သူက အဆိုပါ စာရေး နှစ်ယောက်ကို ရင်းရင်းနှီးနှီး ပြောဆို ဆက်ဆံသည်။

တရားပြိုင် ပုဂ္ဂိုလ်များ ကိုယ့်နေရာတွင် ထိုင်ကြသည်။ လာရောက် နားထောင်သူများ အနည်းငယ်သာ ရှိသည်။ ခရစ်နှင့် လော်ရာတို့သည် သူတို့အတွက် သတ်မှတ်ထားသော စားပွဲ၏ တဖက်ထိပ်တွင် ထိုင်ကြသည်။ မိုက် ဆိုဗိုအတွက် သတ်မှတ် ကုလားထိုင်မှာ လစ်ဟာလျက် ရှိသည်။ ဆရာဝန်ကြီးသည် သူ ထွက်ဆိုရမည့်နေ့တွင်မှ လာရောက်မည် ဖြစ်သည်။ ကျန်သည့် နေ့ရက်များတွင်ကား သူသည် ဆေးရုံလုပ်ငန်းများကို မပျက်မကွက် ဆက်လက် လုပ်ဆောင် နေမည် ဖြစ်သည်။

တရားလိုအတွက် သတ်မှတ်ထားသော စားပွဲတွင်ကား ဝီလီယံ ဟိန်ဖယ်ဒင်နှင့် လက်ထောက် ရှေ့နေ တဦးသာ ရှိနေသည်။ ရုံးစာရေး တဦးက ယာယီ ဂျူရီလူကြီး သုံးဆယ်ကို ခေါ်ဆောင်လာပြီး မိနစ်အနည်းငယ် ကြာသောအချိန်တွင်မှ ရုံးခန်း အပြင်ဘက်ဆီမှ ရုတ်ရုတ်သဲသဲ လှုပ်ရှားမှုများကို တွေ့မြင်ရသည်။ ဂျွန် စတူးဝပ် ရေးနိုး ရောက်ရှိလာခြင်း ဖြစ်သည်။

"လူကြီးမင်းများ ခင်ဗျာ၊ အခုအချိန်ဟာ တခုခုကို ပြောဖို့ စောနေပါသေးတယ်၊ အချိန်ကျတဲ့ အခါမှာ ကျွန်တော်ဟာ ရေငုံ နှုတ်ပိတ်ပြီး မနေပါဘူး"

သူက သူ့နောက်ဘက်မှ သတင်းထောက်များကို လှည့်ပြီး ပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် ရေးနိုးသည် ခုံတန်းများ အကြားရှိ မင်းလမ်းအတိုင်း ရဲရင့်စွာ

လျှောက်ဝင်လာသည်။ သူ့နောက်တွင် နက်ပြာရောင် ဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထားသော လူ သေးသေးငယ်ငယ် တယောက် ပါရှိလာသည်။ ထိုလူသည် ကိုင်းမပါသော မျက်မှန်ကို တပ်ဆင်ထားသဖြင့် ပို၍ပင် အဟန့်သေး နေတော့သည်။ ထိုလူသည် ဟိန်ဖယ်ဒင်နှင့် လက်ဆွဲ နှုတ်ဆက်ပြီးနောက် တရားခံစားပွဲဘက်သို့ ကူးလာသည်။ ကရပ်ထရီးနှင့် ဝေါလားတို့ကို လက်ဆွဲ နှုတ်ဆက်သည်။

"ဒေါက်တာ ဂရန့်၊ မစ္စ ဝင်းတား၊ ဒါကတော့ ဟယ်ရီ ဖရန်ကလင်"

ကရပ်ထရီးက မိတ်ဆက်ပေးသည်။

ခရစ်သည် လူ သေးသေးကလေးကို လက်ဆွဲ နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။ သူ့လက်များ နူးညံ့ ပျော့ပျောင်းလှသည်။

ဖရန်ကလင် သူ့စားပွဲသို့ ပြန်သွားသည်။ ဂျွန် ရေးနိုးသည် လက်တင် ကုလားထိုင်တွင် ထိုင်လျက် ရုံးခန်းကို ကြည့်ရှုလျက် ရှိသည်။ သူ၏ မျက်လုံးများသည် ခရစ် ဂရန့်ကို ဖြတ်ကျော်သွားသည်။ တစုံတရာ မှတ်မိသိရှိဟန်ကို မပြချေ။ ခရစ် ဂရန့်သည် လုံးဝ မရှိသည့် အလားပင် ဖြစ်သည်။ ရေးနိုး၏ စိတ်ထဲတွင် သူ့ကို လုံးဝ သုတ်သင်ပြီးဟန်ပင်တည်း။

ရုံးစာရေးက အားလုံး တိတ်ရန် ပြောလိုက်သည်။

"အားလုံး မတ်တတ်ရပ်ကြပါ" ဟု ရုံးစာရေးက အမိန့်ပေးလိုက်ချိန်တွင် တရားသူကြီး၏ အခန်းတံခါး ပွင့်လာသည်။

ဂုဏ်သရေရှိ တရားသူကြီးမင်း တီမိုတီ ဗင်နွန် ရုံးတော်အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာသည်။ တရားသူကြီးသည် အရပ်မြင့်မြင့် ပိန်ပိန်ပါးပါး၊ ခန့်ခန့်ချောချော ဖြစ်သည်။

ဗင်နွန်သည် နောက်မြင့် ကုလားထိုင်ကြီးတွင် ထိုင်လိုက်ပြီးနောက် နှစ်ဖက် ရှေ့နေများကို ပြုံးပြီး နှုတ်ဆက်သည်။ ထို့နောက် သူသည် ရှေ့ဖတ်စာရေးကို ဂျူရီလူကြီးများ ရွေးချယ်ရန် အမိန့်ပေးသည်။

ရှေ့ဖတ် စာရေးက ဂျူရီလူကြီးများ၏ အမည်ကို တဦးချင်း ကြေညာကာ ခေါ်သည်။ ဂျူရီလူကြီးများ သတ်မှတ်ထားသောနေရာတွင် နေရာယူရသည်။ စာရေးသည် ဂျူရီလူကြီး အမျိုးသား အမျိုးသမီး ဆယ့်လေးဦးတို့၏ အမည်ကို ကြေညာပြီးသောအခါ ၎င်းတို့အကြောင်း ဖော်ပြထားသော ကတ်ပြားများကို အစီအစဉ် ပြုလုပ်ပြီး ဟယ်ရီ ဖရန်ကလင်၏ လက်သို့ ပေးအပ်သည်။

ဖရန်ကလင်သည် ဂျူရီလူကြီးများ၏ သီးသန့်နေရာ လက်ရန်းတန်းကို

ရပ်မိလျက် အသံ တိုးတိုးညင်းညင်းဖြင့် ပြောဆိုလျက် ရှိသည်။ သူ့အသံ တိုးညင်းစွာဖြင့် သူ ဘာပြောနေသည်ကို ခရစ် မကြားရသလောက်ပင် ဖြစ်သည်။ ဖရန်ကလင် မေးသည့် မေးခွန်းများကို ယာယီ ဂျူရီလူကြီးများက ဖြေလျက် ရှိကြသည်။ ဖရန်ကလင်သည် နှစ်ဖက် တရားပြိုင်များကိုလည်း မိတ်ဆက်ပေးသည်။

ယာယီ ဂျူရီလူကြီးများသည် နှစ်ဖက် တရားပြိုင်များနှင့်သော်လည်းကောင်း၊ နှစ်ဖက် ရှေ့နေများနှင့်သော် လည်းကောင်း ပုဂ္ဂိုလ်ချင်း သိကျွမ်းရင်းနှီးမှု မရှိကြောင်း သေချာသောအခါ သူသည် ယာယီ ဂျူရီလူကြီး တဦးချင်းကို စစ်ဆေး မေးမြန်းသည်။ ဖရန်ကလင်သည် တယောက်ပြီး တယောက်ကို ပယ်ချလျက် ရှိသည်။ အထူးသဖြင့် ဆေးလောကနှင့် အဆက်အသွယ် ရှိသူများကို ဂျူရီလူကြီးအဖြစ်မှ ဖယ်ရှားပစ်နေသည်။

ဂျူရီလူကြီး တယောက် ထွက်သွားပြီးနောက် သူ့နေရာတွင် အခြား ဂျူရီလူကြီး တယောက် ရောက်ရှိလာသည်။ ထိုအစီအစဉ် ကြာညောင်းလာသောအခါ ခရစ်သည် စိတ်ဝင်စားခြင်း လျော့ပါးလာတော့သည်။ တရားရုံး ကိစ္စသည် အင်မတန် ပျင်းစရာ ကောင်းသော ကိစ္စတခုဟု ထင်မှတ်လာမိတော့သည်။ သူသည် ကုလားထိုင်တွင် တဖြည်းထက် တဖြည်း လျော့လျဲ သွားနေသလောက် လော်ရာကား စိတ်ဝင်စားစွာ နားစိုက်လျက် ရှိချေသည်။

နေ့ခင်း ရပ်နားသောအချိန်သို့ ရောက်ရှိသောအခါမှပင် ခရစ် စိတ်ချမ်းသာသွားပြီး ခြေညောင်း လက်ဆန့် ပြုလုပ်သည်။ သို့သော် လော်ရာသည် အခန်းတွင်းမှ ရုတ်တရက် ထွက်ခွာရန် ဆန္ဒမရှိဘဲ ဖြစ်နေသည်။ သူမက အခြားသူများ အားလုံး ထွက်သွားသည်အထိပင် ထိုင်လျက် ရှိသည်။ နောက်ဆုံးတွင် တရားရုံးခန်းမအတွင်း၌ သူတို့ချည်းသာ ကျန်ရစ်တော့သည်။

"ဖရန်ကလင်ဟာ ရှေ့နေခကို နေ့တွက်နဲ့ ရတယ် ထင်တယ်"

ခရစ်က ပြောလိုက်သည်။

"အဲဒီလို မပြောနဲ့၊ သူ ဘာလုပ်နေတယ်ဆိုတာ အစ်ကို သိသလား"

လော်ရာက ခပ်ပြတ်ပြတ် ပြန်ပြောသည်။

"လူတွေ အားလုံး ပျင်းပြီး သေကုန်အောင် လုပ်နေတာပဲ"

"သူက ဂျူရီအဖွဲ့ထဲမှာ လူမည်းတွေ မပါအောင် တဖြည်းဖြည်းချင်းနဲ့ စနစ်တကျ ဖြုတ်ထုတ်ပစ် နေတာပဲ၊ သူလုပ်တာကို လူတွေ မသိအောင် လူဖြူတချို့ကိုလဲ ဖြုတ်ပစ်တယ်ပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ ရှင်းနေတာတခုကတော့

ဂျူရီအဖွဲ့ထဲမှာ လူမည်းတယောက်မှ မပါစေချင်တာ သူ့ကြံရွယ်ချက်ပဲ”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ညီမလဲ အဲဒါ စဉ်းစားနေတာပဲ၊ အမှုထဲမှာ အကျုံးဝင်နေတဲ့ ဆရာဝန်တွေဟာ တယောက်မှ လူမည်း မဟုတ်ဘူး”

“အဲဒါဆို ဘာဖြစ်လို့ သူ ဒီလို လုပ်ရသလဲ”

“လူဖြူ ဂျူရီလူကြီးတွေဟာ လူနေမှု အဆင့်အတန်း မြင့်တဲ့အတွက် လျော်ကြေးငွေ များများ ဆုံးဖြတ်လေ့ ရှိတယ်လို့ အချို့ရှေ့နေတွေက ယူဆကြတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အခုပွဲမှာ ငွေက အဓိက မဟုတ်ဘူး၊ ရေးနိုးအနေနဲ့ ငါးဒေါ်လာပဲ ရရ ဒေါ်လာငါးသန်းပဲ ရရ ဘာမှ အကြောင်း မထူးဘူး”

“ဖရန်ကလင်အတွက်ကော အကြောင်း မထူးဘူးလား”

“ထုံးစံအတိုင်းဆိုရင်တော့ သူဟာ ရာခိုင်နှုန်းနဲ့ ရတာပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ဒီအမှုမှာတော့ သူ့ကို ရှေ့နေခ ငွေတွေ ပုံပေးထားတာပဲ၊ နောက်ပြီးတော့ အမှုဆိုင်ရတဲ့ နေ့မှာလဲ တနေ့ကို ဒေါ်လာနှစ်ထောင် ပေးထားတယ်၊ အဲဒီတော့ သူဟာ လျော်ကြေးငွေ များများရရေးကို ဘယ်နည်းနဲ့မှ အာရုံပြုမှာ မဟုတ်ဘူး၊ အင်းလေ ဘာဆိုတာ ညီမတို့ သိရမှာပေါ့၊ အချိန်တန်တော့ သိရမှာပေါ့၊ လာ တခုခု သွားစားကြရအောင်”

ညနေပိုင်းအချိန်မှာလည်း ပျင်းရိ ငြီးငွေ့ဖွယ်ရာပင် ဖြစ်သည်။ ဖရန်ကလင်သည် ဂျူရီလူကြီး များကို တိုးတိုးညင်းညင်း မေးမြန်းလျက် ရှိသည်။ တရားသူကြီး ဗင်နွန်သည် တခြား အမှုတွဲများကို ဖတ်နေသည်။ ကရပ်ထရီးက တစုံတရာ ကန့်ကွက်သောအခါတွင်မှ သူ အဆုံးအဖြတ် ပေးသည်။ ထိုအခါတွင်လည်း ဖရန်ကလင်ကို အနိုင်ပေးသည်က များသည်။

ဖရန်ကလင်သည် လူမည်း ဂျူရီလူကြီးများကို ဖြုတ်ထုတ်ပစ်နေကြောင်း ကရပ်ထရီးကို လော်ရာက ပြောသောအခါ ကရပ်ထရီးက အလေးအနက် မထားဟန်ဖြင့် ပခုံးတွန့်ပြသည်။

ဖရန်ကလင် ပြီးသွားသောအခါ ကရပ်ထရီး၏အလှည့် ရောက်လာသည်။ သူသည် အာမခံကုမ္ပဏီ ရှေ့နေတဦး ဖြစ်သည်နှင့်အညီ ယခင်အမှု ဖြစ်ပွားခဲ့ဖူးသော ဂျူရီလူကြီးများ အားလုံးကို ဖယ်ထုတ်သည်။ ရှေ့နေ တဦးဦးနှင့် နီးစပ်သူများကို ဖယ်ရှားသည်။ ထို့နောက် အလုပ် မရှိသူများကို ဖြုတ်ပစ်ပြီး လုပ်ငန်းရှင်များကိုသာ ပါဝင်စေသည်။ သူ၏အယူအဆက လုပ်ငန်းရှင်များသည် ငွေကို တန်ဖိုးထားသဖြင့် လျော်ကြေးငွေ နည်းနည်းကိုသာ ဆုံးဖြတ်လိမ့် မည်ဟု ဖြစ်၏။ ထို့အပြင်

သူသည်လည်း ဖရန်ကလင်နည်းတူပင် လူမည်းများကို ဖြုတ်ထုတ်ပစ်လျက် ရှိတော့သည်။

နောက်တနေ့ နံနက်တွင်ကား တရားသူကြီး ဗင်နွန်သည် စိတ်မရှည်တော့။

“ရိုးသားတဲ့ နိုင်ငံသား ဆယ့်နှစ်ယောက်ဆိုရင် ဘယ်သူတွေပဲဖြစ်ဖြစ် ဂျူရီအဖွဲ့ကို ဖွဲ့စည်းနိုင် ပါတယ်၊ လူကြီးမင်းများ သိပ်ပြီး စိစစ်မနေကြပါနဲ့”

ထိုနေ့ ညနေပိုင်းတွင် ဖရန်ကလင်နှင့် ကရပ်ထရီးတို့သည် ဂျူရီလူကြီး ဆယ့်နှစ်ဦးနှင့် အရန် နှစ်ဦးတို့ကို သဘော တူညီမှု ရရှိကြသည်။

ဂျူရီလူကြီး ဆယ့်လေးဦးအနက် ဆယ့်သုံးဦးသည် လူဖြူများဖြစ်ပြီး တဦးသာလျှင် လူမည်း ဖြစ်သည်။ လူဖြူ ဆယ့်သုံးယောက်အနက် ကိုးယောက်မှာ အမျိုးသမီးများ ဖြစ်ပြီး လေးယောက်မှာ အမျိုးသားများ ဖြစ်ကြသည်။ တဦးတည်းသော လူမည်းသည် အမျိုးသမီး ဖြစ်ပြီး အရန် ဂျူရီလူကြီး ဖြစ်တော့သည်။ သို့ဖြင့် ဟယ်ရီ ဖရန်ကလင်၏ မဟာဗျူဟာသည် ဘာပဲဖြစ်စေ သူ ရည်မှန်းသည့်အတိုင်း လူဖြူ ဂျူရီလူကြီး ဆယ့်နှစ်ဦးကိုကား ရရှိအောင် စွမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့ပေသည်။

တရားသူကြီး ဗင်နွန်သည် ရွေးချယ်ခံရသော ဂျူရီလူကြီး ဆယ့်လေးဦးကို ကျမ်းသစ္စာ ကျိန်ဆိုစေပြီးနောက် နောက်တနေ့ နံနက် ရုံးဖွင့်သည်နှင့် တပြိုင်နက် တရားလိုဘက်မှ စတင် လျှောက်ထားနိုင်ရန် ဖရန်ကလင်ကို အမိန့်ပေးသည်။

※※※

နံနက် ဆယ်နာရီ ထိုးသည်နှင့် တပြိုင်နက် ရုပ်အင်္ကျီအဖြူ ဘောင်းဘီအပြာ၊ ကုတ်အင်္ကျီအပြာ၊ ငါးရှဉ့်သွေးရောင် လည်စည်းတို့ကို ဝတ်စားထားသော ဟယ်ရီ ဖရန်ကလင်သည် သူ၏ လျှောက်လဲမှုကို စတင်လေတော့သည်။ သူသည် ဂျူရီလူကြီးများ နေရာသို့ ချဉ်းကပ်သွားပြီး လက်ရန်းပေါ်တွင် လက်တင်ကာ တိုးညင်းစွာ ပြောကြားလေသည်။ သူ့အသံ တိုးညင်းလှသဖြင့် တရားသူကြီး ဗင်နွန်သည်ပင်လျှင် ရှေ့သို့ ကိုင်းငိုက်ပြီး နားရွက်၏ နောက်တွင် လက်ကာကာ နားထောင်ရလေသည်။

“အမျိုးသမီးများနဲ့ လူကြီးမင်းများ ခင်ဗျား၊ အခု ရှိနေတဲ့ ဂျူရီလူကြီးတွေအနက်က တချို့ဟာ အလျင်ကလဲ ဂျူရီလူကြီးအဖွဲ့မှာ ပါဝင်ခဲ့ကြဖူးပါလိမ့်မယ်၊ ဒါပေမဲ့ အခုလို အမှုကြီးမျိုးမှာတော့ ဘယ်သူမှ ပါဝင်ခဲ့ဖူးမှာ မဟုတ်ပါဘူး၊ အမျိုးသမီးများနဲ့ လူကြီးမင်းများတော့ မပြောတတ်ဘူး၊ ကျွန်တော့်အဖို့တော့ လူတယောက် လက်တဖက် ခြေတဖက် ဆုံးရှုံးရတာဟာ

အင်မတန် ထိတ်လန့် ကြောက်ရွံ့ဖွယ်ရာ ကောင်းပါတယ်၊ အဲဒီတော့ မွေးကင်းစ ကလေးတယောက် လူ့လောကထဲ ရောက်လာပြီး နာရီပိုင်းအတွင်းမှာ ဆရာဝန် တယောက်ရဲ့ ပေါ့လျော့မှုကြောင့် သူ့ရဲ့ဦးနှောက် ထိခိုက် ပျက်စီးသွားရတာကို လူကြီးမင်းတို့ ဘယ်လို ပြောကြမလဲ”

သူ ခေတ္တမျှ ရပ်နားလိုက်သည်။ သည်အမှု အကြောင်းကို ရုတ်တရက် ဆက်ပြီး မပြောနိုင်သည့် အလား ဖြစ်သည်။ အတန်ငယ်ကြာမှ

“အခု ကျွန်တော်တို့ ကြုံတွေ့ နေရတာဟာ အဲဒီ အမှုမျိုးပါပဲ၊ မစ္စတာ လောရင့် ဆင်ပဆန်နဲ့ သူ့ ဇနီးမှာ ပုံမှန် ကလေးငယ် တဦး မွေးဖွားခဲ့တယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ သိရပါတယ်၊ မွေးဖွားတဲ့ နေရာမှာ ရက်အနည်းငယ် စောပြီး အနည်းငယ် ခက်ခဲပေမယ့် ကလေးဟာ ကောင်းစွာ ကျန်းမာပါတယ်၊ ဒါနဲ့ ပတ်သက်လို့ သားဖွားဆရာဝန်ရဲ့ အစစ်ခံချက်ကို လူကြီးမင်းတို့ ကြားကြရပါမယ်၊ မွေးဖွားပြီးတဲ့နောက်ပိုင်းမှာ ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ အခြေအနေအရ ကလေးကို ဆက်လက် ကုသဖို့ အကြောင်း ပေါ်လာပါတယ်၊ ဒီနေရာမှာလဲ ထင်ရှား ကျော်ကြားတဲ့ ဆရာဝန်ကြီး နှစ်ယောက်က ကလေးရဲ့ အခြေအနေနဲ့ ဘယ်ပုံ ဘယ်နည်း ကုသဖို့ လိုအပ်တယ် ဆိုတာကို အစစ်ခံကြပါလိမ့်မယ်၊ ကလေးငယ် ဘေးဘယာ ကင်းဝေးစေရေး ကလေးနဲ့ မိဘများ စိတ်ချ ယုံကြည်စေရေးအတွက် ကလေးကို မက်ထရိုပိုလီတန် ဆေးရုံကြီးကို လွှဲပြောင်း ပေးအပ်ပါတယ်၊ ဆရာဝန်ကြီး ဒေါက်တာ ဆိုဗိုရဲ့လက်ကို အပ်နှံကြပါတယ်၊ ဒီနေရာမှာ ဒေါက်တာ ဆိုဗိုက တဖန် ကလေးငယ်ကို ဒေါက်တာ ခရစ်တိုဖာ ဂရန့်ရဲ့လက်ကို လွှဲအပ်ပါတယ်၊ ဒေါက်တာ ဂရန့်ဟာ အခုအမှုမှာ တရားခံ တယောက်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်”

ဖရန်ကလင်က ခရစ်ဘက်သို့ မသိမသာ လှည့်ကြည့်ကာ ဂျူရီလူကြီးများ၏ အကြည့်ကို လမ်းညွှန်ပေးလိုက်သည်။ ပြီးမှ သူ ဆက်ပြောသည်။

”အဲဒီအခါမှာ ကလေးငယ်ကို ကုထုံးနည်း တခုနဲ့ ကုသခဲ့ပါတယ်၊ အဲဒီ ကုထုံးနည်းဟာ အခု ဒီနေရာမှာ ကျွန်တော် ပြောမပြတတ်အောင် ရှုပ်ထွေးလှပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အဲဒီ ကုထုံးနည်းရဲ့ အကျိုး သက်ရောက်မှုကတော့ ကလေးငယ်ရဲ့ ဦးနှောက် ပျက်ယွင်းသွားစေတာပါပဲ၊ ဒီအချက်နဲ့ ပတ်သက်လို့ အထောက်အထား ရရှိအောင် အင်မတန် ထင်ရှားတဲ့ ဆရာဝန်ကြီးတွေကို သက်သေအဖြစ် ကျွန်တော် တင်ပြသွားပါ့မယ်၊ နောက်ပြီးတော့ ကလေးငယ် လတ်တလော ဒုက္ခရောက် ခံစားနေရတဲ့အဖြစ်ကို သက်သေခံမယ့် ဆရာဝန်ကြီးတွေကိုလဲ ကျွန်တော်တို့ ဘက်က တင်ပြသွားပါ့မယ်။

“အခုလို ပျက်စီး ချွတ်ယွင်းသွားရတဲ့အတွက် ကလေးငယ်ကိုသော် လည်းကောင်း၊ ကလေးရဲ့ မိဘတွေကိုသော် လည်းကောင်း ငွေကြေးပမာဏ

ဘယ်လောက်ပဲ ပေးလျော်စေကာမူ မကျေနိုင်သော်လဲ ငွေကြေးပမာဏ များပြားစွာ ပေးလျော်စေခြင်းအားဖြင့် နောက်နောင်မှာ ဆေးရုံတွေနဲ့ ဆရာဝန်တွေဟာ သူတို့ရဲ့လူနာတွေကို အထူး သတိထား ဂရုစိုက်ပြီး ကုသကြ ပါလိမ့်မယ်”

ဖရန်ကလင်သည် ခေတ္တမျှ တုံ့ဆိုင်းနေသည်။ ဂျူရီလူကြီးများနှင့် စျေးစကား ပြောနေသည့် အလား ဖြစ်သည်။ ပြီးမှ သူ့ စားပွဲသို့ ပြန်လျှောက်သွားသည်။

“မစ္စတာ ကရပ်ထရီး”

တရားသူကြီး ဗင်နွန်က တရားခံ ရှေ့နေကို အဖွင့်ပဏာမ လျှောက်ထားရန် ဖိတ်ခေါ်လိုက်သည်။

ကရပ်ထရီးသည် မတ်တတ် စန့်စန့်ကြီး ထရပ်လိုက်ပြီးနောက် ဂျူရီလူကြီးများ ရှိရာသို့ လျှောက်သွားသည်။ ဖရန်ကလင်က သေးငယ်ပြီး အသံ တိုးညင်းသလောက် ကရပ်ထရီးက ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည် ကြီးမားပြီး အသံလည်း ဟိန်းနေသည်။ သူသည် ဖရန်ကလင်နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်ရန် အားထုတ်သည် ဖြစ်စေ မထုတ်သည် ဖြစ်စေ အောင်မြင်မှု ရသည်ကား အမှန်ပင် ဖြစ်သည်။ ဂျူရီလူကြီးများ ခါးဆန့်လိုက်ကြပြီး စိတ်ဝင်စားစွာ နားထောင်ကြသည်။

ကရပ်ထရီးသည် ကံမကောင်း အကြောင်းမလှသော ကလေးငယ်ကလေးအတွက် စိတ်မကောင်း ကြောင်းမှ စတင်သည်။ သို့သော် ကလေးငယ်ကလေး ယင်းသို့ဖြစ်သည်မှာ ဆေးရုံကြီး၏ တာဝန် မဟုတ်ကြောင်း ဂျူရီလူကြီးများကို သူ ရှင်းပြသည်။ ကလေးငယ်ကလေး ဦးနှောက် ချွတ်ယွင်း ရသည်မှာ မည်သူ၏အပြစ်မှ မဟုတ်ကြောင်း၊ ရံဖန်ရံခါတွင် ဤကဲ့သို့သော ကြေကွဲ ဝမ်းနည်းဖွယ်ရာအဖြစ်များသည် သဘာဝတရား၏ ဆိုးရွားသော ကံကြမ္မာများသာ ဖြစ်ကြောင်း ပြောဆိုသည်။ ကံမကောင်း အကြောင်းမလှသော ကလေးငယ်ကလေးအား ကုသခဲ့သော ကုထုံးနည်းသည် အများလက်ခံထားသော ကုထုံးနည်းဖြစ်ပြီး ယင်း ကုထုံးနည်းအရ စနစ်တကျ ကောင်းမွန်စွာ ကုသခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်းကို ထင်ရှား ကျော်ကြားသော ဆရာဝန်ကြီးများမှ တဆင့် သူ သက်သေပြမည် ဖြစ်ကြောင်း ပြောကြားသည်။ သို့ဖြင့် ဤအဖြစ်အပျက်နှင့် ပတ်သက်ပြီး ဆေးရုံကြီးကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဆရာဝန်များကိုသော်လည်းကောင်း တစုံတရာ အပြစ်တင်ဖွယ်ရာ မရှိကြောင်း ချေပ ပြောဆိုသွားသည်။

ကရပ်ထရီး၏ ပြောကြားချက် သည်မှာတင် ပြီးဆုံးသွားသည်။ သူ ရှေ့ဆက်ပြီး မပြောတော့ပါ။ သက်သေ အထောက်အထားများ ပြရမည်မှာ တရားလိုဘက်ကသာ ဖြစ်သဖြင့် သူသည် လိုအပ်သည်ထက် ပိုပြီး မပြောဆိုမိစေရန် သတိထားခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ သူ၏ ပြောကြားချက်ကို လော်ရာကပင်လျှင်

ကောင်းမွန်သော အဖွင့် လျှောက်လဲချက်ဟု မှတ်ယူလိုက်သည်။

ကရပ်ထရီး စားပွဲတွင် ထိုင်မိလျှင် ဖရန်ကလင်သည် သူ၏ ပဏာမလုပ်ငန်းကို စတင်သည်။ ပထမဆုံး သူ တင်ပြသော သက်သေမှာ ဒေါက်တာ မစ်ချဲ ဖြစ်သည်။ ဒေါက်တာ မစ်ချဲသည် မစ္စက် ဆင်ပဆန် ကိုယ်ဝန် စတင် ရှိစဉ်ကတည်းက ကြည့်ရှု စောင့်ရှောက်ခဲ့ရသော ဆရာဝန်ကြီး ဖြစ်သည်။ ထင်ရှား ကျော်ကြားသော ဆရာဝန်ကြီးသည် သူ့အား မေးမြန်းသော မေးခွန်းများကို ကောင်းမွန်စွာ ဖြေဆိုသည်။

ဖရန်ကလင်သည် ဒေါက်တာ မစ်ချဲ၏ သမနိသက် ရှည်ကြာပြီ ဖြစ်သော ဆရာဝန်ဘဝကို ပေါ်လွင်အောင် ဦးဆောင်ပြီး မေးမြန်းသွားသည်။ ဆေးကျောင်းသားဘဝမှ စတင်သည်။ ဆေးကျောင်းတွင် အမှတ်ကောင်းခဲ့ပုံများ၊ ထို့နောက် အလုပ်သင် ဆရာဝန်ဘဝ၊ လက်ထောက် ဆရာဝန်ဘဝ၊ ဆေးရုံကိစ္စ အဝဝ သူ ပါဝင် ဆောင်ရွက်ခဲ့ပုံများ၊ အမှုဆောင်အဖြစ် သူ ပါဝင်သော မြို့နယ်နှင့် နိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ အဖွဲ့အစည်းများ၊ ထိုအထဲတွင် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု ဆရာဝန်များ အသင်းနှင့် နိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ သားဖွားဆရာဝန်များ အဖွဲ့တို့ ပါဝင်သည်။ သားဖွားဆရာဝန်များ အဖွဲ့တွင် သူသည် ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ နှစ်ကြိမ် ဖြစ်ခဲ့ပြီး၊ ဥက္ကဋ္ဌ တကြိမ် ဖြစ်ခဲ့သည်။ ဤဆရာဝန်ကြီးသည် ဆေးပညာကို အထူး ကျွမ်းကျင်စွာ လေ့လာ တတ်မြောက်ခဲ့ပြီး အင်မတန်မှ ထင်ရှား ကျော်ကြားလှကြောင်းကို ပေါ်လွင်အောင် ဖရန်ကလင်သည် တဖြည်းဖြည်း မှုဦးပြီး အချက်ကျကျ ဖော်ဆောင်လျက် ရှိသည်။ နောက်ဆုံးတွင်မှ ဒေါက်တာ မစ်ချဲနှင့် ပတ်ကဆိုက် ဆေးရုံ ပေါင်းဖက်လာသည်မှာ ကြာမြင့်လှပြီ ဖြစ်ကြောင်းကို ထုတ်ဖော်ပြသသည်။

သူ တင်ပြသော သက်သေသည် ဆေးလောကတွင် အထူး အရာရောက်သူ တဦး ဖြစ်ကြောင်း ဂျူရီလူကြီးများ၏ စိတ်တွင် စွဲလောက်သောအခါတွင်မှ ဖရန်ကလင်သည် သူ မေးလိုသော မေးခွန်းများကို စတင် မေးမြန်းလေတော့သည်။

"ဆရာကြီးများ ခင်ဗျား၊ ကျေးဇူးပြုပြီး ဆရာကြီးနဲ့ မစ္စက် ဆင်ပဆန်တို့ ပထမဆုံးအကြိမ် စတင် ပတ်သက်ရပုံကို ဂျူရီလူကြီးများကို ပြောပြပေးပါ ခင်ဗျား"

ဒေါက်တာ မစ်ချဲသည် ဂျူရီလူကြီးများဘက်သို့ အနည်းငယ် စောင်းလှည့်လိုက်ပြီးနောက်

"လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်နှစ်က ဩဂုတ်လ ဆယ်ရက်နေ့မှာ ကျွန်တော့်ဆီကို မစ္စက် ဆင်ပဆန်ရဲ့ အဖေ ဖုန်းဆက်ပြီး သူ့သမီးကို ကြည့်ပေးဖို့ ပြောပါတယ်၊ မစ္စတာ ရေးနိုးဟာ နှစ်ပေါင်းများစွာ ပေါင်းသင်းလာတဲ့ မိတ်ဆွေဟောင်းကြီး တယောက် ဖြစ်တာမို့ ကျွန်တော်ဟာ အယ်လင် ဆင်ပဆန်ကို ချက်ချင်းပဲ ကြည့်ပေးခဲ့တယ်"

"အဲဒီနေ့မှာပဲလား"

"နောက်တနေ့မှာပါ"

"အဲဒီတော့"

"ကျွန်တော် သူ့ကို သေသေချာချာ စစ်ဆေး ကြည့်ပါတယ်၊ သူ့မှာ ကိုယ်ဝန် ရှိနေပြီဆိုတာ တွေ့ရပါတယ်"

"အဲဒီလို သိရတော့"

"လိုအပ်တဲ့ စစ်ဆေးမှုတွေ လုပ်ဖို့ သွေးနမူနာ ယူပါတယ်၊ နောက်ပြီးတော့ သူတို့လင်မယားကို ဝမ်းသာစကား ပြောပြီး ခေတ်ခွဲခန်း အစီရင်ခံစာတွေကို အိမ်ကနေ စောင့်ကြဖို့ ပြောပါတယ်"

"ဆရာကြီး ပြောတဲ့ ခေတ်ခွဲခန်း စစ်ဆေးမှုက ဘယ်လို အဖြေတွေများ ထွက်ပါသလဲ"

"အားလုံးဟာ ပုံမှန်တွေချည်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်၊ တခုပဲ ရှိပါတယ်။ မစ္စက် ဆင်ပဆန်ရဲ့ သွေးက အာရ်အိပ်ချ် နဂ္ဂတစ် ဖြစ်နေပါတယ်"

"အဲဒါ မကောင်းတဲ့ သဘောလား"

"လတ်တလော မကောင်းတာမျိုးတော့ မဟုတ်ပါဘူး"

မစ်ချဲ ဖြေသည်။

"အဲဒါကို ရှင်းပြပါလား ဒေါက်တာ"

ဆေးသိပ္ပံအကြောင်းကို ဘာမျှ နားမလည်ဟန်မျိုးဖြင့် ဖရန်ကလင် မေးသည်။

"ပြောရမယ်ဆိုရင် အာရ်အိပ်ချ် နဂ္ဂတစ် အမျိုးအစား သွေးရှိတဲ့ ကိုယ်ဝန်ဆောင် အမျိုးသမီး တယောက်ဟာ ဒုတိယမြောက် မွေးတဲ့ ကလေးမှာ ဘေးအန္တရာယ်တွေ ရှိနိုင်ပေမယ့် ပထမ ကိုယ်ဝန်မှာတော့ ဘာမှ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး၊ ဒီနေရာမှာပဲ တခု ထပ်ပြောရဦးမယ်၊ ဒုတိယမြောက် ကလေးတွေမှာ အန္တရာယ် ရှိခဲ့ဖူးတယ်လို့ ကျွန်တော် ပြောရမယ်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ အခုအခါမှာ ကျွန်တော်တို့ အခေါ်နဲ့ အာရ်အိပ်ချ် အိုဂမ်လို့ ခေါ်တဲ့ အရာဝတ္ထု တခု ဖြစ်ထွန်းလာတဲ့အတွက် ဒုတိယ ကလေးမှာ ဘေးအန္တရာယ် မရှိအောင် မိခင်ကို ပထမကလေး မွေးဖွားအပြီးမှာ ပြုစုကုသပေးနိုင်ပါတယ်"

“အဲဒီတော့ အခုမွေးတဲ့ ကလေးဟာ မစ္စက် ဆင်ပဆန် ပထမကလေး ဖြစ်နေတဲ့အတွက် မိခင်မှာ အာရ်အိပ်ချ် ပြဿနာ ရှိနေပေမယ့် ကလေးမှာ ဘာမှ အန္တရာယ် မရှိနိုင်ဘူးပေါ့၊ ဟုတ်လား”

ထိုအခါ ဒေါက်တာ မစ်ချဲသည် ဝတ်လုံတော်ရကြီး ဖရန်ကလင်ဘက်သို့ လှည့်လိုက်ပြီး သဘောမတူဟန်ဖြင့်

“ဒီလိုမျိုးတော့လဲ အတိအကျ မဟုတ်ပါဘူး”

“ဘာဖြစ်လို့ပါလဲ ခင်ဗျာ”

“ပြောရမယ်ဆိုရင်တော့ ရှင်းပြဖို့က တော်တော်ကလေး ရှုပ်နေပါတယ်”

ဒေါက်တာ မစ်ချဲသည် သူ့အား တစုံတယောက်က ညွှန်ကြားထားသည့်အလား ဆင်ခြေ့ရန်ရှောင် ပြောလိုက်သည်။

“ဂျူရီအဖွဲ့မှာ ပါဝင်တဲ့ လူကြီးမင်းများနဲ့ အမျိုးသမီးများဟာ ပညာတတ် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ ဖြစ်ကြတဲ့အတွက် ဒေါက်တာ ရှင်းပြတာကို နားလည်ကြမှာ ဖြစ်ပါတယ်”

ဖရန်ကလင်သည် ဂျူရီလူကြီးများကို တဖက်က မြှောက်ပင့်လိုက်ပြီး တဖက်ကလည်း ယခုပြောမည့် အကြောင်းအရာသည် ခက်ခဲ နက်နဲသော ဆေးပညာတရပ်အကြောင်း ပြဆိုကာ ဒေါက်တာ မစ်ချဲကို ရွက်ဖွင့်ပေးလိုက်သည်။

“ကျေးဇူးပြုပြီး ရှင်းပြပေးပါ ဆရာကြီး”

“ပထမဆုံး ပြောရမှာကတော့ အာရ်အိပ်ချ် နဂ္ဂတစ်ဆိုတဲ့ စကားလုံးရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ဟာ သူ့မှာ မူရင်းရှိတဲ့ အခြေအနေထက် ပိုပြီး ဆိုးရွားနေတယ်၊ ဒီကမ္ဘာကြီးမှာ ရှိတဲ့ လူသားအားလုံး အာရ်အိပ်ချ် နဂ္ဂတစ် ဖြစ်ရင် ဖြစ်မယ်၊ မဖြစ်ရင် ပေါ့ဇစ်တစ် ဖြစ်မယ်၊ ဒီနှစ်ခုရဲ့ အရည်အသွေးဟာ ဘာမှ မခြားနားဘူး၊ နဂ္ဂတစ်ဆိုတဲ့ သဘောက သွေးဆဲလ်နီထဲမှာ ပရိုတိန်း ဝတ္ထုပစ္စည်း တခု မရှိတာကို ပြောတာပဲ၊ ဒီပြဿနာက ဘယ်အချိန်ကျမှ အရေးကြီးလာသလဲ ဆိုရင် အာရ်အိပ်ချ် နဂ္ဂတစ် သွေးရှိတဲ့ အမျိုးသမီးတယောက် ကိုယ်ဝန်ရှိတဲ့အခါမှာ ကလေးက အာရ်အိပ်ချ် ပေါ့ဇစ်တစ် ဖြစ်နေခဲ့ရင်ပဲ”

ဒေါက်တာ မစ်ချဲသည် ကိုယ်ဝန်ဆောင် မိန်းကလေးအား ရှင်းပြနေသည့်အတိုင်းပင် ဂျူရီလူကြီးများအား ရှင်းပြလျက် ရှိသည်။

“ကိုယ်ဝန်ဆောင် မိခင်ဟာ ပထမ ကလေးကို ကိုယ်ဝန်ဆောင်တဲ့အချိန်မှာ အဲဒီကလေးရဲ့ အာရ်အိပ်ချ် ပေါ့ဇစ်တစ် သွေးတွေဟာ မိခင် သွေးကြောထဲကို

ရောက်သွားနိုင်တယ်၊ အဲဒီအခါမှာ မိခင်ရဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာက အဲဒီ အာရ်အိပ်ချ် ပေါ့ဇစ်တစ် သွေးတွေကို သူစိမ်းပြင်ပြင်အဖြစ် လက်ခံ သဘောထားပြီး ခုခံ တိုက်ခိုက်ဖို့အတွက် ပဋိပစ္စည်းတွေကို ထုတ်လုပ်လိမ့်မယ်၊ ဒါပေမဲ့ အဲဒီ ပဋိပစ္စည်းတွေဟာ ပထမ မွေးဖွားတဲ့ကလေးကိုတော့ ဘာမှ အန္တရာယ် မပေးနိုင်ဘူး၊ အဲ နောက် ကိုယ်ဝန်ဆောင်တဲ့ ကလေးတွေကျတော့ အဲဒီကလေးတွေဟာ အာရ်အိပ်ချ် ပေါ့ဇစ်တစ်တွေ ဖြစ်ခဲ့ရင် အဲဒီကလေးရဲ့သွေးဆဲလ်တွေကို တိုက်ခိုက်လိမ့်မယ်၊ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ချေမှုန်း ဖျက်ဆီးပစ်လိမ့်မယ်၊ သန္ဓေသားကာလမှာလဲ ဖြစ်နိုင်တယ်၊ မွေးဖွားပြီးတဲ့ နောက်ပိုင်းမှာလဲ ဖြစ်နိုင်တယ်”

“မွေးဖွားပြီးတဲ့ နောက်ပိုင်းမှာလဲ ဖြစ်နိုင်တယ်၊ ဟုတ်လား”

ဖရန်ကလင် မေးလိုက်သည်။

“မှန်ပါတယ်၊ မစ္စတာ ဖရန်ကလင်၊ ဒုတိယ အာရ်အိပ်ချ် ပေါ့ဇစ်တစ် ကလေးဟာ အရှင် မွေးလာခဲ့လို့ ရှိရင် သူဟာ အာရ်အိပ်ချ် သွေးပျက်ပျော် ဖြစ်နိုင်ပါတယ်"

“အဲဒီအတွက် ဆရာဝန်ကြီးတို့ဟာ ကိုယ်ဝန်ဆောင် အမျိုးသမီး တယောက်ကို ပေါ့ဇစ်တစ် အမျိုးအစားလား၊ နဂ္ဂတစ် အမျိုးအစားလားဆိုတာ သိရအောင် စစ်ဆေးဖို့ အထူး လိုအပ်တယ် ပေါ့”

“မှန်ပါတယ်”

“ဒီကလေးဟာ ပထမကလေး ဖြစ်ပြီး အာရ်အိပ်ချ် ပြဿနာ မရှိဘူး ဆိုရင်လဲ လိုအပ်တာပဲလား”

ဖရန်ကလင် စူးစိုက်လိုက်သည်။

“အာရ်အိပ်ချ် နဂ္ဂတစ် မိခင်တယောက်မှာ ဖြစ်နိုင်တဲ့ တခြား ပြဿနာ တခု ရှိနေပါသေးတယ်၊ ပထမဆုံး ကလေးပဲ ဖြစ်စေကာမူပေါ့”

ဖရန်ကလင်သည် ဤအချက်ကို ကြားသိလိုက်ရသောအခါ အထူးပင် အံ့အားသင့်သွားဟန် ပြလျက်

“စောစောက ဆရာကြီး ပြောတော့ ပထမ ကလေးဟာ အာရ်အိပ်ချ် ပြဿနာ မရှိနိုင်ဘူးဆို”

ဒေါက်တာ မစ်ချဲ ပြုံးလိုက်ပြီး

“ဒီပြဿနာဟာ ရှုပ်ထွေးတယ်လို့ လူကြီးမင်းကို ကျွန်တော်ပြောခဲ့ပါတယ်၊

မိခင်ရဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာထဲမှာ အာရ်အိပ်ချ် နဂ္ဂတစ် ပဋိပစ္စည်းတွေဟာ ပထမကလေး သန္ဓေ မတည်ခင် ကတည်းက ဖြစ်ပေါ်နေနိုင်တဲ့ အကြောင်းတခု ရှိနေပါတယ်”

ဖရန်ကလင်သည် ဂျူရီလူကြီးများနှင့် အလားတူစွာပင် အံ့သြမှုနှင့် စိတ်ဝင်စားမှုကို ပြလိုက်သည်။

ဒေါက်တာ မစ်ချဲ ဆက်ပြောသည်။

“မိခင်လောင်း တယောက်ဟာ တချိန်ချိန် တခါခါမှာ သွေးဖလှယ်ခဲ့ဖူးရင် အဲဒီသွေးဟာ အာရ်အိပ်ချ် ပေါ့ဇစ်တစ် ဖြစ်ခဲ့ရင် တုံ့ပြန်မှုဖြစ်ပြီး သူ့ကိုယ်ထဲမှာ ပဋိပစ္စည်းတွေ ထုတ်လုပ်လိမ့် မယ်၊ အဲဒီ ပဋိပစ္စည်းတွေက ပထမဆုံး ကလေးကို ထိခိုက်စေနိုင်တယ်”

“အဲဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး မစ္စက် ဆင်ပဆန်ကို ဒေါက်တာ စစ်ဆေးကြည့်ခဲ့ပါသလား”

“စစ်ဆေးပါတယ်၊ သူ့ကို သွေးဖလှယ်ဖူးလားလို့ မေးတော့ သူက သွေးမဖလှယ်ဖူးကြောင်း ပြောပါတယ်၊ သေချာအောင် သူ့ကို ကြည့်ရှုရတဲ့ ဆရာဝန်နဲ့ စစ်ကြည့်တော့လဲ သူ့မှာ သွေးဖလှယ်ဖူးစရာ ဘာအကြောင်းမှ မရှိတာကို တွေ့ရပါတယ်”

“နောက်ပြီးတော့ကော ဆရာ”

“သူ့သွေးကို ခေတ်ခွဲခန်း ပို့ပြီး တစ်တာ လီဗယ် (TITER LEVEL) စစ်ဆေး ကြည့်ပါတယ်”

“တစ်တာ လီဗယ်ဆိုတာ ဘာပါလဲ ဒေါက်တာ”

“သူ့သွေးထဲမှာ ပဋိပစ္စည်း ရှိခဲ့ရင် သိရအောင် စစ်ဆေးကြည့်တာပါ”

“မစ္စက် ဆင်ပဆန်ရဲ့ သွေးကို စစ်ဆေးကြည့်တော့ ဘာတွေ့ရပါသလဲ”

“မစ္စက် ဆင်ပဆန်ကို ကွန်းမ်စ် (COOMBS) လုပ်ကြည့်တော့ ဘာမှ စိုးရိမ်စရာ မရှိဘူးဆိုတာ တွေ့ရတယ်”

“ကွန်းမ်စ် ဆိုတာကတော့ ဘာပါလဲ ခင်ဗျာ”

ဖရန်ကလင် မေးသည်။

“အမျိုးသမီး တယောက်ရဲ့ သွေးမှာ ပဋိပစ္စည်း ရှိမရှိ စစ်ဆေးကြည့်တဲ့ နည်းတနည်းပါ”

ဒေါက်တာ မစ်ချဲ ရှင်းပြသည်။

“မစ္စက် ဆင်ပဆန်ရဲ့ သွေးကို ကွန်းမ်စ် စစ်ဆေးမှု လုပ်ကြည့်တော့ သူ့သွေးထဲမှာ ပထမ ကလေးကို ထိခိုက်နိုင်တဲ့ ပဋိပစ္စည်း ပြဿနာ မရှိဘူးဆိုတာ သေသေချာချာ သိရတာပေါ့၊ ဟုတ်လား”

ဖရန်ကလင်က သူ လိုချင်သောအချက်ကို သံမှိုစွဲလိုက်သည်။

“မှန်ပါတယ် ခင်ဗျာ”

“အဲဒီတော့ မစ္စက် ဆင်ပဆန်ရဲ့ ကိုယ်ဝန်ဟာ ပုံမှန် နေ့စေ့ လစေ့ပဲပေါ့”

“နေ့စေ့ လစေ့လို့တော့ မဆိုနိုင်ဘူး၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင် ရက်က ၃၇ ပတ် ဒါမှမဟုတ် ၃၈ ပတ် လောက်ပဲ ရှိတယ်၊ ဒါပေမဲ့ လမစေ့ မွေးဖွားခြင်းတော့လဲ မဟုတ်ဘူးပေါ့"

“ကလေးကို မွေးဖွားတဲအခါမှာ မွေးမွေးချင်း မွေးခန်းထဲမှာပဲ စစ်ဆေးမှု တခု လုပ်တယ် မဟုတ်လား”

ဖရန်ကလင် မေးလိုက်သည်။

“လုပ်ပါတယ်၊ အဲဒါကို အက်ပဂါ ရမှတ်လို့ ခေါ်ပါတယ်၊ ဒီနည်းကို စတင် တီထွင်တဲ့ အမျိုးသမီး ဆရာဝန်ကြီး ဒေါက်တာ အက်ပဂါကို အစွဲပြုပြီး မှည့်ထားတဲ့ နာမည်ပဲ”

မစ်ချဲ ရှင်းပြသည်။

“ဒီစစ်ဆေးမှုက ဘာကို စစ်ဆေးတာလဲ၊ ဒီစစ်ဆေးမှုကနေ ဘာကို ရရှိသလဲ”

“ကလေးရဲ့ နှလုံးခုန်နှုန်း၊ အသက်ရှူပုံ၊ အရောင်၊ တုံ့ပြန်ပုံနဲ့ ကြွက်သား တင်းအားတွေကို စစ်ဆေးပြီး အမှတ်ပေးပါတယ်၊ တမျိုးကို သုညကနေ နှစ်မှတ်အထိ ပေးပါတယ်၊ ရမှတ်ပေါင်း ခုနစ်မှတ်ကနေ ဆယ်မှတ်အထိ ရှိရင် အဲဒီကလေးကို ပုံမှန်လို့ သတ်မှတ်ပါတယ်”

“ဆင်ပဆန် ဘေဘီကို အက်ပဂါ စစ်ဆေးမှု လုပ်ကြည့်ပါသလား”

“အဲဒီ အချိန်တုန်းက အဲဒီမှာ ကျွန်တော် မရှိပါဘူး မစ္စတာ ဖရန်ကလင်”

“ဆရာကြီး အဲဒီမှာ မရှိဘူး၊ ဟုတ်လား”

ဖရန်ကလင် ပွဲတင်ထပ်သည်။

"မစ္စက် ဆင်ပဆန် မီးဖွားမယ့်အချိန်မှာ ကျွန်တော် တုပ်ကွေးမိပြီး နေမကောင်း ဖြစ်နေပါတယ်၊ မီးဖွားချိန်က အကြောင်းတွေကို အသေးစိတ် သိချင်ရင် ဒေါက်တာ ကိုးမင်းကို မေးကြည့်စေချင် ပါတယ်"

"ကျွန်တော် သဘောပေါက်ပြီ၊ ဆရာကြီးနဲ့ ဆင်ပဆန် မိသားစု နောက်ဆုံး ဆက်သွယ်မှုဟာ မစ္စက် ဆင်ပဆန် မီးမဖွားခင်အထိပဲပေါ့"

"မဟုတ်ပါဘူး၊ မီးဖွားပြီး တရက်ခွဲအကြာမှာ ဒေါက်တာ ကိုးမင်းဆီက ဖုန်း ကျွန်တော် ရပါတယ်၊ ကလေးငယ်ဟာ ဗီလီရူဗင်နှုန်း မြင့်တက်နေရုံတင် မကဘဲ ကွန်းမ်စ် လုပ်ကြည့်တဲ့အခါမှာလဲ အာရ်အိပ်ချ် ပြဿနာ ဖြစ်နေတာကို တွေ့ရတယ်၊ အဲဒီအတွက် ဒေါက်တာ ကိုးမင်းဟာ ကလေးကို မက်ထရိုပိုလီတန် ဆေးရုံကြီးကို လွှဲပေးချင်နေတယ်၊ အဲဒီမှာဆိုရင် ကလေးကို ပိုပြီး ဂရုတစိုက် ကုသနိုင်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အဲဒီကို လွှဲဖို့အတွက် ကျွန်တော့်ရဲ့ သဘောတူညီချက်ကို သူ လိုချင်နေပါတယ်"

"ဆရာကြီးက သဘောတူလိုက်သလား"

"ကံဆိုးချင်တော့ သဘောတူလိုက်မိပါတယ်"

ကရပ်ထရီး ထိုင်ရာမှ ရုတ်တရက် ထလိုက်ပြီး "ကံဆိုးချင်တော့" ဟူသော စကားလုံးကို ကန့်ကွက်လိုက်သည်။ တရားသူကြီး ဗင်နွန်က ထိုစကားလုံးကို ပယ်ဖျက်ရန် အမိန့်ပေး လိုက်သည်။

"ဆရာကြီး ခင်ဗျား၊ ကလေးငယ်ကို မက်ထရိုပိုလီတန် ဆေးရုံကြီးကို လွှဲပြောင်းပေးဖို့ ဒေါက်တာ ကိုးမင်းနဲ့ ဆရာကြီး သဘောတူလိုက်တဲ့အချိန်မှာ အဲဒီဆေးရုံကြီးက ဘယ်လိုမျိုး နည်းနဲ့ ကုသမယ်လို့ ဆရာကြီး စိတ်ထဲ ထင်ပါသလဲ"

"ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ သွေးဖလှယ်တဲ့ နည်းနဲ့"

ဒေါက်တာ မစ်ချဲ၏ စကား မဆုံးခင်တွင် ကရပ်ထရီး မတ်တတ်ရပ်လိုက်သည်။ ကရပ်ထရီး၏ ကန့်ကွက်ချက်မှာ ပိုင်နိုင် ခိုင်မာလှသဖြင့် တရားသူကြီးက သူ၏ ကန့်ကွက်ချက်ကို အသာပေး လိုက်သည်။

"လောလောဆယ်မှာတော့ ဒါလောက်နဲ့ပဲ တော်ပါပြီ ဆရာကြီး"

ဖရန်ကလင် ရောင့်ရဲလိုက်သည်။ သည့်ထက်ပိုပြီး သူ မရယူလိုပါ။ အလင်း ကုထုံးနည်းထက် သွေးဖလှယ်သည့် ကုထုံးနည်းက ပိုမို ကောင်းမွန်ကြောင်း သူ့ဘက်က သက်သေခံမည့် ပါရဂူကြီးတွေ အများကြီး ရှိနေပါသည်။ သို့ဖြင့်

ဒေါက်တာ မစ်ချဲကို ပြန်လှန် မေးခွန်းများ မေးနိုင်ရန်အတွက် တဖက် ရှေ့နေသို့ လွှဲပေးလိုက်သည်။

ကရပ်ထရီး အထူး သတိကြီးစွာဖြင့် စတင်သည်။ ခရစ် ဂရန့် အသုံးပြုခဲ့သော ကုထုံးနည်းအပေါ် ထင်မြင်ချက် ပေးနိုင်သည့် မေးခွန်းမျိုး မမေးမိစေရန် အထူး သတိပြုသည်။

“ဒေါက်တာ မစ်ချဲ ခင်ဗျား၊ မစ္စက် ဆင်ပဆန်ရဲ့သွေးထဲမှာ ပဋိပစ္စည်း ရှိမရှိ သိနိုင်အောင် ကွန်းမ်စ် စစ်ဆေးမှု ပြုလုပ်ခဲ့တယ်လို့ ဆရာကြီး ထွက်ဆိုခဲ့ပါတယ်”

“ကွန်းမ်စ် စစ်ဆေးမှု ပြုလုပ်တဲ့အခါမှာ ပဋိပစ္စည်း မရှိကြောင်း တွေ့ရပါတယ်”

မစ်ချဲ မမေးဘဲနှင့် ထုတ်ဖော်သည်။

“ကွန်းမ်စ် စစ်ဆေးမှုဟာ ရာခိုင်နှုန်းပြည့် မှန်ကန်တဲ့ စစ်ဆေးမှုလို့ ဒေါက်တာ ယူဆပါသလား”

ကရပ်ထရီး မေးလိုက်သည်။

ဒေါက်တာ မစ်ချဲ ပြုံးလိုက်ပြီး

“ဆေးဘက်ဆိုင်ရာ ဘယ်စစ်ဆေးမှုမျိုးမဆို မမှားယွင်းဘူးရယ်လို့ မရှိနိုင်ပါဘူး မစ္စတာ ကရပ်ထရီး၊ ဒါပေမဲ့ ကွန်းမ်စ် စစ်ဆေးမှုဟာ လက်ခံနိုင်တဲ့ စစ်ဆေးမှုမျိုး တခု ဖြစ်ပြီး ကျွန်တော်တို့ လုပ်ငန်းအတွက် ယုံကြည် စိတ်ချရတဲ့ နည်းလမ်း တခု ဖြစ်ပါတယ်”

“ဒီလို ကိစ္စမျိုးအတွက် တခြား စစ်ဆေးနည်းများလဲ ရှိသေးတယ် မဟုတ်လား၊ ဥပမာ ဆားရည် စုကပ်နည်း၊ ပလာစမာ အယ်လဗျူမင်း၊ ထရစ်ပဆင်ဆဲလ် စစ်ဆေးနည်း"

“ဒါ့ထက်မက ရှိပါတယ်၊ ဘိုဗင် မက်ရှားမင့် နည်းလဲ ရတာပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်ကတော့ ကွန်းမ်စ်နည်းကိုပဲ သဘောကျတယ်၊ ကျွန်တော် လေးစားတဲ့ တခြား ဆရာဝန်ကြီးတွေလဲ ဒီအတိုင်းပါပဲ”

“ဒါပေမဲ့ ဒီနည်းဟာ မမှားယွင်းနိုင်တဲ့ နည်းတခု မဟုတ်ဘူးဆိုတာ စောစောက ဒေါက်တာ ဝန်ခံသွားတယ် မဟုတ်လား”

ထိုအခါ ဒေါက်တာ မစ်ချဲသည် သူနှင့်သက်တူ ရွယ်တူ ဖြစ်သော ရှေ့နေတဦးကို ပြောပုံမျိုး မဟုတ်ဘဲ ကျောင်းသားလေး တယောက်ကို

ပြောပုံမျိုးဖြင့်

"လူကြီးမင်း ခင်ဗျား၊ ဆရာဝန် တယောက်ဟာ စစ်ဆေးမှု တခုတည်းပေါ်တင် အားမထားပါဘူး၊ သူဟာ ကွန်းမ်စ် စစ်ဆေးမှုကိုလဲ ယူတယ်၊ ဒီအမျိုးသမီးဟာ ပထမအကြိမ် ကိုယ်ဝန်ဆောင်ခြင်း ဆိုတာကိုလဲ ကြည့်တယ်၊ သွေးဖလှယ်ဖူးခြင်း မရှိဘူး ဆိုတာကိုလဲ ထည့်တွက်တယ်၊ ထူးထူးခြားခြား ဖျားနာခြင်း မရှိဘူး ဆိုတာကိုလဲ တွက်ဆပြီးတဲ့ နောက်ပိုင်းမှာတော့ ဘာမှ ထပ်ပြီး စစ်ဆေးနေစရာ မလိုတော့ပါဘူး"

"ဒုတိယအကြိမ် ကွန်းမ်စ် စစ်ဆေးခြင်းတောင် မလုပ်တော့ဘူးပေါ့"

"လုပ်လို့ကော ဘာအကြောင်း ထူးတော့မှာလဲ၊ သက်သေ ပြပြီးသားကိစ္စကို ထပ်ပြီး သက်သေ ပြရာပဲ ကျတော့မှာပေါ့"

ဤတွင် တရားသူကြီး ဗင်နွန်က ကြားဖြတ်ပြီး ပြောသည်။

"ဒေါက်တာ မစ်ချဲ၊ ရှေ့နေကြီးက မေးခွန်းများ မေးနေပါတယ်"

"ဒေါက်တာရဲ့ အဖြေစကားကို အသစ် ပြန်လည် စီကုံးပေးနိုင်မလား ခင်ဗျာ"

ကရပ်ထရီးက မေးလိုက်သည်။

"ရရှိထားတဲ့ အချက်အလက်တွေ အားလုံးကို တွက်လိုက်ရင် နောက်ထပ် ဘာမှထပ်ပြီး စစ်ဆေးစရာ မလိုတော့ပါဘူး"

"ကွန်းမ်စ် စစ်ဆေးမှုဟာ ရာခိုင်နှုန်းပြည့် မမှန်ကန်နိုင်ဘူးလို့ ဒေါက်တာ ဝန်ခံထားတဲ့ တိုင်အောင်ပေါ့"

"ဟုတ်ပါတယ်"

မစ်ချဲ အခိုင်အမာ ရပ်တည်သည်။

ဒေါက်တာ မစ်ချဲကို ဆက်လက် မေးမြန်းခဲ့လျှင် ခရစ်၏ ကုသပုံ ကုသနည်းအပေါ် သူ၏ ထင်မြင်ချက်များ ထုတ်ဖော် ပြောဆိုလာနိုင်သဖြင့် ကရပ်ထရီးက သက်သေကို ဆက်လက် မေးမြန်းရန် မရှိတော့ကြောင်း ပြောကြားလိုက်သည်။

ထိုအခါ ဖရန်ကလင်က သူ၏ စားပွဲမှပင် တိုးညင်းသောလေသံဖြင့် နောက်ဆုံး မေးခွန်းကို မေးမြန်းလိုက်သည်။

“ဒေါက်တာ ခင်ဖျား၊ စောစောက မစ္စတာ ကရပ်ထရီး ပြောသွားတဲ့ စစ်ဆေးနည်းတွေကို မသုံးဘဲ ကွန်းမ်စ် စစ်ဆေးနည်းကို အသုံးပြုတဲ့ သားဖွား ဆရာဝန်တွေ ဘယ်နှစ်ရာခိုင်နှုန်းလောက် ရှိမယ် ထင်ပါသလဲ”

“ရှစ်ဆယ် ရာခိုင်နှုန်းလောက် ရှိပါတယ်”

ဒေါက်တာ မစ်ချဲ ယုံကြည် စိတ်ချစွာ ဖြေဆိုသည်။

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဒေါက်တာ၊ နောက် သက်သေတွေကို စစ်ပြီးတဲ့အခါမှာ ပြန်ခေါ်ရင် အဆင်သင့် ရှိနေအောင် တဆိတ် ကျေးဇူးပြုပြီး စောင့်နေပါဦး”

※※※

(၁၆)

နောက် သက်သေမှာ ဒေါက်တာ ရောဘတ် ကိုးမင်းပင်တည်း။

ဖရန်ကလင်သည် ငယ်ရွယ်ချောမောသော ဆရာဝန်ကလေးကို ဆေးပညာ စတင် သင်ကြားချိန်မှ စပြီး ပတ်ကဆိုက် ဆေးရုံသို့ ရောက်သည့်ကာလအထိ ဖော်ဆောင် မေးမြန်းသည်။ သူ၏ အတွေ့အကြုံများနှင့် ကျွမ်းကျင်မှုများကို ပေါ်လွင် ထင်ရှားစေသည်။ နောက်ဆုံးတွင်မှ ဒေါက်တာ မစ်ချဲ တုပ်ကွေးမိနေသဖြင့် သူ့ကိုယ်စား လုပ်ဆောင်ပေးရန် ပြောကြားသည်ကို မေးမြန်းသည်။ ကိုးမင်းသည် မစ်ချဲကိုယ်စား လုပ်ဆောင် ပေးရသည်မှာ ယခုတကြိမ်သာ မဟုတ်သဖြင့် သူ့တွင် အလုပ်တွေ များနေသည့်ကြားကပင် ဆရာကြီး၏ အလုပ်ကို ကိုယ်စား လုပ်ပေးရန် လက်ခံလိုက်သည်။ ဒေါက်တာ မစ်ချဲက သူ့လူနာများအကြောင်း သေချာစွာ ရှင်းပြသည်။ အထူးသဖြင့် သူ၏ မိတ်ဆွေဟောင်းကြီး ဖြစ်သော ဂျွန် စတူးဝပ် ရေးနိုး၏ သမီး မစ္စက် ဆင်ပဆန်အကြောင်းကို အထူးဂရုပြုပြီး ပြောကြားသည်။

မစ္စက် ဆင်ပဆန် မီးဖွားမည့် အရိပ်လက္ခဏာများ ပြလာသည်နှင့် တပြိုင်နက် ဒေါက်တာ ကိုးမင်းက သူမကို ဆေးရုံသို့ အမြန် တက်ရောက်စေသည်။ ဆေးရုံမှာ သူမ မီးဖွားရာ တဆယ့်ရှစ်နာရီမျှ ကြာမြင့်သည်။ အချိန် ကြာမြင့်လှသည်။ သားဦး ဖြစ်သော်လည်း ဤမျှလောက် မကြာသင့်ပါချေ။ သူမ၏ မီးဖွားမှုမှာ မလွယ်ကူပါ။ သို့သော် ဘာပြဿနာမှလည်း ရှုပ်ရှုပ်ထွေးထွေး မရှိပါ။ ဖရန်ကလင်သည် ယင်းကိစ္စကို အတန်ကြာအောင် လှည့်ပတ် မေးနေပြီးနောက် နောက်ဆုံးတွင်မှ သူ အလိုရှိသော မေးခွန်းတခုသို့ ရောက်ရှိသွားသည်။

"ဒေါက်တာ ခင်ဗျား၊ ဒီမွေးဖွားမှုမှာ ညှပ်သုံးဖို့များ လိုအပ်ခဲ့ပါသလား"

"မလိုအပ်ပါဘူး"

"ဒီလိုဆိုရင် ကလေးရဲ့ကိုယ်မှာ ဘာအမှတ်အသားမှ မရှိဘူးပေါ့၊ တချို့ မွေးဖွားမှုတွေမှာ ညှပ်သုံးရတဲ့အတွက် ခေါင်းမှာ အနာတရ ဖြစ်တာမျိုးတွေ မရှိဘူးပေါ့၊ ဟုတ်လား"

ဖရန်ကလင် လိုရင်းကို ဖိမေးသည်။

"မရှိပါဘူး၊ မွေးဖွားမှုမှာ ဘာမှ ရှုပ်ရှုပ်ထွေးထွေး မဖြစ်ခဲ့ပါဘူး၊ ကလေးငယ်မှာ ဘယ်လို ထိခိုက် ဒဏ်ရာရမှုမျိုးမှ မရှိခဲ့ပါဘူး"

ကိုးမင်း ဖြေသည်။

"ကလေးကို အက်ပဂါ စစ်ဆေးမှု လုပ်တဲ့အချိန်မှာ ဒေါက်တာ ရှိနေပါသလား"

"ရှိပါတယ်၊ အမှန်အတိုင်း ဆိုရင်တော့ အက်ပဂါ စစ်ဆေးမှု နှစ်ခုစလုံးကို မွေးခန်း တာဝန်ခံ ဆရာမကပဲ လုပ်ရပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကလေးငယ်ရဲ့ဘိုးအေဟာ ဆရာကြီး ဒေါက်တာ မစ်ချဲနဲ့ ရင်းနှီးတဲ့ မိတ်ဆွေကြီး တယောက် ဖြစ်နေတဲ့အတွက် အစစ အရာရာ စိတ်ချ သေချာရအောင် ဆိုပြီး ပထမ အက်ပဂါကို ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်ပဲ လုပ်ပါတယ်"

"အဲဒီအခါမှာ ဘာတွေ တွေ့ရပါသလဲ"

"ကျွန်တော့်အစီရင်ခံစာထဲမှာ ဖော်ပြထားတဲ့အတိုင်းပါပဲ"

ကိုးမင်း ဖြေကြားသည်။

ဖရန်ကလင်က ဟိန်ဖယ်ဒင်ဘက်သို့ လှည့်လိုက်ရာ ဟိန်ဖယ်ဒင်က ဆေးရုံမှတ်တမ်း စာရွက်ကို လှမ်းပေးသည်။ ကိုးမင်းက ထိုမှတ်တမ်းသည် သူ၏ အစီရင်ခံစာပင် ဖြစ်ကြောင်း အစစ်ခံသောအခါ ဖရန်ကလင်က ယင်းမှတ်တမ်းကို သက်သေခံအဖြစ် တင်ပြလိုက်သည်။ တရားသူကြီး ဗင်နွန်သည် မှတ်တမ်းကို စစ်ဆေးပြီးနောက် ကရပ်ထရီးသို့ ပေးလိုက်သည်။ ကရပ်ထရီးသည် တစုံတရာ ကန့်ကွက်စရာ မရှိသဖြင့် ပြန်ပေးမည်ပြုစဉ် လော်ရာက

"ကျွန်မ ခဏ ကြည့်ပါရစေ"

သူမက ကရပ်ထရီး၏လက်မှ မှတ်တမ်းစာရွက်ကို ဆွဲယူလိုက်သည်။ ထို့နောက် သူမနှင့် ခရစ်သည် ထိုမှတ်တမ်းကို သေချာစွာ ကြည့်ရှု လေ့လာကြသည်။

နောက်ဆုံးတွင် ခရစ်က လေသံ တိုးတိုးဖြင့်

"လော်ရာ ခါတပ်ပုံရိုက် ယူလာတဲ့ မှတ်တမ်းနဲ့ တထပ်တည်းပဲ၊ ဘာတခုမှ ပြင်မထားဘူး"

လော်ရာက မှတ်တမ်းကို မှတ်သားပြီး သက်သေခံအဖြစ် လက်ခံရန် သဘောတူလိုက်သည်။ မှတ်တမ်းကို ကိုးမင်းလက်သို့ ပြန်ပေးလိုက်သည်။

"ဒေါက်တာ ခင်ဗျား၊ ဆင်ပဆန် ဘေဘီကို အက်ပဂါ စစ်ဆေးလို့ ရရှိတဲ့ ရမှတ်ကို ဒေါက်တာရဲ့ မှတ်တမ်းထဲမှာ ဘယ်လို ဖော်ပြထားပါသလဲ"

“တစ်မိနစ် အက်ပဂါရဲ့ ရမှတ်ဟာ ခုနစ် ဖြစ်ပါတယ်၊ ပုံမှန်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်”

ကိုးမင်း ဖြေသည်။

“ငါးမိနစ် အက်ဂပါကကော”

ဖရန်ကလင် မေးသည်။

“ငါးမိနစ် စစ်ဆေးမှုကို ဆရာမ လုပ်ပါတယ်၊ ကိုးမှတ် ရပါတယ်”

ကိုးမင်းက မှတ်တမ်းကို အထောက်အထား ပြုပြီး ပြောသည်။

“ဒေါက်တာရဲ့ စစ်ဆေး စမ်းသပ်မှု ဒါအကုန်ပဲလား”

“မဟုတ်ပါဘူး၊ ကလေးငယ်ကို ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် အပြည့်အဝ စစ်ဆေး စမ်းသပ်ကြည့် ပါတယ်၊ ကလေးရဲ့အခြေအနေ အထူးပဲ ကောင်းမွန်ပါတယ်၊ ကျန်းမာ သွက်လက်တဲ့ မွေးကင်းစ တယောက်ပဲ”

“အဲဒါကို ဒေါက်တာ ရေးမှတ်ထားပါသလား”

“ရှေ့နေကြီး မြင်တွေ့နိုင်ပါတယ်”

ကိုးမင်းက မှတ်တမ်းစာရွက်ကို ဝှေ့ယမ်းပြရင်း ပြောသည်။

“ဒေါက်တာ ကိုးမင်း ခင်ဗျား၊ ကလေးကို စမ်းသပ် စစ်ဆေးပြီးတဲ့နောက်မှာ ဒေါက်တာ ဘာလုပ်ပါသလဲ”

“ကလေးကို ဂရုတစိုက် စောင့်ကြည့်နေဖို့ တာဝန်ခံဆရာကို ကျွန်တော် ညွှန်ကြားပါတယ်၊ တကယ်လို့ တစုံတရာ ထူးခြားတာ တွေ့ရင် ကျွန်တော့်ဆီကို အကြောင်းကြားဖို့ မှာထားပါတယ်၊ ဘာမှ အကြောင်းမထူးရင်တော့ လူနာတွေကို ကျွန်တော် ကြည့်နေကျအချိန်မှာ ကြည့်ဖို့ပါပဲ၊ နောက်ပြီးတော့ ကလေးကို တိုက်ကျွေးရမယ့် အာဟာရကိုလဲ ညွှန်ကြားချက် စာအုပ်မှာ ကျွန်တော် ရေးပေးထားပါတယ်၊ အဲဒါတွေအားလုံး ပြီးတော့မှ မွေးခန်းထဲက ကျွန်တော် ထွက်ခဲ့ပါတယ်”

“ဒေါက်တာ လုပ်ဆောင်စရာ ရှိတဲ့ တခြား တာဝန်တွေကို လုပ်ဆောင်ဖို့ပဲလား”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“ကလေးအတွက် ဒေါက်တာ လုပ်ဆောင်ခဲ့တာဟာ ပြည့်စုံမှု ရှိပြီလို့

ယူဆပါသလား”

“မွေးဖွားတဲ့ နေရာမှာလဲ ဘာမှ ထူးထူးခြားခြား မရှိဘူး၊ ကလေးကလဲ ပထမကလေး ဖြစ်ပါတယ်၊ နောက်ပြီးတော့ အာရ်အိပ်ချ် ပြဿနာလဲ ဘာမှ မရှိတဲ့အတွက် ပြည့်စုံလုံလောက် ပါတယ်”

“အဲဒီအချိန်တုန်းက ကလေးငယ်မှာ အသားဝါ အရိပ်အယောင် တစုံတရာ ရှိမရှိ ဒေါက်တာ သတိပြုမိပါသလား”

“ဘာ အရိပ်အယောင်မှ မတွေ့ရပါဘူး”

“နေ့လယ်ဘက် လူနာ ကြည့်ချိန်မှာ ကလေးကို ဒေါက်တာ ကြည့်ဖြစ်ပါသလား”

“မကြည့်ဖြစ်ပါဘူး၊ အရေးပေါ် တခု ရှိနေလို့ပါပဲ၊ သားအိမ်သန္ဓေ တခုကို အရေးပေါ် ခွဲစိတ်စရာ ရှိလို့ပါပဲ၊ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ဒီခွဲစိတ်မှုကို အလျင် ဦးစားပေးရပါမယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဆရာမတွေနဲ့ ကျွန်တော် အဆက်အသွယ် မပြတ် လုပ်နေခဲ့ပါတယ်”

“အဲဒီလို အဆက်အသွယ် လုပ်တဲ့အခါမှာ ဘာတွေ သိရပါသလဲ”

“ရေးနိုး ဘေဘီ၊ အဲ ဆင်ပဆန် ဘေဘီကလေး ကောင်းမွန် ကျန်းမာကြောင်း သိရပါတယ်၊ အာဟာရ ပြည့်ဝပြီး နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်တဲ့အကြောင်း သိရပါတယ်၊ ဘာမှ စိုးရိမ်စရာ မရှိကြောင်း သိရပါတယ်”

“ကလေး အခြေအနေဟာ အဲဒီ အတိုင်းပဲ ဆက်လက် တည်ရှိသွားသလား”

“မသွားပါဘူး၊ နောက်တနေ့ မနက်မှာ ကလေးဟာ မသိမသာ အသားဝါနေတဲ့အကြောင်း ဆရာမ တယောက်က ကျွန်တော့်ကို ဖုန်းဆက်ပြီး အကြောင်းကြားပါတယ်”

“အဲဒီတော့ ဒေါက်တာ ဘာလုပ်ပါသလဲ”

“ကျွန်တော် ချက်ချင်းပဲ ဗီလီရူဗင် ယူခိုင်းတယ်၊ ကွမ်းမ်စ် လုပ်ခိုင်းတယ်၊ အဲဒီ အဖြေတွေ ဓာတ်ခွဲခန်းက သိသိချင်း ကျွန်တော့်ဆီ ဖုန်းပြန်ဆက်ဖို့ မှာထားပါတယ်၊ ကျွန်တော် ခွဲစိတ်ခန်းထဲ ရောက်နေလဲ အကြောင်းကြားဖို့ မှာထားပါတယ်၊ အဲဒီညနေက ကျွန်တော် သားအိမ် ခွဲစရာ နှစ်ခု ရှိနေပါတယ်”

“ဒေါက်တာ ညွှန်ကြားတဲ့အတိုင်း သူတို့ လုပ်ပါသလား”

"လုပ်ပါတယ်၊ ခတ်ခွဲခန်း အဖြေ ရရချင်းပဲ ခွဲစိတ်ခန်းကို သူတို့ အကြောင်းကြားပါတယ်"

"အဲဒီတော့"

"ကျွန်တော် ခွဲစိတ်ခန်းကထွက်လာပြီး ခတ်ခွဲခန်း အစီရင်ခံစာတွေကို စစ်ဆေး ကြည့်ရှုပါတယ်"

"အဲဒီတော့ ဘာတွေ တွေ့ရပါသလဲ"

"ကလေးဟာ ဗီလီရူဗင် တဆယ့်လေး ရှိနေပါတယ်"

"အဲဒါ စိုးရိမ်စရာ ကောင်းသလား"

"စိုးရိမ်စရာတော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ သတိထားစရာ ဖြစ်ပါတယ်၊ ဗီလီရူဗင် နှစ်ဆယ်အထိ အန္တရာယ် မရှိသေးပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ တဆယ့်လေး ရှိနေတာကို တွေ့ရတာနဲ့ တပြိုင်နက် ဂရုစိုက်ပြီး ကြည့်ဖို့ လိုအပ်လာပါတယ်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကွန်းမ်စ် စစ်ဆေးချက်မှာ အာရ်အိပ်ချ် မတည့်တာကို တွေ့ထားရလို့ပဲ"

"အဲဒီတော့ ဒေါက်တာ ဘာလုပ်ပါသလဲ"

ဖရန်ကလင် စူးစမ်းသည်။

"ဗီလီရူဗင် ထပ်ယူခိုင်းပါတယ်၊ အဖြေကို ကျွန်တော် ထိုင်စောင့်နေတယ်၊ အချိန်တွေ လေသွားမှာ စိုးလို့ပါ"

"ဒုတိယအကြိမ် စစ်ဆေးကြည့်တော့ အဖြေ ဘယ်လောက် ရပါသလဲ ဒေါက်တာ ကိုးမင်း"

"အဖြေ မသိခင်မှာပဲ ကျွန်တော် ဒေါက်တာ မစ်ချဲအိမ်ကို ဖုန်းဆက်ပြီး သတင်းပို့ပါတယ်၊ သူက ကလေးကို မက်ထရိုပိုလီတန် ဆေးရုံကြီးကို ချက်ချင်း ပို့ဖို့ အကြံပေးပါတယ်"

"ဒီအကြံပေးချက်ဟာ လုပ်ရိုးလုပ်စဉ် မဟုတ်ဘူးလို့ ဒေါက်တာ ယူဆပါသလား"

"မယူဆပါဘူး၊ လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်"

"ဒေါက်တာ ခင်ဗျား၊ ဒေါက်တာ့လို အထူး လေ့ကျင့် သင်ကြားခဲ့တဲ့ အတွေ့အကြုံ ရင့်ကျက်တဲ့ ဆရာဝန် တယောက်က ဘာဖြစ်လို့ ဒီကလေးကို

မက်ထရိုပိုလီတန် ဆေးရုံကြီးကို ပို့ပေးရတဲ့ အကြောင်း ဂျူရီလူကြီးများကို ရှင်းပြပေးနိုင်ပါသလား”

“ရှင်းပြနိုင်ပါတယ်၊ မက်ထရိုပိုလီတန် ဆေးရုံကြီးဟာ ဆေးသိပ္ပံ ပညာရပ်တွေကို သင်ကြား ပို့ချပေးနေတဲ့ ဆေးရုံကြီး တခု ဖြစ်တဲ့အတွက် အလုပ်သင် ဆရာဝန်တွေ လက်ထောက် ဆရာဝန်တွေ အများအပြား ရှိတဲ့အပြင် သူနာပြုအဖွဲ့ဆိုရင်လဲ ပုဂ္ဂလိက ဆေးရုံတခု ဖြစ်တဲ့ ပတ်ကဆိုက် ဆေးရုံထက် အများကြီး သာလွန် များပြားပါတယ်၊ ဆင်ပဆန် ဘေဘီဟာ အမြဲတမ်း စောင့်ကြပ်ပြီး ကြည့်နေဖို့ လိုအပ်ပါတယ်၊ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောရရင် ကလေးကို ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် စောင့်ပြီး ကြည့်နေချင်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့်မှာက ကျွန်တော့် တာဝန်တွေအပြင် ဒေါက်တာ မစ်ချဲရဲ့ တာဝန်တွေကလဲ ရှိနေပါသေးတယ်၊ ဒါကြောင့် ကလေးကို လွှဲပေးနိုင်တာဟာ အကောင်းဆုံး ဖြစ်မယ်လို့ ကျွန်တော် ယူဆပါတယ်”

“အဲဒီလို ဆုံးဖြတ်ပြီးတဲ့နောက်မှာ ဒေါက်တာ ဘာလုပ်ပါသလဲ”

“မစ္စတာ ရေးနိုးဆီကို ကျွန်တော် ဖုန်းဆက်ပါတယ်၊ သူက ပြောတယ်”

ဤတွင် ကရပ်ထရီးက

“သူက ပြောတယ်ဆိုတာကို မစ္စတာ ရေးနိုးကိုယ်တိုင် ထွက်ဆိုနိုင်ပါတယ်၊ အဲဒီလို မဟုတ်ရင်တော့ တဆင့်စကား အထောက်အထားပဲ ဖြစ်နေမှာမို့ ကျွန်တော် ကန့်ကွက်ပါတယ်"

တရားသူကြီး ဇင်နွှန် သဘောတူကြောင်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

ဖရန်ကလင် ဆက်မေးသည်။

“ဒေါက်တာ ခင်ဗျား၊ မက်ထရိုပိုလီတန် ဆေးရုံကြီးကို ဒေါက်တာကိုယ်တိုင် ဖုန်းဆက်ပါသလား”

“မဆက်ပါဘူး”

“ဘာဖြစ်လို့ပါလဲ”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့” ဤနေရာတွင် ဒေါက်တာ ကိုးမင်းသည် တရားသူကြီး ဇင်နွှန်ကို ကြည့်လိုက်ပြီးနောက် “မစ္စတာ ရေးနိုးနဲ့ ကျွန်တော် ပြောရတဲ့အကြောင်းကို မဖော်ပြရဘဲနဲ့ ဒီအဖြေကို ကျွန်တော် မဖြေနိုင်ပါဘူး”

ဇင်နွှန် ခေတ္တမျှ စဉ်းစား ချင့်ချိန်ပြီးနောက်

"ဒေါက်တာ ဘာလုပ်တယ်ဆိုတာနဲ့ ဘာပြောတယ်ဆိုတာကို ကျွန်တော်တို့ကို ပြောပြပါ"

"မစ္စတာ ရေးနိုးဆီကို ကျွန်တော် ဖုန်းဆက်ပါတယ်၊ ပြီးတော့ မက်ထရိုပိုလီတန် ဆေးရုံကြီးက ဒေါက်တာ ဆိုဗိုနဲ့ စကားပြောပါတယ်၊ ဆင်ပဆန် ဘေဘီကို သယ်ဆောင်ဖို့ ဆေးရုံကားတစီး ရောက်လာပါတယ်၊ သူက ဆေးရုံမှတ်တမ်း မိတ္တူ ရေးပြီးပြီလားလို့ မေးပါတယ်၊ ကျွန်တော်က ပြီးပြီလို့ ဖြေပါတယ်"

"ဒေါက်တာ ကိုးမင်း ခင်ဗျား၊ ကျွန်တော့်ကို တခု ပြောပြပါ၊ ရေးနိုး ဘေဘီ အဲ ဆင်ပဆန် ဘေဘီကို ဒေါက်တာ နောက်ဆုံး မစစ်ဆေးမီအချိန်မှာ ကလေးမှာ နှစ်ကြော ပြဿနာ တခုခု ရှိမရှိ ဆိုတာကို တွေ့ရပါသလား"

"မတွေ့ရပါဘူး၊ ကျွန်တော်ရဲ့ အစီရင်ခံစာမှာ ရေးထားပါတယ်"

"အဲဒီလိုဆိုရင် ကလေးမှာ ရှိနေတဲ့ ပြဿနာက အသား နည်းနည်း ဝါနေတာရယ်၊ ကွန်းမ်စ် စစ်ဆေးမှုမှာ အာရ်အိပ်ချ် မတည့်မှု တွေ့ရတာရယ်၊ ခေတ်ခွဲခန်း အစီရင်ခံစာမှာ ဗီလီရူဗင် တဆယ့်လေး ရှိတာရယ်ပဲပေါ့"

"မှန်ပါတယ်"

"အဲဒီနောက်ပိုင်းမှာ ဆင်ပဆန် ဘေဘီကို ဒေါက်တာ စစ်ဆေးခွင့် ရပါသေးသလား"

"မရပါဘူး၊ ကလေးကို မက်ထရိုပိုလီတန် ဆေးရုံက ဆင်းခွင့်ပြုလိုက်တဲ့အချိန်မှာ ဒေါက်တာ မစ်ချဲ နေကောင်းနေပါပြီ"

"အဲဒီတော့ ကလေးကို ဒေါက်တာ စစ်ဆေးကြည့်တဲ့အခါတိုင်းမှာပဲ ကလေးဟာ နှစ်ကြော ထိခိုက်မှု တစုံတရာ မရှိကြောင်း သေချာတယ်ပေါ့၊ ဟုတ်လား"

"အင်မတန် သေချာပါတယ်"

ဖရန်ကလင်သည် သက်သေအနီးမှ ထွက်ခွာခဲ့ပြီး သူ၏ မေးမြန်းမှု ပြီးဆုံးသွားပြီ ဖြစ်ကြောင်း ပြောလိုက်သည်။ ပြန်လှန် မေးခွန်းများ မေးမြန်းရန် ကရပ်ထရီး ထိုင်ရာမှ ထလိုက်သည်။ သို့သော် ထက်ထက်သန်သန်ကြီးတော့ မဟုတ်။ ဒေါက်တာ ကိုးမင်းသည် သက်သေကောင်း တယောက် ဖြစ်သည်။ သူ့ကို ထိုးဖောက် တိုက်ခိုက်စရာ မရှိသလောက်ပင်။

"ဒေါက်တာ ခင်ဗျား၊ မက်ထရိုပိုလီတန် ဆေးရုံကြီးဟာ

ဒေါက်တာရဲ့လူနာကို လွှဲပြောင်းပေးဖို့ သင့်လျော်တဲ့ ဌာနတခု ဖြစ်ကြောင်း ဒေါက်တာ ဘာကြောင့် ဆုံးဖြတ်ပါသလဲ”

“အဲဒါကို ကျွန်တော် အစစ်ခံပြီးပါပြီ၊ အထူး ကုသမှုအတွက် သူတို့က လူ ရှိတယ်၊ ပစ္စည်း ရှိတယ်၊ ကျွန်တော် လုပ်ချင်တဲ့ အလုပ်တွေကို ကျွန်တော့်မှာ အချိန်ပြည့် မလုပ်နိုင်ပါဘူး”

“အဲဒီလို ဒေါက်တာ ရွေးချယ်လိုက်တဲ့အတွက် မက်ထရိုပိုလီတန် ဆေးရုံကြီးဟာ ဆေးရုံကောင်း တခု ဖြစ်တယ်လို့ ယူဆနိုင်ပါသလား”

“ယူဆနိုင်ပါတယ်”

ကိုးမင်း ကြေညာလိုက်သည်။

“ပထမတန်းစား ဆေးရုံဝန်ထမ်းများ ရှိတယ်ပေါ့”

“ဟုတ်ပါတယ်”

ကိုးမင်း အနည်းငယ် နှုတ်လေးသွားသည်။

“ဆေးရုံ ဝန်ထမ်းတွေအပေါ်မှာ ယုံကြည်မှု မရှိခဲ့ရင် အဲဒီဆေးရုံကြီးကို ဒေါက်တာ မရွေးချယ်ဘူးပေါ့”

“မရွေးချယ်ပါဘူး”

ကိုးမင်း တုံ့ဆိုင်းစွာ ဖြေသည်။ ကရပ်ထရီးက သူ့ကို အဘယ်သို့ ဦးဆောင်နေကြောင်း သူ မသိနိုင်ဘဲ ရှိနေသည်။

“ဒေါက်တာဟာ မက်ထရိုပိုလီတန် ဆေးရုံကြီးနဲ့ ဆေးရုံ ဝန်ထမ်းတွေအပေါ်မှာ သံသယ ရှိလျက်နဲ့ ဒေါက်တာရဲ့လူနာကို လွှဲပေးတယ်ဆိုရင် ဒေါက်တာဟာ လွဲမှားစွာ ကုသရာ ရောက်နိုင်တယ်ပေါ့၊ ဟုတ်လား"

“ကျွန်တော်ဟာ ဆေးရုံကြီးရဲ့ ထင်ရှား ကျော်ကြားမှုနဲ့ ကျွန်တော် သိမြင်တာတွေကို အခြေပြုပြီး လုပ်ငန်းသဘောအရ ဆုံးဖြတ်ခဲ့တာပါပဲ”

“ဒေါက်တာ သိမြင်ထားတာနဲ့ ဆေးရုံကြီးရဲ့ ထင်ရှား ကျော်ကြားမှုကို အခြေပြုပြီး မက်ထရို ပိုလီတန် ဆေးရုံကြီးနဲ့ အဲဒီ ဆေးရုံကြီးရဲ့ သားဖွားဌာနဟာ ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံမှာ အကောင်းဆုံး တခု ဖြစ်တယ်လို့ ပြောနိုင်ပါသလား”

“ဟုတ်ကဲ့ ပြောနိုင်ပါတယ်”

“ဒေါက်တာ မိုက်ကယ် ဆိုဗိုရဲ့ ထင်ရှား ကျော်ကြားမှုကို ဒေါက်တာ သိပါသလား”

“သိပါတယ်၊ ဆရာကြီးရဲ့ ဂုဏ်သတင်းဟာ ထင်ရှားလှပါတယ်”

“ဆရာကြီးရဲ့ သုတေသန စာတမ်းတွေကို ဒေါက်တာ ဖတ်ဖူးပါသလား”

“ဖတ်ဖူးပါတယ်၊ ဆရာကြီးရဲ့ စာတမ်းတွေဟာ အင်မတန် ခြေမြစ် ခိုင်မာပါတယ်”

“ဒေါက်တာ ကိုးမင်း ခင်ဗျား၊ ဒေါက်တာ ခရစ်တိုဖာ ဂရန့်ရဲ့ ထင်ရှား ကျော်ကြားမှုကိုကော ဒေါက်တာ အလားတူ သိရှိပါသလား”

“မသိပါဘူး”

ကိုးမင်း ခပ်ဆတ်ဆတ် ပြန်ပြောသည်။ ထို့နောက် ဆက်ပြီး

“တကယ်လို့သာ ဆင်ပဆန် ဘေဘီကလေးဟာ သူ့လက်ထဲမှာ အဆုံးသတ်သွားမယ် ဆိုတာကို သိရင် ဒီကလေးကို လွှဲပြောင်းပေးဖို့ ကျွန်တော် ဘယ်နည်းနဲ့မှ သဘောတူခဲ့မှာ မဟုတ်ပါဘူး”

ခရစ် မတ်တတ်ထလိုက်သည်။ သို့သော် လော်ရာ၏ နူးညံ့ပြီး ခိုင်မာသောလက်က သူ့ကို ဆွဲထားလိုက်သည်။ ခရစ် နေသားတကျ ပြန်မထိုင်သေးဘဲ လေသံနှင့် ပြောလိုက်သည်။

“ကျုပ် သူ့ကို မေးချင်တယ်”

“ဒေါက်တာ မမေးနိုင်ဘူး၊ ဒေါက်တာက ရှေ့နေ မဟုတ်ဘူး၊ ကျွန်မတောင် မမေးနိုင်ဘူး၊ ကျွန်မမှာ တရားဝင် အနေအထား မရှိဘူး”

“ဒါဆိုရင် ကရပ်ထရီးကို ပြောချင်တယ်”

သည်အခါတွင် တရားသူကြီး ဗင်နွန်သည်ပင်လျှင် ရုတ်ရုတ်ရက်ရက် ဖြစ်နေသည်ကိုပင် သည်းမခံနိုင်တော့ဘဲ

“အမှု စစ်ဆေးတဲ့နေရာမှာ အနှောင့်အယှက် မဖြစ်အောင် ရှေ့နေကြီးရဲ့ အမှုသည်ကို ထိန်းပေးဖို့ လိုပါတယ်”

ကရပ်ထရီးကို သူ ပြောလိုက်သည်။

ကရပ်ထရီးက လေသံ တိုးတိုးဖြင့် နီးနှောကြသည့်ဝိုင်းတွင် ခရစ်ကို

အပြစ်တင်လိုက်သည်။

"အခုလို လုပ်ပုံမျိုးဟာ ဘာအကျိုးမှ မရှိနိုင်ပါဘူး ဒေါက်တာ"

"သူ ဒီလိုပြောတာမျိုးကို ကျုပ်တို့ ခွင့်မပေးနိုင်ဘူး"

"ဒီလိုပြောတာမျိုးတွေကို နားထောင်တတ်တဲ့ အကျင့်ရအောင် လုပ်ပါ ဂရန့်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ အခုဟာက အစပဲ ရှိသေးတယ်၊ ဒီအဖြစ်မျိုးကို လိုလားတာ ဒေါက်တာပဲဆိုတာ မမေ့ပါနဲ့"

"တယ်လီဖုန်း ပြောတဲ့ကိစ္စ သူ့ကို မေးပါ"

"ဘယ် တယ်လီဖုန်း ပြောတာလဲ"

"သူ့ဆီက အချက်အလက်တွေ ကျုပ် တောင်းတဲ့ကိစ္စပေါ့၊ ကလေး ဘယ်အချိန်က စပြီး အသားဝါတယ်ဆိုတာကိုတောင် သူ မပြောနိုင်ဘူး"

"အဲဒါ အရေးကြီးသလား"

"သိပ်ကြီးတာပေါ့၊ မွေးပြီး နှစ်ဆယ့်လေးနာရီအတွင်းမှာ အသားဝါတဲ့ ကလေးဟာ အန္တရာယ် အများကြီး ရှိတာပေါ့"

"နောက်တော့ ဘာမေးရမလဲ"

ကရပ်ထရီး မေးသည်။ ပထမဆုံးအကြိမ် စိတ်ဝင်စားစွာဖြင့် ဖြစ်သည်။

"ဒုတိယအကြိမ် ဗီလီရူဗင် စစ်ကြည့်တော့ ဘာတွေ့ရသလဲ၊ အဲဒီအကြောင်း မှတ်တမ်းမှာ ဘာမှ ဖော်ပြမထားဘူး"

"နောက်ကော"

"သူ ဘာပြောမလဲဆိုတာ အရင် စောင့်ကြည့်သေးတာပေါ့"

သက်သေဘက်သို့ ကရပ်ထရီး လှည့်လိုက်ပြီးနောက်

"ဒေါက်တာ ကိုးမင်း ခင်ဗျား၊ ဆင်ပဆန် ဘောဘီအကြောင်း ဒေါက်တာ ဂရန့်နဲ့ စကားပြောဖြစ်ပါ သလား"

"ပြောဖြစ်ပါတယ်၊ တယ်လီဖုန်းကနေ ပြောဖြစ်ပါတယ်"

"ဒေါက်တာက သူ့ဆီကို ဆက်တာလား၊ သူက ဒေါက်တာ့ဆီကို ဆက်တာလား"

"သူ ဆက်တာပါ၊ ကလေးနဲ့အတူ ပို့လိုက်တဲ့ ဆေးမှတ်တမ်း မိတ္တူမှာ မပါတဲ့ အချက်တချို့ကို သူ သိချင်လို့ပါပဲ"

"အဲဒီအချက်တွေက ဘာတွေများပါလဲ ခင်ဗျား"

"ကျွန်တော် ရေးပြီး မှတ်တော့ မှတ်မထားပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် မှတ်မိသလောက် ပြောရရင်တော့ ကလေး အသားဝါတာကို ဘယ်သူ စတွေ့တယ်ဆိုတာကို သူ သိချင်တယ်၊ ကျွန်တော် စောစောက ရှေ့နေကြီးကိုဖြေခဲ့တဲ့အတိုင်းပဲ၊ ဆရာမက စတွေ့တယ်လို့ ပြောခဲ့တယ်"

"အသားဝါ အရိပ်လက္ခဏာ ပထမ စတွေ့တဲ့အချိန်ကို အဲဒီ ဆေးရုံမှတ်တမ်း မိတ္တူပေါ်မှာ ဘာဖြစ်လို့ ဖော်ပြမထားတာလဲ ဒေါက်တာ"

"အဲဒါကို ကျွန်တော် မဖြေနိုင်ပါဘူး"

"အဲဒီအချက်အလက်ဟာ တခြား ဆရာဝန်အတွက် လိုအပ်နိုင်တယ်လို့ ဒေါက်တာ ယူဆပါသလား"

"ယူဆပါတယ်"

"ကလေး တယောက်ဟာ မွေးဖွားပြီး နှစ်ရက် သုံးရက်ကြာမှ အသားဝါ ဖြစ်တာထက် နှစ်ဆယ့်လေးနာရီအတွင်းမှာ အသားဝါ ဖြစ်တာက ပိုပြီး အန္တရာယ် ရှိနိုင်တဲ့အတွက် ဆရာဝန် တယောက်အဖို့ အသားဝါ စဖြစ်တဲ့အချိန် အတိအကျကို သိဖို့ဟာ အင်မတန် အရေးကြီးတယ် မဟုတ်ပါလား ဒေါက်တာ"

"ဟုတ်ကဲ့ မှန်ပါတယ်၊ အသားဝါ အရိပ်လက္ခဏာကို စတွေ့တဲ့သူဟာ ဆရာမဖြစ်ပြီး သူဟာ အဲဒီ အရိပ်လက္ခဏာကို နှစ်ဆယ့်လေးနာရီ မတိုင်ခင်အထိ သတိမပြုမိခဲ့ဘူးလို့ သူ့ကို ကျွန်တော် ပြောခဲ့ပါတယ်"

ခရစ်က ကရပ်ထရီးကို လက်ရိပ်ပြပြီး ခေါ်လိုက်သည်။ သို့သော် ရှေ့နေက ပခုံးတွန့်ပြ လိုက်သည်။ ခရစ် ဘာကို လိုချင်ကြောင်း သူ သိပါသည်။ သို့ဖြင့် သူသည် လက်ထဲမှ မှတ်စုများကို ကြည့်လျက်

"ဒေါက်တာ ကိုးမင်း ခင်ဗျာ၊ ဒုတိယအကြိမ် ဗီလီရူဗင် စစ်ဆေးချက် ယူခိုင်းတယ်လို့ ဒေါက်တာ ပြောခဲ့ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အဲဒီရဲ့အဖြေကို ကျွန်တော်တို့ တခါမှ မကြားကြရသေးပါဘူး၊ အဲဒါကို ဒေါက်တာ ပြောပြနိုင်မလား"

"ကျွန်တော် မပြောနိုင်ပါဘူး၊ အဲဒီကလေးကို လွှဲပေးလိုက်ပြီးတာနဲ့ တပြိုင်နက် အဲဒီ စစ်ဆေးချက်ဟာ လက်တွေ့ အသုံးမဝင်တော့ပါဘူး၊ နောက်ပြီးတော့ မက်ထရိုပိုလီတန်က လူတွေ သူတို့ဘာသာ

စစ်ဆေးကြလိမ့်မယ်ဆိုတာလဲ ကျွန်တော် သိပါတယ်”

“ဒုတိယစစ်ဆေးမှုက ဘာအဖြေပြတယ်ဆိုတာကို ဒေါက်တာက တခါမှ စိတ်မဝင်စားခဲ့ဘူးလား”

“နေ့စဉ် ကုသမှု ပြုနေရတဲ့ ဆရာဝန် တယောက်ဟာ စိတ်ဝင်စားမှုမှာ အချိန် မပေးနိုင်ပါဘူး၊ သူဟာ သူ့ရဲ့လူနာတွေကို သူ ကုသနိုင်သမျှပဲ ကုသပေးပါတယ်၊ ဒေါက်တာ မစ်ချဲရဲ့ ကိုယ်စား ကျွန်တော် ဆောင်ရွက်ပေး နေရတဲ့အချိန်မှာ အဲဒီစကားဟာ ပိုပြီး မှန်ပါတယ်”

“ဆင်ပဆန် ဘေဘီရဲ့ အခြေအနေ ဘယ်လိုရှိတယ်ဆိုတာ ဒေါက်တာ ဂရန့်ဆီကို ဒေါက်တာ ဖုန်းဆက်ပြီး မေးမြန်းပါသလား”

“ကလေးဟာ လူကောင်း လူတော်တွေ လက်ထဲမှာ ရောက်နေပြီလို့ ကျွန်တော် ယူဆပြီး ကတည်းက သူဟာ သင့်လျော် ကောင်းမွန်တဲ့ ကုသမှု ခံယူနေရမှာပဲလို့ အောက်မေ့ခဲ့ပါတယ်၊ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောရရင် ကျွန်တော်ဟာ နောက်ပိုင်းကျမှ စိတ်မကောင်း ဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်၊ ဒေါက်တာ ဂရန့် အဲဒီ ကုထုံးနည်းမျိုးနဲ့ ကုသမယ်လို့သာ သိခဲ့ရရင်”

“ကန့်ကွက်ပါတယ်”

ကရပ်ထရီး ကန့်ကွက်လိုက်သည်။ သို့သော် ကိုးမင်းက သူ့စကားကို ဆုံးအောင် ဆက်ပြောသွား သည်။

“အဲဒီကို ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် လိုက်သွားပြီး ကလေးကို ပြန်ခေါ်ခဲ့ပါတယ်”

တရားသူကြီး ဗင်နွန်သည် ကိုးမင်း၏အဖြေကို ဖြတ်တောက်ရန်အတွက် သူ၏ တင်းပုတ်ကလေး ကို ထုသော်လည်း အချည်းနှီးသာ ဖြစ်တော့သည်။ သို့ဖြင့် သူသည် ကိုးမင်း၏ နောက်ဆုံး စကားများကို မှတ်ယူခြင်း မပြုရန် ဂျူရီအဖွဲ့သို့ အမိန့်ပေးရသည်။

ကရပ်ထရီးသည် သူ၏ ပြန်လှန် မေးခွန်းထုတ်သည့် အလုပ်ကို မဆက်တော့ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက် သည်။ ကိုးမင်း၏ ထွက်ဆိုချက်များကို နဝေတိမ်တောင် ဖြစ်အောင် သူ လုပ်လိုက်နိုင်ပြီဟု ယူဆသည်။ သို့သော် ဤမျှလောက်နှင့် လက်လွှတ်သွားရသည်ကိုလည်း သူ့ကိုယ်သူ ကျိန်ဆဲမိသည်။ ဟယ်ရီ ဖရန်ကလင်က သက်သေကို ထပ်မံ မေးမြန်းခြင်း မပြုသောအခါ သူ့မှာ ကသိကအောက် ဖြစ်ရပြန်သည်။ ရှေ့နေ လူပုကလေးက သက်သေကို မေးမြန်းရန် မရှိတော့ ကြောင်း အရိပ်ပြလိုက်သည်။ သည်ကိစ္စကို ဖရန်ကလင် ဆက်၍ မမေးခြင်းသည် အလင်း ကုထုံးနည်း ပြဿနာကို ဤမျှနှင့် ဆွဲထားလိုက်ခြင်းသာ

ဖြစ်ပေသည်။ ဂျူရီလူကြီးများကို သူတို့ဘာသာ သူတို့ စဉ်းစားကြည့်ရန် အချိန်ပေးထားလိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

ကရပ်ထရီး သူ့စားပွဲဆီသို့ ပြန်သွားသည်။ ခရစ်က သူ့ကို ဆီးကြိုပြီး အပြစ်တင်သည်။ ဒေါသစကား ပြောသည်။

"သူ့ကို ဘာဖြစ်လို့ ဒီအတိုင်း လွှတ်ပစ်လိုက်ရတာလဲ၊ ဒုတိယ ဗီလီရှုဗင်ရဲ့ အဖြေကို ဆရာဝန် တယောက်က အရေးမစိုက်ဘူးဆိုတာ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဖြစ်နိုင်မလဲ"

ကရပ်ထရီး သူ့ဘက်သို့ လှည့်လျက်

"ဒီမယ် ဒေါက်တာ၊ ဒေါက်တာ့အနေနဲ့ ဆေးဝါးဘက်ကိုသာ အာရုံစိုက်ပါ။ ဥပဒေကိစ္စက ကျုပ် ကိစ္စပါ၊ ပြန်လှန်မေးခွန်း ထုတ်တဲ့နေရာမှာ အခြေခံ သဘောတရား တခု ရှိတယ်၊ ဘယ်လို အဖြေမျိုး ထွက်လာမှန်း မသိတဲ့ မေးခွန်းမျိုးကို ဘယ်တော့မှ မမေးပါနဲ့တဲ့၊ ဒုတိယ စစ်ဆေးမှုရဲ့ အဖြေဟာ ဘာဖြစ်မယ်ဆိုတာ ကျုပ်တို့ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိနိုင်မလဲ၊ အဲဒီအဖြေက ကျုပ်တို့ကို အထောက်အကူ ပြုမတဲ့လား၊ အခု ကျုပ်တို့ ဘာဖြစ်နေပြီဆိုတာကို ဒေါက်တာ တွေ့သလား၊ ကျုပ်တို့ရဲ့ အခြေအနေဟာ ဒေါက်တာကို ကျုပ် လာမေးတဲ့အချိန်ကထက် အများကြီး ကျုံဝင်နေပြီ"

※※※

ဟယ်ရီ ဖရန်ကလင်သည် သူ မူလ ချမှတ်ထားသည့် နည်းဗျူဟာအတိုင်းပင် ဒေါက်တာ မစ်ချဲကို သက်သေခံရန် ပြန်ခေါ်သည်။

"ဆရာကြီး ခင်ဗျာ၊ ဆရာကြီးနဲ့ ဒေါက်တာ ကိုးမင်းတို့ သဘောတူ တိုင်ပင်ပြီး ဆင်ပဆန် ဘေဘီကို မက်ထရိုပိုလီတန် ဆေးရုံကြီးကို ပို့တဲ့အချိန်မှာ ဆရာကြီးရဲ့ စိတ်ထဲမှာ ဘယ်လို သဘောဆန္ဒ ရှိပါသလဲ"

"ကန့်ကွက်ပါတယ်"

ကရပ်ထရီး ကြားဖြတ်ပြီး ပြောလိုက်သည်။

"အဖြေကို အရင် နားထောင်ပါဦး ရှေ့နေကြီး" ဗင်နွန် ဆုံးဖြတ်သည်။

"ဒေါက်တာ ဖြေပါ"

"ဟုတ်ကဲ့၊ မက်ထရိုပိုလီတန် ဆေးရုံကြီးဟာ ဆေးရုံဝန်ထမ်းတွေ ပိုများတဲ့အတွက် ကလေးကို ပိုပြီး ဂရုတစိုက် ကုသနိုင်လိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော် ယူဆပါတယ်"

"ဒေါက်တာ ကိုးမင်း စောစောက ပြောသွားတဲ့ အကြောင်းတွေ အတိုင်းပဲပေါ့ ဟုတ်လား"

ဖရန်ကလင်က သူ့ကို ကူညီသည်။

"ဟုတ်ပါတယ်၊ ပတ်ကဆိုက် ဆေးရုံမှာက လက်တွေ့ ကုသနေတဲ့ ဆရာဝန်ကြီးတွေပဲ ရှိပါတယ်၊ မက်ထရိုပိုလီတန်မှာကတော့ လူလဲ များတယ်၊ ပစ္စည်းလဲ စုံပါတယ်၊ ဥပမာ ပြောရရင် သူတို့ဟာ ကလေးကို သွေးဖလှယ်ပြီး ကုသပေးနိုင်ပါတယ်၊ အဲဒီလို ကုသရမယ်ဆိုတာကိုလဲ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ညွှန်ပြ..."

ဒေါက်တာ မစ်ချဲ၏စကား မဆုံးမီတွင် ကရပ်ထရီး ထပြီး ကန့်ကွက်သည်။ ဗင်နွန်က တုံ့ဆိုင်းဆိုင်းနှင့်ပင် သူ၏ ကန့်ကွက်မှုကို လက်ခံလိုက်သည်။

ဖရန်ကလင် ပြုံးလိုက်သည်။ ထို့နောက် ဆက်မေးသည်။

"ကလေးကို လွှဲပြောင်းပေးတဲ့ နေရာမှာ ဒေါက်တာ့အနေနဲ့ ဘာခြွင်းချက်မှ မရှိဘူးလား"

“အဲဒီအချိန်တုန်းကတော့ မရှိပါဘူး”

“နောက်ပိုင်းမှာတော့ ရှိသလား”

“ပြဿနာ ဖြစ်လာတဲ့ နောက်ပိုင်းမှာတော့ မရှိလို့ မဖြစ်တော့ပါဘူး”

“ဘယ်လို ပြဿနာ ဖြစ်ပါသလဲ”

ဖရန်ကလင်က ရှင်းရှင်းလေး မေးလိုက်သည်။

တရားစွဲရသည့် အကြောင်းရင်းကို လမ်းဖွင့်ပေးလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

“မစ္စတာ ရေးနိုးဆီက ချောက်ချားစရာ ကောင်းတဲ့ တယ်လီဖုန်းသတင်း ရတဲ့နေ့ကို ပြောတာလား”

တရားသူကြီး ဗင်နွန် ကိုယ်ကို အနည်းငယ် ကိုင်းညွတ်လိုက်ပြီး

“မစ္စတာ ဖရန်ကလင်က မေးမြန်းတဲ့ အလုပ်တွေကို လုပ်ပါစေ ဒေါက်တာ မစ်ချဲ၊ သူဟာ အရည်အချင်း ပြည့်တဲ့ လူတယောက် ဖြစ်ပါတယ်”

“ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ် တရားသူကြီးမင်း”

ဒေါက်တာ မစ်ချဲ အနည်းငယ် ရှက်သွားဟန် ရှိသော အပြုံးဖြင့် ပြန်ပြောသည်။

ထိုအခါ ဖရန်ကရင်သည်မေးခွန်းထုတ်ရန်အတွက် ဂျူရီလူကြီးများ သီးသန့်နေရာ တဖက်ထိပ်သို့ ရောက်သည်အထိ လျှောက်သွားသည်။ ဒေါက်တာ မစ်ချဲကို ဂျူရီလူကြီးများနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ရှိနေရန် ဖြစ်သည်။ ဖရန်ကလင်၏ လုပ်ရပ်ကို လော်ရာ ဂရုပြုမိသဖြင့် ခရစ်ကို တံတောင်ဖြင့် တွက်လိုက်သည်။ ဖရန်ကလင်သည် မစ်ချဲ၏ထွက်ဆိုချက်အပေါ် အထူး အားပြုလျက် ရှိကြောင်း သိသာသည်။ လော်ရာနှင့် ခရစ်တို့ လူချင်းပူးကပ်လိုက်ကြပြီး မှတ်စုများ လိုက်မှတ်ရန် အသင့် ရှိနေကြသည်။

ဖရန်ကလင်သည် သူ့အသံကို မြှင့်တင်ခြင်း မရှိဘဲနှင့်

“ဒေါက်တာ မစ်ချဲ ခင်ဗျား၊ ဂျွန် ရေးနိုးဆီက ဖုန်းဆက်တဲ့ သတင်းကို ရတယ်လို့ စောစောကပဲ ဆရာကြီး ပြောသွားပါတယ်၊ အဲဒီ တယ်လီဖုန်း ဆက်တဲ့အချိန် မတိုင်မီက အကြောင်းတွေကို ကျွန်တော် နည်းနည်းပါးပါး မေးပါရစေ၊ ဒါမှ ဂျူရီလူကြီးတွေအနေနဲ့ ဖြစ်ပျက်တဲ့ အကြောင်း တွေကို အစီအစဉ်လိုက် သိရှိနိုင်ကြမှာ ဖြစ်ပါတယ်၊ ဆင်ပဆန် ဘောဘီကို မက်ထရိုပိုလီတန်

ဆေးရုံက ဆင်းခွင့်ပြုလိုက်တဲ့ နောက်ပိုင်းမှာ ဒေါက်တာနဲ့ ဘယ်လိုများ အဆက်အသွယ် ရှိပါသလဲ”

“အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန်တော် တုပ်ကွေး ပျောက်သွားပြီ ဖြစ်လို့ ကလေးကို သေသေချာချာ စစ်ဆေး ကြည့်ရှုနိုင်ပါတယ်၊ ကလေးရဲ့အခြေအနေ ကောင်းမွန်တာကို မျက်စိနဲ့ မြင်တွေ့ရပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ မက်ထရိုပိုလီတန် ဆေးရုံက ပေးလိုက်တဲ့ လူနာမှတ်တမ်း မိတ္တူနဲ့ ခွတ်ခွဲခန်း အစီရင်ခံစာတွေ အားလုံးကို ကျွန်တော် သေသေချာချာ လေ့လာ ကြည့်ရှုပါတယ်”

“ဒေါက်တာ တွေ့ရှိရတဲ့ အချက်အလက်တွေကို ကျေနပ်ပါသလား”

“ကျေနပ်တယ်၊ နောက်ပြီးတော့ မကျေနပ်ဘူး”

“ဒေါက်တာရဲ့ အဖြေကို ပိုပြီး တိတိကျကျကလေး ဖြေပါလား ခင်ဗျာ”

“တွေ့ရှိရတဲ့အဖြေကို အများကြီး ကျေနပ်ပါတယ်၊ ခွတ်ခွဲခန်း အစီရင်ခံစာမှာ ဗီလီရူဗင် မှန်မှန်ကြီး ကျသွားတာကို တွေ့ရတယ်၊ လူနာမှတ်တမ်းမှာလဲ ကလေးရဲ့ အရေးကြီးတဲ့ အရိပ်လက္ခဏာတွေ အားလုံး ကောင်းမွန်ကြောင်း ရေးထားပါတယ်၊ ဒါဟာ အင်မတန် ကံကောင်းတယ်လို့ ဆိုရပါမယ်”

“ကံကောင်းတယ်၊ ဟုတ်လား”

“ခုနက ကျေနပ်တယ်၊ နောက်ပြီးတော့ မကျေနပ်ဘူးလို့ ပြောတာ အဲဒါကြောင့်ပဲပေါ့၊ မက်ထရို ပိုလီတန် ဆေးရုံကြီးက ကလေးကို ကုသဖို့ ရွေးချယ်လိုက်တဲ့ ကုသနည်းကို ကျွန်တော် သဘောမကျဘူး”

ဂျူရီလူကြီးများကို ဖရန်ကလင် ကြည့်လိုက်သည်။ သူတို့၏ စိတ်ဝင်စားမှု အဘယ်မျှ ရှိသည်ကို အကဲခတ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ပြီးမှ

“ဒေါက်တာ မစ်ချဲ ခင်ဗျား၊ ဆရာကြီး ပြောတာ ဘယ်ကုသနည်းကိုပါလဲ”

“သူတို့ အသုံးပြုခဲ့တဲ့ အလင်း ကုထုံးနည်းကိုပါ”

“ဂျူရီလူကြီးများ သိသာအောင် အလင်း ကုထုံးနည်းဆိုတာ ဘာဆိုတာကို ဒေါက်တာ ရှင်းပြနိုင်မလား”

“အလင်း ကုထုံးနည်းဆိုတာက အသားဝါ ဖြစ်နေတဲ့ ကလေးတယောက်ကို ကုသတဲ့အနေနဲ့ ကလေးကို မီးချောင်းတွေ အောက်မှာ နာရီပိုင်းကနေ ရက်ပိုင်းထိအောင် ထားရတဲ့နည်းပဲ”

ထိုအခါ ဖရန့်ကလင်သည် ဤအကြောင်းကို ယခုမှ ကြားသိဖူးဟန်၊ အထူးပင် အံ့သြဟန်ဖြင့်

"ရိုးရိုးမီးချောင်းအောက်မှာ ကလေးကို ချထားတာဟာ လက်ခံ သတ်မှတ်ထားတဲ့ ကုထုံးနည်း တခုလို့ ဆရာ ပြောလိုက်တာလား"

"ဒီနည်းကို ယုံကြည်တဲ့ ဆရာဝန်တွေ ရှိပါတယ်"

"ဆင်ပဆန် ဘေဘီကို ဒီနည်းနဲ့ ကုသတဲ့အကြောင်း ဒေါက်တာ ဘယ်အချိန်မှာ ပထမဆုံးအကြိမ် သိပါသလဲ"

"ကလေး ကျွန်တော့်လက်ထဲကို ပြန်ရောက်လာတဲ့အခါမှာ သူနဲ့အတူ ပါလာတဲ့ လူနာမှတ်တမ်း မိတ္တူကို ဖတ်ရတဲ့ အခါမှာ ဖြစ်ပါတယ်"

"အဲဒီတော့ ဒေါက်တာ မကျေမနပ် ဖြစ်..."

ကရပ်ထရီး တဝက်လောက် ထလိုက်ပြီး

"ရှေ့နေကြီးက သူ့သက်သေကို လမ်းကြောင်းပေး နေပါတယ်"

"ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ်"

ကရပ်ထရီးဘက်သို့ လှည့်ပြီး ဖရန့်ကလင် ပြောလိုက်သည်။

"ဒေါက်တာ မစ်ချဲ ခင်ဗျား၊ အဲဒီ မှတ်တမ်းကို ဖတ်ရတဲ့ အခါမှာ ဒေါက်တာရဲ့ လုပ်ငန်းသဘော အမြင် ဘယ်လို ရှိပါသလဲ"

"ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောရရင် ကျွန်တော့်အနေနဲ့ အများကြီး မကျေမနပ် ဖြစ်သွားရပါတယ်"

ဖရန့်ကလင် သုံးစေလိုသော စကားလုံးကိုပင် အသုံးပြုပြီး ဒေါက်တာ မစ်ချဲ ဖြေလိုက်သည်။

"ဘာဖြစ်လို့ပါလဲ ခင်ဗျာ"

"ကျွန်တော့်အမြင်မှာတော့ အလင်း ကုထုံးနည်းဟာ အင်မတန် မရေရာတဲ့ ကုထုံးနည်း တခုပါပဲ၊ နောက်ပိုင်းမှာ ဖြစ်ပေါ်လာတတ်တဲ့ နောက်ဆက်တွဲ အကျိုးဆက်နဲ့ ပတ်သက်လို့လဲ ဘာမှ ရေရေရာရာ သတ်မှတ်ထားခြင်း မရှိသေးပါဘူး၊ အခုလို လူနာ အခြေအနေမျိုးမှာ သွေးဖလှယ်တဲ့ နည်းလောက်လဲ ကျေနပ် အားရစရာ မရှိပါဘူး"

"ဒီကုထုံးနည်းကို နာမည်ကျော် ဆေးရုံကြီးအချို့မှာ အသုံးပြုကြတဲ့တိုင်အောင်ပဲပေါ့၊ ဟုတ်လား"

ဖရန်ကလင် မေးလိုက်သည်။ သူ့သက်သေကို သူ ပြန်နင်းလိုက်သည့်အလားမျိုး ဖြစ်သည်။

"ဆေးပညာကို တဖက်က သင်ကြား ပို့ချပေးနေရတဲ့ ဆေးရုံကြီးတွေမှာ အဲဒါဟာ ပြဿနာပဲပေါ့၊ ဒီဆေးရုံတွေဟာ လူငယ်တွေအဖို့ လေ့လာသင်ကြားရာ ဌာန ဖြစ်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဒီနေရာတွေမှာ လေ့လာတဲ့အပိုင်းက လွန်ကဲလာတော့ စမ်းသပ်တဲ့ အဆင့်ကို ရောက်လာတယ်"

"ကန့်ကွက်ပါတယ်"

ကရပ်ထရီး ဟစ်အော်လိုက်သည်။

သို့ရာတွင် ဂျူရီလူကြီးများရော တရားသူကြီးပါ မစ်ချဲ၏ ထွက်ဆိုချက်တွင် အထူး စိတ်ဝင်စားနေကြပြီ ဖြစ်သဖြင့် ဗင်နွန်က "ခွင့်မပြုပါ" ဟု ပြောဆိုပြီး ကန့်ကွက်ချက်ကို ငြင်းပယ်လိုက်သည်။

ဒေါက်တာ မစ်ချဲ ဆက်ပြောသည်။

"ဆေးပညာကို လုပ်ငန်းရပ်တခုအဖြစ် လုပ်ဆောင်တဲ့ လူတွေနဲ့ ဆေးပညာကို အယူအဆ နည်းသစ်မှာ စမ်းသပ်ရာ နယ်မြေအဖြစ် သဘောထားတဲ့ လူတွေ အကြားမှာ အများကြီး ကွာခြားချက် ရှိပါတယ်"

မစ်ချဲ ဆက်မပြောဘဲ တုံ့ဆိုင်းနေသည်။ မိမိတို့ နယ်ပယ်တွင် ဖြစ်ပွားနေသော စစ်ပွဲကို သာမန် လူများအား ထုတ်ဖော်မပြောကြားလိုသည့် သဘောမျိုးနှင့် ဖြစ်သည်။

"ဘယ်လို ခြားနားပါလဲ ဒေါက်တာ"

ဤထွက်ဆိုချက်ကို ကရပ်ထရီး မကန့်ကွက်မီ အတည် ဖြစ်လိုဇောနှင့် ဖရန်ကလင်က မေးလိုက်သည်။

"ဆေးပညာ လေ့လာသင်ကြားရေး ပညာရှင်တွေဟာ စမ်းသပ်တည်ရှိပြီး နည်းလမ်းတွေထက် အသစ် အသစ်နဲ့ စမ်းသပ်မှုတွေကို ပိုပြီး လိုလားကြတယ်၊ ဘယ်လို အဖြေမျိုး ထွက်လာသလဲ ဆိုတာကို သိချင်ကြတယ်"

မစ်ချဲက ထုတ်ဖော်လိုက်သည်။

“လူနာကို အစမ်းသပ်ခံ သတ္တဝါ တကောင်မျိုး သဘောနဲ့လား”

ကရပ်ထရီး ထိုင်ရာမှ ထလိုက်သည်။ ယခုတကြိမ်တွင် တရားသူကြီးက သူ၏ ကန့်ကွက်မှုကို လက်ခံလိုက်သည်။ ဖရန်ကလင်က သူ၏မှတ်ချက်အတွက် တောင်းပန်လိုက်ပြီးနောက် ဆက်မေးသည်။

“ဆရာဝန် အချို့ဟာ ဘာဖြစ်လို့ ဒီလိုမျိုး လုပ်ကြပါသလဲ ခင်ဗျာ”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ ဟုတ်လား၊ လူငယ်တွေဟာ သူတို့နာမည် ထင်ပေါ်အောင် တခြား ဘာနည်း ရှိသေးသလဲ၊ သူတို့ဟာ လေ့လာ စမ်းသပ်မယ်၊ စာတမ်းတွေ ရေးကြမယ်၊ ဆေးပညာ ဂျာနယ်တွေမှာ ဖော်ပြကြမယ်၊ သူတို့ရဲ့ ရာထူး တိုးတက်မှုဟာ လွန်ခဲ့တဲ့ တနှစ် နှစ်နှစ်က သူတို့ ရေးခဲ့တဲ့ စာတမ်းတွေပေါ်မှာ တည်တယ်”

ကရပ်ထရီးက မကန့်ကွက်ခဲ့လျှင် ဒေါက်တာ မစ်ချဲသည် ဆက်ပြောဦးမည် ဖြစ်သည်။

သို့သော် တရားသူကြီး ဗင်နွန်က ဤထွက်ဆိုချက်သည် ဆက်စပ်မှု ရှိပြီး လိုအပ်သည်ဟု ယူဆပြီး ဒေါက်တာ မစ်ချဲကို ဆက်ပြောခွင့် ပြုသည်။ ဖရန်ကလင်က ဆက်ပြောရန် တိုက်တွန်းသည်။

“ဒေါက်တာ ခင်ဗျား၊ ဒီအကြောင်းဟာ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ စိတ်ဝင်စားသလို ဂျူရီလူကြီးများလဲ စိတ်ဝင်စားကြတာမို့ ဆက်ပြီး ရှင်းပြပါ ခင်ဗျာ”

“ဆေးပညာကို လက်တွေ့ ကုသနေတဲ့ လူတွေနဲ့ ဆေးပညာကို လေ့လာ သင်ကြားနေတဲ့ လူတွေကြားမှာ ကွဲပြားခြားနားမှု ရှိတာဟာ သဘာဝကျပါတယ်၊ သူတို့ရဲ့ လိုအပ်ချက်တွေကလဲ ခြားနားနေကြတယ်၊ ကုသနေတဲ့ လူတွေက နေ့ချင်း ပြဿနာကို ဖြေရှင်းကြရတယ်၊ လူနာကို ကုသကြတဲ့နေရာမှာလဲ ကုသနည်းချင်း မတူညီကြဘူး၊ ကျွန်တော်တို့က ပိုပြီး တိကျရတယ်၊ ပိုပြီး သတိထားရတယ်၊ ကျွန်တော်တို့က အတွေ့အကြုံကို ပိုပြီး အားထားရတယ်၊ ကျွန်တော်တို့က ရှေးဆန်တယ်လို့ ပြောနိုင်တယ်၊ ဒါကို ရှင်းအောင် ပြောရမယ်ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်တို့က မှားသွားပါတယ် ဆိုတာထက် သေချာ စိတ်ချရတာကို လိုလားတယ်”

“အခု ကလေးကိစ္စမှာလဲ ဒီအတိုင်းပဲလား ဒေါက်တာ”

“ကံဆိုးရှာတဲ့ ဒီကလေးလေးကို ယုံကြည် စိတ်ချရတဲ့ သွေးဖလှယ်နည်းနဲ့သာ ကုခဲ့လို့ ရှိရင် ကျွန်တော်တို့ဟာ အခုလို တရားခွင်မှာ ရောက်နေကြရမှာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒီကလေးဟာလဲ ကျန်းမာသန်စွမ်းတဲ့

ပုံမှန်ကလေးလေး တယောက် ဖြစ်နေမှာပဲ”

မစ်ချဲ ကြေညာလိုက်သည်။

“ကလေးလေး ဦးနှောက် ပျက်စီး ချွတ်ယွင်းရပြီဆိုတာကို ဒေါက်တာ ဘယ်အချိန်မှာ ပထမဆုံးအကြိမ် စသိရပါသလဲ”

ဖရန်ကလင် မေးသည်။

“မစ္စတာ ရေးနိုးက ကျွန်တော့်ဆီကို ဖုန်းဆက်ပြီး ကလေးကို လာကြည့်ပေးဖို့ ပြောတဲ့ နေ့မှာပါပဲ”

ထို့နောက် ဖရန်ကလင်သည် ဒေါက်တာ မစ်ချဲ၏ နဗ်ကြောဆိုင်ရာ တွေ့ရှိချက်များကို တခုပြီး တခု အသေးစိတ် မေးမြန်းသည်။

“ဒီ တွေ့ရှိချက်က နေပြီး ဒေါက်တာ ဘာကောက်ချက် ချနိုင်ပါသလဲ”

“ဒီနေရာမှာ ဘာမှ သံသယ ဖြစ်နေစရာ မရှိတော့ပါဘူး၊ ကလေးဟာ ဦးနှောက် ပျက်စီး ချွတ်ယွင်းနေပါပြီ”

“အဲဒီနောက်မှာ အခြေအနေ ပြောင်းလဲလာတာ ရှိပါသေးသလား”

“ပိုပြီး သိသာ ထင်ရှားလာပါတယ်”

ဖရန်ကလင်သည် ဒေါက်တာ မစ်ချဲအနီးသို့ တိုးကပ်သွားပြီးနောက်

“ဒေါက်တာ ခင်ဗျား၊ ဒေါက်တာရဲ့ နားလည် ကျွမ်းကျင်တဲ့ အမြင်အရ ဒီကလေးဟာ ဘာကြောင့် အခုလို ဖြစ်ရပါသလဲ”

“ခွတ်ခွဲခန်း အစီရင်ခံစာတွေ၊ ဆရာဝန်တွေရဲ့ မှတ်တမ်းတွေ၊ ဆေးရုံ မှတ်တမ်းတွေ၊ ကုသချက်တွေကို အခြေခံ လေ့လာပြီး ပြောရရင် ဒီကလေး အခုလို ဖြစ်ရတာဟာ ဒေါက်တာ ဂရန့်ရဲ့ အလင်း ကုထုံးနည်းကြောင့်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်”

“ဒေါက်တာ ဘာဖြစ်လို့ အခုလို သေသေချာချာ တိတိကျကျကြီး ပြောနိုင်ရတာလဲ”

“ဘာဖြစ်လို့ ပြောနိုင်သလဲဆိုတော့ ဗီလီရူဗင် မှတ်တမ်းဟာ ဘယ်အချိန်မှာမှ တရာ မီလီမီတာ အချိုးမှာ တဆယ့်ခြောက် မီလီမီတာထက် မပိုခဲ့ဘူး၊ မွေးရက်မတိုင်မီ နှစ်ပတ်အလိုမှာ မွေးတဲ့ ကလေးတယောက်ဟာ ကိုယ်အလေးချိန် နှစ်ထောင့်ခြောက်ရာ ဂရမ် ရှိပြီး ဗီလီရူဗင် နှစ်ဆယ်ရာခိုင်နှုန်းအထိ မတက်ခဲ့တဲ့အတွက် ဘယ်နည်းနဲ့မှ ဦးနှောက် ထိခိုက်

ပျက်စီးစရာ မရှိဘူး”

“ဒေါက်တာ ခင်ဗျား၊ ကလေးရဲ့အလေးချိန်နဲ့ ရက်စောမှုဟာ နှစ်ပတ် ရှိတယ် ဆိုတာကို ဒေါက်တာ ဘာဖြစ်လို့ အလေးထားပြီး ပြောနေရပါသလဲ”

ဖရန်ကလင်က ဒေါက်တာ မစ်ချဲ ခင်းပေးသော လမ်းကို နင်းလျှောက်သည်။

“နေ့စေ့ လစေ့ မဟုတ်တဲ့ ကလေးတယောက်ဟာ ကိုယ်အလေးချိန် နှစ်ထောင့်ငါးရာ ဂရမ်ပဲ ရှိခဲ့လို့ ရှိရင် ဗီလီရူဗင် နှစ်ဆယ်ရာခိုင်နှုန်းလောက် မှာကိုပဲ ဦးနှောက် ထိခိုက် ပျက်စီးနိုင်တဲ့ သဘော ရှိပါတယ်၊ ဆင်ပဆန် ဘေဘီမှာတော့ ဒီလိုမျိုး မဖြစ်နိုင်ပါဘူး”

“ဒေါက်တာ မစ်ချဲ ခင်ဗျား၊ ဆင်ပဆန် ဘေဘီကို ဒေါက်တာ ဂရန့် ကုသနေတဲ့အချိန်မှာ ဒေါက်တာရဲ့အကြံဉာဏ်ကို တောင်းခံလာခဲ့လို့ ရှိရင် ဒေါက်တာဟာ အလင်း ကုထုံးနည်းကို သဘောတူပါမည်လား”

“မတူပါဘူး”

ဒေါက်တာ မစ်ချဲ အခိုင်အမာ ပြောလိုက်သည်။

“ကလေးရဲ့သွေးကို အခြားသွေးနဲ့ ဖလှယ်ပြီး ကုဖို့ ဒေါက်တာ အကြံပေးပါမည်လား”

“ပေးပါမယ်”

“ဒေါက်တာ မစ်ချဲ ခင်ဗျား၊ ဒေါက်တာရဲ့အမြင်မှာ အလင်း ကုထုံးနည်းဟာ ကောင်းမွန်သော ကုသမှုကနေ ခွဲခွာသွားမှု ရှိတယ်လို့ ယူဆပါသလား”

ဖရန်ကလင်က အသံ ပို၍ ကျယ်ကျယ်ကလေးနှင့် မေးလိုက်သည်။

လော်ရာ ခါးစန့်သွားသည်ကို ခရစ် သတိပြုလိုက်မိသည်။ လွဲမှားစွာ ကုသသည်ဟု အစွပ်စွဲ ခံရသော အမှုများတွင် အဓိကအချက်မှာ အစွပ်စွဲခံရသူသည် ကောင်းမွန်သော ကုသမှုမှ ခွဲခွာသွားခြင်း ရှိမရှိပင် ဖြစ်သည်ဟု သူတို့၏ ဆွေးနွေးပွဲများတွင် လော်ရာက သူ့ကို ပြောခဲ့ဖူးသည်။ သည်မေးခွန်းကို မေးလာပြီး အဖြေကလည်း ဟုတ်ပါသည်ဟုဆိုလျှင် ခရစ်အဖို့ ဂျူရီလူကြီးများနှင့် မကောင်းသော အလားအလာပင် ဖြစ်တော့သည်။ မစ်ချဲ၏ အဖြေကို သူ စောင့်မျှော် နားထောင်သည်။

“ကျွန်တော့်သဘော ပြောရရင်တော့ ဒီကုသမှုမှာ အလင်း ကုထုံးနည်းကို သုံးခြင်းဟာ ကောင်းမွန်သော ကုသမှုကနေ သေသေချာချာ ခွဲထွက်သွားတာပဲ”

မစ်ချဲက ခိုင်မာစွာ ထုတ်ဖော်လိုက်သည်။

"နောက်တခု မေးပါရစေဦး ဒေါက်တာ၊ အခုလို ကုသရတဲ့ အခြေအနေမျိုးမှာ အလင်း ကုထုံးနည်းကို အသုံးပြုမယ်ဆိုရင် ကုသတဲ့ ဆရာဝန်ဟာ ကလေးရဲ့မိဘများထံက ဖြစ်စေ အုပ်ထိန်းသူထံကဖြစ်စေ အသိပေး သဘောတူညီမှု ရယူထားဖို့ လိုအပ်တယ်လို့ ဒေါက်တာ ယူဆပါသလား"

"ဘယ်ကုသမှုမျိုးမှာမဆို သူ့ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်နိုင်တဲ့ ဘေးအန္တရာယ်တွေကို ကြိုတင် အသိပေးပြီး သဘောတူညီချက် ရယူသင့်ပါတယ်၊ အခုကိစ္စမှာ အသိပေး သဘောတူညီမှု ယူတာ လုံးဝ မရှိခဲ့ပါဘူး"

မစ်ချဲ ကြေညာလိုက်သည်။

"နောက်ဆုံး စကားပိုဒ်ကို ဖျက်ပေးပါ"

ကရပ်ထရီးက ပြောလိုက်သည်။

"ဖျက်ပါ"

တရားသူကြီးသည် ကန့်ကွက်ချက်ကြောင့် အနည်းငယ် စနိုးစနောင့် ဖြစ်သွားဟန် ရှိသော်လည်း ပယ်ဖျက်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

"ဒါပါပဲ၊ ပြီးပါပြီ ဒေါက်တာ"

ဖရန်ကလင် အေးဆေးစွာ ပြောလိုက်သည်။ သို့သော် သူသည် ဤအမှုအတွက် အခြေခံအုတ်မြစ် နှစ်ခု ချလိုက်နိုင်သဖြင့် ကျေနပ် အားရနေသည်ကား သိသာ ထင်ရှားလှသည်။ မှားယွင်းစွာ ကုသမှုနှင့် သဘောတူညီချက် ရယူရန် ပျက်ကွက်မှုတို့ပင် ဖြစ်သည်။

ဤအချက်ကို ကရပ်ထရီးလည်း သတိပြုမိသည်။ သို့ဖြင့် သူသည် ဒေါက်တာ မစ်ချဲကို ပြန်လှန် မေးခွန်း ချက်ချင်း ထုတ်ရမည့်အစား အမှုသည်နှင့် တိုင်ပင် ဆွေးနွေးရန်အတွက် ခေတ္တမျှ အနားပေးရန် တောင်းခံသည်။ ကရပ်ထရီး ဤသို့ ပြုလုပ်သည်မှာ အကြောင်းများစွာ ရှိသည်။ ခရစ်နှင့်လည်း သူ တိုင်ပင် ဆွေးနွေးလိုသည်။ ဒေါက်တာ မစ်ချဲကိုလည်း ခေါင်းအေးသွားအောင် အချိန်ပေးချင်သည်။ အချို့သော သက်သေများသည် သက်သေခံ ထွက်ဆိုရာတွင် စိတ်လှုပ်ရှားမှု များ ဖြစ်ပေါ်တတ်သည်။ သူတို့ကို အနားပေးလိုက်ခြင်းသည် သူတို့၏ အရှိန်ကို နှေးကွေး သွားစေပါသည်။ ထိုအခါတွင် သူတို့ကို ကိုင်တွယ်ရသည်မှာ လွယ်ကူပါသည်။

ကရပ်ထရီး၊ ဝေါလား၊ ခရစ်နှင့် လော်ရာတို့သည် အမှုစစ်ဆေးသည့် ရုံးခန်း

အပြင်ဘက်ရှိ စကြံ တဖက်ထိပ်တွင် ခေါင်းချင်းရိုက်ကြသည်။

“မစ်ချဲကို ဆေးပညာထောင့်ကနေ တိုက်ခိုက်နိုင်သလား”

ကရပ်ထရီးက မေးသည်။

“တိုက်နိုင်တယ်၊ အလင်း ကုထုံးနည်းနဲ့ ပတ်သက်လို့ ကျွန်တော် ပေးထားတဲ့ စာတမ်းတွေကို ကြည့်ပါ၊ အလင်း ကုထုံးနည်းတွေကို ဘယ်ဆေးရုံတွေ သုံးတယ်၊ အောင်မြင်တဲ့ ကုသမှု စာရင်းတွေကို ကြည့်ပါ”

ခရစ် ပြောသည်။

“ဒါတွေအားလုံး ကျွန်တော် သိထားပြီးပြီ၊ ကျွန်တော် သိချင်တာက သူ ပြောသွားတဲ့အထဲမှာ ဆေးပညာနဲ့ ပတ်သက်လို့ မှားတာ ရှိသလား၊ သူ အကြံပေးသွားတဲ့ ကုထုံးနည်းကို တိုက်နိုင်သလား ဆိုတာပဲ”

“သွေးဖလှယ်တဲ့ ကုထုံးနည်းအကြောင်း အချက်အလက်တွေ ကျွန်မတို့ ပေးထားတာပဲ၊ အဲဒီ အချက်အလက်တွေနဲ့ သူ့ကို တိုက်နိုင်တာပဲ”

လော်ရာက ပြောသည်။

ဒေါက်တာ မစ်ချဲ ပြောသွားသည့်အထဲတွင် အချက်အလက် မှားယွင်းမှု ရှိသည်ကို မတွေ့ရသော အခါ ခရစ်သည် ဂိုဏ်းနှစ်ဂိုဏ်း ဆေးပညာ အတွေးအခေါ် အယူအဆ မတူညီကြပုံကို ရှင်းပြသည်။

ကရပ်ထရီးက သူ့စကားကို ကြားဖြတ်ပြီး

“ဒါတွေ အားလုံး ကျွန်တော် သိပါတယ်၊ ဒါလောက်နဲ့ မလုံလောက်ဘူး၊ ဂိုဏ်းနှစ်ဂိုဏ်း အတွေးအခေါ် မတူညီကြဘူးဆိုရင် ဆရာဝန် တယောက်ဟာ ဟိုဘက်ကို ဖြစ်စေ သည်ဘက်ကို ဖြစ်စေ လိုက်မှာပဲ၊ အဲဒါအတွက် မစ်ချဲကို ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအရရော လုပ်ငန်းအရရော ဘာမှ ပြစ်ချက် မတင်နိုင်ဘူး၊ ကျွန်တော် သူ့ကို ထောင်ဖမ်းလို့ မိနိုင်တဲ့ အချက်မျိုး လိုတယ်၊ ဘာဖြစ်လို့တုံး ဆိုတော့ သူ့ကြောင့် ကျွန်တော်တို့ဘက်မှာ အများကြီး နာနေတယ်”

ဤတွင် လော်ရာက စဉ်းစဉ်းစားစားဖြင့်

“ကျွန်မတို့မှာ လူနာမှတ်တမ်း ရှိတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကိုးမင်းက ပြောတော့ မစ်ချဲက အကြံပေးလို့ ကလေးကို လွှဲပို့ရတယ်လို့ ဆိုတယ်၊ အဲဒီမှာ တခါ မစ်ချဲက ပြောတော့ ကိုးမင်းက သူ့ဆီကို ဖုန်းဆက်ပြီး အကြံဉာဏ် တောင်းတယ်လို့ ပြောတယ်”

"အဲဒါ ဟုတ်တယ်"

ခရစ် ထောက်ခံလိုက်သည်။

"အဲဒီကိစ္စကို ကျွန်တော် သေသေချာချာ ပြန်စစ်ကြည့်ဦးမယ်၊ အခုအချိန်မှာ မစ်ချဲက သိပ်အားကောင်းနေတယ်၊ ကျွန်တော် အရှုံးတယောက် အဖြစ် မခံနိုင်ဘူး"

စာရေးက ရုံးခန်း အတွင်းသို့ ပြန်လာကြရန် နှစ်ဖက်အဖွဲ့ကို ဆင့်ခေါ်သည်။ ရုံးခန်း တံခါးဝသို့ သူတို့ မရောက်ခင်တွင် ခရစ်နှင့် လော်ရာဘေးတွင် သတင်းထောက် ဂျူအန် မာလက် ရောက်ရှိလာသည်။

"ဒေါက်တာ ဂရန့်"

မာလက် စကားစသည်။

"ဘာမှ မဝေဖန်နဲ့"

လော်ရာ ကြားဝင်သည်။

မာလက် ပြုံးလိုက်ပြီး

"အဲဒီစကားက ဒေါက်တာအတွက်တော့ ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့်အတွက်တော့ မဟုတ်ဘူး"

"ကျွန်မတို့ အထဲကို ဝင်ရတော့မယ်"

"ဒီမယ် အစ်မ၊ ကျွန်တော် ဒီကို ရောက်လာရတာ ကျွန်တော်တို့ အပိုင်းက မိခင်လောင်းတွေက ဆရာဝန်ကလေးအကြောင်းကို မေးကြ မြန်းကြလို့ပဲ၊ သူတို့ကလေးတွေကို ဆရာဝန်ကလေးက ကုသပေးဖို့ သူတို့အားလုံးမှာ ဆန္ဒရှိနေကြတယ်၊ ဆရာဝန်ကလေးဟာ ဆေးရုံမှာ မရှိဘဲ ရုံးမှာ တရားစွဲခံနေရတယ်ဆိုတာ သိသွားတယ်၊ သူတို့အားလုံး စိတ်မကောင်း ဖြစ်ကုန်ကြတယ်၊ သူတို့ စိတ်ကျေနပ်အောင် ကျွန်တော် အခု ဒီကို ရောက်လာတာပဲ၊ ဒါပေမယ့် ဒေါက်တာမှာ အများကြီး အခက်အခဲ ရှိနေတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် သိပါတယ်၊ အဲဒါကို ကျွန်တော် ဘယ်နည်းနဲ့ ကူညီပေးရမလဲ ဆိုတာ"

သူ ကမ်းလှမ်းသည်။

"ကျွန်မတို့ အထဲကို ဝင်ရမယ်"

လော်ရာက ပြောသည်။

"ကောင်းပါပြီ၊ ကျွန်တော်ပြောတဲ့ စကားကိုသာ မှတ်ထားပါ"

ဒေါက်တာ မစ်ချဲ ဖြေဆိုရန် အသင့် ရှိသည်။ ကရပ်ထရီးလက်ထဲတွင် စာရွက်များ ကိုင်လျက် သူနှင့် ရင်ဆိုင်ရန် ထရပ်သည်။ ရုံးခန်းအတွင်း ငြိမ်သက် တိတ်ဆိတ်သွားအောင် သူ ခေတ္တမျှ စောင့်ဆိုင်းရသည်။ လာရောက် နားထောင်သူတွေ များသည်ထက် များလာ၍ ဖြစ်သည်။

ရုံးခန်းအတွင်း ငြိမ်သက် တိတ်ဆိတ်ကြရန် တရားသူကြီးက အမိန့်ပေးသည်။

"အားလုံး နားထောင်ကြပါ၊ ခင်ဗျားတို့ ဒီမှာ ရုပ်မြင်သံကြား ကြည့်နေကြတာ မဟုတ်ဘူး၊ အမှု စစ်ဆေးနေတုန်းမှာ ဘယ်သူမှ စကား ပြောခွင့် မရှိဘူး၊ ဘယ်သူမှ မတ်တတ် ရပ်ခွင့် မရှိဘူး၊ ဘီယာ သောက်ခွင့် မရှိဘူး၊ အာလူးကြော် စားခွင့် မရှိဘူး၊ အာလူးကြော်စားတဲ့ အသံက သိပ်ပြီး ဆူညံတယ်၊ အဲဒီတော့ အားလုံး နေရာယူကြပါ၊ ဒါမှမဟုတ်ရင် ဒီအခန်းကို ကျုပ် အမြန်ဆုံး ရှင်းပစ်ရလိမ့်မယ်"

ကရပ်ထရီးသည် ယခု ချက်ချင်းမှာပင် တိုက်ခိုက်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ မစ်ချဲကို ကွင်းဖွင့်ဖွင့်ချင်း ကိုင်လှုပ်ထားနိုင်လျှင် ပြန်လှန်မေးခွန်း တလျှောက်လုံးတွင် မိမိဘက်မှ အခွင့်အလမ်း ရှိနေမည် ဖြစ်သည်။ သို့ဖြင့် သူသည် လက်ထဲမှ မှတ်စုစာရွက်များကို ကြည့်လိုက်ပြီးနောက်

"ဒေါက်တာ မစ်ချဲ ခင်ဗျား၊ ဆင်ပဆန် ဘေဘီ ကုသရေးအတွက် ဒေါက်တာနဲ့ ဒေါက်တာ ကိုးမင်းတို့ ညှိနှိုင်း ဆွေးနွေးကြတဲ့အခါတိုင်းမှာ အမြဲတမ်းပဲ သဘောတူညီမှု ရကြပါသလား"

"ရပါတယ်၊ ကုသပုံ ကုသနည်းကို သိရတဲ့အခါမှာ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်စလုံး တုန်လှုပ် ချောက်ချား ကြရပါတယ်၊ ဒေါက်တာ ဂရန့်လုပ်ပုံဟာ အင်မတန် ကြောက်စရာ ကောင်းပါတယ်"

"ဒေါက်တာတို့ နှစ်ယောက် ဘယ်အချိန်မှာမှ သဘောကွဲပြားမှု မရှိဘူးလား"

"ဘယ်အချိန်မှာမှ မရှိပါဘူး၊ ကလေးကို လွှဲပြောင်းပေးဖို့ကိစ္စမှာလဲ မကွဲပြားပါဘူး၊ အလင်း ကုထုံးနည်း အကြောင်း သိရတဲ့အခါမှာလဲ မကွဲပြားပါဘူး၊ ထပ်ပြီး ပြောရမယ်ဆိုရင် အဲဒီနောက်ပိုင်း ကျွန်တော်တို့ ပြောကြရတဲ့အခါတိုင်းမှာလဲ မကွဲပြားကြပါဘူး"

မစ်ချဲ၏ အဖြေများသည် မေးသည်ထက် ပိုနေသော်လည်း ကရပ်ထရီး မကန့်ကွက်ပါ။ မစ်ချဲအဖို့ ယခုအချိန်တွင် ပြတ်သားလေသမျှသည် နောက်ပိုင်းတွင်

ကတိမ်းကပါး ဖြစ်ရပေလိမ့်မည်။

"ဒေါက်တာ မိုက် ဆိုဗိုကို ဒေါက်တာ သိတာ ကြာပါပြီလား"

"နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာပါပြီ" မစ်ချဲ ဖြေသည်။ ထို့နောက် ဖြည့်စွက်ပြီး ပြောသည်။ "ဆေးပညာနယ်မှာတော့ အင်မတန် ထင်ရှားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး တဦးပါပဲ၊ ဒေါက်တာ ဂရန့်လို လူမျိုး တယောက်ကို သူက ကျောထောက်နောက်ခံ ပြုပေးနေတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် ဘယ်လိုမှ ယုံလို့ မရနိုင်ဘူး"

"ဒေါက်တာ ခင်ဗျား၊ ဒေါက်တာ ဆိုဗိုရဲ့လက်အောက်မှာ ဒေါက်တာ ဂရန့် ရှိနေတယ်ဆိုတာ သိရင် မက်ထရိုပိုလီတန် ဆေးရုံကြီးကို ဆင်ပဆန် ဘေဘီ လွှဲပြောင်းပေးရေးကိစ္စ အခုလောက် မြန်မြန် အကြံပြုပါမည်လား"

"ဆင်ပဆန် ဘေဘီ လွှဲပေးရေးကိစ္စကို ကျွန်တော် အကြံမပေးပါဘူး၊ ဒေါက်တာ ကိုးမင်း အကြံပေးတာကို ကျွန်တော်က သဘောတူတာပါ"

ဒေါက်တာ မစ်ချဲက ကရပ်ထရီး၏ အမှားကို ပြင်ပေးသည့်အနေနှင့် ထွက်ဆိုလိုက်သည်။

"အဲဒါ ထူးဆန်းတယ်"

ကရပ်ထရီးက လက်ရေးတို စာရေးဘက်သို့ လှည့်ကြည့်ကာ ပြောလိုက်သည်။

"မစ္စတာ ဗလော၊ ဒေါက်တာ ကိုးမင်းရဲ့အစစ်ခံချက်မှာ ကျွန်တော် အမှတ်ခိုင်းထားတဲ့ အမေးအဖြေ အပိုဒ်ကို တဆိတ် ဖတ်ပြပေးပါလား"

ထိုအခါ လက်ရေးတို စာရေးသည် တရားသူကြီး ဗင်နွန်ကို မော့ကြည့်လိုက်သည်။ တရားသူကြီးက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

"မစ္စတာ ဖရန်ကလင်၏ အမေး၊ အဲဒီတော့ ဒေါက်တာ ဘာလုပ်ပါသလဲ၊ ဒေါက်တာ ကိုးမင်း၏ အဖြေ၊ ဒေါက်တာ မစ်ချဲရဲ့အိမ်ကို ဖုန်းဆက်ပြီး ကျွန်တော် တွေ့ရှိရတာကို ပြောပြပါတယ်၊ အဲဒီအခါမှာ ဆင်ပဆန် ဘေဘီကို မက်ထရိုပိုလီတန် ဆေးရုံကြီးကို အမြန်ဆုံး လွှဲပြောင်းပေးဖို့ သူက အကြံဉာဏ် ပေးပါတယ်"

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ်"

ကရပ်ထရီးက ပြောလိုက်သည်။

ဒေါက်တာ မစ်ချဲ၏ မျက်နှာ ပန်းနုရောင်မှ ရဲရဲနီလာသည်။

"ဒေါက်တာ ကိုးမင်းရဲ့ထွက်ဆိုချက်မှာ ကလေးကို လွှဲပြောင်းပေးဖို့ ဒေါက်တာက အကြံပြုတယ် လို့ ထွက်ဆိုထားပါတယ်၊ ဒေါက်တာကိုးမင်းက အကြံပြုတယ်ဆိုတဲ့ ဒေါက်တာရဲ့ ထွက်ချက်ဟာ အမှန်ပဲလား"

"ကျွန်တော်… ကျွန်တော် မှတ်မိသမျှ ပြောရရင်တော့ ကိုးမင်းရဲ့ အကြံပြုချက်ဆိုတာ အသေအချာပါပဲ၊ ဒါပေမဲ့"

မစ်ချဲ ဆက်မပြောဘဲ ရပ်သွားသည်။

"ဒါပေမဲ့"

ကရပ်ထရီးက ထောက်လိုက်သည်။ သူ ဆင်ထားသော အကွက်ကို ရနေပြီ ဖြစ်သည်။ ဒေါက်တာ မစ်ချဲက ဆက်မပြောသောအခါ သူက ထပ်ပြောလိုက်သည်။

"ဒါပေမဲ့ ဘာဖြစ်သလဲ ဒေါက်တာ"

"ဒါပေမဲ့ ဒီနေရာမှာ ဘာမှ ကွဲပြား ခြားနားတယ်လို့ ကျွန်တော် မထင်ပါဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ ဒီအလုပ်သာ လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်တဲ့ အလုပ်လို့ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်စလုံး သဘောတူညီထားကြတာပဲ"

"ဆင်ပဆန် ဘေဘီ ကိစ္စမှာ ဒေါက်တာနဲ့ ဒေါက်တာ ကိုးမင်းတို့ဟာ အရာရာမှာ သဘောတူညီမှု ရှိကြတယ်လို့ စောစောက ဒေါက်တာ ထွက်ဆိုထားတဲ့အချက်ကို ကျွန်တော် အတည်ပြု ပြောဆို နေတာပါ၊ အခု နေရာမှာတော့ မတူညီမှု ရှိသွားတယ်လို့ ပြောနိုင်ပါသလား"

"အဲဒီလို ပြောတဲ့အတွက် ရှေ့နေကြီး ကျေနပ်တယ်ဆိုရင် ပြီးတာပါပဲ"

သူက ဤကိစ္စ ဘာမျှ အရေးမကြီးဟန်ဖြင့် အလျှော့ပေးလိုက်သည်။ သို့သော် အဘိုးကြီး တုန်လှုပ်သွားကြောင်းကို ကရပ်ထရီး သိမြင်သည်။

"ဒေါက်တာ မစ်ချဲ ခင်ဗျား၊ အလင်း ကုထုံးနည်းနဲ့ ပတ်သက်တဲ့အကြောင်းတွေကို ဒေါက်တာ ကောင်းကောင်း သိပါသလား"

"အသစ်ဖြစ်ထွန်းမှုတွေ အားလုံးကို ကျွန်တော် မျက်ခြည်မပြတ် ရှိပါတယ်"

"အလင်း ကုထုံးနည်းကို ဆေးရုံပေါင်း ဘယ်၍ ဘယ်မျှမှာ အသုံးပြုနေပြီ ဆိုတာကို ဒေါက်တာ ခန့်မှန်းထားတာ ရှိရင် ပြောနိုင်ပါသလား"

မစ်ချဲ ခေါင်းမော့ကာ အတန်ငယ် ငေးစိုက်နေပြီးနောက်

"ရာပေါင်းများစွာ ရှိပါတယ်"

“ကျွန်တော်တို့ ပိုပြီး တိတိကျကျ ပြောကြရအောင်၊ ရာပေါင်းများစွာဆိုတာ ဘယ်လောက်လဲ၊ နှစ်ရာလား၊ သုံးရာလား၊ လေးရာလား၊ ငါးရာလား”

“ရာပေါင်း များစွာပဲ၊ ဒါပေမဲ့ တိတိကျကျ ပြောပါဆိုရင် သုံးလေးရာပေါ့”

“အလင်း ကုထုံးနည်းကို အသုံးပြုနေတဲ့ ဆေးရုံပေါင်း တထောင်ကျော် ရှိတယ်လို့ ပြောရင် ဒေါက်တာ အံ့သြမလား”

“မအံ့သြပါဘူး၊ ပြီးတော့ အထင်လဲ မကြီးဘူး၊ အမှားတခုဟာ ထပ်တလဲလဲ ဖြစ်ပေါ်တဲ့အတွက် ဆေးပညာမှာ နေရာ မရနိုင်ပါဘူး၊ အချို့သော ဆေးဝါးတွေနဲ့ ကုသမှုတွေဟာ ကမ္ဘာပေါ်မှာ အကြိမ်တရာမက ဟိုးလေးတကျော် လက်ခံပြီး နောက်ကျမှ အန္တရာယ် ရှိကြောင်း တွေ့လာ ရတာတွေ အများကြီးဆိုတာ ကျွန်တော် ပြောပြနိုင်ပါတယ်”

“ကုထုံးသစ်တွေ ဆေးဝါးသစ်တွေကို လက်ခံတဲ့နေရာမှာ ဒေါက်တာဟာ အမြဲတမ်း ရှေးဆန်တတ်ပါသလား”

ပြန်လှန် မေးခွန်း ကာလတွင် ဒေါက်တာ မစ်ချဲ ပထမဆုံးအကြိမ်အဖြစ် ပြုံးလိုက်ပြီး

“ဝါရင့်ဆရာကြီးတွေမှာ ဥပဒေ တခု ရှိပါတယ်၊ ဆေးဝါးသစ် တခုကို ပထမဆုံး သူစိမ်းတွေမှာ သုံးကြည့်ပါ၊ ပြီးမှ ကိုယ့်လူနာတွေမှာ သုံးကြည့် အဲဒီအုပ်စု နှစ်ခုစလုံး မသေဘူး၊ အသက်ရှင်တယ်ဆိုတော့မှ ကိုယ့်မိသားစုမှာ သုံးကြည့်ပါတဲ့”

ဂျူရီလူကြီးများအပါအဝင် တရုံးလုံး ရယ်မောကြသည်။ တရားသူကြီး ဗင်နွှန်သည် လူအုပ်ကြီးကို မျက်လုံးပြူးပြီး ကြည့်လိုက်သော်လည်း တိတ်ဆိတ်စေရန်ကား အားမထုတ်ပါ။ ကရပ်ထရီးသည် လည်း အများနှင့် ဆန့်ကျင်မှု မပြုဘဲ အားရပါးရကြီး ပြုံးလိုက်ပြီးနောက်

“ဒေါက်တာ ခင်ဗျား၊ ဒေါက်တာ့မှာ နောက်ထပ် ဥပဒေသစ် တခု ရှိရင် ပြောပါဦး၊ ကုထုံးသစ်တွေနဲ့ ဆေးဝါးသစ်တွေကို လူငယ်ဆရာဝန်များက အတွေ့အကြုံ ရင့်ကျက်တဲ့ ဆရာဝန်ကြီးတွေထက် ပိုပြီး အသုံးပြုတတ်ပါသလား”

“အတွေ့အကြုံ ပိုပြီး ရင့်ကျက်တဲ့ ဆရာဝန်ကြီးတွေဟာ ပိုပြီး ဝေဖန်ပိုင်းခြား တတ်ပါတယ်၊ လူငယ်တွေကတော့ သူတို့ရဲ့နေရာကို ရှာနေကြရတော့ အသစ်ကို ပိုပြီး လက်ခံချင်ကြတာပဲ၊ အထူးသဖြင့် ဒီခေတ်ကြီးမှာပေါ့”

နောက်ဆုံး စကားပိုဒ်ကို ကရပ်ထရီး အာရုံစိုက်မိသဖြင့်

“ဒီခေတ်ကြီးမှာဆိုတာက ဘာကို ပြောတာပါလဲ ဒေါက်တာ”

“ကမ္ဘာကြီးမှာ လှုပ်ရှားမှုတွေ အင်မတန် များနေတော့ ဆရာဝန်ကလေးတွေဟာလဲ နိုင်ငံရေး ဘောင်ထဲ ဝင်နေကြတော့တာပေါ့၊ ဆေးရုံမှာ သူတို့ကိုယ်သူတို့ ထင်ရှားအောင် ဆံပင်ရှည်ကြီး တွေ ထားကြတယ်၊ ဒါမှမဟုတ်လဲ မုတ်ဆိတ်မွေးတွေ မရိတ်ဘဲနဲ့ပေါ့”

“ဆရာဝန်တွေ မုတ်ဆိတ်မွေး ထားတာကို ဒေါက်တာ ကန့်ကွက်ပါသလား”

ကရပ်ထရီးက မေးလိုက်သည်။

“ကျွန်တော်ကတော့ ကန့်ကွက်တယ်၊ ဆရာဝန်တယောက်ရဲ့ ရုပ်လက္ခဏာဟာ သူ့လုပ်ငန်း လက္ခဏာရဲ့ တစိတ်တဒေသပဲ၊ ဆရာဝန်ရဲ့ ရုပ်လက္ခဏာဟာ လူနာရဲ့ ယုံကြည်ကိုးစားမှုကို ရရှိနေနိုင်တယ်”

“မုတ်ဆိတ်မွေးထားတဲ့ အဓိကရ ဆရာဝန်ကြီးတွေလဲ ရှိတယ် မဟုတ်လား၊ ဥပမာ ဆစ်ဂမန် ဖရွိုက်”

“ကျွန်တော်ရဲ့လူနာတွေကိုတော့ ဆစ်ဂမန် ဖရွိုက်နဲ့ ဘယ်တော့မှ မကုနိုင်ဘူး၊ သူရဲ့ ကုသမှု မှတ်တမ်းကလဲ ဘာမှ မထင်ရှားဘူး”

ကရပ်ထရီး ပြုံးလိုက်ပြီး

“ဒေါက်တာ ခင်ဗျား၊ လူငယ် ဆရာဝန်တွေကို ဒေါက်တာ သဘောမကျတာ သူတို့ရဲ့ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်ကြောင့်လား၊ ဒါမှမဟုတ် ကုသမှု နည်းလမ်းသစ်တွေကို သူတို့ လက်ခံကြတဲ့ အတွက်လား”

“ဒုတိယအချက်ကြောင့်ဆိုရင် မှန်ပါတယ်”

“အခု ကုသမှုမှာ အသုံးပြုထားတဲ့ အလင်း ကုထုံးနည်းကိုလဲ ဒေါက်တာ ဒီလိုပဲ သဘောထားပါ သလား”

“အမှန်ပါပဲ”

ရုတ်ခြည်း ဆိုသလို ကရပ်ထရီး လမ်းကြောင်း ပြောင်းလိုက်ပြီး

“ဒေါက်တာ ခင်ဗျား၊ သွေးဖလှယ်ခြင်းဟာ အင်မတန် စိုးရိမ်စရာ ကောင်းတဲ့ ရောဂါ ဆင့်ပွားမှုတွေကို ဖြစ်စေနိုင်တယ်ဆိုတာ ဒေါက်တာ သိပါသလား"

“သိပါတယ်”

“ဘယ်လို ရောဂါ ဆင့်ပွားမှုတွေ ဖြစ်နိုင်တယ်ဆိုတာ ဂျူရီလူကြီးတွေကို ဒေါက်တာ ရှင်းပြပေးနိုင်မလား”

“ရှေ့နေကြီး ပြောစေချင်ရင် ပြောပါ့မယ်၊ တခါတလေမှာ သွေးဖလှယ်ခြင်းကြောင့် ကူးစက်ခြင်း ဒါမှမဟုတ် သွေးလန့်ခြင်း ဖြစ်နိုင်ပါတယ် ဒါပေမဲ့ အသက်အန္တရာယ်ကို စိုးရိမ်ရတဲ့ အခြေအနေ ကတော့ အင်မတန့် အင်မတန်ကို နည်းပါးပါတယ်”

“အဲဒီလိုဆိုရင် အခု ကုသမှုမှာ ဆရာဝန်ကြီး ထောက်ခံထားတဲ့ သွေးဖလှယ်တဲ့ နည်းဟာ အရေးကြီးတဲ့ ရောဂါဆင့်ပွားမှုတွေ ဖြစ်နိုင်တယ် မဟုတ်လား”

ကရပ်ထရီးက မစ်ချဲကို အမိဖမ်းရန် ကြိုးစားလိုက်သည်။

“ဘယ်ကုသမှုမျိုးမဆို ရောဂါ ဆင့်ပွားမှု ရှိနိုင်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ သွေးဖလှယ်တဲ့ ကုသနည်းဟာ အထိရောက်ဆုံး ဖြစ်ပြီး အန္တရာယ်လဲ အနည်းဆုံး ဖြစ်ပါတယ်”

“ဒေါက်တာ ခင်ဗျား၊ လူငယ်ဆရာဝန် တယောက်ဟာ အလင်း ကုထုံးနည်းကို အသုံးပြုတဲ့ အတွက် ကလေးတယောက်မှာ ကူးစက်မှု ဖြစ်စေပါသလား”

“ကူးစက်မှု ဟုတ်လား၊ ဒီမေးခွန်းက ဘာမှ ဆက်စပ်မှု မရှိပါကလား”

မစ်ချဲ ကန့်ကွက်သည်။

ဖရန်ကလင် ထိုင်ရာမှ ထပြီး

“တရားသူကြီးမင်း ခင်ဗျား၊ ဆရာဝန်ကြီးပြောတဲ့ စကားဟာ ဥပဒေသဘော ခိုင်မာတယ်၊ မေးခွန်းဟာ ဆက်စပ်မှု မရှိပါဘူး”

ဗင်န္တန် ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး ကရပ်ထရီးဘက်သို့ အပြစ်တင်ရန် လှည့်လိုက်သည်။ သို့သော် တရားခံ ရှေ့နေက သူ၏ ချေပမှုကို လျင်မြန်စွာ ပြုလုပ်သည်။

“တရားသူကြီးမင်း ခင်ဗျား၊ ဒီအမှုရဲ့အဓိကအချက်က ကလေးကို ကုသတဲ့ ဆေးပညာ ကုထုံးနည်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်၊ တရားခံဟာ သူ့ရဲ့လုပ်ငန်းနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အဆုံးအဖြတ်ကို ချမှတ်ရာမှာ အခြား ဘယ်လို ကုသနည်းတွေ ရှိတယ် ဆိုတာလဲ သိဖို့ ဆက်စပ်နေပါတယ်”

ဗင်နွှန် ခေတ္တမျှ တုံ့ဆိုင်းနေပြီးနောက်

"ခွင့်ပြုတယ်"

"ဒေါက်တာ ခင်ဗျား၊ မေးခွန်းကို ဒေါက်တာ မေ့နေမှာ စိုးတဲ့အတွက် ကျွန်တော် ထပ်မေးပါ့မယ်၊ ဆရာဝန် တယောက်ဟာ ကလေးတယောက်ကို အလင်း ကုထုံးနည်းနဲ့ ကုသတဲ့အတွက် အဲဒီကလေးမှာ ရောဂါ ကူးစက်မှု ဖြစ်နိုင်ပါသလား"

"မဖြစ်နိုင်ပါဘူး"

"အလင်း ကုထုံးနည်းကြောင့် ကလေး တယောက်ဟာ တက်တာ ချက်တာ ဖြစ်နိုင်ပါသလား"

"မဖြစ်နိုင်ပါဘူး"

"နှလုံးခုန် မမှန်တာကော"

"မဖြစ်နိုင်ပါဘူး"

"စောစောက ပြောခဲ့တဲ့ ရောဂါ ဆင့်ပွားမှုတွေဟာ သွေးဖလှယ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေါ်နိုင်တဲ့ ရောဂါ ဆင့်ပွားမှုတွေပဲ၊ ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား"

"သွေးဖလှယ်ခြင်းကို မှန်မှန်ကန်ကန် လုပ်ရင် မဖြစ်နိုင်ပါဘူး၊ သင့်တင့် မှန်ကန်တဲ့ သွေးဖလှယ်ခြင်းကို တဖြည်းဖြည်းချင်း လုပ်ရပါတယ်၊ ကလေးမှာ တခုခု ဖြစ်လာရင် အရေးကြီးတဲ့ အရိပ်လက္ခဏာတွေ ပြလာရင် သွေးဖလှယ်ခြင်းကို ချက်ချင်း ရပ်ပစ်ရပါတယ်"

"အဲဒီလို ဆိုရင် ဒေါက်တာ၊ ဒေါက်တာ ဂရန့်မှာ အလင်း ကုထုံးနည်းအစား နောက်တမျိုး ကုနိုင်တဲ့ နည်းလမ်းဟာ စွန့်စားမှုတွေ ရှိတယ်ဆိုရင် မှန်မလား၊ သွေးဖလှယ်တဲ့ နည်းဟာ အခု အသုံးပြုခဲ့တဲ့ အလင်း ကုထုံးနည်းထက် စွန့်စားရမှုတွေ အများကြီး ပိုနေတယ် မဟုတ်လား"

"မဟုတ်ပါဘူး"

မစ်ချဲ အံ့အားသင့်ဖွယ်ရာ ပြောလိုက်သည်။

"စောစောက ဒေါက်တာ ထွက်ဆိုသွားခဲ့တာတွေ ရှိနေလင့်ကစားပေါ့"

"ဟုတ်ပါတယ်" မစ်ချဲ ခိုင်မာစွာ ပြောသည်။ "သွေးဖလှယ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ အခြေအနေတွေဟာ ချက်ချင်း ဖြစ်ပေါ်တာမို့ ဖြေရှင်းနိုင်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အလင်း ကုထုံးနည်း ကြောင့် ဖြစ်တာကို ဘာမှ မသိနိုင်ဘူး၊ ပြဿနာတွေက

အခုကိစ္စမှာလို နောက် ရက်ပေါင်းများစွာ လပေါင်းများစွာ ကြာမှ ဖြစ်ပေါ်လာတတ်ပါတယ်”

“ကန့်ကွက်ပါတယ်” ကရပ်ထရီး ကန့်ကွက်လိုက်သည်။ “ဒီကလေး အခုလို ဖြစ်ရတာ အလင်း ကုထုံးနည်းကြောင့်ဆိုတာ အခုထက်ထိ ဘာသက်သေမှ မပြနိုင်သေးပါဘူး”

ဗင်နွန် ရှေ့သို့ ကိုင်းညွတ်ကာ ကရပ်ထရီးကို ပြုံးကြည့်လိုက်ပြီး

“မစ္စတာ ကရပ်ထရီး၊ လူကြီးမင်း ပြန်လှန်မေးခွန်း မေးတဲ့နေရာမှာ ရုံးတော်က ဘောင်အကျယ်ကြီး ပေးထားပါတယ်၊ ဒီက ရလာတဲ့ အချက်အလက်တွေကို လူကြီးမင်းအနေနဲ့ စုစည်းဖို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်၊ ဒေါက်တာ အဖြေကို အတည်ပြုပါတယ်”

ခရစ် တတ်နိုင်သမျှ ချုပ်တည်းထားရသည်။ လော်ရာက သူ့လက်ကို တင်းကျပ်စွာ ဆုပ်ကိုင်လျက် သတိပေးနေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ မစ်ချဲ၏ ထွက်ဆိုချက်က ထိခိုက်လေလေ သူ့အနေနှင့် မပေါက်ကွဲဖို့ လိုလေလေ ဖြစ်သည်။ သို့မှသာလျှင် တရားသူကြီးနှင့်လည်း ထိပ်တိုက် မတွေ့မည် ဖြစ်သည်။ ဂျူရီလူကြီးများ၏ စိတ်တွင်လည်း ပြဿနာ မဆင့်မည် ဖြစ်သည်။

ကရပ်ထရီးသည် သူ့ဘာသူ ထောင်မိသော ထောင်ချောက်အတွင်းမှ အောင်မြင်စွာ ပြန်လည် ဆုတ်ခွာသည်။

“ကျွန်တော်ရဲ့အမှုသည် အစစ်ခံတဲ့အချိန်မှာ ဒီအချက်ကို ပြန်လည် ဖြေကြားပါလိမ့်မယ် ဒေါက်တာ မစ်ချဲ”

“သူ ဘာပြောမယ်ဆိုတာကို ကျွန်တော် အင်မတန် နားထောင်ချင်နေပါတယ်"

မစ်ချဲက စိန်ခေါ်သည်။

ပြန်လှန် မေးမြန်းခြင်း ပြီးသွားသည်။

ဟယ်ရီ ဖရန်ကလင်သည် နောက်တိုက်ပွဲတွေအတွက် ကျည်ချွေတာသည့်အနေဖြင့် သက်သေကို ဘာမျှ မမေးတော့ပါ။

နောက်ထပ် သက်သေတယောက် စစ်ဆေးရန် အချိန် မရှိတော့သဖြင့် တရားသူကြီး ဗင်နွန်က ဂျူရီလူကြီးအဖွဲ့ကို အမှုအကြောင်း အချင်းချင်းသော် လည်းကောင်း၊ အခြားသူများနှင့်သော် လည်းကောင်း မဆွေးနွေးရန် သတိပေးစကား ပြောကြားပြီးနောက် ရပ်နားလိုက်သည်။

※※※

(၁၈)

ဒုတိယနေ့ အမှုစစ်ဆေးခြင်း ငြိမ်သက်စွာ စတင်သည်။ ဟယ်ရီ ဖရန်ကလင်က ဆေးပညာ ပါရဂူ တဦးကို သက်သေအဖြစ် တင်ပြသည်။ ဒေါက်တာ ဝေါလတာ လော်လား ဖြစ်သည်။ အရပ်မြင့်မြင့် ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည် ကြီးပြီး အသားအရေ ကောင်းကောင်း မျက်လုံးညိုညို တောက်တောက်နှင့် ဥပမိရုပ် ကောင်းမွန်သူ တဦး ဖြစ်သည်။ သူသည် ကလေးသူငယ်ဆိုင်ရာ နဗ်ကြော ပါရဂူတဦး ဖြစ်သည်။ ရုံးတော်က သူ့ကို ကန့်ကွက်ခြင်း မရှိ လက်ခံသည်။ ဖရန်ကလင်က သူ၏ ထွက်ဆိုချက်များကို ထုတ်ဖော်လေသည်။

"ဒေါက်တာ လော်လား ခင်ဗျား၊ ဂျွန် ရေးနိုး အမည်ရှိတဲ့ ကလေးတယောက်ကို ဒေါက်တာ စမ်းသပ် ကြည့်ရှုဖူးပါသလား"

"ကြည့်ရှုဖူးပါတယ်"

"ဒေါက်တာ ဘာတွေ့ရပါသလဲ"

"ကလေးဟာ ဦးနှောက် ပျက်စီးနေပါတယ်၊ ကျွန်တော်ရဲ့ စမ်းသပ်စစ်ဆေးမှုတွေကို ပုံမှန်အတိုင်း တုံ့ပြန်ခြင်း မရှိပါဘူး"

"ဒေါက်တာ ခင်ဗျား ဒီကလေးဟာ ပျောက်ကင်းနိုင်သလားဆိုတာ ဒေါက်တာရဲ့ အတွေ့အကြုံနဲ့ အတတ်ပညာအရ ပြောပြစေချင်ပါတယ်"

"မပျောက်ကင်းနိုင်ပါဘူး"

"ကုသမှု ကုထုံးသစ် တခု တွေ့ရှိခဲ့ရင်ကော"

"မဖြစ်နိုင်ပါဘူး၊ ဦးနှောက် တစ်ရှူးတွေဟာ အသစ်ပြန်မဖြစ်နိုင်ပါဘူး၊ တခါ ပျက်သုဉ်းသွားတယ် ဆိုရင် တခါတည်း ပြီးတော့တာပါပဲ၊ မပျောက်ကင်းနိုင်ဘူးလို့ ပြောရတဲ့ သဘောကတော့ ဘယ်လိုမှ မပြုပြင် မပြောင်းလဲနိုင်လို့ပါပဲ"

"ဒေါက်တာ ခင်ဗျား၊ ကလေးတွေမှာ ဦးနှောက် ပျက်စီးရတဲ့ အကြောင်းရင်းတွေကို ပြောပြနိုင်မလား"

"ပြောနိုင်ပါတယ်၊ မျိုးရိုးကြောင့်လဲ ပျက်စီးနိုင်ပါတယ်"

"အခုကိစ္စဟာ မျိုးရိုးကြောင့်ပါလား"

“မဟုတ်ပါဘူး၊ မျိုးရိုးကြောင့်ဆိုရင် မွေးဖွားချိန်မှာ ရယူတဲ့ အက်ပဂါ စစ်ဆေးမှုဟာ ပုံမှန် မဖြစ်နိုင်ပါဘူး”

“အခြား အကြောင်းရင်းတွေကကော ခင်ဗျာ”

“အခြား ထိခိုက်မှုတွေကြောင့်လဲ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်၊ ဥပမာ ကိုယ်ဝန်ဆောင်စဉ်မှာ မိခင်ရဲ့ ရောဂါကြောင့် ဖြစ်နိုင်ပါတယ်၊ အထူးသဖြင့် ပထမ သုံးလအတွင်းမှာပေါ့”

“အခုကိစ္စမှာ အဲဒီလိုမျိုး ဖြစ်ပါသလား”

“မဖြစ်ပါဘူး၊ အဲဒါမျိုး ဖြစ်ခဲ့ရင် ပထမ အက်ပဂါ စစ်ဆေးမှုမှာ တွေ့ရတတ်ပါတယ်”

“ဦးနှောက် ပျက်စီးစေတဲ့ တခြား အကြောင်းတွေကော ရှိပါသေးသလား ဒေါက်တာ”

“မိခင် စားသုံးခဲ့တဲ့ ဆေးတွေကြောင့်လဲ ကလေးမှာ ထိခိုက်နိုင်ပါတယ်၊ အခု နောက်ပိုင်းမှာ အဖြစ်အများဆုံးကတော့ သာလီဒိုမိုက်ပဲ”

“အခု ကိစ္စမှာကော ဆေးကြောင့် ဖြစ်နိုင်တယ်လို့ ဒေါက်တာ ထင်သလား”

“ထင်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ မှတ်တမ်းတွေကို ဖတ်ကြည့်တဲ့အခါကျတော့ မိခင်ကို ပြဿနာ ဖြစ်နိုင်တဲ့ ဘာဆေးမျိုးမှ တိုက်ကျွေးတာ မတွေ့ရဘူး"

“နောက်ဆုံး နိဂုံးချုပ်တော့ ဒေါက်တာ ဘာတွေ့ရပါသလဲ”

“အခု ကိစ္စမှာ ဦးနှောက် ပျက်စီးရခြင်းရဲ့ အကြောင်းရင်းကတော့ ကာနစ်တီးရပ်စ်ပဲ”

“ကာနစ်တီးရပ်စ်ဆိုတာ ဘာပါလဲ ဒေါက်တာ၊ တဆိတ် ဂျူရီလူကြီးတွေကို ရှင်းပြပေးပါ”

ဒေါက်တာ လော်လားသည် ဂျူရီလူကြီးများကို မျက်နှာပေးလျက်

“ဒီဥစ္စာရဲ့သဘောကတော့ သွေးထဲမှာ ဗီလီရူဗင်တွေ များနေတာပဲ၊ ယေဘုယျသဘော ပြောရရင် မီလီလီတာ တရာမှာ မီလီဂရမ် နှစ်ဆယ်ထက် ပိုနေလို့ ရှိရင် ဦးနှောက်တိုင်နဲ့ ဆဲလ်တွေကို ဖျက်ဆီးတော့တာပဲ”

“ဂျွန် ရေးနိုး ဆင်ပဆန်ကလေးဟာ မက်ထရိုပိုလီတန် ဆေးရုံကြီးကို မလွှဲပြောင်းခင်မှာ ဗီလီရူဗင် နှစ်ဆယ်ထိ ရောက်ခဲ့ပါသလား ဒေါက်တာ”

"မရောက်ပါဘူး"

"ဒီလိုဆိုလို့ ရှိရင် ကလေးဟာ အာရ်အိပ်ချ် မတည့်မှုကြောင့် အသားတွေ ဝါနေတဲ့အတွက် လွှဲပြောင်း ပေးလိုက်တာပဲပေါ့၊ အဲဒီအချိန်မှာ ဗီလီရူဗင် နှုန်းအရ ပြောရရင် စိုးရိမ်စရာ အခြေအနေ မရှိဘူးပေါ့ ဟုတ်လား"

"အဲဒီအတိုင်း အမှန်ပါပဲ"

ဒေါက်တာ လော်လားက ဖြေသည်။

"အဲဒီတော့ ကလေးမှာ ရရှိတဲ့ ထိခိုက် ပျက်စီးမှုဟာ ကလေးကို လွှဲပြောင်းပေးလိုက်ပြီးတဲ့ နောက်ပိုင်းမှာ ရရှိတာပဲပေါ့ ဟုတ်လား"

"ဒါကတော့ ဘာမှ သံသယ ရှိစရာ မလိုပါဘူး"

လော်လား၏ အဖြေများသည် ခိုင်မာသည်ထက် ခိုင်မာလာသည်။

"ကလေးဟာ ဗီလီရူဗင် နှစ်ဆယ် အထက်မှာ ရှိနေကြောင်း ခွဲခန်း အစီရင်ခံစာမှာ မပါရှိတာ ဒေါက်တာ့အဖို့ အရေးကြီးပါသလား"

"ဒါလောက် အရေးမကြီးပါဘူး"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဗီလီရူဗင် နှစ်ဆယ်အထိ မရောက်ဘဲနဲ့ ဦးနှောက် ပျက်စီးခဲ့တဲ့ သာဓကတွေ ကျွန်တော်တို့မှာ ရှိနေလို့ပဲ၊ ဗီလီရူဗင် တဆယ့်ငါး ကျော်ရင်ပဲ ကျွန်တော် စိုးရိမ်နေပြီ"

"ဗီလီရူဗင် တဆယ့်ငါး ဒါမှမဟုတ် တဆယ့်ခြောက်ကို ရောက်နေရင် ဒေါက်တာ ဘာလုပ်ရမလဲ"

"ချက်ချင်း သွေးဖလှယ်ခိုင်းမယ်"

ဒေါက်တာ လော်လား ရှင်းရှင်းလေးပင် ပြောလိုက်သည်။

ခရစ်သည် ဒေါက်တာ လော်လားကို ငေးစိုက်ပြီး ကြည့်နေသည်။ လူအများ လေးစား ကြည်ညိုရသော လူတယောက်၊ ကလေးသူငယ်ဆိုင်ရာ နဗ်ကြောပါရဂူ တဦးအဖြစ် ထင်ရှား ကျော်ကြားသူ လော်လား၏ ထွက်ဆိုချက်သည် အထိခိုက်ဆုံး ဖြစ်သည်။ သူသည် ခရစ် ကုသမှုနှင့် ကလေးငယ်၏ ဦးနှောက် ပျက်ယွင်းမှုကို တိုက်ရိုက်ပြီး ဆက်စပ်ပေးနေသည်။ လွဲမှားစွာ ကုသခြင်းအမှု တခုကို ဘယ်လို ဆင်ပြီး ဘယ်လို တင်ပြရမည်ကို ဟယ်ရီ ဖရန်ကလင် ကောင်းကောင်း သိပေသည်။

လော်လား၏ ထွက်ဆိုချက် အရေးကြီးကြောင်း ဂျူရီလူကြီးများပင် သတိပြုမိကြသည်။ သူတို့သည် သူ၏ ထွက်ဆိုချက်တို့ကို စိတ်ဝင်စားစွာ နားထောင်လျက် ရှိကြသည်။ ဂျွန် စတူးဝပ် ရေးနိုးလည်း လက်နှစ်ဖက်ပေါ်တွင် မေးတင်ပြီး ရှေ့သို့ ကိုင်းညွတ်ကာ နားထောင်နေသည်။

တခန်းလုံး တိတ်ဆိတ် စိတ်ဝင်စားလျက် ရှိသောအဖြစ်ကို အနှောင့်အယှက် မဖြစ်စေရန် ဟယ်ရီ ဖရန်ကလင်သည် အသံကို စောစောကထက်ပင် ပို၍ တိုးညင်းလျက်

"ဒေါက်တာ ခင်ဗျား၊ အလင်း ကုထုံးနည်းလို့ ခေါ်တဲ့ ဆေးပညာ ကုထုံးနည်း တခုကို ဒေါက်တာ အကျွမ်းဝင်ပါသလား ခင်ဗျား"

"ဝင်ပါတယ်"

"အသုံးပြုဖူးပါသလား"

"ပြုဖူးပါတယ်"

"ထိရောက်မှု ရှိပါသလား"

"အချို့ နေရာတွေမှာ ရှိပါတယ်"

"ဘယ်လို နေရာမျိုးတွေပါလဲ ခင်ဗျာ"

"အရေးပေါ် မဟုတ်တဲ့ အခါမျိုး၊ အသားဝါ အခြေအနေ သိပ်မဆိုးတဲ့အခါမျိုး၊ အဲဒီလို အခါမျိုးတွေမှာ အကာအကွယ် ပေးနိုင်ပါတယ်"

"အခု ကျွန်တော် ပြောနေတဲ့ ကိစ္စမှာဆိုရင်ကော အလင်း ကုထုံးနည်းကို ဒေါက်တာ အသုံးပြု ပါမည်လား"

"မသုံးပါဘူး"

"ဘာဖြစ်လို့ပါလဲ"

"အခုကိစ္စမှာက အခြေအနေကို အမြန်ဆုံး ထိန်းသိမ်းဖို့ လိုနေတယ်၊ ဗီလီရူဗင် တဆယ့်ခြောက်ပဲ ရှိပေမယ့် အာရ်အိပ်ချ် ပြဿနာ ရှိနေတဲ့အတွက် သွေးဖလှယ် ပေးရမယ်"

"ဒါဟာ ဒေါက်တာ လုပ်ဆောင်မယ့် အစီအစဉ်ပဲပေါ့"

"သွေးဖလှယ်မှုရဲ့ အကျိုးသက်ရောက်မှုက ချက်ချင်း သိသာတယ်၊ အလင်း

ကုထုံးနည်းက ကြာတယ်”

“အဲဒီတော့ အလင်း ကုထုံနည်းဟာ အခြားနေရာတွေမှာ အကျိုးသက်ရောက်မှု ရှိနိုင်ပေမယ့် အခု ကိစ္စမှာတော့ မှားယွင်းတဲ့ နည်းလမ်းလို့ ဒေါက်တာ ယူဆတယ်ပေါ့”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“ဒါဟာ ကလေးရဲ့ ဆေးမှတ်တမ်းကို ကြည့်ပြီး ဒေါက်တာ ပြောတာပဲပေါ့”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ပြီးတော့ နောက် တကြောင်းလဲ ရှိပါသေးတယ်”

“နောက် တကြောင်း ဆိုတာက ဘာပါလဲ”

“ကလေးရဲ့ လက်ရှိ အခြေအနေပါပဲ၊ အလင်း ကုထုံးနည်း မှားယွင်းတယ် ဆိုတာကို သက်သေပြ နေတာပါပဲ”

လော်လား အခိုင်အမာ ထွက်ဆိုသည်။ သူ့သဘောထားကို ပြင်ဆင်ရန်၊ ပြောင်းလဲရန် လုံးဝ မရှိသည့်အလား ဖြစ်သည်။

ခရစ် ဂရန့် ကုလားထိုင်ကို ပစ်မှီချလိုက်သည်။ သူ၏ ရှပ်အင်္ကျီမှာ ချွေးတွေ ရွှဲစိုနေသည်။

သူ၏ ရင်ခုန်သံ မြန်နေသည်။ သူ၏ ရင်ခုန်သံကို အချက်တိုင်း ကြားနေရသည်။

လော်လား၏ ထွက်ဆိုချက်သည် ခိုင်မာလှသဖြင့် ကရပ်ထရီး၏ ပြန်လှန် မေးခွန်းထုတ်မှုသည် အရေးကြီးလှပေသည်။ ယခုသက်သေသည် ကလေးကို ကုသခဲ့သော ဆရာဝန် နှစ်ဦး မဟုတ်ဘဲ လွတ်လပ်ပြီး ထင်ရှားသော ပါရဂူ တဦး ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

ကရပ်ထရီး လျင်မြန်စွာ ထလိုက်သည်။

“ဒေါက်တာ ခင်ဗျား၊ မှတ်တမ်းမှာ ပါတဲ့ အချက်အလက်တွေကို တွေ့ရတဲ့အခါမှာ ဒေါက်တာဟာ သွေးဖလှယ်တဲ့ နည်းကို အသုံးပြုမယ်လို့ ပြောခဲ့တယ်၊ ဟုတ်ပါသလား”

“ဟုတ်ပါတယ်”

လော်လား ပြောသည်။

"အဲဒီလိုဆိုရင် ကျွန်တော် မေးပါရစေဦး၊ ဒေါက်တာ ဂရန့် လက်ထဲက ပထမဆုံး ရောက်လာတဲ့ မှတ်တမ်းတွေကို တွေ့ရရင်တော့ ဒေါက်တာ ဒီအတိုင်းပဲ ဆုံးဖြတ်မှာပဲလား"

"အမှန်ပဲ"

"ဒေါက်တာ ဂရန့် လက်ထဲကို ရောက်ရှိတဲ့ အချက်အလက်တွေဟာ ဘာတွေမှန်း မသိဘဲနဲ့ကိုပဲ ပေါ့"

"သူတို့ အတူတူပဲ ဖြစ်မှာပဲ၊ ခေတ်ခွဲခန်း အစီရင်ခံစာတွေနဲ့ ရောဂါလက္ခဏာတွေ"

"ဟောဟို ဖိုင်ထဲမှာပါတဲ့ အချက်တွေနဲ့ ဒေါက်တာ ဂရန့် လက်ထဲကို ရောက်သွားတဲ့ အချက်တွေဟာ အတူတူပဲ ဟုတ်မဟုတ် ဒေါက်တာ သိပါသလား"

"မသိပါဘူး"

"အဲဒီလိုဆိုရင် ဒေါက်တာဟာ ဖြစ်နေတဲ့ အခြေအနေကို မသိဘဲနဲ့ အဲဒီ အခြေအနေမှာ ဘာလုပ်မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်တာဟာ မှန်ပါ့မလား"

"ကျွန်တော် မြင်တွေ့ရတာနဲ့ ဆေးအစီရင်ခံစာတွေမှာ ဖတ်ရတာတွေကို အခြေခံပြီး ကျွန်တော် ဆောင်ရွက်တာပဲ"

"ဖိုင်တွဲထဲက စစ်ဆေးမှုတွေမှာ ဗီလီရူဗင် နှစ်ဆယ်ထက် ကျော်တာ ရှိပါသလား"

"တဆယ့်ခြောက်ဟာ အမြင့်ဆုံး ဗီလီရူဗင်ပဲ"

"ဗီလီရူဗင် တဆယ့်ခြောက် အမြင့်ဆုံး ရှိတဲ့ ကလေးတယောက်ကို အထူး စိုးရိမ်ဖွယ်ရာ ကောင်းတယ်လို့ ဒေါက်တာ သတ်မှတ်ပါမည်လား"

"ရှေ့နေကြီးရဲ့ စကားလုံးတွေကို ကျွန်တော် နားမလည်တော့ဘူး"

"ကလေးမှာ စိုးရိမ်ဖွယ်ရာ အန္တရာယ် ရှိတယ်လို့ အဲဒီ မှတ်တမ်းတွေထဲမှာ ဖော်ပြထားပါသလား"

"အဲဒီလို ဖော်ပြထားရင် ဆရာဝန် တယောက်ရဲ့ ဆန္ဒစွဲ ဖော်ပြချက်ပဲ ဖြစ်မှာပေါ့"

"ဗီလီရူဗင်နှုန်း စိုးရိမ်ဖွယ်ရာ မရှိဘူးလို့ ခေတ်ခွဲခန်း အစီရင်ခံစာအရ သိရတဲ့အခါမှာ အဲဒီအကြောင်းဟာ ကုသမှုကို သတ်မှတ်ပိုင်းခြားတဲ့နေရာမှာ

တစိတ်တပိုင်း မပါဝင်ပေဘူးလား”

“ပါဝင်ပါတယ်” လော်လား ဝန်ခံလိုက်သည်။ ထို့နောက် ဆက်ပြီး ပြောသည်။ “တခုတော့ ရှိတယ်ပေါ့”

ကရပ်ထရီးသည် နောက်ဆက်တွဲ စကားရပ်များကို ချန်ထားခဲ့ရန် စိတ်ကူးမိသည်။ သို့သော် ဤအချက်ကို ဂျူရီလူကြီးတွေကလည်း အမှတ်ရနေပေလိမ့်မည်။ ဖရန်ကလင်ကလည်း တကျော့ ပြန်မေးသည့်အခါတွင် ဤအချက်ကို ဖော်ထုတ်ပေလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ကရပ်ထရီးလည်း မေးလိုက်ရသည်။

“တခုတော့ ရှိတယ် ဆိုတာ ဘာပါလဲ ဒေါက်တာ”

“ကလေးဟာ တခြားဆေးရုံ တခုကနေ လွှဲပေးလိုက်တယ်၊ ယုံကြည်ကိုးစားဖွယ်ရာ ရှိတဲ့ ဆရာဝန်တယောက်ကနေ လွှဲပေးတယ်၊ အဲဒီအချက် တခုတည်းနဲ့ပဲ ကျွန်တော့်ကို သတိပေးနေပြီ၊ အရေးပေါ် ဘေးအန္တရာယ် တခု ရှိနေပြီလို့ ကျွန်တော် တွက်ရပြီ၊ ဒါမှမဟုတ် ရှိနိုင်တယ်လို့ ယူဆ နေရပြီ၊ ဓာတ်ခွဲခန်း အစီရင်ခံစာတွေကို တွက်နေစရာ မလိုတော့ဘူး၊ ကျွန်တော်ဟာ ချက်ချင်း ထိရောက်မယ့် ကုသမှု တခုကို လုပ်ဖို့ လိုအပ်နေပြီ”

ပထမ မေးခွန်းများဖြင့် ရရှိထားသော အောင်မြင်မှုများ အားလုံးပင် ထိုဖြေရှင်းချက်တွင် လွင့်ပြယ်သွားရတော့သည်။ သို့ဖြင့် သူ့ကို မြန်နိုင်သမျှ မြန်မြန် ဆက်ပြီး တိုက်ခိုက်နိုင်ဖို့ လိုအပ်လာတော့သည်။

“ဒေါက်တာ ခင်ဗျား၊ သွေးဖလှယ်တဲ့နည်းက ထိရောက်မှု မြန်ဆန်ပြီး အလင်း ကုထုံးနည်းဟာ အချိန်ကြာတယ်လို့ ဒေါက်တာ ထွက်ဆိုခဲ့ပါတယ်၊ ဟုတ်ပါသလား”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“အလင်း ကုထုံးနည်းကြောင့် နာရီပိုင်းအတွင်းမှာ အကျိုးသက်ရောက် ကောင်းမွန်သွားတဲ့ အကြောင်းတွေကို ဒေါက်တာ တခါမှ မကြားဖူးဘူးလား”

“အစီရင်ခံစာထဲမှာ ပါတာတွေ တွေ့ရပါတယ်”

“နည်းသလား၊ များသလား”

“အဲဒီမေးခွန်းကို ကျွန်တော် ဘယ်လို ဖြေရမလဲ မသိပါဘူး”

“ကလေးသူငယ်ဆိုင်ရာ ဆေးပညာ ဂျာနယ်တွေမှာ ပါတဲ့ စာတမ်းတွေထဲက

အချက်အလက် တွေကို ကျွန်တော် တင်ပြပေးရမလား”

“အလင်း ကုထုံးနည်းကြောင့် မြန်မြန်ဆန်ဆန် ပျောက်သွားတဲ့အကြောင်းတွေကို ကျွန်တော် လက်ခံပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ သွေးဖလှယ်တဲ့ နည်းလောက်တော့ မမြန်ကြပါဘူး”

ဒေါက်တာ လော်လား၏ နောက်ဆက်တွဲစကားကို ကရပ်ထရီး သိပ်အလေးမထားပါ။ သူသည် ခိုင်မာလှသော ဆရာဝန်ကို အနည်းငယ် နောက်ပြန်ဆုတ်သွားစေပြီ ဖြစ်သည်။ သူသည် စောစောကလောက် မမာတော့ပါ။ ကရပ်ထရီးသည် ဤအခွင့်အရေးကို ဆက်ပြီး အသုံးချရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

“ဒေါက်တာ လော်လား ခင်ဗျား၊ ဆရာဝန် တယောက်ဟာ အခြေအနေ တရပ်မှာ သူရဲ့ လူနာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘာကို လုပ်ဖို့ တာဝန် ရှိပါသလဲ”

“ဘာရောဂါလဲဆိုတာ သိအောင် ရှာရမယ်၊ တွေ့ရင် ကုသရမယ်၊ မြန်နိုင်သမျှ မြန်မြန် လုပ်ရမယ်”

“ဒေါက်တာ ဂရန့်ဟာ ဒေါက်တာပြောသွားတဲ့အတိုင်း မဟုတ်ဘူးလို့ ဒေါက်တာ ယူဆပါသလား”

“ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့အဖြေကို ကြည့်ပြီး ပြောရရင် သူဟာ အကောင်းဆုံး ကုထုံးနည်းကို မရွေးချယ်ခဲ့ဘူး”

“ကျွန်တော်မေးတာ အဲဒါ မဟုတ်ပါဘူး ဒေါက်တာ၊ ကျွန်တော် မေးတာက စောစောက ဒေါက်တာ ပြောသွားတဲ့အတိုင်း ဒေါက်တာ ဂရန့်ဟာ ရောဂါကို သိအောင် အတတ်နိုင်ဆုံး မရှာဖွေခဲ့ဘူးလား၊ နောက်ပြီးတော့ မကုသခဲ့ဘူးလား၊ နောက်ပြီးတော့ မြန်နိုင်သမျှ မြန်မြန် မလုပ်ခဲ့ဘူးလား”

“အဖြေက မလုပ်ခဲ့ဘူးလို့ ပြနေတယ်"

“ဒေါက်တာက အခု ထွက်လာတဲ့အဖြေကို အခုမှ သိရလို့ အဲဒီတုန်းက ကုထုံးနည်းကို မကြိုက်ဘူးလို့ ပြောတာ မဟုတ်လား”

လော်လား ဘာမှ ပြန်မပြောဘဲ တုံ့ဆိုင်းနေသည်။

“လူတယောက်ဟာ ဒေါက်တာနဲ့ အယူအဆ မတူလို့ ရှိရင် ဒါမှမဟုတ် ဒေါက်တာနဲ့ ကုထုံးနည်း မတူခဲ့လို့ ရှိရင် မှားတယ်လို့ ပြောတာလား”

“ကျွန်တော် အဲဒီလို မပြောပါဘူး”

“ကောင်းပြီ၊ အချက်အလက်တွေ ရှင်းသွားအောင် ကျွန်တော့်မေးခွန်းကို ပြန်မေးပါ့မယ်၊ ရောဂါ တခုကို ကုသတိုင်း ပျောက်ကင်းဖို့ဟာ ဆရာဝန် တယောက်ရဲ့ တာဝန်လား၊ ဒါမှမဟုတ် သူ့အနေနဲ့ အကောင်းဆုံး စဉ်းစား ဆုံးဖြတ်မယ်၊ ပြီးတော့ အလုပ်ဝတ္တရား ကျေပွန်စွာနဲ့ သတ်မှတ်ထားတဲ့ ကုထုံးနည်းတွေနဲ့ ကုသဖို့က သူ့တာဝန်လား”

ဒေါက်တာ လော်လား ခေတ္တမျှ စဉ်းစားပြီးနောက်

“ရှေ့နေကြီး ပြောတာကို ကျွန်တော် လက်ခံပါတယ်"

“အဲဒီလိုဆိုရင် ဒေါက်တာ့ကို ကျွန်တော် မေးပါရစေ၊ ဒေါက်တာဟာ အဲဒီအချိန်က လူနာကို မစစ်ဆေးရဘဲနဲ့ မှတ်တမ်းဖိုင်ထဲက အချက်အလက်တွေကို ကြည့်ရုံနဲ့ ဒေါက်တာ ဂရန့်ဟာ လုပ်ငန်းတာဝန်ကို ကျေပွန်အောင် မဆောင်ရွက်ဘူး၊ သတ်မှတ် လက်ခံထားတဲ့ ကုထုံးနည်းနဲ့ မကုဘူးလို့ ပြောနိုင်ပါ့မလား”

“ရှေ့နေကြီးဟာ စကားလုံးတွေနဲ့ ကစားနေတာပဲ”

“ဒေါက်တာ ခင်ဗျား၊ ဒေါက်တာဟာ တယ်လီဖုန်းနဲ့ ပြောပြီး ဆေးကုတတ်ပါသလား”

ကရပ်ထရီး ရုတ်ခြည်း ကောက်ကာငင်ကာ မေးလိုက်ပါသည်။

“တခါတလေ ကုပါတယ်”

“ညသန်းခေါင်ကြီးမှာ ဒေါက်တာ့ဆီကို ကျွန်တော် ဖုန်းဆက်ပြီး ကလေးတယောက်ရဲ့ အခြေအနေကို ပြောပြမယ်၊ ဒေါက်တာ တယ်လီဖုန်းကနေပြီး ဘာလုပ်ရမယ်လို့ အကြံပေး မလား”

“အဲဒီကလေးကို ကျွန်တော် သိခဲ့ရင်ပေါ့”

“ဒါပေမဲ့ ဒေါက်တာဟာ ဆင်ပဆန် ဘေဘီကို တလောကလေးကမှ မြင်ဖူးခဲ့တယ် မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ်”

ဒေါက်တာ လော်လား ဝန်ခံသည်။

“အဲဒါဆိုရင် လွန်ခဲ့တဲ့ တနှစ်လောက်တုန်းက ဆင်ပဆန် ဘေဘီ ဒေါက်တာကိုယ်တိုင် မစမ်းသပ် မစစ်ဆေးရဘဲနဲ့ ဘယ်လိုကုသမယ်လို့ ဒေါက်တာ ပြောတာဟာ မှန်းဆချက်ပဲ ဖြစ်မနေဘူးလား”

ကရပ်ထရီး တိုက်စစ်ဆင်သည်။

"ကန့်ကွက်ပါတယ်"

ဖရန်ကလင် အော်လိုက်သည်။ လိုအပ်သည့်အခါတွင် သူ့မှာ အသံသြဇာ အပြည့်ရှိကြောင်း ပြလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

"ကန့်ကွက်ချက်ကို လက်ခံတယ်"

တရားသူကြီး အဆုံးအဖြတ်ပေးသည်။ ထို့နောက် ဒေါက်တာ လော်လားဘက်မှ ကာကွယ်သော အားဖြင့်

"ဝတ်လုံတော်ရမင်းဟာ မေးခွန်းတွေ ထုတ်ဖို့ပဲ ဖြစ်တယ်၊ ဝေဖန်ချက် ပေးဖို့ မဟုတ်ပါဘူး"

ကရပ်ထရီးသည် မိမိကို ကာကွယ်ရန် ကြိုးစားရုံမျှမက အရည်အသွေး ပြည့်ဝသူ တဦး ဖြစ်ကြောင်းကို ခရစ် ဂရန့် ပထမဆုံးအကြိမ် သတိပြုမိသည်။ လော်ရာကို သူ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

အမျိုးသမီးလည်း သူ့ကဲ့သို့ ယူဆလျက် ရှိကြောင်း သိမြင်ရသည်။

ဤအချိန်တွင် ကရပ်ထရီးသည် သူ၏ မေးခွန်းကို ပြန်ပြီး စကားလုံး စဉ်သည်။

"ဒေါက်တာ လော်လား ခင်ဗျား၊ လူနာကို ကိုယ်တိုင် စမ်းသပ်ရတဲ့ ဆရာဝန်တယောက်ဟာ လူနာကို စမ်းသပ်ခြင်း မပြုရတဲ့ ဆရာဝန်ထက် အဲဒီလူနာကို ကုသဖို့ ဆုံးဖြတ်ရာမှာ ပိုပြီး အခွင့်အလမ်း သာနိုင်တယ် မဟုတ်လား"

"ယေဘုယျ သဘောအရ မှန်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဒီကိစ္စမှာတော့ မှားတယ်"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဒီကိစ္စမှာ အဖြေကို ကျွန်တော်တို့ သိနေရလို့ပါ၊ အဖြေဟာလဲ အင်မတန် ဆိုးရွား နစ်နာတယ်"

"ဒေါက်တာ လော်လား ခင်ဗျား၊ ဒေါက်တာရဲ့ ဆေးကုသလာတဲ့ သက်တမ်းတလျှောက်မှာ မှားယွင်းမှုများ ကြုံတွေ့ခဲ့ရာပါသလား၊ ရိုးသားစွာ မှားယွင်းခြင်းပေါ့"

ဒေါက်တာ လော်လား တုံ့ဆိုင်းနေသည်ကို တွေ့ရသောအခါ ကရပ်ထရီးက ဆက်ပြီး ပြောသည်။

“ဆရာဝန်ဟာ လူသားတယောက်ပဲ ဖြစ်တယ်ဆိုတာကို ဒေါက်တာ ဝန်ခံနိုင်တယ်၊ ဆရာဝန်တွေဟာ အမှားအယွင်း မရှိ ပြီးပြည့်စုံတယ်လို့ ဒေါက်တာ မပြောနိုင်ပါဘူး”

ကရပ်ထရီးသည် ဒေါက်တာ လော်လားထံမှ သဘောကိုက်ညီမှု ရအောင် ပျော့ပျောင်းစွာ ချဉ်းကပ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

“ဆရာဝန်တွေဟာ ပြီးပြည့်စုံတယ်လို့ ဘယ်တော့မှ ဟန်မဆောင်ပါဘူး”

ဒေါက်တာ လော်လား ပြောသည်။

“ဆရာဝန်တွေဟာ သူတို့ရဲ့ အသိဉာဏ်ပညာအရ သူတို့ရဲ့ လုပ်ငန်းကို ဝတ္တရားကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်ကြရတယ် မဟုတ်လား၊ မှန်ကန်တဲ့ ကုသမှုနဲ့ ညီညွတ်စေရတယ် မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“အဲဒီတော့ ဆရာဝန် တယောက်ရဲ့ ကုသမှု မှန် မမှန်ကို သူ ကုသတဲ့ လူနာကို စစ်ဆေး ကြည့်ရှုခွင့်ရတဲ့ အခြား ဆရာဝန်တယောက်ကသာ ဆုံးဖြတ်နိုင်မယ် မဟုတ်လား”

ကရပ်ထရီးသည် ဒေါက်တာ လော်လားကို အပိုင်ချည်မိပြီဟူသော ယုံကြည်ချက်ဖြင့် မေးလိုက်သည်။

သို့သော် လော်လား၏ အဖြေကို ကြားရသောအခါ သူ အံ့သြသွားသည်။

“အခုကိစ္စမှာတော့ မဟုတ်ဘူး”

ဆရာဝန်၏ အဖြေ ဖြစ်သည်။

“ဘာဖြစ်လို့ပါလဲ”

“ကုသနည်းကို ရွေးချယ်တဲ့နေရာမှာ သူဟာ နည်းအမှားကို ရွေးခဲ့တယ်၊ ကြာတဲ့ နည်းကို ရွေးခဲ့တယ်၊ မသေချာတဲ့ နည်းကို ရွေးခဲ့တယ်၊ ဒီလို အခြေအနေမျိုးမှာ ဆရာဝန် တယောက်ဟာ ကလေး တယောက်ရဲ့ အသက်နဲ့ အလောင်းအစား မလုပ်သင့်ဘူး”

ဒေါက်တာ လော်လားက အခိုင်အမာ ပြောကြားလိုက်သည်။

ကရပ်ထရီး အသေအချာ တည်ဆောက်ထားသော အခြေအနေ အရပ်ရပ်သည် အဖြေ တခုတည်းဖြင့် လွတ်ထွက်သွားတော့သည်။

သို့သော် သူသည် ရှေ့ဆက်ရပေမည်။

"ဒေါက်တာ ခင်ဗျား၊ ဆရာဝန် တယောက်ဟာ မှားယွင်း ကုသမှု မဟုတ်ဘဲနဲ့ အမှားတခု မဖြစ်နိုင်ဘူးလား"

သို့သော် ဤမေးခွန်းကို ဒေါက်တာ လော်လား မဖြေကြားရမီမှာပင် ခရစ် ဂရန့်သည် လော်ရာ တားနေသည့် ကြားမှ ထရပ်လိုက်ပြီး

"ဒီရှေ့နေကြီးက ဘာပဲပြောပြော ကျွန်တော့်အနေနဲ့ကတော့ ကျွန်တော် မှားတယ်လို့ မပြောနိုင်ဘူး၊ သူဟာ ကျွန်တော့်ရှေ့နေ မဟုတ်ဘူး၊ အာမခံ ကုမ္ပဏီက ငှားထားတဲ့ လူတယောက်ပဲ၊ ကျွန်တော်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘာဝန်ခံချက်မှ သူ မပေးနိုင်ဘူး"

တရားသူကြီး ဗင်နွန်သည် အမိန့်ပေး တူကို ထုပြီးနောက် အောက်ဘက်သို့ စူးစူးဝါးဝါးကြီး စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

"သူငယ်ကလေး ထိုင်ပါ၊ ကိုယ့်ကိုယ် ကိုယ် ထိန်းထားပါ၊ အခု ကျုပ်တို့ အသင်ရဲ့ နှောင့်ယှက်မှုကို ဝေဖန် စဉ်းစားကြမယ်၊ ဝတ်လုံတော်ရမင်းများ ရှေ့ကို ခဏကြွပါ"

ကရပ်ထရီး၊ ဝေါလား၊ ဖရန်ကလင်နှင့် ဟိန်ဖယ်ဒင်တို့ တရားသူကြီး ရှေ့မှောက်သို့ သွားရောက်ကြသည်။ တီးတိုးတိုင်ပင် ညှိနှိုင်းကြသည်။ ဤအမှုတွင် အာမခံ ကုမ္ပဏီ ပါဝင်နေသည် ဆိုသည့်အချက်ကပင် အမှု စစ်ဆေးမှုကို ပျက်ပြယ်စေနိုင်သည်။ ဂျူရီလူကြီးများ သည် ကုမ္ပဏီကြီးများအပေါ်တွင် အာဃာတ ရှိနိုင်သည်။ သူတို့သည် လျော်ကြေးငွေ အများအပြား ပေးရန် တောင်းခံ ဆုံးဖြတ်နိုင်သည်။ သို့သော် ကရပ်ထရီးသည် အမှုကို အသစ်တဖန် ပြန်လည် စစ်ဆေးပေးသည့်အတွက် ရနိုင်သည့် အကျိုး အပြစ်တို့ကိုလည်း တဖက်တွင် တွက်ချက် စစ်ဆေးရသည်။ အသစ် ပြန်လည် စစ်ဆေးခြင်းဖြင့် ဘာမျှ အကျိုး မရှိနိုင်ပါ။ သို့ဖြင့် သူသည် အမှုကို အသစ် ပြန်စစ်ရန် မတောင်းခံပါ။

ဖရန်ကလင်ကလည်း အနည်းငယ် တုံ့ဆိုင်းပြီးနောက် အမှုကို ယခုအတိုင်း ဆက်စစ်သွားရန် သဘောတူလိုက်သည်။ အကြောင်းမှာ သူ့အတွက် အများကြီး အကျိုး ရှိနိုင်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ခရစ် ဂရန့်သည် အင်မတန် စိတ်လှုပ်ရှားတတ်ပြီး လူငယ်ဆန်လှသဖြင့် ထိုးနှက် တိုက်ခိုက်၍ ရနိုင်သော သက်သေတယောက် ဖြစ်သည်။ သူသည် ခရစ် ဂရန့်ကို ပြန်လှန် မေးခွန်းများ မေးမြန်းစဉ်မှာပင် ဤအမှုကို အနိုင်ရရှိမည် ဖြစ်လေသည်။ ယင်းကြောင့် ဖရန်ကလင်သည် အမှု စစ်ဆေးမှုကို မပျက်ပြယ်စေလိုပါ။

ကရပ်ထရီးသည် ပြန်လှန်မေးခွန်း ထုတ်ခြင်းကို ပြန်လည် စတင်သည်။

“ဒေါက်တာ လော်လား ခင်ဗျား၊ အရေးကောင်း ဒိန်းဒေါင်းဖျက်လို့ ကျွန်တော့်စကား ဘယ်ရောက် သွားသလဲတောင် မသိတော့ပါဘူး”

သက်သေ ပြုံးသည်။ ဂျူရီလူကြီးအချို့ ရယ်မောသည်။ ခရစ် ဂရန့် အမျက်ဒေါသ ထွက်လာသည်။ သို့သော် လော်ရာက သူ့ကို ထိန်းထားသည်။

“ဩော် မှတ်မိပြီ၊ ဆရာဝန်တယောက်ရဲ့ အမှားတခုကို မှားယွင်း ကုသမှုလို့ အမြဲတမ်း သတ်မှတ်ပါသလားလို့ ကျွန်တော် မေးထားပါတယ်”

“မသတ်မှတ်ပါဘူး၊ အမြဲတမ်း မဟုတ်ပါဘူး”

“အဲဒီလိုဆိုရင် လူငယ်တဦးဟာ လုပ်ငန်းသဘောအရ အမှန်ကန်ဆုံး ဆုံးဖြတ်ပြီး ထုံးတမ်းစဉ်လာနဲ့အညီ ကုသရင်း တစုံတခု မှားယွင်းသွားရင် သူ့ကို အပြစ်တင်ထိုက်ပါသလား”

ကရပ်ထရီးသည် အကောင်းဆုံး နိဂုံးချုပ်ကို ရရှိအောင် ကြိုးပမ်းလျက် ရှိသည်။

သို့ရာတွင် ဒေါက်တာ လော်လားက

“ယေဘုယျသဘောဆိုရင် အပြစ် မတင်ထိုက်ပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ အခုကိစ္စမှာတော့ အပြစ်တင်ထိုက် ပါတယ်"

“ဒီကုသနည်းနဲ့ ပတ်သက်လို့ စာတမ်းတွေ အများကြီး ရှိနေတဲ့တိုင်အောင်၊ အောင်မြင် ပျောက်ကင်းတဲ့ သာဓကတွေ တပုံကြီး ရှိနေတဲ့တိုင်အောင်၊ ဒီအလင်း ကုထုံးနည်းကို ဆေးရုံကြီးတွေမှာ နေ့စဉ် နေ့တိုင်း အသုံးပြု ကုသနေတဲ့တိုင်အောင်ပဲလား"

ကရပ်ထရီးသည် ဒေါက်တာ လော်လားနှင့် အလျှော့အတင်း လုပ်လျက် ရှိသည်။

“ကုထုံးနည်း တခုကို အများ လက်ခံပြီး အသုံးပြုနေကြပေမယ့် အဲဒီနည်းကို တစုံတခုသော အခြေအနေမှာ အသုံးပြုရမယ်လို့ မဆိုလိုပါဘူး၊ အထူးသဖြင့် အခုကိစ္စမှာ သုံးတာဟာ မှားပါတယ်၊ အင်မတန် ကြေကွဲစရာ ကောင်းပြီး တန်ဖိုး ကြီးမားလှတဲ့ အမှားတခုပါပဲ”

မိမိ၏ စွမ်းဆောင်မှု အရှိန်အဟုန် ပျက်ပြားသွားပြီ ဖြစ်ကြောင်း ကရပ်ထရီး သဘောပေါက် ရတော့သည်။ ငါးမျှားချိတ်တွင် မိနေသော ငါးတကောင်ကို

ဆွဲဖြုတ်လိုက်၍ လွတ်သွားသည့် အလား သက်သေသည်လည်း သူ့လက်ချောင်းများအကြားမှ လွတ်ထွက်သွားပြီ ဖြစ်သည်။ သူသည် ခရစ်၏ ဝင်ရောက် နှောင့်ယှက်မှုကို စိတ်ထဲမှ ကျိန်ဆဲလိုက်မိသည်။

တနေ့တာ အမှု စစ်ဆေးမှု ပြီးဆုံးသွားသည်။ တရားလို စားပွဲဘက်တွင် ကျေနပ် အားရသည့် အသွင်များ တွေ့ရသည်။ ဂျွန် ရေးနိုးနှင့် ဟယ်ရီ ဖရန်ကလင်တို့ တစုံတခု ပြောဆိုနေကြသည်ကို ခရစ် တွေ့ရှိရသည်။ သူတို့နှစ်ယောက်သည် ထူးဆန်းသော အတွဲ တခုပင် ဖြစ်သည်။ ရေးနိုးက အရပ်မြင့်မြင့် ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည် တောင့်တောင့်တင်းတင်း ဖြစ်ပြီး ဖရန်ကလင်က ပုပုပိန်ပိန် ဖြစ်သည်။ မိမိရင်ဆိုင်ရသည့် သူမှာ ဤ ပုပုသေးသေးကလေးသာ ဖြစ်ကြောင်း ခရစ် နားလည်ရသည်။ သူ့စိတ်ထဲတွင် ဤ လူကလေးကို ကြောက်ရွံ့စ ပြုလာသည်။

တရားခံ စားပွဲဘက်တွင်ကား ကရပ်ထရီးနှင့် ဝေါလားတို့သည် ဘာစကားမျှ မပြောကြချေ။ သို့သော် သူတို့၏ စာရွက်စာတမ်းများကို အစီအစဉ် မရှိ သိမ်းဆည်းနေကြပုံကို ထောက်ချင့်ခြင်း အားဖြင့် သူတို့အတွက် နေ့တနေ့ ဆိုးရွားစွာ ဆုံးရှုံးသွားကြောင်း ပေါ်လွင်လျက် ရှိသည်။ ကရပ်ထရီးက ဥပဒေ စာကြည့်တိုက်သို့ သွားရောက်ရန် ရှိသည်ဟု ဆိုသည်။ ဝေါလားကလည်း သူ့မှာ ကိစ္စတခုရှိသည်ဆိုပြီး ထွက်သွားသည်။ သို့ဖြင့် ခရစ်နှင့် လော်ရာတို့ နှစ်ယောက်တည်းသာ တရားရုံး လှေကားထစ်များ ထိပ်တွင် ကျန်ရှိခဲ့သည်။

"ကိုယ် ဆေးရုံကို သွားရမယ်၊ ကိုယ်ကြည့်စရာ လူနာ နှစ်ယောက် ရှိနေတယ်"

ခရစ်က ပြောလိုက်သည်။

လော်ရာ ခေါင်းညိတ်သည်။ သူမ နားလည်သည်။

"ညီမ စောင့်မယ်ဆိုရင်တော့ ကိုယ်တို့ နည်းနည်း နောက်ကျပြီး ညစာ စားကြမယ်၊ ဒါမှမဟုတ် ညီမ ကိုယ်နဲ့အတူ ဆေးရုံကို လိုက်ခဲ့မလား"

"ဟင့်အင်း၊ ညီမမှာလဲ လေ့လာစရာတွေ ရှိသေးတယ်"

"ဒါဖြင့် ဟုတ်ပြီ"

သူက နှုတ်ဆက်အနမ်း နမ်းရန် သူမ၏ မျက်နှာပေါ်သို့ ကုန်းငုံ့လိုက်သည်။ သူမက သူ့ကို ရုတ်တရက် ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။ တင်းကျပ်စွာ ဖက်ထားလိုက်သည်။ သို့သော် သူ၏ နှုတ်ခမ်းများကိုတော့ ရှောင်လွှဲလိုက်သည်။

"လော်ရာ"

သူ စူးစမ်းလိုက်သည်။

“အို ညီမ ဘာဖြစ်လို့ လုပ်လိုက်မိမှန်း မသိဘူး”

မိန်းကလေး ဝန်ခံလိုက်သည်။ ထို့နောက် သူ၏နှုတ်ခမ်းများကို သူမက နမ်းလိုက်သည်။ လေ့ကားထစ်များအတိုင်း သူမ ပြေးဆင်းသွားပြီး အငှားကား တစီးပေါ်သို့ တက်သွားသည်ကို သူ ငေးကြည့်နေမိသည်။ တစုံတခုတော့ ပြောင်းလဲချေပြီ။ သို့သော် သူမတွင် ပြောင်းလဲသည်လား မိမိတွင် ပြောင်းလဲသည်လားတော့ သူ မသေချာပါ။

※※※

(၁၉)

ပေါ ကရပ်ထရီးသည် သူ၏ ရုံးခန်းသို့ ရောက်သည်နှင့် တပြိုင်နက် တယ်လီဖုန်း ဆက်သည်။ မက်ထရိုပိုလီတန် အထွေထွေဆေးရုံကြီး အုပ်ချုပ်မှုအဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌ တွမ် ဗရက်ဒီထံသို့ ဆက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

နောက် သုံးနာရီအကြာတွင် ဆေးရုံကြီး၏ အစည်းအဝေး ခန်းမအတွင်း၌ ကရပ်ထရီး၊ ဗရက်ဒီနှင့် အုပ်ချုပ်ရေး အဖွဲ့ဝင် လူကြီးများ စုဝေးကြသည်။ ကရပ်ထရီးက နေ့ခင်းက ရုံးတွင် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော မချမ်းမြေ့ဖွယ်ရာ အဖြစ်အပျက်ကို ပြန်လည် ပြောပြပြီး ရေးနိုး၏ ဥပဒေအဖွဲ့နှင့် စေ့စပ် ဆွေးနွေးမှု ပြန်လည် ပြုလုပ်ရန် အကြံပေးသည်။

"ဒေါက်တာ ဆိုဗိုနဲ့ ဒေါက်တာ ဂရန့်တို့ကို ထည့်မတွက်ဘဲနဲ့လား"

"မက်ထရိုပိုလီတန် ဆေးရုံကြီးရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာနဲ့ အနာဂတ်ကလွဲရင် တခြား ဘာကိစ္စကိုမှ ထည့်မတွက်ဘဲနဲ့ပဲ"

ကရပ်ထရီး တင်ပြသည်။ အက်ဗရီ ဝေါလား သဘောတူသည်။ အမှုကို ဆက်လက် စစ်ဆေးနေလျှင် အကျိုးနည်းဖွယ်ရာသာ ရှိသည်ဟု သူ သိမြင်နေသည်။

ဗရက်ဒီကမူ ဤကိစ္စကို ဒေါက်တာ ဆိုဗိုနှင့် တိုင်ပင် ဆွေးနွေးလိုသည်။ အဖွဲ့ဝင် အချို့ကလည်း သူ့ကို ထောက်ခံကြသည်။ သို့သော် ကရပ်ထရီးက အပြတ် ဆန့်ကျင်သည်။

"သူ ကျွန်တော်တို့ကိုပါ လမ်းလွဲအောင် လုပ်ပြီးပြီ"

မစ္စက် ဖော့စတာက ဒေါက်တာ ဆိုဗိုဘက်မှ ခုခံ ကာကွယ်သည်။

"ကျွန်မ သဘောမတူဘူး၊ ကျွန်မ သိသလောက်တော့ ဒေါက်တာ ဆိုဗိုဟာ လေးစား ကြည်ညိုဖွယ်ရာ အကောင်းဆုံး လူတယောက်ပဲ၊ ကျွန်မသမီး အီမီလီ ကိုယ်ဝန်ရှိတုန်းက သူပဲ တာဝန်ယူပြီး စောင့်ရှောက်ခဲ့တယ်၊ တခြား ဆရာဝန်တွေက ကိုယ်ဝန်ကို မယူဖို့ ပြောခဲ့ကြတယ်၊ သူနဲ့ သားဖွားဆရာဝန်က သမီးကို ချောချောမောမော မီးဖွားစေခဲ့တယ်၊ ကျွန်မ မြေးကလေးကို ကျွန်မ သိပ်ရတဲ့ ညတိုင်းမှာပဲ သူဟာ မိုက် ဆိုဗိုကြောင့်သာ ဒီလောကကြီးထဲကို ရောက်လာတဲ့ အကြောင်း စဉ်းစားမိတယ်"

ကရပ်ထရီးသည် မကျေနပ်ဟန်ဖြင့် ကုလားထိုင်ကို ကျောမှီလိုက်သည်။

မစ္စက် ဖော့စတာသည် ယင်းကို အထူးပင် မနှစ်သက် ဖြစ်သွားသည်။

"ကျွန်မ အခုပြောနေတာဟာ ဆန္ဒစွဲ တခုတည်းနဲ့ ပြောနေတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ သူဟာ လူကောင်း တယောက်ပဲ၊ ကျွန်မတို့ဟာ ကျွန်မတို့ ဆေးရုံမှာ အမှုထမ်းနေတဲ့ လူငယ်ကလေးတွေကို အရေးကြုံတဲ့အခါမှာ မကာကွယ်ဘူးဆိုရင် ကျွန်မတို့ ဆေးရုံကြီးရဲ့ အနာဂတ်ဟာ အများကြီး ထိခိုက်နိုင်တယ်လို့ သူ ထောက်ပြခဲ့တယ်"

ကရပ်ထရီးသည် ဥက္ကဋ္ဌဘက်သို့ လှည့်လိုက်ပြီးနောက်

"မစ္စတာ ဗရက်ဒီ ခင်ဗျား၊ ကျွန်တော် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောရမလား"

"ပြောပါ၊ ဒီအချိန်မှာ ဘာမှ ခွင့်တောင်းနေစရာ မလိုပါဘူး"

"ရှေ့နေ တယောက်ဟာ သူ့ဘက်က အချက်အလက်တွေနဲ့ တဖက်က တင်ပြတဲ့ အချက်အလက် တွေကို ကြည့်ပြီး အမှုကြီး တခုလုံးရဲ့ အနေအထားကို သူ ရှင်းရှင်းကြီး သိမြင်နိုင်ပါတယ်။

"ပြီးခဲ့တဲ့ အစည်းအဝေးတုန်းက ကျွန်တော်ဟာ ဒေါက်တာ ဆိုဗိုရဲ့စကားကို အများကြီး နားဝင်ခဲ့တယ်ဆိုတာ ဝန်ခံပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကနေ့မနက် ရုံးခန်းထဲမှာ တွေ့ရတဲ့ အတွေ့အကြုံ အရ၊ ဆရာဝန်ကြီးတွေရဲ့ အစစ်ခံချက်တွေအရ ကြည့်လိုက်တဲ့အခါမှာ မြင်ကွင်း တခုလုံးဟာ အထင်းသား ပေါ်လာတယ်၊ ဒေါက်တာ ဂရန့်ဟာ သူ့အပေါ်မှာ စွဲဆိုချက်တွေကို ဘယ်လိုမှ မတုံ့ပြန် မတွန်းလှန်နိုင်ပါဘူး၊ ကနေ့ အထူးဂရုပြုနေတာကတော့ ဒေါက်တာ ဂရန့်ပဲ၊ ဒါပေမဲ့ နက်ဖြန် သန်ဘက်ဆိုရင် သူ မဟုတ်တော့ဘဲ မက်ထရိုပိုလီတန် ဆေးရုံကြီး ဖြစ်လာလိမ့်မယ် အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ဟာ သူ့ကို ဘာအတွက် ကာကွယ်နေကြသလဲ။

"ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိနိုင်ကြမလဲ၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ အမှုစစ်ခါစတုန်းက တရားရုံး ခန်းမဘက်မှာ နားထောင်တဲ့လူ ဘယ်သူမှ မရှိဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ကနေ့ဆိုရင် အပြင်ဘက် စင်္ကြံမှာကို ပြည့်လျှံနေပြီ၊ အဲဒီအထဲမှာ သတင်းစာဆရာတွေလဲ အများကြီးပဲ၊ ကျွန်တော်တို့ဟာ သိပ်ပြီး အခြေအနေ မရှိတဲ့ ဆရာဝန်တွေကို အကာအကွယ် ပေးရင်း ပေးရင်းနဲ့ ဒီဆေးရုံကြီးဟာ သံသယ ဖြစ်ဖွယ်ရာရှိတဲ့ ကုထုံးနည်းတွေကို အသုံးပြုနေတယ်လို့ ပရိသတ်ကြီးက ပြောလာလိမ့်မယ်"

"အဲဒီကိစ္စ ဒေါက်တာ ဆိုဗိုနဲ့ ဘယ်လို သက်ဆိုင်သလဲ"

"အင်မတန် သိမ်မွေ့ပြီး၊ အင်မတန် ပညာတော်ပြီး၊ အင်မတန် ချစ်စရာ ကောင်းတဲ့ လူကြီးဟာ မရည်ရွယ်ဘဲနဲ့ ကျွန်တော်တို့ကို တခါ လမ်းမှားကို

ခေါ်သွားခဲ့ပြီ၊ ဒါပေမဲ့ ကနေ့ ဖြစ်ပျက်ရတဲ့ အခြေအနေတွေကို သူ့စကားအရ ကြည့်မယ်ဆိုရင်ကိုပဲ ကျွန်တော်တို့ဟာ ဒီအမှုကို အမြန်ဆုံး ရပ်တန်းက ရပ်သင့်တယ်၊ ကျွန်တော်တို့ဟာ ဒေါက်တာ ဂရန့်ကို မကာကွယ်ခဲ့လို့ ရှိရင် အလားအလာရှိတဲ့ ဆရာဝန်တွေဟာ ဒီဆေးရုံကြီးကို လာကြမှာ မဟုတ်ဘူးလို့ ဒေါက်တာ ဆိုဗိုက ပြောခဲ့တယ်၊ အဲဒီတော့ ကျွန်တော်က အဖွဲ့ဝင် လူကြီးများကို မေးပါရစေ၊ ကျွန်တော်တို့ ဆေးရုံကြီးရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာ နွမ်းပါး ပျက်စီးသွားခဲ့လို့ ရှိရင်ကော သူတို့ဟာ လာချင်ကြပါဦးမလား”

ဇရက်ဒီ စိတ်ထဲမှာ ရှုပ်ထွေးသွားသည်။ သူသည် ကရပ်ထရီး၏ တင်ပြချက် ခိုင်လုံလှသည်ကို တွေ့ရှိရသော်လည်း နောက် ဖြစ်ပေါ်လာမည့် အခြေအနေများ အတွက် စိုးရိမ်မကင်း ရှိသဖြင့်

“ကျွန်တော်တို့ တခုခု မလုပ်ခင် ဒေါက်တာ ဆိုဗိုနဲ့ အလျင် ဆွေးနွေးရရင် မကောင်းဘူးလား”

ဤတွင် ဝေါလား ကြားဖြတ်ပြီး ပြောသည်။

“အဲဒီအဆိုကို ကျွန်တော် သဘောမတူဘူး၊ လူကြီးမင်းတို့ဟာ ဒီဆေးရုံကြီးကို အုပ်ချုပ်ဖို့ အာဏာရထားတဲ့လူတွေပဲ၊ လူကြီးမင်းတို့ကို ဆေးရုံကြီးရဲ့ ဝန်ထမ်းတဦးသာဖြစ်တဲ့ လူ တယောက်က ဘယ်လိုမှ ဦးဆောင်စရာ အကြောင်း မရှိဘူး၊ ဒီအစည်းအဝေးကြီးက ဆုံးဖြတ်ချက် တခု ချမှတ်ဖို့ပဲ၊ မြန်လေ ကောင်းလေပဲ”

ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဝေါလား ကြည့်လိုက်ပြီးနောက်

“လူကြီးမင်းတို့ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ဆုံးဖြတ်နိုင်ဖို့အတွက် ကျွန်တော်တို့ အပြင်ထွက်ပေးပါ ဆိုရင် ထွက်ပေးပါ့မယ်၊ အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ ဘာအကြံများ တင်ပြပေးဖို့ ရှိပါသေးသလဲ”

မစ္စက် ဖော့စတာ လက်ထောင်လိုက်ပြီး

“မိုက် ဆိုဗိုက သူ နုတ်ထွက်မယ်ဆိုရင် ကျွန်မတို့ ဘာလုပ်ကြမလဲ”

“ဒါကတော့ မကောင်းတဲ့ အကြောင်း တခုပဲ၊ ဒါပေမဲ့ လူတွေ ပြောင်းနေလဲ ဆေးရုံကြီးကတော့ အစွန့်ရှည်နေမှာပဲ”

ဝေါလားက ပြောလိုက်သည်။

ဇရက်ဒီ၏ မေတ္တာ ရပ်ခံချက်အရ ရှေ့နေနှစ်ယောက် အခန်းထဲမှ ထွက်သွားကြသည်။

အမှုကို အမြန်ဆုံး ပြေလည် ပြီးစီးရေးအတွက် ဆွေးနွေးရန် ပေါကရပ်ထရီးနှင့် အက်ဗရီ ဝေါလားတို့အား အခွင့်အာဏာ ပေးအပ်ကြောင်းကို ညသန်းခေါင်ကျော်အချိန်တွင် အစည်းအဝေးက မဲခွဲ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ မစ္စက် ဖော့စတာမှ တပါး အားလုံး ထောက်ခံမဲ ပေးကြသည်။ မစ္စက် ဖော့စတာ မဲမပေးဘဲ ကြားနေသည်။ ယင်း မဲခွဲဆုံးဖြတ်သည့် အကြောင်းကို မိုက် ဆိုဗိုနှင့်၊ ခရစ် ဂရန့်တို့ တော်တော်နှင့် သိရှိကြဦးမည် မဟုတ်ချေ။

နောက်တနေ့ နံနက် အမှု မစစ်ဆေးမီတွင် ပေါ ကရပ်ထရီးသည် တရားသူကြီး ဗင်နွန်နှင့် တွေ့ဆုံပြီးနောက် အမှုကို အကျေအလည် စေ့စပ်ဆွေးနွေး၍ ပြီးစီးနိုင်ကြောင်း တင်ပြရာ ဗင်နွန်က ထိုသတင်းကို ခေါင်းညိတ်လက်ခံသည်။ သူ့ရုံး၏ သိက္ခာကို သူ ထိန်းသိမ်းရမည် ဖြစ်သည်။

ထိုနေ့ နံနက်အတွက် ပထမဆုံး သက်သေကို ဟယ်ရီ ဖရန်ကလင်က ရုံးတော်သို့ တင်သွင်းစဉ်တွင် တရားသူကြီး ဗင်နွန်၏ အတွင်းရေးမှူးက စာရွက်ခေါက်ကလေး တခုကို ကရပ်ထရီး၏ စားပွဲပေါ်တွင် တင်လာသည် ကရပ်ထရီးနှင့် ဝေါလားတို့ကို မြို့မ အားကစား ကလပ်သို့ နေ့လယ်စာ စားသောက်ရင်း တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးရန် ဖိတ်ကြားခြင်း ဖြစ်သည်။ တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးရန် ချိန်းဆိုထားသည့်အလျောက် ဟယ်ရီ ဖရန်ကလင်သည် သူ၏ လုပ်ငန်းကို အေးဆေးစွာပင် ဆက်လက် လုပ်ဆောင်လျက် ရှိသည်။ မည်သည့် အကြောင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်စေ လူဖလံကလေးသည် ကနေ့ မနက်တွင် အချိန်ဆွဲလျက် ရှိသည်ကား အမှန်ပင်။

ယနေ့နံနက် အစစ်ခံသည့် ပါရဂူမှာ ဗာလတီမိုး ဆေးရုံကြီးမှ ထင်ရှားကျော်ကြားသော ဒေါက်တာ အီလိယော့ ဘေကာ ဖြစ်သည်။ သူသည် ကလေးသူငယ်ဆိုင်ရာ ပါရဂူ တဦး ဖြစ်သည်။ မွေးကင်းစ ဌာနမှူး ဖြစ်သည်။ ဖရန်ကလင်သည် သူ ရေးသားခဲ့သော စာတမ်းနှင့် ကျမ်းများအကြောင်းကို နာရီဝက်ကျော်ကျော်မျှ မိတ်ဆက် တင်ပြရသည်။ ဒေါက်တာ ဘေကာသည် လူတွေ ထင်မှတ်ထားကြသည်ထက် ငယ်ရွယ်သည်။ သို့သော် သူသည် အရည်အချင်း ပြည့်ဝသော ပါရဂူအဖြစ် အားလုံး၏ စိတ်အာရုံတွင် ထင်ရှားလျက် ရှိသည်။

ဘေကာ၏ အစစ်ခံချက်သည် ယမန်နေ့က အစစ်ခံသွားသော ဒေါက်တာ လော်လား၏ အစစ်ခံချက်နှင့် အနည်းငယ်မျှသာ ကွဲပြား ခြားနားသည်။ သူသည် ဆင်ပဆန် ဘေဘီကို စစ်ဆေး ကြည့်ရှုရပြီး ဦးနှောက် ပျက်ယွင်းလျက် ရှိကြောင်းကို တွေ့ရှိရသည်။ ထို့အပြင် လူနာမှတ်တမ်းများနှင့် စောစောပိုင်း စစ်ဆေးချက်များကို ကြည့်ရှုရခြင်းအားဖြင့် ကလေးငယ်သည် မွေးဖွားစအချိန်တွင် ကျန်းမာကြောင်းလည်း သူ သိရှိထားသည်။ ကလေးငယ်၏ ဦးနှောက် ပျက်ယွင်းရခြင်းသည် မွေးဖွားပြီး နောက်ပိုင်းတွင် မှားယွင်းသော

ကုသမှုများကြောင့်သာ ဖြစ်မည်ဟု ယူဆရသည်။

ဒေါက်တာ ဘေကာသည် အလင်း ကုထုံးနည်းပေါ်တွင် အတော်ကလေးပင် အကောင်းမြင် ရှိသည်။ ယင်း ကုသနည်းကို သူ၏ဆေးရုံတွင် အသုံးပြုသည်။ သူကိုယ်တိုင်လည်း ကုသမှု တော်တော်များများတွင် အသုံးပြုခဲ့သည်။ သို့သော် သူသည် ဤကုသနည်း တခုတည်း အပေါ်တွင်ကား အားထားခြင်း မပြုချေ။

ဒေါက်တာ ဘေကာ၏ အစစ်ခံချက် တလျှောက်လုံးကို ခရစ်နှင့် လော်ရာက အာရုံစူးစိုက်၍ နားထောင်ကြသည်။ ဒေါက်တာ ဘေကာ ထွက်ဆိုသွားသည့် အချက် တော်တော်များများကို ခရစ် သဘောတူညီသည်။ ဘေကာသည် တရားလိုဘက်က တင်သွင်းသော သက်သေတဦး ဖြစ်သော်လည်း ဘက်လိုက်ခြင်း အလျဉ်း မရှိချေ။ ဖရန်ကလင်ကလည်း ဤသက်သေကို သူ လိုချင်သည့်ဘက်သို့ ရောက်အောင် ဆွဲခေါ်သွားခြင်း မရှိချေ။

ဖရန်ကလင်သည် ဒေါက်တာ ဘေကာအနေနှင့် ဒေါက်တာ လော်လား၏ ထွက်ဆိုချက်အား ထောက်ခံသည်ကိုပင်လျှင် ကျေနပ်နေပုံ ရသည်။ သို့သော် သူသည် ယင်းသို့ သိရှိနေရာမှ ရုတ်တရက် ဆိုသလို မေးခွန်း တခုကို မေးလိုက်သည်။

"ဒေါက်တာ ဘေကာ ခင်ဗျား၊ ဖုံးကွယ်လက္ခဏာဆိုတာ ဆေးပညာမှာ အထူး အဓိပ္ပာယ် ရှိပါသလား"

"ရှိပါတယ်"

"လူအများ နားလည်အောင် ရှင်းပြနိုင်ပါသလား"

"အင်း... အဲဒီ သဘောကတော့ ကုသမှု တခုကြောင့် ရောဂါ လက္ခဏာဟာ ပျောက်ကွယ်သွားပြီး ရောဂါအမှန်ကို သိရှိဖို့ ခက်ခဲသွားတာမျိုးပါ"

"နမူနာ တခုလောက် ပြပါလား"

"အလွယ်ကူဆုံး ပုံစံကတော့ နာကျင်ကိုက်ခဲမှုကို ပျောက်ကင်းသွားအောင် လုပ်လိုက်တာမျိုးပဲ၊ နာကျင် ကိုက်ခဲမှုဟာ တခါ တခါမှာ ရောဂါ ဇာစ်မြစ်ကို ဖော်ထုတ်နိုင်ဖို့အတွက် လိုအပ်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ နာကျင် ကိုက်ခဲမှုကို သက်သာသွားအောင် ဆေးပေးလိုက်တဲ့အတွက် ဆရာဝန်ကို လမ်းလွဲသွားစေနိုင်ပါတယ်၊ ရောဂါ အခြေအနေကို အမှန်ထက် လျှော့ပြီး တွက်စေနိုင်တယ်"

"အလင်း ကုထုံးနည်းကကော ဒီသဘောကို ဆောင်ပါသလား"

"ဆောင်ပါတယ်၊ အလင်း ကုထုံးနည်းဟာ သွေးထဲမှာ ရှိနေတဲ့

ဗီလီရှုဗင်တွေကို လျော့နည်း သွားစေတယ်၊ အဲဒီလို လျော့နည်းသွားတဲ့အတွက် အခြေအနေ အမှန်ကို ဖုံးကွယ်သွားတယ်”

“ယခု ကိစ္စမှာကော ဒီသဘောမျိုး ဖြစ်နိုင်တယ်လို့ ဒေါက်တာ ယူဆပါသလား”

“အများကြီး ဖြစ်နိုင်ပါတယ်၊ ဒီအတိုင်း ဖြစ်တယ်လို့ ပြောနိုင်ပါတယ်။ အထူးသဖြင့် အတွေ့အကြုံ နည်းပါးသေးတဲ့ လူငယ်တွေဟာ…”

ကရပ်ထရီး ကန့်ကွက်သည်။ သူ၏ကန့်ကွက်ချက်ကို တရားသူကြီးက လက်ခံသည်။ ဖရန်ကလင်က ဆက်ပြီး တိုက်သည်။

“ဒေါက်တာ ဘေကာ ခင်ဗျား၊ လူနာမှတ်တမ်းမှာ ပါရှိတဲ့ အချက်အလက်တွေအရ ဗီလီရှုဗင် တဆယ့်ခြောက် ရှိပြီး အာရ်အိပ်ချ် မတည့်မှု ရှိနေချက်အရ အဲဒီလူနာကို ဘယ်နည်းနဲ့ ကုသရမယ်လို့ ဒေါက်တာ ယူဆပါသလဲ”

“တနည်းပဲ ရှိတယ်၊ အမြန်ဆုံး သွေးဖလှယ် ရပါမယ်”

ပြန်လှန်မေးခွန်း ထုတ်ရန် ကရပ်ထရီး ထလိုက်သည်။ သို့သော် တရားသူကြီး ဗင်နွန်က ကြားဖြတ်လိုက်သည်။ နေ့လယ် ဆွေးနွေးပွဲ ရှိသည်ကို အမှတ်ရသဖြင့် ဗင်နွန်က

“မစ္စတာ ကရပ်ထရီး၊ ဒေါက်တာ ဘေကာကို နေ့လယ်ပိုင်း နားပြီး ပြန်စတော့မှ ပြန်လှန်မေးခွန်း ထုတ်ရင် မကောင်းဘူးလား”

“ကောင်းပါတယ် တရားသူကြီးမင်း”

ကရပ်ထရီးက အလွယ်တကူပင် သဘောတူလိုက်သည်။ ခရစ်က ဒေါသဖြင့် ဝေါလားကို ပြောလိုက်သည်။

“သူပြောတဲ့စကားတွေ ဂျူရီလူကြီးတွေရဲ့ခေါင်းထဲမှာ ပူပူနွေးနွေး ရှိနေတုန်း သူ့ကို မေးစရာ ရှိတာ မေးပါ”

“ကျွန်တော့်နည်းနဲ့ ကျွန်တော် လုပ်နေတာပဲ ဒေါက်တာ”

ကရပ်ထရီးက ခရစ်ကို ပြန်ပက်လိုက်သည်။ ထို့နောက် တရားသူကြီးဘက် လှည့်လျက်

“နေ့လယ်ပိုင်း စောစောနားဖို့ ကျွန်တော်တို့ သဘောတူပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကနေ့ညနေပိုင်း အမှုစစ်ချိန်မှာ ဒေါက်တာ ဘေကာ အသင့် ရှိနေဖို့တော့

ကျွန်တော်တို့ တောင်းဆိုပါတယ်”

ဒေါက်တာ ဘောကာက အဆင်သင့် ရှိနေပါမည်ဟု သဘောတူသောအခါ အမှုစစ်ဆေးခြင်းကို နေ့လယ် တနာရီခွဲအထိ ရွှေ့ဆိုင်းလိုက်သည်။

※※※

သူတို့သည် အမှု ယှဉ်ပြိုင်ဖက်များအဖြစ်နှင့် တရားရုံးမှ ထွက်ခွာသွားကြသော်လည်း ဖရန်ကလင်၊ ရေးနိုး၊ ကရပ်ထရီးနှင့် ဝေါလားတို့သည် မြို့မ အားကစား ကလပ် ယမကာဆောင် အတွင်းရှိ ရေးနိုး၏ သီးသန့်စားပွဲတွင် အမြန်ဆုံး ပြန်လည် စုဝေးကြသည်။ သူတို့သည် ယမကာ သောက်ရင်း အမှုကိစ္စမှအပ အကြောင်းအရာ မျိုးစုံကို စပ်မိစပ်ရာ ပြောဆိုနေကြသည်။ ဂေါက်သီးရိုက်သည့်အကြောင်း၊ အိမ်က မိန်းမများအကြောင်း၊ အစိုးရအကြောင်းကို ရယ်စရာ မောစရာ ပြောဆိုနေကြသည်။

ထမင်းစားခန်း တာဝန်ခံသည် ရေးနိုးအနီးသို့ ရောက်ရှိလာပြီး တီးတိုး စကားပြောသည်။ ရေးနိုး ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး သူ၏ဧည့်သည်များကို သီးသန့် ထမင်းစားခန်းဆီသို့ ခေါ်ဆောင်သွားသည်။ ထမင်းစားပွဲတွင် လေးယောက်စာ အသင့် ပြင်ဆင်ထားသည်။ မစ္စတာ ရေးနိုးက ကလပ်၏ အကောင်းဆုံး ဟင်းလျာများကို မှာကြားသည်။ မည်သည့် ဟင်းလျာများကို မည်သို့ ပြုလုပ်ရန် လည်း အသေးစိတ် ညွှန်ကြားသည်။ သို့သော် သူ့အတွက်ကား ဘာတခုမျှ မမှာကြားချေ။ သူက ကော်ဖီပဲသောက်မည် ဖြစ်သည်။ ယင်းသို့ စီစဉ်သည့်အကြောင်းကလည်း နောက်ပိုင်းတွင် အဖြေထွက်လာသည်။ ဖရန်ကလင်၊ ကရပ်ထရီးနှင့် ဝေါလားတို့ စားသောက်နေကြစဉ်တွင် သူက စကားပြောသည်။

“လူကြီးမင်းတို့ ဥပဒေကိစ္စ အဝဝကို မပြောကြခင်မှာ ကျွန်တော် အလျင် ပြောချင်တာ တခု ရှိတယ်၊ အဲဒါကတော့ နောက်ဆုံးပိတ် ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပေးနိုင်မယ့်လူကတော့ ကျွန်တော့် သမက်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သူက သူ့အတွက်နဲ့ ကျွန်တော့်မြေးအတွက် တရားစွဲဆိုတဲ့ တရားလို ဖြစ်လို့ပါပဲ”

ကရပ်ထရီးနှင့် ဝေါလားတို့သည် ရေးနိုး၏ ဆိုလိုရင်းကို သဘောမပေါက်ဟန်ဖြင့် တယောက်ကို တယောက် ကြည့်လိုက်ကြသည်။

“ကျွန်တော့်ရဲ့သမက်ဟာ ကျွန်တော်ပေးတဲ့ အကြံဉာဏ်အတိုင်း လိုက်လုပ်မယ် ဆိုတာတော့ ကျွန်တော် သံသယ မရှိဘူး”

ထိုအခန်းထဲရှိ မည်သူကမျှလည်း သံသယ မရှိပါ။ ကရပ်ထရီးသည် တစုံတရာ သဲလွန်စ ရလိုရငြား ဟူသောသဘောဖြင့် ဖရန်ကလင်ကို

လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ သို့သော် ဖရန်ကလင် သည် နေ့လယ်စာကိုသာ အားရပါးရ မြိန်ရေရှက်ရေ စားနေသည်။

"ကျွန်တော်တို့ အချက်တချက်ကို နားလည် ရှင်းလင်းထားတယ်ဆိုရင်တော့ ဈေးဆစ်တဲ့ အလုပ် အများကြီး သက်သာသွားလိမ့်မယ်၊ အဲဒါကတော့ ဂရန့်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘယ်လိုမှ ကျေအေးမှု မပြုနိုင်ဘူးဆိုတဲ့ အချက်ပဲ၊ ရှင်းသလား"

ရေးနိုးက ပြောလိုက်သည်။

ဝေါလားနှင့် ကရပ်ထရီး စားသောက်မှု ရပ်တန့်သွားသည်။ ယခုအချိန်အထိ သူနှင့် ဘာမျှ မဆိုင်သလို ရှိနေသော ဖရန်ကလင်ကို ကရပ်ထရီးက လှည့်ကြည့်လိုက်ပြန်သည်။ ယင်း၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ ရေးနိုးသည် စေ့စပ်ဆွေးနွေးမှုနှင့် ပတ်သက်ပြီး သူ့ရှေ့နေနှင့် တိုင်ပင်ပြီးပြီ ဟူသည့် သဘောပင် ဖြစ်သည်။ ဖရန်ကလင်သည် ရေးနိုး ဘာဆိုလိုချင်ကြောင်းကို အတိအကျ သိရှိပြီး သဘောတူညီပြီး ဖြစ်သည်။ သို့ဖြင့် သူတို့တွင် တကယ့် တကယ် စေ့စပ် ဆွေးနွေးရန် ဘောင်ကျဉ်းကျဉ်းကလေးသာ ရှိသည်။ သို့သော် ကရပ်ထရီးသည် အာမခံ ကုမ္ပဏီ၏ ရှေ့နေ ဖြစ်သဖြင့် ပြောစရာ ရှိသည်ကိုတော့ ပြောရပေလိမ့်မည်။

"ကျွန်တော်တို့ရဲ့အနေအထားကို မစ္စတာ ရေးနိုး နားလည်ပါလိမ့်မယ်၊ ဆေးရုံကြီးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ထားတဲ့ အာမခံစာချုပ်အရ ကျွန်တော်ရဲ့အမှုသည်ဟာ ဆေးရုံကြီးနှင့်တကွ ဆေးရုံ အမှုထမ်းတွေ ကို ကာကွယ်ပေးဖို့ တာဝန် ရှိနေပါတယ်"

မစ္စတာ ရေးနိုး ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။ ကရပ်ထရီး၏စကားကို ဆုံးအောင် ဆက်ပြီး ပြောစေခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

"ကျွန်တော်တို့ဟာ ဂရန့်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး မဖြေရှင်းနိုင်သလို အလားတူပဲ ဆေးရုံကြီးနဲ့ ဒေါက်တာ ဆိုဗိုနဲ့ ပတ်သက်ပြီး စေ့စပ်ဆွေးနွေးမှု မလုပ်နိုင်သမျှ ကျွန်တော်တို့ရဲ့အခြေအနေဟာ တိုးတက် ကောင်းမွန် လာစရာ မရှိပါဘူး၊ ကျွန်တော်တို့ ကုမ္ပဏီဟာ အခုအချိန်အထိ ဂရန့်ကို ကာကွယ် ပေးဖို့ တာဝန် ရှိနေပါတယ်၊ ဘယ်လောက်ပဲ တန်ဖိုးကြီးကြီးပေါ့၊ အဲဒီ အခြေအနေအရ ပြောရရင်တော့ ကျွန်တော်တို့ဟာ စေ့စပ် ဆွေးနွေးဖို့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး၊ ဆေးရုံကြီးကိုလဲ စေ့စပ် ကျေအေးဖို့ ကျွန်တော် အကြံပေးနိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး"

ရေးနိုးက ဖရန်ကလင်ကိုလှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ဖရန်ကလင်သည် ပါးစပ်ကို လက်သုတ်ပဝါကြီး တထည်ဖြင့် သုတ်ပြီး လည်ချောင်း ရှင်းလိုက်သည်။ ယခုအခါတွင် သူသည် တရားရုံးအတွင်း၌ ဂျူရီလူကြီးများကို ပြောသလို အသံပျော့ပျော့နှင့် မပြောဘဲ အသံပြည့်ပြည့်ဖြင့်ပင် ပြောဆိုလေ သည်။

"မစ္စတာ ရေးနိုးရဲ့ စိတ်ထဲမှာ ရှိနေတဲ့အချက်ကို ရှင်းပြပါ့မယ်၊ သူဟာ ဒေါက်တာ ဆိုဗိုကိုရော၊ မက်ထရိုပိုလီတန် ဆေးရုံကြီးကိုရော ဘယ်လို အာဃာတတရား မရှိပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ သူဟာ ပြည်သူလူထု တရပ်လုံးကို အကာအကွယ် ပေးတဲ့အနေနဲ့ ဒေါက်တာ ဂရန့်လို ပေါ့ပေါ့ဆဆနဲ့ အမှားမှား အယွင်းယွင်း ကုသတဲ့ ဆရာဝန်မျိုးအပေါ်မှာတော့ သူ အလေးအနက် ထားပါတယ်"

"ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့ဟာ ဒီတရားခံတွေကို ဘယ်လို လုပ်ပြီး ခွဲပစ်မလဲ"

ကရပ်ထရီးက မေးလိုက်သည်။

ဖရန်ကလင်က သူ့လက်ထဲမှ ခက်ရင်းကို ဆော့ကစားရင်း

"တကယ်လို့ အာမခံ ကုမ္ပဏီက လျော်ကြေးဖို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ရင် ဆေးရုံကြီးကလဲ မလွှဲသာ မရှောင်သာ လျော်ကြေး…"

"ဒါအတွက်တော့ အရေးမကြီးပါဘူး၊ ကျွန်တော် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပဲ ပြောပါ့မယ်၊ ကျွန်တော်တို့က လျော်ကြေးဖို့ အသင့် ရှိပါတယ်"

ဝေါလားက ကြားဖြတ်ပြီး ပြောလိုက်သည်။

"အဲဒါဆိုရင်လဲ ဆိုဗိုနဲ့ ဂရန့် ကျန်နေသေးတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ ငါးမျှားချိတ်မှာ ငြိနေတုန်းပဲ"

ကရပ်ထရီးက သတိပေးလိုက်သည်။

"တကယ်လို့"

ဖရန်ကလင် စကားစလိုက်သည်။ ထို့နောက် ဆက်မပြောဘဲ ကော်ဖီကို သောက်နေသည်။

"တကယ်လို့ ဘာဖြစ်သလဲ"

ကရပ်ထရီးက စကားဆက် တောင်းခံလိုက်သည်။

"ဒီမယ် ကရပ်ထရီး၊ အာမခံ စာချုပ်ကို ကျွန်တော် သေသေချာချာ လေ့လာပြီးပြီ၊ စာချုပ်ပါ အချက်အလက်တွေအရဆိုရင် အာမခံ ကုမ္ပဏီက လျော်ကြေးချင်လို့ ရှိရင် ဆေးရုံကြီးကလဲ လျော်ကြေးမှ ဖြစ်မယ်"

"ဆေးရုံကြီးကတော့ လျော်ကြေးဖို့ အသင့် ရှိနေတာပဲ"

ဝေါလားက ပြောလိုက်သည်။

"ဒီမယ်" ဖရန်ကလင်က သူ့ရုံးမှာ လက်အောက်ငယ်သားများကို အပြစ်တင်ပြောဆိုသည့် သဘောမျိုးဖြင့်

"ကျွန်တော် ပြောနေတဲ့အချက်က အာမခံ ကုမ္ပဏီက စာချုပ်ထားတဲ့ လူဟာ ဂရန့် မဟုတ်ဘူး၊ စာချုပ်ပါ အချက်အလက်တွေမှာ အကျုံး မဝင်ဘူး၊ ဆိုလိုတာက သူ့မှာ ကျေအေးဖို့ တာဝန် မရှိဘူး၊ နောက်ပြီးတော့ သူဟာ ဆေးရုံကြီးနဲ့ မပတ်သက်တော့ဘူးဆိုရင် သူ့ကို ခင်ဗျားတို့ ဘာမှ အကာအကွယ်ပေးနေစရာ မလိုတော့ဘူး၊ အတိုချုပ် ပြောရရင် ဆေးရုံကြီးက စေ့စပ်ကျေအေးချင်ပြီး ဂရန့်က မကျေအေးချင်ဘူးဆိုရင် သူဟာ ဘာမှ မဆိုင်တော့ဘူး"

"ဟုတ်ပြီ၊ ဒါပေမဲ့ ဂရန့်ဟာ အမှုကို သူ တယောက်တည်း ဆက်ပြီး ရင်ဆိုင်မယ့်အစား ကျေအေးမယ်ဆိုရင် ဘယ့်နှယ်လုပ်မလဲ"

ဝေါလားက မေးလိုက်သည်။

ဖရန်ကလင်က ရေးနိုးကို ကြည့်လိုက်သည်။ ထိုအခါ ရေးနိုးက

"ကျွန်တော် ပြောမယ် လူကြီးမင်းတို့၊ ကျွန်တော်ဟာ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းမှာ ကျွမ်းကျင်လို့ ချမ်းသာ ကြွယ်ဝလာတယ်လို့ လူတွေက ထင်နေကြတယ်၊ အဲဒါ မဟုတ်ဘူး၊ တကယ်တော့ ကျွန်တော်ဟာ လူတွေရဲ့သဘာဝကို နားလည်လို့ ကြီးပွားလာခဲ့တာပဲ၊ ဂရန့် မကျေအေးပါဘူး၊ ဒီလို ဒေါသကုမ္ဘာရဟာ ဘယ်တော့မှ မကျေအေးပါဘူး၊ ကျွန်တော် ကောင်းကောင်းကြီး လောင်းရဲပါတယ်"

ဤအခါတွင် ကရပ်ထရီးသည် သူ၏ လိုလားချက်ကို ရှင်းလင်းအောင် ပြောဆိုသည်။

"ကနေ့ ကျွန်တော်တို့ ဆွေးနွေးကြတဲ့ အကြောင်းတွေကို ကုမ္ပဏီမှာ ကျွန်တော် ပြန်ပြီး တင်ပြရပါမယ်၊ အဲဒီအခါမှာ အချက်တချက်ဟာ ရှင်းလင်းနေဖို့ လိုပါတယ်၊ အဲဒါကတော့ ဒေါက်တာ ဂရန့်ဟာ အမှုကို သူ တယောက်တည်း ဆက်ပြီး ရင်ဆိုင်သည်ဖြစ်စေ၊ ရင်မဆိုင်သည် ဖြစ်စေ လူကြီးမင်းတို့ဟာ အမှုကို စေ့စပ် ကျေအေးချင်တယ်၊ ကျွန်တော်တို့ ဆွေးနွေး ညှိနှိုင်းလို့ ရတဲ့ သဘောတူညီချက်ဟာ အပြီးသတ် ဖြစ်စေရမယ်၊ ကျွန်တော် ဆိုလိုတာက ဒေါက်တာ ဂရန့် အမှုကို ဆက်ပြီး ရင်မဆိုင်တော့တဲ့အတွက် သဘောတူညီမှု မပျက်ပြားရဘူး"

သည်အခါ ရေးနိုး ပြုံးလိုက်ပြီး

"အဲဒီအလောင်းအစားကို ကျွန်တော် ကောင်းကောင်းကြီးလက်ခံပါတယ်၊ အဲဒီ သူငယ်ကလေးကို ရုံးမှာ တယောက်တည်း ကျွန်တော် တွေ့ချင်တယ်"

"ဆိုဗိုကိစ္စကော"

ဝေါလားက မေးလိုက်သည်။

"ဆိုဗိုအတွက် ကျွန်တော် စိတ်မကောင်းပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ သူ့ပြဿနာကို သူပဲ ဆုံးဖြတ်ပါလိမ့်မယ်"

ရေးနိုးက ပြောလိုက်သည်။

"ဟုတ်ပြီ၊ ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ဟာ ကျွန်တော်တို့ အမှုသည်တွေကို ပြန်လည် တင်ပြဖို့ တိကျ ခိုင်မာတဲ့ အဆိုပြုချက် ရရှိပြီပေါ့"

ဝေါလားက ရှင်းလင်းလိုက်သည်။

"ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့ ကိန်းဂဏန်းကိစ္စ ဘာမှ မပြောကြရသေးဘူး"

ကရပ်ထရီးက တင်ပြသည်။

"အဲဒါအတွက် ဘာမှ မစိုးရိမ်ကြပါနဲ့၊ ကျေအေးတဲ့ကိစ္စကို ကျွန်တော် အမြန်ဆုံး ဖြစ်ချင်တယ်"

ရေးနိုးက ပြတ်ပြတ် ပြောလိုက်သည်။ ငွေကြေးကိစ္စ သူ့ခေါင်းထဲမှာ မရှိပါ။

နေ့လယ်စာ စားပွဲကြီး ပြီးဆုံးပြီ ဖြစ်သည်။

※※※

စေ့စပ် ကျေအေးရေးအတွက် အပြီးသတ် သဘောတူညီမှု ရရှိရန် နှစ်ရက်မျှ ကြာရှိသည်။ ဤနှစ်ရက်တွင်း အမှုကို ဆက်လက် စစ်ဆေးလျက် ရှိသည်။ သို့သော် တက်တက်ကြွကြွ မရှိလှဘဲ ခပ်အေးအေးသာ ဖြစ်သည်။ ဖရန်ကလင်က ဆေးပါရဂူများကို သက်သေအဖြစ် တင်ပြသည်။ သူတို့၏ ထွက်ဆိုချက်များ အားလုံးသည် ဒေါက်တာ လော်လား၏ အဆိုကို ထောက်ခံမှု ပြုကြသည်။ ကရပ်ထရီးက ပြန်လှန်မေးခွန်းများ ထုတ်သည်။ လော်ရာ၏ ဖိအားပေးမှုကြောင့် သူသည် သက်သေများကို ဖိပြီး မေးသော်လည်း၊ ဂျူရီလူကြီးများ၏ ခေါင်းထဲတွင် အားပြိုင်မှု မရှိဘဲ ဖြစ်နေသည်။

တတိယနေ့ နံနက်ပိုင်း ခေတ္တနားချိန်တွင် ခရစ်သည် လော်ရာကို ရုံးခန်း အပြင်ဘက်ရှိ စင်္ကြံလမ်းထောင့် တထောင့်သို့ ခေါ်သွားသည်။

"ဘာတွေ ဖြစ်နေတာလဲ၊ ဘယ်သူမှ ဘာမှ သေသေချာချာ လုပ်ပုံမရဘူး"

"ဟုတ်တယ်၊ ညီမ သိတယ်"

သို့သော် သူမ၏စိတ်ထဲတွင် စိုးရိမ်နေမိသော အချက်ကို လော်ရာ ထုတ်မပြောရဲပါ။ သူမ၏ စိုးရိမ်မှုက ခရစ်ထက် ပိုလွန်ပါသည်။ ကရပ်ထရီး၏ လုပ်ဆောင်ချက်သည် သူ၏ အဓိက အမှုသည် ဖြစ်သော အာမခံ ကုမ္ပဏီအတွက်ပင် ထက်သန်မှု မရှိပါ။ သူ၏ အပြုအမူများသည် သံသယ ဖြစ်ဖွယ်ရာ ကောင်းလှသည်။

ထိုနေ့ ညနေဘက်တွင် ဖြစ်သည်။ တရားသူကြီး ဗင်နွန်က အမှု စစ်ဆေးခြင်းကို မနက်ဖြန် နံနက်သို့ ရွှေ့ဆိုင်းကြောင်း ကြေညာလိုက်သောအခါ ကရပ်ထရီးသည် စာရွက်စာတမ်းများကို သိမ်းဆည်းနေရင်းမှ လော်ရာကို ပြောလိုက်သည်။

"ကျွန်တော်တို့ အစည်းအဝေး တခု လုပ်ကြရင် ကောင်းမယ်"

"ကျွန်မလဲ အဲဒီလိုပဲ သဘောရတယ်"

လော်ရာက ချက်ချင်းပင် သဘောတူလိုက်သည်။

"ကျွန်တော်ပြောတာ ကျွန်တော်တို့ အားလုံး ဆုံကြဖို့ပါ၊ ခင်ဗျားရယ်၊ ဂရန့်ရယ်၊ ဝေါလားရယ်၊ ကျုပ်ရယ်ပေါ့"

"ဒါမှ ကျွန်မတို့ စုစုစည်းစည်း ရှိမှာပေါ့"

သူမက ထောက်ပြလိုက်သည်။

ကရပ်ထရီး သူမကို ငေးကြည့်သည်။ သူမ၏ စကားကို ချေပရမည်လား၊ သို့မဟုတ် ပြုံးရုံပဲ ပြုံးရမည်လား၊ သူ စဉ်းစားနေဟန် ရှိသည်။

သို့သော် ထိုနှစ်ခုကို တခုမျှ မပြုလုပ်ဘဲ

"ကျွန်တော့်ရုံးခန်းကို သွားကြမယ်"

ကရပ်ထရီး၏ ရုံးခန်းတွင် သူတို့ အားလုံး ထိုင်မိကြသောအခါ ကရပ်ထရီးက အမှုအကြောင်း သုံးသပ်သည်။ သူ့အဖြစ်ကို ရှင်းပြသည်။ ဂျူရီလူကြီးများ၏ အနေအထားကို တင်ပြသည်။ သို့သော် ယင်းတို့မှာ နိဒါန်းဆင်နေခြင်းမျှသာ ဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံးတွင် အဓိက စကားကို သူ ပြောဆိုသည်။

"အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ အားလုံး သဘောတူညီမှု ရတာကတော့ အမှုကို စေ့စပ်ကျေအေး ကြဖို့ပဲ၊ ဒါနဲ့ ပတ်သက်လို့ တဖက်ကိုလဲ ကျွန်တော်တို့ တီးခေါက်ပြီးပြီ၊ သူတို့ဘက်က တုံ့ပြန်ချက်လဲ ရပြီးပြီ၊ လောလောဆယ်

အခြေအနေကတော့ ကိန်းဂဏန်းကိစ္စ ပြောဖို့လောက်ပဲ ကျန်တော့တယ်”

“ကျွန်မတို့ကို ဘာမှ မပြောဘဲနဲ့ လုပ်ကြတာလား”

လော်ရာ ဒေါသဖြင့် မေးလိုက်သည်။

“ဒီအမှုမှာ ခင်ဗျားတို့ဟာ တရားဝင် ရပ်တည်မှု မရှိတဲ့အတွက် ကျွန်တော်တို့ရဲ့ လုပ်ပိုင်ခွင့်အရ ကျွန်တော်တို့ လုပ်ခဲ့ကြတာပဲ၊ ဒါပေမဲ့ အခု ကျွန်တော်တို့ ဆုံးဖြတ်ချက် ချပြီးပြီလို့ ခင်ဗျားတို့ကို အကြောင်းကြားတာပဲ”

“ဆေးရုံကကော သဘောတူသလား”

ခရစ် မေးလိုက်သည်။

“တူတယ်”

ဝေါလား ပြတ်သားစွာ ဖြေလိုက်သည်။

“မိုက် ဆိုဗိုကော”

“ဒေါက်တာ ဆိုဗိုရဲ့ အနေအထားက ဒေါက်တာနဲ့ အတူတူပါပဲ၊ ကျွန်တော်တို့ အားလုံး သဘောတူကြမယ်ဆိုရင်တော့ အများကြီး ကောင်းတာပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ဥပဒေကြောင်းအရ ဆိုရင်တော့ အဓိက မဟုတ်ပါဘူး”

ကရပ်ထရီး ပြောလိုက်သည်။

ခရစ်က လော်ရာကို ကြည့်လိုက်သည်။ လော်ရာက ကရပ်ထရီး၏ ပြောဆိုချက် မှန်ကန်ကြောင်း ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

“အဲဒီတော့ ဒေါက်တာ့အနေနဲ့ ဒီအခွင့်အရေးကို အသုံးချနိုင်မယ်ဆိုရင် အင်မတန် ဝမ်းနည်းဖွယ်ရာ ကောင်းတဲ့ အဖြစ်အပျက်ကြီး တခုကို ပြည်ဖုံးကား ချနိုင်ပါလိမ့်မယ်”

ကရပ်ထရီးက အကြံပေးသည်။

သို့သော် ခရစ်သည် သူ့စကားကို ဆုံးအောင် နားမထောင်ဘဲ ထိုင်ရာမှ ဝုန်းခနဲ ထလိုက်သည်။

“ဂရန့်”

ဝေါလားက စူးစမ်းလိုက်သည်။

"ကျုပ်အဖြေကို ခင်ဗျားတို့ သိရမယ်"

သူ အခန်းထဲမှ တရှိန်ထိုး ထွက်သွားသည်။ တံခါးကို တအား ဆောင့်ပိတ်သွားသည်။

လော်ရာကလည်း စကားတခွန်း ပြောရန်အတွက် ခေတ္တမျှ ရပ်တန့်နေသည်။ သူမ ပြောလိုက်သည့် စကားက

"ရှင်တို့ လူယုတ်မာတွေ"

ထို့နောက် ခရစ်နောက်သို့ သူမ ပြေးလိုက်သည်။ ခါတ်လှေကားအတွင်း ခရစ် ဝင်ရောက်စဉ်တွင် သူမ လိုက်မီသည်။

ရုံးခန်းထဲတွင် ကရပ်ထရီးနှင့် ဝေါလားတို့ ပြန်ပြီး ထိုင်နေကြသည်။ လော်ရာ ပြောသွားသည့် စကားလုံးအတွက် သူတို့ အနည်းငယ်မျှ အနှောင့်အယှက် ဖြစ်ဟန် မရှိပါ။

"ဂရန့် သဘောတူမယ် ထင်သလား"

ဝေါလား မေးသည်။

"ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောရရင် သူ သဘောတူတာ မတူတာကို ကျုပ် ဂရုမစိုက်ဘူး"

ကရပ်ထရီး ပြောလိုက်သည်။

"သူ ဒါလောက် မိုက်လိမ့်မယ်လို့တော့ ကျုပ် မထင်ဘူး"

"မိုက်မယ့်လူပဲ၊ သူနဲ့ပတ်သက်ပြီး ရေးနိုးပြောတာ မှန်တယ်၊ အင်မတန် ခေါင်းမာတယ်၊ ကြိုးကွင်းထဲကို ခေါင်းလျှိုမယ့် လူစားမျိုးပဲ"

※※※

ဒေါက်တာ ဆိုမိုသည် ဆေးရုံကြီး၏ အစည်းအဝေးခန်းမထဲတွင် ပြုလုပ်သော အစည်းအဝေး ကလေးတွင် ထိုသတင်းကို သိရှိရလေသည်။ သူသည် ခါတ်ခွဲခန်း ဝတ်ရုံဖြူကြီးကို ဝတ်ဆင် ထားလျက် ရှိသည်။ တွမ် ဗရက်ဒီ၊ အက်ဗရီ ဝေါလားနှင့် ဆိုင် ရှိဆင်တီတို့ ပါဝင်သော ကော်မတီကလေးက ဆင့်ခေါ်သောကြောင့် သူ ဆေးကုသရာဌာနမှ ရောက်ရှိလာရခြင်း ဖြစ်သည်။

မိုက် တစုံတရာ တုံ့ပြန်ခြင်း မရှိဘဲ နားထောင်သည်။ သူသည် သူတို့ပြောတာကို သဘောမပေါက် နိုင်သောကြောင့်လည်း ဖြစ်နိုင်သည်။

ပြင်းပြင်းထန်ထန် တုံ့ပြန်ရန် နွမ်းနယ်နေသောကြောင့် လည်း ဖြစ်နိုင်သည်။

"ဂရန့်ကော ဘယ်မှာလဲ"

သူတို့ စကား ဆုံးသွားသောအခါတွင်မှ ဤမေးခွန်းကိုသာ သူ မေးလိုက်သည်။

"ကျွန်တော်တို့ မသိဘူး၊ သူ ဆေးရုံကို အခုအထိ ပြန်မလာသေးဘူး"

"သူ့ကို အလုပ်က ထုတ်ပစ်လိုက်တာတော့ မဟုတ်သေးပါဘူးနော်"

"မဟုတ်ပါဘူး"

ဗရက်ဒီ အာမခံသည်။

"ကျွန်တော်တို့ စေ့စပ် ကျေအေးတာကတော့ ဒီကိစ္စကြီး မြန်မြန် ပြီးသွားရင် ဂရန့် အပါအဝင် ဖြစ်တဲ့ ဆေးရုံကြီးရဲ့ လုပ်ငန်းတွေကို ဆက်လက် ဆောင်ရွက်နိုင်ဖို့ပါပဲ"

သို့သော် ဤအာမခံချက်က ဒေါက်တာ ဆိုဗို ဘဝင်ကျစေရန် လွယ်ကူလွန်းသော အာမခံချက် ဖြစ်နေသည်။

"မိုက်၊ ခင်ဗျားကသာ နမူနာ ပြနိုင်ရင် ဂရန့်လဲ မှန်ကန်တဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ချနိုင်မယ်လို့ ကျွန်တော်တို့ ယူဆတယ်၊ အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ အဓိက ထားနေတာက ခင်ဗျားပဲ မိုက်၊ အားလုံး ခင်ဗျားအပေါ် တည်နေတာပဲ"

ရိုဆင်တီက ကြားဖြတ်ပြီး ပြောသည်။

ဆိုဗို ခေါင်းညိတ်သည်။ စဉ်းစားထိုက်သောအကြောင်း ဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

"အခြေအနေက မလွယ်ဘူးဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ သိပါတယ် ဆိုဗို"

ဝေါလားက ပြောသည်။

"ကျွန်တော်တို့ ရုံးမှာလဲ အဲဒီ အတိုင်းပါပဲ၊ လူငယ်ကလေးတွေ ရောက်လာကြတယ်၊ သူတို့ကို ကျွန်တော်က သားကလေးတွေလိုပဲ သဘောထားတယ်၊ သူတို့ကို အကြံဉာဏ်တွေ ပေးရတယ်၊ သူတို့ တည့်မတ်အောင် ထိန်းကျောင်းပေးရတယ်၊ ဒါပေမဲ့ နောက်ဆုံးကျတော့ သူတို့ဘဝကို သူတို့ ဆုံးဖြတ်သွားကြတာပဲ"

"ကျုပ်အနေနဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက် ချရမယ့် အချိန်မှာ ဘာဖြစ်လို့ အဓိပ္ပာယ် မရှိတဲ့ စကားတွေကို ကျုပ်ကို လာပြောနေကြရသလဲ" ဟု ဒေါက်တာ ဆိုဗို စိတ်ထဲတွင် ပြောလိုက်သည်။ ထို့နောက် အသံထွက်ပြီး

"ကျုပ်... ကျုပ် စဉ်းစားပါ့မယ်"

"မိုက်၊ ဒီကိစ္စဟာ မလွယ်ဘူးဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ သိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားမှာ တင်ရှိနေတဲ့ ကျေးဇူးတရားတွေ အားလုံးကိုတော့ ထည့်သွင်းပြီး စဉ်းစားစေချင်တယ်"

ဗရက်ဒီ ဖိအားပေးလိုက်သည်။

"ဘာကို ဆိုလိုတာလဲ"

မိုက် ဆိုဗိုက အဓိပ္ပာယ် တောင်းခံလိုက်သည်။

"ခင်ဗျားအနေနဲ့ ဒီဆေးရုံကြီး အပေါ်မှာ ထောက်ထားရမယ့် ကျေးဇူးတရားတွေ အများကြီး ရှိနေပါတယ်"

"အဲဒီကိစ္စအတွက် ကျွန်တော်က လူကြီးမင်းတို့ကို ဘယ်တုန်းကများ သံသယ ရှိစေခဲ့ဖူးလို့လဲ"

"မိုက်၊ ခေါင်းအေးအေး ထားပါ"

ရှိဆင်တီက ပြောသည်။

"ဒီမယ် လူကြီးမင်းတို့၊ ကျွန်တော့်မှာ စောင့်သိရမယ့် ကျေးဇူးတရားတွေ ရှိတယ် ဆိုတာရယ်၊ တာဝန်တွေ ရှိတယ်ဆိုတာရယ်ကို ကျွန်တော် ကောင်းကောင်း နားလည်ပါတယ်၊ ကျွန်တော် အဲဒါတွေကို စဉ်းစားပြီး ဆုံးဖြတ်ချက် တခု ချပါမယ်"

"မြန်မြန်လေးဆိုရင် ကောင်းမယ်"

ဝေါလားက ပြောသည်။

"မြန်မြန်ပါပဲ၊ မြန်မြန်ပါပဲ"

သူ ကတိပေးသည်။

"အဖြေကို မနက်ဖြန် မနက် သိရရင် အများကြီး အဆင်ပြေမယ်"

ဗရက်ဒီက ပြောသည်။

"ကောင်းပြီ၊ မနက်ဖြန် မနက်ပေါ့"

ဆိုဗို သဘောတူလိုက်သည်။

ဗရက်ဒီနှင့် ဝေါလားတို့ နှုတ်ဆက်ပြီး ထွက်သွားကြသည်။ ရှိဆင်တီ မသွားသေးဘဲ အချိန်ဆွဲနေသည်။ သူတို့နှစ်ယောက်တည်း ကျန်သည်နှင့် တပြိုင်နက် ရှိဆင်တီက လေသံ ပျော့ပျော့ဖြင့် ပြောသည်။

"မိုက် ကျေးအေးလိုက်ပါ၊ ဂရန့်ကို ကျေးအေးဖို့ ပြောလို့ မရရင် သူ့ထိုက်နဲ့ သူ့ကံ ရှိပါစေ၊ ခင်ဗျား တတ်နိုင်သမျှ လုပ်ပေးပြီးပြီပဲ၊ ဂရန့်လို အပြင်လူ တယောက်အတွက် ခင်ဗျားရဲ့ အခြေအနေကို မပျက်စီးပါစေနဲ့

"အပြင်လူ၊ ဟုတ်လား"

"ရဟူဒီ လူမျိုး မဟုတ်တဲ့ လူတယောက်အနေနဲ့ သူဟာ တခြား တနေရာရာမှာ အလုပ် လုပ်နိုင်တယ်၊ နောက်ဆုံးမှာ အခြေအနေ ကောင်းသွားနိုင်ပါတယ်၊ ကိုယ်ပိုင် ဆေးခန်းတွေမှာ သူ လုပ်နိုင်တယ်၊ သူ့အနေနဲ့ ဘာမှပူစရာ မရှိပါဘူး"

"ဆရာဝန် တယောက်ဟာ ရဟူဒီလူမျိုး ဟုတ်ဟုတ် မဟုတ်ဟုတ် သူရဲ့ မှတ်တမ်းမှာ ဒီအမည်းစက် ရှိနေလို့ ရှိရင် သူ့ကို အမြဲတမ်း ဒုက္ခပေးနေမှာပဲ၊ သုတေသန လုပ်ငန်းကြီးတွေ လုပ်နေတဲ့ ဘယ်ဆေးရုံကမှ သူ့ကို လက်ခံမှာ မဟုတ်ဘူး"

ဆိုဗိုက ပြောလိုက်သည်။ သူ ခေတ္တမျှ ရပ်နားနေပြီးနောက် မောပန်း နွမ်းနယ်စွာဖြင့် ဆက်ပြောသည်။

"ဆိုင်၊ ကျုပ်ကို တခု ကူညီပါ၊ ဒီအကြောင်း ကျွန်တော့်ကို နောက်ထပ် ဘာမှ မပြောနဲ့တော့"

"မိုက်"

"ကျုပ် တကယ်ပြောတာပါ၊ ကျုပ်ဟာ ဒီလောကကြီးမှာ မျက်နှာပန်းမလှ ဖြစ်နေရတဲ့ဟာ ကတော့ ကျုပ်ဟာ ရဟူဒီတယောက် ဖြစ်နေတာပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ဒီလောကကြီးမှာ ဆရာဝန် နှစ်မျိုးပဲ ရှိပါတယ်၊ ရဟူဒီ ဖြစ်စေ ရဟူဒီ မဟုတ်တဲ့ လူပဲဖြစ်စေ ကောင်းတဲ့ ဆရာဝန်နဲ့ မကောင်းတဲ့ ဆရာဝန်ပဲ ရှိပါတယ်"

ဆိုဗို လေးကန်စွာဖြင့် လှည့်ထွက်သွားသည်။

"မနက်ဖြန်ကျရင် ကျုပ်ဆီက အဖြေကို ခင်ဗျားတို့ သိရမယ်"

※※※

ခရစ် ဂရန့်နှင့် လော်ရာ ဝင်းတားတို့ ညစာစားရန် လာရောက်ကြလိမ့်မည်။ ကွယ်လွန်သူ သူ၏ဇနီး ရို့စ် ပြင်ဆင်လေ့ရှိသော ညစာမျိုး ပြင်ဆင်ရန်အတွက် သူသည် နှစ်နာရီလုံးလုံး ဈေးဝယ် ထွက်ရသည်။ ဟိုအလျင်တုန်းက ရို့စ်တယောက် ညစာပွဲ ပြင်ဆင်သည်ကို သူ ကြည့်ခဲ့သည်။ သူသည် ဘာသာရေးပွဲတော် ရက်များတွင် အမြို့မြို့ အနယ်နယ်ရှိ သူ၏ ရဟူဒီ တပည့်များ၊ အလုပ်သင် ဆရာဝန်များ၊ လက်ထောက် ဆရာဝန်များ အားလုံးကို ဖိတ်ကြားခဲ့ သည်။ ရံဖန်ရံခါတွင် ရို့စ်သည် လူ နှစ်ဆယ့်ငါးယောက်လောက်၏ တာဝန်ကို ယူခဲ့ရသည်။ သူတို့ အားလုံးသည် ငယ်ရွယ်သူများ ဖြစ်ကြသည်။ အိမ်မှာ ချက်ပြုတ်သော ဟင်းလျာကို အာသာငမ်းငမ်း တမ်းတနေသူများ ဖြစ်ကြသည်။

ထိုစဉ် ကာလများကဆိုလျှင် မိုက်သည် ရို့စ်ကို ကူညီရန်အတွက် ဆေးရုံက အချိန် နည်းနည်းကလေး စောပြီး ပြန်လာလေ့ ရှိသည်။ ရို့စ်က သူ့ကို ကူညီ လုပ်ဆောင်ခွင့် ပေးသည်။ သို့သော် သူသည် ဘာမျှ မလုပ်တတ် မကိုင်တတ်ပင် ဖြစ်သည်။ သုတေသန ဓာတ်ခွဲခန်းများတွင် လည်နေသူ တဦးသည် ဘယ်လိုလုပ်ပြီး မီးဖိုချောင်ထဲတွင် လုပ်တတ် ကိုင်တတ်မည်နည်းဟု ရို့စ်က သူမ၏ စိတ်ထဲတွင် ပြောဆိုခဲ့ပေလိမ့်မည်။

သို့သော် ဆင်ပဆန်နှင့် မက်ထရိုပိုလီတန် ဆေးရုံကြီး၊ ခရစ်တိုဖာ ဂရန့်၊ မိုက် ဆိုဗိုတို့ အမှုကြီး စတင် စစ်ဆေး၍ လေးရက်မြောက်နေ့တွင်၊ မိုက် ဆိုဗိုသည် ဇနီးသည် မရှိသည့် နောက်ပိုင်းတွင် တတိယ အကြိမ်မြောက် ဧည့်သည်ကို ညစာ တည်ခင်း ကျွေးမွေးရမည် ဖြစ်သည်။ ဤပွဲသည် အထိမ်းအမှတ်ပွဲ တခု ဖြစ်သဖြင့် မိုက်သည် တကယ်ပင် တူတူတန်တန် ရှိသော အိမ်ညစားပွဲ တခု ပြုလုပ်ရန် သန္နိဋ္ဌာန် ချထားသည်။

ပထမဆုံး မှိုနှင့် မုယောစွပ်ပြုတ် တိုက်မည်။ သည်ဟင်းလျာကို မလုပ်နိုင်သဖြင့် ဆိုင်မှ ဝယ်မည်။ ဟင်းသီးဟင်းရွက် ကောင်းကောင်း လတ်လတ် ဝယ်မည်။ ထို့အပြင် ဆေးရုံအနီးက မုန့်တိုက်တွင် သစ်သီးကိတ် ဝယ်မည်။ သို့သော် အဓိက ဟင်းလျာဖြစ်သော နွားကလေးသား ကြော်နှင့် အာလူးကြော်ကိုကား ကိုယ်တိုင် အိမ်မှာ ပြုလုပ်ရပေမည်။

အားလုံးပင် အဆင်ပြေ ကောင်းမွန်သည်။ ရို့စ်၏ စားပွဲခင်းများ၊ လက်သုတ်ပဝါများ၊ ငွေဇွန်း၊ ငွေခက်ရင်း၊ ငွေပန်းကန်များဖြင့် ညစာစားပွဲကို လှပစွာ ပြင်ဆင်ထားသည်။

အခိက ဟင်းလျာကို စားသောက်၍ တဝက်ကျိုးစဉ်တွင် လောက်တွင် မိုက် ရုတ်တရက် ရေရွတ်လိုက်သည်။

"အို... ဘုရားသခင်"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆရာကြီး၊ ဆရာကြီး နေမကောင်းလို့လား"

လော်ရာ စိုးရိမ်သဖြင့် မေးလိုက်သည်။

"ဟင်းသီးဟင်းရွက်တွေကို ရေခဲသေတ္တာထဲက ယူဖို့ မေ့နေတယ်"

မိုက် တောင်းပန်သည်။

"အဲဒါ မပါလဲ ကျွန်မတို့ အသက်ရှင် နေနိုင်ပါတယ်၊ အသီးအရွက်တွေ စားရလွန်းလို့ ကျွန်မတို့ ငြီးငွေ့နေပါပြီ"

သူမက ပြောလိုက်သည်။

"ရို့စ်ရဲ့ ပုံစံပဲ၊ ကိုယ် အခု လုပ်တာတွေဟာ သူ့နည်းပဲ၊ သူက ဓာတုဗေဒ အခိကနဲ့ အောင်လာတဲ့ လူဆိုတော့ အားလုံးကို လေ့လာ စမ်းသပ်တဲ့အနေနဲ့ စာရွက်မှာ ရေးမှတ်ထားတယ်"

မိုက် ရှင်းပြသည်။

ညစာ စားသောက်စဉ်တွင် ခရစ် စကား မပြောသလောက်ပင်။ ညစာ စားပြီး၍ ကော်ဖီ သောက်ကြစဉ်တွင် လော်ရာက စီးကရက် တလိပ် မီးညှိလိုက်သောအခါတွင်မှ သူ စကားပြော တော့သည်။

"လော်ရီ၊ မသောက်ပါနဲ့"

လော်ရာသည် အနည်းငယ်မျှ တုံ့ဆိုင်းခြင်း မရှိဘဲ စီးကရက်ကို အားရပါးရ ရှိုက်ဖွာလိုက်သည်။ ထိုအခါ ခရစ်သည် အကူအညီ တောင်းသည့်အနေဖြင့် မိုက်ကို ကြည့်လိုက်ပြီး

"ဆရာကြီး သူ့ကို ပြောပါဦး"

"အမျိုးသမီးတွေကို နောက်ဆုံးထားပြီး ပြောရမယ့် စကားကတော့ အကျိုးသင့် အကြောင်းသင့် စကားပဲဆိုတာ လော်ရာ နားလည်ဖို့ ကောင်းပြီ"

မိုက်က ထိုသို့ ပြောလိုက်ပြီး လော်ရာကို ပြုံးပြီး ကြည့်သည်။ လော်ရာက ပြန်ပြီး ပြုံးပြသည်။ ထို့နောက်တွင်ကား သူတို့တွင် အပြုံးများ မရှိကြတော့ပါ။

သူတို့သည် အမှုအကြောင်းကို ပြောလျှင်ပြော၊ မပြောလျှင် ဘာမျှ မပြောဘဲ နေကြရုံသာ ရှိတော့သည်။

နောက်ဆုံးတွင် လော်ရာက ပြောလိုက်သည်။

"ဆရာကြီးတို့ ယောက်ျားတွေ စကားပြောနေကြတုန်း ကျွန်မ စားပွဲသိမ်းပြီး ပန်းကန်တွေ ဆေးလိုက်မယ်"

"ကိုယ့်အိမ်မှာ ဘယ်ဧည့်သည်မှ ပန်းကန် မဆေးရဘူး၊ ဒါပေမဲ့ လုံးဝ မကူညီရဘူးလို့ ပြောတာတော့ မဟုတ်ဘူး၊ ကိုယ်တို့အားလုံး အတူတူ သွားပြီး ဆေးကြမယ်"

မိုက်က ပြောလိုက်သည်။

သူတို့ ပန်းကန်တွေ ဆေးပြီး ဧည့်ခန်းတွင် ပြန်ပြီး ထိုင်မိကြသောအခါ မိုက်က သူနှင့် ဗရက်ဒီ၊ ဝေါလား၊ ရှိဆင်တီတို့ တွေ့ကြသည့်အကြောင်းကို ပြောပြလိုက်သည်။

"အဲဒီတော့"

ခရစ် မေးသည်။

"အဲဒီတော့" မိုက်က အဲဒီတော့ဆိုသည့် စကားလုံးကို တလုံးစီ ခွဲ၍ ပြောလိုက်ပြီးနောက် "ရှီကာဂိုမြို့မှာ ရှိတဲ့ ကိုယ့်ညီဆီကို ဖုန်းဆက်တယ်၊ သူက ရှေ့နေတယောက်ပဲ၊ လူတော်ကြီး တယောက်ပဲ၊ အဲဒီတော့ သူက ပြောတယ်၊ သူတို့ပြောတဲ့ စကားတွေဟာ လိမ်တာ ညာတာ မဟုတ်ဘူးတဲ့၊ ကိုယ်တို့ သဘောတူညီချက် မပါဘဲ သူတို့ဘာသာ စေ့စပ် ကျေအေးနိုင်တယ်၊ ကိုယ်တို့ ဆုံးဖြတ်ရမှာကတော့ အမှုကို ကိုယ်တို့ဘာသာ ရင်ဆိုင်ကြမလား၊ ဒါမှမဟုတ် နောက်ဆုတ်ကြမလား ဆိုတာပဲ၊ တကယ်လို့"

"တကယ်လို့ ဘာဖြစ်သလဲ"

လော်ရာ မေးသည်။ အခြား ရှေ့နေတဦး၏ ပြောကြားချက်ကို ရှေ့နေတယောက်က စိန်ခေါ်ခြင်းမျိုး ဖြစ်သည်။

"တကယ်လို့ ရေးနိုးက ကိုယ်တို့အပေါ် အမှု မလုပ်ဘဲ ရုပ်သိမ်းသွားရင်ပေါ့"

"သူ ဘယ်တော့မှ မရုပ်သိမ်းဘူး"

ခရစ်က ခါးသီးစွာ ပြောလိုက်သည်။

"ဟုတ်တယ်၊ ဂျွန် ရေးနိုးဟာ မောင်ရင့်အပေါ် စွဲထားတဲ့အမှုကို မရုပ်သိမ်းဘူး၊ သူဟာ မကောင်းဆိုးဝါး ပူးနေတဲ့ လူတယောက်ပဲ၊ ကိုယ် သူ့ကို သိခဲ့တာ နှစ်ပေါင်း များလှပြီ၊ သူဟာ လက်တွေ့သမားတယောက်ပဲ၊ သူဟာ အင်မတန် ခေါင်းမာတယ်၊ ဒါပေမဲ့ နောက်ဆုံးကျရင်တော့ လက်တွေ့ကျတယ်၊ လောလောဆယ်မှာ ကိုယ်ဟာ သူ့ရဲ့သဘောထားကို နားမလည်နိုင်ဘူး၊ လက်ရှိ အဖြစ်အပျက်ဟာ သူ့ကို အများကြီး ထိခိုက်တယ်ဆိုတာ ကိုယ် နားလည်ပါတယ်၊ ဒီမယ် ခရစ်၊ သူဟာ ဒီလောကကြီးမှာ အလိုချင်ဆုံးဟာ သားတယောက်ပဲ၊ သူ့သမီးကို မောင်ရင် တွေ့ဖူးသလား"

"ဟင့်အင်း၊ မတွေ့ဖူးဘူး"

"သူ့သမီးကို တွေ့ဖူးရင် ကိုယ်ပြောတဲ့စကားကို မောင်ရင် နားလည်မယ်၊ သူ့ခမျာ ဒီလောကကြီးကို လမ်းမှားပြီး ရောက်လာတဲ့ လူတယောက်လိုပဲ အနေကျုံ့ရှာပါတယ်၊ သနားစရာ ကောင်းပါတယ်၊ မိန်းကလေးက မိန်းမကောင်းလေး တယောက်ပါပဲ၊ ဒါပေမဲ့ သူ့ကိုယ်သူ သိမ်ငယ်နေတော့ ပုံပျက်နေတော့တာပေါ့၊ အဲဒီသဘောက ရေးနိုးဟာ သားတယောက် ဘယ်လောက် လိုချင်သလဲဆိုတာ ပြနေတာပဲ၊ ဘာဖြစ်လို့ သားယောက်ျား တယောက် မရသလဲဆိုတာတော့ ကိုယ် မသိဘူး၊ ဒါပေမဲ့ နောက်ဆုံးမှာတော့ သူဟာ မြေးယောက်ျားကလေးဘက်ကို လှည့်လာတယ်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ အင်မတန် သဘာဝကျတဲ့ အလုပ်ပဲ"

မိုက် စကားပြောနေစဉ်အတွင်း ခရစ် သူ့ကိုယ်သူ မေးနေမိသည်။ သည်အတိုးကြီး သူ့အကြောင်းတွေ သူ ပြောနေတာ မဟုတ်လား၊ သူ့သား ဘယ်မှာလဲ၊ သူ့မြေး ဘယ်မှာလဲ။ သို့သော် ခရစ်ကား စကား ဖြတ်ပြီး မမေးပါ။

မိုက် ဆက်ပြောသည်။

"အခု ဖြစ်ပျက်ခဲ့တဲ့ စိတ်မချမ်းသာစရာအဖြစ်ဟာ လူတယောက်ကို အများကြီး စိတ်ထိခိုက် စိတ်ဆင်းရဲစေတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အခုလို လက်စားချေတာကတော့ မဟုတ်ဘူး"

"အဲဒီနေ့က ဆေးရုံမှာ သူ့မြေးအတွက် သူ ထားတဲ့ ရည်မှန်းချက်တွေကို သူ ပြောခဲ့တယ်၊ တနေ့ကျရင် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု သမ္မတနိုင်ငံရဲ့ သမ္မတကြီး ဖြစ်ရမယ်တဲ့၊ ဒီစကားဟာ ဘိုးအေတယောက်ရဲ့ စိတ်ကူးယဉ်ချက် မဟုတ်ဘူး၊ သူ တကယ့်ကို ရည်မှန်းတာ"

"အင်း ဒီခေတ်ကြီးက ပိုက်ဆံရှိတဲ့ လူတွေမှ ရွေးကောက်ပွဲ ဝင်နိုင်တာ မဟုတ်လား၊ ရေးနိုးမှာက လိုအပ်တဲ့ ပိုက်ဆံ အပြည့်အစုံ ရှိတယ်၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ၊

ဘာအကြောင်းကြောင့်ပဲ ဖြစ်ဖြစ်ပေါ့၊ ရေးနိုးဟာ မောင်ရင့်ကို ပျက်စီး ဆုံးရှုံးစေချင်တာကတော့ အမှန်ပဲ၊ အဲဒီတော့ ပြဿနာက မောင်ရင် သူ့ကို တိုက်မလား၊ ဒါမှမဟုတ် သူလိုချင်တဲ့စကားကို ပြောမလား၊ ကျွန်တော် မှားပါတယ် ခင်ဗျား၊ ကျွန်တော့်မှာ အပြစ် ရှိပါတယ်လို့”

ခရစ် ဘာမှ ပြန်မပြောပါ။ မိုက် ဆက်ပြောသည်။

“မနေ့ကတည်းက ဒီကိစ္စတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကိုယ် အများကြီး စဉ်းစားခဲ့တယ်၊ ဒီပြဿနာက အခြေခံမူကိစ္စ ရှိနေသလို လက်တွေ့ပြဿနာလဲ ရှိနေတယ်၊ ကိုယ်တို့ ဘယ်လို ခုခံ ကာကွယ်ကြမလဲ၊ အာမခံကုမ္ပဏီက ငွေကြေးကိစ္စကို တာဝန် မယူတော့ဘူးဆိုရင် မောင်ရင်ဟာ ပိုက်ဆံတွေ မရေမတွက်နိုင်အောင် ချမ်းသာတဲ့ လူရှုးတယောက်ကို ဆန့်ကျင်ဖို့ မောင်ရင်နဲ့ အနာဂတ် တခုလုံးကို ပေါင်နှံရလိမ့်မယ်”

“ဒီအမှုကို ခုခံ လျှောက်လဲဖို့အတွက် ကျွန်မဟာ အရည်အချင်း ပြည့်တဲ့ ရှေ့နေတယောက်ပဲ”

လော်ရာက ပြတ်သားစွာ ပြောလိုက်သည်။

မိုက်သည် လော်ရာဘက်သို့ လှည့်လျက် သူမ၏ လှပသော၊ ပွင့်လင်းသော၊ ခိုင်ကျည်သော မျက်နှာကလေးကို ကြည့်လျက်

“အဲဒီ တအုပ်လုံးကို ညည်းတယောက်တည်းနဲ့ တိုက်မှာလား၊ ရေးနိုးရဲ့ ဥပဒေ တဖွဲ့လုံးကို မိန်းကလေး တယောက်တည်းနဲ့ တိုက်မှာလား၊ ဖရန်ကလင်ဆိုတဲ့ အဲဒီ နှုတ်သီးကောင်း လျှာပါး သတ္တဝါကို တိုက်မှာလား၊ အဲဒီသတ္တဝါဟာ သူ လုပ်ချင်ပြီဆိုရင် မတရားတာတွေ မဟုတ်တာ တွေကို နည်းနည်းမှ ဂရုစိုက်တတ်တဲ့ လူ မဟုတ်ဘူး”

လော်ရာက ပြုံးလိုက်ပြီး

“သက်သေ တယောက်ကို တကြိမ်မှာ ရှေ့နေတယောက်သာ မေးမြန်းခွင့် ရှိတဲ့အတွက် သူတို့မှာ လူတွေ ဘယ်လောက်များများ ကျွန်မ ဂရုမစိုက်ပါဘူး၊ နောက်ပြီးတော့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောရလို့ ရှိရင် အခုအမှုမှာ ကျွန်မဟာ ကရုပ်ထရီး လုပ်တာထက် ဆယ်ဆလောက် ပိုပြီးတော့ လုပ်နိုင်ပါတယ်၊ အဲဒါက မိန်းမသူရဲကောင်း ဝါဒတော့ မဟုတ်ပါဘူး”

မိုက် ပြုံးသည်။

“ရို့စ် ပြောတဲ့စကားမျိုးပဲပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ လော်ရီ သမီး…၊ ဒါပေမဲ့

သမီးကိုယ်သမီး ပြန်ထိန်းပြီး ပြဿနာတခုကို ဓမ္မဓိဋ္ဌာန်ကျကျ ဆုံးဖြတ်ပေးနိုင်မလား”

“ကျွန်မ ဆုံးဖြတ်ပါ့မယ်”

“ဒီအမှုကို ညည်း ရိုးရိုးသားသား ဆုံးဖြတ်နိုင်မလား၊ ကိုယ်တို့ဟာ လူတယောက်ရဲ့ ဆုံးဖြတ်မှုကို ပြောနေကြရတယ်၊ ခရစ်ရဲ့ဆုံးဖြတ်မှုဟာ မှန်သလား မှားသလား၊ သူဟာ ကောင်းမွန် မှန်ကန်တဲ့ ကုသမှု လမ်းကြောင်းကို မလိုက်ဘူးလို့ ညည်း အခု ယူဆနေသလား၊ ရှေ့နေတယောက်အနေနဲ့ ညည်းကိုယ်ညည်း မေးကြည့်စမ်းပါ၊ ဒီအမှုဟာ မကောင်းတဲ့ အမှုတခုလား”

“အကောင်းဆုံး တခု မဟုတ်တာတော့ အမှန်ပဲ”

“ဟုတ်ပြီ၊ ဒါဆိုရင် တို့ဟာ အခြေတည်မိသွားပြီ၊ ဒီအမှုဟာ အကောင်းဆုံး တခု မဟုတ်ဘူး ဆိုရင် ခုခံ ကာကွယ်လို့ကော ရနိုင်မလား”

သူမ တုံ့ဆိုင်းနေသည်။ ခေတ္တမျှ အချိန်ယူပြီးမှ

“ရနိုင်ပါတယ်”

“ကဲ နောက်ဆုံး မေးခွန်း မေးမယ်၊ အခြေအနေ အလားအလာ ဘယ်လို ရှိသလဲ”

“အကောင်းဘက်က နည်းတယ်”

သူမ ဝန်ခံလိုက်သည်။

မိုက်သည် ခရစ်ဘက်သို့ လှည့်လျက်

“အဲဒါကို တို့ အခြေခံထားပြီး ဆုံးဖြတ်ရမယ့် အချက်ပဲ”

ခရစ်သည် သူ၏လက်ကို လော်ရာ ဆုပ်ကိုင်ထားရာမှ ဖယ်လိုက်သည်။ သူ၏ အရပ် ခြောက်ပေနှင့် တစ်လက်မကို မတ်မတ်ကြီး ဖြစ်အောင် ရပ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် မိုက်ကို ငုံ့ကြည့်ပြီးနောက်

“ကျွန်တော်တို့မှာ ထည့်ပြီး စဉ်းစားစရာ တခြား အကြောင်းတခု ရှိသေးတယ်”

“ဂုဏ်သိက္ခာလား”

မိုက် ဆိုဗို မှန်းချက် ထုတ်လိုက်သည်။

"တို့လဲ အဲဒီကိစ္စကို စဉ်းစားပြီးပြီ၊ ခရစ် စေ့စပ် ကျေအေးလိုက်မယ်ဆိုရင် ပြဿနာဟာ တသက်လုံး သံသယကြီးအဖြစ် ရှိသွားမှာပဲ၊ ထပ်ပြီး ရှုံးလို့ရှိရင်လဲ အမည်းစက်ကြီးဟာ တသက်လုံး ရှိသွားမှာပဲ၊ ဒါဟာ လူငယ်တယောက်အတွက် ထည့်ပြီး စဉ်းစားရမယ့် အချက်ပဲ"

"ကျွန်တော် ပြောတာက အဲဒါ မဟုတ်ဘူး မိုက်"

ခရစ်က အသံပြတ်ပြတ်နှင့် ပြောလိုက်သည်။ အဘိုးကြီး မော့ကြည့်ပြီးနောက်

"ဒါဖြင့် ဘာလဲ"

"ဒီအမှုကို ဆက်ပြီး ရင်ဆိုင်သွားဖို့ ကျွန်တော် ဆုံးဖြတ်ပြီးပြီ၊ ဒါပေမဲ့ ဆရာကြီးအနေနဲ့တော့ ကျေအေးစေချင်တယ်"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

အဘိုးကြီးက မေးလိုက်သည်။

"ကျွန်တော် စဉ်းစားကြည့်တယ် ဆရာကြီး၊ ဆရာကြီးဟာ ကျွန်တော် မရောက်ခင် ပဝေသဏီ ကတည်းက ဒီဆေးရုံကြီးကို ရောက်နေတာပဲ၊ ဒီဌာနကို ဆရာကြီး တည်ဆောက်ခဲ့တာပဲ၊ ကျွန်တော် ဘာပဲ ဖြစ်သွားသွား ဒီဌာနကို ဆရာကြီးအနေနဲ့ ထိန်းထားနိုင်တယ်၊ ဆရာကြီးဟာ ဌာန အဖွဲ့အစည်းကြီးပဲ"

"ဩော် ကိုယ်က ဌာန အဖွဲ့အစည်းကြီး ဟုတ်လား၊ အဆောက်အအုံဟောင်းကြီး တခုလိုပဲပေါ့ ဟုတ်လား၊ ကိုယ်ကပဲ သက်ဆိုင်တယ်၊ မောင်ရင်က မသက်ဆိုင်ဘူး ဟုတ်လား၊ မောင်ရင်ဟာ အတော်နောက်တဲ့ သတ္တဝါကလေးပဲ၊ ဒီမယ် ကိုယ်က အတိတ်၊ မောင်ရင်က ပစ္စုပ္ပန်၊ အဲဒါကို မောင်ရင် ထည့်တွက်ပါ၊ ကိုယ်တို့နှစ်ယောက်စလုံး ကျေအေးကြမလား၊ ဒါမှမဟုတ် နှစ်ယောက်စလုံး တိုက်ကြမလား၊ ဒါပဲ"

"ဆရာကြီး လက်တွေ့ကျကျ စဉ်းစားပါ"

"အို ကိုယ် လက်တွေ့ကျပါတယ်၊ ဘာမှ မစိုးရိမ်ပါနဲ့၊ ကိုယ် ဒါတွေကို အားလုံး ရှင်းရှင်းလင်းလင်း စဉ်းစားပြီးပြီ၊ တို့ အသက် ခြောက်ဆယ့်လေးနှစ် ရှိပြီ၊ တို့မှာ အချိန်များများ မရှိတော့ဘူး၊ ကလေးသူငယ်ဆိုင်ရာ အခြားနယ်တွေ အားလုံးမှာ ဒါလောက် မြန်မြန်ကြီး တိုးတက် ပြောင်းလဲ နေတဲ့အချိန်မှာ တို့လို အသက်အရွယ် အဘိုးကြီးတယောက်ကို ဘယ်ဆေးရုံကမှ ဌာနမှူး မခန့်ချင်တော့ဘူး၊ ဘယ်ဆေးဝါး ကုမ္ပဏီကမှလဲ ဒီလို

သက်ကြီးရွယ်အိုတယောက်ကို သုတေသန လုပ်ငန်းမှာ ဦးမဆောင်စေချင်ဘူး၊ ကိုယ် သိတယ်၊ ကိုယ် စုံစမ်းမှုတွေ လုပ်ကြည့်ပြီးပြီ”

မိုက် ဝန်ခံလိုက်သည်။

လော်ရာနှင့် ခရစ် တယောက်ကို တယောက် စကား မပြောဘဲ အပြန်အလှန် ငေးစိုက်ပြီး ကြည့်နေမိကြသည်။

“လွန်ခဲ့တဲ့အပတ်တွေက မိတ်ဆွေဟောင်းတွေဆီကို ကိုယ် တီးတဲ့ ခေါက်တဲ့ အလုပ်တွေ လုပ်ကြည့်ခဲ့တယ်၊ မိုက် အလုပ်ပြောင်းမယ် စိတ်ကူးရင် ကျွန်တော်တို့ကို အလျင် အသိပေးပါလို့ ပြောခဲ့တဲ့ မိတ်ဆွေတွေဆီကိုပေါ့၊ ကဲ ကောင်းပြီ၊ မိုက် အခု အလုပ်ပြောင်းတော့မယ်လို့ ကြေညာ လိုက်တယ်၊ သူတို့ကို အသိပေးလိုက်တယ်၊ ဒီအခါမှ စကားလုံး လှလှလေးတွေနဲ့ ရေးထားတဲ့ စာတွေ သူတို့ဆီက ပြန်လာတယ်၊ စာရဲ့အဓိပ္ပာယ်ကတော့ ဟင့်အင်းပဲ၊ တနေ့မှာ အဲဒီစာတွေကို တယောက်ယောက် ပုံနှိပ်ခဲ့ရင် ဟင့်အင်းဆိုတဲ့ စကားလုံး တလုံးမှ မပါတဲ့ ဟင့်အင်းစာပေါင်းချုပ် ဖြစ်လိမ့်မယ်”

“အဲဒါဟာ ဆရာကြီးအနေနဲ့ ကျေအေးသင့်တဲ့ အကြောင်းရင်းပဲ”

ခရစ်က ပြောလိုက်သည်။

“အကြောင်းရင်း ဟုတ်လား၊ ကိုယ်တို့ဟာ ဆုံးဖြတ်ချက် တခုကို ချတော့မယ်ဆိုရင် လုပ်သင့်တဲ့ အကြောင်းရင်းတွေနဲ့ မလုပ်သင့်တဲ့ အကြောင်းရင်းတွေကို ချပြီး စဉ်းစားကြတယ်၊ ပြီးတော့မှ ဆုံးဖြတ်ကြတယ်၊ အကြောင်းရင်းတွေအပေါ်မှာ အခြေခံပြီး ဆုံးဖြတ်သလား၊ ဝေးသေးတယ်၊ ကိုယ်တို့ဟာ စိတ်ထဲမှာ သိရှိ ခံစားမှုအရ ဆုံးဖြတ်ကြတယ်၊ အခု ကိုယ် ဆုံးဖြတ်သလိုမျိုးပဲပေါ့”

“စဉ်းစားပါဦး”

ခရစ်က ပြောလိုက်သည်။

“မောင်ရင်တို့ မလာခင် မီးဖိုထဲမှာ ကိုယ်တယောက်တည်း ချက်ပြုတ်နေရင်း ရို့စ်ကို ကိုယ် သတိရနေမိတယ်၊ လက်ရှိအခြေအနေကို သူ ဘာပြောမလဲဆိုတာကို ကိုယ် သိတယ်၊ မိုက် အဲဒီ သူငယ်ကလေးဟာ အကူအညီ သိပ်လိုနေတယ်၊ အစ်ကိုကြီးဟာ သူ့ဘေးမှာ ရှိနေရမယ်၊ နောက်ပိုင်းမှာ ပြဿနာတွေ တက်လာတော့ကော ဘာဖြစ်သလဲ၊ တနေ့ကျရင် ကျွန်မတို့ဟာ ဖလော်ရီဒါပြည်နယ်မှာ သွားပြီး အနားယူကြမှာ မဟုတ်လား၊ အဲဒီအခါကျရင် အစ်ကိုကြီး ချမ်းသာတဲ့ မုဆိုးမကြီးတယောက်ကို တွေ့လိမ့်မယ်”

မိုက်က သူ့စကားအဆုံးတွင် ပြက်လုံးထုတ်ရန် ကြိုးစားလိုက်သည်။ သို့သော် သူ ပြက်လုံး မထုတ်ဖြစ်ပါ။ တခုပဲ သူ သိသည်။ သူ လုပ်ရမည့် အလုပ်ကို သူ လုပ်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

“မိုက်၊ သမီးကို ရိုးရိုး ပြောစမ်းပါ၊ ဆရာကြီးရဲ့ ကံကြမ္မာကို မိန်းမတယောက်ရဲ့ လက်ထဲ ဝကွက် အပ်ရမှာကို မစိုးရိမ်ဘူးလား”

လော်ရာက မေးလိုက်သည်။

ထိုအခါ သူ ပြုံးလိုက်ပြီး

“မိန်းမတွေရဲ့ စွမ်းပကားး ဘယ်လောက် ရှိတယ်ဆိုတာကို ဂျူးအဘိုးကြီး တယောက်ကို ဘယ်တော့မှ မပြောပါနဲ့၊ ရဟူဒီ မိခင်ဘက်က စတယ် ဆိုတဲ့ ပုံပြင်ကို သမီး ဘယ်သွားထားမလဲ၊ ကဲ လာ၊ အရက်သောက်ပြီး ဆုတောင်းကြရအောင်”

သူ ရုတ်တရက် ပြောလိုက်သည်။ သူ့မျက်နှာ ရုတ်ခြည်း ကြည်လင်လာသည်။ သူ့မျက်လုံးများ ရုတ်ခြည်း တောက်ပ လာသည်။

သူသည် မီးဖိုထဲသို့ ဝင်သွားပြီး ဝိုင်အရက်ပုလင်း တလုံး ယူပြီး ပြန်လာသည်။

“ယမကာ ပွဲတော်အတွက် ကိုယ်နဲ့ ရို့စ် ဝယ်ထားတဲ့ နောက်ဆုံးလက်ကျန် ပုလင်းပဲ”

ဖန်ခွက် သုံးခွက်ထဲသို့ သူ ငှဲ့ထည့်သည်။ ထို့နောက် သူ၏ ဖန်ခွက်ကို မြှောက်ကိုင်လိုက်ပြီး

“အကျိုးအကြောင်း မဆင်မခြင်ဘဲ အမှားအယွင်းတွေလုပ်တတ်တဲ့ ကမ္ဘာပေါ်က လူမိုက်ကြီးတွေ အားလုံးအတွက် သောက်လိုက်ကြရအောင်”

※※※

(၂၁)

“ဂျွန် စတူးဝပ် ရေးနိုး”

ရှေ့ဖတ် စာရေးက ဆက်လက် ထွက်ဆိုမည့် သက်သေ၏ အမည်ကို ဆင့်ခေါ်လိုက်သည်။

ပြည့်ကျပ်နေသော ရုံးခန်းတခုလုံး စိတ်ဝင်စားမှုဖြင့် လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားသည်။ သို့သော် လော်ရာ ဝင်းတားလောက် မည်သူမျှ တုန်လှုပ် ချောက်ချားခြင်း မဖြစ်ပါချေ။ သူတို့မှာ သည်အတွက် ကြိုတင် ပြင်ဆင်ထားခြင်း မရှိခဲ့ပါ။

ဤအမှုတွင် ဟယ်ရီ ဖရန်ကလင်က ဂျွန် စတူးဝပ် ရေးနိုးကို သက်သေခံခိုင်းလိမ့်မည်ဟု လုံးဝ မထင်ခဲ့ပါ။

ခရစ်နှင့် မိုက် ဆိုဗိုတို့ဘက်က ခုခံ လျှောက်လဲရန် လော်ရာတဦးတည်း တာဝန်ယူလိုက်သော အခါ ဖရန်ကလင်သည် နားလည်မှု များစွာ ရှိခဲ့သည်။ သူမအနေနှင့် လေ့လာ ပြင်ဆင်ရန် အချိန် သုံးရက် တောင်းသည်ကို ဖရန်ကလင်က အလွယ်တကူပင် သဘောတူ လိုက်လျောခဲ့သည်။ ယနေ့ နံနက် အမှုစစ်ဆေးမှု ပြန်စသောအချိန်တွင်လည်း အကျိုးဆောင် အပြောင်းအလဲ ဖြစ်သည့်အတွက် ဂျူရီလူကြီးများသည် မည်သို့မျှ မတွေးဆကြရန် တရားသူကြီး ဗင်နွန်က ပြောသည်ကိုလည်း သူ သဘောတူခဲ့သည်။ ဖရန်ကလင်သည် သူမနှင့် ပတ်သက်ပြီး ဖခင် တယောက်ကဲ့သို့ ပြုမူသည့် သဘောပင် ဖြစ်သည်။

ဖရန်ကလင်အနေဖြင့် အမှုကို အထောက်အကူ ပြုစေရန်အတွက် ကျွမ်းကျင်သော ဆရာဝန်ကြီး များကို တယောက်ပြီး တယောက် သက်သေအဖြစ် တင်ပြလိမ့်မည်ဟု လော်ရာတို့ မျှော်လင့်ခဲ့ ကြသည်။

သို့ဖြင့် လော်ရာသည် ထိုဆရာဝန်ကြီးများနှင့် ငြင်းခုံရန် ပြန်လှန် မေးခွန်းထုတ်ရန် ထိုပါရဂူ လူကြီးများ၏ ထွက်ဆိုချက်တို့ကို ချေမှုန်းပစ်နိုင်ရန် ပြင်ဆင်မှုများ ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ သူမသည် ထိုမေးခွန်းများအတွက် ပြီးခဲ့သည့် သုံးညလုံးလုံးပင် ခရစ်နှင့် မိုက် ဆိုဗိုတို့နှင့် ညှိနှိုင်း ပြင်ဆင်ခဲ့သည်။ သို့သော် သူမအနေနှင့် ယခုအခါတွင် သက်သေခြံကလေးအတွင်း၌ ကျမ်းသစ္စာ ကျိန်ဆိုနေသော သက်သေအတွက်ကား တစုံတရာ ပြင်ဆင်ခဲ့ခြင်း မရှိပါချေ။

သို့ဖြင့် သူမက ခရစ်ကို ပြောလိုက်သည်။

"ဖုန်းဆက်စမ်းပါ၊ မိုက်ကို ချက်ချင်း လာခဲ့ပါလို့"

ခရစ် တယ်လီဖုန်း ဆက်ပြီး ပြန်ရောက်လာချိန်တွင် ဖရန်ကလင်သည် ဂျွန် ရေးနိုး၏ ငယ်စဉ်က ဘဝနောက်ကြောင်းကို မေးမြန်းလျက် ရှိသည်။ လော်ရာ တစုံတရာ မကန့်ကွက်ဘဲ စောင့်ကြည့်လျက် ရှိသည်။ ဤအမှုကြီးကို သူမတယောက်တည်း တာဝန်ယူရသည့် အချိန်အထိ ဂျွန် ရေးနိုးကို ဖရန်ကလင်က အဘယ်ကြောင့် သိမ်းထားခဲ့ပါသနည်းဟု လော်ရာ အံ့ဩနေသည်။

ဖရန်ကလင်က သူ၏ တိုးညင်း ပျော့ပျောင်းသော လေသံဖြင့် ဂျွန် ရေးနိုး၏ နောက်ကြောင်းကို ပြည့်စုံ ပေါ်လွင်အောင် မေးမြန်းလျက် ရှိသောအခါ ရေးနိုးက သူသည် ဆင်းရဲသော မိသားစု တခု၊ လူဦးရေ များပြားသော မိသားစု တခုမှ ပေါက်ဖွားလာရကြောင်း ထုတ်ဖော်သည်။ ဖရန်ကလင်က ထိုအချက်ကို ဂျူရီလူကြီးများက စွဲမှတ်သွားအောင် လုပ်ဆောင်သည်။ ရေးနိုးသည် ဆောက်လုပ်ရေး အလုပ်သမား တဦးအဖြစ် လုပ်ဆောင်ခဲ့ရာမှ ထရပ်ကား တစီး ပိုင်ဆိုင်သော ဆောက်လုပ်ရေး ကန်ထရိုက်တာကလေးဘဝသို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။ စီးပွားရေး ပျက်ကပ်ကြီး ဆိုက်ရောက်သောအခါ ကန်ထရိုက်တာကြီးများသည် စရိတ်စက ကုန်ကျမှု များပြားခြင်းကြောင့် ပျက်စီး ဆုံးရှုံးကြရပြီး ရေးနိုးတို့၏ လုပ်ငန်းကလေးများက ကြီးထွား လာကြရတော့သည်။ စီးပွားရေးပျက်ကပ်ကြီး ပြီးဆုံးသွားသောအခါတွင်ကား သူ၏ လုပ်ငန်း အောင်မြင်မှုသည် ထိပ်ဆုံးသို့ ခုန်တက်လျက် ရှိတော့သည်။

ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်းတွင် သူသည် တိုင်းပြည်ကို ချစ်သော မျိုးချစ်တဦးအနေဖြင့် သင်္ဘောနှင့် လေယာဉ်ပျံ အစိတ်အပိုင်းများကို အကြီးအကျယ် ထုတ်လုပ်ပေးခဲ့သည်။ သူသည် စစ်ကြီး ပြီးဆုံးသည်အထိ သူ၏ စက်ရုံမှ နေ၍ ဘီ ၁၇ ဗုံးကြဲ လေယာဉ်ကြီးများ၏ ပန်ကာများ၊ တော်ပီဒို၊ ဗုံးစနက်တံများနှင့် အခြား စစ်ပစ္စည်း အမျိုးပေါင်း သုံးရာကျော်တို့ကို ထုတ်လုပ်ပေးခဲ့ သည်။ စစ်ကြီးပြီးသောအခါတွင်ကား ရေးနိုး၏ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းသည် ခိုင်ခံ့ တောင့်တင်းလျက် ရှိပြီး တဆင့်ထက် တဆင့် တိုးတက်ကာ သန်းပေါင်း ရာပေါင်းများစွာ ချမ်းသာသော အဆင့်သို့ ရောက်ရှိသွားတော့သည်။

ဟယ်ရီ ဖရန်ကလင်က ဂျွန် ရေးနိုးသည် ထင်ရှား ကျော်ကြားသော စီးပွားရေး လုပ်ငန်းရှင်ကြီး တဦး ဖြစ်သည်သာမက မျိုးချစ်စိတ်ရှိသော၊ မူ ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတဦးအဖြစ် ပေါ်လွင်အောင် သူ၏ မေးခွန်းများကို စနစ်တကျ မေးမြန်းလျက် ရှိသည်။ ထို့အပြင် ရေးနိုး၏ မြေးကလေးသည် ရေးနိုး၏ အလှူငွေတွေ အမြောက်အမြား ပါရှိသော ဆေးရုံကြီးတွင် တက်ရောက် ကုသရသော အဖြစ်ကိုလည်း ပေါ်လွင်စေသည်။

တရားရုံး တခုလုံးသည် သတင်းစာဆရာများ၊ အမှုတွင် စိတ်ပါဝင်စားသူများဖြင့် ပြည့်ကျပ်လျက် ရှိသော်လည်း ရေးနိုး ထွက်ဆိုသွားစဉ် တလျှောက်လုံးတွင် ဘာသံမျှ မကြားရပါ။ ဂျူရီလူကြီးများ အားလုံးပင် ကိုယ်ကို ရှေ့သို့ တိုးငိုက်ကာ အထူး အာရုံပြုပြီး နားထောင်နေကြသည်။ ဂျူရီလူကြီး ဆယ့်လေးယောက်စလုံးပင် ဤမျှ ထင်ရှားသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကို ယခင်က သူ့အကြောင်း ကြားသာ ကြားဖူးခဲ့ပြီး ယခုမှ လူကိုယ်တိုင် နီးနီးစပ်စပ် မြင်ဖူးကြရခြင်း ဖြစ်သည်။ သည်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် သူတို့ တွေးထင်ထားသကဲ့သို့ မာကျော ခက်ထန်ခြင်း မရှိဘဲ ပျော့ပျောင်း ဖော်ရွေခြင်း ရှိသည်ကိုလည်း တွေ့ရှိကြရသည်။ သည် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် သူတို့လိုပင် ရိုးသားသော ဘဝမှ လာသူတဦး ဖြစ်သည်။ သူသည် သူဌေးကြီးတယောက် မဟုတ်ဘဲ လူသားတယောက်သာ ဖြစ်သည်။ သူသည် လုပ်ငန်းရှင်ကြီး တဦး မဟုတ်ဘဲ ဘိုးအေ တဦးသာ ဖြစ်နေသည်။

လော်ရာအနေနှင့် တစုံတရာ မေးမြန်းလိုစိတ် ကန့်ကွက်လိုစိတ် ရှိစေကာမူ ဂျူရီလူကြီးများ၊ သတင်းစာဆရာများနှင့် ကဏ္ဍကောစ မဖြစ်လိုသဖြင့် ဘာမျှ မပြောမဆိုဘဲ ဖရန်ကလင် မေးမြန်းနေသည်ကို ခွင့်ပြုထားရသည်။

ဂျွန် ရေးနိုးက အမှုနှင့် တိုက်ရိုက် ပတ်သက်သော အချက်များကို ဖြေကြား ထွက်ဆိုတော့မည့် အချိန်မှာပင် မိုက် ဆိုဗို ရောက်လာသည်။ ဆရာဝန်ကြီးသည် ခရစ်၏ အနီးရှိ ကုလားထိုင်တွင် ဝင်ထိုင်လိုက်ပြီးနောက် အဆိုးဆုံး အခြေအနေကို မျှော်လင့်စောင့်စား နေတော့သည်။

"မစ္စတာ ရေးနိုး ခင်ဗျား၊ ဒီအမှုကြီးကို ဖြစ်ပေါ်လာစေတဲ့ စိတ်မချမ်းသာစရာ အကြောင်းတွေကို ကျွန်တော် ပြန်လည် ထုတ်ဖော်ပြီး မေးလာရတဲ့အတွက် လူကြီးမင်းကို ပထမဆုံး တောင်းပန်ပါရစေ"

ဖရန်ကလင်က ယင်းသို့ နိဒါန်းပျိုးလိုက်ပြီးနောက် သူ့မြေးကလေး မွေးဖွားစဉ်က အခြေအနေ များကို စတင် မေးမြန်းတော့သည်။

"မစ္စတာ ရေးနိုး ခင်ဗျား၊ လူကြီးမင်းအနေနဲ့ ဒီမြေးကလေး မွေးဖွားလာမှာကို မျှော်လင့် တောင့်တထားပါသလား"

"အမှန်ပါပဲ ခင်ဗျား၊ လူတွေဟာ ပိုက်ဆံ ဘယ်လောက်ပဲ ချမ်းသာ ချမ်းသာ သူ့ရဲ့ ပင်မ မူလ ခံစားမှုကိုတော့ မပြောင်းလဲနိုင်ပါဘူး၊ ကျွန်တော်ဟာ သားတွေကို လိုချင်ပါတယ်၊ ပြီးတော့ မြေးယောကျ်ားကလေးတွေ လိုချင်ပါတယ်၊ အဲဒီတော့ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ မျှော်လင့် တောင့်တ ထားပါတယ်၊ အမျှားကြီးကိုပဲ မျှော်လင့် တောင့်တ ထားပါတယ်၊ အများကြီးကိုပဲ မျှော်လင့် ထားပါတယ်"

“လူကြီးမင်းရဲ့ သမီး ကိုယ်လေးလက်ဝန် ရှိတဲ့အခါမှာရော အလေးထား ဂရုစိုက်ခဲ့ပါသလား”

ဖရန်ကလင်က မေးလိုက်သည်။

လော်ရာ ကန့်ကွက်မည် စိတ်ကူးသေးသည်။ သို့သော် ဖြစ်ပေါ်လာမည့် အကျိုးသက်ရောက်မှုကို တွက်ဆပြီး မကန့်ကွက်တော့ပါ။

“ကျွန်တော် အထူးပဲ ဂရုစိုက်ပါတယ်၊ ဒေါက်တာ မစ်ချဲကို ကျွန်တော် အပတ်တိုင်းလောက်ပဲ မေးကြည့်ပါတယ်၊ သူက အားလုံး ပုံမှန်အတိုင်း ကောင်း မွန်တယ်လို့ ပြောပါတယ်”

“မစ္စတာ ရေးနိုး ခင်ဗျား၊ ဒေါက်တာ မစ်ချဲက လူကြီးမင်းရဲ့သမီးကို သတိပေး...”

လော်ရာ ထပြီး

“ကန့်ကွက်ပါတယ်၊ ဒီမေးခွန်းက တဆင့် စကားကိုပဲ ရည်ညွှန်းပါတယ်"

“ကန့်ကွက်ချက်ကို လက်ခံတယ်”

ဗင်နွန်က ပြောလိုက်သည်။

ထိုအခါ ဖရန်ကလင်က သူ့မေးခွန်းကို ပြင်ပြီး မေးသည်။

“မစ္စတာ ရေးနိုး ခင်ဗျား၊ လူကြီးမင်းရဲ့သမီးနဲ့ ဒေါက်တာ မစ်ချဲတို့ စကား ပြောဆိုနေကြတဲ့ အချိန်မှာ လူကြီးမင်းဟာ သူတို့ အနားမှာ ရှိနေပါသလား”

“ရှိပါတယ်”

“လူကြီးမင်းရဲ့သမီးဟာ ပုံမှန် မွေးဖွားမှု ဖြစ်နိုင်စရာ အကြောင်း မရှိဘူးလို့များ ဒေါက်တာ မစ်ချဲက လူကြီးမင်းရဲ့ သမီးကို ပြောတာများ ကြားမိပါသလား”

“အဲဒီလိုမျိုး သူ မပြောပါဘူး၊ သမီးရဲ့အခြေအနေကို သူ အများကြီး ကျေနပ်အားရ နေပါတယ်၊ ကောင်းကောင်းမွန်မွန်ပဲ မီးဖွားလိမ့်မယ်လို့ သူ ယုံကြည်နေပါတယ်”

“ကလေးရဲ့ အခြေအနေ ကောင်းမွန်မှု မရှိတာကို လူကြီးမင်း ဘယ်အချိန်မှာ ပထမဆုံး သိရပါသလဲ”

“ဒေါက်တာ ကိုးမင်း ဖုန်းဆက်တော့ သိရပါတယ်”

ရေးနိုး ဖြေသည်။

“အဲဒီ ဖုန်းဆက်တုန်းက အကြောင်းကို အသေးစိတ် ပြောပြနိုင်မလား၊ လူကြီးမင်း မှတ်မိပါသလား”

“အဲဒါကို ကျုပ် ဘယ်လိုမှ မမေ့နိုင်ပါဘူး”

ရေးနိုး ဖြေလိုက်သည်။ သူ့အသံတွင် ပထမဆုံးအကြိမ် အဖြစ်နှင့် မာကျောမှု ပါဝင်လာသည်။

“အဲဒီနေ့က ဆေးရုံကို ကျွန်တော် ဒုတိယအကြိမ်အဖြစ် သွားရပါတယ်”

ဖရန်ကလင် ကြားဖြတ်ပြီး

“မစ္စတာ ရေးနိုး ခင်ဗျား၊ လူကြီးမင်းဟာ သမီးအတွက် ဒါမှမဟုတ် မြေးအတွက် စိုးရိမ်မကင်း ရှိနေပါသလား”

“ဆေးရုံကို တနေ့တည်း နှစ်ခေါက် သွားတဲ့အတွက် ဒီမေးခွန်း မေးတာလား” ရေးနိုးက ပြန်မေးလိုက်သည်။ ထို့နောက် “အဲဒီလိုမျိုး မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျွန်တော့်သမက် ခရီးသွား နေပါတယ်၊ နောက်ပြီးတော့ သမီးအနေနဲ့ ဒီလို ရက်စောပြီး မီးဖွားလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော်တို့ မမျှော်လင့်ခဲ့ကြပါဘူး၊ ကျွန်တော့်သမက် မရှိတဲ့အတွက် ကျွန်တော် သူ့ကိုယ်စားသွားနေရတာပါ”

“ဆေးရုံက ပထမဆုံးပေးတဲ့ သတင်းက ဘာပါလဲ”

“ကျွန်တော့်သမီး ကျန်းမာတယ်လို့ပြောပါတယ်၊ ရက်နည်းနည်း စောပြီး မွေးခဲ့ပေမယ့် ကလေးရဲ့ အခြေအနေ ကောင်းမွန်တယ်လို့ ပြောပါတယ်”

“ပထမဆုံး အခြေအနေ မကောင်းတဲ့ အရိပ်လက္ခဏာက ဘာပါလဲ”

“နောက်တနေ့ မနက် ဆေးရုံကို ကျွန်တော် သွားတဲ့အခါကျတော့ တာဝန်ခံ ဆရာမက ဒေါက်တာ ကိုးမင်းကို သူ ဖုန်းဆက်ပြီး ခေါ်ထားတဲ့အကြောင်း ပြောပါတယ်”

“အဲဒီတုန်းက ဒေါက်တာ ကိုးမင်းနဲ့ မစ္စတာ ရေးနိုး စကားပြောသေးသလား”

“မပြောပါဘူး၊ သူ ဖုန်းဆက်မှပဲ ပြောရပါတယ်၊ ခွဲစိတ်ခန်းက အစီရင်ခံစာ တခုအတွက် သူ စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်နေပုံ ရပါတယ်၊ ကလေးကို မက်ထရိုပိုလီတန် ဆေးရုံကြီးကို ပို့ရရင် ကောင်းမယ်လို့ သူ ပြောပါတယ်”

"ကလေးကို ဆေးရုံပြောင်းဖို့ မစ္စတာ ရေးနိုး သဘောတူပါသလား"

"တူပါတယ်၊ မိုက် ဆိုဗိုကို ကျွန်တော် ဖုန်းဆက်တာပဲ၊ ဒေါက်တာ မိုက် ဆိုဗိုပါ"

"မစ္စတာ ရေးနိုး ခင်ဗျား၊ အဲဒီ မိုက် ဆိုဗိုဟာ အခုအမှုမှာ တရားခံ ဖြစ်နေတဲ့ ဒေါက်တာ မိုက် ဆိုဗိုပဲလား"

"ဟုတ်ပါတယ်"

တရားခံ စားပွဲဆီသို့ သူ လှမ်းကြည့်လိုက်ရင်း ဖြေသည်။

"ဒေါက်တာ ဆိုဗိုကို မစ္စတာ ရေးနိုး ဖုန်းဆက်တဲ့အခါကျတော့"

"ကျွန်တော် သူနဲ့ အလျင် စကားပြောပါတယ်၊ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်ဟာ မိတ်ဆွေတွေ ဖြစ်ကြလို့ပါပဲ၊ တကယ့် မိတ်ရင်းဆွေရင်းတွေပဲ၊ ပြီးတော့မှ ရောဂါအခြေအနေကို ရှင်းပြဖို့ ဒေါက်တာ ကိုးမင်းကို ဖုန်းပေးလိုက်ပါတယ်"

"ဒေါက်တာ ဆိုဗို ပြန်ပြောတာကို မစ္စတာ ရေးနိုး ကြားရပါသလား"

"သူက လူနာတင်ကား အခုချက်ချင်း လွှတ်လိုက်မယ်လို့ ပြောပါတယ်၊ နောက်ပြီးတော့ သူက ကျွန်တော်နဲ့ ကျွန်တော့်မိသားစုအတွက်ဆိုရင် ဘာမဆို လုပ်ပေးမယ့်အကြောင်း ပြောပါတယ်"

"ပတ်ကဆိုက် ဆေးရုံကို လူနာတင်ကား ဘယ်လောက်ကြာမှ ရောက်လာပါသလဲ"

"မိနစ်လေးဆယ်"

"မစ္စတာ ရေးနိုး ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိပါသလဲ"

"ကားကို ကျွန်တော် စောင့်နေပြီး ကားနဲ့ တခါတည်း ကျွန်တော် လိုက်သွားလို့ပဲ"

"မက်ထရိုပိုလီတန် ဆေးရုံကြီးကို ရောက်တဲ့အခါကျတော့ကော"

"ဒေါက်တာ ဆိုဗိုက ကျွန်တော်တို့ကို လူနာတင်ကား ရပ်တဲ့နေရာကနေ စောင့်ကြိုနေပါတယ်"

"အဲဒီအခါမှာ ဒေါက်တာ ဆိုဗို ဘာလုပ်ပါသလဲ"

"ကျွန်တော့်မြေးနဲ့ အတူပါလာတဲ့ လူနာမှတ်တမ်း မိတ္တူကို သူ

ကြည့်ပါတယ်၊ ပြီးတော့ ကလေးကို စစ်ဆေးကြည့်ရှုပါတယ်”

“အဲဒီလို စစ်ဆေး ကြည့်ရှု ပြီးတဲ့အခါမှာ သူ ဘာလုပ်ပါသလဲ”

ဖရန်ကလင် ဆက်ပြီး မေးသည်။

“လူနာမှတ်တမ်း မိတ္တူကို သူ ပြန်ကြည့်ပြန်တယ်၊ အဲဒီအချိန်တုန်းက ဘာဖြစ်တယ် ဆိုတာကို...”

လော်ရာ ကန့်ကွက်သည်။

တရားသူကြီးက ကန့်ကွက်ချက်ကို လက်ခံကြောင်း ပြောကြားပြီး မစ္စတာ ရေးနိုးကို သတိပေး လိုက်သည်။

“သက်သေဟာ အဲဒီအချိန်မှာ သူ တကယ် မြင်တွေ့တာကိုပဲ ထွက်စေချင်ပါတယ်”

ဗင်နွန်သည် နောက်ပိုင်းတွင် လော်ရာ ဝင်းတားကို အကြော သိပ်မပေးလိုသည့် အလျှောက် ဤတကြိမ်တွင် ပေါ်ပေါ်လွင်လွင်ကြီး အသာပေးလိုက်သည်။ ဒါမှ နောက်ပိုင်းတွင် သူ၏ ငြင်းဆန်မှုများသည် အဂတိ လိုက်စားခြင်း မဟုတ်ကြောင်း ပြဆိုနိုင်ပေမည်။

“ဒေါက်တာ ဆိုဗိုက လူနာမှတ်တမ်း မိတ္တူကို စစ်ဆေး ကြည့်ရှုပြီးတဲ့အခါမှာ ဘာလုပ်ပါသလဲ ခင်ဗျား”

ဖရန်ကလင် ဆက်ပြီး မေးသည်။

“ကလေးကို ကလေး အထူးကုဆောင်ကို ပို့ပါတယ်၊ နောက်ပြီးတော့ ဆရာကောင်း တယောက်ရဲ့ လက်ကို အပ်မယ်လို့ ပြောပါတယ်၊ ဒေါက်တာ ဂရန့်ကို သူ ဖုန်းဆက်ပြီး ခေါ်ပါတယ်၊ သူ့ကို ကျွန်တော် နားလည်တာက...”

လော်ရာ ဝင်းတား ကန့်ကွက်မည်ကို သိမြင်သဖြင့် ဖရန်ကလင်က

“တကယ် မြင်တာ တကယ် ကြားတာကိုပဲ ပြောပါ ခင်ဗျား”

“ဒေါက်တာ ဂရန့်ကို သုတေသန လုပ်နေရာက ခေါ်ယူရတဲ့အတွက် ဒေါက်တာ ဆိုဗိုက တောင်းပန်နေပါတယ်၊ အဲဒီတော့ ကျွန်တော် ယူဆတာက...”

ဖရန်ကလင် ကြားဖြတ်ပြီး

“ယူဆချက်ကို မပြောပါနဲ့ လူကြီးမင်း၊ ဒေါက်တာ ဆိုဗို တောင်းပန်တာကို

လူကြီးမင်း တကယ်ပဲ ကြားပါသလား”

“ကြားပါတယ်”

ရေးနိုး ဖြေသည်။

“အဲဒီအခါမှာ ဆေးရုံကြီး တခုက ဌာနမှူး တယောက်ဟာ သူ့လက်အောက်က ဆရာဝန် တယောက်ကို သုတေသန လုပ်နေရာကနေ လူနာတယောက်ကို ကြည့်ရှုဖို့ ခေါ်မိတဲ့အတွက် တောင်းပန်နေတာကို လူကြီးမင်းအနေနဲ့ ထူးဆန်းတယ်လို့ ယူဆမိပါသလား”

ဖရန်ကလင် မေးလိုက်သည်။

လော်ရာ ထရပ်လိုက်ပြီး

“ကန့်ကွက်ပါတယ်”

“ဘယ်အကြောင်းပြချက်နဲ့ ကန့်ကွက်ပါသလဲ”

တရားသူကြီးက မေးလိုက်သည်။

“အကြောင်းပြချက်ကတော့ မစ္စတာ ရေးနိုးဟာ ဆေးပညာရှင် မဟုတ်တဲ့ လူတယောက် ဖြစ်လို့ပါ၊ ဆရာဝန် နှစ်ယောက်ရဲ့ လုပ်ဆောင်ချက်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး သူ့မှာ ဘာမှ ဝေဖန် ပိုင်းခြားနိုင်တဲ့သဘော မရှိပါဘူး၊ ဒီ အပြုအမူဟာ မထူးဆန်းဘူး၊ ထူးဆန်းတယ် ဆိုတာကို ဆုံးဖြတ်နိုင်တဲ့ အရည်အချင်း သူ့မှာ မရှိပါဘူး"

မစ္စတာ ရေးနိုး၏အဖြေမှာ တရားမဝင်ကြောင်း သူမက သူနှင့် ဖရန်ကလင်တို့ကို မတုံ့ပြန်နိုင် အောင် ပြောဆိုသွားသဖြင့် တရားသူကြီးမှာ စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်ရတော့သည်။

“အကျိုးဆောင်မင်းက ဒီမေးခွန်းကို တမျိုးပြင်ပြီး မမေးခဲ့လို့ ရှိရင် ကျွန်ုပ် ခွင့်မပြုနိုင်ပါဘူး"

သူ ပြောလိုက်ရသည်။

ထိုအခါ ဖရန်ကလင်က

“မစ္စတာ ရေးနိုး ခင်ဗျား၊ သူ့ရဲ့ သုတေသန လုပ်ငန်းကို နှောင့်ယှက်မိတဲ့အတွက် ဒေါက်တာ ဆိုဗိုက ဒေါက်တာ ဂရန့်ကို တောင်းပန်တာ လူကြီးမင်း ကြားပါသလား”

"ကြားပါတယ်"

"၄၈ နာရီ မပြည့်တတ်သေးတဲ့ ကလေးတယောက်ကို ကြည့်ရှုရအောင် ခေါ်တဲ့အတွက်ပေါ့"

"ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော့် စိတ်ထဲမှာ မယုံနိုင်ပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့..."

"လူကြီးမင်းရဲ့ ခံစားမှုဟာ ဘယ်လောက် မှန်ကန်သည်ပဲ ဖြစ်ပါစေ ဆက်မပြောဖို့ ကျွန်တော် သတိပေးပါတယ်"

ဖရန်ကလင် ပြောလိုက်သည်။ လော်ရာ ကန့်ကွက်ထားသည့် ကြားထဲကပင် သူ လိုချင်သည့် အချက်ကို ရရှိသွားသည်။

"နောက်ပြီးတော့ ခင်ဗျား၊ ဒေါက်တာ ဂရန့် ရောက်ရှိလာတဲ့အခါမှာ သူ့ရဲ့ အနေအထားက ဘယ်လို ရှိပါသလဲ"

သူ ထပ်ဆင့်ပြီး မေးလိုက်ပြန်သည်။

"သူ့ကို ကြည့်ရတာ မကျေနပ်တဲ့..."

"ကန့်ကွက်ပါတယ်"

လော်ရာ ဟစ်အော်လိုက်သည်။

ထိုအခါ ဖရန်ကလင်သည် တရားသူကြီး၏ အဆုံးအဖြတ်ကို စောင့်မနေတော့ဘဲ သူ၏ မေးခွန်းကို ပြင်ပြီးမေးလိုက်သည်။

"ဒေါက်တာ ဂရန့်နဲ့ လူကြီးမင်း ပထမဆုံးအကြိမ် တွေ့တဲ့အခါမှာ သူက ဘာပြောသလဲ"

"ကျွန်တော့်ကို ဘာမှ မပြောပါဘူး၊ သူက ကျွန်တော့်ကို လုံးလုံး ဂရုမစိုက်ပါဘူး၊ သူဟာ ဒေါသ ဖြစ်နေတဲ့..."

ဖရန်ကလင် အသံမြှင့်လိုက်ပြီး

"မစ္စတာ ရေးနိုး ခင်ဗျား၊ ဖြစ်တာကိုပဲ ပြောပါ၊ ဒေါက်တာ ဂရန့် ဘာလုပ်ပါသလဲ"

"လူနာမှတ်တမ်း မိတ္တူကို ကြည့်ပါတယ်၊ ပြီးတော့ လူနာခန်းထဲကို ဒေါက်တာ ဆိုဗို ဝင်သွားပါတယ်၊ သူ လိုက်သွားပါတယ်၊ ကျွန်တော်လဲ သူ့နောက်က လိုက်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ သူက ကျွန်တော့်ကို တံခါးဝမှာ ပိတ်ထားပါတယ်"

ရေးနိုး ထွက်ဆိုသည်။

"သူက လူကြီးမင်းကို လူနာခန်းထဲကို ဝင်ခွင့် မပေးဘူးပေါ့"

"ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျား"

"လူကြီးမင်းရဲ့ နေမကောင်းနေတဲ့ မြေးကလေး အထဲမှာ ရှိနေတာတောင်မှပေါ့"

"ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျား"

"ဒီတော့ လူကြီးမင်းက ဘာပြောပါသလဲ"

"ကျွန်တော်က ပြောပါတယ်၊ ဒါ ကျုပ် မြေးပါ၊ သူ့ကို ဘာလုပ်တယ်ဆိုတာ ကျုပ်မှာ သိပိုင်ခွင့် ရှိတယ်လို့"

ရေးနိုး ပြောသည်။

ဂျူရီလူကြီး အများအပြားကပင် သဘောတူသည့် အနေဖြင့် ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

"ဒေါက်တာ ဂရန့်က ဘာပြန်ပြောသလဲ"

"သူပြောတဲ့ စကားလုံးတွေကိုတော့ ကျွန်တော် မမှတ်မိဘူး၊ ဒါပေမဲ့ မလိုက်လျောဘူး၊ မယဉ်ကျေးဘူး"

"မယဉ်ကျေးဘူး ဆိုတဲ့ စကားလုံးကို ကန့်ကွက်ပါတယ်"

လော်ရာ ပြောလိုက်သည်။

"သူ ပြောတဲ့စကားက လိုက်လျောမှု မရှိဘူး"

"ဒါဖြင့်ရင် ဒေါက်တာ ဂရန့်က လူကြီးမင်းကို လူနာခန်းထဲ ဝင်ခွင့် မပြုဘူး၊ နေမကောင်းနေတဲ့ မြေးကလေးကို ဘာလုပ်တယ်ဆိုတာလဲ ကြည့်ခွင့် မပြုဘူးပေါ့"

"ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော် အပြင်ဘက်မှာ ရပ်ပြီး မှန်ပြတင်းပေါက်ကြီးကနေပဲ ကြည့်နေရ ပါတယ်"

"မစ္စတာ ရေးနိုးခင်ဗျား၊ လူကြီးမင်းဟာ ဒေါက်တာ ဂရန့် စိတ်ဆိုးအောင် တခုခုများ ပြောဆိုမိပါလား"

ဖရန်ကလင် တိုးတိုးကလေး မေးလိုက်သည်။ ဂျူရီလူကြီးများ အားစိုက်ပြီး

နားထောင်ကြရ သည်။

"သူ့ကို ဒီအလျင်တုန်းက ကျွန်တော် တခါမှ မတွေ့ခဲ့ဖူးပါဘူး"

"အဲဒီနေ့ကကော သူ စိတ်ဆိုးစရာ တခုခုများ ပြောခဲ့မိပါသလား၊ လုပ်ခဲ့မိပါသလား"

"မပြောခဲ့ မလုပ်ခဲ့ပါဘူး"

ဖရင်ကလင်အတိုင်းပင် ခပ်တိုးတိုး ပြန်ဖြေသည်။

"သူ ဘာပြုလို့ အခုလို မလိုမလား ဖြစ်ရတယ် ဆိုတာကော လူကြီးမင်း တွေးလို့ ရပါသလား"

"ကျွန်တော် ထင်တာကတော့ သူ့ကို သုတေသန လုပ်နေရာကနေ ခေါ်လိုက်တဲ့အတွက်..."

လော်ရာ ထရပ်လိုက်ပြီး

"ဒီမေးခွန်းက သက်သေရဲ့ ထင်မြင်ချက် သက်သက်ကို မေးတာပဲ ဖြစ်နေပါတယ်"

ဗင်နွန်က သူမ၏ ကန့်ကွက်ချက်ကို စိတ်မရှည်ဟန်ဖြင့် လက်ခံလိုက်သည်။ ဖရန်ကလင် ပြုံးလိုက်သည်။ ထို့နောက် ရေးနိုးဘက်သို့ လှည့်ကာ

"မစ္စတာ ရေးနိုး ခင်ဗျား၊ ဒေါက်တာ ဂရန့်ဟာ သူ့ရဲ့သဘောထားကို ဖော်ပြတဲ့ စကားမျိုး အဲဒီတုန်းက ဘာများ ပြောခဲ့ပါသလဲ"

"အင်း အဲဒီတုန်းကတော့ ဒီစကားဟာ သိပ်ပြီး အရေးကြီးတယ်လို့ ကျွန်တော် မထင်ခဲ့ဘူး၊ ကျွန်တော်ဟာ လိုအပ်လို့ ရှိရင် တညလုံး ဆေးရုံမှာ စောင့်နေဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားတဲ့အတွက် ဒေါက်တာ ဂရန့်နဲ့အတူ ဆေးရုံ စားသောက်ဆိုင်ကို လိုက်သွားပါတယ်၊ အဲဒီမှာ သူပြောတဲ့ စကားတခုက အင်မတန် စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းပါတယ်"

လော်ရာက ခရစ်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ခရစ်က သူ ဘာမှ မမှတ်မိဟန်ဖြင့် ခေါင်းခါလိုက် သည်။

"ကျွန်တော်က သူနဲ့အတူ ထမင်းစားခန်းကို လိုက်နိုင်သလားလို့ မေးတော့ သူက ကိုယ့်ဗန်းကို ကိုယ် သယ်ရလိမ့်မယ်လို့ ပြောပါတယ်"

"အဲဒီစကားရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို လူကြီးမင်း ဘယ်လို နားလည်ပါသလဲ"

“သူဟာ ကျွန်တော့်ကို ပိုက်ဆံရှိတဲ့ လူတယောက်အနေနဲ့ အာဃာတ ရှိနေတာပဲပေါ့၊ သူဟာ ဆေးပညာကို သိပ္ပံပညာရပ်အဖြစ် သဘောမထားနိုင်ဘဲ နိုင်ငံရေး လက်နက်အဖြစ် သဘောထားတဲ့ ဆရာဝန်ကလေးတယောက်ပဲလို့ ကျွန်တော် နားလည်လိုက်တယ်”

လော်ရာ ထပြီး ကန့်ကွက်သည်။

“ဒီမေးခွန်းဟာ ဒီအမှုနဲ့ ဘယ်လိုမှ ပတ်သက်ခြင်း၊ ဆက်စပ်ခြင်း မရှိပါဘူး၊ ဒါကြောင့်မို့လို့ ဒီအဖြေကို ဂျူရီလူကြီးများက ထည့်ပြီး မစဉ်းစားဖို့ ပြောပေးပါ”

ဖရန်ကလင်သည် ခဏ ခဏ ကန့်ကွက် ခံနေရသည်ကို စိတ်မရှည်တော့ဟန်ဖြင့် တရားသူကြီး ဘက်သို့ လှည့်ကာ

“တရားသူကြီးမင်း ခင်ဗျား၊ ကျွန်တော်ရဲ့မေးခွန်းများ မပြီးဆုံးမချင်း ဒီကန့်ကွက်ချက်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး အဆုံးအဖြတ် မပေးသေးဘဲ ဆိုင်းငံ့ ထားစေချင်ပါတယ်”

“ဆက်မေးပါ မစ္စတာ ဖရန်ကလင်”

“မစ္စတာ ရေးနိုး ခင်ဗျား၊ ဒေါက်တာ ဂရန့်ဟာ လူကြီးမင်းရဲ့ ချမ်းသာမှုအပေါ်မှာ အာဃာတ ထားတဲ့သဘော ရှိပြီးတဲ့နောက်မှာ သူရဲ့သဘောထားကို ဖော်ပြတဲ့အနေနဲ့ တခြား ဘာများ ဖြစ်ပါသေးသလဲ”

“ဖြစ်ပါတယ် ခင်ဗျား၊ ကျွန်တော့် မြေးကလေး အသည်းအသန် ဖြစ်နေတဲ့အချိန်မှာ သူဟာ မြေးကလေးကို ပစ်ပြီး တခြားကို ထွက်သွားပါတယ်”

“သူ ဘယ်သွားမယ်လို့ကော ပြောပါသလား”

“ပြောပါတယ်၊ ရစ်ဗီ စကွဲယားမှာ ဟောပြောပွဲတခု ရှိလို့ သွားမယ်တဲ့၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင် အမျိုးသမီးတွေကို ဟောပြောရမှာတဲ့”

“လူကြီးမင်းက သူ မသွားဖို့ ပြောပါသေးသလား”

“ပြောပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ သူ သွားတာပဲ”

“မစ္စတာ ရေးနိုး ခင်ဗျား၊ လူကြီးမင်းဟာ လူနာဆောင်ရဲ့အပြင်ဘက်မှာ ရပ်နေခဲ့ရပြီး မှန်ပြတင်းပေါက်ကြီးကနေ ရပ်ပြီး ကြည့်နေခဲ့ရတယ်လို့ ထွက်ဆိုသွားပါတယ်၊ မှန်ပါသလား”

“မှန်ပါတယ်”

“အဲဒီအခါမှာ လူကြီးမင်း ဘာတွေ မြင်ရပါသလဲ”

ဖရန်ကလင် မေးလိုက်သည်။

“ဒေါက်တာ ဂရန့်က ကျွန်တော့် မြေးကလေးကို စမ်းသပ် ကြည့်ရှုပါတယ်၊ ပြီးတော့ သွေးနမူနာ ထုတ်ယူပြီး ဆရာမတယောက်ကို ပေးလိုက်ပါတယ်၊ ဆရာမ အပြင်ကို ထွက်လာတဲ့အခါမှာ ကျွန်တော်က ဆရာမ ဘယ်သွားမှာလဲလို့ မေးတော့ ဆရာမက ဓာတ်ခွဲခန်းကို သွားမယ်လို့ ပြောပါတယ်”

“နောက်ကော ဘာတွေ့ရသေးသလဲ”

“မှန်ထဲက နေပြီး ကျွန်တော် မြင်နေရပါတယ်၊ ဒေါက်တာ ဂရန့်ဟာ သွေးကြောသွင်းတဲ့ ပိုက်ကို တပ်လိုက်ပါတယ်၊ နောက်ပြီးတော့ အခြား ကိရိယာတွေကို ဟိုလှည့် ဒီလှည့် လုပ်ပါတယ်၊ နောက်ပြီးတော့မှ အင်မတန် ဆန်းကြယ်တဲ့ ကိစ္စတခုကို သူ လုပ်ပါတယ်”

“ကန့်ကွက်ပါတယ်”

ထိုအခါ တရားသူကြီးက

“သက်သေဟာ နာမဝိသေသနတွေကို မသုံးဘဲ ပြောစေချင်ပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဒေါက်တာ ဂရန့်ဟာ တစုံတရာကို ရွှေ့ပါတယ်၊ အဲဒါကို ဘာခေါ်မှန်း ကျွန်တော် မသိပါဘူး”

“ပုံစံ ပြောပြနိုင်ပါသလား”

“တောက်ပြောင်နေတဲ့ သတ္တုပစ္စည်း တခုပဲ၊ ကလေး ရှိနေတဲ့ ပလတ်စတစ် အိမ်ကလေးထက် မြင့်တယ်၊ အဲဒီပစ္စည်းကို သူ ရွှေ့တယ်၊ အဲဒီပစ္စည်းရဲ့ထိပ်ပိုင်းက ပလတ်စတစ်အိမ်ကို မိုးထားတယ်”

“အဲဒီပစ္စည်းမှာ ဘာများ ထူးခြားတာ တွေ့ရသလဲ”

“ဟုတ်ကဲ့၊ အဖုံးရဲ့ အောက်မှာ မီးချောင်းတွေ ရှိပါတယ်”

“မီးချောင်း ဘယ်နှချောင်းလောက် ရှိပါသလဲ”

“ဆယ်ချောင်း၊ ဆယ့်နှစ်ချောင်းလောက် ရှိမယ် ထင်ပါတယ်” ထို့နောက် သူ့လက်နှစ်ဖက်ကို ဆန့်ကားကာ “ဒါလောက် ရှည်ပါတယ်”

“နောက်ပြီးတော့ကော ခင်ဗျာ”

"ခလုတ် တခုကို သူ ဖွင့်လိုက်ပြီး မီးချောင်းတွေ လင်းလာပါတယ်"

"လူကြီးမင်းရဲ့ မြေးကလေးအပေါ်မှာ မီးချောင်းတွေ ဖွင့်လိုက်တာပေါ့"

"ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျာ"

ဖရန်ကလင် ခေါင်းကို မသိမသာ ယမ်းခါလိုက်သည်။ ဂျူရီလူကြီးများကို မျက်စိထောင့်ကပ်ပြီး ကြည့်လိုက်သည်။

"ဒေါက်တာ ဂရန့်ဟာ လူကြီးမင်းရဲ့မြေးကလေး ကိုယ်ပေါ်မှာ မီးချောင်းတွေ မဖွင့်ခင် သူ ဘာလုပ်မယ်ဆိုတာကို လူကြီးမင်းကို ပြောပါသလား"

"မပြောပါဘူး"

"လူကြီးမင်းဆီမှာ ခွင့်ကော တောင်းပါသလား"

"မတောင်းပါဘူး"

"အဲဒီ ကုသမှုမှာ ဘေးအန္တရာယ် ရှိနိုင်တယ် ဆိုတာကိုကော လူကြီးမင်းကို သူ ပြောပါသလား"

"မပြောပါဘူး"

"အဲဒီလို သူ မလုပ်ခင် ဒါမှမဟုတ် လုပ်နေတုန်း ဒါမှမဟုတ် လုပ်ပြီးတဲ့နောက် တချိန်ချိန်မှာ အဲဒီ ကုသမှုအတွက် လူကြီးမင်းဆီမှာ သူ ခွင့်တောင်းခံပါသလား"

"မတောင်းခံပါဘူး"

လော်ရာ တကိုယ်လုံး တောင့်သွားသည်။ ဒေါက်တာ ဂရန့်သည် အရေးကြီးသော ကုသမှုတခု ပြုလုပ်ရာတွင် သက်ဆိုင်ရာ လူနာရှင်ထံမှ သဘောတူညီမှု တောင်းခံခြင်း မရှိကြောင်းကို ဖရန်ကလင်က မီးမောင်းထိုးပြနေသည်ကို သူမက မည်သို့မျှ မတားဆီးနိုင်ဘဲ ရှိနေသည်။ ဘေးအန္တရာယ် ရှိနိုင်သော ကုသနည်းများတွင် ကြိုတင် သဘောတူညီချက် မရယူခြင်းသည် လွဲမှားသော ကုသခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

"မစ္စတာ ရေးနိုး ခင်ဗျား၊ အဲဒီ ကုသမှုမျိုးမှာ ဘေးအန္တရာယ် ရှိနိုင်တယ်ဆိုတာကို အဲဒီနောက်ပိုင်းမှာ သိရှိပါသလား"

ဖရန်ကလင် ဆက်မေးသည်။

"သိပါတယ်"

"မစ္စတာ ရေးနိုး ခင်ဗျား၊ လူကြီးမင်းဟာ အလင်း ကုထုံးနည်းကို အခု သိသလို အဲဒီတုန်းက သိခဲ့လို့ ရှိရင်..."

"ကန့်ကွက်ပါတယ်"

လော်ရာ ကန့်ကွက်လိုက်ပြန်သည်။ ယခုတကြိမ်တွင် မတ်တတ်ထရပ်လိုက်သည်။

"ဘာကြောင့် ကန့်ကွက်ပါသလဲ"

ဗင်နွန်က မေးလိုက်သည်။ အမှုတခုကို စနစ်တကျ စစ်ဆေးနေစဉ်တွင် မလိုအပ်သော နှောင့်ယှက်မှုမျိုးကို ခံနေရသည့်မျိုး ဖြစ်သည်။

"ဒေါက်တာ ဂရန့်က လူနာရဲ့ ဆွေမျိုး တယောက်ယောက်ကို အလင်း ကုထုံးနည်းအကြောင်း ရှင်းပြတယ်ဆိုတဲ့ အထောက်အထား မရှိခဲ့တဲ့အတွက်ပါပဲ"

သူမ၏ လျှောက်လဲချက် အချက်ကျနေသဖြင့် တရားသူကြီးသည် သူမကို အနိုင်ပေးရတော့သည်။

ဖရန်ကလင် သူ့မေးခွန်းကို ပြန်ပြီး မေးသည်။

"မစ္စတာ ရေးနိုး ခင်ဗျား၊ ဘေးအန္တရာယ် ရှိနိုင်တဲ့အကြောင်း လူကြီးမင်းကို အသိပေးခဲ့လို့ ရှိရင်..."

"ကန့်ကွက်ပါတယ်"

လော်ရာ ဟစ်အော်လိုက်ပြန်သည်။

တရားသူကြီး ကသိကအောက် ဖြစ်သွားဟန်ဖြင့်

"တဖက် အကျိုးဆောင် ကန့်ကွက်နိုင်တဲ့စကားလုံးတွေ မပါအောင် လူကြီးမင်း မမေးနိုင်ဘူးလား မစ္စတာ ဖရန်ကလင်"

ဖရန်ကလင် သက်ပြင်း ချလိုက်ပြီး

"မစ္စတာ ရေးနိုး ခင်ဗျား၊ အဲဒီရက်နောက်ပိုင်းမှာ လူကြီးမင်းဟာ အလင်း ကုထုံးနည်းအကြောင်း လေ့လာမိပါသလား"

"လေ့လာမိပါတယ်"

“ဘယ်လိုမျိုး လေ့လာပါသလဲ”

“တခြား ဆရာဝန်တွေကို မေးပါတယ်၊ ကိုယ်တိုင်လဲ သုတေသန လုပ်ပါတယ်"

“အဲဒီလို သုတေသန လုပ်တဲ့အခါမှာ ဘာတွေ့ရပါသလဲ”

“ကန့်ကွက်ပါတယ်”

ယခုတကြိမ်တွင် တရားသူကြီးက

“သက်သေ ဖြေပါ”

“ကျွန်တော် တိုင်ပင်တဲ့ ဆရာဝန်တွေနဲ့ ကျွန်တော် ဖတ်တဲ့ စာတွေမှာ တူညီတာ တခု တွေ့ရပါတယ်၊ အလင်း ကုထုံးနည်းဟာ နောက်ပိုင်းမှာ မသိနိုင်တဲ့ အကျိုးဆက်တွေ အများကြီး ဖြစ်ပေါ်နိုင်တဲ့အတွက် အသုံးပြုဖို့ အင်မတန် စဉ်းစားစရာ ကောင်းတဲ့ ကုထုံးနည်း တခု ဖြစ်တယ် ဆိုတာပါပဲ”

“ဒီအဖြေတခုလုံးကို ဖျက်ပစ်ဖို့ ကျွန်မ တောင်းဆိုပါတယ်”

ဗင်နွှန် ဒေါသထွက်သွားဟန်ဖြင့် သူမဘက်သို့ လှည့်ပြီး

“ဘာကြောင့်လဲ မိန်းကလေး”

“ဟုတ်ကဲ့ အဘိုးကြီး၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့...”

လော်ရာ ရှေ့ဆက် မပြောရမီတွင် ရယ်မောသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။ ဗင်နွှန် မျက်နှာကြီး နီရဲသွားပြီး တရားသူကြီး၏ လက်စွဲ မောင်းတင်းပုတ်ကလေးကို ထုလိုက်သည်။

“အကျိုးဆောင်၊ အကျိုးဆောင်ရဲ့လုပ်ဆောင်ချက်ဟာ ဤရုံးတော်ကို မထီမဲ့မြင် လုပ်ရာ ရောက်ပါတယ်၊ နောက်ထပ် ဒီလိုမျိုး ပြောဆိုသုံးနှုန်းလာလို့ရှိရင် ဤရုံးတော်က အမြန်ဆုံး အရေးယူရပါလိမ့်မယ်”

သူမ၏ မျက်နှာ နီရဲ မသွားဘဲ ဖြူဖွေးသွားသည်ကို ခရစ် တွေ့လိုက်ရသည်။ သူမ ချုံးပွဲချပြီး ငိုချတော့မလားဟု သူ အောက်မေ့မိသည်။ သို့သော် သူမသည် ခေတ္တမျှ အချိန်ယူလိုက်ပြီးနောက် အသံမာမာ ငြိမ်ငြိမ်ဖြင့်

“ဤအမှု စစ်ဆေးနေစဉ် အတွင်းမှာ ကျားမ ခွဲခြားပြီး ပြောဆိုခြင်း၊ အသက်အရွယ် ခွဲခြားပြီး ပြောဆိုခြင်းများ မပြုလုပ်ရန် ဤအကျိုးဆောင်က လိုလားပါတယ်”

ထိုအခါ စိန်ခေါ်ခြင်း ခံလိုက်ရသော တရားသူကြီးက အသံ ခြောက်ခြောက်ဖြင့် ဤသို့သာ ပြန်ပြောပါသည်။

"အကျိုးဆောင်မင်းက သူ့ရဲ့ကန့်ကွက်ချက် အခြေခံအကြောင်းရင်းကို တင်ပြနိုင်ရင် ဤရုံးတော်က စဉ်းစား ဆုံးဖြတ်ပါမယ်"

"မစ္စတာ ရေးနိုးဟာ ပါရဂူတယောက် မဟုတ်တဲ့အတွက် ဆေးပညာနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အချက်အလက်တွေကို သူ့အနေနဲ့ ထုတ်ဖော် ပြောဆိုဖို့ရာ လုံးဝ မသင့်လျော်ပါဘူး"

လော်ရာ ပြောလိုက်သည်။

"ဒါပေမဲ့ သူ့ကို ဆရာဝန်တွေက ဘာပြောတယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းကိုတော့ သူ ပြောနိုင်ပါတယ်"

ဖရန်ကလင် ကြားဝင်ပြီး ပြောသည်။

"မစ္စတာ ရေးနိုးကို ပြောကြားတဲ့ ဆရာဝန်ကိုယ်တိုင် ဤရုံးတော်မှာ ထွက်ဆိုတာကိုပဲ ကျွန်မတို့ လက်ခံပါတယ်၊ ကျွန်မတို့အနေနဲ့ ပြန်လှန်မေးခွန်း ထုတ်နိုင်တဲ့ သက်သေရဲ့ ထွက်ဆိုချက်ကိုပဲ လက်ခံနိုင်ပါမယ်"

ဗင်နွန်သည် ဖရန်ကလင်ကို ကြည့်လိုက်ပြီး

"အကျိုးဆောင်ရဲ့ မေးခွန်းကို ပြင်ပြီး မေးမလား၊ ဒါမှမဟုတ် ရုပ်သိမ်းမလား"

"အကျိုးဆောင်ရဲ့ မေးခွန်းဟာ တဆင့်စကားကို မေးတာ ဖြစ်နေရင် ကျွန်မတို့ ကန့်ကွက်မှာ ဖြစ်ပါတယ်"

လော်ရာ လျင်မြန်စွာ ပြောလိုက်သည်။

ဖရန်ကလင် ခေတ္တမျှ တုံ့ဆိုင်းနေပြီးနောက် မစ္စတာ ရေးနိုးဘက်သို့ လှည့်လိုက်သည်။ မစ္စတာ ရေးနိုးမှာလည်း အရေးကြီးသည့် မေးခွန်းကို မဖြေရသဖြင့် ကသိကအောက် ဖြစ်နေဟန် ရှိသည်။

"မစ္စတာ ရေးနိုး ခင်ဗျား၊ အဘိုးတယောက်အနေနဲ့ ပြောစမ်းပါ၊ အလင်း ကုထုံးနည်း အကြောင်း တခြား ဆရာဝန်များက လူကြီးမင်းကို ရှင်းပြသလို ဒေါက်တာဂရန့်က လူကြီးမင်းကို ရှင်းပြခဲ့ရင် လူကြီးမင်းရဲ့ မြေးကို အဲဒီ ကုထုံးနည်းနဲ့ ကုသခွင့် ပြုပါမည်လား"

"မပြုပါဘူး"

"မစ္စတာ ရေးနိုး ခင်ဗျား၊ လူကြီးမင်းရဲ့မြေး အခြေအနေကို ကျွန်တော်တို့ကို ပြောပြနိုင်ပါမလား"

"ကန့်ကွက်ပါတယ်"

လော်ရာ ကန့်ကွက်လိုက်သည်။

သို့သော် ဇင်နွန်က

"အဘိုးတယောက်ဟာ သူ့မှာ ပါရဂူတယောက်ရဲ့ အရည်အချင်း မရှိပေမယ့် သူ့မြေးရဲ့ အခြေအနေကို ဖော်ပြောနိုင်ခွင့် ရှိတယ်"

"ကလေးရဲ့အခြေအနေဟာ ဆေးပညာနဲ့ ပတ်သက်နေတာမို့ ကျွမ်းကျင်နားလည်သူများကသာ ပြောဆိုသင့်ပါတယ်"

လော်ရာ စောဒက တက်လိုက်သည်။

ရေးနိုးသည် ဂျူရီလူကြီးများဘက်သို့ လှည့်လျက်

"အခြေအနေ ပြောင်းလဲတာကို တွေ့မြင်ရတာ အင်မတန် စိတ်ထိခိုက်စရာကောင်းပါတယ်၊ အထူးသဖြင့် ဟိုဆရာဝန် နှစ်ယောက်က ကျွန်တော့်ကို ကတိပေးပြီးကြတဲ့ နောက်ပိုင်းမှာပေါ့" သူက ခရစ်နှင့် မိုက်တို့ကို လှမ်းကြည့်လိုက်ရင်း ပြောသည်။ "သူတို့က ကလေး နေကောင်းသွားပြီ၊ ဘာမှ စိုးရိမ်စရာ မရှိတော့ဘူးဆိုပြီး ကလေးကို ပြန်အပ်လိုက်ကြတယ်၊ ကျွန်တော်ကလဲ ကလေးကို အိမ်ခေါ်သွားပြီး သူ့အမေ လက်ထဲကို အပ်လိုက်တယ်၊ ကလေး နေကောင်းသွားပြီ ဆိုတဲ့အခါ သူ့အမေရဲ့ မျက်နှာဟာလဲ..."

ရေးနိုးက ထိုစကားကို ဆုံးအောင် ဆက်မပြောဘဲ ဒီအတိုင်း ထားလိုက်သည်။ ပြီးတော့မှ

"တလ နှစ်လတော့ ဒီအတိုင်းပဲ ပျော်နေကြတယ်၊ အဖေ အမေ အဘိုး အဘွားဆိုတာ ကလေး နေကောင်းနေတာ ကျန်းမာနေတာ တွေ့ရရင် အားလုံး ပျော်နေကြတာပဲ"

လော်ရာ ဒေါသ ဖြစ်နေသည်။ ဖရန်ကလင်သည် ဥပဒေသဘောအရ မလုပ်ဆောင်ဘဲ ဂျူရီလူကြီးများ၏ သနားကြင်နာမှုကို ရရှိအောင် အောက်လမ်းနည်းကို အသုံးပြုလျက် ရှိသည်။ ရေးနိုး၏ ထိုးနှက်ချက်ကို မည်သို့ တုံ့ပြန်ရမလဲဟု သူမ စဉ်းစားနေသည်။ လွယ်တော့ မလွယ်ပါ။

"ကျွန်တော်တို့ ကလေးနဲ့အတူ ကစားကြတယ်၊ အမေရယ် အဖေရယ်၊ အဘိုးရယ် အဘွားရယ် ပေါ့၊ ကျွန်တော် ခရီးသွားစရာ ရှိရင် သူ့ကို နှုတ်ဆက်ပြီးမှ သွားတယ်၊ ခရီးက ပြန်လာရင်လဲ သူ့ကို အလျင်ဆုံး နှုတ်ဆက်တယ်"

"အဲဒီတော့ ကလေးကို အဘက်ဘက်က ကြည့်ရတာ ကျန်းမာ သန်စွမ်းနေတယ်ပေါ့"

ရေးနိုး လမ်းစပျောက်မှာ စိုးသဖြင့် ဖရန်ကလင်က ထိန်းကျောင်းပေးလိုက်သည်။

"ပထမတော့ ဒီအတိုင်းပဲ ထင်ရပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ သုံးလေးလလောက် ကြာတဲ့အခါကျတော့ ပြောင်းလဲမှုကလေးတွေ ရှိလာတာကို တွေ့ရတယ်၊ ပထမတော့ သိပ်ပြီး မသိမသာလှဘူး၊ ကလေးဟာ သိပ်ပြီး မပြုံးတော့ဘူး၊ သိပ်ပြီးတော့လဲ မတုံ့ပြန်တော့ဘူး၊ အဲဒီလိုနဲ့ သတိထားမိ လာရတာကတော့ ကလေးဟာ ဖွံ့ဖြိုးမလာဘဲ နောက်ကို ပြန်ဆုတ်နေတယ် ဆိုတာပဲ၊ ဒါပေမဲ့ အဲဒါကို ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောရဲဘူး၊ မမေးရဲဘူး"

ရေးနိုး ရပ်လိုက်သည်။ ခေါင်းကို မသိမသာ ယမ်းခါသည်။ ပြီးမှ ဆက်ပြီး ပြောသည်။

"နောက်ဆုံးကျမှ ကျွန်တော်ဟာ ဆရာဝန်များအသင်း စာကြည့်တိုက်ကို သွားပြီး ဒီအကြောင်းကို ရှာဖတ်ရတော့တာပဲ၊ ကျွန်တော်ဟာ ဆရာဝန်တယောက် မဟုတ်ပေမယ့် ဦးနှောက် ပျက်ယွင်းတယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းကိုတော့ ကောင်းကောင်း နားလည်ပါတယ်၊ ရောဂါ လက္ခဏာ တွေကိုလဲ ကျွန်တော် တွေ့လာရတယ်၊ ကျွန်တော် စာများများ ဖတ်လေ ဒီအကြောင်းကို များများ နားလည်လေပဲ၊ နောက်ဆုံးမှာ ကျွန်တော်ဟာ ကလေးကို နဗ်ကြော ပါရဂူတဦးဆီကို ခေါ်သွားပြီး ပြကြည့်တော့ အဖြေကို တိတိကျကျ သိရတော့တာပဲ"

ရေးနိုး ရပ်နားလိုက်ပြန်သည်။ အင်မတန် စိတ်လှုပ်ရှားနေဟန် ရှိသည်။ တရားရုံးတခုလုံး တိတ်ဆိတ်နေသည်မှာလည်း အဝေးကြီးက အသံကိုပင် ကြားနိုင်သည်။ ဖရန်ကလင်က သူ့သက်သေကို ရေတခွက် ပေးသည်။ ရေးနိုး ရေကို သောက်သည်။

တစ်မိနစ်ခန့် ကြာသွားသောအခါ တရားသူကြီးက

"ခဏ နားပေးရမလား"

ရေးနိုး မော့မကြည့်ဘဲ ခေါင်းကို ယမ်းခါသည်။ ထို့နောက် ဆက်ပြောသည်။

"အဲဒီတော့ ကျွန်တော် ဘယ်လိုမှ မတတ်နိုင်တော့ဘူး၊ ဒေါက်တာ မစ်ချဲဆီကို သွားရတော့တာပဲ၊ ပထမတော့ ဒေါက်တာ မစ်ချဲက ကျွန်တော့်ကို စိတ်မပူဖို့ ပြောပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကလေးကို သူကိုယ်တိုင် စမ်းသပ်ပြီးတဲ့အခါမှာတော့ သူလဲ ဒီအတိုင်းပဲ ကောက်ချက်ချရပါတော့တယ်၊ ဒီမှာ ပါရဂူတွေကို ကျွန်တော်တို့ ခေါ်ပြပါတယ်၊ ဒေါက်တာ မစ်ချဲဟာ တတ်ကျွမ်းတဲ့ ဆရာဝန်ကြီး တယောက်ပါပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ဒီလို အခြေအနေမျိုးကို ဘယ်သူမှ အလွယ်တကူ လက်မခံချင်ပါဘူး၊ ကျွန်တော့်မြေးကို ပါရဂူ လေးယောက်က စစ်ဆေးပြီးတော့ ဦးနှောက် ပျက်ယွင်းနေပြီ ဆိုတာကို တညီတညွတ်တည်း ပြောကြပါတယ်"

ရေးနိုး အသက်ရှူ မြန်နေသည်။

"ဒေါက်တာ ဂရန့်က ဘယ်လိုပဲ ကတိ ပေးလိုက်ပေမယ့် မွေးတုန်းက ကျန်းမာ သန်စွမ်းတဲ့ ကလေးဟာ အခု မကောင်းတော့ပါဘူး၊ နောက်လဲ ဘယ်တော့မှ မကောင်းတော့ပါဘူး"

ရေးနိုး၏ စကား ဆုံးသွားပြီး အတန်ကြီး ကြာသည်အထိ မည်သူမှ လှုပ်ရှားပါ။ ခရစ် ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင် စိတ်မကောင်း ဖြစ်နေဟန် ရှိသည်။ သူ့မြေးအပေါ်တွင် သူ အဘယ်မျှ မျှော်လင့်ချက်ထားသည်ကို ခရစ် အသိဆုံးပင်။

ဟယ်ရီ ဖရန်ကလင်သည် သူ့မှာ ရှိနေသော အကြီးဆုံး အခက်ခဲကြီးကို ပါးနပ်စွာ ကျော်လွှား သွားခြင်း ဖြစ်ကြောင်း လော်ရာ သိရှိသည်။ ဖြစ်နိုင်ဖွယ်ရာ မရှိသော အလုပ်တခုကို သူ လုပ်ဆောင်သွားခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ အင်မတန် ချမ်းသာ ကြွယ်ဝသော သူဌေးကြီးတယောက်ကို လူအများက သနားအောင် လုပ်သွားခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

သည်အချိန်တွင် လော်ရာက သူ့ကို ပြန်လှန် မေးခွန်းများများ မေးခဲ့လျှင် ဂျူရီလူကြီးများက သူမကို မုန်းတီးကြပေလိမ့်မည်။

သို့ဖြင့် သူမသည် တခြား ရွေးချယ်ရန် နည်းလမ်း မရှိတော့သဖြင့်

"တရားသူကြီးမင်းက သဘောတူ ခွင့်ပြုမယ်ဆိုရင် သက်သေကို အခုအချိန်မှာ ကျွန်မက ပြန်လှန် မေးခွန်းများ မမေးတော့ပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ နောက်ပိုင်းမှာ ကျွန်မ မေးမြန်းချင်တဲ့အခါမှာ မေးမြန်းပိုင်ခွင့် ရှိစေချင်ပါတယ်"

တရားသူကြီးက သဘောတူလိုက်သည်။

(၂၂)

လော်ရာ အိပ်ရာပေါ်တွင် ထထိုင်ပြီး စီးကရက် တလိပ် မီးညှိလိုက်သည်။ ထို့နောက် ခေါင်းအေးအေး ထားပြီး အခြေအနေကို သုံးသပ်သည်။

သေချာတာ တခု ရှိသည်။ ဤအမှုတွင် သူတို့ ရှုံးနိမ့်ခဲ့လျှင် အယူခံ မရှိတော့ပါ။ အယူခံ ဝင်နိုင်ရန် သူတို့မှာ အင်အား မရှိပါ။ သည်ထက်ပိုပြီး ဆိုးသည်ကတော့ ခရစ်တွင် ဆေးလောကနှင့် ပတ်သက်ပြီး အနာဂတ် ရှိသေးသည်ဆိုလျှင်လည်း ဝေးခေါင်သော အရပ်ဒေသတခုတွင်သာ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ယင်းအတွက် သူတို့နှစ်ယောက်သည် ဘဝ တခုကို အတူ ထူထောင်ကြမည် ဆိုလျှင် သူမသည် ဤမှာရှိသော လုပ်ငန်းများကို စွန့်လွှတ်ပြီး အခြား တနေရာတွင် အသစ်တဖန် ပြန်စရပေမည်။ အချစ်ဟူသောအရာကို ဤမျှ တန်ဖိုးကြီးကြီး ပေးနိုင်ပါမည်လောဟု သူမ စဉ်းစားနေမိသည်။

ညဥ့်နက် သန်းခေါင်ကြီးတွင် သူမကိုယ် သူမ ဝန်ခံမိပါသည်။ သူမအနေနှင့် ခရစ်ကို လက်ထပ် လိုပါသည်။ ကလေးတွေ ရလိုပါသည်။ သို့သော် ထိုဘဝသည် သူမ၏ လုပ်ငန်းဘဝ မဟုတ်နိုင်တော့။ အကယ်၍ ဂျူရီလူကြီးများက သူမတို့ကို အရှုံးပေးခဲ့လျှင် သူမအနေနှင့် နှစ်ခုအနက် တခုခုကိုသာ ရွေးချယ်ရပေမည်။

သူမ တခု ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ သည်က ရှေ့တွင် သူမသည် ခရစ်၏ ရှေ့နေအဖြစ်နှင့်သာ ရပ်တည်မည်။ ချစ်သူအဖြစ်နှင့် မနေတော့ပါ။

နောက်တခုကတော့ ဘာကြီးပဲဖြစ်ဖြစ် သူမသည် ခရစ်ကို သက်သေအဖြစ် တင်သွင်းရပေမည်။ ဆေးပညာ ပါရဂူကြီးများက ဘယ်လောက်ပင် သူတို့ဘက်က ခုခံပြီး ထွက်ဆိုစေ ဤအမှု၏ အရင်းအမြစ်မှာ ခရစ်သာလျှင် ဖြစ်ပေသည်။ အမှု၏ အမှားအမှန်ကို သူတယောက်သာလျှင် ဖော်ဆောင်နိုင်ပေမည်။

လော်ရာသည် ခရစ်ကို သက်သေအဖြစ် တင်သွင်းရန် အကွက်ချ စဉ်းစားရင်း အိပ်ပျော် သွားလေတော့သည်။

※※※

"မိုက်ကယ် ဆိုဗို"

ရှေ့ဖတ်စာရေးက ဆင့်ခေါ် လိုက်သည်။

မိုက် ကျမ်းကျိန်ပြီးနောက် သက်သေ ကုလားထိုင်တွင် ထိုင်လိုက်သည်။

လော်ရာက သူ့ကို မေးခွန်းများ မေးမြန်းသောအခါ အမှု အခြေအနေ ဆိုးရွားခြင်းသာ မရှိပါက သူသည် ရယ်မိမည်မှာ အမှန်ပင် ဖြစ်သည်။ တချိန်တုန်းက သူ့မျက်စိအောက်တွင် ဆော့ကစားနေခဲ့သော ကလေးမကလေးတယောက်က သူ့ကို မေးခွန်းတွေ မေးမြန်းနေသည်။ သူ၏ ပညာရေး၊ သူ၏ နောက်ကြောင်း ရာဇဝင်၊ သူ၏ ဆေးလောက လုပ်ငန်း တာဝန်များ။

လော်ရာသည် သူ့ကို တစစနှင့် ပါရဂူကြီး တဦးအဖြစ် ထင်ရှားလာစေသည်။ သူ၏ အရည်အချင်း များကို အမွှမ်းတင်၍ မဆုံးနိုင် ရှိသောအခါ ဖရန်ကလင် ထိုင်ရာမှ ထပြီး

"ယခု သက်သေ၏ အရည်အချင်းများကို လိုအပ်ရင် တရားလိုဘက်မှ တောင်းဆိုပါမယ်"

တရားသူကြီး ဗင်န္တန်ကလည်း ထိုအချက်ကို လိုက်လျောလိုသည်။

သို့သော် လော်ရာက လက်မခံပါ။ မိုက်၏ အရည်အချင်းများနှင့် လုပ်ဆောင်မှုများ အားလုံးကို ဂျူရီလူကြီးများ သိရှိစေချင်သည်။ တရားရုံး မှတ်တမ်းတွင် မော်ကွန်းတင်ပြီး ဖြစ်စေချင်သည်။

ထိုအချက်များကို အပြည့်အစုံ ထင်ရှားပြီးစေသောအခါမှပင် သူမသည် ထိုကလေးအကြောင်း၊ မိုက် ပထမဆုံး သိရှိသည့်အကြောင်း၊ လူနာတင်ကား လွှတ်လိုက်ရန် ကတိပြုသည့် အကြောင်းတို့ကို ပြန်လည် ပေါ်လွင်စေသည်။ ပြီးမှ...

"ဒေါက်တာ ဆိုဗိုရှင့်၊ ကလေးကို လူကြီးမင်းအနေနဲ့ ပထမဆုံး စစ်ဆေးရတဲ့အချိန်မှာ စိုးရိမ်ဖွယ်ရာ အခြေအနေမှာ ရှိပါသလား"

"သိပ်စိုးရိမ်စရာ အခြေအနေတော့ မရှိပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ သတိထားရမယ့် အနေအထားမှာ ရှိနေပါတယ်"

"အဲဒီအခြေအနေမျိုးမှာ ဆရာကြီးတို့လို အတွေ့အကြုံ ကြီးမားတဲ့ ဆရာဝန်ကြီး တယောက်ဟာ ဘာလုပ်ပါသလဲ"

"ကျုပ် လုပ်ခဲ့တဲ့အတိုင်းပါပဲ၊ ကလေးကို ကျုပ် အင်မတန် ယုံကြည် စိတ်ချတဲ့ ဒေါက်တာ ဂရန့်ရဲ့ လက်ကို လွှဲအပ်လိုက်ပါတယ်"

"သူ့ကို ဘာတွေ ဘာတွေ လုပ်ရမယ်လို့ ညွှန်ကြားပါသလား"

"ဘာမှ ညွှန်ကြားစရာ မလိုပါဘူး"

"ကန့်ကွက်ပါတယ်"

ဖရန်ကလင် ကန့်ကွက်သည်။

“ကန့်ကွက်ချက်ကို လက်ခံတယ်”

တရားသူကြီးက အလျင်အမြန်ပင် လက်ခံလိုက်သည်။

“ဆရာကြီးရှင့်၊ ကျွန်မမေးတဲ့ မေးခွန်းကို မေးတဲ့အတိုင်းပဲ ဖြေစေလိုပါတယ်၊ သူ့ကို ဆရာကြီးက ဘာများ ညွှန်ကြားပါသလဲ"

“ဘာမှ မညွှန်ကြားပါဘူး”

မိုက် ဆိုဗို ရှင်းရှင်းပင် ပြန်ဖြေသည်။

“ဒေါက်တာ ဆိုဗိုရှင့်၊ ကလေးကို ဘာဖြစ်လို့ လူကြီးမင်းကိုယ်တိုင် မကုသပါသလဲ”

“အင်း... မင်း သိတဲ့အတိုင်းပဲ...”

ဖရန်ကလင် ကန့်ကွက်ရန် လက်ညှိုးထောင်လိုက်သည်။ တရားသူကြီးက ခွင့်ပြုလိုက်သည်။

“သက်သေရဲ့အကျိုးဆောင်က သိမှာ အမှန်ပါပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ရုံးတော်နဲ့ ဂျူရီလူကြီးများကတော့ ဘာမှ မသိကြပါဘူး၊ ဒါကြောင့်မို့လို့ သက်သေက အချက်အလက်တွေကို ဖော်ပြောစေချင် ပါတယ်”

မိုက်ဆိုဗို မျက်နှာ နီရဲသွားပြီး

“ကလေးကို ဒေါက်တာ ဂရန့်ရဲ့လက်ကို ကျုပ် လွှဲပြောင်းပေးရတဲ့ အကြောင်း နှစ်ကြောင်း ရှိပါတယ်၊ ပထမအကြောင်းကတော့ ကျုပ်မှာ စာပြစရာ ရှိနေတယ်၊ ဒုတိယအကြောင်းနဲ့ ပိုပြီး အရေးကြီးတဲ့အကြောင်းကတော့ ဒေါက်တာ ဂရန့်ရဲ့ အဆုံးအဖြတ်နဲ့ ကုသမှုကို ကျုပ် ကိုယ်တိုင် ကုသတဲ့ နည်းတူ စိတ်ချ ယုံကြည်လို့ပဲ”

“ဒေါက်တာ ဆိုဗိုရှင့်၊ ကလေးငယ်ရဲ့လက္ခဏာများ၊ ဓာတ်ခွဲခန်း အစီရင်ခံစာများ၊ လူနာမှတ်တမ်း မိတ္တူမှာ ပါတဲ့ အချက်အလက်များအရ၊ ကလေးကို လူကြီးမင်းကိုယ်တိုင် စမ်းသပ်ချက်အရ အဲဒီကလေးကို အခြားနည်းနဲ့ ကုသနိုင်တယ်လို့ ဆရာကြီးအနေနဲ့ ထင်မြင်ပါသလား”

“အဲဒီတုန်းက ရှိနေတဲ့ အခြေအနေတွေကို မူတည်ပြီး ကျုပ်ကို ဆုံးဖြတ်ပေးပါဆိုရင် တခြားတနည်း ပြောင်းပြီး ဆုံးဖြတ်စရာ မရှိပါဘူး”

ဆိုဗို ကြေညာလိုက်သည်။

"ဒေါက်တာ ဂရန့်ရဲ့ ကုသမှုဟာ ကောင်းမွန် မှန်ကန်သော ကုထုံးနဲ့ ညီညွတ်တယ်လို့ ဆရာကြီး ထင်ပါသလား"

"နည်းနည်းကလေးမှ သံသယ မရှိပါဘူး"

ထို့နောက် လော်ရာသည် တရားခံ သက်သေတို့၏ ထွက်ဆိုချက်များကို ပြန်လည် ဖတ်ပြီး သဘောတူ မတူ မေးမြန်းသည်။ ယင်းသို့ ပြုလုပ်ခြင်းသည် အချိန်ကုန်ဆုံးလှသော်လည်း အကျိုး သက်ရောက်မှုကား ရှိပါသည်။ ဖရန်ကလင် တည်ထောင်ထားခဲ့သော အချက်အချို့ကို ချေဖျက်ပစ်နိုင်သည်။ မိုက် ဆိုဗို၏ ထွက်ဆိုချက်ကို ဂျူရီလူကြီးများက ယုံကြည်ကြသည်။

လော်ရာ ပြီးဆုံးသောအခါ ဖရန်ကလင် စိန်ခေါ်ရန် ထသည်။ သူသည် မိုက် ဆိုဗိုထံ တဖြည်းဖြည်းချင်း လျှောက်သွားပြီး တိုးညင်းစွာ မေးလိုက်သည်။

"ဒေါက်တာ ခင်ဗျာ၊ ကလေးတယောက်မှာ ဘေဘီ ဆင်ပဆန်အတိုင်း ထပ်တူညီမျှ တူညီတဲ့ ရောဂါလက္ခဏာတွေ ရှိနေရင် ဒီပုံစံအတိုင်းပဲ ကုသမယ်လို့ လူကြီးမင်း ထွက်ဆိုခဲ့တယ်လို့ ကျွန်တော် နားလည်ပါတယ်၊ ဟုတ်ပါသလား"

"အဲဒါ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး"

ဆိုဗိုက ပြောလိုက်သည်။

"ဒေါက်တာဆိုလိုတာက အခုအဖြစ်နဲ့ ထပ်တူညီမျှတဲ့ အဖြစ်မျိုး နောက်တခု မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ ပြောတာလား"

ဖရန်ကလင် စိတ်ရှုပ်ထွေးသွားဟန်ဖြင့် မေးလိုက်သည်။

"မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျုပ်ဆိုလိုတာက ကလေးတယောက်မှာ ရောဂါလက္ခဏာ မရှိနိုင်ဘူးလို့ ပြောတာပါ"

ဖရန်ကလင် မျက်နှာ ရဲသွားပြီး

"ဒေါက်တာ ဆိုလိုတာက ကလေးတယောက်မှာ ရောဂါလက္ခဏာ ရှာလို့ မရနိုင်ဘူးလို့ ပြောတာလား"

"မဟုတ်ပါဘူး ခင်ဗျား၊ ရောဂါလက္ခဏာ Symptoms ဆိုတာက လူနာတွေက သူတို့ ဘာဖြစ်နေတယ်လို့ ပြောကြားတဲ့အချက်တွေပါ။ အဲဒီတော့ နှစ်ရက်သား ကလေးတယောက်က ရောဂါလက္ခဏာကို မဖော်ပြနိုင်ပါဘူး"

"ဒါ ဆရာ စကားကို တမင်လှည့်ပြီး ပြောနေတာပဲ"

"မဟုတ်ပါဘူး မစ္စတာ ဖရန်ကလင်၊ ကျွန်တော်က ခင်ဗျား ရှက်သွားမှာစိုးလို့ ထိန်းပြီး ပြောနေတာပါ။ လူနာတွေက သူတို့ ဘာဖြစ်တယ် ညာဖြစ်တယ်လို့ ပြောတာကို ရောဂါလက္ခဏာ Symptoms လို့ ခေါ်တယ်၊ ဆရာဝန်တွေ စမ်းသပ်တွေ့ရှိတာကို အရိပ်လက္ခဏာ Signs လို့ ခေါ်ပါတယ်၊ ကလေးတွေကို ကုသတဲ့နေရာမှာ ကျုပ်တို့ဟာ အရိပ်လက္ခဏာ တခုတည်းနဲ့ပဲ ကုသကြရပါတယ်"

ထိုအခါ ဖရန်ကလင်သည် ဒေါသကို မျိုသိပ်ပြီး သူ၏ မေးခွန်းကို ပြန်ပြင်ကာ မေးသည်။

"ဒေါက်တာ ဆိုဗို ခင်ဗျား၊ အခြေအနေ တူခဲ့ရင်၊ အရိပ်လက္ခဏာ တူခဲ့ရင် လူကြီးမင်းဟာ ဒေါက်တာ ဂရန့် ကုသတဲ့အတိုင်း ကုသမယ်လို့ ထွက်ဆိုခဲ့ပါသလား"

"အမှန်ပါပဲ"

"အလင်း ကုထုံးနည်းပေါ့"

"အဲဒီလို ကျုပ် မပြောပါဘူး"

"ဒေါက်တာ ဂရန့် အသုံးပြုခဲ့တာ အလင်း ကုထုံးနည်းပဲ မဟုတ်လား"

"သူ့ကုသမှုရဲ့ တစိတ်တဒေသပါ"

"အဲဒီကလေးကို အလင်း ကုထုံးနည်းနဲ့ သူ မကုသဘူးလား၊ ဒါမှမဟုတ် ကုသပါသလား"

"မစ္စတာ ဖရန်ကလင် လိုချင်တာက မေးခွန်းရဲ့ အဖြေလား၊ ဒါမှမဟုတ် အမှန်ကိုလား"

မိုက် ဆိုဗိုက ပြန်မေးလိုက်သည်။

"အမှန်ကို ကျွန်တော်တို့ စိတ်ဝင်စားပါတယ်"

ဖရန်ကလင် မလွှဲသာဘဲ ပြန်ပြောလိုက်ရသည်။

"ဒါဆိုရင် ကောင်းပါပြီ၊ ကျွန်တော်တို့ ဆေးပညာ ကုသမှုမှာ ရောဂါ ကြိုတင် ခန့်မှန်းချက် မသေမချာ ဖြစ်နေတဲ့အခါမှာ လိုက်နာရမယ့် အခြေခံစည်းကမ်း တခု ရှိပါတယ်၊ ဘာဖြစ်တယ် ဆိုတာ သေသေချာချာ မသိသေးတဲ့အချိန်မှာ ကုသင့်တာကို ကုထားဖို့ပါပဲ၊ အခုကိစ္စမှာလဲ ကလေးမှာ အရိပ်လက္ခဏာတွေ ပြနေတယ်၊

အဲဒီအရိပ်လက္ခဏာတွေဟာ အာရ်အိပ် သွေးမတည့်မှုကြောင့်လဲ ဖြစ်နိုင်တယ်၊ ဟုတ်ချင်မှလဲ ဟုတ်မယ်၊ အဲဒီအခါမှာ ကျွန်တော်တို့ဟာ ဖြစ်နိုင်စရာ ရှိတဲ့ အကြောင်းတွေ အားလုံးအတွက် ကုသထားရမယ်၊ အဲဒီအတွက် ဒေါက်တာ ဂရန့်ဟာ ကလေးကို အကြောဆေး သွင်းပေးတာပဲ၊ အကြောထဲကို ဆေးသွင်းပေးတာဟာ ကလေး အားရှိအောင်တင် မဟုတ်ဘူး၊ ကလေးရဲ့အသားဝါဟာ ကူးစက်မှုကြောင့်ဆိုရင် ပိုးသေသွားအောင် ဆိုပြီး ပဋိဇီဝဆေး သွင်းပေးတာပဲ၊ တချိန်တည်းမှာပဲ လိုအပ်တဲ့ စစ်ဆေးမှု လုပ်ရအောင် သွေးနမူနာ ထုတ်ယူတယ်၊ နောက်ပြီးတော့ ကြိုတင် ကာကွယ်တဲ့အနေနဲ့ အလင်း ကုထုံးနည်းကို သုံးတယ်၊ အဲဒါဟာ ခွတ်ခွဲခန်းအဖြေ မရခင်မှာ ကုသစရာ ရှိတာတွေကို စတင် ကုသနေတာပဲ”

“အခု ဒေါက်တာ ပြောသွားတာတွေ အားလုံးကို သွေးဖလှယ်တဲ့နည်းနဲ့ အစားထိုးလို့ မရဘူးလား”

“ကျုပ်တော့ ဘယ်လိုမှ ရနိုင်စရာ မမြင်မိဘူး”

“အထူးတလည် အရည်အချင်း ပြည့်ဝတဲ့ ပါရဂူကြီး တော်တော်များများကတော့ အဲဒီလို အခြေအနေမျိုးမှာ သွေးဖလှယ်တဲ့ ကုသမှုကို အမြန်ဆုံး ပြုလုပ်မှာပဲလို့ ထွက်ဆိုသွားကြပါတယ်၊ ဒေါက်တာ သူတို့နဲ့ သဘော မတူညီဘူးလား”

“တကယ်လို့ အသားဝါ ဖြစ်ရခြင်းရဲ့ အကြောင်းရင်းဟာ ကူးစက်မှုကြောင့်ဆိုရင် သူတို့ ဘာလုပ်မလဲလို့ သူတို့ကို အကျိုးဆောင်မင်း မေးကြည့်စမ်းပါလား"

ဖရန်ကလင်သည် တရားသူကြီးထံသို့ ဦးမော့လျက်

“မေးတဲ့ မေးခွန်းတွေကိုသာ ဖြေဖို့ သက်သေကို တရားသူကြီးမင်း ညွှန်ကြားပေးပါ ခင်ဗျာ”

ဗင်နွန် ရှေ့သို့ ကုန်းငုံ့လျက်

“ကျွန်တော်တို့ဟာ မေးခွန်းကို မေးခွန်းနဲ့ မဖြေကြပါဘူး ဒေါက်တာ ဆိုဗို၊ ကျေးဇူးပြုပြီး မစ္စတာ ဖရန်ကလင်ရဲ့ မေးခွန်းကို တိုက်ရိုက် ဖြေကြားစေလိုပါတယ်”

“ကျွန်တော် ကြိုးစားပါ့မယ်”

ဒေါက်တာ ဆိုဗိုက ခေါင်းပြောင်ပြောင်ကြီးကို လက်ကိုင်ပဝါဖြင့် သုတ်ရင်း ပြန်ဖြေသည်။

“အမြန်ဆုံး သွေးဖလှယ်မယ်လို့ ထွက်ဆိုသွားကြတဲ့ အခြား ပါရဂူကြီးများရဲ့ အယူအဆကို ဒေါက်တာ သဘော မတူဘူးလား”

ဖရန်ကလင် မေးသည်။

“ရောဂါ အခြေအနေ မသေချာသေးတဲ့အချိန်မှာ အဲဒီကုသမှုမျိုးဟာ အစွန်းရောက်လွန်းရာ ကျပါတယ်၊ အဲဒါရဲ့ အကျိုးတရားဟာ...”

“မေးတာကိုပဲ ဖြေပါ ဒေါက်တာ”

ဖရန်ကလင် ကြားဖြတ်ပြီး ပြောလိုက်သည်။

ပြီးမှ ဆက်မေးသည်။

“ဗီလီရှုဗင် တဆယ့်ခြောက် ရှိတဲ့ အသက် ၄၈ နာရီသား အရွယ် ကလေးတယောက်မှာ အာရ်အိပ်ချ် မတည့်မှုဟာ အရေးကြီးတဲ့ ပြဿနာတခုလို့ ဒေါက်တာ ယူဆပါသလား”

“ဆရာဝန်တိုင်းက ဒီအတိုင်းပဲ ယူဆပါတယ်”

“ဒေါက်တာ့အနေနဲ့ ယူဆ မဆ ကျွန်တော် မေးနေတာပါ”

“သိပ် အရေးကြီးနိုင်တယ်လို့ ကျွန်တော် ယူဆပါတယ်”

“အဲဒီလိုဆိုရင် အင်မတန် သေချာတဲ့ ကုထုံးနည်းဖြစ်တဲ့ သွေးဖလှယ်ခြင်းအစား အလင်း ကုထုံးနည်းနဲ့ ကုသတာဟာ လုံလောက်တယ်လို့ ဒေါက်တာ ယူဆပါသလား”

“ဒါက အခြေအနေပေါ် မူတည်တာပဲ”

“ဒေါက်တာ ကွေ့လည်ကြောင်ပတ် လုပ်နေတာပဲ"

“အကျိုးဆောင်မင်းက တလွဲကို လမ်းခင်းနေတာပဲ”

ဗင်နွှန် ရှေ့သို့ ကုန်းငုံ့လိုက်ပြီး

“ဒေါက်တာ ဆိုဗို၊ ရုပ်မြင်သံကြားမှာ မြင်နေရတာက တခြားပဲ၊ ကျွန်တော်တို့ တရားရုံးမှာတော့ စော်ကားတဲ့ စကားတွေ ပြောလို့ မရပါဘူး”

ဤတွင် လော်ရာ မတ်တတ်ရပ်လိုက်ပြီး

“တရားသူကြီးမင်းရှင့်၊ ကျွန်မရဲ့သက်သေဟာ ကြိုးစားပြီး ဖြေနေပါတယ်၊

ဒါပေမဲ့ ဆေးပညာနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ မေးခွန်းတွေကို ဖြေတဲ့အခါမှာ မစ္စတာ ဖရန်ကလင် လိုလားသလို တိုတိုတုတ်တုတ်နဲ့ ဖြေလို့ မရနိုင်ပါဘူး၊ ဘောင် ကျယ်ကျယ်ကလေး ထားပြီး ဖြေခွင့် ပြုမှသာလျှင် အချိန်ကုန် သက်သာပါလိမ့်မယ်၊ အပြန်အလှန် ပြောနေရတဲ့အလုပ်တွေ သက်သာ သွားပါလိမ့်မယ်”

သူ့ကို အမျိုးသမီးတယောက်က ညွှန်ကြားနေသည်ကို မကျေနပ်သော်လည်း တရားသူကြီး ဗင်နွန်သည် ယင်းအချက်ကို သဘောတူညီရသည်။

“သက်သေအနေနဲ့ လိုအပ်တဲ့နေရာမှာ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ထွက်ဆိုရန် ခွင့်ပြုတယ်”

“ဒေါက်တာ ခင်ဗျား၊ ကုသမှု နှစ်ခု ရှိတဲ့အနက်မှာ...”

ဖရန်ကလင် ဆက်လက် မေးမြန်းသည်။ သို့သော် သူ့မေးခွန်း မဆုံးခင် ဒေါက်တာ ဆိုဗိုက ကြားဖြတ်ပြီး

“ကျုပ်အနေနဲ့ ဖြေစရာ တချို့ ကျန်နေပါသေးတယ်”

“ဘာတွေများလဲ”

“ဘာတွေများလဲဆိုတော့ လူကြီးမင်းရဲ့ သက်သေတွေနဲ့ ကျုပ် သဘောတူညီသလား ဆိုတဲ့ မေးခွန်း၊ မတူညီပါဘူး၊ မတူညီရတဲ့ အကြောင်းတကြောင်းကတော့ သူတို့ဟာ အဲဒီအချိန်က အဲဒီမှာ မရှိကြပါဘူး၊ ကျုပ်က ရှိနေတယ်၊ သူတို့က ပြဿနာ ဖြစ်ပြီးတဲ့ နောက်ကျမှ ဆုံးဖြတ်ကြတာ၊ ကျုပ်က မဖြစ်ခင်မှာ ဆုံးဖြတ်တာ၊ ကျုပ်သဘော ပြောရရင် ဆရာဝန် တယောက်ဟာ ဗီလီရူဗင် တဆယ့်ခြောက် အရိပ်လက္ခဏာတွေ ပြနေတဲ့ ကလေးတယောက်ကို သွေးဖလှယ်ဖို့ စဉ်းစားရမှာပါပဲ၊ ဒါပေမဲ့ နောက်တကြိမ် ဓာတ်ခွဲခန်း အစီရင်ခံစာမှာ ဗီလီရူဗင် ကျသွားတာကို တွေ့ရတဲ့အခါမှာ ဘယ်ဆရာဝန်က သွေးဖလှယ်ဖို့ ပြောမှာ မဟုတ်ဘူး၊ အဲဒီတော့ ဒီနည်းဟာ ဘေးကင်းတဲ့နည်း ဖြစ်တယ်၊ နောက်အစီရင်ခံစာမှာ ဗီလီရူဗင် သိသိသာသာကြီး ကျသွားတာ အကျိုးဆောင်မင်း သတိထားမိမှာပေါ့၊ လမ်းမှန်ကမ်းမှန် ကုသတဲ့နေရာမှာ ဘယ်တော့မှ ရှေ့လောတကြီး မလုပ်ရဘူး”

ရှင်းလင်းချက်က ပြည့်စုံလှသည်။ ဖရန်ကလင် တိုက်ကွင်း ပြင်သည်။

“ဒေါက်တာရဲ့ အမြင်ဟာ မှန်တယ်လို့ဆိုရင် ကလေး အခုလို စိတ်မကောင်းစရာ ဖြစ်သွားတာကို ဘယ်လို ပြောမလဲ”

“ဒီမေးခွန်းကို ကျုပ်လဲ မဖြေနိုင်ပါဘူး၊ ဦးနှောက် ပျက်ယွင်းသွားရတာဟာ ဘာအကြောင်းကြောင့်ဆိုတာကို အမြဲတမ်း မပြောနိုင်ပါဘူး”

“လူကြီးမင်းအနေနဲ့ ဖြေနိုင်စွမ်း မရှိဘူးလို့ ပြောတာလား”

“ကျုပ်ဆိုလိုတာက အဲဒီကလေး ဦးနှောက် ပျက်ယွင်း ရတာဟာ ဘာကြောင့်ဆိုတာကို ဘယ်ဆရာဝန်ကမှ အတိအကျ မပြောနိုင်ဘူးလို့ ဆိုလိုတာပါ”

“ဒီရုံးတော်မှာ ထွက်ဆိုသွားတဲ့ ပါရဂူကြီးတွေရဲ့ အယူအဆကတော့ ဒေါက်တာနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက် ပါလား၊ သူတို့ကတော့ အခုလို ဖြစ်ရတာ ကုသမှု မှားယွင်းလို့လို့ ယူဆကြတယ်၊ ကလေးကို ကုသလိုက်တဲ့ ကုထုံးဟာ ကလေးကို ရောဂါ ပျောက်ကင်းစေဖို့ထက် ဘေးအန္တရာယ် ဖြစ်ဖို့က ပိုများနေတယ်လို့ ဆိုကြတယ်”

“ပါရဂူတွေ ဟုတ်လား၊ ဒီမှာ ကျုပ်ပြောမယ်၊ အကြောင်းရင်းကို ဘယ်သူမှ မသိဘူး၊ သူတို့ အားလုံးဟာ အထင်ကို ပြောနေကြတာပဲ”

“ဒေါက်တာ ခင်ဗျား၊ ဂျွန် ရေးနိုး ဆင်ပဆန်ဆိုတဲ့ ကလေးလေး ဦးနှောက် ပျက်ယွင်းနေတယ် ဆိုတာကို ဒေါက်တာ လက်ခံပါသလား”

“လက်ခံပါတယ်”

“အခုလို ဖြစ်ရတာဟာ မလျော်ကန်တဲ့ ကုသမှုကြောင့်ဆိုတဲ့အပြင် အခြား အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်တယ်ဆိုတာကော လူကြီးမင်း သိပါသလား"

“အကြောင်း ဟုတ်လား၊ အကြောင်းတွေကတော့ အများကြီးပဲ၊ ဒါပေမဲ့ အခုကလေး ဖြစ်ရတာ... ဘာအကြောင်းကြောင့် ဆိုတာတော့ ကျုပ် မသိဘူး”

ဆိုဗို ဝန်ခံလိုက်သည်။

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဒေါက်တာ”

ဖရန်ကလင် နိဂုံးချုပ်လိုက်သည်။

ဖရန်ကလင်၏ တိုက်ခိုက်မှုမှာ ထိခိုက်လှသဖြင့် ပြန်လည် ဆယ်တင်ရန် ကြိုးစားသည်။

“ဒေါက်တာ ဆိုဗိုရှင့်၊ ဦးနှောက် ပျက်ယွင်းရတဲ့ အကြောင်းရင်းတွေ အများကြီး ရှိတယ်လို့ ဒေါက်တာ ပြောသွားပါတယ်၊ အဲဒါတွေဟာ ဘာတွေ”

“ကိုယ်ဝန်ဆောင်နေစဉ်အတွင်း မိခင် သုံးစွဲခဲ့တဲ့ ဆေးဝါးများကြောင့်လဲ

ဖြစ်နိုင်ပါတယ်၊ သန္ဓေကာလအတွင်းမှာ သန္ဓေသားကို ဗိုင်းရပ်စ်ရောဂါပိုး ကူးစက်တာကြောင့်လဲ ဖြစ်နိုင်တယ်၊ နောက်ပြီးတော့ အခုအချိန်အထိ ကျုပ်တို့ မသိသေးတဲ့ အကြောင်းတခုကြောင့်လဲ ဖြစ်နိုင်တယ်”

“အဲဒီလိုဆိုရင် ဂျွန် ရေးနိုး ဆင်ပဆန်ကလေး ဦးနှောက် ပျက်ယွင်းရတာဟာ အကြောင်းရင်းတွေ အများကြီး ရှိနိုင်တာပေါ့”

“မှန်ပါတယ်”

သည်အချိန်တွင် ဖရန်ကလင် ထရပ်ပြီး လျင်မြန်စွာ မေးသည်။

“ဒေါက်တာ ဆိုဗို ခင်ဗျား၊ လူကြီးမင်းရဲ့ ထွက်ဆိုချက်အရရော၊ အခြား ထွက်ဆိုချက်များ အရရော ကလေးကလေး အခုလို ဦးနှောက် ထိခိုက် ပျက်ယွင်းရသည့်တိုင်အောင် အခုကိစ္စမှာ အလင်း ကုထုံးနည်းဟာ မှန်ကန်တဲ့ ကုထုံးနည်းလို့ အခုအထိ ဒေါက်တာ ယူဆပါသလား”

မိုက် ဆိုဗို ချွေးတွေ ပြန်ပြီး မျက်နှာကြီး နီရဲလျက် အသံ တိုးတိုးသဲ့ကလေးဖြင့် ပြောသည်။

“အင်း... အင်း... အခုအထိ ကျုပ် ယူဆပါတယ်”

ဖရန်ကလင် ဆက်မမေးတော့ပါ။ မေးရန်လည်း မလိုတော့ပါ။

※※※

(၂၃)

မိုက် ဆိုဗို ပြီးသည့်နောက်တွင် လော်ရာသည် ကျွမ်းကျင်သူ ပါရဂူ အများအပြားကို သက်သေအဖြစ် တင်ပြသည်။ ထင်ရှား ကျော်ကြားသော ဆရာဝန်ကြီး အများအပြားသည် တရားခံများဘက်မှ လိုက်ပါထွက်ဆိုကြသည်။ သူတို့၏ထွက်ဆိုချက်များသည် တန်ဖိုး ကြီးမားလှသည်။ သို့သော် သူတို့၏ ခုခံကာကွယ်မှုအတွက် အဓိက ထွက်ဆိုချက်မှာ ခရစ်၏ ထွက်ဆိုချက်သာ ဖြစ်ရမည် ဖြစ်ကြောင်းကို လော်ရာ သိရှိသည်။ ထို့အတူ ခရစ်ကို ပြန်လှန်မေးခွန်း မေးရန်အတွက် ဖရန်ကလင်၏လက်သို့ အပ်ရမည်မှာလည်း အန္တရာယ် ကြီးလှကြောင်းကို သူမ သိရှိပါသည်။ သို့သော် မတတ်နိုင်ပါ။ သည်မျှတော့ သူမ စွန့်စားရ ပေမည်။

လော်ရာသည် ခရစ်၏ ဆေးပညာ သင်ကြားမှု၊ သူ၏ နောက်ကြောင်း ရာဇဝင်နှင့် မက်ထရို ပိုလီတန် ဆေးရုံကြီးတွင် သူ အလုပ်လုပ်ပုံတို့ကို ထင်ရှား ပေါ်လွင်အောင် မေးမြန်းပြီးနောက် အလင်း ကုထုံးနည်းတွင် သူ၏အတွေ့အကြုံများ၊ မက်ထရိုပိုလီတန် ဆေးရုံကြီးတွင် အလင်း ကုထုံးနည်း တိုးတက်အောင် ဆောင်ရွက်ပုံ၊ အလင်း ကုထုံးနည်း၏ နည်းစနစ်၊ အကျိုး သက်ရောက်ပုံနှင့် ကျေးဇူးရလဒ်တို့ကို မေးမြန်းသည်။

သူမ၏ အကြံအစည်က အလင်း ကုထုံးနည်းသည် ကောင်းမွန် ခိုင်မာ ကုထုံးနည်း တခု ဖြစ်ကြောင်း ဂျူရီလူကြီးများက လက်ခံလာစေရန် ဖြစ်သည်။ ထို့အပြင် ခရစ်အနေနှင့် ပြန်လှန်မေးခွန်းများကို ရင်မဆိုင်မီတွင် သက်သေထိုင်ခုံနှင့် နေသားကျသွားစေရန်လည်း ဖြစ်သည်။

ဟယ်ရီ ဖရန်ကလင်သည် ကန့်ကွက်မှု အနည်းငယ်မျှကိုသာ ပြုလုပ်သည်။ သူသည် သူမကို အေးဆေးစွာ လုပ်ဆောင်ခွင့် ပေးလျက်ရှိရာ သူ၏ နည်းပရိယာယ်သည် ဘာဖြစ်ချေမည်နည်းဟု လော်ရာ စိတ်စနိုးစနောင့်ဖြင့် စဉ်းစားနေရတော့သည်။

နေ့ခင်းပိုင်းသို့ ရောက်သောအခါတွင်ကား လော်ရာသည် ခရစ်ကို အလင်း ကုထုံးနည်း အကြောင်း ယေဘုယျ မေးမြန်းနေရာမှ ဆင်ပဆန် ကိစ္စ အထူးပြုပြီး မေးမြန်းတော့သည်။

"ဒေါက်တာရှင့်၊ ကလေးတယောက်ဟာ ဗီလီရူဗင် တဆယ့်ခြောက် ရှိပြီး အာရ်အိပ်ချ် မတည့်မှု ရှိနေတာကို တွေ့ရရင် ဆရာ့အနေနဲ့ အလျင်ဆုံး ဘာလုပ်မယ်

စိတ်ကူးထားပါသလဲ”

“ဗီလီရူဗင် ဆက်ပြီး တက် မတက်ကို သေချာအောင် လုပ်ပါ့မယ်”

“အဲဒီအချိန်မှာ ဒေါက်တာအနေနဲ့ ကုသဖို့ ဘယ်လို ကုထုံးနည်းတွေ ရှိနေပါသလဲ”

“ဒီတရားရုံးမှာ ဆွေးနွေးနေကြတဲ့ နည်းနှစ်နည်းပါပဲ၊ သွေးဖလှယ်တဲ့နည်းနဲ့ အလင်း ကုထုံးနည်း ပဲပေါ့”

“ကျုန်တဲ့ဟာတွေ ဘာမှ လုပ်မနေဘဲ သွေးဖလှယ်လိုက်ကြရအောင်လို့ ပြောရင် မလွယ်ကူပေဘူး လား ဒေါက်တာ”

“အဲဒီလိုလုပ်ရင် သံမှိုကလေးကို ပန်းပဲတူကြီးနဲ့ ထုသလို ဖြစ်တော့မှာပေါ့”

“ဒေါက်တာရဲ့ စကားကို ဂျူရီလူကြီးတွေ သိသာအောင် ရှင်းပြပေးပါလားရှင်”

“ဆရာဝန်တယောက်ဟာ လူနာရဲ့အခြေအနေပေါ်မှာ မူတည်ပြီး ကုသနည်းကို ရွေးချယ်ရ ပါတယ်”

“ဆင်ပဆန် ဘေဘီဟာ အဲဒီအချိန်တုန်းက သွေးဖလှယ်ဖို့ မလိုအပ်ဘူးလို့ ဒေါက်တာ ယူဆတယ် ပေါ့”

“မှန်ပါတယ်”

“ဘာကြောင့်ပါလဲရှင်”

“ကလေးမှာ ဗီလီရူဗင် တဆယ့်ခြောက် ရှိနေတဲ့အခါမှာ ဗီလီရူဗင်နှုန်းဟာ ဆက်ပြီး တက်သွား နေသလား၊ ဒါမှမဟုတ် ပြန်ပြီး ကျလာသလား ဆိုတာကို လေ့လာဖို့ လိုပါတယ်၊ များသောအားဖြင့်တော့ ဗီလီရူဗင်ဟာ တက်သည်ဖြစ်စေ ကျသည်ဖြစ်စေ တက်နှုန်း ကျနှုန်းဟာ အတော်ကလေး နှေးကွေးတတ်ပါတယ်၊ ဒါကြောင့်မို့ ဗီလီရူဗင်အတက်အကျကို နှစ်နာရီလောက် အချိန်ခြားပြီးမှ စစ်ဆေးရပါတယ်“

“အဲဒါဆိုရင် ကလေးရဲ့အခြေအနေမှန်ကိုသိရအောင် အချိန်နာရီ တော်တော်ကလေး ယူရမှာပေါ့“

“ဟုတ်ပါတယ်”

“အဲဒီလို အချိန်တွေ စောင့်မနေဘဲ အမြန်ဆုံး သွေးဖလှယ်လိုက်တာက

ပိုမကောင်းဘူးလား”

ဖရန်ကလင် မေးမည့် မေးခွန်းကို သူမက ကြိုပြီး မေးလိုက်သည်။

“အဲဒီလို လုပ်ဖို့ မလိုအပ်ပါဘူး၊ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် မဆုံးဖြတ်နိုင်တဲ့ ဆရာဝန်တယောက်ဟာ တခုခုကို ရှေ့လောပြီး လုပ်တတ်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်ကတော့ သွေးဖလှယ်တဲ့ လုပ်ငန်းကို တတ်နိုင်သမျှ ရှောင်ကြဉ်ပါတယ်၊ ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆိုတော့ အန္တရာယ် ကြီးလွန်းလို့ပဲ”

“ဒီတရားရုံးမှာ ထွက်ဆိုသွားကြတဲ့ ဆရာဝန်တွေကတော့ လူတရာမှာ တယောက် လောက်ပဲ အသက်အန္တရာယ် ဖြစ်နိုင်တယ်လို့ ထွက်ဆိုသွားကြပါကလား”

“ကလေးတယောက်ရဲ့အသက်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့အချိန်မှာ ရာခိုင်နှုန်းတွေ ပြောနေလို့ မဖြစ်နိုင်ပါ ဘူး၊ နှစ်ရက်သား ကလေးကို သွေးဖလှယ်ပေးရင်းနဲ့ ဆုံးပါးသွားတဲ့အခါမှာ ဝမ်းနည်းပါတယ် သားရယ်၊ သားဟာ တရာမှာ တယောက်ပဲ ဖြစ်ရတာပါလို့ ပြောလို့ မဖြစ်နိုင်ဘူး”

ထို့နောက် ခရစ်သည် အမှတ်မထင် ဆိုသလို ဂျူရီလူကြီးများဘက်သို့ လှည့်လိုက်ပြီး

“ကလေး အထူးဆောင်မှာ မွေးခါစ ကလေးကလေးတွေကို လူကြီးမင်းတို့ မြင်ဖူးကြမှာပေါ့၊ သူတို့ကလေးတွေဟာ လက်တဆုပ်တောင် မရှိဘူး၊ ပိစိညှပ်ကွေး နီတာရဲကလေးတွေပဲ၊ အမိဝမ်းထဲက ထွက်လာတဲ့ အမှတ်အသားတွေ ရှိနေတုန်း၊ အသက်ကို မရှူတတ် ရှူတတ် ရှူနေကြတုန်း၊ အသက်ရှင်ဖို့ ကြိုးစားနေကြတုန်း၊ သူတို့ဟာ လှောင်အိမ်ကလေးတွေ ထဲမှာ အထီးကျန် ဖြစ်နေကြရရှာတယ်၊ အစာ ဆာလို့ တွန့်လိမ်နေကြတယ်၊ ပုံမှန်ဆိုရင် သူတို့ဟာ မိခင်ရဲ့ရင်ခွင်ထဲမှာ ရှိနေကြရမယ်၊ ဒီကလေးတွေဟာ လူဖြစ်လာရေးအတွက် အသက်ရှင် တည်တံ့နေရေးအတွက် အသည်း တထိတ်ထိတ်နဲ့ ရုန်းကန်နေကြရတယ်“

ဖရန်ကလင် လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်နေသည့်အသံကို လော်ရာ ကြားရသည်။ ကောင်းသည့် လက္ခဏာ တခု ဖြစ်သည်။ ဖရန်ကလင် မတည်မငြိမ် ဖြစ်စေခြင်းသည် ခရစ်နှင့် ဂျူရီလူကြီးများ အပေးအယူ သင့်နေသည့်သဘောပင် ဖြစ်သည်။ အချိန်မရွေး ကန့်ကွက်သံ ကြားရနိုင်သည်။ လော်ရာက ခရစ် ပြောချင်သလောက် ပြောပါစေဟု လွှတ်ထားသည်။

“ဒီမှာ ကလေးသူငယ်ဆိုင်ရာ ဆရာဝန်တွေဟာ လူဖြစ်ခါစ ကလေးတွေအပေါ်မှာထားတဲ့ သဘောထားဟာ တခြားလူတွေနဲ့ ခြားနားတယ်

ကျွန်တော်တို့က ကျန်းမာ သန်စွမ်းတဲ့ ကလေးကလေးတွေနဲ့ ဆက်ဆံနေရတာ မဟုတ်ဘူး၊ ကျွန်တော်တို့က အင်မတန် သနားစရာ ကောင်းတဲ့ ချူနာသည် ကလေးတွေကို တွေ့နေကြရတာ၊ ကံဆိုးမိုးမှောင်ကျလို့ သူတို့လေးတွေ ဓာတ်ခွဲခန်း နမူနာ ဖြစ်သွားတဲ့အခါမှာလဲ ကျွန်တော်တို့ပဲ တွေ့ကြရတယ်“

သည့်နေရာတွင် ဖရန်ကလင် ထရပ်လိုက်ပြီး

“ကန့်ကွက်ပါတယ်၊ သက်သေရဲ့ထွက်ဆိုချက်တွေဟာ ဘောင်ကျယ်လွန်းသွားပါပြီ"

ဗင်နွန်သည် ခရစ်၏ပြောဆိုချက်တွင် ငြိတွယ်လျက်ရှိသော်လည်း ဖရန်ကလင်၏ ကန့်ကွက်ချက် မှန်ကန်သည်ကို သတိမူလျက်

“သက်သေဟာ ဒီအမှုနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အချက်အလက်တွေကိုပဲ ထွက်ဆိုစေချင်ပါတယ်”

ကန့်ကွက်ချက်နှင့် ဆုံးဖြတ်ချက်တို့ကို လော်ရာ ကြိုဆိုသည်။ ဤအချက်က ခရစ်အနေနှင့် ဓာတ်လမ်းတခုလုံး ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ပြောဆိုခွင့် မရရှာဟု ဂျူရီလူကြီးများက မှတ်ယူကြမည်။ လော်ရာ ယုံယုံကြည်ကြည်ဖြင့် ရှေ့ဆက်သည်။

“ဒေါက်တာရှင့်၊ သွေးဖလှယ်တဲ့အခါမှာ တွေ့ရတတ်တဲ့ အန္တရာယ်တွေအကြောင်း ပြန်သွားကြ ရအောင်၊ အဲဒီ အန္တရာယ်တွေကို ဒေါက်တာ ပြောပြပါလား”

“အရေးအကြီးဆုံးကတော့ သွေးဖလှယ်နေတဲ့အချိန်မှာ ဘယ်လောက်ပဲ ဂရုစိုက်ပြီး လုပ်လုပ် ရောဂါပိုး ကူးစက်နိုင်တာပဲ”

“နောက် တခြား အန္တရာယ်တွေကကော"

“သွေးဖလှယ်နေစဉ်အတွင်းမှာ နှလုံးကို ဆိုးဆိုးရွားရွား ထိခိုက်နိုင်တာပဲ၊ သွေးဖလှယ်တဲ့ အချိန်ဟာ တနာရီကျော်ကျော် ကြာတတ်တာမို့ အဲဒီအချိန်အတွင်းမှာ ကလေးရဲ့ နှလုံး တုံ့ပြန်မှု အခြေအနေ သိပ်ဆိုးသွားတတ်ပါတယ်“

“အဲဒီအခါမှာ ဆရာဝန်က ဘာလုပ်ပါသလဲ”

“သွေးဖလှယ်နေတာကို ချက်ချင်း ရပ်ပစ်ရပါတယ်”

“နောက်ပြီးတော့ကော”

"နှလုံး အခြေအနေနဲ့ သွေးဖိအား အခြေအနေတို့ကို သေသေချာချာ စစ်ဆေးပြီးမှ စိတ်ချရတဲ့ အခြေအနေ ရှိမှ ဆက်ပြီး သွေးဖလှယ် ရပါတယ်၊ ဒါမှမဟုတ် သွေးဖလှယ်တဲ့ လုပ်ငန်းကို တခါတည်း စွန့်လွှတ်လိုက်ရပါတယ်၊ ကလေးတိုင်းကို သွေးဖလှယ်လို့ မရနိုင်ပါဘူး၊ သွေးဖလှယ်တိုင်း အသက် မရှင်နိုင်ပါဘူး"

ခရစ် ကြေညာလိုက်သည်။

"ဒေါက်တာရှင့်၊ ဒေါက်တာအနေနဲ့ သွေးဖလှယ်တဲ့ လုပ်ငန်းကို လုံးဝ ရပ်ပစ်လိုက်ရတဲ့ အခါမျိုး ကြုံဖူးပါသလား"

"ကလေးဆရာဝန်တိုင်း ဒါမျိုး ကြုံဖူးပါတယ်"

"အဲဒီအခါမှာ ဘာဆက်လုပ်ပါသလဲ"

"ဒီအခါမှာ ဘာမှ ရွေးစရာလမ်း မရှိတော့တဲ့အတွက် ကလေးကို အလင်းရောင်အောက်မှာပဲ ထားရတော့တယ်၊ ဒါပေမဲ့ အဲဒီအချိန်ကျမှ အလင်း ကုထုံးနည်းကို သုံးတဲ့အတွက် ရလဒ်တော့ သိပ်မကောင်းနိုင်တော့ဘူး"

"ဒေါက်တာရှင့်၊ ခေတ်ခွဲခန်း နမူနာ ဖြစ်ရတဲ့ ကလေးတွေအကြောင်း စောစောက ဒေါက်တာ ပြောသွားပါတယ်၊ အဲဒါ ဘာကို ဆိုလိုပါသလဲ"

"မွေးဖွားပြီး ပထမ အပတ်အတွင်းမှာ တကြောင်းမဟုတ် တကြောင်းကြောင့် သေဆုံးသွားရတဲ့ ကလေးတွေ ရှိပါတယ်၊ အဲဒီအခါမှာ ကလေးတွေကို ခွဲစိတ်ကြည့်ဖို့ ကလေးတွေရဲ့ မိခင်တွေကို ကျွန်တော် တတ်နိုင်သမျှ မေတ္တာရပ်ခံပါတယ်"

"ဗီလီရူဗင်နှုန်း များများနဲ့ သေဆုံးသွားတဲ့ ကလေးတွေမှာ ဒေါက်တာ ဘာကို ရှာဖွေ ကြည့်ရှုပါသလဲ"

"ဗီလီရူဗင်နှုန်း ဘယ်လောက်မြင့်တဲ့အချိန်မှာ သည်းခြေရည် စွဲပြီး ဦးနှောက် ပျက်ယွင်းမှု ဖြစ်သလဲဆိုတာကို ကြည့်ပါတယ်"

"အဲဒီလို နမူနာ တော်တော်များများကို ခွဲစိတ် ကြည့်ရှုဖူးပါသလား"

"တထောင်လောက် ခွဲစိတ်ဖူးပါတယ်"

"ဒေါက်တာ ဂရန့်ရှင့်၊ အဲဒီလိုမျိုး စိတ်မချမ်းမြေ့စရာ အတွေ့အကြုံ ရှိတဲ့ လူတယောက်ဟာ ဗီလီရူဗင်နှုန်း မြင့်တက်နေတဲ့ ကလေးတယောက်ကို ကုသတဲ့နေရာမှာ အထူး သတိထားပြီး ကုသပါမည်လား၊ ဒါမှမဟုတ် ခပ်ပေါ့ပေါ့ပဲ

သဘောထားပါမည်လား”

“ကန့်ကွက်ပါတယ်၊ အဖြေဟာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ကာကွယ်တာပဲ ဖြစ်ပါမယ်”

ဖရန်ကလင် ကန့်ကွက်သည်။

“ကန့်ကွက်ချက်ကို လက်ခံတယ်”

ဗင်နွန် ဆုံးဖြတ်သည်။

သို့ဖြင့် လော်ရာသည် အရေးကြီးသော ပြဿနာ တစ်ရပ်ကို ပြောင်းလဲ မေးမြန်းသည်။ ခရစ်သည် ဤကလေးကို ကုသရာတွင် အာဃာတဖြင့် ဆောင်ရွက်သည်ဟူသော ရေးနိုး၏ စွပ်စွဲချက်ကို ချေပရန်ပင် ဖြစ်သည်။

“ဒေါက်တာ ဂရန့်ရှင့်၊ ဂျွန် စတူးဝပ် ရေးနိုးက အစစ်ခံသွားပါတယ်၊ ဒေါက်တာဟာ သူ့မြေးကို ကုသတဲ့နေရာမှာ သူ့အပေါ်မှာ ရှိတဲ့ အာဃာတနဲ့ လုပ်ဆောင်သွားပါတယ်တဲ့၊ အဲဒါ မှန်ပါသလား”

“မမှန်ပါဘူး၊ ပထမ အချက်ကတော့ မစ္စတာ ရေးနိုးအပေါ်မှာ ကျွန်တော် အာဃာတ မရှိပါဘူး၊ ဒုတိယအချက်ကတော့ သူဟာ လူနာ မဟုတ်ပါဘူး၊ တတိယအချက်ကတော့ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ အခြား လူတယောက်အပေါ်မှာ ဘယ်လိုပဲ သဘောထားရှိရှိ အဲဒီအတွက် ကလေးလေး တယောက်အပေါ်မှာ လက်စားမချေပါဘူး”

ဖရန်ကလင် မှတ်စု ရေးမှတ်သည်။

“ဒေါက်တာရှင့်၊ ဒေါက်တာဟာ မစ္စတာ ရေးနိုးအပေါ်မှာ ဘာမှ အာဃာတ မရှိပါဘူးလို့ ထွက်ဆို သွားပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဒေါက်တာ ရေးသားတဲ့ စာတမ်းတွေဟာ လူ့အဖွဲ့အစည်းကြီးအပေါ်မှာ အာဃာတ ရှိနေတယ်၊ အထူးသဖြင့် ချမ်းသာတဲ့လူတွေ အပေါ်မှာ အာဃာတ ရှိတယ်လို့ မစ္စတာ ရေးနိုးက ထွက်ဆိုထားပါတယ်၊ အဲဒါကို ဒေါက်တာ ရှင်းပြပေးနိုင်မလား”

“ကျွန်တော် ခွဲစိတ်လေ့လာရတဲ့ ကလေးငယ် အများစုဟာ ဆင်းရဲတဲ့ မိခင်များနဲ့ ကိုယ်ဝန်ဆောင် နေစဉ်မှာ အားရှိအောင် စားရမယ်ဆိုတာကို နားမလည်တဲ့ မိခင်များက မွေးခဲ့တဲ့ ကလေးတွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်၊ အဲဒီရဲ့အဖြေကတော့ မွေးလာတဲ့ ကလေးဟာ ဦးနှောက်အင်အား နည်းပါးတာပဲ၊ သူတို့ရဲ့ဦးနှောက်တွေဟာ ကောင်းကောင်းမွန်မွန် မဖွံ့ဖြိုးတော့ဘူး၊ တကယ်လို့ သူတို့ဟာ မသေလို့ အသက်ရှင်နေရင်လဲ ခွဲစိတ်ခန်းမှာ နမူနာကလေးတွေ

ဖြစ်ကြရတာပဲ၊ အဲဒီတော့ ဒီနေရာမှာ ကျွန်တော်တို့ ဆရာဝန်တွေဟာ လူပီသစွာ၊ နှုတ်ဆိတ်နေကြမယ့်အစား လမ်းမှန်ကို ရောက်အောင် ပြုပြင်ပေးကြဖို့ပဲ၊ ဆရာဝန် တယောက်အနေနဲ့ ဒီလိုမျိုးတွေ မဖြစ်အောင် တားနိုင်မယ်ဆိုရင်၊ တားနိုင်မယ့် စိတ်ကူးတွေ ရှိနေရင်၊ လူ့လောကကြီးကို ကောင်းကျိုး ပေးနိုင်မယ့် စိတ်ကူးတွေ ရှိနေလို့ ရှိရင် အဲဒီ စိတ်ကူးတွေကို ဖော်ထုတ် ပြောလိုက်ဖို့ပဲ ရှိတယ်၊ ဒီလိုမျိုး မလုပ်ဘဲ နှုတ်ပိတ်ရေငုံ နေလို့ ရှိရင် ရာဇဝတ်မှု ကျူးလွန်တာနဲ့ အတူတူပဲ”

“ဒေါက်တာဟာ လူ့အဖွဲ့အစည်းကြီးကို ဝေဖန်တဲ့နေရာမှာ လူပုဂ္ဂိုလ် တဦး တယောက်ကို ရည်စူးတာများ ရှိသလား”

“မရှိပါဘူး၊ ကျွန်တော်တို့ လူ့အဖွဲ့အစည်းကြီးမှာ ယေဘုယျ ဖြစ်ပျက်နေတဲ့ သဘောတွေကို တင်ပြတာပါပဲ”

“အဲဒီတော့ ဒေါက်တာဟာ ပုဂ္ဂလဓိဋ္ဌာန် ဘယ်သူ့ကိုမှ မရည်ရွယ်ဘူး”

“မရည်ရွယ်ပါဘူး”

လော်ရာ သူမနေရာသို့ ပြန်သည်။

ဟယ်ရီ ဖရန်ကလင်သည် ပြန်လှန်မေးခွန်းများကို တရဟော မေးမြန်းမည့်အစား အချိန် နောက်ကျနေပြီကို အကြောင်းပြပြီး နောက်တနေ့သို့ ရွှေ့ဆိုင်းရန် လျှောက်ထားသည်။ တရားသူကြီးက လျင်မြန်စွာပင် ခွင့်ပြုလိုက်သည်။

※※※

နောက်တနေ့ နံနက်တွင် လော်ရာ၊ ခရစ်နှင့် မိုက် ဆိုဗိုတို့ တရားခံများ စားပွဲတွင် နေရာယူချိန် အထိ တရားလိုဘက်မှ တယောက်မျှ မရောက်ရှိသေးချေ။ လော်ရာ စာရွက် စာတမ်းများကို ထုတ်ယူနေစဉ်တွင် တံခါးပေါက်ဆီမှ ရုတ်ရုတ်သဲသဲ အသံများ ကြားရသည်။

ဂျွန် စတူးဝပ် ရေးနိုး၊ သူ့ဇနီးနှင့် မိန်းမငယ်ကလေး တဦး ဝင်ရောက်လာစဉ်တွင် တိုးဇော့ ကြည့်ရှုကြသော ပရိသတ်ကြီးကို ရုံးအကူက အတင်း တွန်းဖယ်လျက် ရှိသည်။ ဟယ်ရီ ဖရန်ကလင်က ဂျွန် ရေးနိုးတို့ကို ရှေ့ဆောင်ပြီး ခေါ်လာသည်။

"သူတို့က ဘယ်သူတွေလဲ"

လော်ရာ မေးလိုက်သည်။ ခရစ်က မစ္စက်ရေးနိုးကို သိသည်။ သို့သော် မိန်းကလေးငယ်ကလေး ကိုမူ မသိချေ။ ဤတွင် မိုက်က

"အယ်လင်း ဆင်ပဆန်၊ ရေးနိုးရဲ့ သမီး"

"ကလေးအမေလား"

လော်ရာ၏ နှုတ်မှ အမှတ်မထင် ထွက်သွားသည်။ အဘယ်ကြောင့် ဤမိန်းကလေးကို ဤလို အခြေအနေတွင် တရားရုံးသို့ ခေါ်လာကြသနည်းဟု လော်ရာ အံ့သြနေမိသည်။ ဟယ်ရီ ဖရန်ကလင်၏ဉာဏ်ပဲ ဖြစ်ရမည်။ ဤအခါ လော်ရာသည် စိတ်ထဲတွင် ပိုပြီး လေးလံ သွားရတော့သည်။

တရားသူကြီး ဗင်နွန် တော်တော်ကလေး နောက်ကျသည်။ ရုံးခန်းထဲသို့ ဝင်လာသောအချိန်တွင် သူသည် တရားသူကြီး ဝတ်ရုံနက်ကြီးကို ဝတ်ဆင်ရင်း တန်းလန်း ဖြစ်သည်။ သူသည် နောက်ကျသည့်အတွက် တိုတိုတုတ်တုတ်ပင် တောင်းပန်လိုက်ပြီးနောက် ရှေ့ဖတ်စာရေးကို အမှု စစ်ဆေးခြင်း စတင်ရန် အချက်ပြလိုက်သည်။

သက်သေ ကုလားထိုင်တွင် ခရစ် ထိုင်သည်။ ဖရန်ကလင်က သူ၏စာရွက်များကို စုစည်းနေစဉ် တွင် အယ်လင်း ဆင်ပဆန်ကို လော်ရာ ကြည့်ရှု လေ့လာခွင့်ရသည်။ သူမက သေးသေး သွယ်သွယ် ဖြစ်သည်။ မိခင်နှင့် တူသည်။ သူမ၏ မျက်နှာက သနားစဖွယ်လေး ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် သူမကို ကြည့်ရသည်

အများကြီး ငယ်ရွယ်သေးသည်။ သူမ၏ ရင်သွေးကလေး ဦးနှောက် ပျက်ယွင်းသွားသည်ကို ခံနိုင်အား မရှိသလောက်ပင် ဖြစ်သည်။ ဟယ်ရီ ဖရန်ကလင်သည် သူမကို ဂျူရီလူကြီးများ တွေ့မြင်စေရန် ပွဲထုတ်လာခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ဤလုပ်ဆောင်ချက်သည် အများကြီး အကျိုးသက်ရောက်ကြောင်း လော်ရာ ဝန်ခံရမည် ဖြစ်သည်။ ဂျူရီလူကြီးများသည် သူမကို ငေးကြည့်လျက် ရှိကြသည်။

ဖရန်ကလင်သည် အယ်လင်းကို ဂျူရီလူကြီးများ ကောင်းစွာ သတိပြုမိသည်အထိ အချိန် ဆွဲနေပြီးမှ သူ၏ တိုက်ပွဲကို စတင်သည်။

"ဒေါက်တာ ဂရန့် ခင်ဗျား၊ တရားခံ အကျိုးဆောင် နောက်ဆုံး မေးသွားတဲ့ မေးခွန်းကလေးနဲ့ ကျွန်တော်တို့ ပြန်စကြရအောင်၊ တဆိတ် ကျေးဇူးပြုပြီး တရားရုံး လက်ရေးတို စာရေးက အကျိုးဆောင်ရဲ့ မေးခွန်းနဲ့ သက်သေရဲ့ အဖြေတို့ကို ပြန်ဖတ်ပြပေးပါ"

"ဆင်ပဆန် ဘေဘီလေးတုန်းကအတိုင်း အချက်အလက်တွေ ထပ်တူထပ်မျှ ရှိနေတာကို ကနေ့ အချိန်မှာ ကြုံတွေ့ရလို့ ရှိရင် ဒေါက်တာဟာ အခု ကုထုံးအတိုင်းပဲ ကုသမလား"

လက်ရေးတို စာရေးက ဖတ်ပြလိုက်သည်။

"ဒေါက်တာရဲ့အဖြေကကော"

"အချက်အလက်တွေဟာ အတူတူဆိုရင် ကျွန်တော် အခုအတိုင်းပဲ ကုသပါမယ်"

လက်ရေးတို စာရေးက ဆက်ပြီး ဖတ်ပြသည်။

"လူနာ ကလေးလေးရဲ့ စိတ်မကောင်းစရာ အဖြစ်ကို သိပြီးရတဲ့ တိုင်အောင်ပဲ ဒီနည်းကို သုံးဖို့ ဆုပ်ကိုင်ထားတုန်းပဲလား" ဖရန်ကလင်သည် အယ်လင်း ဆင်ပဆန်ဘက်သို့ လှည့်လိုက်ပြီး "ကံဆိုးရှာတဲ့ ဒီမိခင်ရဲ့ကလေးလေးဟာ ဦးနှောက် ပျက်ယွင်းသွားပြီဆိုတာကို သိပြီးတဲ့ တိုင်အောင်လဲ ဒီကုထုံးနည်းကို သုံးဦးမှာပဲလား"

လော်ရာနှင့် မိုက် တယောက်ကို တယောက် ကြည့်လိုက်ကြသည်။

"လူဆိုးပဲ"

မိုက် ရေရွတ်လိုက်သည်။

“ဘယ်လိုလဲ ဒေါက်တာ”

ဖရန်ကလင်က ဖိလိုက်သည်။

“အဲဒီအချိန်က ဖြစ်ပေါ်ခဲ့တဲ့ အချက်အလက်တွေ ပေါ်မှာ မူတည်ပြီး ပြောရရင် ဟုတ်ပါတယ်လို့ပဲ ဖြေရပါမယ်၊ ကျွန်တော်ဟာ အဲဒီတုန်းကအတိုင်းပဲ ကုသရပါမယ်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ မှန်ကန်တဲ့ ကုထုံးကုနည်း ဖြစ်လို့ပါ”

“ဒေါက်တာဟာ ဒီအတွေ့အကြုံဆိုးကြီးကနေ ဘာမှ သင်ခန်းစာမှ မယူဘူးဆိုတဲ့ သဘောပဲပေါ့”

ဖရန်ကလင် ခေါင်းကို ယမ်းခါရင်း မေးလိုက်သည်။

“ကျွန်တော်ရဲ့ကုသမှုဟာ အဲဒီတုန်းက အခြေအနေမှာ အသင့်လျော်ဆုံးမို့ပဲ”

“နောက်ပိုင်းမှာ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်”

“နောက်ပိုင်းမှာ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်”

ခရစ် ခပ်မာမာပင် ဖြေလိုက်သည်။

“ကလေးကို အလင်း ကုထုံးနည်းနဲ့ ကုသတဲ့အချိန်မှာ တခြား ဆရာဝန်တွေနဲ့ ဒေါက်တာ တိုင်ပင်ပါသေးသလား”

“မတိုင်ပင်ပါဘူး”

“ဒေါက်တာ ဆိုဗိုနဲ့တောင် မတိုင်ပင်ဘူးလား”

“ကျွန်တော် သူ့ကို ပြီးမှ ရှင်းပြပါတယ်၊ ကျွန်တော် ဘာလုပ်တယ်ဆိုတာ သူ့ကို ပြောပြတယ်၊ ကျွန်တော် ရှေ့ဆက်ပြီး မကုသေးဘဲ ဓာတ်ခွဲခန်း အစီရင်ခံစာတွေကို စောင့်နေတဲ့ အကြောင်း ပြောပြတယ်”

“ဒီကိစ္စကို ဒေါက်တာ ဆိုဗိုနဲ့ ဒေါက်တာ ဆွေးနွေးပါသလား”

“ကျွန်တော် သူ့ကို အစီရင်ခံပါတယ်"

“သူနဲ့ ဆွေးနွေးပါသလား”

ဖရန်ကလင် ထပ်ဆင့်ပြီး မေးသည်။

လော်ရာ ထပြီး ကန့်ကွက်သည်။

“တဖက် အကျိုးဆောင်က သက်သေကို လိုချင်တဲ့ စကားလုံး ရအောင် ဖိမေးနေပါတယ်၊ ဒေါက်တာ ဂရန့်က အစီရင်ခံတယ်လို့ ပြောတာကို ကျွန်မကတော့ ဆွေးနွေးတာပဲလို့ ယူဆပါတယ်”

“ကျွန်တော်ကတော့ မယူဆဘူး” ဖရန်ကလင် ဒေါသမာန်ဖြင့် ပြန်ပြောသည်။

“အကျိုးဆောင်ကို ဆက်ပြီး မေးခွင့်ပြုတယ်”

တရားသူကြီးက ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

“ဒေါက်တာ ခင်ဗျား၊ ဒေါက်တာဟာ ကလေးကို အလင်း ကုထုံးနည်းနဲ့ ကုတာကိုရော၊ ခွဲစိတ်ခန်း အစီရင်ခံစာကို စောင့်နေတာကိုရော ဒေါက်တာ ဆိုဗိုဆီက အကြံဉာဏ် မတောင်းခံဘူးလို့ ကျွန်တော် နားလည်တာ မှန်ပါသလား”

“သူ့ဆီက အကြံဉာဏ် တောင်းစရာ မလိုပါဘူး”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကျွန်တော်ရဲ့ဆုံးဖြတ်ချက်ကို သူ သဘောတူမှာကြောင့်ပဲ၊ နောက်ပိုင်းမှာ သူ သဘောတူခဲ့တာပဲ”

“ဒေါက်တာ ခင်ဗျာ၊ အရေးကြီးတဲ့ အခြေအနေမျိုးမှာ တခြား ဆရာဝန်တွေနဲ့ မတိုင်ပင်တာဟာ မှားယွင်းသော ကုသမှု ဖြစ်နိုင်တယ်ဆိုတာ သိပါသလား”

“ဒီကိစ္စဟာ တိုင်ပင်ဖို့ လိုအပ်တဲ့ အခြေအနေမျိုး မရှိဘူးလို့ ကျွန်တော် ယူဆပါတယ်”

ထိုအခါ ဖရန်ကလင်သည် ရုတ်ခြည်း ဆိုသလို အကြောင်းအရာ ပြောင်းလိုက်သည့် အနေမျိုးဖြင့်

“ဒေါက်တာ ခင်ဗျာ၊ ဂျွန် ရေးနိုးရဲ့ မြေးကလေးကို ပထမဆုံး စမ်းသပ် ကြည့်ရှုတဲ့အခါမှာ ဒေါက်တာ ဘာတွေ့ရှိပါသလဲ”

“လူနာမှတ်တမ်း မိတ္တူမှာ ပါတာနဲ့ ကျွန်တော် စမ်းသပ်လို့ သိရတာတွေကတော့ ကလေးဟာ အာရ်အိပ်ချ် ပြဿနာ ရှိတယ်၊ နှစ်ပတ် စောပြီး မွေးတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်အလေးချိန် ပြည့်ဝတဲ့ အတွက် လမစေ့ဘဲ မွေးဖွားတာလို့ မပြောနိုင်ဘူး၊ ကလေးမှာ အသားဝါ ဖြစ်နေတယ် ဆိုတာကို သိသိသာသာကြီး မြင်တွေ့နေရတယ်၊ ပတ်ကဆိုက် ဆေးရုံ ခွဲစိတ်ခန်း အစီရင်ခံစာအရ ဗီလီရူဗင်

တဆယ့်လေး ရှိတယ်”

“ဒေါက်တာဟာ ကလေးရဲ့သွေးနမူနာ ထုတ်ယူတယ်၊ သွေးကြောသွင်းပိုက်ကို တပ်တယ်၊ ကလေးကို မီးရောင်အောက်မှာ ထားလိုက်တယ်လို့ မစ္စတာ ရေးနိုးက ထွက်ဆိုသွားပါတယ်၊ အဲဒါ ဟုတ်ပါသလား”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ အခြေအနေအရ လုပ်ရိုးလုပ်စဉ် လုပ်တာပါပဲ”

“အဲဒါတွေ အားလုံး လုပ်တဲ့အတွက် အချိန် ဘယ်လောက် ကြာပါသလဲ”

“အချိန် ဟုတ်လား” သူ စဉ်းစားသည်။ ဤကိစ္စကို ယခင်က တကြိမ်မျှ စဉ်းစားခဲ့ဟန် မရှိချေ။ “အဲဒါတော့ မပြောတတ်ဘူး”

“စိတ်ထဲမှာ နည်းနည်း မှန်းကြည့်လို့ ရမလား”

“မှန်းကြည့်ရရင်တော့ ငါးမိနစ် ဆယ်မိနစ်ပေါ့”

“အဲဒီတော့ ဒေါက်တာဟာ ကလေးကို စမ်းသပ်တယ်၊ သွေးနမူနာ ထုတ်ယူတယ်၊ အကြောဆေး သွင်းတယ်၊ ပြီးတော့ စဉ်းစား ဆုံးဖြတ်ပြီး ကလေးကို အလင်း ကုထုံးနည်းနဲ့ ကုတယ်၊ အဲဒါတွေ အားလုံးကို ငါးမိနစ်ကနေ ဆယ်မိနစ်အတွင်းမှာ လုပ်တယ်၊ ဟုတ်လား”

“ခါတ်ခွဲခန်း အစီရင်ခံစာကို စောင့်နေတဲ့အချိန်မှာ လက်ထဲမှာ ရှိထားတဲ့ အခြေအနေ အချက်အလက်တွေအရ ကိုယ်လုပ်စရာ ရှိတာကို မြန်မြန် လုပ်တာဟာ အကောင်းဆုံးပဲ”

“ကုနိုင်သမျှကို ကုသွားတယ်လို့ စောစောပိုင်းက ဒေါက်တာ ထွက်ဆိုသွားခဲ့ပါတယ်၊ အဲဒါ ဟုတ်ပါသလား”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“ဒေါက်တာ ဘယ်လို စံနဲ့ အဲဒီလို မြန်မြန် လုပ်ပါသလဲ”

“လူနာကို တစုံတရာ အန္တရာယ် မဖြစ်စေဘဲနဲ့ ဘယ်လောက်ပဲ အထောက်အကူ ဖြစ်ဖြစ်ပေါ့၊ ကျွန်တော်တို့ဟာ အချက်အလက် မခိုင်မာသေးတဲ့အချိန်မှာ အန္တရာယ်ရှိတဲ့ ကုသနည်း၊ အစွန်းရောက်တဲ့ ကုသနည်းတွေကို မသုံးပါဘူး”

“အလင်း ကုထုံးနည်းဟာ လူနာကို အန္တရာယ် မဖြစ်စေဘဲ တစုံတရာ အထောက်အကူ ဖြစ်စေတယ်လို့ ဒေါက်တာ ယူဆပါသလား”

"ယူဆပါတယ်"

"အလင်း ကုထုံးနည်းဟာ အန္တရာယ် မရှိနိုင်ဘူးပေါ့၊ ဟုတ်လား"

လော်ရာ၏ လက်များက စားပွဲစွန်းကို ဆုပ်ထားလျက် ရှိကြောင်း မိုက် ဆိုဗို သတိပြုမိသည်။

"ဘယ်ကုထုံးနည်းမှ အန္တရာယ် မရှိနိုင်ဘူးရယ်လို့ မရှိပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ဖြစ်နိုင်တဲ့ အန္တရာယ်ဟာ မပြောပလောက်ဘူးဆိုရင် လက်တွေ့ လိုအပ်လို့ သုံးရတဲ့အခါ အန္တရာယ် မရှိဘူးလို့ပဲ ဆိုနိုင်ပါတယ်"

"ကိုယ်မှာ အဖုအပိန့်တွေ ထွက်လာတာဟာ အန္တရာယ် မဟုတ်ဘူးပေါ့"

"မကောင်းတဲ့သဘောပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ဆိုးရွားတဲ့ အဖြစ်တော့ မဟုတ်ဘူး"

"ကလေးရဲ့ အစာအိမ် ကမောက်ကမ ဖြစ်တာကော၊ ဥပမာ အော့အန်တာ ဝမ်းသွားတာ"

"ဒါလဲ အသေးအဖွဲ့တွေပါပဲ၊ ဘေးဖြစ်လောက်အောင် မဟုတ်ပါဘူး၊ နောက်ပြီးတော့ ကလေးကို အကြောဆေး သွင်းပေးထားတာလဲ ရှိပါတယ်"

"ဒါပေမဲ့ ဒါတွေဟာ အလင်း ကုထုံးနည်းကြောင့် ဖြစ်တဲ့ နောက်ဆက်တွဲတွေ ဆိုတာတော့ ဒေါက်တာ ဝန်ခံသလား"

"နောက်ဆက်တွဲ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒွန်တွဲမှုပါ"

"ဒါပေမဲ့ အလင်း ကုထုံးနည်းကြောင့် ဖြစ်တာပဲ မဟုတ်လား"

"ဖြစ်နိုင်တဲ့ ဒွန်တွဲမှုတွေပါ"

ဖရန်ကလင်သည် တဖက်သို့ လှည့်ပြီး စာရွက်ထပ်ကြီး တခုကို ယူလိုက်ကာ

"ဆေးပညာ ဂျာနယ်ကို ဒေါက်တာ တွေ့ဖူးပါသလား"

"ဟုတ်ကဲ့၊ တွေ့ဖူးပါတယ်"

"၁၉၇၀ ပြည့်နှစ် စက်တင်ဘာလ ၃ ရက်နေ့ထုတ် အဲဒီဂျာနယ်မှာ ပါတဲ့ ပေးစာ တစောင်ကို ကျွန်တော် ဖတ်ပြပါရစေ၊ မဖတ်ခင် ဒေါက်တာ အလျင် စစ်ဆေးကြည့်ပါဦး" ဖရန်ကလင်က ခရစ်ကို စာရွက်ထပ် တခု ကမ်းလိုက်သည်။ ခရစ် သေသေချာချာ စစ်ဆေး ကြည့်ရှုသည်။ "ဒေါက်တာ ခင်ဗျား၊ ပေးစာအဆုံးမှာ ပါတဲ့ နာမည်နှစ်ခုကို ဒေါက်တာ သိပါသလား"

“ဒေါက်တာ အဲလဗတ်နဲ့ ဒေါက်တာ ရန်တလာတို့ကို ကျွန်တော် ကြားဖူးပါတယ်”

“ဒေါက်တာ ကြားသိထားရသလောက်မှာ သူတို့ဟာ ဆရာဝန်ကောင်းတွေ ဖြစ်ပါသလား၊ သူတို့ရဲ့နယ်မှာ ကျော်ကြား ထင်ရှားတဲ့ လူတွေ ဖြစ်ပါသလား"

“ဖြစ်ကြပါတယ်”

“ဒေါက်တာ ခင်ဗျား၊ ကျွန်တော် ဒီကနေ ဖတ်ပြနေတုန်းမှာ ဒေါက်တာက လက်ထဲမှာ ရှိတဲ့ မိတ္တူနဲ့ တိုက်ကြည့်ပေးပါ”

ထို့နောက် ဖရန်ကလင်သည် ပေးစာကို ဖတ်ပြသည်။

“အယ်ဒီတာ ခင်ဗျာ၊ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်များအတွင်းက လူကြီးမင်းတို့ ဂျာနယ်မှာ ဖော်ပြခဲ့တဲ့ အလင်း ကုထုံးနည်းအကြောင်း ဆောင်းပါးတွေဟာ အဲဒီ ကုထုံးနည်းကြောင့် ဖြစ်ပေါ်နိုင်တဲ့ ဘေးအန္တရာယ်တွေ အများအပြား မပါရှိဘဲ ကြွင်းကျန်နေခဲ့တာကို တွေ့ရှိရပါတယ်၊ ယင်းအတွက် အလင်း ကုထုံးနည်းကြောင့် ဖြစ်နိုင်တဲ့ ဘေးအန္တရာယ်တွေကို ကျွန်တော်တို့ စုဆောင်းပြီး ဖော်ပြလိုက်ပါတယ်”

“ဒီအထိ မှန်ပါသလား ဒေါက်တာ”

“ဒီအထိ မှန်ပါတယ်”

“ကျွန်တော် ဆက်ဖတ်ပါ့မယ်၊ တိရစ္ဆာန် ပြဆိုချက်၊ အဲဒါ ဘာအဓိပ္ပာယ်ပါလဲ ဒေါက်တာ”

“ခွဲတ်ခွဲခန်းမှာ တိရစ္ဆာန်တွေကို စမ်းသပ် ကြည့်ရှုတဲ့အခါမှာ တွေ့ရတဲ့ အချက်တွေပါ”

ဖရန်ကလင် ဆက်ဖတ်သည်။

“တိရစ္ဆာန် ပြဆိုချက်။

“ကြွက်များတွင် ကြီးထွားမှု ဆုတ်ယုတ်ခြင်း။

“ဖယောင်းတိုင် ၃၀၀ အား အလင်းရောင်တွင် ဝက်ကလေးများ မျက်စိ ပျက်ယွင်းခြင်း။

“ဖယောင်းတိုင် ၄၀ အား အလင်းရောင်တွင် ကြွက်များ မြင်လွှာ ပျက်ယွင်းခြင်း။

“ယုန်များတွင် ပင်နီအယ် ဂလင်း ဖွံ့ဖြိုးမှု နှောင့်နှေးခြင်း။

“ကြွက်များတွင် လိင်အင်္ဂါ ဖွံ့ဖြိုးမှု နှောင့်နှေးခြင်း။

“မြေကြွက်များ၊ အိမ်ကြွက်များနှင့် မျောက်များတွင် အမြင် ပျက်ယွင်းခြင်း။

“ကြွက်များတွင် မျက်လုံး သွေးကြောများ ပြောင်းလဲခြင်း။

“ဂျူရီလူကြီးများရဲ့ခေါင်းထဲမှာ ဆေးဝေါဟာရတွေ ရှုပ်ထွေးသွားမှာ စိုးတဲ့အတွက် ဒါလောက်နဲ့ပဲ ရပ်ထားကြပြီး ဒေါက်တာ့ကို မေးစရာ ရှိတာတချို့ မေးပါရစေ၊ ဒေါက်တာ ခင်ဗျား၊ ပေးစာထဲမှာ မျက်စိ ပျက်ယွင်းခြင်းနဲ့ မြင်လွှာ ပျက်ယွင်းခြင်းတို့ကို ဖော်ပြထားပါတယ်၊ အဲဒါ ဘာကို ဆိုလိုပါသလဲ”

နားလည်မှု လွဲမှားနိုင်သည့် အန္တရာယ် ရှိသဖြင့် ခရစ် အထူး ဂရုစိုက်ပြီး ရှင်းလင်းသည်။

“အလင်းရောင်ကို ဆက်တိုက် အသုံးပြုထားတဲ့အတွက် လူနာဟာ တကယ်လို့သာ… ကျွန်တော် ထပ်ပြောပါ့မယ်၊ တကယ်လို့သာ အလင်း ကုထုံးနည်းနဲ့ ကုနေတုန်းမှာ မျက်လုံးကို သေသေချာချာ အကွယ်အကာ လုပ်မထားခဲ့ရင် လူနာရဲ့မျက်လုံးများ ထိခိုက် ပျက်ယွင်းနိုင် ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဆင်ပဆန် ဘေဘီကလေးကိစ္စမှာတော့ ကျွန်တော်ဟာ သူ့မျက်လုံးတွေကို သေသေချာချာ ကျကျနန အကာအကွယ် ပေးထားတဲ့အတွက် အမြင်အာရုံ ထိခိုက်မှု လုံးဝ မရှိနိုင်ပါဘူး၊ ဘယ်သူကမှလဲ ရှိတယ်လို့ မပြောခဲ့ပါဘူး”

“ကောင်းပါပြီ၊ ကျွန်တော်တို့ ပေးစာကို ဆက်ဖတ်ကြဦးစို့။ လူ ပြဆိုချက်။ ဆရာဝန်ကြီး နှစ်ဦးက အောက်ပါ ဘေးအန္တရာယ်တွေကို စာရင်း ပြုလုပ်ထားပါတယ်၊ ဘေးအန္တရာယ် ဆိုတဲ့ စကားလုံးက ကျွန်တော့်စကားလုံး မဟုတ်ပါဘူး၊ သူတို့ သုံးထားတဲ့ စကားလုံးပါ၊ အဲဒါတွေကို ကျွန်တော် ဖတ်ပြပါရစေ။

“အလင်းရောင်ကြောင့် အပူလွန်ခြင်း။

“အပူလွန်သဖြင့် အေးစိမ့်ခြင်း။

“ဖွံ့ဖြိုးမှု နှောင့်နှေးခြင်း။

“ဆာကေဒီယမ် ရစ်သမ် ပြောင်းလဲခြင်း။

“လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာ ဖွံ့ဖြိုးမှုတွင် ထိခိုက်ခြင်း။

“အဖုအပိန့်များ ထွက်ခြင်း။

"အလင်းရောင်ကြောင့် အသားဝါမှုကို ဖုံးကွယ်သွားခြင်း။

"မန်းတက်ခြင်းကြောင့် ရောဂါ အဖော်ရခက်ခြင်း။

"အပြာရောင်ကြောင့် အသားပြာမှုကို ဖုံးကွယ်သွားခြင်း။

"နောက်ဆုံး ဖော်ပြထားတဲ့ ဘေးအန္တရာယ်ကတော့ အမျိုးအမည် မသိ။

"ဒေါက်တာ ခင်ဖျား၊ ဆရာဝန်ကြီး နှစ်ဦးက ဖွံ့ဖြိုးမှု နှောင့်နှေးခြင်းလို့ ဖော်ပြထားတာဟာ ဘာကို ဆိုလိုပါသလဲ"

"လွန်ခဲ့တဲ့ ကိုးနှစ်၊ ဆယ်နှစ်လောက်က ထွက်ခဲ့တဲ့ စာတမ်းတစောင် ရှိပါတယ်၊ အဲဒီစာတမ်းမှာ ဘာဖော်ပြထားသလဲဆိုတော့ အလင်း ကုထုံးနည်းကြောင့် ကုသခဲ့တဲ့အတွက် ကလေးလူနာ အချို့ရဲ့ခေါင်းဟာ ပုံမှန်ထက် သေးငယ်နေတယ်တဲ့၊ ဒါပေမဲ့ နောက်ပိုင်းမှာ စမ်းသပ်ချက်တွေ၊ တွေ့ရှိချက်တွေအရ ဒီအယူအဆဟာ မှားယွင်းကြောင်း တွေ့ရတယ်၊ အဲဒီ စာတမ်း ရေးခဲ့တဲ့ ဆရာဝန်ကိုယ်တိုင်ကလဲ သူရဲ့သုံးသပ်ချက် မှားယွင်းကြောင်း၊ နောက်ပိုင်းမှာ ဝန်ခံထားပါတယ်"

သို့သော် ဖရန်ကလင်သည် ယင်းအဖြေကို အမှုမထားဘဲ

"ဒေါက်တာ ခင်ဖျား၊ အသားပြာခြင်းဆိုတာ ဘာကို ခေါ်ပါသလဲ"

"လူနာတယောက်ဟာ အောက်ဆီဂျင် အလုံအလောက် မရရှိတဲ့အခါမှာ အသားပြာလာပါတယ်"

"အသားပြာခြင်း ဖြစ်တာကို ပထမဆုံး ဘယ်လို တွေ့ရှိနိုင်ပါသလဲ"

"လူနာရဲ့အရေပြားတွေ ပြာလာပါတယ်၊ နှုတ်ခမ်းတွေနဲ့ လက်ထိပ်တွေက စပြီး ပြာလာတတ် ပါတယ်"

"အဲဒီလိုဆိုရင် အလင်း ကုထုံးနည်းဖြစ်တဲ့ အပြာရောင် မီးချောင်းရောင်ကြောင့် ကလေးမှာ အရေပြား ပြာနေတာကို ဖုံးကွယ်သွားနိုင်တယ်လို့ ဆရာဝန် နှစ်ယောက်က ပြောတဲ့ သဘောလား"

"ဟုတ်ပါတယ်၊ သူတို့ဆိုလိုတာက ဒီသဘောပါပဲ၊ ဒါပေမဲ့ သူတို့ အထောက်အထား မရှိဘူးဆိုရင် ဒါဟာ ပြဿနာကို သက်သက် ဖော်ထုတ်နေတာပဲ"

"ဒေါက်တာ ခင်ဖျား၊ လူတယောက်ရဲ့ ဦးနှောက်ဟာ အချိန် ခဏကလေးလောက်ပဲ ဖြစ်ဖြစ် အောက်ဆီဂျင် မရှိဘဲ ဖြစ်သွားခဲ့ရင်

ဘာဖြစ်နိုင်ပါသလဲ”

ဖရန်ကလင် ဆင်သော ထောင်ကွက်ကို လော်ရာ ရိပ်မိသဖြင့် ယင်း ထောင်ချောက်အတွင်းသို့ ခရစ် မကျအောင် တားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ လော်ရာ ချက်ချင်းပင် ထပြီး ကန့်ကွက်လိုက် သည်။

“ကန့်ကွက်ပါတယ်၊ ဒီမေးခွန်းဟာ အထောက်အထားလဲ မရှိပါဘူး၊ ဆက်စပ်မှုလဲ မရှိပါဘူး၊ ကလေးတယောက်ဟာ အောက်ဆီဂျင် လျော့နည်းသွားတဲ့အတွက်၊ အသားပြာတဲ့ အတွက် ပျက်စီး ဆုံးရှုံးရတယ်လို့ ဘယ်ဆရာဝန် တယောက်ကမှ တွေ့ရှိမထားပါဘူး”

“ကျွန်တော်မေးနေတဲ့ အချက်ကလဲ ဒီအချက်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်၊ အကျိုးဆောင် အခုလို ကူညီတဲ့ အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်” ထို့နောက် တရားသူကြီးဘက်သို့ လှည့်ပြီး “တရားသူကြီးမင်း ခင်ဗျား၊ ကျွန်တော် တင်ပြလိုတဲ့အချက်ကတော့ အလင်း ကုထုံးနည်းဟာ အသားပြာတဲ့ လက္ခဏာတွေကို ဖုံးကွယ်နိုင်ပါတယ်၊ အဲဒီအတွက် ကလေးဦးနှောက် ပျက်ယွင်းရတဲ့ အကြောင်းရင်းကို ဆရာဝန်တွေ ရှာမတွေ့ဘဲ ဖြစ်စေနိုင်ပါတယ်၊ အသားပြာတဲ့ လက္ခဏာတွေကို အပြာရောင် မီးချောင်းရောင်က ဖုံးကွယ်ပစ်လိုက်ပါတယ်”

“ဒါဟာ တမင်တကာ ဖော်စပ်ထားတဲ့ အယူအဆပဲ၊ ဖြစ်နိုင်တယ်ဆိုတဲ့ သဘောတရားပေါ်မှာ အခြေခံပြီး တကယ် ဖြစ်တာ မရှိဘဲနဲ့ ဝမရှိဘဲနဲ့ ဝိလုပ်ထားတာပဲ”

ခရစ် ပေါက်ကွဲသည်။

ဖရန်ကလင် သူ့ဘက်သို့ ဆတ်ခနဲ လှည့်လိုက်ပြီး

“မဟုတ်ဘူးလို့ ဒေါက်တာ ပြောတာလား”

“တစုံတခုဟာ တကယ် မဖြစ်ဘဲနဲ့ သိပ္ပံနည်းကျ ဟုတ်ပါတယ်လို့ မပြောနိုင်ပါဘူး”

ဟယ်ရီ ဖရန်ကလင်သည် အချိန်ကျရောက်ပြီဟု ယူဆသဖြင့် အရှိန်ကို မြှင့်တင်လိုက်သည်။

“ဒေါက်တာ ခင်ဗျာ၊ ဆရာဝန် နှစ်ယောက် ပြောသွားတဲ့ ဖြစ်နိုင်တဲ့ ဘေးအန္တရာယ်တွေထဲမှာ နောက်ဆုံး ဖော်ပြထားတာကတော့ အမျိုးအမည် မသိဘဲ၊ ဒေါက်တာရဲ့လက်ထဲမှာ ရှိတဲ့ မိတ္တူကို ကြည့်ပြီး အမျိုးအမည် မသိဆိုတဲ့ စကားလုံးနောက်မှာ ဘာအမှတ်လက္ခဏာများ ပြထားပါ သလဲ”

ခရစ် ငုံ့ကြည့်လိုက်ပြီး

"အာမေဒိုတ် အမှတ်လက္ခဏာ ပြထားပါတယ်"

"တခြား ဖြစ်နိုင်တဲ့ အန္တရာယ်တွေ နောက်မှာ အာမေဒိုတ် လက္ခဏာ ပြထားပါသလား"

"မပြပါဘူး"

"အဲဒါကို ဒေါက်တာ့အနေနဲ့ ဘယ်လို သဘောရပါသလဲ"

"နောက်ဆုံးအချက်ဟာ ပိုပြီး အရေးကြီးတယ်လို့ ဒေါက်တာ ရန်တလာနဲ့ အဲလဗတ်တို့က ယူဆကြပါတယ်"

"အထက်က ဖော်ပြထားတဲ့ ဘေးအန္တရာယ်တွေထက် ပိုပြီး အရေးကြီးတယ် ဆိုတဲ့ သဘောလား"

"အဲဒီလိုပဲ ကျွန်တော် ထင်ပါတယ်"

ဖရန်ကလင် ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး အဖြေကို မျဉ်းသားလိုက်သည်။ ဖရန်ကလင် ဆက်ပြီး မမေးရမီတွင် ခရစ်က

"အကျိုးဆောင်ကြီး သိချင်တယ်ဆိုရင် ဒီဆောင်းပါးမှာ ပိုပြီး အရေးကြီးတဲ့ အချက်တချက် ဖော်ပြထားတာ ရှိပါတယ်"

ဖရန်ကလင် ခေတ္တမျှ တုံ့ဆိုင်းနေပြီးနောက်

"ဟုတ်ကဲ့ ဒေါက်တာ၊ အဲဒါက ဘာများပါလိမ့်"

ခရစ်သည် ဆောင်းပါး မိတ္တူကို ဂျူရီလူကြီးများဘက်သို့ မြှောက်ပြလိုက်ပြီး စာပိုဒ် တပိုဒ် ဖတ်ပြသည်။

"အလင်းကုထုံးနည်းကို မှန်မှန်ကန်ကန် သုံးစွဲခဲ့ရင် အန္တရာယ်ကင်းရှင်းပြီး အကျိုး သက်ရောက်မှု ရှိကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ ယုံကြည်ပါတယ်၊ အလင်းရောင်ဖြင့် ကုသခဲ့တဲ့ လူနာ ငါးထောင်ကျော်ကို တနှစ်ကနေ တဆယ့်နှစ်နှစ်အတွင်း စစ်ဆေး ကြည့်ခဲ့ရာမှာ ဆိုးဆိုးရွားရွား ဘေးအန္တရာယ် ကျရောက်ကြောင်း ဖော်ပြထားချက် တစုံတယောက်မျှ မရှိပါ"

ဤကုထုံးနည်းကို ရစရာ မရှိအောင် ဖရန်ကလင် တိုက်ခိုက်နေစဉ်အတွင်း ဤအချက်ကို ကြားသိ လိုက်ရသောအခါ ဂျူရီလူကြီးများ အားလုံး ထိတ်လန့်သွားကြဟန် ရှိသည်။ သို့သော် ဖရန်ကလင် တစုံတရာ အနှောင့်အယှက်

ဖြစ်ဟန် မရှိပါ။

"ခွင့်ပြုပါ ဒေါက်တာ၊ ဆောင်းပါးရဲ့ အောက်ဆုံးအပိုဒ်ကို မှတ်တမ်းဝင်သွားအောင် ကျွန်တော် ဖတ်ပြပါရစေ၊ ဗီလီရူဗင် မြင့်မားခြင်းနဲ့ သွေးဖလှယ်ခြင်းတို့မှာ ရှိပြီး သိနေရတဲ့ အန္တရာယ်တွေ ဟာ အထက် ဖော်ပြခဲ့တဲ့ ဖြစ်နိုင်တဲ့ သဘောတရားရှိတဲ့ အန္တရာယ်တွေထက် အများကြီး သာလွန်ပေမယ့် တာဝန် ရှိတဲ့ ဆရာဝန် တယောက်ဟာ ကုထုံးနည်း အသစ်မှာရှိတဲ့ ဖြစ်နိုင်တဲ့ အန္တရာယ်တွေကို အထူး သတိပြုရပါမယ်၊ အထူးသဖြင့် ကလေးသူငယ်ကလေးတွေကို ကုသတဲ့ နေရာမှာ ပိုပြီး သတိထားရပါမယ်၊ ဒေါက်တာ ခင်ဗျား၊ အထက်ပါ စာပိုဒ်ကို ကျွန်တော့်အနေနဲ့ လူပြိန်းတယောက်အဖြစ်နဲ့ပဲ ပြန်ပြောပါ့မယ်၊ မှားရင် ပြင်ပေးပါ"

ဂျူရီလူကြီးများ ဘက်သို့ ဖရန်ကလင် လှည့်လိုက်ပြီး

"ကျွန်တော် နားလည်ထားတဲ့အတိုင်း ပြောရရင် လေးစားအပ်တဲ့ ဆရာဝန်ကြီး နှစ်ယောက်က ပထမ ဘာပြောသလဲ၊ ဗီလီရူဗင် မြင့်မားခြင်းနဲ့ သွေးဖလှယ်ခြင်းတို့မှာ အတည်ပြုပြီး သိရှိပြီး ဘေးအန္တရာယ်တွေ ရှိတယ်တဲ့"

"အဲဒီသိရှိပြီး ဘေးအန္တရာယ်တွေဟာ အလင်းကုထုံးနည်းရဲ့ မသိရှိသေးတဲ့ ဘေးအန္တရာယ် တွေထက် ပိုပြီး သာလွန်တယ်တဲ့"

ခရစ် ကြားဖြတ်ပြီး ပြောလိုက်သည်။

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဒေါက်တာ၊ အဲဒီအချက်ဟာ ကျွန်တော် ဆက်ပြီး ပြောမယ့် အချက်ပါပဲ၊ မှန်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ သိရသလောက်မှာ သွေးဖလှယ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်တဲ့ သိရှိပြီး ဖြစ်တဲ့ ဘေးအန္တရာယ်တွေဟာ အလင်း ကုထုံးနည်းကြောင့် ဖြစ်တဲ့ မသိရှိရသေးတဲ့ ဘေးအန္တရာယ် တွေထက် ပိုပြီး သာလွန်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဒီဆရာဝန်ကြီး နှစ်ယောက်က ဆက်ပြီး ပြောထားတာက တာဝန်ရှိတဲ့ ဆရာဝန် တယောက်ဟာ ဒီကုထုံးနည်းကြောင့် ဖြစ်ပေါ်နိုင်တဲ့ ဘေးအန္တရာယ်တွေကို မကြည့်မြင်ဘဲ ကလေးတယောက်ကို အထူးသဖြင့် မွေးကင်းစ တယောက်ကို ဒီနည်းနဲ့ မကုသသင့်ဘူးတဲ့၊ မှန်ပါသလား ဒေါက်တာ"

"အဲဒီ ဆရာဝန်တွေကိုယ်တိုင် ဝန်ခံထားတာကတော့ အလင်း ကုထုံးနည်းနဲ့ ကုသခဲ့တဲ့ လူနာ ငါးထောင်ကျော်မှာ တယောက်မှ ဘေးအန္တရာယ် မရှိခဲ့ဘူးတဲ့၊ တချို့ကိုဆိုရင် စောင့်ကြည့် နေခဲ့တာ တဆယ့်နှစ်နှစ်တောင် ရှိပြီတဲ့"

ခရစ်က တုံ့ပြန် တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။ သို့သော် ဖရန်ကလင် အနှောင့်အယှက် မဖြစ်ဘဲ

"ကုသမှု တခုအတွက် နောက်ဆက်တွဲ သက်ရောက်မှုဟာ အချို့ဆိုရင် အနှစ် နှစ်ဆယ်လောက် ကြာမှ ဖြစ်တတ်တယ်ဆိုတာ ဒေါက်တာ ကြားဖူးပါသလား၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင် အမျိုးသမီး တယောက်ဟာ သူ သုံးစွဲခဲ့တဲ့ဆေးအတွက် သူ့သမီး ကင်ဆာဖြစ်တာကို နောက် တဆယ့်ငါးနှစ် ကြာမှ တွေ့ရတဲ့အကြောင်း တလောကပဲ ရေးထားတာ ဒေါက်တာ မဖတ်လိုက်ရဘူးလား"

"အဲဒါမျိုးတွေ ဖော်ပြထားတာ ရှိပါတယ်၊ အဲဒီအချက်တွေ မှန် မမှန် အခု စူးစမ်း လေ့လာ နေကြပါတယ်"

"ဒီလိုဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ စာရင်း ချုပ်ကြရအောင် ဒေါက်တာ၊ ဒေါက်တာဟာ ဆင်ပဆန် ဘေဘီကို ပထမအကြိမ် စစ်ဆေးပြီးနောက် သိရှိပြီး ဘေးအန္တရာယ်တွေရော မသိရှိသေးတဲ့ ဘေးအန္တရာယ်တွေရော ရှိနေပေမယ့် အလင်း ကုထုံးနည်းနဲ့ ကုဖို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့တယ်၊ ဟုတ်ပါသလား"

"အကျိုးဆောင်ကြီးက အမြင်မှားကို မေးနေတာပဲ"

"အဲဒါ ကျွန်တော်တို့ တာဝန် ရှိပါစေ၊ မေးခွန်းကိုသာ ဖြေပါ"

"ဟုတ်ကဲ့၊ အဲဒီ ကုထုံးနည်းနဲ့ ကျွန်တော် ကုခဲ့ပါတယ်"

"အဲဒီကလေးကို ဆယ်မိနစ်ပဲ ကြည့်ပြီးမှပေါ့"

"ဟုတ်ပါတယ်"

"ဒီကုသနည်းကြောင့် ဖြစ်နိုင်တဲ့ ဘေးအန္တရာယ်တွေကို ကလေးရဲ့အဘိုး၊ ကလေးရဲ့ အဖေနဲ့ ကလေးရဲ့အမေတို့ကို ရှင်းမပြဘဲ ကုသခဲ့တာပေါ့"

"ရှင်းပြစရာ မလိုပါဘူး"

"ဒေါက်တာရဲ့သဘောအရပေါ့"

"ကျွန်တော်ရဲ့သဘောအရပါ"

"တချို့ ဆေးရုံတွေမှာ အလင်း ကုထုံးနည်းကို မကုသခင်မှာ ကြိုတင် သဘောတူညီချက်ကို ရယူတာဟာ ပုံမှန် လုပ်ထုံးလုပ်နည်း တရပ် ဖြစ်တယ်ဆိုတာ ဒေါက်တာ သိပါသလား"

"ဟုတ်ကဲ့၊ အဲဒီလိုမျိုး ဆေးရုံတချို့ ရှိပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အများစု မဟုတ်ပါဘူး"

"ဒါပေမဲ့ ဒေါက်တာ့အနေနဲ့ လိုအပ်တယ်လို့ မထင်ဘူးလား"

"ကလေးတယောက် နေမကောင်း ဖြစ်နေရင် အရေးကြီးတာက သူ့ကို အမြန်ဆုံး စပြီး ကုသနိုင်ဖို့ ပါပဲ၊ ကလေးကို အလင်းရောင် ပေးထားပြီးတဲ့နောက်ပိုင်းမှာ မစ္စတာ ရေးနိုးကို ကျွန်တော် ရှင်းပြပါတယ်"

"ရှင်းပြတယ် ဟုတ်လား၊ အခု ကျွန်တော်တို့ ပြောသွားတဲ့ ဘေးအန္တရာယ်တွေ ဖြစ်နိုင်တဲ့ အကြောင်း သူ့ကို ရှင်းပြသလား"

"ဖြစ်နိုင်တဲ့ အန္တရာယ်တွေ အားလုံးဟာ ထင်မြင်ချက်တွေသာ ဖြစ်တဲ့အတွက် ရှင်းပြလို့ ဘာမှ အကျိုး မရှိနိုင်ပါဘူး၊ ပြီးတော့ အချိန် သိပ်ကုန်မယ်"

"အချိန် သိပ်ကုန်မယ် ဟုတ်လား၊ အဲဒီ ကုန်မယ့်အချိန်ဟာ ကလေးရဲ့ ဘဝ တသက်လုံးနဲ့ နှိုင်းယှဉ်နိုင်သလား"

"ကျွန်တော် အချိန် သိပ်ကုန်မယ်လို့ ပြောတာ အဲဒီတုန်းက အခြေအနေအရ ပြောတာပါ၊ အဲဒီ အချိန်တုန်းက အရေးကြီးနေတာက ကလေးရဲ့ အခြေအနေမှန်ကို ဖော်ထုတ်နိုင်ဖို့ပဲ"

သူ့အနေနှင့် အနိုင်ရတော့မည့်ဆဲဆဲ ရှိနေပြီကို သိသဖြင့် ဖရန်ကလင်က

"ဒေါက်တာ ခင်ဗျား၊ ဒီမေးခွန်းကို အလျင်ကလဲ တခါ ဒေါက်တာကို မေးခဲ့ပြီးပါပြီ၊ ဒါပေမဲ့ အခုနောက်ပိုင်းအချိန်မှာ ဒေါက်တာ စိတ်များ ပြောင်းသွားမလား ဆိုပြီး ထပ်မေးရတာပါ၊ ကနေ့ အချိန်မှာ ကလေးတယောက်ဟာ ဟိုတုန်းက ဆင်ပဆန် ဘေဘီအတိုင်း အရိပ်လက္ခဏာတွေ ပြနေလို့ ရှိရင် ဒီကုသနည်းအတိုင်းပဲ ကုသမလား"

"ဟုတ်ကဲ့၊ ဒီအတိုင်းပဲ ကုပါမယ်"

ခရစ် အနည်းငယ် တုံ့ဆိုင်းနေပြီးနောက် ဖြေလိုက်သည်။

"ဘေးအန္တရာယ်တွေ ရှိနေတဲ့ တိုင်အောင်ပဲပေါ့"

ခရစ် ထိုင်ရာမှ ထလိုက်ပြီး

"ဒီမှာအစစ်ခံသွားတဲ့ ဘယ်သုတေသီ ဘယ်ဆရာဝန်ကမှ အဲဒီကလေး ဦးနှောက် ပျက်ယွင်းရတာ နဲ့ အလင်း ကုထုံးနည်းနဲ့ ဆက်စပ်နေတယ်လို့ အစစ် မခံနိုင်ပါဘူး"

ဖရန်ကလင် မငြင်းပါ။ သူသည် ပြန်လှန်မေးခွန်း ထုတ်၍ ပြီးဆုံးသည့်အနေမျိုးဖြင့် သူ့စားပွဲဆီသို့ လျှောက်သွားသည်။ သို့ရာတွင် လမ်းတဝက်လောက် အရောက်တွင် ခရစ်ဘက်သို့ ဆတ်ခနဲ လှည့်လိုက်ပြီး

"ပင်နီအယ် ဂလင်းဆိုတာ ဘယ်နေရာမှာ ရှိပါသလဲ"

"ဦးနှောက်မှာ ရှိပါတယ်"

"အလင်း ကုထုံးနည်းဟာ ဦးနှောက်ထဲမှာ ရှိတယ်လို့ ဒေါက်တာ ပြောသွားတဲ့ ပင်နီအယ် ဂလင်းရဲ့ဖွံ့ဖြိုးမှုကို ထိခိုက်စေတယ်လို့ ဒေါက်တာ ရန်တလာနဲ့ ဒေါက်တာ အဲလဗတ်တို့က သတိပေးမထားဘူးလား"

"ပင်နီအယ် ဂလင်းကို ထိခိုက်တယ်ဆိုတာက ခာတ်ခွဲခန်းထဲက တိရစ္ဆာန်တွေကိုပဲ၊ လူတွေကို မဟုတ်ပါဘူး၊ အကျိုးဆောင်ကြီးဟာ ကောက်ချက်အမှားကို ကောက်နေတာပဲ"

ခရစ် ဒေါသဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

"ကောက်ချက် ချရမယ့် အလုပ်က ဂျူရီလူကြီးတွေရဲ့အလုပ်ပါ ဒေါက်တာ၊ ခာတ်ခွဲခန်းမှာ စမ်းသပ်တဲ့အခါမှာ ပင်နီအယ် ဂလင်းကို ထိခိုက်နိုင်ကြောင်း သူတို့က သတိ ပေးသလား မပေးဘူးလား၊ ဒေါက်တာ"

"ဟုတ်ကဲ့၊ သူတို့ သတိ ပေးပါတယ်"

"အလင်း ကုထုံးနည်းကို မသုံးခင်မှာ ဒီအကြောင်း မစ္စတာ ရေးနိုးကို သတိပေးဖို့ အရေးကြီးတယ် ဆိုတာ ဒေါက်တာ မတွေးမိဘူးလား"

နောက်ထပ် သူ ဘာတွေ မေးမြန်းမည်ကို ခရစ်ရော၊ သူ၏ အကျိုးဆောင်ရော ခန့်မှန်းနိုင်ခြင်း မရှိကြသဖြင့် ဤအချိန်တွင် တရား စစ်ဆေးခြင်းကို ခေတ္တ ရပ်နားဖို့ တောင်းခံလိုက်ခြင်းသည် အကောင်းဆုံး ဖြစ်မည်ဟု ဖရန်ကလင် မှတ်ယူလိုက်သည်။

※※※

ခရစ်သည် ခေါင်းထဲတွင် လော်ရာ၏ ဆုံးမပဲ့ပြင်မှုများ အပြည့်အသိပ်ဖြင့် သက်သေအဖြစ် ပြန်လည် နေရာယူရသည်။

ဟယ်ရီ ဖရန်ကလင်သည် စာရွက်စာတမ်း အသစ်များ၊ သက်သေခံ အသစ်များကို လက်ထဲတွင် ကိုင်လျက် သက်သေဝက်ခြံ အနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာသည်။

"ဒေါက်တာ ခင်ဗျား၊ ဆရာဝန်တယောက်ဟာ သုတေသန အလုပ်ကိုရော ဆေးကုသတဲ့ အလုပ်ကိုရော အလုပ် နှစ်ခုစလုံးကို တပြိုင်နက်တည်း လုပ်နိုင်တယ်လို့ ပြောပါမည်လား"

"ပြောပါတယ်"

"အဲဒါကြောင့် ဒေါက်တာ ဆိုဗိုက ဆင်ပဆန် ဘေဘီကလေးကို ကုသဖို့ ဒေါက်တာ့ကို သုတေသန ဓာတ်ခွဲခန်းထဲကနေ ခေါ်လိုက်ရတဲ့အတွက် တောင်းပန်ရတာပေါ့ ဟုတ်လား"

"အကျိုးဆောင်ကြီးဟာ ဖြစ်ပျက်ခဲ့တဲ့ အခြေအနေကို အဓိပ္ပာယ် တလွဲ ကောက်နေတာပဲ"

သူ၏ စွပ်စွဲချက်ကို ဖရန်ကလင် မသိကျိုးကျွန် ပြုလုပ်လိုက်သည်။ ခရစ် ဒေါသ ဖြစ်လာသည်ကို သူ သဘောကျနေသည်။

"အဲဒါကို ဒေါက်တာ ရှင်းပြနိုင်မလား"

လော်ရာအနေဖြင့် ဤတောင်းဆိုချက်ကို ခရစ် မလိုက်လျောစေလိုပါ။ ပြဿနာ ရှုပ်ထွေး လာစေဖို့သာ ရှိပါသည်။ သို့သော် ခရစ်က ဖရန်ကလင်၏ ကမ်းလှမ်းမှုကို လက်ခံလိုက်သည်။

"မက်ထရိုပိုလီတန် ဆေးရုံကြီးလို သင်ကြားမှုနဲ့ တွဲဖက်ထားတဲ့ ဆေးရုံမျိုးမှာ အလုပ်ဝင်တဲ့ ဆရာဝန် တယောက်ဟာ သုတေသန လုပ်ငန်းကို ပစ္စည်းကိရိယာ ပြည့်ပြည့်စုံစုံနဲ့ လုပ်ချင်တဲ့ အတွက်ပဲ၊ ဒီလိုမျိုး မဟုတ်ရင် သူ ဘာမှ လုပ်စရာ အကြောင်း မရှိဘူး"

"အဲဒီလိုမျိုး ဆရာဝန် တယောက်အတွက် သုတေသန လုပ်ငန်းဟာ လူနာ ကုသမှုထက် ပိုပြီး အရေးကြီးတယ်လို့ ဒေါက်တာ ဆိုလိုတာလား"

"ကျွန်တော်ပြောတာ အဲဒီ အဓိပ္ပာယ် မဟုတ်ဘူး"

"ဆင်ပဆန် ဘေဘီကို ကုသရတဲ့အချိန်မှာ ဒေါက်တာဟာ ဘယ်လူနာကိုမှ ကုသချင်စိတ် မရှိဘူး မဟုတ်လား"

"အဲဒါ မဟုတ်ဘူး"

"ကလေးဆောင်ကို ရောက်သွားတဲ့အချိန်မှာ ဒေါက်တာ ဘယ်သူ့ကို အလျင် တွေ့ပါသလဲ၊ လူနာကိုလား၊ မစ္စတာ ရေးနိုးကိုလား"

"မစ္စတာ ရေးနိုးပါ၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"တရားရုံးမှာ ရှေ့နေတွေကသာ မေးခွန်း ထုတ်ပါတယ် ဒေါက်တာ၊ ဒေါက်တာ ဆိုဗိုက ဒေါက်တာ သုတေသန လုပ်နေတာကို နှောင့်ယှက်မိတဲ့အတွက် တောင်းတောင်းပန်ပန်နဲ့ ခေါ်တဲ့ အချိန်မှာ ဒေါက်တာ ပထမဆုံး တွေ့ရတာ မစ္စတာ ရေးနိုးပဲပေါ့၊ သူဟာ ဒေါက်တာ မလိုမုန်းတီးနေတဲ့ အထက်လွှာက လူတယောက်ပဲပေါ့"

"ကျွန်တော့်မှာ မလိုမုန်းတီးတဲ့ စိတ်ထား ရှိတယ်လို့ ဘယ်တုန်းကမှ မပြောခဲ့ပါဘူး"

"ပြင်းထန်တဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်စိတ် ရှိတယ်လို့ ပြောရင်ကော"

"ဆရာဝန်ကောင်း တယောက်ဟာ သူ့မှာ ဆန့်ကျင်ဘက် စိတ်ထား ထားဖို့ အချိန် မရှိပါဘူး၊ သူဟာ အဲဒီ အခြေအနေကို တိုက်ခိုက်တာပဲ ရှိပါတယ်"

"နိုင်ငံရေးသမားတယောက်အနေနဲ့ပေါ့"

"ကျွန်တော် နိုင်ငံရေးသမား မဟုတ်ပါဘူး"

"ဆေးဘက်ဆိုင်ရာ ညီလာခံတွေမှာ နိုင်ငံရေးအရ လုပ်ဆောင်ကြဖို့ အခြား ဆရာဝန်တွေကို ဒေါက်တာ မတိုက်တွန်းဘူးလား"

"ဆရာဝန် တယောက်ဟာ မကောင်းတဲ့ အခြေအနေနဲ့ မလိုလားအပ်တဲ့ အခြေအနေတွေကို တွေ့မြင်နေရရင် သူ့တာဝန်က တွေ့တာ မြင်တာကို ပြောဖို့ပဲ၊ အဲဒါကို ခင်ဗျားအနေနဲ့ ဘာတံဆိပ်ကြီးပဲ တပ်တပ် ကျုပ် ဂရုစိုက်ဘူး"

လော်ရာနှင့် မိုက် ဆိုဗိုတို့ အတော်ကြီးပင် စိတ်ပျက်သွားကြဟန် ရှိသည်။ ထိုအခါ ခရစ်က ၎င်းတို့ဘက်သို့ လှည့်ပြီး အော်လိုက်သည်။

"ဘာဖြစ်ကြတာလဲ၊ ကျုပ်က အမှန်ကို ထွက်ဆိုပါမယ်လို့ ကျမ်းကျိန်ထားတဲ့

သက်သေ တယောက်ဗျ၊ အခု ကျုပ်ပြောနေတာတွေကဟာ အမှန်တွေပဲ"

ဟယ်ရီ ဖရန်ကလင် ဌ္ဌေနကြီးနှင့် ဖြစ်သည်။ ပြုံးပင် မပြုံးချေ။ သူ ထွင်ထားသော အကွက်က ထင်ထားသည်ထက်ပင် ပိုပြီး ဝင်လာနေပြီ ဖြစ်သည်။ သူ့အနေနှင့် နောက်ဆုံး တိုက်ပွဲကို ဆင်နွှဲရန်ပင် ဖြစ်သည်။

"နိုင်ငံရေးသမား တယောက်လားဆိုတဲ့ မေးခွန်းအတွက် ဒေါက်တာရဲ့အဖြေဟာ ဟုတ်ပါတယ်လို့ ကျွန်တော် မှတ်ယူရမလား"

"အဲဒီမေးခွန်းကို ကျွန်တော် မဖြေဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကျွန်တော်ပြောတဲ့ စကားလုံး တွေကို ရှေ့နေကြီးက ကိုယ်လိုသလို ဆွဲယူမှာကြောင့်ပဲ၊ အကျိုးဆောင်ကြီး ဆင်နေတဲ့ အကွက်က ကျွန်တော်ဟာ ဆင်ပဆန် ဘောဘီကို အာဃာတနဲ့ ကုတယ် ဆိုတာပဲ၊ အဲဒါ မဟုတ်ဘူး"

"ဒေါက်တာဟာ လူနာတိုင်းကို အခုလိုပဲ ဘက်မလိုက်ဘဲ သမာသမတ်ကျကျ ကုသပါသလား"

"ဒီမေးခွန်းက စော်ကားတဲ့ မေးခွန်းပဲ၊ စော်ကားရုံတင် မကဘူး အင်မတန် မိုက်မဲတဲ့ မေးခွန်းပဲ"

ဟယ်ရီ ဖရန်ကလင် ရုတ်ခြည်းဆိုသလို လမ်းကြောင်း ပြောင်းလိုက်ပြန်သည်။ ခရစ် ဒေါသ ထွက်နေသလောက် သူက တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် ညင်သင်သာသာဖြင့် မေးသည်။

"ဒေါက်တာ ခင်ဗျား၊ သွေးဖလှယ်တဲ့အကြောင်း ဒီမှာ ပြောဆိုသွားကြတာကို ကျွန်တော်တို့ ကြားရပါတယ်၊ သွေးဖလှယ်တဲ့ အလုပ်ကို ပုံမှန်ဆိုရင် အချိန် ဘယ်လောက် ကြာမလဲ"

"စနစ်တကျ လုပ်ပြီး ဘာပြဿနာမှ မရှိဘူးဆိုရင် တနာရီပေါ့၊ ဒါ့ထက်ပိုပြီး ကြာရင်လဲ နည်းနည်းပေါ့"

"တနာရီ" ဖရန်ကလင် ခေတ္တမျှ စဉ်းစားနေဟန် ရှိပြီး "ဗီလီရူဗင် စစ်ဆေးတာကို နှစ်နာရီ တကြိမ် လုပ်ရတယ်လို့ စောစောပိုင်းက ဒေါက်တာ ထွက်ဆိုသွားပါတယ်၊ အဲဒါ ဟုတ်ပါသလား"

"အချိန်တိုတိုအတွင်းမှာ သိသိသာသာ ပြောင်းလဲတာကို မတွေ့နိုင်ဘူး"

"အဲဒီတော့ ဆင်ပဆန် ဘောဘီကို ပထမအကြိမ် ဗီလီရူဗင် စစ်ဆေးတာနဲ့ ဒုတိယအကြိမ် စစ်ဆေးတာ ကြားမှာ အချိန် နှစ်နာရီ ကုန်သွားမှာပေါ့"

"ဟုတ်ပါတယ်"

"အဲဒီ ကြားကာလ နှစ်နာရီမှာ ဒေါက်တာ ဘာတွေ လုပ်ပါသလဲ"

"မစ္စတာ ရေးနိုးနဲ့ စကားပြောပါတယ်၊ နောက်တကြိမ် ဗီလီရှုဗင် စစ်ဆေးတာကို စောင့်ရမယ်လို့ သူ့ကို ကျွန်တော် ပြောပါတယ်"

"ဒါပဲလား ဒေါက်တာ"

"ဟုတ်ကဲ့၊ ဒါပါပဲ ဪ... နေဦး၊ အဲဒီနေ့က ကျွန်တော် ဟောပြောပွဲ ရှိတဲ့နေ့ပဲ"

"အဲဒီ ဟောပြောပွဲကို ဒေါက်တာ ဟောပါသလား"

"ဟုတ်ကဲ့၊ ဟောပါတယ်"

"သူ့မြေးကလေး အသည်းအသန် ဖြစ်နေတဲ့အချိန်မှာ ဒေါက်တာ အပြင်ကို သွားတာကို မစ္စတာ ရေးနိုးက ကန့်ကွက်ပါသလား"

"သူ့မြေးက အသည်းအသန် မဖြစ်ပါဘူး"

"ဒါပေမဲ့ မစ္စတာ ရေးနိုးက ဒေါက်တာ့ကို မသွားဖို့တော့ ပြောတယ် မဟုတ်လား"

"ပြောပါတယ်"

"ဒါပေမဲ့ ဒေါက်တာ သွားတာပဲလား"

"ကျွန်တော့်မှာ ဟောပြောပွဲ ချိန်းထားတယ်၊ နောက်ပြီးတော့ ဒုတိယအကြိမ် ဗီလီရှုဗင် မရမချင်း ကလေးကို ကျွန်တော် ဘာမှ လုပ်ပေးစရာ မရှိဘူး"

"ဘာမှ လုပ်ပေးစရာ မရှိဘူး၊ ဟုတ်လား၊ အဲဒါ တကယ် ပြောတာပဲလား ဒေါက်တာ"

"ဟုတ်တယ်၊ တကယ် ပြောတာပဲ"

"သွေးဖလှယ်ပေးလို့ မရဘူးလား"

"အခြေအနေက သွေးဖလှယ်ပေးဖို့ မလိုပါဘူး"

"အခြေအနေက မလိုဘူး၊ ဟုတ်လား၊ ဒေါက်တာ့မှာ အချိန်

မရှိတော့တာကော မဟုတ်ဘူးလား၊ အချိန် တနာရီလောက် အကုန်ခံပြီး သွေးဖလှယ် ပေးရရင် ဒေါက်တာ အင်မတန် တန်ဖိုး ထားနေတဲ့ ဟောပြောပွဲကြီး လွတ်သွားမယ် မဟုတ်လား"

"အဲဒါ မဟုတ်ဘူး၊ တကယ်လို့ ကလေးကို သွေးဖလှယ်ပေးဖို့ လိုအပ်လို့ ရှိရင် ကျွန်တော်တို့ ဌာနမှာ သွေးဖလှယ် ပေးနိုင်တဲ့လူ ဒါဇင်ဝက်လောက် ရှိတယ်"

ဖရန်ကလင် ခေတ္တမျှ တုံ့ဆိုင်းပြီးနောက်

"ဒေါက်တာ ခင်ဗျား၊ ဒေါက်တာဟာ နိုင်ငံရေး မလုပ်ပါဘူးလို့ စောစောက ပြောခဲ့တဲ့ စကားကို ပြင်များ ပြင်ချင်ပါသလား"

"မပြင်ချင်ပါဘူး"

"အဲဒီနေ့က ဒေါက်တာ ဘယ်မှာ ဟောပါသလဲ"

"ကျွန်တော် မမှတ်မိဘူး"

"အစိုးရကျောင်း အမှတ် ၁၄၆ မှာ မဟုတ်ဘူးလား"

"ဪ အင်း၊ ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီမှာ ဟောရတာပဲ"

"အဲဒီကျောင်းက ဘယ်အရပ်မှာ ရှိပါသလဲ"

"ဘယ်အရပ်မှာလဲ ဟုတ်လား၊ ရစ်ဇီ စကွဲယားမှာဆိုတာ လူတိုင်း သိတယ်"

"ဟုတ်ကဲ့၊ လူတိုင်း သိပါတယ်၊ ဒေါက်တာဟောတာ ဘယ်နေ့ကလဲ"

"ဘုရားသခင်၊ ကျွန်တော် ဘယ်သိမလဲ၊ ဆင်ပဆန် ဘေဘီ ဆေးရုံ ရောက်တဲ့နေ့ကပေါ့"

"အဲဒီနေ့ဟာ ရစ်ဇီစကွဲယား အဓိကရုဏ်း ဖြစ်တဲ့နေ့လဲ ဟုတ်တယ်"

"ဟုတ်မယ် ထင်တယ်"

"ဒေါက်တာ ဂရန့် ခင်ဗျား၊ ဒေါက်တာရဲ့ ဟောပြောပွဲကို လာ နားထောင်တဲ့ မိန်းမတချို့ဟာ အဲဒီ အဓိကရုဏ်းမှာ ပါဝင်နေတယ်ဆိုတာ ဒေါက်တာ သိပါသလား"

"ကျွန်တော် မသိပါဘူး"

"ဟောဒီ သတင်းစာတွေထဲမှာ ပါပါတယ်၊ ဒေါက်တာ ဖတ်ကြည့်မလား"

ဖရန်ကလင်က သတင်းစာများကို ငေ့ယမ်းပြရင်း မေးသည်။

"မကြည့်ပါဘူး၊ အမှုနဲ့ ဘာမှ မသက်ဆိုင်ပါဘူး"

"ဒေါက်တာဟာ နိုင်ငံရေး မလုပ်ပါဘူးဆိုတဲ့ စကားကို ပြန်ရုပ်သိမ်းရမှာပဲ၊ ဒါမှမဟုတ် ဒေါက်တာဟာ ကလေးကို သွေးဖလှယ်ပေးဖို့ လိုအပ်နေတဲ့အချိန်မှာ အပြင်ကို ထွက်သွားခဲ့တာ ကို အမှားလို့ ဝန်ခံရမှာပဲ၊ နောက်ဆုံးမှာ ဒေါက်တာဟာ ရစ်ဇီ စကွဲယား သွားပြီး အဓိကရုဏ်း ဖြစ်အောင် လှုံ့ဆော်ပေးနေမယ့်အစား ကလေးကလေးရဲ့ အနားမှာနေရင် ကောင်းမှာပဲလို့ ဝန်ခံရမှာပဲ"

ထို့နောက် ခရစ်၏အပါးမှ ဖရန်ကလင် လှည့်ထွက်သွားသည်။ ခရစ်၏ တုံ့ပြန်ချက်ကို သူ နားထောင်ရန် မလိုတော့ပါ။

ခရစ်၏ သက်သေခံမှုကို ဤအတိုင်း ပြီးဆုံးစေရန် မသင့်ဟု လော်ရာ ယူဆလိုက်သည်။ ဖရန်ကလင်ကို ချေပရန်အတွက် မိမိအနေနှင့် မေးခွန်းများ မေးရပေလိမ့်မည်။

လော်ရာ ရှေ့သို့ ထွက်လာပြီး

"ဒေါက်တာ ဂရန့်ရှင့်၊ ဂျွန် ရေးနိုး ဆင်ပဆန် ကလေးကလေးကို ကုသနေတဲ့အချိန်မှာ အဲဒီ ကလေးရဲ့ ကောင်းမွန် ကျန်းမာရေးအပြင် အခြား ကိစ္စတွေကိုများ ဒေါက်တာ ခေါင်းထဲမှာ စဉ်းစားနေမိပါသလား"

"ဘယ်အချိန်မှာမှ ကျွန်တော် မစဉ်းစားပါဘူး၊ ဆရာဝန် တယောက်ဟာ... ကလေးကု ဆရာဝန် တယောက်ဟာ... အင်မတန် အားနည်း သေးငယ်တဲ့ လူနာကလေးတွေရဲ့ ကာကွယ်သူပဲ ဖြစ်ရမယ်၊ ကျွန်တော့်ကိုယ်ကျွန်တော် သူတို့ကလေးတွေရဲ့ ရှေ့နေ၊ သူတို့ကလေးတွေကို ကာကွယ်သူအဖြစ် အမြဲတမ်း သဘောထားတယ်၊ ကျွန်တော်ဟာ သူတို့ကလေးတွေကို ကျန်းမာ သန်စွမ်းအောင်လုပ်မပေးနိုင်ဘူးဆိုရင် ဒီဆေးလောကက ကျွန်တော် တခါတည်း ထွက်သွားမှာပဲ၊ အဲဒါကို နိုင်ငံရေးလို့ပဲ ခေါ်ခေါ် ဘာပဲခေါ်ခေါ် ခေါ်ချင်သလို ခေါ်ကြပါ၊ ဒါပေမဲ့ ဒါဟာ ဆရာဝန် တယောက်ရဲ့ သစ္စာဓိဋ္ဌာန် တာဝန်ပဲ"

လော်ရာ၏ မျက်လုံးအိမ်တို့တွင် မျက်ရည်များ ပြည့်လျှံသွားသည်။ သည်စကားကို အမျိုးသမီး တယောက်အနေနှင့် သူမ ဂုဏ်ယူပါသည်။ သို့သော် ရှေ့နေတယောက်အနေနှင့်မူ ဘဝင် မကျနိုင်ပါ။ ခရစ်သည် သူ့ကိုယ်ကို ထိခိုက်အောင် ပြုလုပ်လိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်တော့သည်။ နိုင်ငံရေးသမား တယောက် ဖြစ်သည်ဟူသော ဖရန်ကလင်၏ စွပ်စွဲချက်ကို ဟုတ်မှန်ကြောင်း သူ သက်သေခံလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်တော့သည်။

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဒေါက်တာ”

လော်ရာ နေရာတွင် ပြန်ထိုင်လိုက်သည်။

နောက် ငါးမိနစ်ခန့် ကြာသောအခါ သူမသည် ခရစ်၊ မိုက် ဆိုဗိုတို့နှင့်အတူ တရားရုံး လှေကားထစ်များပေါ်တွင် မတ်တတ်ရပ်လျက် ရှိသည်။ ရေးနိုး မိသားစုသည် သူတို့ ကားများပေါ်သို့ တက်နေကြပြီ ဖြစ်သည်။ အယ်လင်း ဆင်ပဆန်သည် ရုတ်ခြည်းဆိုသလို သူတို့ဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

ထိုအခါ ခရစ် တုန်လှုပ် သွားရသည်။ သူမ၏အကြည့်တွင် မုန်းတီးမှု မပါဝင်ဘဲ နာကြည်း ဆွေးမြည့်မှုကိုသာ တွေ့ရှိရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

※※※

တရားစစ်ဆေးမှု ခေတ္တရပ်နားချိန်တွင် ခရစ်နှင့် လော်ရာတို့ နေ့လယ်စာ စားသောက်လျက် ရှိကြသည်။ သူတို့ နည်းနည်းကလေးပဲ စားသည်။ စကားလည်း နည်းနည်းပဲ ပြောကြသည်။ မနက်ပိုင်း အချိန်တုန်းက လော်ရာသည် မိုက်၏ မိတ်ဆွေ ဆရာဝန် နှစ်ဦးကို သက်သေအဖြစ် တင်ပြခဲ့သည်။ နှစ်ယောက်စလုံးကပင် ခရစ်၏ ကုသမှု မှန်ကန်ကြောင်း ထွက်ဆိုသွားကြသည်။ သို့သော် သည်မျှနှင့် မလုံလောက်သေးပါ။ လော်ရာသည် သည့်ထက် ထိရောက်နိုင်သော သက်သေ၊ သည့်ထက် ထိရောက်နိုင်သော အထောက်အထား၊ သည့်ထက် ထိရောက်နိုင်သော နည်းလမ်းတို့ကို ကြံဆလျက် ရှိသည်။

သူမတို့တွင် အခွင့်အလမ်းတခု ရှိနေသည်ဆိုလျှင် ဒေါက်တာ ကိုးမင်း၏ ထွက်ဆိုချက် တွင်သာ ဖြစ်ရမည်။ သူမသည် ပတ်ကဆိုက် ဆေးရုံတွင် ခတ်ပုံရိုက်ခဲ့ရသည့်အဖြစ်ကို သတိရမိသည်။ ယင်းကြိုးပမ်းမှုသည် အချည်းနှီးသာ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ထိုမှတ်တမ်းတွင် တစုံတရာ အရေးကြီးသော အချက်တခုကို ခရစ်လည်း ရှာမတွေ့ပါ။ မိုက်လည်း ရှာမတွေ့ပါ။ သို့သော် သူမသည် ဤမှတ်တမ်းနှင့် ပတ်သက်ပြီး စိတ်ထဲတွင် မကျေမနပ် ဖြစ်နေသည်။

“မှတ်တမ်း ပါရဂူ” သူမက ရုတ်တရက် ပြောလိုက်သည်။ “ကျွန်မတို့ မှတ်တမ်းပါရဂူ တယောက်သာ ရှာတွေ့ခဲ့လို့ရှိရင် ဒေါက်တာကိုးမင်း သူ့မှတ်တမ်းမှာ ဘာတွေ ပြောင်းလဲ ထားတယ် ဆိုတာ တွေ့နိုင်တယ်”

“တခုခု ပြင်ထားတယ်ဆိုရင်လဲ မှတ်တမ်း ပါရဂူတွေက ရှာလို့ တွေ့မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဆေးရုံမှတ်တမ်းတွေကို သဲလွန်စ မရှိအောင် ပြင်တဲ့နည်းတွေ ရှိတယ်”

ခရစ်က ပြောလိုက်သည်။

"ဘယ်လို နည်းတွေလဲ"

“မက်ဆာချူဆက် ကလေးဆေးရုံမှာ ကိုယ်တို့ အသိတယောက် ရှိတယ်၊ သူက ဆေးရုံက ဆေးတွေကို သုံးထားတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဆေးထုတ်မှတ်တမ်းမှာ ပြင်ထားတာ တခုမှ မတွေ့ရဘူး၊ သူ့ကို မှတ်တမ်း ပြင်တယ်လို့ ဘယ်သူကမှ မပြောနိုင်ဘူး၊ ဒါပေမဲ့ သူ လုပ်တာက အလွယ်ကလေးပဲ၊ မှတ်တမ်းတခုလုံးကို ဖယ်လိုက်ပြီး မှတ်တမ်းအသစ် တခု ထပ်ထည့်ထား လိုက်တာပဲ၊ မှတ်တမ်းအသစ်မှာ ဘာဖျက်ရာ ပြင်ရာမှ မရှိဘူးပေါ့”

“မှတ်တမ်းတခုကို အသစ် လဲတာဟာလဲ ဥပဒေအရ အတု လုပ်တာပဲ”

လော်ရာ ပြောလိုက်သည်။

ခရစ် ခေတ္တမျှ စဉ်းစားပြီးနောက်

“ဒုတိယ ဗီလီရူဗင်၊ အဲဒါ ပျောက်နေတယ်”

“ကလေးကို အစ်ကိုတို့ဆီကို ပို့လိုက်ပြီးမှ အဲဒီ ဗီလီရူဗင် ရောက်လာတယ်ဆိုရင် ဘာထူးခြားနိုင် သလဲ”

“ကလေးကို ပို့ပြီးမှ ဆိုရင်တော့ ဘာမှ မထူးခြားနိုင်ဘူး”

“ကလေးကို မပို့ခင်မှာ ရောက်လာတယ်ဆိုရင်ကော၊ အဲဒါကို ဆရာမက လူနာမှတ်တမ်းမှာ သွင်းထားရမယ် မဟုတ်လား”

“သွင်းချင်မှ သွင်းမယ်၊ တချို့ဆေးရုံတွေမှာက သွေးနမူနာကို ဓာတ်ခွဲခန်းကို ပို့လိုက်တယ်၊ ဓာတ်ခွဲခန်းက စစ်ဆေးတယ်၊ အဖြေကို အစီရင်ခံစာမှာ ရေးတယ်၊ အစီရင်ခံစာကို လူနာဆောင်ကို ပြန်ပို့တယ်၊ အဲဒီအခါမှာ မှတ်တမ်းမှာ ရေးသွင်းရတယ်၊ ဒါပေမဲ့ တချို့ ဆေးရုံတွေမှာကျတော့ အစီရင်ခံစာကို ဆရာဝန်က အလျင် ကြည့်တယ်၊ သူက လက်မှတ်ထိုးပြီး ပေးလိုက်တော့မှ မှတ်တမ်းမှာ သွင်းရတယ်၊ ပတ်ကဆိုက် ဆေးရုံမှာလဲ အဲဒီအတိုင်း ဖြစ်နိုင်တယ်”

“အဲဒီတော့...”

လော်ရာ စကား ထောက်လိုက်သည်။

“... ဆရာဝန် တယောက်ဟာ ဒုက္ခပေးနိုင်တဲ့ အစီရင်ခံစာ တခု တွေ့ရင် အဲဒါကို လက်မှတ် ထိုးမပေးဘဲ သူ့အင်္ကျီအိတ်ထဲမှာ ထည့်ထားလိုက်နိုင်တယ်၊ အဲဒီတော့ အစီရင်ခံစာဟာ လူနာမှတ်တမ်းမှာ ဘယ်တော့မှ စာရင်း မဝင်တော့ဘူးပေါ့”

“အစ်ကိုဆိုလိုတာက ဒေါက်တာ ကိုးမင်းဟာ ဓာတ်ခွဲခန်း အစီရင်ခံစာမှာ အဆင်မပြေတာ တွေ့ရတဲ့အတွက် ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်တယ်လို့ ဆိုလိုတာလား”

“ဖြစ်နိုင်တယ်”

“ကိုးမင်း ဖျက်ဆီးပစ်ရအောင် အဲဒီ ဓာတ်ခွဲခန်း အစီရင်ခံစာမှာ ဘာတွေ ပါနိုင်သလဲ”

“ဗီလီရူဗင်ဟာ တဆယ့်လေးထက် ကျော်နေနိုင်တယ်”

“ဟုတ်တယ်၊ ဗီလီရှုဗင် တဆယ့်လေးထက် ကျော်နေမယ်”

သူတို့သည် ဤအမှုသက်တမ်းတလျှောက်တွင် ပထမဆုံးအကြိမ်အဖြစ် အကောင်းဘက်ကို မြင်မိကြသည်။

“အဲဒီ အစီရင်ခံစာကို ကိုယ် ရအောင် လုပ်မယ်”

“ဘယ်လို လုပ်မလဲ”

“ကိုးမင်းဟာ အဲဒီ အစီရင်ခံစာကို ဖျက်ဆီးပစ်ရိုး မှန်ရင် ရှာစရာ တနေရာပဲ ရှိတယ်၊ ပတ်ကဆိုက် ဆေးရုံ ခွဲစိတ်ခန်း မှတ်တမ်းစာအုပ်ထဲမှာ ရှိရမယ်၊ ဥပဒေအရဆိုရင် ခွဲစိတ်ခန်း တွေဟာ သူတို့ စစ်ဆေးသမျှ မှတ်တမ်းမှာ စာရင်း သွင်းထားရမယ်”

※※※

မိုက် ဆိုဗိုသည် သူ၏ ရုံးခန်းတွင် ထိုင်လျက် လက်ထောက် ဆရာဝန် တဦး တင်သွင်းသော သုတေသန အစီရင်ခံစာကို စစ်ဆေး ကြည့်ရှုလျက် ရှိသည်။ မိုက်သည် အစီရင်ခံစာတွင် စိတ်ဝင်စားနေသဖြင့် သူ့ရှေ့တွင် ခရစ် ရပ်နေသည်ကို အတော်ကြီး ကြာမှ သတိပြုမိသည်။

“ကနေ့ မနက် သတင်းစာတွေမှာ ဖတ်ရတာကတော့ ကိုယ်တို့ဘက်က သက်သေတွေ မနေ့က ထွက်သွားကြတာ အများကြီး ကောင်းတာပဲ”

မိုက်က အားပေးစကား ဆိုလိုက်သည်။

ခရစ် ပြုံးရုံပဲ ပြုံးလိုက်သည်။ ထို့နောက် သူသည် အခန်းတံခါးကို ပိတ်လိုက်ပြီး လိုရင်းကိစ္စကို ပြောဆိုသည်။

“ဆရာကြီး၊ ပတ်ကဆိုက် ဆေးရုံက ခွဲစိတ်ခန်း မှတ်တမ်းကို ကျွန်တော်တို့ စစ်ကြည့်ချင်တယ်”

“အဲဒါ အကျိုး ရှိနိုင်တယ်လို့ လော်ရာက ထင်သလား”

“ခွဲစိတ်ခန်း အစီရင်ခံစာကို ကိုးမင်း တမင်တကာ ဖျက်ဆီး ပစ်မလားဆိုတာ သိချင်တယ်”

“ကလေးကို လွှဲပေးလိုက်ပြီးမှ အဲဒီ အစီရင်ခံစာ ရောက်လာတယ်ဆိုရင် ဘာမှ တန်ဖိုး မရှိတော့ဘူး၊ သူ့အနေနဲ့ မဟုတ်တာ လုပ်တာမျိုး မဖြစ်နိုင်တော့ဘူး”

“ဒါပေမဲ့ ဖြစ်နိုင်တာ တခု ရှိတယ်၊ သေချာသွားအောင် မှတ်တမ်းကို

ကျွန်တော် ကြည့်ချင်တယ်”

မိုက် ဆိုဗို ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး

“ဒါဖြင့်ရင် ပြဿနာက အဲဒီမှတ်တမ်းကို တို့ ဘယ်လို ကြည့်နိုင်မလဲ ဆိုတာပဲပေါ့”

“ဟုတ်ကဲ့၊ အဲဒါပဲ”

“ကောင်းပြီ၊ တို့နှစ်ယောက် သွားကြည့်လို့ကတော့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ပတ်ကဆိုက် ဆေးရုံ တခုလုံး အုတ်အော်သောင်းတင်း ဖြစ်သွားမယ်”

“ညဘက်မှ တိတ်တိတ်ကလေး သွားကြည့်ရင် ဖြစ်နိုင်တယ်”

“ဖောက်ထွင်းသမားတွေလိုလား၊ ဆရာဝန်အလုပ်နဲ့ ဘယ်လိုမှ မဆိုင်ဘူး”

ထို့နောက် မိုက် ဆိုဗိုသည် မေးစေ့ကို လက်ဖြင့် ပွတ်သပ်ကာ စဉ်းစားနေသည်။ ပတ်ကဆိုက် ဆေးရုံတွင် သူ သိရှိသူများကို တယောက်ပြီး တယောက် စဉ်းစားပြီး ကြည့်နေသည်။ မစ်ချဲနှင့် ကိုးမင်းတို့ကိုကား ထည့်မတွက်တော့။ ဂန်သာ ရှိသည်။ ဂန်သာကို အစည်းအဝေးတွေမှာ မကြာခဏ တွေ့ဖူးသည်။ သို့သော် အကူအညီ တောင်းခံရလောက်အောင်ကား မရင်းနှီး။ ဟုတ်ပြီ။ ဝဲလမင်း ရှိသည်။

ထိုနာမည်ကို ခရစ် တခါမျှ မကြားဘူး။

မိုက်က

“ဟုတ်တယ်၊ ဝဲလမင်းကို ပြောကြည့်ရမယ်၊ ဒီလောကကြီးမှာ ကျေးဇူး သိတတ်မှုဆိုတာ ရှိသေးသလားဆိုတာ ကိုယ်တို့ ကြည့်ရမယ်၊ လွန်ခဲ့တဲ့ ဆယ့်ငါးနှစ် ဆယ့်ခြောက်နှစ် လောက်တုန်းက ကိုယ့်ကို ဝဲလမင်းက အရေးတကြီး လှမ်းခေါ်တယ်၊ သူ့မှာ ကိုယ်ဝန်ဆောင် တယောက်ကို မီးဖွားပေးဖို့ အခက်အခဲ တွေ့နေတယ်၊ ဆုံပိုင်းမွေး၊ ညှပ်သုံးရမယ်၊ အဲဒီအခါမှာ ပြဿနာတွေ ဖြစ်နိုင်တာ မင်းလဲ သိသားပဲ၊ ကလေး ဒဏ်ရာတွေ ရနိုင်တယ် ခေါင်းကို ထိခိုက်နိုင်တယ်၊ အဲဒါဆိုရင် သူရဲ့ဆရာဝန်ဘဝကို အများကြီး ထိခိုက်နိုင်တယ်၊ ဒါနဲ့ အဲဒီလူနာကို ကိုယ် လွှဲယူလိုက်တယ်၊ ကိုယ်တို့ သုံးဆယ့်ခြောက်နာရီလုံးလုံး အပြင်းအထန် ကြိုးစားပြီးမှ မွေးပေးရတယ်၊ ကံအားလျော်စွာပဲ ကလေး ဘာမှ မဖြစ်ဘူး၊ အကောင်း ပကတိ မွေးလာတယ်၊ အဲဒီအတွက် သူ ကိုယ့်ကို ကျေးဇူးတင်လွန်းလို့မှ အရမ်းပဲ၊ သူ့အနေနဲ့ ဘယ်လို ကျေးဇူး ဆပ်ရမှန်း မသိဘူးတဲ့၊ ကဲ အခု သူ ကျေးဇူးဆပ်ဖို့ အခွင့်ကြုံလာပြီ”

အော်ပရေတာက ဝဲလမင်းနှင့် အဆက်အသွယ် လုပ်နေစဉ်တွင် မိုက်က ခရစ်ကို မေးသည်။

"ဘယ်နေ့ကလဲ"

"မတ်လ တဆယ့်ခြောက်"

ခဏအကြာတွင် ဝဲလမင်း၏ အသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

"မိုက်လား"

"ဗရက်၊ မောင်ရင့်ဘက်က စကား ပြန်ပြောလို့ ရသလား"

'အခြေအနေအရပေါ့"

ဗရက် ဘက်က လွတ်လွတ်လပ်လပ် ပြန်မပြောနိုင်ကြောင်း ထင်ရှားသည်။ သို့ဖြင့်

"ဟုတ်ပြီ၊ ဒါဆိုရင် ကိုယ်မေးတာ တခုကို ဖြေစမ်းပါ၊ ဟုတ်တယ် မဟုတ်ဘူးပေါ့"

"ဟုတ်ကဲ့"

"မတ်လ ဆယ့်ခြောက်ရက် ဒါမှမဟုတ် ဆယ့်ခုနစ်ရက်နေ့က ခေတ်ခွဲခန်းမှာ မောင်ရင် တခုခု စစ်ဆေးရသလား"

"ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော်..."

"ကိုယ့်ဘက်က ပြောမယ်၊ မောင်ရင်က ဟုတ် မဟုတ်သာ ပြန်ပြော"

"ဟုတ်ကဲ့"

"မောင်ရင် မှတ်တမ်းစာအုပ်ကို ပြန်မကြည့်ဘဲနဲ့ ကိုယ် မေးတာကို မဖြေနိုင်ဘူး မဟုတ်လား"

"ဟုတ်ကဲ့"

နောက်ဘက်မှ ဆရာမတယောက်၏ အသံကို မိုက် ကြားနေရသည်။

"အဲဒီ မှတ်တမ်းတွေကို ကိုယ့်အတွက် ပြန်ကြည့်ပေးနိုင်မလား"

"ဟုတ်ကဲ့"

"မတ်လ ဆယ့်ခြောက်ရက်နေ့က မှတ်တမ်းဟာ ကိုယ့်အတွက် သိပ်အရေးကြီးနေတယ်"

"အို..." ဇရက် အတန်ကြာအောင် အသံတိတ်နေပြီးမှ "ဗိုက်ထဲက ကလေးကလေးဟာ ယောကျ်ားကလေးလား မိန်းမကလေးလားကို သိရရုံအတွက်လောက်နဲ့တော့ ကျွန်တော် ဘယ်တော့မှ ခါတ်မှန် ရိုက်မပေးဘူး"

တဖက်မှ ဖုန်းချသံ ကြားရသည်။

မိုက်လည်း ဖုန်းချလိုက်သည်။

"ဘာဆိုတာ သူ ရိပ်မိသွားတယ်"

ခရစ်က ပြောလိုက်သည်။

"ဟုတ်တယ်၊ သူ ရိပ်မိသွားတယ်၊ ဒါပေမဲ့ သူ ဘယ်သူ့ကိုမှတော့ မပြောတန်ကောင်းဘူး လို့ ကိုယ် ထင်ပါတယ်"

"ဆရာကြီး ဆက်သွယ်နိုင်တဲ့ တခြား ဆရာဝန်တယောက်ယောက်များ ရှိသေးသလား"

မိုက် ဆိုဗိုသည် ပတ်ကဆိုက် ဆေးရုံတွင် သူ့ကျေးဇူး ရှိသူများကို စဉ်းစားပြန်သည်။ ထိုအချိန်တွင် တယ်လီဖုန်း မြည်လာသည်။ မိုက် ကောက်ယူ နားထောင်လိုက်သည်။

"မိုက်လား"

မိုက် ခါးဆန့်သွားသည်။ ဝဲလမင်း၏ အသံပင် ဖြစ်သည်။

"ဆရာကြီး၊ စောစောက ကျွန်တော် ဖုန်းချလိုက်တာတောင်းပန်ပါတယ်၊ ကျွန်တော့် အခန်းကနေ ပြောလို့ မကောင်းလို့ အများသုံးဖုန်းကနေ အခု လာပြောနေတာ"

"ဟုတ်ပြီ"

"ဆရာကြီး သိချင်တာက ဆင်ပဆန် ဘေဘီကို လွှဲမပေးခင်က ခါတ်ခွဲခန်း အစီရင်ခံစာပဲ မဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ် ဇရက်၊ ကိုယ် မောင်ရင့်ကို ဒုက္ခ မပေးချင်ဘူး၊ ဒါပေမဲ့ မောင်ရင် ကူညီနိုင်သမျှတော့ ကူညီစေချင်တယ်"

“တရက် နှစ်ရက်တော့ စောင့်ရမယ်၊ ကျွန်တော် ပြန်ပြောမယ်”

ဝဲလမင်း ကတိပေးသည်။

“ကျေးဇူးပဲ ဗရက်”

“ဘာမှ ကျေးဇူးတင်စရာ မလိုပါဘူး၊ ဆရာကြီး ကျေးဇူးကို ဆပ်နိုင်ဖို့ ကျွန်တော် စောင့်နေတာ ကြာလှပါပြီ၊ ဆရာကြီးလိုချင်တဲ့အတိုင်း ဖြစ်လာပါလိမ့်မယ်”

“ကျေးဇူးပဲ”

မိုက် ဖုန်းချလိုက်ပြီး

“အင်း၊ ကိုယ့်အမြင်တွေတောင် အမျိုးမျိုး ဖြစ်သွားရတယ်၊ ပထမပိုင်းမှာ သူဟာ ကိုယ့်ကို ရှောင်သွားပြီလို့ ထင်မိတယ်၊ ကျေးဇူး မသိတတ်တဲ့ ခွေးမသားတကောင်လို့ ကိုယ့်စိတ်ထဲမှာ ထင်မိတော့မလို့ဘဲ၊ တောက် ဒီအမှုနဲ့ ကိုယ်တို့ မကြုံရရင် အများကြီး ကောင်းမယ်”

ထို့နောက် မိုက် မတ်တတ်ထရပ်လိုက်ပြီး

“ဟုတ်ပြီလေ၊ သူ့ဆီက အဖြေရရချင်း မောင်ရင့်ကို ကိုယ် အကြောင်းကြားမယ်”

* * *

(၂၇)

"အချိန်တွေလဲ ကုန် ကုန်ပြီ၊ ကျွန်မတို့ဘက်က နောက်ထပ် ဘာမှလဲ တင်ပြစရာ မကျန်တော့ဘူး၊ နောက်ပြီးတော့ ကျွန်မတို့ လုပ်တာတွေလဲ ဘာမှ ဖြစ်မလာဘူး"

လော်ရာက အခြေအနေကို သုံးသပ်လိုက်သည်။

မိုက် ဆိုဗို ခေါင်းကို ယမ်းခါသည်။ ခရစ်က ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် လျှောက်နေသည်။ သူတို့ နှစ်ယောက်စလုံးက လော်ရာ၏ စကားကို ဘာမျှ ပြန်မပြောကြ။

နောက်ဆုံးတွင် မိုက်က ဘာမျှ စဉ်းစား၍ မရသည့်အနေဖြင့်

"ကိုယ် ဆေးရုံကို ဖုန်းဆက်ကြည့်ဦးမယ်"

ညတာဝန်ခံ ဆရာမနှင့် သူ တွေ့သည်။ အရေးကြီးသည့် လူနာ ရှိမရှိ မေးသည်။ မရှိပါ။ ဝီလီယံ ဘောဘီကလေး ဘယ့်နှယ် နေသေးသလဲ၊ သက်သာသည်။ နို့စို့သည်။

ဒါပဲလား၊ မကပါ။ လူတယောက် ဖုန်းဆက်သည်။ မစ္စတာ ဗရက်ဖို့ဆိုသူ တဦး ဖြစ်သည်။ သူ့အိမ်ကို ဖုန်း ပြန်ဆက်ပါတဲ့၊ သူ့ဖုန်းနံပါတ်ကို မိုက် ဆိုဗို သိပါသည်တဲ့။ မိုက် စဉ်းစားသည်။ မစ္စတာ ဗရက်ဖို့ဆိုတာ မည်သူနည်း။ သူ မသိပါ။ သူ့ဖုန်းနံပါတ်ကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီး မိုက် သိပါမည်နည်း။

ရုတ်ခြည်းဆိုသလို မိုက် သဘောပေါက်သွားသည်။ ဗရက်ဖို့ မဟုတ်ပါ။ ဗရက် ဝဲလမင်း ဖြစ်ရမည်။ မိုက် ဆိုဗို အိတ်ထဲမှ မှတ်စုစာအုပ်ကလေး ထုတ်ပြီး တယ်လီဖုန်း နံပါတ်များကို ကြည့်သည်။

ပထမအကြိမ် ဖုန်း မြည်စဉ်မှာပင် ဝဲလမင်း ထူးသည်။

"ဘယ်လိုလဲ တွေ့သလား"

မိုက် မေးသည်။

"တွေ့တယ်၊ ခေတ်ခွဲခန်း မှတ်တမ်း စာအုပ်ထဲမှာ ဒုတိယ ဗီလီရှုဗင် ရေးထားတယ်"

"ဟုတ်ပြီ"

"အဲဒီနေ့က စစ်ဆေးတာတွေ အားလုံး စာတစ်မျက်နှာလုံးကို ကျွန်တော် ခတ်ပုံမိတ္တူ ကူးထားတယ်၊ ဝတ်စ် ကို့စ် ဆေးရုံကို ပြောင်းသွားတဲ့ လူနာတယောက်အတွက်လို့ ပြောပြီး ကျွန်တော် ကူးထားတာပဲ"

"ဟုတ်ပြီ၊ ဟုတ်ပြီ၊ ဗီလီရူဗင် ဘယ်လောက် ရှိသလဲ"

ခရစ်နှင့် လော်ရာတို့ အသက်မရှူဘဲ ရှိနေကြသည်။

"ဟုတ်ပြီ၊ အဲဒါကို ယူခဲ့လို့ ရမလား၊ ကျေးဇူးပဲ၊ ကိုယ့်အပေါ်မှာ ရှိတဲ့ ကြွေးတွေအားလုံး မောင်ရင် ပြန်ဆပ်ပြီးပြီလို့ ယူဆပါ"

မိုက် တယ်လီဖုန်း ချလိုက်သည်။

"ဒုတိယ ဗီလီရူဗင် များတယ် မဟုတ်လား"

ခရစ် မေးလိုက်သည်။

"များတယ်၊ ဒါပေမဲ့ တဆယ့်ရှစ် ဒသမငါးပဲ ရှိတယ်"

"တဆယ့်ရှစ် ဒသမငါးဟာ အများကြီး အန္တရာယ် ကြီးတာပဲ၊ ဒါကို ဖရန်ကလင်ရဲ့ ဆရာဝန်တွေ ကလဲ ဝန်ခံရမယ်"

ခရစ်က ဆိုလိုက်သည်။

"နေဦး၊ အဲဒီလောက်လဲ လောမကြီးနဲ့၊ နှစ်ဆယ်အောက်မှာ အန္တရာယ် ရှိတယ်လို့ အစ်ကို သွားပြောရင် ဖရန်ကလင်က ပြန်ပြောလိမ့်မယ်၊ အဲဒီလိုဆိုရင် ဗီလီရူဗင် တဆယ့်ခြောက် ရှိတဲ့ အချိန်မှာ အစ်ကို ဘာဖြစ်လို့ သွေးမဖလှယ်သလဲလို့"

လော်ရာက စီးကရက် တလိပ်ကို ယူရင်း သတိပေးလိုက်သည်။

"ဒါဆိုရင် ကိုးမင်း လိမ်ထားတဲ့ ကိစ္စဟာ ကျုပ်တို့အတွက် ဘာမှ အလုပ်မဖြစ်ဘူးပေါ့၊ ဟုတ်လား"

ခရစ် ဒေါသဖြင့် မေးလိုက်သည်။

ဤတွင် မိုက် ဆိုဗိုက

"နေဦး၊ သူ ကြောက်လန့်နေတယ်ဆိုတာ အမှန်ပဲ၊ သူဟာ ဒုတိယ ဗီလီရူဗင်ကို တွေ့လိုက်ရတဲ့ အချိန်မှာ ကလေးဟာ အင်မတန် စိုးရိမ်နေရပြီဆိုတာ

သူ နားလည်သွားတယ်”

“အဲဒီတော့ သူဟာ အစီရင်ခံစာကို ဖျောက်ဖျက်ပြီး ကလေးကို လွှဲပေးလိုက်တာပဲပေါ့”

ခရစ် ပြောသည်။

လော်ရာက

“သူ့အမှားကို တခြား ဆရာဝန်တယောက်အပေါ် လွှဲချလိုက်တာပဲပေါ့၊ ဒါကို ကျွန်မတို့ သက်သေပြနိုင်လို့ ရှိရင်…”

“ကိုးမင်းက အဲဒီ အစီရင်ခံစာကို ထိမ်ချန်ထားတယ်ဆိုတာကို သက်သေပြနိုင်တယ်လေ”

ခရစ်က ဖြေသည်။

“အဲဒီလို သက်သေပြနိုင်တဲ့အတွက် ကျွန်မတို့ ဘာဖြစ်နိုင်သလဲ၊ ကလေးရဲ့ ဗီလီရူဗင်ဟာ တဆယ့်လေးကနေ တဆယ့်ရှစ်ခွဲကို တက်သွားတယ်၊ အစ်ကို စစ်ကြည့်တဲ့အခါမှာ တဆယ့်ခြောက် ရှိတယ်၊ အဲဒီတော့ ဆရာကြီးတို့ နှစ်ယောက်စလုံးကို ကျွန်မ မေးမယ်၊ ဗီလီရူဗင် အမြင့်ဆုံး တဆယ့်ရှစ်ခွဲကို ရောက်သွားပြီ၊ အဲဒီကနေ ချက်ချင်း ပြန်ဆင်းလာတဲ့အတွက် ကလေးမှာ ဘာအန္တရာယ် ရှိနိုင်သလဲ”

“နေဦး၊ ဗီလီရူဗင် တဆယ့်ရှစ်ခွဲဟာ အမြင့်ဆုံးလို့ ဘယ်သူက ပြောသလဲ”

“အဓိပ္ပာယ်က”

“အဓိပ္ပာယ်က ပထမ ဗီလီရူဗင်နဲ့ ဒုတိယ ဗီလီရူဗင်ကြား အချိန်တွေမှာ ဗီလီရူဗင်ဟာ အများကြီး မြင့်နိုင်တယ်၊ တဆယ့်ရှစ်ခွဲဟာ ပြန်ဆင်းလာတာ ဖြစ်နိုင်တယ်”

ခရစ် ဝင်ပြီး ရှင်းသည်။

“အဲဒါ အမှန်ပဲ၊ အခြေအနေ ဆိုးလေ ဗီလီရူဗင် အတက်အကျ မြန်လေပဲ”

မိုက် ထောက်ခံသည်။

“အဲဒီကလေးဟာ မက်ထရိုပိုလီတန်ကို မရောက်ခင်မှာ ဗီလီရူဗင် နှစ်ဆယ် အထက်မှာ ရှိနေရမယ်”

ခရစ် တွက်ချက်သည်။

“အဲဒီလို နှစ်ဆယ်ထက် ကျော်နေရင်…”

လော်ရာ စူးစမ်းသည်။

“ကလေးကို ခရစ် မတွေ့ရခင်ကတည်းက ကလေးဟာ ဦးနှောက် ပျက်ယွင်းနေပြီ”

မိုက် သုံးသပ်လိုက်သည်။

“ဒါပေမဲ့ ဒါကို ကျွန်မတို့ ဘယ်လို သက်သေပြမလဲ”

“ကြားကာလအချိန်မှာ ရှိနေမယ့် ဗီလီရူဗင်ကို ကိုယ် ဂရပ် ဆွဲပေးနိုင်တယ်၊ အတက် အမြင့်ဆုံး၊ အကျနှုန်း၊ ဦးနှောက် ပျက်ယွင်းရတာ အဲဒီအခြေအနေကြောင့် ဆိုတာကို သူတို့ဘက်က ဆရာဝန် ဝန်ခံရမယ်၊ ကိုးမင်းရဲ့ ပေါ့လျော့မှုကြောင့် ကိုယ်တို့ ခံရတာပဲ”

“ကျွန်မ မနက်ဖြန် သူ့ကို အစစ်ခံဖို့ ပြန်ခေါ်မယ်”

※※※

(၂၈)

ဒေါက်တာ ကိုးမင်းကို သက်သေအဖြစ် ပြန်ခေါ်ရသည့်အလုပ်မှာ မလွယ်ကူလှပါ။ ဟယ်ရီ ဖရန်ကလင်က ကန့်ကွက်သည်။ ကိုးမင်းကိုယ်တိုင်ကလည်း သူ့မှာ အလုပ်တွေ သိပ်များနေ သဖြင့် လာရောက်ရန် မလွယ်ကူကြောင်း ရုံးတော်သို့ စာတင်သည်။ သားဖွား ဆရာဝန် တဦးသည် သူ့အချိန်ကို သူ မပိုင်ဟု ဆိုသည်။ နောက်ဆုံးတွင် အထောက်အထားသစ် တွေ့ထားသည်ဟူသော အချက်အရ တရားသူကြီး ဗင်နွန်သည် သူ့ကို အတင်းပင် ဆင့်ခေါ် ရတော့သည်။

လော်ရာသည် ဂျူရီလူကြီးများ အမှတ်ရစေရန် ယခင် ထွက်ဆိုချက်များကို ပြန်နွှေးသည်။

"ဒေါက်တာ ကိုးမင်းရှင့်၊ ဆင်ပဆန် ဘေဘီကလေးမှာ လတ်တလော အန္တရာယ် မရှိပေမယ့် သူ့ကို မက်ထရိုပိုလီတန် ဆေးရုံကြီးကို လွှဲပေးခဲ့တယ်လို့ ဒေါက်တာ ပထမအကြိမ်တုန်းက ထွက်ဆို သွားခဲ့ပါတယ်၊ အဲဒါ ဘာကြောင့် လွှဲပြောင်းပေးတယ်ဆိုတာ တဆိတ် ပြောပြပါ"

"ကျွန်တော် ပြောခဲ့ပြီးတဲ့ အတိုင်းပါပဲ၊ ကျွန်တော့်မှာ အလုပ်တွေ သိပ်များနေတယ်၊ အဲဒီတော့ အမှုထမ်းတွေ ပိုများတဲ့၊ ပစ္စည်းကိရိယာတွေ ပိုများတဲ့ ဆေးရုံကြီးတခုကို လွှဲပြောင်း ပေးတာဟာ ကောင်းမယ်လို့ ယူဆတဲ့အတွက်ပါပဲ"

"အဲဒီနောက်မှာ ကလေးရဲ့အခြေအနေကို ဒေါက်တာ စုံစမ်းပါသလား"

"ကလေးကို စိတ်ချရတဲ့နေရာကို လွှဲပြောင်း ပေးပြီးတဲ့နောက်မှာ ကျွန်တော်ဟာ တခြား လူနာတွေကိုပဲ အာရုံစိုက်ပါတယ်"

"ဒါဆိုရင် ဒေါက်တာဟာ ကလေးရဲ့ ဗီလီရူဗင် တက်တာ၊ သူ့ကို ကုသတာ၊ သူ သက်သာ သွားတာတို့ကို မသိဘူးပေါ့"

"ဒီရုံးတော်မှာ ထွက်ဆိုကြတဲ့အခါကျမှပဲ သိပါတယ်"

"ဒါဆိုရင် မက်ထရိုပိုလီတန် ရောက်တဲ့အချိန်မှာ ကလေးဟာ ဗီလီရူဗင် တဆယ့်ခြောက် ရှိပြီး အဲဒီကနေ ကျသွားတာကို သိတယ်ပေါ့"

"သိပါတယ်"

“အဲဒီ ဗီလီရှုဗင်နှုန်းတွေဟာ ကလေးရဲ့ ဦးနှောက်ကို ပျက်ယွင်းစေနိုင်ပါသလား”

“ဗီလီရှုဗင် တဆယ့်ငါးက ကျော်ရင် အရေးကြီးတယ်လို့ ဒီရုံးတော်မှာ ဆရာဝန်ကြီး တချို့က ထွက်ဆိုသွားကြပါတယ်"

“ဒါဆိုရင် တဆယ့်ခြောက်ဟာ အရေးကြီးတာပေါ့”

“အယူအဆသစ်အရ ဆိုရင် အရေးကြီးပါတယ်”

“တဆယ့်ရှစ် ဆိုရင်ကော ဒေါက်တာ”

“တဆယ့်ခြောက်ကိုတောင် အရေးကြီးတယ်လို့ ပြောရင် တဆယ့်ရှစ်ဟာ ပိုပြီး အရေးကြီးတာပေါ့”

ကိုးမင်း အနည်းငယ် မတည်မငြိမ် ဖြစ်ဟန်ဖြင့် ဖြေသည်။

“တဆယ့်ရှစ်ရဲ့ အထက်မှာဆိုရင်ကော ဒေါက်တာ”

လော်ရာ အသံကို မြှင့်ပြီး ဖိမေးလိုက်သည်။

“အယူအဆသစ်အရ ဗီလီရှုဗင် တဆယ့်ရှစ်ထက် ကျော်ရင် အထူး စိုးရိမ်ရတဲ့ အခြေအနေ ဖြစ်ပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဒါပေမဲ့ ကလေးရဲ့ဗီလီရှုဗင်ဟာ တဆယ့်ခြောက်ထက် ကျော်တယ်လို့ ဖော်ပြထားခြင်း မရှိတဲ့အတွက် အခု ပြောသွားတာတွေဟာ သဘောတရားသက်သက်ပါပဲ”

ကိုးမင်းက လော်ရာကို သံသယဖြစ်ဟန်ဖြင့် ကြည့်လိုက်သည်။ သူမ ဉာဏ်နေရာတွင် အဘယ်ကြောင့် ပြန်လျှော့သွားရသနည်း။

“ဒေါက်တာရှင့်၊ ဗီလီရှုဗင် တက်လာတာကို တွေ့ရရင် နှစ်နာရီခြား တကြိမ် ပြန်စစ်ရတယ်လို့ ပါရဂူ တချို့က ဒီရုံးတော်မှာ ထွက်ဆိုသွားကြတယ်၊ အဲဒါကို ဒေါက်တာ သဘောတူပါသလား”

“ဒါကို ဆရာဝန်တိုင်းက သဘောတူကြရမှာပဲ”

“ဒေါက်တာကော ဆင်ပဆန် ဘေဘီကလေးကို ဒီအတိုင်း စစ်ဆေးပါသလား”

“ကလေးမှာ ဗီလီရှုဗင် တစ်ဆယ့်လေး ရှိတယ် ဆိုတာနဲ့ တပြိုင်နက်

ပေါ့ဇစ်တစ် ကွန်းမ်စ် ရှိတယ် ဆိုတာကို သိရတာနဲ့ တပြိုင်နက် ဒုတိယ ဗီလီရှုဗင် ချက်ချင်း စစ်ဆေးဖို့ ကျွန်တော် ညွှန်ကြားပါတယ်”

“ချက်ချင်း၊ ဟုတ်လား”

“ချက်ချင်းပဲ”

“ဒေါက်တာ စောစောက ပြောသွားတာက နှစ်နာရီ စောင့်ပြီးမှ သွေးနမူနာ ယူရတယ်ဆို”

“အဲဒီ အခြေအနေမှာ နောက်ထပ် နှစ်နာရီ မစောင့်ချင်တဲ့အတွက် ချက်ချင်း အစစ်ခိုင်းတာပဲ”

“ဒေါက်တာရှင့်၊ ကျွန်မတို့ အချိန်နာရီ အတိအကျကို ပြောကြရအောင် ခွဲစိတ်ခန်းထဲမှာ ဒေါက်တာ ရှိနေတုန်း ကလေးဆောင်က ဖုန်းလာတယ်လို့ ကျွန်မ သိထားပါတယ်၊ ဟုတ်ပါသလား“

“ဟုတ်ပါတယ်”

“အဲဒီအခါမှာ ဆင်ပဆန် ဘေဘီဟာ အသားဝါ လက္ခဏာတွေ တွေ့နေရပြီ၊ ဗီလီရှုဗင် တဆယ့်လေး ရှိနေတယ် ဆိုတာကို သိရတာပေါ့၊ ဟုတ်လား”

“အဲဒါတွေကို အဲဒီအချိန်တုန်းက ကျွန်တော့်ကို မပြောပါဘူး”

“ဒါဖြင့် ဒေါက်တာ့ကို ဘာသတင်း ပြောပါသလဲ”

“ဒီလို သတင်းမျိုးကို အသံချဲ့စက်ကနေ မပြောပါဘူး၊ ဆရာဝန်ကို လူနာဆောင်ကို လာဖို့ပဲ အကြောင်းကြားပါတယ်”

“ဪ ဟုတ်ပြီ၊ ကျွန်မ သိပြီ” သူမ ရုတ်ခြည်း သဘောပေါက်သွားဟန်မျိုး ဆောင်လိုက်သည်။ “အဲဒါဆိုရင် ဒေါက်တာ ခွဲစိတ်ခန်းထဲက ထွက်လာပြီးတဲ့ နောက်ပိုင်းကျမှပဲ ကလေးရဲ့ ဗီလီရှုဗင် သိရတာပေါ့၊ ဟုတ်လား

“ဟုတ်ပါတယ်”

“ဒေါက်တာရှင့်၊ ဒေါက်တာ့ကို အကြောင်းကြားတဲ့ အချိန်နဲ့ ဒေါက်တာ ခွဲစိတ်ခန်းက ထွက်လာတဲ့ အချိန်ဟာ ဘယ်လောက် ကြာပါသလဲ”

“အဲဒါမျိုး အသေးစိတ်တော့ ကျွန်တော် မမှတ်မိပါဘူး”

“ဟုတ်တာပေါ့ရှင်၊ အဲဒီနေ့က ဒေါက်တာဟာ အမျိုးသမီး နှစ်ယောက်ကို

သားအိမ် ဖြတ်ပေးရတဲ့ အပြင် ဒေါက်တာ မစ်ချဲကိုယ်စားလဲ လိုက်လုပ်ပေး နေရသေးတယ်” လော်ရာက သူ့ကိုယ်စား ရှင်းပြလိုက်ပြီးနောက် ရုတ်တရက် ဆိုသလို “လူနာတယောက်ကို သားအိမ် ဖြတ်တာ ဘယ်လောက်ကြာသလဲ ဒေါက်တာ”

ကိုးမင်း ရုတ်တရက် စကား မပြန်သောအခါ

“လေးနာရီ ငါးနာရီလောက် ကြာမလား"

“မကြာပါဘူး၊ တနာရီ... အလွန်ဆုံး နှစ်နာရီပေါ့”

“အခက်အခဲတွေ ရှိတဲ့ တိုင်အောင်ပေါ့"

“အလွန်ဆုံး နှစ်နာရီ သုံးနာရီပေါ့”

“အဲဒီလိုဆိုရင် ကလေးဆောင်က အကြောင်းကြားတာဟာ ပထမ လူနာကို ခွဲစိတ်နေတုန်း ဆိုတော့ ဒေါက်တာ ခွဲစိတ်ဆောင်ကနေ ထွက်ပြီး ကလေးဆောင်မှာ ဆင်ပဆန် ဘေဘီကို ကြည့်တဲ့အချိန်ဟာ အကြောင်းကြားပြီးနောက် လေးနာရီ ဒါမှမဟုတ် ငါးနာရီလောက်မှာပေါ့၊ ဟုတ်လား“

ကိုးမင်း အနည်းငယ် တုံ့ဆိုင်းနေပြီးနောက်

“အင်း အဲဒီလောက် ကြာနိုင်တယ်”

“အဲဒီတော့ ဒေါက်တာ ကလေး အသားဝါတာကို တွေ့ရပြီး သွေးစစ်ဖို့ ပြောတဲ့အချိန်နဲ့ ဓာတ်ခွဲခန်း အစီရင်ခံစာကို ဒေါက်တာ တွေ့ရတဲ့အချိန်ဟာ ဘယ်လောက် ကြာသလဲ”

“ကျွန်တော် နားမလည်ဘူး”

“ဒီလိုပါ ဆရာ၊ သွေးနမူနာ ယူပြီး ဓာတ်ခွဲခန်းကို ပို့လိုက်တယ်၊ အမြန် လုပ်ပေးပါလို့ ဒေါက်တာက မပြောဘူး၊ အဲဒါဆိုရင် ပတ်ကဆိုက် ဆေးရုံမှာ အချိန် ဘယ်လောက်ကြာမှ အစီရင်ခံစာ ထွက်ပါသလဲ"

“ပုံမှန်ဆိုရင်ပေါ့”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ပုံမှန်ဆိုရင်ပေါ့”

“နာရီပိုင်းပေါ့”

“နည်းနည်းကလေး တိကျအောင် ပြောပါ ဒေါက်တာ၊ နာရီပိုင်းဆိုတာ

နှစ်နာရီလား၊ သုံးနာရီလား၊ လေးနာရီလား”

“သုံးနာရီတော့ ကြာနိုင်တယ်”

“အဲဒါဆိုရင် ခွဲစိတ်ခန်းမှာ ကုန်ခဲ့တဲ့အချိန် လေး ငါးနာရီထဲ အဲဒီ သုံးနာရီကို ပေါင်းထည့်လိုက်ရင် ရှစ်နာရီလောက် အချိန် ကုန်ဆုံးသွားတယ်”

“ရှစ်နာရီ ကုန်ဆုံးသွားတယ်လို့ ဘယ်သူမှ မပြောဘူး”

ကိုးမင်း ကြားဖြတ်ပြီး ပြောလိုက်သည်။

“ဒါဖြင့် ဘယ်နှနာရီလဲ ဒေါက်တာ”

“ဘယ်သူမှ မသိဘူး”

ကိုးမင်း စိတ်မထိန်းနိုင်တော့ပြီ။

“ဒေါက်တာရှင့်၊ ဒေါက်တာဟာ အချိန် နှစ်နာရီ စောင့်မနေတော့ဘဲ ချက်ချင်း သွေးစစ်ခိုင်းတာ ဟာ အမှန်တော့ နှစ်နာရီ မကဘဲ ရှစ်နာရီ ကြာနေပြီ ဆိုတဲ့အတွက်ပဲ မဟုတ်လား”

“ရှစ်နာရီ ကြာမသွားဘူး၊ နောက်ပြီးတော့ ဗီလီရူဗင်ဟာ တဆယ့်ခြောက် မကျော်တဲ့အတွက် ဒီကိစ္စဟာ လက်တွေ့နဲ့ မဆိုင်ဘဲ သဘောတရား သက်သက်ပဲ”

“ဒေါက်တာရှင့်၊ ကလေးရဲ့အခြေအနေ ဆိုးရွားနေတဲ့အချိန်မှာ ဗီလီရူဗင် တက်နှုန်းဟာ မြန်သလား နှေးသလား”

“အတက်လဲ မြန်တယ်၊ အကျလဲ မြန်တယ်”

“ဒေါက်တာရှင့်၊ ဗီလီရူဗင်နှုန်းဟာ တဆယ့်လေးကနေပြီး ဆိုကြပါစို့၊ ခုနစ်နာရီ ရှစ်နာရီ အတွင်းမှာ တဆယ့်ရှစ် ဒသမငါး အထိ တက်သွားမယ်ဆိုရင် စိုးရိမ်ရပါသလား”

“သတိထားရပါမယ်”

“မစိုးရိမ်ရဘူးလား”

“သတိထားရပါမယ်”

ကိုးမင်း ထပ်ဖြေသည်။

“တဆယ့်ရှစ် ဒသမငါးထက် များသွားရင်ကော”

“ဒါတွေ အားလုံးဟာ မှန်းချက်တွေချည်းပဲ၊ တကယ်တော့ ဆင်ပဆန် ဘောဘီဟာ ဗီလီရှုဗင် တဆယ့်ခြောက်က ဘယ်တုန်းကမှ မကျော်ခဲ့ဘူး တဆယ့်ခြောက် နောက်ပိုင်းမှာ ပြန်ပြီး ဆင်းသွားတယ်”

“ဒေါက်တာရှင့်၊ ဒေါက်တာ အစစ်ခိုင်းတဲ့ ဒုတိယ ဗီလီရှုဗင်ဟာ တကယ်ပဲ တဆယ့်ရှစ် ဒသမငါး ရှိတယ်ဆိုရင် ဒေါက်တာ အံ့ဩမလား”

လော်ရာ ရုတ်ခြည်း မေးလိုက်သည်။

ကိုးမင်း မှင်တက်မိသွားပြီး လော်ရာကို ငေးစိုက်ကြည့်နေသည်။ ကိုးမင်း အဖြေ မပေးနိုင်မီမှာပင် လော်ရာသည် တရားသူကြီးဘက်သို့ လှည့်လျက်

“အချင်းဖြစ်ပွားတဲ့နေ့က ပတ်ကဆိုက် ဆေးရုံ ဓာတ်ခွဲခန်း အစီရင်ခံစာမှတ်တမ်း ဓာတ်ပုံမိတ္တူ ကို သက်သေခံ ပစ္စည်းအဖြစ် ကျွန်မ တင်သွင်းလိုပါတယ်”

တရားလို စားပွဲတွင် ဟယ်ရီ ဖရန်ကလင်နှင့် ဂျွန် ရေးနိုးတို့ ကသုတ်ကရုတ် ဆွေးနွေးကြသည်။ ထို့နောက် ဖရန်ကလင် ခုန်ထလိုက်ပြီး

“တရားသူကြီးမင်း ခင်ဗျာ၊ သက်သေခံပစ္စည်းကို ကျွန်တော်တို့ အလျင်ဆုံး စစ်ဆေးကြည့်ခွင့် တောင်းခံပါတယ်”

လော်ရာက မိတ္တူပုံကို လှမ်းပေးလိုက်ရင်း

“အဲဒီ မိတ္တူကို မစ္စတာ ဖရန်ကလင် ယူထားပါ၊ ကျွန်မတို့မှာ မိတ္တူတွေ အများကြီး ရှိပါတယ်၊ အခုကိစ္စဟာ သက်သေခံ အထောက်အထား တခုကို ထိမ်ချန်ခြင်း ဖြစ်တယ်လို့ ကျွန်မတို့ ယူဆပါတယ်၊ ဒါကြောင့်မို့ ဒီကိစ္စကို ကျွန်မတို့ ထင်ရှားအောင် လုပ်ချင်ပါတယ်”

“တရားသူကြီးမင်း ခင်ဗျား၊ ဒီမှတ်တမ်းစာရွက်ကို အလျင်က ကျွန်တော် တခါမှ မမြင်တွေ့ဖူး ပါဘူးဆိုတာ ရှေ့နေတယောက်အနေနဲ့ရော ဤရုံးတော်ရဲ့ အရာရှိတဦးအနေနဲ့ရော ကျွန်တော် ကျမ်းကျိန်ပြီး ပြောပါတယ်”

ဖရန်ကလင် ကန့်ကွက်လိုက်သည်။

သည်အခါတွင် လော်ရာသည် တန်ဖိုးရှိသော သတင်းတခုကို ရရှိတော့သည်။

ဤအထောက်အထားကို တင်သွင်းရန် ပျက်ကွက်သူမှာ ကိုးမင်းပင် ဖြစ်တော့သည်။ သို့သော် လက်ရှိ အခြေအနေသည် နည်းဗျူဟာအရ အချိန်သည်

အရေးကြီးလှသည်။ ကိုးမင်း အငိုက်ဖမ်းခံလိုက်ရသည်ကို ပြေပျောက်သွားစေရန် အချိန် မပေးနိုင်ပါ။

"တရားသူကြီးမင်းရှင့်၊ အခုအချိန်မှာ ဒီကိစ္စကို တရားလို အကျိုးဆောင်မင်း သိတာ မသိတာဟာ ပြဿနာ မဟုတ်တော့ပါဘူး၊ သူဟာ ဒီကိစ္စကို ကြိုပြီး သိခဲ့လို့ရှိရင် ဒီအမှုကို တရားစွဲမှာ မဟုတ်ဘူးလို့ ကျွန်မတို့ ယူဆပါတယ်၊ မစ္စတာ ဖရန်ကလင်အနေနဲ့ အမှုကို ရုပ်သိမ်းရန် တင်သွင်း လိုပါသလား၊ အဲဒါဆိုရင်တော့ တရားခံတွေကို ကျေနပ်အောင် တောင်းပန်မယ် ဆိုရင်တော့ ကျွန်မတို့ဘက်က ကျေအေးဖို့ အသင့် ရှိပါတယ်"

"တရားလိုဘက်က အမှု ရုပ်သိမ်းရန် လုံးဝ ရည်ရွယ်ချက် မရှိပါ"

ဖရန်ကလင် အသံကို မြှင့်ပြီး ကြေညာလိုက်သည်။

"ဒါဆိုရင်တော့ ဒီအစီရင်ခံစာကို မှန်မမှန် စစ်ဆေးဖို့ ကျွန်မတို့ တင်ပြပါတယ်၊ တကယ်လို့ ရုံးတော်က လက်ခံတယ်ဆိုရင် အမှုကို ဆက်လက် စစ်ဆေးသွားဖို့ တောင်းခံပါတယ်"

ဗင်နွန်သည် မှတ်တမ်းစာရွက်ကို စစ်ဆေးပြီးနောက် တရားလို စားပွဲဘက်သို့ ငုံ့ကြည့်ကာ

"ဤမှတ်တမ်းစာရွက်ကို စည်းကမ်းနှင့်အညီ တင်သွင်းခြင်း မရှိသည့်အပြင် မှန်ကန်ကြောင်း စစ်ဆေးထားခြင်းလဲ မရှိသဖြင့် ရုံးတော်က လက်မခံပါ"

ဖရန်ကလင် ဘာမျှ ပြန်မပြောပါ။ သို့သော် အမှု စစ်ဆေးခြင်းကို ရပ်နားလိုက်ခြင်းသည် သူ၏ သက်သေတွင် အချိန်ရရှိပြီး မည်သို့ ထွက်ဆိုရန်လည်း သင်ကြားပေးနိုင်မည် ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ကိုးမင်းက ကြားဖြတ်ပြီး ပြောလိုက်သည်။

"တရားသူကြီးမင်း ခင်ဗျား၊ ဒီစာရွက်ကို ကျွန်တော် ကြည့်ရလို့ ရှိရင် မှန်မမှန် ဖြေနိုင်ပါလိမ့်မယ်"

လော်ရာ သူ့ကို ကြည့်လိုက်သည်။ ဉာဏ်နီ ဉာဏ်နက်ဟု ထင်မိသည်။ သို့ဖြင့်

"တရားသူကြီးမင်းရှင့်၊ ဒေါက်တာရဲ့တောင်းဆိုချက်ကို ကျွန်မ လက်ခံပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ သူက မမှန်ကန်ပါဘူးလို့ ပြောခဲ့ရင် ကျွန်မအနေနဲ့ တခြား သက်သေ တင်ပြခွင့် ရှိစေချင်ပါတယ်"

သူမ၏ တောင်းခံချက်ကို ဗင်နွန် လိုက်လျောလိုက်သည်။ လော်ရာ

ကိုးမင်းကို စာရွက် ပေးလိုက်သည်။ မိတ္တူစာရွက်ကို ကိုးမင်း သေသေချာချာ စစ်ဆေး ကြည့်ရှုပြီးနောက်

"အမှန်ပါပဲ"

လော်ရာ သံသယ ရှိဆဲဖြင့်ပင် စာရွက်ကို သက်သေခံ အဖြစ် တင်သွင်းလိုက်သည်။ ထို့နောက်

"ဒေါက်တာရှင့်၊ ဆင်ပဆန် ဘောဘီနဲ့ တည့်တည့် ကော်လံမှာ ရေးသွင်းထားတဲ့ ဒုတိယ စာကြောင်းကို ခဏလောက် ကြည့်ပေးနိုင်မလားရှင့်"

"ကြည့်နိုင်ပါတယ်"

"အဲဒီ ရေးသွင်းထားတဲ့ ဒုတိယ ဗီလီရူဗင်ကိုကော ဖတ်ပြနိုင်မလားရှင့်"

"တဆယ့်ရှစ် ဒသမငါး"

ကိုးမင်း ဖတ်လိုက်သည်။

"အဲဒီတော့ ကလေးကို ဒေါက်တာ ဂရန့်လက်ထဲ လွှဲပေးလိုက်တဲ့အချိန်မှာ ဗီလီရူဗင်ဟာ ဒေါက်တာ ပထမ ပြောထားတဲ့ တဆယ့်လေးထက် ပိုနေတာပေါ့၊ ဟုတ်လား"

"အဲဒီလိုပဲ ယူဆရပါတယ်"

"ယူဆရပါတယ် ဟုတ်လား၊ ဒီမှတ်တမ်းကြီးကို တွေ့နေရက်ကနေ ဒေါက်တာ ဒါပဲ ပြောနိုင်သလား"

လော်ရာက ခပ်မြန်မြန်ကြီး ပြောလိုက်သည်။ သူမက သူ့ကို ချောင်ပိတ်ဖမ်းနေပြီ ဖြစ်သည်။

"ကလေးကို လွှဲပြောင်းပေးလိုက်တဲ့အချိန်မှာ ဗီလီရူဗင် ပိုပြီး များနေတယ်ဆိုတာ ထင်ရှားပါတယ်"

"ဒေါက်တာရှင့်၊ ဗီလီရူဗင် တဆယ့်ရှစ် ဒသမငါး ရှိနေတာကို ဒေါက်တာ အလျင်တုန်းက မတွေ့ခဲ့ဘူးလား"

"မတွေ့ခဲ့ပါဘူး"

"ဒေါက်တာ တွေ့ခဲ့တယ်လို့ ကျွန်မ ပြောပါတယ်၊ ဒီအစီရင်ခံစာကြောင့်သာ ဒေါက်တာဟာ ကလေးကို မက်ထရိုပိုလီတန် ဆေးရုံကို လွှဲပြောင်းပေးလိုက်တာပဲ"

"အဲဒါ မဟုတ်ဘူး"

"ကျွန်မ ထပ်ပြီးတော့မှ ပြောချင်ပါသေးတယ်၊ ဒေါက်တာ ကလေးကို ပို့ခဲ့တာဟာ ပိုမို ကောင်းမွန်တဲ့နေရာကို ပို့ခဲ့တာ မဟုတ်ဘဲ နောက်ပိုင်း ဖြစ်လာတဲ့ ပြဿနာတွေ ဒေါက်တာ မခံရအောင် ဒေါက်တာရဲ့လက်ထဲက လွတ်သွားအောင် ပို့လိုက်တာပဲ"

"အဲဒါ မဟုတ်တာ ပြောတာပဲ"

ထိုအခါ လော်ရာ လမ်းကြောင်း ပြောင်းလိုက်ပြီး

"ဒေါက်တာရှင့်၊ ပတ်ကဆိုက် ဆေးရုံမှာ ခွတ်ခွဲခန်း အစီရင်ခံစာတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး လုပ်ထုံး လုပ်နည်း ဘယ်လို ရှိပါသလဲ"

"မေးတာ ကျွန်တော် နားမလည်ဘူး"

"အစီရင်ခံစာကို သက်ဆိုင်ရာ ဆရာဝန်က လက်မှတ် ထိုးပြီးမှသာ လူနာမှတ်တမ်းမှာ ထည့်သွင်း ရပါသလား"

"ယေဘုယျအားဖြင့် မှန်ပါတယ်"

"ဒီကိစ္စမှာ ယေဘုယျအတိုင်း မဟုတ်ဘူးလို့ ဆိုလိုတာလား"

"မှန်ပါတယ်၊ ကလေးကို လွှဲပေးလိုက်ပြီးတဲ့နောက်မှာ ကလေးဆောင်ကို ကျွန်တော် မရောက်တော့ပါဘူး၊ ဒါကြောင့် ဒီအစီရင်ခံစာကို ကျွန်တော် မတွေ့ရတော့ပါဘူး၊ အစီရင်ခံစာကို ကျွန်တော် လက်မှတ် ထိုးမပေးရတော့ပါဘူး၊ ဒါကြောင့် ဒီအစီရင်ခံစာဟာ လူနာမှတ်တမ်းမှာ မပါတော့တာပါဘဲ"

သက်သေသည် သူမ ထောင်ထားသော ထောင်ချောက်အတွင်းမှ လွတ်ထွက်သွားသဖြင့် လော်ရာသည် မီးကုန်ယမ်းကုန် တိုက်ခိုက်ရန် ပြင်ဆင်လိုက်သည်။ သူမ၏ စားပွဲဆီသို့ လော်ရာ လျှောက်သွားသည်။ ကိုးမင်းသည် မေးမြန်း၍ ပြီးပြီဟု ထင်သဖြင့် ကုလားထိုင်မှ ထလိုက်သည်။ သူမက သူ့ဘက်သို့ လှည့်လိုက်ပြီး

"ကျွန်မတို့ မပြီးသေးပါဘူး ဒေါက်တာ"

ထို့နောက် လော်ရာသည် ဇယားတခုကို ကိုးမင်း မမြင်သာအောင် ကိုင်ဆောင်လျက် သက်သေ ဝက်ခြံအနီးသို့ ပြန်လျှောက်လာသည်။

"ဒေါက်တာရှင့်၊ ကလေးဟာ တချိန်မှာ ဗီလီရူဗင် တဆယ့်ရှစ် ဒသမငါး ရှိပြီး

နောက်တချိန်မှာ တဆယ့်ခြောက် ရှိနေတာဟာ အမြင့်ဆုံးကို တက်သွားပြီး ပြန်ဆင်းလာတာလို့ ဒေါက်တာ ယူဆပါသလား”

“ဖြစ်နိုင်ပါတယ်”

“ဆေးပညာနည်း အရ ဒီတနည်းပဲ ကောက်ချက်ချနိုင်တယ်လို့ ဒေါက်တာ ယူဆပါသလား”

“ကျွန်တော် ဒီအတိုင်းပဲ သဘောရပါတယ်”

“ဒေါက်တာရှင့်၊ ယူဆချက် တခုကို ကျွန်မ မေးပါရစေ၊ အာရ်အိပ်ချ် မတည့်မှု ရှိပြီး ဗီလီရူဗင် တဆယ့်လေး ရှိတဲ့ ကလေးတယောက်ဟာ ဗီလီရူဗင် တရိုန်ထိုး တက်သွားပြီး အမြင့်ဆုံး နှစ်ဆယ် ဒါမှမဟုတ် နှစ်ဆယ်ရဲ့အထက်ကို ရောက်သွားမယ်၊ အဲဒီအတွက် ဗီလီရူဗင် တဆယ့်ရှစ် ဒသမငါးကို စစ်ဆေး တွေ့ရှိတဲ့အချိန်ဟာ ပြန်ကျလာတာ မဖြစ်နိုင်ဘူးလား”

ကိုးမင်း မဖြေနိုင်မီတွင် ဖရန်ကလင် ထရပ်လိုက်ပြီး

“တရားသူကြီးမင်း ခင်ဗျာ၊ ဒီလို ယူဆချက်မျိုးကို ထောက်ခံတဲ့ ထွက်ဆိုချက်မျိုး ဤအမှု စစ်ဆေးနေစဉ်အတွင်းမှာ တခါမှ မရှိခဲ့ပါဘူး၊ ဒီမေးခွန်းဟာ လုံးဝ အခြေအမြစ် မရှိပါဘူး၊ ပေါက်တတ်ကရ မေးခွန်းတခုပဲ၊ ဒါကြောင့် ရုံးတော်က ပယ်ဖျက်ပေးဖို့ တောင်းဆိုပါတယ်”

“တောင်းဆိုချက်ကို ပေးအပ်တယ်”

တရားသူကြီး ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် လော်ရာကို ကြည့်လိုက်သည်။ အခြား မေးခွန်း တခုကို မေးမြန်းရန် သို့မဟုတ် မေးမြန်းမှု ပြီးဆုံးစေရန် သဘောဖြင့် ဖြစ်သည်။

လော်ရာသည် နောက်တခု ထပ်ပြီး ကြိုးစားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

“ဒေါက်တာရှင့်၊ ကျေးဇူးပြုပြီး ဒီဇယားကို ကြည့်စမ်းပါ”

ဖရန်ကလင် ထရပ်လိုက်သည်။ သို့သော် လော်ရာသည် ကန့်ကွက်ချက်ကို ကြိုတင် ရိပ်စားမိ သဖြင့်

“မစ္စတာ ဖရန်ကလင်အတွက်လဲ ကျွန်မ မိတ္တူတခု အသင့် လုပ်ထားပါတယ်”

လော်ရာက ဖရန်ကလင်ကို မိတ္တူစာရွက် ပေးလိုက်သည်။ ဖရန်ကလင်သည်

မိတ္တဴကို ကြည့်ရှုပြီးနောက်

“တရားသူကြီးမင်း ခင်ဗျား၊ ကျွန်တော်တို့ ဟောဒီ... ဟောဒီ ဘာလို့ ပြောရမှန်းတောင် မသိပါဘူး၊ ဒီဥစ္စာရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ဟာ ဘာလဲဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ အတိအကျ သိချင်ပါတယ်”

ထိုအခါ လော်ရာက

“ဒီဥစ္စာကတော့ ဆင်ပဆန် ဘောဘီရဲ့ ပထမ ဗီလီရှုဗင် တဆယ့်လေးနဲ့ မက်ထရိုပိုလီတန် ရောက်မှ တွေ့ရတဲ့ တဆယ့်ခြောက်အကြား အင်မတန် အရေးကြီးတဲ့ ခုနစ်နာရီ ရှစ်နာရီလောက် အချိန် ကြားမှာ ရှိနိုင်တဲ့ ဗီလီရှုဗင်ကို ဂရပ် ဆွဲထားတာပါပဲ”

ဖရန်ကလင်သည် စောစောကထက် ပိုပြီး ဒေါသကြီးဟန် ပြုလျက်

“ဒီလို တီထွင်ချက်တခုကို လက်မခံခင်မှာ ဒီစာရင်းဇယားတွေကို ဘယ်သူ ရေးတယ်၊ ဒီဥစ္စာဟာ ဒီအမှုနဲ့ ဘယ်လို သက်ဆိုင်တယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ သိချင်ပါတယ်"

“မစ္စတာ ဖရန်ကလင်ရဲ့ ကန့်ကွက်ချက်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး အစစ်အဆေးခံဖို့ ဒေါက်တာ ဂရန့်ကို သက်သေအဖြစ် ကျွန်မ တင်သွင်းလိုပါတယ်”

“တရားခံကိုလား၊ ဒီယူဆချက်နဲ့ပတ်သက်ပြီး အတော်ကြီးကို ဘက်လိုက်မှု ကင်းတဲ့ အစစ်ခံချက် ဖြစ်မှာပဲ၊ တရားသူကြီးမင်း ခင်ဗျား၊ အခု မေးခွန်းတလျှောက်လုံးကို ကျွန်တော် ကန့်ကွက်ပါတယ်”

ဗင်နွန်သည် လော်ရာဘက်သို့ လှည့်လျက်

“မစ္စတာ ဖရန်ကလင် ပြောတာ မှန်ပါတယ်၊ အကျိုးဆောင် ဒီလို ယူဆချက်မျိုး တင်သွင်းတာကို ကျွန်ုပ် ခွင့်မပြုနိုင်ပါဘူး”

“တရားသူကြီးမင်းရှင့်၊ ဒီကလေးကလေး ဦးနှောက် ပျက်ယွင်းရတာဟာ ဘာအကြောင်းကြောင့် ဆိုတာကို ဘယ်ပါရဂူကမှ အတိအကျ မပြောနိုင်တဲ့အတွက် ဘယ်အစစ်ခံချက် မဆို၊ ဘယ်တွေးဆချက်မဆို အမှုကို အကျိုးပြုနိုင်ပါတယ်၊ ရုံးတော်က လက်ခံသင့်ပါတယ်”

ဗင်နွန် ခေါင်းကို ယမ်းခါသည်။

သို့သော် လော်ရာ အလျှော့ မပေးဘဲ

"တရားသူကြီးမင်းရှင့်၊ အမှန်တရားကို ရှာဖွေနိုင်ရေးအတွက် အခု ကျွန်မ တင်သွင်းတဲ့ နည်းလမ်းဟာ တရားလိုဘက်ကို ခွင့်ပြုခဲ့တဲ့ နည်းလမ်းတွေနဲ့ ဘာမှ ခြားနားမှု မရှိပါဘူး၊ သူတို့ဘက်ကလဲ ဦးနှောက် ပျက်ယွင်းရမှုအတွက် အထောက်အထား အခိုင်အမာကို မတင်ပြနိုင်ခဲ့ပါဘူး၊ အခု ကျွန်မတို့ တင်သွင်းခဲ့တဲ့ ဇယားရဲ့သဘောဟာ သူတို့ရဲ့ တင်ပြချက်တွေ လောက်ပဲ ခိုင်မာပါတယ်၊ အမှန်အတိုင်း ပြောရရင် ကလေးဟာ ပတ်ကဆိုက် ဆေးရုံက မထွက်ခင်မှာဘဲ ဦးနှောက် ပျက်ယွင်းနေပြီဆိုတာကို ဒီဇယားက သက်သေပြနိုင်ပါတယ်"

လော်ရာသည် သူမ၏ နောက်ဆုံး စကားလုံးများကို ဖရန်ကလင်၏ကန့်ကွက်သံကို ကျော်လွန်အောင် ဟစ်အော်လိုက်သည်။ ဖရန်ကလင်၏ စူးရှသော အသံသည် လော်ရာ၏ ကြေညာချက်ကို မဖုံးကွယ်နိုင်ပါ။ ဗင်နွန်သည် အကျိုးဆောင် နှစ်ယောက်စလုံးကို ထိတ်လန့်စေရန် တင်းပုတ်ကလေးကို ထုရသည်။

ဗင်နွန်သည် လော်ရာကို ကြည့်လိုက်ပြီး

"ဒီဇယားဟာ ဘာတွေ ဖြစ်နိုင်တယ်ဆိုတာကို တရားခံရဲ့စိတ်ကူးနဲ့ ရေးဆွဲထားတာပဲ မဟုတ်လား အကျိုးဆောင်"

"တရားသူကြီးမင်းရှင့်၊ ဒီဇယားမှာ ကလေးရဲ့ ဗီလီရူဗင်ဟာ ဒေါက်တာ ကိုးမင်း ပြောတဲ့ တဆယ့်လေးထက် ပိုတယ်ဆိုတာကို သက်သေပြထားပါတယ်၊ အဲဒါကို သက်သေပြထား ပြီးတဲ့နောက်မှာ ဗီလီရူဗင် တဆယ့်ရှစ် ဒသမငါးကို ရောက်လာတာဟာ အထက်မှာ ရောက်လာတာလား၊ အဆင်းမှာ ရောက်တာလားကို စူးစမ်းကြည့်ဖို့ ကျွန်မတို့မှာ အခွင့်အရေး ရှိပါတယ်"

လော်ရာ အပြင်းအထန် ပြောဆိုလိုက်သည်။

ထိုအခါ ဗင်နွန်သည် ဖရန်ကလင်ကို ကြည့်လိုက်သည်။

"တရားသူကြီးမင်း ခင်ဗျား၊ ဒီဥစ္စာ ဂျူရီလူကြီးတွေကို အထင်အမှတ် မှားစေနိုင်တဲ့ ရော်ရမ်း မှန်းဆချက် သက်သက်သာ ဖြစ်တဲ့အတွက် ဒီမေးခွန်းတလျှောက်လုံးကို ရုံးတော်က ပယ်ဖျက် ပေးဖို့ ကျွန်တော် တောင်းဆိုပါတယ်"

ပြဿနာကို ဗင်နွန် အလေးအနက် စဉ်းစားသည်။ ထို့နောက် အေးအေးဆေးဆေးနှင့် ဖြည်းဖြည်းလေးလေး သူ ဆုံးဖြတ်သည်။

"နှစ်ဖက် အကျိုးဆောင်များရဲ့ ပြောဆိုချက်များကို နားထောင်ပြီးနောက် ဒီမေးခွန်းများဟာ အထောက်အထား အတိအကျ မရှိတဲ့ မှော်မှန်း တွေးဆချက်

သက်သက်သာ ဖြစ်တဲ့အတွက် ဤမေးခွန်းတလျှောက်လုံးကို ရုံးတော်က လက်မခံကြောင်း ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်”

လော်ရာသည် ရရှိသမျှသော အခွင့်အလမ်းကို အသုံးချသည့်အနေဖြင့်

“ဒေါက်တာရှင့်၊ ဒုတိယ ဗီလီရူဗင်ဟာ တဆယ့်ရှစ် ဒသမငါး ရှိကြောင်း ဒေါက်တာ တွေ့ရလို့ ရှိရင် ဒီအကြောင်းကို ဒေါက်တာ ဂရန့်ဆီကို ဒေါက်တာ အကြောင်းကြားပါမယ်လား”

“ဟုတ်ကဲ့၊ အကြောင်းကြားမယ်”

“ဒေါက်တာ ဂရန့်ဆီကို အဲဒီလို အကြောင်းကြားရတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်က ဘာပါလဲ”

“သူ့အနေနဲ့ အကောင်းဆုံး ကုသနိုင်အောင်ပါပဲ”

“အဲဒီအခါမှာ ဘယ်လို ကုသမှုမျိုး ဖြစ်ပါမလဲ”

“အကျိုးဆောင်ရဲ့ မေးခွန်းက ဆရာဝန်တယောက်ရဲ့စိတ်ထဲမှာ ရှိနေတာကို ဆရာဝန် တယောက်ကို မှန်းဆခိုင်းနေတာပဲ”

ဖရန်ကလင် ကန့်ကွက်လိုက်သည်။

လော်ရာ ပြင်ပြီး မေးသည်။

“ဒေါက်တာရှင့်၊ ဗီလီရူဗင် တဆယ့်ရှစ် ဒသမငါး ရှိနေတဲ့ ကလေးတယောက်ကို ဒေါက်တာ ဘာလုပ်မလဲ”

“ချက်ချင်း သွေးဖလှယ်ပေးမယ်”

“ဗီလီရူဗင် တဆယ့်လေး ဆိုရင်ကော သွေးဖလှယ်မလား”

“မဖလှယ်ပါဘူး”

“ဒေါက်တာ ဂရန့် ကုသတဲ့အတိုင်း ကုသမယ်လို့ ဒေါက်တာ ပြောတာလား”

ဤတွင် ဖရန်ကလင် ကန့်ကွက်ရန် ထလိုက်သည်။ လော်ရာဘက်သို့ လှည့်လျက်

“ဆရာဝန် တယောက်ဟာ လူနာတယောက်ကို သူ တွေ့တဲ့အတိုင်းပဲ ကုသတယ် ဆိုတာကို ကျွန်တော် သိသလို အကျိုးဆောင်လဲ သိပါတယ်၊ ဆရာဝန် တယောက်ဟာ သူ မသိတဲ့ အချက်နဲ့ ပတ်သက်လို့လဲ ဘာမှ ကာကွယ်ပြီး

ပြောနေစရာ မလိုပါဘူး၊ ဒေါက်တာ ကိုးမင်းဟာ အခု အစီရင်ခံစာကို ဒီရုံးတော်ကျမှပဲ မြင်ဖူးတယ်ဆိုတာ ရှင်းနေပါတယ်၊ အဲဒီတော့ ဒေါက်တာ ကိုးမင်းမှာ ဂုဏ်သိက္ခာ ထိခိုက်ရတဲ့အတွက် အကျိုးဆောင် တောင်းပန်စေချင်ပါတယ်"

"သင့်လျော် မှန်ကန်သော တောင်းဆိုချက်လို့ ရုံးတော်က မှတ်ယူပါတယ်"

ဗင်နွန်က လော်ရာကို စူးစူးဝါးဝါး ကြည့်ရင်း ပြောလိုက်သည်။

လော်ရာ မတောင်းပန်ပါ။

"တရားသူကြီးမင်း ခင်ဗျား၊ ဒေါက်တာ ကိုးမင်း အချိန်တွေ အများကြီး ကြာနေပါပြီ"

ဖရန်ကလင် နိဂုံးချုပ်သည်။

လော်ရာလည်း မတတ်သာတော့သဖြင့် ကိုးမင်းကို လက်လွှတ်လိုက်ရသည်။

ကိုးမင်း သက်သေခုံမှ ထွက်သွားသောအခါ တရားသူကြီး ဗင်နွန်က အမှုစစ်ဆေးမှုကို မနက်ဖြန် မနက်သို့ ရွှေ့ဆိုင်းလိုက်ကြောင်း ကြေညာသည်။ ထိုအခါတွင် နှစ်ဖက် အကျိုးဆောင်များက မည်သည့် အချိန်လောက်တွင် အပြီးသတ် လျှောက်လဲချက် ပေးမည်ကို ပြောကြရန်ကိုလည်း မေတ္တာရပ်ခံလိုက်သည်။ ဤသဘောမှာ လော်ရာအနေနှင့် လျှောက်လဲချက် အဆုံးသတ်ပြီး ဂျူရီလူကြီးများကို ဆုံးဖြတ်ကြစေနိုင်ရန်ပင် ဖြစ်တော့သည်။

※※※

"ငါးရှဉ့်တကောင်လို လွတ်ထွက်သွားတာပဲ"

ခရစ် ပေါက်ကွဲသည်။

"အစ်ကို အပြစ်တင်စရာရှိရင် ညီမကိုပဲ တင်ပါ"

"ညီမအနေနဲ့ အတတ်နိုင်ဆုံး ကြိုးစားတာပဲ"

ထိုအခါ မိုက် ဆိုဗိုသည် တစုံတခုကို လေးလေးနက်နက် စဉ်းစားနေရာမှ

"မင်းတို့ သိတဲ့အတိုင်းပဲ ရုံးမှာ ကိုယ် မရှိဘူး၊ ဒါပေမဲ့ မင်းတို့နှစ်ယောက် ပြောတဲ့စကားအရ ဆိုရင် ကိုးမင်းအပေါ်မှာ မင်းတို့ လုပ်တာဟာ နည်းနည်း ပြင်းထန်လွန်း နေတယ်"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

လော်ရာ မေးလိုက်သည်။

"အဲဒီနေ့က ရှိနေတဲ့ သူ့အခြေအနေကို ကိုယ်တို့ ပြန်ကြည့်ရအောင်၊ သူဟာ အလုပ်နှစ်ခုကို လုပ်နေရတယ်၊ မစ်ချဲရဲ့အလုပ်နဲ့ သူ့အလုပ်၊ ခွဲစိတ်ခန်းထဲမှာ သူ အလုပ်များနေတယ်၊ သူ့ဆီကို ကလေးဆောင်ကနေ အကြောင်းကြားတယ်၊ ဒါပေမဲ့ သူ တာဝန်ရှိနေတဲ့ ကလေးဟာ ကျန်းမာတယ်၊ ဘာမှ အခက်အခဲ ကြုံစရာ မရှိဘူး၊ ကလေးရဲ့ ရာဇဝင်အရ ဘာမှ ပြဿနာ ဖြစ်စရာ မရှိဘူး၊ အဲဒီတော့ သူ ဘာဖြစ်လို့ အလောတကြီး ပြေးသွားရမလဲ"

"ဟုတ်တယ်၊ သူ ကုသတဲ့ ကလေးဟာ သားဦး ဖြစ်တယ်၊ ကလေးအမေဟာ အာရ်အိပ်ချ် နဂ္ဂတစ် ဖြစ်ပေမယ့် ကိုယ်ဝန်ဆောင်စဉ်အတွင်းမှာ၊ ကွန်းမ်စ် စစ်ဆေးမှုမှာ ဘာပြဿနာမှ မရှိဘူး၊ ဟုတ်တယ် မိုက်၊ အဲဒီအချိန်မှာ သူ ဘာပြောမလဲဆိုတာကို ကျွန်တော် ကြည့်တယ်၊ 'ဘာမှ စိုးရိမ်စရာ မရှိပါဘူး၊ သားဦးပဲ' လို့ သူ ပြောမှာပဲ"

ခရစ် ထောက်ခံသည်။

"အဲဒါ အမှန်ပဲ"

"အဲဒါကို ကျွန်မတို့ ဘယ်လို လုပ်ပြီး သိနိုင်သလဲ"

"မစ်ချဲပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ တခြား မီးယပ် သားဖွား ဆရာဝန် တယောက်ပဲဖြစ်ဖြစ် မိန်းမတယောက်ကို စစ်ဆေးတဲ့နေရာမှာ အလျင်က ကလေး မွေးဖူးတာကို ဘယ်လိုမှ မသိဘဲ မနေနိုင်ဘူး"

"မစ်ချဲက သိလျက်သားနဲ့ လျှို့ဝှက်ထားရင်ကော"

လော်ရာ မေးလိုက်သည်။

"မဟုတ်ဘူး မိန်းကလေး၊ မစ်ချဲလို ကိုယ့်ကျင့်တရား ရှိတဲ့ ဆရာဝန် တယောက်ဟာ ကိုးမင်းကို ပြောမှာ အမှန်ပဲ"

"နေဦး၊ သူတို့ နှစ်ယောက်စလုံး အရှုးလုပ်ခံရတာ ဖြစ်နိုင်တယ်"

ခရစ် ကြားဖြတ်ပြီး ပြောလိုက်သည်။

"ဘယ်လိုလဲ"

လော်ရာ မေးသည်။

“ရေးနိုးရဲ့ သမီးမှာ ပေါ့ဇစ်တစ် သွေးကူးနိုင်တဲ့နည်း တနည်း ရှိတယ်၊ အဲဒီအတွက် ကလေးရဲ့ သွေးတွေကို သူ့ရဲ့ ပဋိပစ္စည်းတွေက ဖျက်ဆီးကြတာပဲ”

ခရစ်က မိုက်ကို တချက် လှမ်းကြည့်ပြီး ပြောလိုက်သည်။

မိုက် နှုတ်ဆိတ်နေသည်။

“ပထမကိုယ်ဝန်ကို ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်တာပဲ ဖြစ်ရမယ်”

“ဒါဆိုရင် အစ်ကို့ကို ဆရာဝန်တွေ ပြောနေတဲ့ ပထမ ကလေးဆိုတာဟာ ပထမ ကိုယ်ဝန်ကို ပြောတာလား”

“ဟုတ်တယ်၊ အမျိုးသမီး တယောက်ဟာ သူ့မှာ အလျင်က ကိုယ်ဝန် ရှိခဲ့လို့ ရှိရင် သူ့ရဲ့ သားဖွား ဆရာဝန်ကို အတွင်းစကားအဖြစ် မလွဲမသွေ ပြောပြရတယ်”

မိုက် ဖြေသည်။

“ဒါပေမဲ့ ရေးနိုးရဲ့ သမီးဟာ ကိုယ်ဝန် ဖျက်ခဲ့လို့ ရှိရင်...”

“မစ်ချဲကို သူ ဘယ်နည်းနဲ့မှ ပြောမှာ မဟုတ်ဘူး၊ တကယ်လို့ ပြောခဲ့ရင် မစ်ချဲဟာ အာရ်အိပ်ချ် မတည့်မှုအတွက် ကြိုတင် သတိထားမှာပေါ့”

“မစ်ချဲကို သူ မပြောတာဘဲလား၊ တခြား ဘယ်သူ့ကိုမှကော သူ မပြောဘူးတဲ့လား”

လော်ရာ မေးလိုက်သည်။

“အဲဒါ ဘာပြောတာလဲ”

ခရစ် မေးသည်။

“သူဟာ သူ့ဆရာဝန်ကို မပြောဘူးဆိုရင် တခြား ဘယ်သူ့ကို ပြောမလဲ၊ သူ့အမေကို ပြောမလား၊ သူ့အဖေကို ပြောမလား”

“ညီမမှာ ရေးနိုးလို့ အဖေမျိုး ရှိရင် သူ့ကို ညီမ ပြောမလား”

“ဒါဆိုရင် သူငယ်ချင်းတယောက်ကိုကော၊ တက္ကသိုလ်မှာ တခန်းတည်းနေတဲ့ သူငယ်ချင်း၊ သူဟာ ဘွဲ့ရပြီးပြီးချင်း လက်ထပ်တာပဲ၊ အဲဒီတော့ အဲဒီပြဿနာဟာ တက္ကသိုလ်မှာပဲ ဖြစ်နိုင်တယ်၊ ဒီကိစ္စကို တယောက်ယောက်တော့ သိမှာပဲ”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

ခရစ် မေးလိုက်သည်။

"ဒီမယ် အစ်ကို၊ ဒီလို အဖြစ်မျိုး ကြုံရတဲ့ မိန်းကလေး တယောက်ဟာ တယောက်ယောက် ကိုတော့ အတွင်းလူအဖြစ် ယုံကြည်ရမယ်၊ ပြောရမယ်၊ သူ့မှာ အကြံဉာဏ် လိုတယ်၊ နှစ်သိမ့်မှု လိုတယ်၊ အကူအညီ လိုတယ်၊ အနည်းဆုံး သူ့ရဲ့စိုးရိမ်မှုကို တယောက်ယောက်ကိုတော့ ခွဲဝေပေးချင်မှာပဲ"

မိုက် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

"အဲဒီတော့ ကလေး အသားဝါ ဖြစ်နေတာကို ကိုးမင်း အေးအေးဆေးဆေး လုပ်နေတာဟာ ကိုယ်တို့အတွက် အဓိက ကာကွယ်စရာ ဖြစ်လာတော့တာပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ဒါကို ကိုယ်တို့ ဘယ်လို သက်သေပြမလဲ"

"ကျွန်မတို့မှာ အချိန်ရှိရင်တော့... ဒါပေမဲ့ အချိန်က မရှိတော့ဘူး" သူမသည် စဉ်းစားနေပြီး နောက် "အဲဒီလူ... သူနဲ့ ပတ်သက်တဲ့လူကိုတော့... သူ ပြောရမယ်၊ အဲဒီလူကို ကျွန်မတို့ ရှာနိုင်ရင်တော့"

"ဂျွန် ရေးနိုးရဲ့သမီးကို သက်သေအဖြစ် ခေါ်ရင်ကော"

ခရစ်က မေးလိုက်သည်။

"ဘယ်အနေနဲ့ ခေါ်မလဲ၊ လေဖမ်း ဝါးတန်းချည်တာပဲ ဖြစ်တော့မပေါ့၊ ဘယ်တရားသူကြီးကမှ ခွင့်ပြုမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဗင်နွန် ခွင့်မပြုမှာတော့ သေချာတယ်"

တနာရီကျော်ကျော်တွင် မိုက်နှင့် ခရစ်တို့ ပြန်သွားသည့်အချိန်အထိ မည်သူကမျှ မည်သည့် အဖြေကိုမျှ မရှာနိုင်ကြပါ။

※※※

(၂၉)

လော်ရာနှင့် ခရစ်တို့သည် ကျယ်ဝန်းသော လှေကားကြီးအတိုင်း ကွေ့ကာ ဝိုက်ကာနှင့် တရားရုံး အဆောက်အအုံပေါ်သို့ တက်လာ နေကြသည်။ နေ့လယ်ခင်း ရပ်နားခြင်း အချိန်စေ့သွားပြီ ဖြစ်သည်။ မိုက် ဆိုဗိုသည် ညနေပိုင်း သင်တန်းများ ရှိနေသဖြင့် ဆေးရုံသို့ ပြန်ရသည်။ အပေါ်ဘက်သို့ လော်ရာ မော့ကြည့်လိုက်သောအခါ အပေါ်ဆုံး လှေကားထစ်တွင် ရပ်ပြီး သူတို့ကို စောင့်ဆိုင်းနေသော ရုပ်မြင်သံကြား သတင်းထောက် ဂျူအန် မာလက်ကို မြင်ရသည်။ မာလက်သည် သူတို့ကို တွေ့ရန် အောက်ဘက်သို့ ဆင်းလာသည်။

"မနေ့ ညနေက ကျွန်တော် လွှင့်တဲ့သတင်း နားထောင်ရသလား၊ ကျွန်တော့်ကို စက္ကန့် ခြောက်ဆယ်လောက် အချိန်ပေးရင် အဓိကရုဏ်း ဖြစ်တာ ဒေါက်တာနဲ့ ဘာမှ မပတ်သက်တဲ့ အကြောင်း ပြည်သူတွေ သိသွားအောင် ကျွန်တော် လုပ်နိုင်တယ်"

"ဂျူရီလူကြီးတွေ သိသွားအောင်ကော လုပ်နိုင်ပါ့မလား"

လော်ရာ မေးလိုက်သည်။

"အဲဒါတော့ ကျွန်တော် မတတ်နိုင်ဘူး"

"အဲဒါဆိုရင် အင်တာဗျူး မလုပ်ပါနဲ့"

"ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် တတ်နိုင်တာ တခုတော့ ရှိတယ်၊ အခု စစ်ဆေးနေတာဟာ တရားမျှတမှု မရှိဘူးဆိုတာ လူတွေ သိအောင် လုပ်ပေးနိုင်တယ်"

"အဲဒါလဲ မလုပ်ပါနဲ့၊ ရှင် ဘာမှ မတတ်နိုင်ပါဘူး၊ ရှင်တတ်နိုင်တာက ကျွန်မတို့ကို လမ်းဖယ်ပေးဖို့ပဲ"

မာလက်သည် မဖယ်ချင် ဖယ်ချင်ဖြင့် လမ်းဖယ်ပေးသည်။

လော်ရာသည် သူ့ကို ကျော်ဖြတ်ကာ တက်သွားပြီးနောက် ရုတ်ခြည်း ဆိုသလို ရပ်လိုက်သည်။ သူ့ကို ပြန်လှည့်ကြည့်ပြီး

"ရှင် တတ်နိုင်မှာ တခုတော့ ရှိတယ်"

"ဘာများလဲ"

သူမက ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောရန် မှာကြားသည်။ ထို့နောက် မနက်ပိုင်းက သူတို့ စိတ်ထဲတွင် ရှိနေသော သံသယကို ဖွင့်ထုတ်ပြီး ပြောလိုက်သည်။ မာလက် နားထောင်သည်။ သူ၏ မျက်လုံးများ တောက်လက်လာသည်။

"ဒါပေမဲ့ တခုတော့ မှတ်ထားပါ၊ ဒါဟာ ရိုးရိုး ဇာတ်လမ်းမျိုး တပုဒ် မဟုတ်ဘူး၊ ရှင် စုံစမ်းလို့ တခုခု သိတယ်ဆိုရင်လဲ အဲဒါကို ရုံးတော်မှာ မတင်မချင်း ရှင် အသုံးပြုခွင့် မရှိဘူး"

မာလက် ခေတ္တမျှ တုံ့ဆိုင်း နေပြီးနောက် သဘောတူလိုက်သည်။

"အကျိုးဆောင် ရုံးတော်မှာ မတင်မချင်း ကျွန်တော် လျှို့ဝှက်ထားပါ့မယ်"

"နောက်ပြီးတော့ ဒါနဲ့ပတ်သက်လို့ ရှင့်ကို ကျွန်မတို့ သဲလွန်စ များများလဲ မပေးနိုင်ဘူး၊ ဒီကိစ္စဟာ တက္ကသိုလ်မှာ ဖြစ်ခဲ့တယ်လို့ ထင်တာလောက်ပဲ ပြောနိုင်မယ်၊ သူ ဘွဲ့ရပြီးပြီးချင်း လက်ထပ်ခဲ့တာပဲ"

"အင်း အဲဒီမှာ အလျင် စပြီး စုံစမ်းရမှာပဲ၊ ဒါပေမဲ့ အချိန်က သိပ်နည်းနေတယ်"

မာလက် သတိပေးလိုက်သည်။

※※※

သို့ရာတွင် မာလက်သည် မျှော်လင့် ထားသည်ထက် ပိုပြီး ကောင်းကောင်း လုပ်နိုင်သည်။ ထိုနေ့ ညနေက လော်ရာနှင့် ခရစ်တို့ ညနေပိုင်း ရုံးမှအဆင်းတွင် သူတို့ကို လူတယောက်က စာတစောင် ပေးသည်။ "ကျွန်တော် သတင်း လွှင့်ပြီးချိန်မှာ ဖုန်းဆက်ပါ" လက်မှတ် ထိုးမထားပါ။ သို့သော် မည်သူဆိုသည်ကို သိရန်မှု မခက်ပါ။ လော်ရာ၏အခန်းသို့ သူတို့ သွားကြသည်။ မာလက် ခြောက်နာရီသတင်း လွှင့်ပြီးချိန်တွင် သူတို့ ဖုန်းဆက်သည်။

မာလက်က ခရစ်နှင့် မပြောပါ။ လော်ရာနှင့်ပဲ ပြောသည်။

"ကျွန်တော့်မှာ အချိန် သိပ်မရှိပေမယ့် ကျွန်တော် ကံကောင်းတယ် အကျိုးဆောင်"

"ပြောပါဦး"

"အယ်လင်း ရေးနိုးဟာ နော့သ်ဖီး တက္ကသိုလ်မှာ တက်တယ်၊ လေးနှစ် နေတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဘွဲ့ မရဘူး"

“လေးနှစ်အပြီးမှာ မအောင်လို့ ထွက်လာရတာလား”

“မဟုတ်ဘူး၊ သူ စာတော်တယ်၊ အမှတ်ကောင်းတယ်”

“ဒါဖြစ်ရင် ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ဘွဲ့မယူခင် နှစ်လလောက်မှာ ကျောင်းက ထွက်သွားတာပဲ၊ ကျွန်တော်ထင်တာ မလွဲရင် အကျိုးဆောင် ထင်ထားတဲ့ကိစ္စဟာ အဲဒီမှာ ဖြစ်တာပဲ ဖြစ်မယ်”

“ဒါပဲလား”

“လောလောဆယ်တော့ ဒါပဲ၊ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ဒါ့ထက် ဆက်ပြီးလိုက်ရင် အလုပ်အနေနဲ့ သတင်းကို လွှင့်ပေးရလိမ့်မယ်၊ အဲဒီတော့ တိုးတိုးတိတ်တိတ် ဖြစ်ချင်တယ် ဆိုရင်တော့ ကိုယ့်ဟာ ကိုယ်ပဲ ဆက်ပြီး လိုက်ကြပေတော့”

“ကျေးဇူးပါပဲ ဂျူအန်”

လော်ရာ တယ်လီဖုန်းကို ချပြီး ရရှိသည့် သတင်းကို ခရစ်အား ပြန်ပြောလိုက်သည်။

ခရစ်က

“တယောက်ယောက် သိရမယ်၊ သူနဲ့ အခန်းဖော်၊ သူရဲ့အခန်းဖော် ဘယ်သူလဲဆိုတာ ကိုယ်တို့ ရှာပြီး အဲဒီ အမျိုးသမီးကို မေးရမယ်”

“အခန်းဖော်တယောက်ဟာ သိလဲ ဘယ်တော့မှ ပြောမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ညီမတို့နှစ်ယောက် တယောက်ယောက် ကျောင်းကို ချက်ချင်း လိုက်သွားပြီး စုံစမ်းရင် ကောင်းမယ်”

ခရစ်က

“ညီမက ရုံးမှာ ရှိနေမှ ဖြစ်မယ်”

“ဟုတ်တယ်၊ အစ်ကို သွားမှ ဖြစ်မယ်”

လော်ရာ ပြောလိုက်သည်။

※※※

ခရစ် ဂရန့်သည် နော့သ်ဖီးမြို့သို့ မိုးကြီးချုပ်မှပင် ရောက်သွားသည်။ ဟိုတယ် စာရေးကို သူ နှိုးရသည်။ ထိုညက အိပ်ရေး မဝပါ။ နောက်တနေ့ နံနက်

ရေအေးအေး ချိုးလိုက်တော့မှ အတန်ငယ် လန်းသွားသည်။ မနက်ပိုင်း မုန့်စားပြီး ကော်ဖီကြမ်း သုံးခွက်လောက် သောက်လိုက်သောအခါ ပိုပြီး ဟန်ကျသွားသည်။ နံနက် ကိုးနာရီလောက်တွင်ကား သူသည် တက္ကသိုလ် ကျောင်းဝင်းထဲသို့ ရောက်ရှိနေတော့၏။ နွေဦးကာလ ဖြစ်သဖြင့် တက္ကသိုလ် ပရိဝုဏ်သည် စိမ်းလန်းလျက် ရှိသည်။ သူ့အသက် သုံးဆယ့်ခြောက်နှစ်နှင့် နှိုင်းစာသောအခါ မိန်းကလေးတွေက ငယ်ရွယ်လွန်းနေကြသည်။ သူတို့ကလေးတွေက ပေါင်တံရှည်ရှည် ရင်သားပြည့်ပြည့် ဖြစ်ကြသည်။ ဂျင်းဘောင်းဘီ ဝတ်ပြီး ဖိနပ်ရှည်များကို စီးထားကြသည်၊ အင်္ကျီကလည်း အပြာရောင် ယောက်ျားရုပ်အင်္ကျီများ ဖြစ်ကြသည်။ ဆံပင်ရှည်ရှည် ပါးနီနီနှင့် မိန်းကလေးများသည် ကျန်းမာခြင်းလည်း ရှိ၍ ဖွံ့ဖြိုးခြင်းလည်း ရှိကြပေသည်။

အုပ်ချုပ်ရေး ရုံးသို့ သူ သွားရောက်သည်။ သူသည် နေ့ာသ်ဖီးမြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့ရန် စိတ်ကူး ရှိသဖြင့် တက္ကသိုလ် ဆေးရုံတွင် အချိန်ပိုင်း ဆရာဝန်အလုပ် ရနိုင်မလားဟု စုံစမ်းသည်။

မော်ကွန်းထိန်း အီမီလီ ဝါတာတင်နှင့် သူ ပထမဆုံး တွေ့ရသည်။ အမျိုးသမီးက သူ့ကို ကောင်းမွန်စွာ လက်ခံ တွေ့ဆုံသည့်အတွက် သူ စိတ်ချမ်းသာသွားသည်။ သူမက သူ ရောက်နေသည့်အကြောင်း တက္ကသိုလ် ဆေးရုံအုပ် အမျိုးသမီးထံ ဖုန်းဆက်ပြီး အကြောင်းကြား ပေးမည်ဟုပင် ဆိုသည်။ သူက နေပါစေဟု ပြောရသည်။ သူက သူ့ဘာသူ မိတ်ဆက်ရသည်ကို ပိုပြီး နှစ်သက်သည်။

တက္ကသိုလ် ဆေးရုံသို့ သူ ရောက်ရှိသွားချိန်တွင် ဆေးရုံအုပ် အခန်း၏ အပြင်ဘက်တွင် ကျောင်းသူ သုံးယောက် စောင့်ဆိုင်းလျက် ရှိသည်။ သို့ရာတွင် သူနာပြုဆရာမကလေးက သူ ရောက်ရှိနေကြောင်း၊ ဒေါက်တာ လမ်ပကင်ကို ချက်ချင်း အကြောင်းကြား ပေးမည်ဟု ဆိုသည်။ ခရစ်က သူ စောင့်နေမည်ဟု ပြောလိုက်သည်။ လူနာ စောင့်နေစဉ် ဆရာဝန် တယောက်ကို တွေ့ဆုံခဲ့လျှင် တွေ့ဆုံခြင်းကို အဆုံးသတ်ရန် အကောင်းဆုံး အကြောင်းပြချက်က အသင့် ရှိနေပေသည်။ လူနာများ မရှိချိန်တွင် အေးအေးဆေးဆေး တွေ့ဆုံခြင်းက အကောင်းဆုံး ဖြစ်ပေသည်။ တက္ကသိုလ် မဂ္ဂဇင်း ဂိမန္တာစာစောင်ကို သူ ကောက်ယူပြီး ကြည့်သည်။ ယေဘုယျအားဖြင့် ပြောရလျှင် ကျောင်းမဂ္ဂဇင်းများသည် ပုံစံပြောင်းလဲခြင်း မရှိပေ။ ဗန်းစကားတွေသာ ပြောင်းလဲသည်။ ကဗျာနှင့် ဝတ္ထုများကား ယခင်ကာလများက အတိုင်းပင် ဖြစ်သည်။

နောက်ဆုံးတွင် ဆရာဝန် အားလပ်သွားသည်။ ဒေါက်တာ ဖလိုးရင့် လမ်ပကင်သည် အရပ် မြင့်မြင့်၊ ခန့်ခန့်ချောချော ဖြစ်သည်။ သူမ၏ မျက်နှာက

တည်ငြိမ် ခန့်ညားသည်။ သူမ၏ အပြုံးက ချိုလွင်သည်။ သူမ၏ အသက်ကို ခရစ် ခန့်မှန်းကြည့်သည်။ ၃၉ နှစ်ထက် ကျော်ဦးမည် မဟုတ်၊ အလွန်ဆုံး လေးဆယ် ဖြစ်သည်။

သူမသည် သူ ပြောနေသည်များကို ဆုံလည် ကုလားထိုင်တွင် ကျောမှီပြီး နားထောင်နေသည်။ သူမ၏ တောက်ပသော မျက်လုံးများက မည်သည့် အရိပ်လက္ခဏာကိုမျှ မပြ၊ စိတ်ဝင်စားဟန်ကို သာ ပြသည်။

"ဟုတ်တယ် ဒေါက်တာ၊ ဒီခေတ်မှာ မမွေးဖွားခင်နဲ့ မွေးဖွားပြီးအချိန်မှာ ဘယ်လို ဂရုစိုက် စောင့်ရှောက်ရမယ်ဆိုတာ ကျွန်မတို့ တက္ကသိုလ်မှာ သိပ်ပြီး အရေးကြီးပါတယ်"

သူ စကားဆုံးသောအခါ အမျိုးသမီးက ပြောသည်။

ဤသည်မှာ ခရစ် လိုချင်သော စကားပင် ဖြစ်သည်။ သို့ဖြင့်

"အခုလို အပြောင်းအလဲတွေကို လေ့လာနိုင်အောင် ဒေါက်တာ ဒီကိုရောက်နေတာ ဘယ်လောက် ကြာပြီလဲ"

"ရှစ်နှစ်"

ဟုတ်ပြီ။

"ကိုယ်ဝန် ဖျက်ချတာကို အစိုးရက တရားဝင် ခွင့်မပြုခင်တုန်းက ဒီလိုကိစ္စတွေကို ဒေါက်တာ ဘယ်လို ကိုင်တွယ် ဖြေရှင်းပါသလဲ"

"အဲဒီအချိန်တုန်းကတော့ မိန်းကလေး တယောက်ဟာ ကိုယ်ဝန်ကို မယူချင်ဘူးဆိုရင် နိုင်ငံခြားကို သွားတာပဲ၊ ဒါမှမဟုတ် ကိုယ်ဝန်ကို တိတ်တဆိတ် ဖျက်ချတာပဲပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မကတော့ အဲဒီလိုမျိုး မလုပ်ဖို့ သူတို့ကို အမြဲတမ်း အကြံပေးပါတယ်"

"အမှန်ပဲပေါ့"

"အဲဒီအချိန်မှာ ငွေရေးကြေးရေး ကိစ္စကလဲ ပြဿနာ ဖြစ်လာတယ်"

ဒေါက်တာ လမ်းပကင်က စကားကို ထိန်းပြီး ပြောလိုက်သည်။

"မိန်းကလေးတွေ အဲဒီလို ပြဿနာ ဖြစ်လာတဲ့အခါ ဒေါက်တာ့ဆီကို လာကြသလား"

ခရစ် မေးလိုက်သည်။

“တော်တော်များများ လာကြပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အားလုံးတော့လဲ မဟုတ်ဘူးပေါ့”

“ကျောင်းထုတ်ခံရမှာ ကြောက်ကြလို့လား”

“တချိန်တုန်းက အဲဒီကိစ္စအတွက် ဘယ်သူ့ကိုမှ ကျောင်းမထုတ်ပါဘူး”

“အဲဒီလို လွတ်လပ်ခွင့် ပေးထားတဲ့ အချိန် ဘယ်နှနှစ်လောက် ရှိသလဲ”

“ဒေါက်တာ စိတ်ဝင်စားတဲ့ ကာလအပိုင်းအခြား ပါတဲ့အထိပါပဲ၊ ဒေါက်တာ ဂရန့်” သူမက ယင်းသို့ ပြောလိုက်ပြီး သူ့ကို ငေးစိုက်ကာ ကြည့်နေသည်။ “ဒေါက်တာရဲ့နာမည်ကို ကျွန်မ မမှတ်မိဘူးလို့ ဒေါက်တာ ထင်နေသလား” ထိုနောက် “ကျွန်မအနေနဲ့ ဘယ်လောက်ပဲ ကူညီချင်ပေမယ့် ဒေါက်တာ့ကို ကျွန်မ မကူညီနိုင်ဘူးဆိုတာ ဒေါက်တာ သိပါတယ်၊ ကျွန်မဟာ ဒီကျောင်းအပေါ်မှာ တာဝန် ရှိသလို ကျွန်မ ကုသရတဲ့ လူနာတွေပေါ်မှာလဲ တာဝန် ရှိပါတယ်”

“ကျွန်တော့်အနေနဲ့ အခုလို ဥပါယ်တံမျဉ် ဆောင်ရတာ အဲဒီကိစ္စအတွက်ပဲ၊ ကျွန်တော်တို့ဟာ အခုအချိန်မှာ အင်မတန်ကြီးကို အခြေအနေ ဆိုးနေပါတယ်၊ ကျွန်တော်ဟာ အဲဒီနည်းနဲ့သာ အထောက်အထား မပြနိုင်ခဲ့ရင် လွဲမှားစွာ ကုသမှုနဲ့ မတရား ပြစ်ဒဏ် ခံရတော့မှာပဲ”

ခရစ် ဖွင့်ဟလိုက်သည်။

သို့သော် ဒေါက်တာ လမ်ပကင် မလိုက်လျောပါ။

“ဝမ်းနည်းပါတယ်ရှင်”

သည်စကားကိုသာ သူမ ပြောသည်။ တကယ်ပင် ဝမ်းနည်းဟန်လည်း ရှိပါသည်။

သို့သော် ခရစ်က ဆက်လက် ကြိုးစားသည့်အနေဖြင့်

“ကျွန်တော်တို့ လုံးဝ မသိတာတော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျွန်တော်တို့ သိထားတာတွေ ရှိပါတယ်၊ အယ်လင်း ရေးနိုးဟာ ဘွဲ့ယူဖို့ အချိန် နှစ်လအလိုမှာ ကျောင်းက ထွက်သွားတာ၊ ဘွဲ့ယူဖို့ ကျောင်းကို လုံးဝ ပြန်မလာတော့ဘူး”

ဒေါက်တာ လမ်ပကင် အဝေးသို့ ငေးနေသည်။

ခရစ် ဆက်ပြီး ပြောသည်။

“ကျွန်တော်တို့ ယူဆတာကတော့ အယ်လင်းဟာ အဲဒီကာလ

မတိုင်ခင်ကလေးမှာ ကိုယ်ဝန် ရှိရမယ်၊ သူ့မှာ ပိုက်ဆံ ချမ်းသာတဲ့အတွက် နိုင်ငံခြားကို သွားမယ်၊ အဲဒီမှာ ကိုယ်ဝန်ကို ဖျက်ချမယ်၊ အဲဒီနောက်ပိုင်းမှာ သူဟာ သူ့သဘောနဲ့သူ ကျောင်းကို ပြန်မလာတာလဲ ဖြစ်နိုင်တယ်၊ သူ့အဖေက ပြန်မလွှတ်တာလဲ ဖြစ်နိုင်တယ်၊ ကျွန်တော် တွက်တာ မှန်သလား”

“ကျွန်မ အဖြေ မပေးနိုင်ပါဘူး”

“ဒေါက်တာ ငြင်းနိုင်သလား”

“ကျွန်မ ဘာမှ မပြောလိုပါဘူး”

“ဟုတ်ပြီ၊ အလျင်တုန်းက ကျွန်တော် မသိခဲ့တာ တခုကို အခု ကျွန်တော် သိသွားပြီ၊ ဒီကိစ္စဟာ တကယ် ဖြစ်ခဲ့တယ်၊ ဒေါက်တာ့ကို သူ လာတွေ့တယ်”

“ဒေါက်တာ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိသလဲ”

“ဒေါက်တာ့အနေနဲ့ ဒီကိစ္စကို ဘာမှ မသိဘူးဆိုရင် အခုလို ဘာမှ ဖုံးကွယ်နေစရာ မလိုဘူး၊ စိတ်ထဲရှိတာကို လွတ်လွတ်လပ်လပ် ပြောရုံပဲ”

သူ့စကားကို သူမ မငြင်းပါ။ သူမသည် သူမ၏ လုပ်ငန်းဘောင်အတွင်းမှ နေ၍ သူ့ကို အတတ်နိုင်ဆုံး ကူညီနေကြောင်း ခရစ် သတိပြုမိသည် သူမကို သည့်ထက်ပိုပြီး မေးရန် မသင့်တော်ပါ။

“ဒေါက်တာကို အခုလို အနေအထားမျိုး ရောက်အောင် လုပ်မိတဲ့အတွက် ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ်”

ခရစ်က တွေ့ဆုံ မေးမြန်းခြင်းကို နိဂုံးချုပ်သည့်အနေဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

“ကျွန်မ ကူညီနိုင်တယ်ဆိုရင် ကူညီပါတယ်၊ ယုံပါ”

“ဒေါက်တာ့အနေနဲ့ ဘာအကြံဉာဏ်များ ပေးစရာ ရှိပါသလဲ”

“ဆက်ပြီး စုံစမ်းပါ”

တက္ကသိုလ် ဆေးရုံရှေ့တွင် ခရစ် ရပ်နေသည်။ နာရီစင်မှ သင်တန်းပြောင်း အချက်ပေးသည်။ ကျောင်းဝင်းထဲတွင် ကျောင်းသူများ ဥဒဟို သွားလာနေကြသည်။ အချို့က စက်ဘီးတွေနှင့် ဖြစ်သည်။ ကျောင်းသူတယောက်သည် သူ့ကို ဝင်တိုက်မိတော့မတတ် ပွတ်သွားသည်။ သူမက သူ့ကို ကြာမျက်လုံးဖြင့် ဖမ်းစားသွားသည်။

ခရစ်သည် ဒေါက်တာ လမ်ပကင်ထံမှ ရရှိသောအချက်များကို ပြန်လည်

စဉ်းစားနေသည်။ သူမက ဆက်ပြီး စုံစမ်းရန် ပြောသည်။ သို့ရာတွင် အယ်လင်း ကျောင်းမှ ထွက်သွားသည်မှာ လေးနှစ်ရှိပြီ ဖြစ်၍ သူမနှင့် ရင်းနှီးသော ကျောင်းသူတယောက်ကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ရှာတွေ့နိုင်မည်နည်း။ တခုတော့ ရှိသည်။ ကျောင်းသူတယောက်ယောက်ကို ရည်ညွှန်းခြင်း မဟုတ်လျှင်တော့ ဖြစ်နိုင်သည်။ တက္ကသိုလ်နှင့် အဆက်အသွယ် ရှိသော ယောကျ်ားတယောက် ဖြစ်နိုင်သည်။ တက္ကသိုလ်က ဆရာတယောက် ဖြစ်နိုင်သည်။ အယ်လင်း ရေးနိုး၏ ကျောင်းမှတ်တမ်းဖိုင်ကို တနည်းနည်းနှင့် ရနိုင်လျှင် ကောင်းမည်။ ဤကိစ္စအတွက်လည်း ဥပါယ်တံမျဉ် ပြုရပေဦးမည်။

※※※

“ကျွန်တော့်ကို မော်ကွန်းထိန်း ဝါတာတင်က လွှတ်လိုက်ပါတယ်၊ ကျောင်းသူ တယောက်ရဲ့ နောက်ကြောင်း ရာဇဝင်ကို သိချင်လို့ပါ၊ ခြောက်ဆယ့်ကိုး သင်တန်းက အယ်လင်း ရေးနိုးပါ”

ခရစ်က အတတ်နိုင်ဆုံး ချိုသာစွာဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

မော်ကွန်းထိန်း၏ အမည်သည် ထိရောက်လှသည်။ မှတ်တမ်းရုံး စာရေးမကလေးသည် “ခြောက်ဆယ့်ကိုး သင်တန်း၊ အယ်လင်း ရေးနိုး” ဟု ပါးစပ်မှ ရွတ်ဆိုပြီးနောက် အတွင်းဘက်သို့ ဝင်ရောက်သွားသည်။ သို့သော် သူမသည် မော်ကွန်းထိန်းထံသို့ ဖုန်းဆက်ပြီးများ မေးနေမလား ဟု ခရစ် စိုးရိမ်နေမိသေးသည်။ အတန်ကြာတော့မှ ဖိုင်တခုကို ကိုင်ပြီး သူမ ပြန်လည် ရောက်ရှိလာသည်။

“အယ်လင်း ရေးနိုး” သူမက ဖိုင်ကို သူ့အား ပေးလိုက်သည်။ “အပြင်ကို ယူသွားလို့တော့ မရဘူး”

ယင်းသို့ပြောပြီး သူမက အခန်းထောင့်တနေရာရှိ စားပွဲဆီသို့ ညွှန်ပြလိုက်သည်။ ဘယ်နေရာမှာပဲဖြစ်ဖြစ် ခရစ်အနေနှင့် ဖိုင်ကို ကြည့်ရလျှင် တော်ပြီ။ သို့ရာတွင် ခရစ်သည် သူ့ကိုယ်သူ ထိန်းလျက် ဖိုင်တွဲကို သတင်းစာတစောင် ဖတ်သလို အေးဆေးစွာပင် လှန်လှော ကြည့်နေသည်။

မာတိကာကို အလျင် ကြည့်သည်။ ကိုယ်ရေးရာဇဝင်၊ ပထမနှစ်၊ ဒုတိယနှစ်၊ တတိယနှစ်၊ စတုတ္ထနှစ်၊ ဆေးမှတ်တမ်း၊ လှုပ်ရှားမှုများ။

ဆေးမှတ်တမ်းကို သူ ကြည့်သည်။ ဆေးရုံသို့ လာရောက်ပြသသည့် မှတ်တမ်းများ ပါရှိသည်။ ဗိုက်မကောင်းခြင်း၊ အအေးမိခြင်း၊ ဖျားနာခြင်း။ ဒုတိယနှစ်တွင် ဇေနျူကလိယဆဲလ် တိုးခြင်း၊ သို့သော် ရောဂါ မပြင်းထန်ပါ။ သူမကို အိမ်ပြန်ခိုင်းသည်။ ခရစ်သည် စတုတ္ထနှစ် မှတ်တမ်း များကို ဂရုတစိုက်

ကြည့်ရှုသည်။ ကားတိုက်မှုကြောင့် ဒဏ်ရာ အနည်းငယ် ရရှိသည်။ ယင်း ကားတိုက်မှုတွင် သူမသည် ကိုယ့်ကားကို ကိုယ်ကိုယ်တိုင် မောင်းနှင်သည်။ အအေးမိခြင်း နှစ်ကြိမ် ရှိသည်။ တကြိမ်တွင် နမိုးနီးယား ဝင်သဖြင့် ပဋိဇီဝဆေးများ ထိုးရသည်။ ထို့နောက် ရုတ်ခြည်းဆိုသလို မှတ်တမ်းများ ပြတ်သွားသည်။ ထိုနှစ်၏ နောက်ဆုံးလများ ဖြစ်သော မတ်လ အလယ်ပိုင်းလောက်မှ စ၍ မေလအထိ ဘာမှတ်တမ်းမျှ မရှိပါ။ ပြရိုးပြစဉ် လာရောက် ပြသသည်ပင် မရှိပါ။

သည်ကိစ္စကို နားလည်နိုင်ပါသည်။ တက္ကသိုလ် တခုအနေဖြင့် အထူးသဖြင့် ဒေါက်တာ လမ်ပကင်အနေနှင့် တိတ်တဆိတ် ကိုယ်ဝန် ရှိသည်ကို မှတ်တမ်းထားလိုမည် မဟုတ်ပါ။

ခရစ်သည် အယ်လင်း၏ နောက်ဆုံးနှစ် ပညာရေး မှတ်တမ်းများကို ကြည့်ရှုပြန်သည်။ ဘာသာရပ် ခြောက်ခု ရှိသည်။ ဘာသာရပ်တခုစီ၏ ဘေးတွင် ပါမောက္ခ သို့မဟုတ် နည်းပြဆရာ၏ အမည်ကို ယှဉ်တွဲ ဖော်ပြထားသည်။ သူသည် ဆရာများ၏ နာမည်များကို လျင်မြန်စွာ လျှောက်ဖတ်သွားသည်။ ခြောက်ယောက်အနက် သုံးယောက်က ဆရာမ ဖြစ်သည်။ သုံးယောက်က ဆရာ ဖြစ်သည်။ ဟင်နရီ ဝီးလ်စ်၊ ဒဿနိကဗေဒ။ ဂရီဂိုရီ မေယာ၊ အသုံးချ စိတ်ပညာ။ အာသာ ဝပ်၊ အင်္ဂလိပ်စာပေ။

ဒဿနိကနှင့် စိတ်ပညာ ဌာနများ ရှိသော ဗာတန်ဆောင် အပြင်ဘက်တွင် ခရစ် ရပ်နေသည်။

ခရစ် စုံစမ်းသောအခါ ဒေါက်တာ ဝီးလ်စ်သည် လွန်ခဲ့သော နှစ်နှစ်က အငြိမ်းစား ယူသွားပြီ ဖြစ်သည်။ လက်ရှိ ဌာနမှူး၏ အတွင်းရေးမှူးက ဒေါက်တာ ဝီးလ်စ်၏ လိပ်စာကို ပေးသည်။ သို့သော် အသက်ခြောက်ဆယ့်ငါးနှစ် အထက် လူတယောက်ထံသို့ ခရစ် သွားရန် အကြောင်း မရှိပါ။

အသုံးချ စိတ်ပညာ ပါမောက္ခ ဒေါက်တာ ဂရီဂိုရီ မေယာမှာလည်း အသက် ခြောက်ဆယ်ကျော်ပြီ ဖြစ်သည်။ သူသည် အရပ်မြင့်ပြီး အသားအရေတွေ တွန့်နေပြီ ဖြစ်သည်။

ခရစ်က အယ်လင်း ရေးနိုးအကြောင်း ပြောသောအခါ သူ ခေါင်းမော့ပြီး စဉ်းစားသည်။

"သြော် မှတ်မိပြီ၊ လူတော်ကလေးပဲ၊ အထူးချွန်ကြီးတော့ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ကြိုးစားတယ်၊ သူ့မှတ်တမ်းတွေ သိချင်ရင် ကျုပ် ရှာပေးမယ်၊ ဘယ်နှစ်ကလဲ"

ခရစ်က နှစ်ကို ပြောလိုက်သည်။ ၁၉၆၉ ခုနှစ်ဟု သက္ကရာဇ် ရေးထိုးထားသော မှတ်တမ်း စာအုပ်ကို အဘိုးကြီး ရှာတွေ့သည်။

"ကျုပ် မှတ်မိထားတာထက်တောင် ပိုတော်နေတယ်၊ ဘီ သုံးခု၊ အေ မိုင်းနပ်စ် တခု၊ အင်း စိတ်ဝင်စားစရာပဲ၊ ကျောင်းပြီးအောင် နေမသွားဘူး"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ ဟုတ်လား" အဘိုးကြီး ပြုံးလိုက်သည်။ "သူ လက်ထပ်သွားတယ်၊ ကနေ့ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသူတွေဟာ စိတ်လှုပ်ရှားတတ်ကြတယ်၊ ခင်ဗျားဟာ ဆရာဝန် တယောက်ပဲ၊ ကျုပ် ဘာပြောနေစရာ လိုသလဲ"

ခရစ် နောက်ထပ် မေးခွန်းတွေ မေးကြည့်သည်။ တခုတော့ သေချာသည်။ ဒေါက်တာ မေယာသည် မိန်းကလေး ပြဿနာ ဖြစ်သောလူ မဖြစ်နိုင်ပါ။ သို့သော် သူသည် ကျောင်းသူတွေ ယုံကြည် ကိုးစားတတ်သော ပါမောက္ခ တယောက်မျိုး ဖြစ်သည်။ ယင်းကြောင့်

"ဆရာဝန် တယောက်အနေနဲ့ ကျွန်တော်သိတဲ့ အကြောင်းတခုတော့ ရှိတယ်၊ မိန်းကလေးဟာ ကိုယ်ဝန် ရှိရမယ်"

"ကိုယ်ဝန် ဟုတ်လား၊ ကနေ့ မိန်းကလေးတွေဟာ ကိုယ်ဝန် ရှိတာကို မဖုံးကြတဲ့အပြင် ကြွားတောင် ကြွားကြသေးတယ်"

"ဟုတ်ကဲ့၊ ဒါပေမဲ့ အယ်လင်း ရေးနိုးတို့ ခေတ်တုန်းကတော့ မဟုတ်ဘူး"

"မှန်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ မဟုတ်ဘူးလို့ ကျုပ် ထင်တယ်၊ မိန်းကလေးက သိပ်မရဲဘူး၊ လှတော့လှတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ယောကျ်ားလေးတယောက်ကို ဆွဲဆောင်နိုင်လောက်အောင်တော့ မဟုတ်ဘူး၊ ကျုပ် ခဏခဏ စဉ်းစားမိတယ်၊ ဒီလို ဖြစ်ရတာ သူ့အဖေရဲ့ အရှိန်အဝါမှာ လောင်းရိပ်မိနေလို့လားလို့၊ မိန်းကလေးမှာ သူ့အဖေက တာဝန်ကြီးတခုလိုပဲ ပိနေတယ်"

ဒေါက်တာ မေယာထံမှ နောက်ထပ် ဘာသတင်းမှ ရနိုင်ရန် အကြောင်း မရှိတော့သဖြင့် ခရစ်သည် ကျေးဇူးတင်စကား ပြောပြီး မြန်နိုင်သမျှ မြန်မြန် ပြန်ထွက်ခဲ့သည်။

ခရော့ဆောင် အပြင်ဘက် ဆိုင်းဘုတ်တွင် ကြည့်သောအခါ အင်္ဂလိပ်စာဌာနမှ ဒေါက်တာ အာသာ ဝပ်၏ အခန်းသည် ၂၀၅ ဖြစ်သည်။ လှေကားမှ ခရစ် တက်သွားသောအခါ လက်နှိပ်စက် ရိုက်သံများကို ကြားနေရသည်။

အခန်း ၂၀၅ တံခါး ပွင့်နေသည်။ တံခါးဝတွင် ခရစ် ရပ်လိုက်သောအခါ လူလတ်ပိုင်းအရွယ် ဝဝဖိုင့်ဖိုင့် အတွင်းရေးမှူးသည် အနှောင့်အယှက် ဖြစ်သွားဟန်ဖြင့် မော့ကြည့်သည်။

"ဒေါက်တာ ဝပ်နဲ့ ချိန်းထားလို့လား"

သူမက မေးလိုက်သည်။

"ကျွန်တော့်ကို မော်ကွန်းထိန်း ဝါတာတင်က လွှတ်လိုက်လို့ပါ"

ခရစ် လိမ်လိုက်သည်။

"ဒေါက်တာ ဝပ်မှာ ချိန်းထားတာတွေ အများကြီး ရှိနေတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ရှင် စောင့်နိုင်မယ် ဆိုရင်တော့ ရှင့်ကို သူ တွေ့နိုင် မတွေ့နိုင် ကျွန်မ မေးကြည့်ပေးမယ်"

သူမက သားရေကုလားထိုင် တလုံးကို ညွှန်ပြသည်။ ခရစ်က ကုလားထိုင်တွင် ထိုင်ချလိုက်သည်။ မိနစ် အနည်းငယ် ကြာသောအခါ ဒေါက်တာ ဝပ်၏ ရုံးခန်းတံခါး ပွင့်လာသည်။ အထဲမှ မိန်းကလေးတယောက် ထွက်လာသည်။ ကျောင်းသူတယောက် ဖြစ်ကြောင်း သိသာ ထင်ရှားသည်။ သူမ၏ မျက်နှာကို ကြည့်ရခြင်းအားဖြင့် သူမ၏ အင်တာဗျူး အခြေအနေ မလှကြောင်း သိရှိနိုင်ပါသည်။

အတွင်းရေးမှူး ရုံးခန်းတွင်းသို့ ဝင်သွားသည်။ မိနစ် အတန်ကြာသည်။ ပြန်ထွက်လာသောအခါ...

"ဒေါက်တာ ဝပ်က ရှင့်ကို အခုပဲ တွေ့ပါလိမ့်မယ်"

ခရစ် ဝင်သွားသောအခါ စားပွဲ၏ နောက်ဘက်တွင် ထိုင်နေသော အရပ်မြင့်မြင့် လူမည်းက

"ဒေါက်တာ ဂရန့်ပါလား"

ဒေါက်တာ ဝပ်သည် အသက်သုံးဆယ်ကျော် အရွယ် ဖြစ်သည်။ တောင့်တောင့်သွယ်သွယ် ဖြစ်သည်။ သူ့ဆံပင်များက အာဖရိကတိုက်သား တဦး ဖြစ်ကြောင်း မသိမသာ ညွှန်ပြနေသည်။ သူ၏ အဝတ်အစားများက သေသပ် ကောင်းမွန်လှသည်။

"ဒေါက်တာ ဝပ်၊ ဒေါက်တာ့ကို ကျွန်တော် တခုမေး"

ခရစ် စကားစလိုက်စဉ်မှာပင် ဒေါက်တာ ဝပ် ကြားဖြတ်ပြီး

"ဒေါက်တာ ဂရန့်၊ ဒေါက်တာ ဘာဖြစ်လို့ မုသား သုံးရတာလဲ၊ ဒေါက်တာ

ကျွန်တော်နဲ့ တွေ့ချင်တဲ့အတွက် မော်ကွန်းထိန်းရဲ့နာမည်ကို သုံးစရာ မလိုပါဘူး၊ ဒေါက်တာက စကတည်းက အရေခြုံပြီး လာတာပဲ၊ ရိုးသားတဲ့အလုပ်နဲ့ လာတဲ့ လူတယောက်ဟာ ဘာမှ အရေခြုံစရာ မရှိပါဘူး”

“ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့်အလုပ်မှာ နှောင့်နှေးမှာ စိုးလို့ လုပ်ရတာပါ”

ဝပ်က ခရစ်ကို ထိုင်ရန် ပြသသည်။

“ကျွန်တော် နားထောင်နေပါတယ်”

သူက ပြောလိုက်သည်။

ခရစ်က ဝပ်ကို ခေတ္တမျှ သုံးသပ်ကြည့်သည်။ သူက လူချော လူဖြောင့်ကြီး ဖြစ်သည်။ သူ့အသံက သာယာ သိမ်မွေ့သည်။ သူသည် စိတ်အာရုံလှုပ်ရှား ခံစားတတ်သည့် လူစားမျိုး ဖြစ်သည်။

“ဒေါက်တာ ဝပ်၊ ဒေါက်တာ သဘောကျတဲ့အတိုင်း ရိုးရိုးရှင်းရှင်း ပြောရမယ်ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော် ဒီကို လာတာဟာ အယ်လင်း ရေးနိုးအကြောင်း သိချင်လို့ပဲ”

“ဒေါက်တာ ဘာသိချင်သလဲ”

“ကိုယ်ရေးကိုယ်တာနဲ့ ဆိုင်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့်ရဲ့ဘဝက ဒီအပေါ်မှာ တည်နေတော့ ကျွန်တော် မေးပါရစေ”

“ဘာမှ တောင်းပန် မနေပါနဲ့၊ မေးမှာသာ မေးပါ”

“တောင်းပန်တာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ရှင်းပြတာပါ၊ ကျွန်တော်ဟာ လွဲမှားကုသမှုနဲ့ တရားစွဲ ခံနေရတယ်၊ ဒီအမှုမှာ ကျွန်တော် ရှုံးခဲ့ရင် ကျွန်တော် လုပ်ခဲ့တာတွေ အားလုံးဟာ သဲထဲရေသွန် ဖြစ်သွားမယ်၊ တကယ်တော့ ကျွန်တော် လုပ်ထားတဲ့ အလုပ်ဟာ နောင်လာမယ့် ရာစုနှစ်တွေမှာ ဒေါက်တာတို့ လူမျိုးတွေအတွက် အများကြီး အကျိုးဖြစ်ထွန်း စေလိမ့်မယ်”

“ကျွန်တော်တို့ လူမျိုးတွေအတွက် လုပ်နေတယ်ဆိုတဲ့ စကားနဲ့ ဒေါက်တာက ကျွန်တော့်ကို လာဘ်ထိုးနေတာလား”

ဝပ်က မေးလိုက်သည်။ သူ တဖက်သို့ ဆတ်ခနဲ လှည့်သွားသည်။

“ဒေါက်တာဟာ လူမည်းတွေအတွက် တခုခု လုပ်မပေးခဲ့ရင် ကျွန်တော်က

အမှန်ကို ပြောမှာ မဟုတ်ဘူးလို့ ဘာဖြစ်လို့ ယူဆရတာလဲ”

ဝပ်သည် ပြတင်းပေါက်မှ နေ၍ ကျောင်းဝင်းအတွင်းသို့ ကြည့်နေသည်။ သူ့လက်ချောင်းများကို သူ ခပ်နာနာ ချိုးလိမ်နေသည်။ တချွတ်ချွတ် မြည်သံများကို ခရစ် ကြားနေရသည်။

“ခင်ဗျား ဘာသိချင်တာလဲ”

သူ မေးလိုက်သည်။

“သူ ခင်ဗျားကို ချစ်ခဲ့သလား”

“ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက် တယောက်ကို တယောက် ချစ်ခဲ့ကြတယ်"

ဝပ်က ခရစ်၏ စကားကို သိမ်မွေ့စွာ ပြင်ပေးလိုက်သည်။

“ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ်၊ ဒေါက်တာ့မှာ အများကြီး စိတ်ထိခိုက်ရမယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် နားလည်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အခြေအနေအရ ကျွန်တော် မလုပ်မဖြစ်လို့ လုပ်ရတာပါ”

“လုပ်ပါ”

သူ တိုးညင်းစွာ ပြောသည်။

“ကျွန်တော်တို့ဟာ အမှန်ကို မသိရဘဲနဲ့ အမှုကို ဘယ်လိုမှ မခုခံ မကာကွယ်နိုင်ဘူး၊ ဒီအမှု တခုလုံးရဲ့ အရင်းအမြစ်ဟာ အချက်တချက်တည်းပေါ်မှာပဲ တည်နေတယ်၊ အယ်လင်းဟာ အခု သားဦးလေးကို မမွေးခင်မှာ ကိုယ်ဝန် ရှိခဲ့ဖူးသလားဆိုတဲ့ အချက်ပဲ”

ဝပ် ဘာမျှ မတုံ့ပြန်ပါ။

တိတ်ဆိတ်မှုက သူတို့ကို ဖိစီးနေသည်။

“သူ့မှာ ကိုယ်ဝန် ရှိနေပြီး အဲဒါကို ကျွန်တော် မသိနိုင်ဘူးလို့ကော ဒေါက်တာ မယူဆဘူးလား”

“ယူဆပါတယ်”

“ဒီမယ်၊ သူ့မှာ ပိုက်ဆံချမ်းသာ နေတာကိုကပဲ ဆိုးလှပြီ၊ အဲဒီအထဲမှာ သူ့အဖေရဲ့ အရှိန်အဝါနဲ့ ဩဇာကြီးနေတာက ပိုပြီး ဆိုးနေတယ်၊ ကျွန်တော် သူ့ကို မတွေ့ဖူးပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ သူဟာ ဘယ်လို လူစားမျိုးဆိုတာကို အယ်လင်း ပြောလို့

ကျွန်တော် ကောင်းကောင်း သိနေပါတယ်"

"ကျွန်တော် သူ့ကို တွေ့ဖူးပါတယ်၊ အယ်လင်း ပြောတာ မလွန်ပါဘူး"

"အယ်လင်းဟာ အင်မတန် အေးတယ်၊ ပြီးတော့ ကြောက်နေတယ်၊ အဲဒီအတွက် ကျွန်တော် သူ့ကို စိတ်ဝင်စားတာပဲ၊ အတန်းထဲမှာ ပထမဆုံးအကြိမ် သူ စာဖတ်ပြရတော့ တုန်နေတယ်၊ ပြီးအောင် မဖတ်နိုင်ဘူး၊ သူ့အတွက် ကျွန်တော် စိတ်မကောင်းဘူး၊ သူကလေးဟာ အင်မတန်လဲ သွက်လက်ပြီး အင်မတန်လဲ ညက်တယ်၊ ဒေါက်တာ သူ့ကို တွေ့ဖူးသလား"

"ရုံးမှာ တခါ တွေ့ဖူးတယ်"

"သူကလေးဟာ လှတယ်၊ သွက်လက်တယ်၊ သိမ်မွေ့တယ်၊ ဖြူတယ်၊ ဒေါက်တာ ဘာစဉ်းစားနေတယ်ဆိုတာကို ကျွန်တော် သိပါတယ်၊ ကျွန်တော် သူ့ကို ချစ်တာဟာ အသားဖြူတာနဲ့ ဘာမှ မဆိုင်ပါဘူး"

သူ ပြတင်းပေါက်တွင် ရပ်နေရာမှ ပြန်လျှောက်လာပြီး စီးကရက် တလိပ် ယူသည်။ မီးခြစ်ဆံ မီးတောက်လျက် ရှိဆဲမှာပင် ခရစ်ကို သူ ကြည့်သည်။

"ဒီကိစ္စကို ကျွန်တော် စဉ်းစားခဲ့တာ ကြာပြီး ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် ဘာကို ချစ်တာလဲဆိုတာ စဉ်းစားလို့ မရဘူး"

သူ့လက်ကို မီးလောင်တော့မှ မီးခြစ်ဆံကို ယမ်းခါပြီး မီးငြိမ်းပစ်ရသည်။

"ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်မှာ ရှိနေတဲ့ ပြောစရာ အချက် နှစ်ခုကြောင့်ပဲ ဖြစ်နိုင်တယ်၊ သူ့ဘက်က ပြောစရာက သူ့အဖေပဲ၊ ကျွန်တော့်ဘက်က ပြောစရာကတော့ ကျွန်တော်တို့ လူမျိုးပဲ၊ သူ ကျွန်တော့်ကို အများကြီး ကူညီတယ်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သူ ကျွန်တော့်ကို ချစ်လို့ပဲ၊ ကျွန်တော်တို့မှာ ရှိတဲ့ အသားရောင်တွေဟာ ကျွန်တော်တို့ကို ဘာမှ ပြဿနာ မဖြစ်ဘူး။

"တနေ့ကျတော့ သူဟာ သူ့အဖေကို ရင်ဆိုင်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်၊ သူ့အဖေကို သူ ဖွင့်ပြောမယ်၊ သူ့အဖေ သဘောတူတူ မတူတူ ကျွန်တော့်ကို သူ လက်ထပ်မယ်၊ ဗြုန်းစားကြီးဆိုသလို သူဟာ ပြတ်သားလာပုံ ရတယ်၊ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ သူရဲ့ ပြတ်သားမှုကို နည်းနည်းကလေးလောက် သံသယ ရှိတယ်ဆိုရင်ပဲ သူ့အဖေနဲ့ ရင်ဆိုင်ဖို့ ကျွန်တော် ခွင့်မပြုပါဘူး၊ ကျွန်တော် သူ့ကို သိပ်ပြီးမှကို ချစ်ပါတယ်"

"သူ ဗြုန်းစားကြီး ဆုံးဖြတ်တာလား"

"ဟုတ်တယ်၊ ဗြုန်းစားကြီးပဲ"

"အဲဒါဟာ သူ့မှာ ကိုယ်လေးလက်ဝန် ရှိနေပြီ ဆိုတာကို သူ သိသွားလို့ မဖြစ်နိုင်ဘူးလား"

"ကျွန်တော် မသိဘူး" ဝပ် လျင်မြန်စွာ ဖြေသည်။ "ကျွန်တော်သိလဲ ခင်ဗျားကို ပြောမှာ မဟုတ်ဘူး"

ပြတင်းပေါက်ဘက်သို့ သူ လှည့်လိုက်သည်။

"သူ့အဖေကို ပြောဖို့ သူ အိမ်ပြန်သွားတဲ့နေ့က ကျွန်တော် သူ့ကို လေဆိပ်အထိ ကားနဲ့ လိုက်ပို့တယ်၊ ကျွန်တော်က သူနဲ့အတူ လိုက်ခဲ့မယ်လို့တောင် ပြောပါတယ်၊ သူက သူ တယောက်တည်း ပြောတာပဲ ကောင်းတယ်လို့ ဆိုတယ်၊ သူ့နည်းနဲ့ သူတော့ သိပ်သေချာ နေတာပဲ၊ သူ ကျွန်တော့်ကို နမ်းပြီး နှုတ်ဆက်တဲ့အချိန်မှာ သူဟာ သိပ်ပြတ်သားနေတယ်၊ သူ့မှာ ယုံကြည်မှု အပြည့် ရှိနေတယ်၊ သူ ပြန်လာမှာပဲလို့ ကျွန်တော် သေချာပေါက် တွက်ထားတယ်၊ လေယာဉ်ပျံပေါ်ကို သူ တက်သွားတယ်၊ လေယာဉ်ပျံကို မမြင်ရတော့တဲ့အထိ ကျွန်တော် ကြည့်နေတယ်၊ လေယာဉ်ပျံဟာ တိမ်မည်းတွေထဲမှာ ရောပြီး ပျောက်သွားတယ်"

ဝပ် အတန်ကြာအောင် တိတ်ဆိတ်နေသည်။ ပြီးမှ သူ အေးအေးကလေး ပြောလိုက်သည်။

"အဲဒီနောက် သူ့ကို ကျွန်တော် တခါမှ မတွေ့ရတော့ဘူး"

သူ့ရင်ထဲမှာ နာကျင်မှုကို ခရစ် သိမြင်မိပါသည်။

"ဖုန်းလဲ မဆက် စာလဲ မရေးလား"

ဝပ် ခေါင်းကို ဖြည်းညင်းစွာ ယမ်းခါပြီး

"သူ ကျောင်းကို ပြန်မလာတော့ဘူးဆိုတဲ့ သတင်းကို ကျောင်းဆရာဝန် ဒေါက်တာ လမ်ပကင်က တဆင့် ကျွန်တော် သိရပါတယ်"

ဒေါက်တာ လမ်ပကင်။ မိမိ လာရောက်သည့်အကြောင်း ဝပ်ကို သူမကပဲ သတိပေးလိုက်ချေ သလောဟု ခရစ် စဉ်းစားမိသည်။

"ဒေါက်တာ ဝပ်၊ သူ ပြန်မလာတော့တဲ့အကြောင်းကို မော်ကွန်းထိန်းက ဖြစ်စေ၊ ပါမောက္ခက ဖြစ်စေ မပြောဘဲ ဒေါက်တာ လမ်ပကင်က ပြောတာကို ဒေါက်တာ စဉ်းစားကြည့်မိသလား"

ဝပ် ဘာမျှ ပြန်မပြောဘဲ ခရစ်ကို စူးစိုက်ပြီးသာ ကြည့်နေသည်။

"သူ ကိုယ်ဝန် ရှိနေလို့ပဲ မဟုတ်လား"

ခရစ် မေးလိုက်သည်။ သူ့ထံမှ အဖြေကို စောင့်နေသည်။ သို့သော် သူ ဘာမျှ ပြန်မပြောသော အခါမှ ခရစ် ဆက်ပြောသည်။

"သူ့မှာ ကိုယ်ဝန် ရှိနေတယ်ဆိုတာကို စဉ်းစားလို့ ရပါတယ်၊ အဲဒါကြောင့်လဲ သူဟာ သူ့အဖေကို ရင်ဆိုင်ဖို့ အားရှိလာတာပဲ၊ သူ့အဖေကို တိုက်ဖို့ လက်နက်တခု ရတာပဲ၊ ဒါပေမဲ့ အဘိုးကြီးက အဲဒီလက်နက်နဲ့ သူ့ကို ပြန်တိုက်ခဲ့တယ်၊ သူ့ကို နိုင်ငံခြား လွှတ်တယ်၊ ဆွီဒင် ဒါမှမဟုတ် ဆွစ်ဇာလန်ပေါ့၊ အထူး လျှို့လျှို့ဝှက်ဝှက်နဲ့ ကလေးကို ဖျက်ချနိုင်တဲ့ နေရာတနေရာကိုပေါ့၊ ဒေါက်တာရဲ့သွေးကလေး ဘာဖြစ်သွားတယ်ဆိုတာတော့ ဒေါက်တာ့ကို ဘာမှ မပြောတော့ဘူး ပေါ့"

ခရစ် စကားကို ခဏ နားလိုက်သည်။ ဝပ် ဝန်ခံလိုလျှင် ဝန်ခံနိုင်ရန် အချိန်ပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဝပ်၏ မျက်နှာတွင် ချွေးတွေ ပြန်နေသည်။ သူသည် ကုလားထိုင်တွင် ထိုင်ချလိုက်ပြီး စီးကရက် တလိပ်ကို နှိုက်ယူလိုက်သည်။ သူ ဘာမျှ ပြန်မပြောသည်မှာ သေချာသည်။

"ဒေါက်တာ ဝပ်၊ ကျွန်တော့်မှာ ဒေါက်တာ့ရဲ့အကူအညီ လိုနေပါတယ်၊ ကျွန်တော်က ဒေါက်တာ့ကို မဟုတ်တာ ပြောခိုင်းနေတာ မဟုတ် အမှန်ကို ပြောခိုင်းနေတာပါ"

ခရစ် တောင်းပန်လိုက်သည်။

"ဒေါက်တာ့အနေနဲ့ ဘာလုပ်ဖို့ ရည်ရွယ်ထားသလဲဆိုတာ ကျွန်တော် မသိပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ဒေါက်တာဟာ အနန္တစွမ်းအားရှင်ကြီး မစ္စတာ ရေးနိုးကို ဦးတည်တာဆိုရင်တော့ ဘယ်သူက ဘာပဲပြောပြော ဘာမှ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး၊ ဒေါက်တာ မနိုင်နိုင်ပါဘူး"

"ဒေါက်တာဟာ သူနဲ့ အင်အားချင်း ညီမျှတယ် ဆိုရင်ကော"

"ကျွန်တော် သူနဲ့ အင်အားချင်း မညီမျှနိုင်ပါဘူး"

"အပြစ် မရှိတဲ့ လူတွေအပေါ်မှာ သူ ဒီလိုမျိုး လုပ်နေတာကို ဒေါက်တာ ဒီလိုပဲ လက်ပိုက်ကြည့် နေတော့မလား"

ဝပ် မဖြေပါ။

ခရစ်က သူ့ကို အမှုအကြောင်း ရှင်းပြသည်။ ဆင်ပဆန် ဘေဘီကို သူ ကြည့်ရှု ကုသရသည်မှ အမှု စစ်ဆေးနေသည့် နောက်ဆုံးကာလအထိ ဖြစ်သည်။

"လူမည်းတယောက်နဲ့ ကိုယ်ဝန် ရခဲ့ရတဲ့အဖြစ်ကို သူ့သမီးရဲ့ခေါင်းထဲက လုံးဝ ဖယ်ထုတ်ပစ်နိုင် လိမ့်မယ်လို့ ရေးနိုး ယူဆနေတဲ့ သဘောပဲ"

ခရစ်၏ စကားဆုံးသောအခါ သူက ဒါပဲ ပြောသည်။

"သူဟာ သူ့သမီးကို ဆရာဝန်ကိုတောင် မပြောဖို့ တားဆီးလိမ့်မယ်လို့ ဒေါက်တာ ယူဆသလား"

"ပြောမှာပဲ၊ သူဟာ သူ့သမီးကို ကျွန်တော်နဲ့ တွေ့စတုန်းက အခြေအနေကို ပြန်ရောက်အောင် လုပ်နိုင်ခဲ့ရင် အယ်လင်းဟာ သူ့စကားကို နားထောင်ရမှာပဲ"

"အဲဒါရဲ့ နောက်ပိုင်းမှာ ဖြစ်နိုင်တဲ့ အကျိုးဆက်တွေကို ဒေါက်တာ သိသလား"

"အကျိုးဆက်တွေ၊ ဟုတ်လား"

"အဲဒီအကြောင်းကို မပြောဘဲ ထိမ်ချန်ထားတဲ့အတွက် သူ့ကို ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်ရတဲ့ ဆရာဝန်တွေဟာ အထင်အမှတ်တွေ မှားကုန်ကြတယ်၊ ဒီကိုယ်ဝန်ဟာ ပထမ ကိုယ်ဝန်ပဲလို့ ယူဆကြတယ်၊ အဲဒီတော့ သူတို့ဟာ ရောဂါ အခြေအနေကို မှားပြီး တွက်မိကြတော့တာပဲ"

"အင်း အဖေတွေရဲ့အမှား... ဒါမှမဟုတ် အဘိုးတွေရဲ့အမှားလို့ ပြောရမလား"

"လက်ရှိ ပြဿနာကတော့ ဒေါက်တာ့အနေနဲ့ တခုခု လုပ်မလား ဆိုတာပဲ"

"တခုခု လုပ်ရမယ် ဟုတ်လား၊ ဘာလုပ်ရမလဲ"

"တရားရုံးကို လာပါ၊ သက်သေခံပါ၊ အမှန်ကို ဖော်ထုတ်ပါ"

ဝပ် သူ့ကို ငေးကြည့်နေသည်။

ထို့နောက်

"ကျွန်တော် ဝမ်းနည်းပါတယ်၊ ကျွန်တော် အဲဒါကို မလုပ်နိုင်ပါဘူး"

"ရေးနိုးကို ခင်ဗျား ဒီအတိုင်းပဲ လွှတ်ပစ်လိုက်တော့မလား"

"သူ့ကြောင့် မဟုတ်ပါဘူး၊ အယ်လင်းအတွက်ပါ"

"ဒါပေမဲ့ ဒေါက်တာ သူ့ကို ဘယ်လိုမှ မကူညီနိုင်တော့ဘူး၊ ကလေးရဲ့ဦးနှောက်ဟာ ပျက်ယွင်းသွားပြီ၊ ကျွန်တော် စစ်ဆေးပြီးပြီ"

"သူ့အနေနဲ့ ဒါလောက်ပဲ ဝင့်ရှိပါစေ၊ သူ့ဘဝကို ကျွန်တော် မဖျက်ဆီးချင်ပါဘူး၊ သူဟာ အိမ်ထောင်သည်တယောက် ဖြစ်နေပြီ၊ ဒီယောကျ်ားရဲ့ အလျင် သူ့မှာ ချစ်သူတယောက် ရှိခဲ့တယ် ဆိုရင်... အဲဒီလူဟာ လူမည်းတယောက် ဖြစ်တယ်ဆိုရင် သူ ဘာဖြစ်မလဲ၊ သူ အဲဒီလို ထိခိုက်အောင် ကျွန်တော် ဘယ်လိုမှ မလုပ်နိုင်ပါဘူး"

"တခြားလူတွေ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့"

"ကျွန်တော် သူ့ကို ချစ်တယ်၊ တခြားလူတွေ မဟုတ်ဘူး၊ သူ ကျွန်တော့်အကြောင်း စဉ်းစားတဲ့ အခါမှာ ကျွန်တော့်ရဲ့ကြင်နာမှုနဲ့ ကျွန်တော့်ရဲ့မေတ္တာကိုပဲ စဉ်းစားစေချင်တယ်၊ ဒါကို သဘောပေါက်နိုင်ဖို့ အင်မတန် ခဲယဉ်းပါတယ်"

ခရစ် သဘောပေါက်ပါသည်။

သူတို့ နှစ်ယောက် လက်ဆွဲ နှုတ်ဆက်ကြသောအခါတွင် ခရစ်က ပြောလိုက်သည်။

"ကျွန်တော် စိတ်မကောင်းပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့အခြေအနေ သိပ်ဆိုးနေတယ် ဆိုတာကိုလဲ ဒေါက်တာ သဘောပေါက်စေချင်ပါတယ်"

"ဒေါက်တာ ကျွန်တော်တို့နဲ့ ညစာ စားသွားပါဦးလား"

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် ပြန်မှ ဖြစ်မယ်၊ ညနေဘက်မှာ လေယာဉ်ပျံ တစင်းပဲ ရှိတယ်"

"ကျွန်တော်လဲ စိတ်မကောင်းပါဘူး၊ ဒေါက်တာ့ကို ဘယ်လိုမှ မကူညီနိုင်တဲ့အတွက် ကျွန်တော် စိတ်မကောင်းပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ဒေါက်တာ သဘောပေါက်လိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော် ယုံကြည်ပါတယ်"

"ကျွန်တော် နားလည်ပါတယ်"

သို့သော် သူ၏ နားလည်မှုသည် အမှုကို မည်သို့မျှ အထောက်အကူ မပြုနိုင်ပါ။ လော်ရာက အထောက်အထား လိုချင်သည်။ သူက ဘာအထောက် အထားမှ မပါဘဲ ပြန်ခဲ့ရသည်။

※※※

သူတို့၏ တွေးဆချက် မှန်ကန်သည်ကို တွေ့ရသော်လည်း မိုက်နှင့် လော်ရာတို့သည်လည်း ခရစ် ထင်ထားသကဲ့သို့ပင် စိတ်ပျက် အားလျော့ကြသည်။

“အင်း ဒီတခါလဲ အမှန်ကို သိတာနဲ့ သက်သေပြနိုင်တာဟာ တခြားစီ ဖြစ်ပြန်တာပဲ”

လော်ရာက ပြောလိုက်သည်။

“တို့ အခု သိထားတွေနဲ့ မလုံလောက်ဘူးလား”

မိုက် မေးလိုက်သည်။

“တယောက်ယောက်က သက်သေ မခံသမျှ ဒီအချက်တွေဟာ သဘောတရားပဲ ဖြစ်နေမှာပဲ၊ ရုံးတော်မှာ အချက်အလက် တခု ဖြစ်မလာဘူး”

“ဘယ်သူ သက်သေခံမလဲ၊ ဝပ်ကို သက်သေ မခံတဲ့အတွက် ကိုယ်တော့ အပြစ်မဆိုဘူး”

ခရစ်က ပြောလိုက်သည်။

“ဒါဖြင့်ရင် တို့ ဘယ်လို လုပ်ပြီး သက်သေပြမလဲ”

မိုက် မေးသည်။

“အချက်အလက်တွေကို တကယ်သိတဲ့ လူတယောက်က သက်သေခံဖို့ လိုတယ်”

လော်ရာ ရှင်းပြသည်။

“ဘယ်သူ့ကို သက်သေခံခိုင်းလို့ ရမလဲ၊ မစ္စက် ရေးနိုးကို သက်သေခံခိုင်းမလား၊ သူ့ကို သူ့ယောက်ျားက လွှမ်းမိုးထားမှာ အမှန်ပဲ”

“မစ္စတာ ဆင်ပဆန်လဲ မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ သူ ဘာမှ သိတာ မဟုတ်ဘူး”

ခရစ်က ပြောလိုက်သည်။

"အယ်လင်း ဆင်ပဆန်ကော”

မိုက် အဆိုပြုသည်။

လော်ရာ ခေါင်းကို ယမ်းခါသည်။

“သူ့အဖေရဲ့ ရှေ့မှာ သူ ဘယ်လိုမှ ပြောမှာ မဟုတ်ဘူး”

“သူ့ကို ဝပ်ရဲ့ နာမည် ထုတ်ပြောလိုက်ရင်ကော”

ခရစ် မေးသည်။

"ကြောက်တာရယ်၊ ကိုယ့်အပြစ်ရယ်ကြောင့် သူ ပြောမှာ မဟုတ်ဘူး၊ သူ့အဖေကိုလဲ သူ ကြောက်တယ်၊ သူ လုပ်ခဲ့တဲ့ သူ့အပြစ်ကလဲ ရှိနေတယ်"

"ဒီသတင်းကို သတင်းစာတွေကို ထုတ်လိုက်ရင်ကော၊ ဂျူအန် သိပ်သဘောကျမှာပဲ"

"ဂျူရီလူကြီးတွေကို အကျိုးမပြုနိုင်ဘူး၊ သက်သေတွေ အစစ်ခံတာကိုသာ သူတို့က ထည့်ပြီး စဉ်းစားကြလိမ့်မယ်"

ထို့နောက် သူမ အတန်ကြာ စဉ်းစားနေပြီးနောက်

"သက်သေ တယောက်ပဲ ရှိတယ်၊ သူဟာ အဖြစ်အပျက်တွေကိုလဲ သိတယ်၊ ပြန်လှန် မေးခွန်းတွေကို ထုတ်ရင်း ဝန်ခံလာအောင်လဲ လုပ်နိုင်တယ်၊ ဂျွန် စတူးဝပ် ရေးနိုးကိုလဲ သူ မကြောက်ဘူး"

"ဘယ်သူလဲ"

ခရစ် မေးသည်။

"ဂျွန် စတူးဝပ် ရေးနိုး"

"အဲဒီလူကို ကျုပ် သိတာ အနှစ်နှစ်ဆယ် ရှိပြီ၊ အဲဒီလူဟာ ဒီကိစ္စမျိုးကို ဘယ်တော့မှ ဝန်ခံမှာ မဟုတ်ဘူး"

မိုက် ပြောသည်။

"မာနဟာ မာကျောခြင်း ဖြစ်သလို ပျော့ညံ့ခြင်းလဲ ဖြစ်နိုင်တယ်၊ မကွေးကောက်နိုင်တဲ့ အရာဝတ္ထု တခုကို ချိုးပစ်နိုင်တယ်၊ ကျွန်မတို့ သူ့အပေါ်မှာ ဘယ်လောက် ဖိအားပေးနိုင်မလဲ ဆိုတာ ပေါ်မှာပဲ တည်တယ်"

"လော်ရာ သမီး၊ စိတ်မရှည်တော့လို့ မိုက်မိုက်ကန်းကန်း လုပ်တာမျိုးတော့ မဖြစ်စေချင်ဘူး"

"ဒီမယ် မိုက်၊ ဒီအမှုမှာ ကျွန်မတို့ ရှုံးသွားရင် ဘာဖြစ်မလဲဆိုတာ မိုက် မသိဘူး၊ ကျွန်မဟာ တရားရုံးမှာ နိုင်ဖို့ အတွက်သာ တိုက်နေတာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒီအမှု ရှုံးသွားရင် ကျွန်မလဲ..."

သူမ စကား မဆုံးပါ။ သူမ၏ မျက်လုံးများ မျက်ရည်များ ပြည့်လျှံလာသည်။ မိုက်က ခရစ်ကို ကြည့်လိုက်သည်။ ခရစ်က ပြန်ကြည့်သည်။ ခရစ်၏ မျက်လုံးများက

သူတို့နှစ်ယောက်၏ ဆက်ဆံရေး အမှန်ကို ဖော်ပြနေသည်။ သူတို့အကြောင်း မိုက်ကို အလျင်က မပြောခဲ့ကြပါ။

မိုက်သည် လော်ရာ၏ လက်ကလေးကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။ သူမ၏ မေးကလေးကို မ လိုက်သည်။

"အို သမီးရယ်၊ တို့များ စိတ်မကောင်းပါဘူးကွယ်၊ မင်းတို့နှစ်ယောက်လောက် လိုက်ဖက်တဲ့ အတွဲ တို့များ မတွေ့နိုင်တော့ပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ အခုလို အခြေအနေမျိုးမှာတော့ သိပ်မကောင်းလှဘူးပေါ့ ကွယ်"

"ရေးနိုးကို အဖိမမ်းတဲ့အတွက် ကိုယ်တို့မှာ ဘာမှ မဆုံးရှုံးနိုင်ပါဘူး"

ခရစ်က ပြောလိုက်သည်။

သည်အခါ လော်ရာက

"အစ်ကို မှားပြီ၊ ညီမတို့ အကုန်လုံး ဆုံးရှုံးနိုင်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ ညီမတို့မှာ တခြား ရွေးစရာ ဘာမှ မရှိတော့ဘူး၊ ရေးနိုးကို သက်သေခံခိုင်းမလား ဒါမှမဟုတ် မလုံလောက်တဲ့ အချက်အလက်နဲ့ ဂျူရီလူကြီးတွေရဲ့ လက်ကို အပ်မလား ဆိုတာပဲ"

※※※

(၃၀)

တရားရုံးတို့တွင် သတင်းစကားသည် ကောင်းစွာ ပျံ့နှံ့တတ်သည်။ စိတ်ဝင်စားဖွယ် ကောင်းသော အမှုတခု အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ပြီဆိုလျှင် လာရောက် နားထောင်သူများသည် ဇာတ်ရုံတွင် လူတွေ ပွဲလာကြည့်ကြသကဲ့သို့ပင် ဖြစ်တော့သည်။

ထိုနေ့ မနက်ကလည်း သည်အတိုင်းပင် ဖြစ်သည်။ အမှု မစစ်ဆေးမီ ပဝေသဏီ အစောကြီး ကတည်းကပင် ထိုင်ခုံတွေအားလုံး လူပြည့်နေသည်။ အခန်းတွင်းသို့ ရေးနိုးမိသားစု ဝင်လာသောအခါ ပရိသတ်ကြီး လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သည်။ အသုဘ အခမ်းအနား ပြုလုပ်သော ဘုရားရှိခိုးကျောင်းအတွင်းသို့ ခေါ်ဆောင်လာသည့် အလားပင် ဂျွန် ရေးနိုးသည် ဇနီးသည်၏ လက်မောင်းကို ကိုင်ပြီး ခေါ်ဆောင်လာသည်။ လူတွေ ငေးစိုက်ကြည့်ကြသည်။ ရေးနိုးကို လူကိုယ်တိုင် မြင်ဖူးရသည့်အတွက် ကျေနပ်နေကြသည်။ မည်သည့်ဘက်ကိုမျှ မကြည့်ဘဲ ခေါင်းငုံ့ကာ လျှောက်သွားနေသော ရေးနိုး၏ ဇနီးကို စိတ်ဝင်စားနေကြသည်။ သူတို့၏ နောက်ဘက်တွင် မစ္စတာ ဆင်ပဆန် လိုက်ပါလာသည်။ အယ်လင်း ဆင်ပဆန်က သူ့လက်မောင်းကို ဆုပ်ကိုင်ပြီး ပါလာသည်။

သတင်းစာဆရာများအတွက် သတ်မှတ်ထားသော နေရာ၏ ရှေ့ဆုံးတန်းတွင် ဂျူအန် မာလက်သည် မှတ်စုများ ရေးမှတ်လျက် ရှိသည်။ သူသည် ရေးနိုးမိသားစု ဝင်ရောက်လာသည်ကို ကြည့်ရှု မှတ်သားပြီးနောက် တရားခံဘက်မှ ရောက်လာမည်ကို စောင့်စားလျက် ရှိသည်။

လော်ရာ၊ ခရစ်နှင့် မိုက်တို့ ရုံးခန်းတွင်းသို့ ဝင်လာကြသည်။ အလယ် မင်းလမ်းအတိုင်း ဝင်ရောက်လာကြပြီး သူတို့နေရာတွင် နေရာယူကြသည်။ လော်ရာသည် မှတ်စု မှတ်တမ်းများကို စားပွဲပေါ်တွင် တမင် မြင်သာအောင် ခင်းကျင်းလျက် ရှိသည်။ သူမအနေနှင့် လျှောက်လဲချက် ပေးရန် အဆင်သင့် ရှိနေပြီဟု ဟယ်ရီ ဖရန်ကလင်ကို ထင်မြင် ယူဆစေလျက် ရှိသည်။

ရှေ့ဖတ်စာရေးက အားလုံး တိတ်ကြရန် ပြောသည်။ ဗင်နွန် ဝင်ရောက်လာသည်။ သူ၏ ဝတ်ရုံနက်ကြီးသည် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၏ ဝတ်ရုံတော်ကြီးပမာ နောက်ဘက်တွင် တရွတ်တိုက်ကြီး ပါလာသည်။ သူသည် နေရာတွင် မထိုင်ခင် နေရာ မရှိသူများ အားလုံး ရုံးခန်းတွင်းမှ ထွက်ကြရန် ရှင်းလင်းနေသည်။ လူနှစ်ဆယ်ခန့် မကျေမနပ်ဖြင့် ရုံးခန်းတွင်းမှ

ထွက်သွားကြသည်။ ရုံးအကူက တံခါးဝတွင် စောင့်ကြပ်နေသည်။

တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအရ အမှုဖွင့်သူသည် နောက်ဆုံးမှ လျှောက်လဲရမည် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဗင်နွန်သည် လော်ရာဘက်သို့ လှည့်လျက်

"တရားခံဘက်မှ လျှောက်လဲရန် အသင့် ရှိပါပြီလား"

"အသင့် မဖြစ်သေးပါဘူး တရားသူကြီးမင်း"

လော်ရာက ပြန်ကြားလိုက်သည်။ သူမ၏အဖြေသည် ပြဿနာ ကောင်းစွာ ဖြစ်မည်ကို သိရှိသည့် အနေဖြင့်ပင် ဖြစ်သည်။

"နှစ်ဖက် လျှောက်လဲချက် ပေးကြဖို့ မနက်က သဘောတူပြီးကြပြီလို့ ကျွန်ုပ် ယူဆတယ်၊ ကနေ့ စစ်ဆေးမှု မပြီးခင်မှာပဲ ဂျူရီလူကြီးများက စဉ်းစား ဆုံးဖြတ်နိုင်ကြမယ်လို့ ကျွန်ုပ် တွက်ဆ ထားတယ်"

ဗင်နွန်က သူမကို အပြစ်တင်သည့်အနေဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

"အခြေအနေကို ပြန်လည် စဉ်းစားတဲ့အခါမှာ တရားခံဘက်က နောက်ထပ် သက်သေ တယောက်ကို ခေါ်ယူ စစ်ဆေးဖို့ ဆန္ဒ ရှိပါတယ်"

လော်ရာက ပြောလိုက်သည်။ ဖရန်ကလင် ကန့်ကွက်မည်ကို သူမ မျှော်လင့်ပြီး ဖြစ်သည်။

"တရားသူကြီးမင်း ခင်ဗျား၊ တရားခံဘက်က အမှု စစ်ဆေးမှု အချိန် ကြာမြင့်အောင် တမင် ပြုလုပ်နေကြောင်း သိသာနေပါတယ်၊ လက်ရှိ အခြေအနေမှာ နောက်ထပ် အချိန် ကြာမြင့်ဖို့ မသင့်တော့ကြောင်း ကျွန်တော့်အနေနဲ့သာမက ရုံးတော်အနေနဲ့လဲ ယူဆရန် ဖြစ်ပါတယ်၊ နောက်ထပ် ခေါ်ယူမယ့် သက်သေဟာ ဘယ်သူ ဘယ်ဝါ ဖြစ်ကြောင်း၊ ဘယ့်အတွက် ခေါ်ယူမည် ဖြစ်ကြောင်း မသိရဘဲနဲ့ နောက်ထပ် အမှု စစ်ဆေး မေးမြန်းမှု မပြုလုပ်သင့်တော့ကြောင်း ကျွန်တော် လျှောက်ထား ကန့်ကွက်ပါတယ်"

"တရားလိုဘက်မှ တောင်းခံချက်ဟာ အခြေအနေအရ သင့်မြတ်လှပါတယ်၊ နောက်ထပ် သက်သေတယောက် ခေါ်ယူခွင့် မပြုမီ အဲဒီသက်သေဟာ မည်သူမည်ဝါ ဖြစ်ကြောင်း ဤရုံးတော်အနေနဲ့ သိရှိသင့်ပါတယ်၊ အဲဒီသက်သေအနေနဲ့ ဘယ်လို အထောက်အထား အသစ် တင်ပြနိုင်မယ်ဆိုတာ သိရှိသင့်ပါတယ်"

တရားသူကြီးက လျင်မြန်စွာ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

"တရားခံဘက်မှ ဂျွန် စတူးဝပ် ရေးနိုးကို သက်သေအဖြစ် ပြန်လည်

ခေါ်ယူလိုပါတယ်”

လော်ရာက ဖရန်ကလင်ကို ဆွသည့်အနေနှင့် အသံချိုချိုအေးအေးကလေးနှင့် ပြောလိုက်သည်။

“ဘယ်လို အထောက်အထားသစ်များ ရရှိလိမ့်မယ်လို့ အကျိုးဆောင်က ယူဆပါသလဲ”

“တရားသူကြီးမင်းရှင့်၊ ပထမဆုံးအနေနဲ့ ပြောရမယ် ဆိုရင်တော့ ဒီအချက်ကို ပြန်လှန်မေးခွန်း ထုတ်တဲ့ အချိန်ကျမှသာ ဖော်ထုတ်နိုင်ပါလိမ့်မယ်၊ အမှုမှတ်တမ်းက ဖော်ပြသွားပါလိမ့်မယ်၊ ဒါကြောင့်မို့ အကြောင်းအချက် တစုံတရာ မဖော်ပြဘဲ မစ္စတာ ရေးနိုးကို ပြန်လည် ခေါ်ယူ လိုပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ရုံးတော်က အကြောင်းအချက် ဖော်ပြရမယ် ဆိုရင်လဲ ကျွန်မ ဖော်ပြပါ့မယ်”

“ဖော်ပြပါ”

တရားသူကြီးက အမိန့်ပေးသည်။

“မစ္စတာ ရေးနိုး ထွက်ဆိုသွားတဲ့ အချက်အလက် အချို့ဟာ စုံစမ်းထောက်လှမ်းလိုက်တဲ့ အခါမှာ သံသယ ဖြစ်ဖွယ် ရှိနေတာကို တွေ့ရပါတယ်”

“တရားသူကြီးမင်း ခင်ဗျား၊ ကျွန်တော်တို့ စောစောကလဲ ဒါမျိုး တကြိမ်ကြုံခဲ့ပါပြီ၊ ဒေါက်တာ ကိုးမင်းကို တဖက် အကျိုးဆောင်က ပြန်လည်ခေါ်ယူတဲ့အတွက် ပျောက်နေတဲ့ မှတ်တမ်း တခုပဲ ထွက်လာပါတယ်၊ အဲဒီမှတ်တမ်းဟာလဲ ဒေါက်တာ ဂရန့်ရဲ့ အဆုံးအဖြတ်နဲ့ ဘယ်လိုမှ မသက်ဆိုင်ပါဘူး၊ အခုကိစ္စဟာ အမှုစစ်ဆေးမှုကို တမင်တကာ ရှုပ်ထွေး ကြန့်ကြာအောင် လုပ်နေခြင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်၊ ဒီကိစ္စဟာ မစ္စ ဝင်းတားရဲ့ နောက်ထပ် ပရိယာယ် တခုသာ ဖြစ်တဲ့အတွက် ကျွန်တော် ပြင်းပြင်းထန်ထန် ကန့်ကွက်ပါတယ်”

ဖရန်ကလင် ကန့်ကွက်လိုက်သည်။

ဗင်နွန်သည် ဖရန်ကလင်၏ကန့်ကွက်ချက်ကို သဘောတူသည့်အနေဖြင့် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။ သို့ရာတွင် လော်ရာသည် နက်ပြာရောင် အဖုံးနှင့် ဥပဒေမှတ်တမ်းစာအုပ် တခုကို ယူလိုက်ပြီးနောက်

“တရားသူကြီးမင်းရှင့်၊ အကျိုးဆောင် တယောက်ဟာ တဖက်က တင်သွင်းတဲ့ သက်သေ တယောက်ကို ပြန်လှန်မေးခွန်း ထုတ်ခွင့် မရှိဘူးဆိုတာ အလျင်က အစဉ်အလာ မရှိခဲ့ဖူးပါဘူး၊ အကယ်၍ တရားသူကြီးမင်းက အခုအချိန်မှာ ပြန်လှန် မေးမြန်းခွင့် မရှိဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ရင် ဒီဆုံးဖြတ်ချက်ဟာ ပယ်ဖျက်နိုင်သော

အမှား ဖြစ်သွားမယ်ဆိုတာ သေချာပါတယ်”

သူမ၏လက်ထဲမှ မှတ်တမ်း စာအုပ်ကြီးသည် ထူထဲလှသဖြင့် တရားသူကြီးမင်း တုံ့ဆိုင်းသွား သည်။ ထို့နောက် ဗင်နွန်သည် လော်ရာ၏ တောင်းဆိုချက်ကို သဘောမတူချင်ဘဲနှင့် တူလိုက်ရသည်။

“သက်သေ ဂျွန် စတူးဝပ် ရေးနိုး သက်သေခံပါ”

※※※

(၃၁)

ရေးနိုးသည် ယာလက်ကို မြှောက်ပြီး ဘယ်လက်ကို သမ္မာကျမ်းစာအုပ်ပေါ်တွင် တင်လျက် ကျမ်းသစ္စာကို လိုက်ဆိုသည်။ ထို့နောက် သက်သေကုလားထိုင်ပေါ်တွင် တည်တည်ထည်ထည် ထိုင်လိုက်သည်။ ထိုမိန်းကလေးသည် အမှု ရှုံးနိမ့်နေပြီ ဖြစ်သဖြင့် သူ့ကို နောက်ဆုံးအကြိမ် အဖြစ် လက်စားချေခြင်းကို သူက ကြိုဆို စိန်ခေါ်လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

လော်ရာသည် လက်ထဲတွင်ရေးမှတ်လာသော စာရွက်များကို ကိုင်လျက် သက်သေ ဝက်ခြံကလေး ဆီသို့ လျှောက်လာသည်။ သူမသည် တိုက်ပွဲနယ်မြေကို ပြောင်းလဲကာ သက်သေကို ကြိုတင် ပြင်ဆင်မှု မရှိသော အနေအထားတွင် ရမိလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ဖရန်ကလင်က ခရစ်ကို မွှေနှောက်သွားသည့်အတိုင်း ရေးနိုးကို သူမက မွှေနှောက်ရပေမည်။

"မစ္စတာ ရေးနိုးရှင့်၊ လူကြီးမင်း ဒီရုံးတော်မှာ အစစ်ခံတာ ရက်ကလေး အတော် ကြာသွားပြီ ဖြစ်တာမို့ လူကြီးမင်း ဘာတွေ ထွက်ဆိုခဲ့တယ်ဆိုတာ မှတ်မိအောင် ကျွန်မ ပြန်နွှေးပေးပါရစေ"

"ကျုပ်မှာ မှတ်ဉာဏ် ကောင်းကောင်း ရှိပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အကျိုးဆောင်ရဲ့ သဘောပါ"

"အလင်း ကုထုံးနည်းကြောင့် ဖြစ်ပေါ်နိုင်တဲ့ ဘေးအန္တရာယ်တွေကို ဒေါက်တာ ဂရန့်က ရှင်းမပြခဲ့ဘူးလို့ ထွက်ဆိုခဲ့ပါတယ်၊ ဟုတ်ပါသလား"

"ဟုတ်တယ်"

"ကလေးရဲ့ကိုယ်က သွေးနမူနာ ထုတ်ယူပြီးတဲ့နောက် သူ ပထမဆုံး လုပ်တဲ့အလုပ်ဟာ ကလေးကို အလင်း ကုထုံးနည်းနဲ့ ကုတာပဲလို့လဲ လူကြီးမင်း ထွက်ဆိုခဲ့ပါတယ်"

"ဟုတ်တယ်"

"အဲဒီတုန်းက လူကြီးမင်း ကန့်ကွက်ပါသေးသလား"

"အဲဒီတုန်းက မကန့်ကွက်ဘူး၊ ဒါပေမဲ့ နောက်ပိုင်းမှာ ကန့်ကွက်ပါတယ်၊ အဲဒီနည်းဟာ ကုသမှုရဲ့ အဓိကအပိုင်း ဖြစ်ကြောင်း သူ ရှင်းပြတဲ့အချိန်မှာ ကျုပ် ကန့်ကွက်တယ်"

“အဲဒါ ဘယ်တုန်းကလဲ”

“သွေးနမူနာကို ခတ်ခွဲခန်း ပို့ပြီး ဆရာမကို သူ အမိန့်ပေးပြီးတဲ့ နောက်ပိုင်းမှာပဲ၊ ကျုပ်ကို သူ့ရုံးခန်းကို ခေါ်သွားပြီး သူ ဘာလုပ်တယ်ဆိုတာ ရှင်းပြတယ်”

“အဲဒီအချိန်တုန်းက ဘေးအန္တရာယ် ရှိနိုင်တဲ့အကြောင်း သူ ရှင်းမပြဘူးဆိုတာ သေချာသလား”

“သိပ်သေချာတယ်”

“အလင်း ကုထုံးနည်းကို လူကြီးမင်း သဘောမတူဘူး ဆိုတာကော သေချာရဲ့လား”

“လုံးဝ ဥဿုံ သေချာတယ်၊ အဲဒီနည်းဟာ အင်မတန် ကလေးကလား ဆန်တယ်လို့ အဲဒီတုန်းက ကျုပ် ယူဆခဲ့တယ်၊ အခုလဲ ဒီအတိုင်းပဲ ယူဆတယ်”

“အလင်း ကုထုံးနည်းဟာ သေသေချာချာ လက်ခံထားတဲ့ ကုထုံးနည်း တခု ဖြစ်ကြောင်း ပါရဂူကြီး အများအပြား ထွက်ဆိုထားတာကို လူကြီးမင်း ဒီရုံးတော်မှာ နေ့ပေါင်းများစွာ ကြားခဲ့ရပြီးတဲ့ နောက်ပိုင်းမှာလဲ ဒီလိုပဲ ယူဆပါသလား”

လော်ရာက စိန်ခေါ်လိုက်သည်။

“ဆရာဝန်တွေက အစစ်ခံသွားတဲ့ အထဲမှာ ကျုပ် ကြားလိုက်ရတာကတော့ ဒီကိစ္စမှာ ဒီနည်းကို သုံးတာ အင်မတန် စဉ်းစားစရာ ကောင်းတယ်ဆိုတဲ့ အချက်ပဲ”

“လူကြီးမင်း ပြောတာက ဒီအချက်အပြင် အခြား အချက်တွေကို မကြားလိုက်ဘူးဆိုတဲ့ သဘောလား”

“ကျုပ် ကြားပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဒါတွေ အားလုံးဟာ သူတို့ မိတ်ဆွေကြီး ဒေါက်တာ ဆိုဗိုကို ကူညီတဲ့အနေနဲ့ ညာနေကြတာပဲ”

အဘိုးကြီး စိတ်တိုလာသည့်အတွက် လော်ရာ ကျေနပ် အားရနေသည်။

“မစ္စတာ ရေးနိုးရှင့်၊ လူကြီးမင်းဟာ လူကြီးမင်းရဲ့မြေးကို အလင်း ကုထုံးနည်းနဲ့ ကုတာကို ဒါလောက် သဘောမကျ ဖြစ်နေရင် ဘာဖြစ်လို့ မကန့်ကွက်ခဲ့ပါသလဲ”

“ကျုပ် သဘောမကျဘူးဆိုတာကို ကျုပ် ရှင်းရှင်း ပြောခဲ့ပြီးပြီပဲ၊ ဒါ့အပြင် ကျုပ် ဘာလုပ်ရဦးမှာလဲ”

“လူကြီးမင်းတာ ဒေါက်တာ ဆိုဗိုနဲ့ ကောင်းကောင်း သိတာပဲ၊ သူ့ကို ပြောဖို့ လူကြီးမင်း စိတ်ကူး မပေါက်ခဲ့ဘူးလား”

“သူက ဂရန့်ကို လုံးဝ ယုံကြည်တယ်လို့ ပြောထားခဲ့တာကိုး၊ နောက်ပြီးတော့ ဂရန့် လုပ်ပုံက သူ့ကိုယ်သူ အင်မတန် စိတ်ချပုံမျိုးပဲ၊ ကျုပ် တွေ့ဖူးသမျှ လူငယ်တွေထဲမှာတော့ သူဟာ ဘဝင် အမြင့်ဆုံးပဲ”

“လူကြီးမင်း ဆိုလိုတာက လူကြီးမင်းကို သူက ပညာနဲ့ အနိုင်ကျင့်တယ်လို့လား”

“ကျုပ်ပြောတာက သူ ကျုပ်ကို ဘာမှ ရှင်းမပြခဲ့ဘူး၊ ကျုပ်ကို စောင့်ကြည့်ဖို့ပဲ ပြောခဲ့တယ်”

“သဘောတရားအရ ဖြစ်နိုင်တဲ့ အန္တရာယ်တွေကို ဆိုလိုတာလား”

“ကျုပ်မေးကိစ္စက သဘောတရား မဟုတ်ဘူး၊ လက်တွေ့ဖြစ်တာ”

“ကျွန်မပြောတာ အဲဒါ မဟုတ်ဘူး၊ ကျွန်မ မေးနေတာက ဒေါက်တာ ဂရန့်ဟာ ခွဲစိတ်ခွဲခန်း အစီရင်ခံစာကို စောင့်ဆိုင်းနေတဲ့အချိန်မှာ သဘောတရားအရ ဖြစ်နိုင်တဲ့ အန္တရာယ်တွေကို လူကြီးမင်းက သိချင်နေတာလား”

“ဆရာဝန် တယောက်ဆီက ကျုပ် သိချင်တာဟာ လုပ်ငန်းကိုင်ငန်းသမား တဦးဆီက သိချင်တဲ့ အတိုင်းပဲ၊ ရိုးရိုးသားသားနဲ့ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ပြောတာပဲ”

ယခုအချိန်သည် လမ်းကြောင်း ပြောင်းလွှဲ တိုက်ခိုက်ရန် အချိန်ဖြစ်ကြောင်း လော်ရာ ယူဆလိုက်ပြီး

“မစ္စတာ ရေးနိုးရှင့်၊ လူကြီးမင်း အနေနဲ့ အက်စပရင် ဆေးပြား သုံးစွဲဖူးပါသလား”

ရေးနိုး မဖြေဘဲ သူမကို စူးစူးဝါးဝါး ကြည့်နေသည်။

“အက်စပရင် သုံးဖူးပါသလား”

သူမက ထပ်မေးသည်။

“အမြဲတော့ မဟုတ်ဘူး”

“လိုအပ်ရင်တော့ သုံးတယ် မဟုတ်လား၊ ခေါင်းကိုက်တဲ့ အခါမျိုး"

“ကျုပ် ဘယ်တော့မှ ခေါင်းမကိုက်ဘူး”

“ဒါဖြင့်ရင် အအေးမိတဲ့အခါမျိုးကော”

“အအေးမိတဲ့အခါတော့ သောက်တယ်”

“ကိုယ့်သဘောနဲ့ ကိုယ် သောက်တာလား၊ ဆရာဝန် ညွှန်ကြားလို့ သောက်တာလား”

“ကျုပ်အနေနဲ့ ဘယ်လို ဆေးမျိုးကိုမှ မကြိုက်ဘူး၊ ဆရာဝန်က သောက်ရမယ်ဆိုမှ ကျုပ် သောက်တယ်”

“အက်စပရင် သုံးတဲ့အတွက် အစာအိမ်ကို ထိခိုက်နိုင်တဲ့ အကြောင်း၊ သွေးလွန်ရောဂါ ဖြစ်နိုင်တဲ့ အကြောင်း ဆရာဝန် တယောက်ယောက်က လူကြီးမင်းကို ရှင်းပြဖူးပါသလား”

“မရှင်းပြဖူးပါဘူး”

“အက်စပရင်က နှလုံးကို ထိခိုက်နိုင်တယ်ဆိုတာကော”

“မရှင်းပြဖူးပါဘူး”

“အက်စပရင်ကြောင့် အန်နိုင်တယ် ဆိုတာကော ဆရာဝန်တယောက်က လူကြီးမင်းကို ပြောပြဖူးပါသလား”

“မပြောဖူးပါဘူး”

“အက်စပရင်ကြောင့် စိတ်ဓာတ် ကျဆင်းနိုင်တယ် ဆိုတာကော”

“မပြောဖူးပါဘူး”

“အက်စပရင် သောက်တဲ့အတွက် စိတ်လှုပ်ရှားခြင်း၊ ဂနာမငြိမ်ဖြစ်ခြင်း၊ အမြင်ဝိုးဝါးခြင်းတွေ ဖြစ်နိုင်တယ် ဆိုတာကော”

သည်တွင် ဖရန်ကလင် ထပြီး ကန့်ကွက်တော့သည်။

“တရားသူကြီးမင်း ခင်ဗျာ၊ ဒီအဓိပ္ပာယ် မရှိတဲ့ မေးခွန်းတွေဟာ ဘာကို ရည်ရွယ်ပါသလဲဆိုတာ ကျွန်တော် သိချင်ပါတယ်၊ ဂျူရီလူကြီးတွေဟာလဲ သိချင်ကြပါလိမ့်မယ်'”

လော်ရာသည် တစုံတရာ အနှောင့်အယှက် ဖြစ်ဟန် မရှိဘဲ တရားသူကြီးကို မော့ကြည့်လျက်

“တရားသူကြီးမင်းရှင့်၊ မကြာခင်မှာပဲ ဆက်စပ်မှုကို ကျွန်မ ပြပါ့မယ်”

ထို့နောက် လော်ရာသည် သက်သေဘက်သို့ ပြန်လှည့်လျက်

"မစ္စတာ ရေးနိုးရှင့်၊ အက်စပရင်ကို တစုံတခုသော အတိုင်းအတာအထိ သောက်မိတဲ့အတွက် သွေးခုန်နှုန်း မြန်လာနိုင်တယ် ဆိုတာကော လူကြီးမင်းကို ဆရာဝန် တယောက်ယောက်ကများ ပြောဖူးပါသလား"

"မပြောဖူးပါဘူး"

"အက်စပရင်ကြောင့် သွေးဖိအား နည်းနိုင်တာကောရှင့်"

"မပြောဖူးပါဘူး"

"ကျွန်မ အခု ပြောသွားတဲ့ အန္တရာယ်တွေဟာ စာအုပ်ထဲမှာရှိတဲ့ သဘောတရားတွေသာ မဟုတ်ဘဲ ဆေးကုသမှုမှာ တကယ် ကြုံတွေ့ရတာ ဖြစ်ကြောင်း လူကြီးမင်း သိပါသလား"

"ရှေ့နေအတွက် လိုအပ်မယ်ဆိုရင် ရှေ့နေပြောတဲ့ စကားကို ကျုပ် လက်ခံထားပါမယ်"

"မစ္စတာ ရေးနိုးရှင့်၊ ဆရာဝန် တယောက်ဟာ လူကြီးမင်းကို အက်စပရင် တခါ ပေးတိုင်း စောစောက ဘေးအန္တရာယ်တွေ ရှိနိုင်တဲ့အကြောင်း ရှင်းပြလိမ့်မယ်လို့ လူကြီးမင်း မျှော်လင့်ပါ သလား"

"မမျှော်လင့်ပါဘူး"

"အဲဒီလို ရှင်းမပြတဲ့အတွက် သူဟာ မှားယွင်းစွာ ကုသတယ်လို့ လူကြီးမင်း ယူဆပါသလား"

"အဲဒီ ပြဿနာနဲ့ ကျုပ်မြေးမှာ ဖြစ်တဲ့ ပြဿနာက အများကြီး ခြားနားတယ်၊ ကလေး တယောက်ကို ကုသတဲ့နေရာမှာ အပြည့်အစုံ ရှင်းပြတာဟာ ကောင်းမွန်တဲ့ ကုသခြင်းပဲ"

ရေးနိုး ပေါက်ကွဲသည်။

"ကုသမှုတွေ အားလုံးမှာ အပြည့်အစုံ ရှင်းပြရမယ်လို့ လူကြီးမင်း ယူဆသလား"

"ကုသမှုတွေ အားလုံးမှာ ရှင်းပြရမယ်"

ရေးနိုး အတည်ပြုသည်။

"နှစ်ဖက်စလုံးကပေါ့"

"ရှေ့နေရဲ့ မေးခွန်းကို ကျုပ် နားမလည်ဘူး"

"ဆရာဝန်ဘက်ကလဲ အပြည့်အစုံ ပြောရမယ်၊ လူနာဘက်ကလဲ အပြည့်အစုံ ပြောရမယ်"

ဇနီးသည် သူ့ဘက်သို့ ယိုင်လာသည်ကို မစ္စတာ ဆင်ပဆန် သတိပြုမိသည်။ သူက ဇနီးသည်၏ လက်ကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။ သို့သော် သူမက ရုန်းဖယ်သွားသည်။

"ဘာကို ဆိုလိုတယ်ဆိုတာ ကျုပ် နားမလည်ဘူး"

ရေးနိုး ခေတ္တမျှ တုံ့ဆိုင်းနေပြီး နောက်ထပ်ပြောလိုက်သည်။

ရေးနိုး ကသိကအောက် ဖြစ်နေပြီ ဆိုသည်ကို လော်ရာ နားလည်လိုက်သည်။ ယခုအချိန်တွင် လမ်းကြောင်း တခု ပြောင်းရပေဦးမည်။

"ကျွန်မ ဆိုလိုတာက လူကြီးမင်းရဲ့ မြေးကလေး ဦးနှောက် ပျက်ယွင်းရတာဟာ လူကြီးမင်းတို့က မဖော်ပြဘဲ ထားတဲ့ မျိုးရိုးဗီဇ ချွတ်ယွင်းချက် တခုကြောင့် များလားလို့ မေးတာပါ"

ဖရန်ကလင် ထခုန်လိုက်ပြီး

"ဒီမေးခွန်းဟာ အင်မတန် စော်ကားတဲ့ တွေးဆချက် တခုပဲ၊ ဒီမေးခွန်းဟာ ပြန်လှန်မေးခွန်း ဘောင်အတွင်းကနေ အပြင်ကို အများကြီး ထွက်နေပါတယ်၊ ကျုပ်အမှုသည်ကို ဖြေကြားခွင့် မပြုနိုင်ပါဘူး"

ထိုအခါ လော်ရာက ဖရန်ကလင်ဘက်သို့ လှည့်ပြီး

"ကျွန်မတို့ အခုမှပဲ အကျိုးဆောင်ကြီးရဲ့ အမှုသည် အစစ်အမှန်ဟာ ဘယ်သူ ဖြစ်တယ်ဆိုတာ သိရတော့တယ်"

ထို့နောက် လော်ရာသည် တရားသူကြီးဘက်သို့ လှည့်လျက်

"တရားသူကြီးမင်းရှင့်၊ ကံမကောင်းရှာတဲ့ ကလေးကလေး ဦးနှောက် ပျက်ယွင်းရတဲ့ အကြောင်းရင်းကို အထောက်အထားမှန် မပြနိုင်သေးတဲ့အချိန်မှာ ကျွန်မတို့ဟာ ဖြစ်နိုင်တဲ့ အကြောင်းရင်းတွေ အားလုံးကို ရှာဖွေကြည့်ရပါမယ်"

"ရေးနိုး မျိုးဆက်မှာ ဘာမှ ချွတ်ယွင်းချက် မရှိဘူး၊ ဘယ်သူက ဘာမေးမေး ကျုပ် ဖြေမယ်"

တရားသူကြီး တစုံတရာ မဆိုးဖြတ်ရမီတွင် ရေးနိုးက ဟစ်အော်လိုက်သည်။

"လူကြီးမင်းဘက်က မျိုးရိုးဗီဇ ချွတ်ယွင်းချက် မရှိဘူး ဆိုတာ တကယ်ပဲလား"

လော်ရာက ရေးနိုး၏ စိတ်ကို ဆွသည့်အနေဖြင့် ဆက်မေးသည်။

"တကယ်ပဲ"

"လူကြီးမင်းရဲ့ မိခင်က ကလေး ဘယ်နှယောက် မွေးပါသလဲ"

"ရှစ်ယောက်၊ ယောကျ်ားလေး ငါးယောက်၊ မိန်းကလေး သုံးယောက်၊ အားလုံး ကျန်းမာတယ်"

"မစ္စတာ ရေးနိုးရှင့်၊ လူကြီးမင်းကရော ကလေး ဘယ်နှယောက် ရပါသလဲ"

ရေးနိုး မျက်လုံးပြူးပြီး ကြည့်သည်။ ဖြေရမလား စဉ်းစားနေဟန် ရှိပြီးနောက်

"တယောက်"

"တယောက်တည်းလား၊ သူ့အမေက ကျန်းမာတဲ့ ကလေး ရှစ်ယောက် မွေးတယ်၊ သားက တယောက်တည်းလား၊ သားတွေ သိပ်လိုချင်တယ်လို့ တနေ့ကပဲ ကျွန်မတို့ကို ပြောတဲ့သူက တယောက်တည်းပဲလား"

သူမ၏ နောက်ဘက်မှ ဖရန်ကလင်၏ ကန့်ကွက်သံကို လော်ရာ ကြားရသည်။ ဗင်နွန်က ဖရန်ကလင်၏ တိုက်ခိုက်မှုကို အထောက်အကူ ပြုသည်။

"မိန်းကလေး ဒီမေးခွန်းမျိုးဟာ အမှုနဲ့ မပတ်သက်ရုံတင် မကဘူး၊ ပြန်လှန်မေးခွန်း ဘောင်ကို ဖောက်ဖျက်ရာလဲ ရောက်တယ်"

"တရားသူကြီးမင်းရှင့်၊ တရားသူကြီးမင်းအနေနဲ့ ကျွန်မကို နောက်ဆုံး အနေအထိုင်အယုက် ပေးတာပဲ ဖြစ်ပါစေ၊ တရားသူကြီး ဆန္ဒရှိရင် ကျွန်မကို မထီမဲ့မြင် ပြုမှုနဲ့ အရေးယူနိုင်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဒီအမှုမှာ ပါဝင်နေတဲ့ ဦးနှောက် ပျက်ယွင်းမှုနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဖြစ်နိုင်တဲ့ အကြောင်းရင်း အားလုံးကို သိနိုင်ဖို့အတွက် ကျွန်မ မေးစရာ ရှိတာတွေကို ဆက်ပြီး မေးသွားရပါလိမ့်မယ်"

"မိန်းကလေး၊ တရားသူကြီးနေရာကို လာပါ"

ဗင်နွန် အမိန့်ပေးသည်။ သူ့မျက်နှာကြီး နီရဲနေသည်။

လော်ရာ မလှုပ်ပါ။

"ကျွန်ုပ် ပြောတာ ကြားသလား"

"ကျွန်မကို ရုံးတော်မှာ ရှိတဲ့ အဆင့်အတိုင်း မခေါ်ဝေါ်သမျှ ကျွန်မ ဒီနေရာက လုံးဝ မရွှေ့ဘူး"

ခရစ် စိတ်ထဲမှာ ရုတ်တရက် ကျေနပ်အားရမှု ရှိသွားသည်။ ဤအမျိုးသမီး ဤမိန်းကလေးသည် ပျော့ပျောင်း နူးညံ့သည်နှင့်အမျှ သံမဏိလို မာကျောခြင်းလည်း ရှိပေသည်။

"အကျိုးဆောင် တရားသူကြီးနေရာကို လာပါ"

နောက်ဆုံးတွင် ဗင်နွှန်သည် မလွှဲသာ မရှောင်သာ ပြောလိုက်ရသည်။

ဖရန်ကလင်လည်း ဆွေးနွေး ညှိနှိုင်းရာသို့ ချက်ချင်း ရောက်ရှိသွားသည်။

ဗင်နွှန်သည် စောစောက ဖိတ်ခေါ်ရာတွင် အကျိုးဆောင်ဟု သုံးစွဲခဲ့ရသော်လည်း ယခုအခါ တီးတိုး ညှိနှိုင်းကြရာတွင်ကား

"ဒီမယ် မိန်းကလေး၊ မင်းအနေနဲ့ ငါ့ဆုံးဖြတ်ချက်ကို နောက်တကြိမ် ကလန်ကဆန် လုပ်ရင် တရားစစ်ဆေးမှုကို ချက်ချင်း ရပ်လိုက်ပြီး မင်းကို ရုံးတော် မထီမဲ့မြင်မှုနဲ့ တခါတည်း အရေးယူရလိမ့်မယ်၊ ကဲ... ပြောစမ်းပါဦး၊ ဒီအဓိပ္ပာယ် မရှိတဲ့ မေးခွန်းတွေကို မင်း ဘာလို့ မေးနေတာလဲ၊ မင်းဟာ သက်သေကို အနှောင့်အယှက် ပေးနေတာက လွဲလို့ ဘာအကျိုးကျေးဇူး ရနိုင်သလဲ"

"ဒီအမှု စစ်ဆေးမှု တလျှောက်လုံးမှာ ကောင်းကောင်း မလုပ်ခဲ့တဲ့ အလုပ်တခုကို ကျွန်မ လုပ်နေတာပဲ၊ အမှန်တရားကို ရဖို့ ကျွန်မ ကြိုးစားနေတာပဲ"

ဗင်နွှန်နှင့် ဖရန်ကလင် အကြည့်ချင်း ဖလှယ်လိုက်ကြသည်။

"တရားသူကြီးမင်း ခင်ဗျား၊ ဒီမေးခွန်းတွေကို မေးနေတာဟာ ဘာကို လိုချင်လို့လဲ ဆိုတာကို တရားခံ အကျိုးဆောင်က အတိအကျ ထုတ်ဖော်မပြောဘူးဆိုရင် ကျွန်တော် ကန့်ကွက်ပါတယ်"

ဗင်နွှန်က လော်ရာကို ကြည့်လျက်

"မင်းမှာ အတိအကျ ပြောနိုင်တာ ရှိသလား"

"ရှိပါတယ်"

"မင်းကို ဆက်လက် မေးမြန်းခွင့် ရုံးတော်က ခွင့်မပြုခင် အဲဒီအချက်အလက်ကို မင်းအနေနဲ့ သက်သေပြစေချင်တယ်"

လော်ရာက ဗင်နွန်ကို မော့ကြည့်လျက်

"အခု သက်သေ ထွက်ဆိုလို့ မပြီးခင်မှာပဲ ကျွန်မရဲ့မေးခွန်းတွေနဲ့ အထောက်အထား ဘယ်လို ဆက်စပ်တယ်ဆိုတာ ဖြေဆိုပါ့မယ်လို့ ဤရုံးတော်ကို ကျွန်မ ကတိပေးပါတယ်"

"ဘယ်လို အထောက်အထား ဖြစ်ကြောင်း ရုံးတော်ကို ဖော်ပြဖို့ အကျိုးဆောင် ငြင်းဆိုသလား"

"ကျွန်မ ငြင်းဆိုပါတယ်"

"မိန်းကလေးကို ကျွန်ုပ် သတိပေးလိုက်မယ်၊ ဘယ်လို ဆက်စပ်မှု ရှိကြောင်း မပြနိုင်လို့ ရှိရင်တော့ မင်းဟာ ရုံးတော်ကို လိမ်လည်တဲ့အကြောင်း ရှေ့နေအစည်းအရုံးမှာ ကျွန်ုပ် စွဲချက်တင်ရပါလိမ့်မယ်"

ရုံးတော်မှ ဆက်လက် လုပ်ဆောင်ခွင့် ရရှိသည့်အနေမျိုးဖြင့် လော်ရာ လှည့်ထွက်သွားသည်။

"မစ္စတာ ရေးနိုးရှင့်၊ လူကြီးမင်းဟာ ကလေးတယောက်ပဲ ရရှိတယ်လို့ စောစောက ထွက်ဆို သွားပါတယ်၊ သားတွေ အများကြီး လိုချင်တဲ့ လူတယောက်အတွက် ဒါဟာ အံ့သြစရာ မကောင်းဘူးလားလို့ ကျွန်မ မေးထားပါတယ်"

ရေးနိုးက ဖရန်ကလင်ကို ကြည့်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ဗင်နွန်ကို ကြည့်သည်။ မည်သူကမျှ သူ့ဘက်က ကာကွယ်ခြင်း မပြုသောအခါ သူ ဖြေသည်။

"ကလေး တယောက်ပဲ ရတဲ့ကိစ္စဟာ ရေးနိုး မျိုးဆက်ကြောင့် မဟုတ်ဘူး၊ ကျုပ်မှာ သားတယောက် ရှိခဲ့တယ်"

ထိုအချက်ကို လော်ရာ မမျှော်လင့်ခဲ့ပါ။ ရေးနိုး စကားလုံးများ စုစည်းနေစဉ်တွင် သူမ အသက်မရှူဘဲ ရှိနေသည်။

"ပထမ ကလေးဟာ ယောကျ်ားလေး ဖြစ်တယ်၊ အသေဖွား ဖြစ်တယ်၊ အင်မတန် ခက်ခက်ခဲခဲ မွေးဖွားရတယ်၊ မိခင် အင်မတန် ပင်ပန်းတယ်"

သူက ယင်းသို့ ထုတ်ဖော် ပြောဆိုသည်ကို တောင်းပန်သည့်အနေဖြင့် သူ့ဇနီးကို တချက် လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ပြီးမှ ဆက်ပြောသည်။

"နောက်ကလေးကတော့ မိန်းကလေး... ကျုပ်သမီးပဲ... ဗိုက်ခွဲ မွေးရတယ်၊ အဲဒီနောက်မှာတော့ ဆရာဝန်တွေက အင်မတန် အန္တရာယ်ကြီးတဲ့အကြောင်း ရှင်းပြကြတယ်၊ သူတို့ရဲ့ အကြောင်းပြချက်တွေကိုတော့ ကျုပ် မမှတ်မိတော့ဘူး၊ အဲဒီအကြောင်းတွေကလဲ အရေးမကြီးပါဘူး၊ အကြောင်းပြချက်ဆိုတာ မအောင်မြင်မှုကို ရှင်းပြတာပဲ"

သူ့အသံတွင် စွပ်စွဲသည့် လေသံ မပါရှိသော်လည်း မစ္စက် ရေးနိုးသည် မျက်လွှာချပြီး လက်ကိုင်အိတ်ထဲတွင် လက်ကိုင်ပဝါကို ရှာဖွေလျက် ရှိသည်။

ရုံးခန်း တခုလုံး တိတ်ဆိတ်လွန်းလှသဖြင့် လော်ရာသည် နောက်မေးခွန်း ထုတ်ရန်ကိုပင် တုံ့ဆိုင်း နေမိသည်။

"မစ္စတာ ရေးနိုးရှင့်၊ အဲဒီကိစ္စဟာ လူကြီးမင်းရဲ့ ဘဝတသက်တာမှာ စိတ်ပျက်စရာ အကောင်းဆုံး ပဲလား"

"ဟုတ်ပါတယ်"

သူ လေသံတိုးတိုးဖြင့် ဝန်ခံသည်။

"ဒီကိစ္စဟာ လူကြီးမင်းအပေါ်မှာ အမြဲတမ်း ရောင်ပြန်ဟပ်နေပါလား"

"ဒီကိစ္စဟာ ကျုပ်မိန်းမရဲ့ အပြစ်ပဲ..." သူ့ စကားကို ချက်ချင်း ပြင်သည်။ "ကျုပ်မိန်းမရဲ့ အခြေအနေပဲ၊ ဆရာဝန်တွေ အားလုံးက တညီတညွတ်တည်း ပြောကြတယ်"

"ဒီကိစ္စဟာ လူကြီးမင်းရဲ့အပြစ်လို့ တခြားလူတွေက ထင်ကြမှာကို လူကြီးမင်း စိုးရိမ်ပါသလား"

"တခြားလူတွေ ထင်တာကို ကျုပ် နည်းနည်းမှ ဂရုမစိုက်ဘူး"

သူ လျင်မြန်စွာ တုံ့ပြန်သည်။

"လူကြီးမင်းရဲ့ မိတ်ဆွေတွေ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေကို လူကြီးမင်းအနေနဲ့ သားတွေ လိုချင်တဲ့ အကြောင်း နည်းနည်းမှ မလျှို့ဝှက်ခဲ့တဲ့အတွက် သူတို့က ဘာဖြစ်လို့ သားတွေ မရသလဲလို့ တွေးမှာကို လူကြီးမင်း စိတ်ထဲမှာ တခါမှ မစဉ်းစားမိဘူးလား၊ ဒါမှမဟုတ် ဒီအကြောင်းကို လူကြီးမင်း သူတို့ကို ပြောမိသလား"

"ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ မိသားစုအကြောင်းတွေကို ဘယ်မိတ်ဆွေ ဘယ်လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် နဲ့မှ ကျုပ် မဆွေးနွေးဘူး"

“သူတို့ ဘာထင်တာကို ဂရုမစိုက်တဲ့ သဘောပဲပေါ့”

“သူတို့အလုပ် မဟုတ်လို့ဘဲ”

“လူကြီးမင်းရဲ့လျှို့ဝှက်မှုကို… ကျွန်မ ဆိုလိုတာက ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ထိန်းသိမ်းမှုကို လူကြီးမင်းရဲ့ မိတ်ဆွေတွေက လေးစားကြသလား”

“အများအားဖြင့် လေးစားကြပါတယ်၊ ပထမ တကြိမ် မေးပြီးတဲ့ နောက်ပိုင်းမှာပေါ့”

“ပထမ တကြိမ် မေးပြီးတဲ့ နောက်ပိုင်း ဟုတ်လား”

“ဘယ်သူကမှ အဲဒီမေးခွန်းကို နှစ်ခါ ထပ်မမေးပါဘူး၊ ကျုပ်ရှေ့မှာ မမေးပါဘူး”

“ဒါဖြင့် လူကြီးမင်းဟာ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ လျှို့ဝှက် ထိန်းသိမ်းမှုကို လိုလားတာပေါ့”

“ဟုတ်တယ်၊ လိုလားတယ်"

“သူတို့အားလုံးကလဲ လေးစား လိုက်နာကြတယ်၊ မစ္စတာ ရေးနိုးရှင့်၊ လူကြီးမင်းဟာ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ လျှို့ဝှက်မှုကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် ယုံကြည်တဲ့လူပေါ့”

“အကျိုးဆောင်တို့အနေနဲ့ ကြည့်ရင်တော့ ကျုပ်ဟာ ရေးဟောင်းသမားကြီးပဲပေါ့၊ ဟုတ်တယ်၊ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ လျှို့ဝှက်မှုကို ကျုပ် ယုံကြည်တယ်”

“ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ လျှို့ဝှက်မှုကို ဘယ်အတိုင်းအတာအထိ ထိန်းသိမ်းပါသလဲ”

“ဘယ်အတိုင်းအတာအထိလဲ ဟုတ်လား”

လော်ရာ၏ မေးခွန်းကို နားမလည်ဟန်ဖြင့် ပြန်မေးသည်။

“လူတယောက်ဟာ လျှို့ဝှက်မှုကို သူ့မိတ်ဆွေတွေအတွက်ပဲ ထိန်းသလား၊ သူ့ရှေ့နေအပေါ် မှာကော ထိန်းသလား၊ သူ့ဆရာဝန်အပေါ်မှာကော ထိန်းသလား”

ရေးနိုးက မျက်လုံးပြာကြီးဖြင့် စူးစိုက်ပြီး ကြည့်သည်။ ဤမိန်းကလေး၏ မေးခွန်းများတွင် အကွက်တခု ရှိကြောင်း ပထမဆုံးအကြိမ် သူ သံသယ ရှိသွားဟန် ဖြစ်သည်။

“ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ လျှို့ဝှက်မှုကို ဘယ်အထိ ထိန်းသင့်ပါသလဲ”

“လူတယောက်အနေနဲ့ သူ ကြိုက်သလောက် ထိန်းနိုင်တယ်၊ ဒီခေတ်ကြီးမှာ ခက်နေတာက လူသိအောင် လုပ်လွန်းတာပဲ၊ စာနယ်ဇင်းတွေ ရုပ်မြင်သံကြားတွေဟာ သူတို့နဲ့ မဆိုင်တဲ့ အလုပ်တွေထဲကို ဝင်စွက်နေကြတယ်”

ယခုအခါ ရေးနိုးသည် အသက်ရှူ မမှန်ဘဲ ဖြစ်နေသည်။ သူ့မျက်နှာ နီရဲနေသည်။ သွေးခုန်နှုန်း မြန်နေသည်။ ဤလက္ခဏာများကို တွေ့မြင်ရသောအခါ နိဂုံးအချိန် ကျရောက်ပြီဟု လော်ရာ တွက်ဆလိုက်မိသည်။

“မစ္စတာ ရေးနိုးရှင့်၊ လူ တော်တော်များများဟာလဲ လူကြီးမင်းလိုပဲ သဘောထား ကြပါလိမ့်မယ်၊ ဒါပေမဲ့ လူကြီးမင်းရဲ့သမီး မဂ်လာဆောင်တုန်းက ရုပ်မြင်သံကြားမှာ အများကြီး လွှင့်ခဲ့တဲ့ ကိစ္စကို လူကြီးမင်း ဘယ်လို ယူဆပါသလဲ”

“အင်း သူတို့ကို မပိတ်နိုင်တဲ့ အချိန်တွေလဲ ရှိတာပေါ့”

“အဲဒီတော့ သူတို့ကို ဖိတ်ကြားတဲ့အချိန်တွေလဲ ရှိတာပေါ့”

“ဒီကိစ္စက အင်မတန် အရေးကြီးတဲ့ လူမှုရေးကိစ္စ ဖြစ်နေတယ်၊ ပရိသတ်ကြီးက အင်မတန် သိချင်နေကြတာပဲ”

“အဲဒါကြောင့် လူကြီးမင်းက စာနယ်ဇင်းတွေကို ဖိတ်ပြသခဲ့တာပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မ စဉ်းစားနေတာ တခု ရှိတယ် မစ္စတာ ရေးနိုး၊ တကယ်လို့သာ လူကြီးမင်းရဲ့သမီးဟာ မစ္စတာ ဆင်ပဆန်နဲ့ လက်မထပ်ဘဲ လူကြီးမင်းတို့ရဲ့အသိုင်းအဝိုင်း အပြင်ဘက်က လူတယောက်နဲ့ လက်ထပ်ခဲ့ရင် စာနယ်ဇင်းက လူတွေကို လူကြီးမင်း အခုလို ဖိတ်ပါ့မလား”

သူမ၏ မေးခွန်း ရည်ရွယ်ချက်ကို ရေးနိုး စဉ်းစားနေချိန်တွင် လော်ရာ ဆက်ပြီး မေးသည်။

“ဆိုပါတော့ လူကြီးမင်းရဲ့ သမီးဟာ ဂျူးတယောက်နဲ့ လက်ထပ်ခဲ့ရင်”

ရေးနိုး မဖြေပါ။ လော်ရာ၏ နောက်မေးခွန်းက ပိုပြီး ထိသည်။

“ဒါမှမဟုတ် လူကြီးမင်းရဲ့ သမီးဟာ လူမည်းတယောက်နဲ့ လက်ထပ်ဖို့ ရွေးခဲ့ရင်”

လော်ရာ စကားကို ခေတ္တမျှ ရပ်နားထားပြီးနောက်

“အဲဒီလိုမျိုး လက်ထပ်ပွဲကို လူတွေက ပိုပြီး စိတ်ဝင်စားကြလိမ့်မယ်လို့

လူကြီးမင်း မထင်ဘူးလား”

ရေးနိုး မျက်နှာ မပျက်အောင် ထိန်းထားသည်။ သို့သော် သူ၏ မေးရိုးကြီး ထောင်သွားသည်က သိသာသည်။ နောက်ဆုံးတွင် သူမ၏ မေးခွန်းသည် မတော်တဆ တိုက်ဆိုင်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်ဟု သူ ယူဆလိုက်ပြီး

“အဲဒီလိုမျိုး မဖြစ်ခဲ့တဲ့အတွက် ဒီမေးခွန်းကို ကျုပ် ဘာမှ ဖြေစရာ မလိုဘူး”

သည်အကွက်ကို လော်ရာ ဆက်ပြီး မနင်းပါ။ သူ့ကို ကိုင်လှုပ်လိုက်နိုင်သဖြင့် အများကြီး လုံလောက်သွားပေပြီ။ နောက်ထပ် အကြောင်းအရာတခုကို ပြောင်းမေးရန် လော်ရာ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

“မစ္စတာ ရေးနိုးရှင့်၊ ဒေါက်တာ ဂရန့်ရဲ့ ကုသမှုကို မကြိုက်ဘူးလို့ ထွက်ဆိုခဲ့ပေမယ့်၊ ဒေါက်တာ ဂရန့်က လူကြီးမင်းရဲ့မြေးကို ကုသတဲ့နေရာမှာ ကုသနည်းအကြောင်း အပြည့်အစုံ မပြောခဲ့ ပေမယ့်၊ လူကြီးမင်းရဲ့မြေး ဆေးရုံက ဆင်းတဲ့အချိန်မှာ လူကြီးမင်းက သူ့ကို လက်ဆောင် သွားပေးခဲ့ပါသလား”

“ပေးပါတယ်”

ရေးနိုး ဝန်ခံသည်။

“ဘယ်လို လက်ဆောင်မျိုးလဲဆိုတာ ဂျူရီလူကြီးများကို ပြောပြနိုင်ပါ့မလား”

“ကွန်တီနင်တယ် မတ်ဖိုး ကား တစီးပါ”

“အဲဒီကားရဲ့တန်ဖိုးကို ပြောပြနိုင်ပါသလား”

“ဒေါ်လာ ကိုးထောင်နဲ့ တသောင်း ကြားမှာ ရှိပါတယ်”

“လူကြီးမင်း သိချင်တဲ့ အကြောင်းကို ပြောမပြတဲ့ လူတယောက်ကို ပေးတဲ့ လက်ဆောင်ဟာ တန်ဖိုး မကြီးလွန်းဘူးလား၊ ခေါင်းမာပြီး ဆက်ဆံမှု ရိုင်းတဲ့ လူတယောက်ကို ပေးတဲ့ လက်ဆောင်ဟာ တန်ဖိုး မများလွန်းဘူးလား”

“အဲဒီအချိန်တုန်းကတော့ သူဟာ ကျုပ်မြေးကို ရောဂါ ပျောက်ကင်းအောင် ကုသလိုက်တဲ့ ပုံစံမျိုးကိုး”

“မစ္စတာ ရေးနိုးရဲ့လက်ဆောင်ကို ဒေါက်တာ ဂရန့်က လက်ခံပါသလား"

“လက်မခံပါဘူး”

“အဲဒီတော့ လူကြီးမင်း ဘာလုပ်ပါသလဲ”

“မက်ထရိုပိုလီတန် ဆေးရုံကြီး အုပ်ချုပ်မှုအဖွဲ့ကို ကျုပ် စာတစောင် ရေးပါတယ်”

“မစ္စတာ ရေးနိုးရှင့်၊ လူကြီးမင်းရေးတဲ့ စာဟာ ဒီအတိုင်း အမှန်ပါပဲလား၊ အုပ်ချုပ်မှုအဖွဲ့၊ မက်ထရိုပိုလီတန် အထွေထွေဆေးရုံကြီး၊ လူကြီးမင်း ခင်ဗျား၊ လူကြီးမင်းတို့၏ ဆေးရုံကြီးတွင် ဒေါက်တာ ဂရန့် အမှုထမ်းဆောင်နေသည့်အတွက် ကျွန်တော် အထူးပင် ချီးကျူး ဂုဏ်ယူပါကြောင်း၊ သူသည် ကလေးသူငယ်များ ကုသမှု နယ်ပယ်တွင် ပထမတန်းစား ပါရဂူတဦး ဖြစ်ရုံသာမက သူကုသသော ကလေးငယ်ကလေးများနှင့် သူတို့၏ မိသားစုအတွက် အထူး ဂရုထားသော လူကောင်းတဦးလည်း ဖြစ်ပါသည်။ လူကြီးမင်းတို့၏ ဆေးရုံကြီးနှင့် ဒေါက်တာ ဆိုဗိုတို့၏ ကလေးသူငယ် ဌာနသည် သူ့အတွက် ကောင်းစွာ ဂုဏ်ယူနိုင်ကြပါသည်။ ရင်းနှီးစွာဖြင့်... ဂျွန် စတူးဝပ် ရေးနိုး။ ဒီစာဟာ လူကြီးမင်း ရေးတဲ့စာ ဟုတ်ပါသလား”

“အဲဒီတုန်းက ကျုပ်ဟာ အမှန်ကို မသိခဲ့ဘူး၊ ကျုပ် မြေး နေကောင်းသွားပြီလို့ သူ ပြောခဲ့တယ်၊ သူ ပြောတဲ့အတိုင်း မဟုတ်ဘူးဆိုတာကို နောက် လေးလကြာမှ ကျုပ် သိရတယ်”

“ဒါပေမဲ့ လူကြီးမင်းဟာ ဒီစာကို ကိုယ့်သဘောနဲ့ကိုယ် ရေးခဲ့တာပဲ မဟုတ်လား”

ရေးနိုး နှုတ်ဆိတ်နေသည်။ ယခုအချိန်သည် အဓိကအချက်ကို တင်ပြရတော့မည့် အချိန် ဖြစ်ကြောင်း လော်ရာ သဘောပေါက်လိုက်သည်။

“မစ္စတာ ရေးနိုးရှင့်၊ လူကြီးမင်း အစစ်ခံတုန်းက လူကြီးမင်းဟာ အလင်း ကုထုံးနည်းနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အကြောင်းအရာတွေကို သိရှိရအောင် ဆေးစာကြည့်တိုက်မှာ သွားပြီး ဖတ်ခဲ့တယ် လို့ အစစ်ခံသွားပါတယ်၊ အဲဒီလို ထွက်ဆိုခဲ့တာဟာ ရက်နည်းနည်း ကြာသွားပြီ ဖြစ်တဲ့အတွက် ဂျူရီလူကြီးတွေ မှတ်မိအောင် ပြန်ပြောနိုင်ပါမလား”

သက်သေတဦးသည် ထွက်ဆိုချက် တခုကို နှစ်ခါပြန်ပြောလျှင် ရှေ့နောက် မညီမညွတ် ဖြစ်တတ်သည်။ ဖမ်းလိုသဖြင့် လော်ရာက ဤမေးခွန်းကို မေးသည်ဟု ယူဆသဖြင့် ဖရန်ကလင် ထိုင်ရာမှ ထပြီး

“တရားသူကြီးမင်း ခင်ဗျား၊ ထွက်ဆိုချက်ကို မှတ်တမ်း တင်ထားတာ ရှိပါတယ်၊ သက်သေကို စိတ်ထိခိုက်စရာ အကြောင်းတွေ ပြန်ပြီး ပြောစေဖို့

မသင့်ပါဘူး၊ လက်ရေးတို စာရေးကို ဖတ်ပြခိုင်းရင် ဖြစ်နိုင်ပါတယ်”

ဖရန်ကလင်၏ တောင်းဆိုချက် ဗင်နွှန် လိုက်လျောတော့မည် ရှိစဉ် လော်ရာ ကြားဖြတ်ပြီး ပြောလိုက်သည်။

“မစ္စတာ ဖရန်ကလင်ဟာ သူ သေသေချာချာ သင်ထားခဲ့တာတွေ သူ့ရဲ့သက်သေ မမှတ်မိတော့ မှာကို စိုးရိမ်နေလို့လား”

ဤတွင် ရေးနိုးသည် ငါးမျှားချိတ်ကို ဟပ်လိုက်သည်။

“တော်စမ်းပါ၊ ကျုပ်လို လူတယောက်ကို ဒီကိစ္စမျိုး အတွက် သင်ပေးဖို့ လိုတယ်လို့ ထင်သလား”

ရေးနိုး ယင်းသို့ ပြောလိုက်သောအခါ ဗင်နွှန်သည် ရေးနိုးကို ဖြေခွင့်ပြုရတော့သည်။ ရေးနိုး ပြောဆို၍ ပြီးသွားသောအခါ လော်ရာသည် နောက်မေးခွန်းအတွက် သူမ၏ စာရွက်များကို ရှာဖွေ ကြည့်ရှုနေဟန်ဖြင့် အချိန်အနည်းငယ် ပေးလိုက်သည်။ အမှန်တော့ နောက်မေးခွန်း အတွက် သူမကိုယ်သူမ အားတင်းနေခြင်း ဖြစ်သည်။

သူသည် ခွဲစိတ်ကု ဆရာဝန်တဦး၏ တိကျမှုမျိုးဖြင့် ပထမဆုံး ခားချက်ကို ခွဲချလိုက်သည်။

“မစ္စတာ ရေးနိုးရှင့်၊ လူကြီးမင်း အနေနဲ့ သုတေသန လုပ်ဖို့ ဆေးစာကြည့်တိုက်ကို သွားတာ အဲဒီ တကြိမ်ပဲလား”

“ဟုတ်တယ်”

အသံမာမာဖြင့် ဝန်ခံသည်။

“မစ္စတာ ရေးနိုးရှင့်၊ လူကြီးမင်းရဲ့သမီးဟာ အာရ်အိပ်ချ် နဂ္ဂတစ် သွေးအမျိုးအစားဆိုတာ သိပါသလား”

“သိတယ်၊ သိပါတယ်၊ ကျုပ် သိပါတယ်”

“အဲဒီ ကိစ္စကို သိလျက်သားနဲ့ အဲဒီအကြောင်းကို စာကြည့်တိုက်မှာ သွားမကြည့်ဘူးလား”

“ကြည့်ဖို့ မလိုပါဘူး၊ သူဟာ အင်မတန် တော်တဲ့ ဆရာဝန်တယောက် လက်ထဲမှာ ရှိနေတာပဲ”

“ဒီပြဿနာကို အဲဒီ ဆရာဝန်နဲ့ လူကြီးမင်း ဆွေးနွေးပါသလား”

"ဒေါက်တာ မစ်ချဲဟာ ဆရာဝန်ကောင်း တယောက်ပါပဲ၊ ဘယ်ပြဿနာကိုမဆို ဖြေရှင်းနိုင် လိမ့်မယ်လို့ ကျုပ် ယုံကြည်ထားတယ်"

"သူ့ကို အချက်အလက်တွေ အကုန် ပြောမပြတဲ့တိုင်အောင်ပေါ့"

လော်ရာက ပိုပြီး နက်နက်ကလေး တွန်းလိုက်သည်။

ရေးနိုး စိုးရိမ်ဟန်ဖြင့် သူမကို ကြည့်သည်။ သူမက ပြန်ပြီး ကြည့်သည်။ ယခုအချိန်တွင် အချက်အလက်တွေ အားလုံးကို မိမိသိရှိနေကြောင်း သူ ရိပ်စားမိသွားသည့်တိုင် လော်ရာ မမှုတော့။ မျက်လုံးများကို လွှဲဖယ်သွားသူမှာ ရေးနိုး ဖြစ်သည်။

"မစ္စတာ ရေးနိုးရှင့်၊ ကလေးဖျက်ခြင်းအကြောင်း လူကြီးမင်း လေ့လာ စူးစမ်းဖူးပါသလား"

ခရစ် ဂရန့်နှင့် မိုက် ဆိုဗိုတို့သည် တရားလို စားပွဲဆီသို့ ကြည့်လိုက်မိကြသည်။ အယ်လင်း ဆင်ပဆန် အသက်မရှူဘဲ တောင့်တောင့်ကြီး ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရှိကြရသည်။ သူမ၏ နူးညံ့သော မျက်နှာကလေးသည် သိသိသာသာကြီး ဖြူရော်လျက် ရှိသည်။

"ကလေးဖျက်တဲ့အကြောင်း ကျုပ်အနေနဲ့ ဘာမှ လေ့လာစရာ မလိုဘူး"

"အဲဒီလိုဆိုရင် လူကြီးမင်းအတွက် အထောက်အကူ ဖြစ်အောင် ပါရဂူတဦးကို သက်သေအဖြစ် ခေါ်ယူပါရစေ"

လော်ရာ မည်သည့်အကွက်ကိုဆင်နေကြောင်း မသိရှိသော်လည်း ဖရန်ကလင်သည် ချက်ချင်းပင် ထပြီး ကန့်ကွက်လိုက်သည်။

ထိုအခါ သူ့ဘက်သို့ လော်ရာ ချာခနဲ လှည့်လိုက်ပြီး

"မစ္စတာ ဖရန်ကလင်၊ လူကြီးမင်းရဲ့ အမှုသည်တွေရဲ့ အကျိုးအတွက် လူကြီးမင်းရဲ့ ကန့်ကွက်ချက်ကို ပြန်ရုပ်သိမ်းပါ"

ဖရန်ကလင်က ပြန်ပြီး ထိုးနှက်မည်ရှိစဉ် သူ၏ အင်္ကျီပေါ်သို့ လက်တဖက် ရောက်ရှိလာသည်။ သူ ငုံ့ကြည့်လိုက်သောအခါ မစ္စက် ရေးနိုး၏မျက်နှာကို မြင်တွေ့ရသည်။ အမျိုးသမီး၏ အမူအရာက သူ့ကို မကန့်ကွက်ရန် ပြောဆိုနေသည်။ ဟယ်ရီ ဖရန်ကလင်သည် သူ၏ ကန့်ကွက်ချက်ကို ရုပ်သိမ်းသည့်အနေဖြင့် ကုလားထိုင်တွင် ပြန်ထိုင်ချလိုက်သည်။

လော်ရာက တရားသူကြီးဘက်သို့ လှည့်လျက်

"တရားသူကြီးမင်းရှင့်၊ မစ္စတာ ရေးနိုးရဲ့ အစစ်ခံချက်ကို ကြားဖြတ်ပြီး ဒေါက်တာ ဂရန့်ကို သက်သေခံဖို့ ခေါ်ယူလိုပါတယ်"

ဗင်နွန်က သဘောတူသည့်အနေဖြင့် ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။ ဂျွန် ရေးနိုးသည် သက်သေ ကုလားထိုင်မှ မထချင်ဟန် ရှိသည်။ သို့ရာတွင် နောက်ဆုံး၌ ကုလားထိုင်မှ ထပြီး စားပွဲသို့ သွားသည်။

ခရစ် ဂရန့် ရှေ့သို့ ထွက်လာသည်။ သူ့ကို ပါရဂူတဦးအနေဖြင့် ဖော်ဆောင် ပေးနေစရာ မလိုတော့ပါ။ လော်ရာသည် မေးခွန်းများကို ချက်ချင်းပင် စတင် မေးမြန်းသည်။

"ဒေါက်တာ ဂရန့်ရှင့်၊ အာရ်အိပ်ချ် နဂ္ဂတစ် အမျိုးသမီးများ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ရာမှာ တွေ့ရှိနိုင်တဲ့ ပြဿနာတွေကို ပြောပြနိုင်ပါသလား၊ အထူးသဖြင့် ကလေးကို ထိခိုက်နိုင်တဲ့ အချက်တွေပေါ့"

ဂျူရီလူကြီးများဘက်သို့ ခရစ် မျက်နှာမူလိုက်သည်။ အာရ်အိပ်ချ် နဂ္ဂတစ် အမျိုးသမီး တယောက်သည် ယခင်က ကိုယ်ဝန် ဆောင်ခဲ့ဖူးလျှင်သော်လည်းကောင်း၊ အာရ်အိပ်ချ် ပေါ့ဇစ်တစ် သွေးဖလှယ်ခဲ့ဖူးလျှင်လည်းကောင်း သူမတွင် ထိခိုက်မှုရှိပြီး ပဋိပစ္စည်းများ ထုတ်လွှတ်နိုင်ကြောင်း ရှင်းပြသည်။ သူမ၏သွေးထဲတွင် ပဋိပစ္စည်းများ ရှိနေသည်နှင့် တပြိုင်နက် သူမ၏ ကိုယ်တွင်တည်သော သန္ဓေသားကို ကျန်းမာရေး ထိခိုက်စေနိုင်ပေသည်။ အကယ်၍ ကြိုတင် ကာကွယ်မှုများ တစုံတရာ မပြုလုပ်ခဲ့လျှင် ကလေး၏ ကျန်းမာရေးကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် ထိခိုက်စေနိုင်ပါသည်။ သို့မဟုတ် သေဆုံးစေနိုင်ပါသည်။

ဂျူရီလူကြီးများ၏ ဦးနှောက်ထဲတွင် ဆေးပညာ အချက်အလက်များ ဝင်ရောက်သွားပြီကို သေချာသောအခါ သူမက ခရစ်ကို မေးသည်၊

"ဒေါက်တာ ဂရန့်ရှင့်၊ အမျိုးသမီးတယောက် ပေါ့ဇစ်တစ် သွေး ဖလှယ်လို့ပဲဖြစ်စေ၊ အလျင်က ကိုယ်ဝန်ဆောင်ခဲ့ဖူးလို့ပဲဖြစ်စေ သူ့မှာ ပဋိပစ္စည်းတွေ ရှိနေပြီ ဆိုပါတော့၊ အဲဒါကို ဆရာဝန်က သိခဲ့ရင် သူ့ရဲ့ ကုသည့် ကုသနည်းကို ပြင်ဆင်ပါသလား"

"အများကြီးကို ပြောင်းလဲ ပြင်ဆင်ရပါမယ်၊ ကလေးမှာ အာရ်အိချ် မတည့်မှု ရှိနေတာကို အထူး ဂရုပြုရပါမယ်"

"အဲဒီလို အထူး ဂရုပြုတဲ့အခါမှာ သူ ဘာလုပ်မလဲ"

"အသားဝါ လက္ခဏာ ရှိမရှိကို သူ စောင့်ကြည့်ရမယ်၊

ကလေးရဲ့အသားရောင်ဟာ မဝါဘဲ ကောင်းနေတဲ့ တိုင်အောင် နှစ်နာရီ တကြိမ် ဗီလီရူဗင် စစ်ရပါမယ်”

“ဒါပေမဲ့ ဒေါက်တာ ကိုးမင်းက အဲဒီလို မစစ်ဆေးခဲ့ဘူးလို့ ထွက်ဆိုသွားပါတယ်"

“ဒါက နားလည်နိုင်ပါတယ်၊ သူ့စိတ်ထဲမှာက ပထမကလေးကို ကုသနေရတယ်လို့ မှတ်ယူ ထားတာကိုး”

“မိခင်ရဲ့ ဆရာဝန် အစစ်ခံ သွားတာကလဲ ရှင်းနေတယ် မဟုတ်လား၊ ဒီကလေးဟာ မစ္စက် ဆင်ပဆန်ရဲ့ သားဦးပဲ မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ်”

ခရစ် ဖြေလိုက်သည်။ ထို့နောက် ဂျွန် ရေးနိုးဘက်သို့ လှည့်ပြီး

“ဒါပေမဲ့ အမျိုးသမီးတယောက်ဟာ တုံ့ပြန်မှု ဖြစ်ဖို့အတွက် ကလေးမွေးမှ မဟုတ်ပါဘူး”

“ဟုတ်ကဲ့၊ အမိန့် ရှိပါဦး ဒေါက်တာ”

“အလျင်က ကိုယ်ဝန်ဆောင်ဖူးရုံနဲ့ပဲ တုံ့ပြန်မှု ရှိနေနိုင်ပါတယ်”

ခရစ် ကြေညာလိုက်သည်။

ဂျွန် ရေးနိုး ဖြူရော်သွားသည်။ သူ့သမီး အယ်လင်း နောက်သို့ လန်သွားသည်။

“ဒေါက်တာရှင့်၊ တကယ်လို့ အမျိုးသမီးတယောက်ဟာ အလျင်က ကလေး မွေးခဲ့ဖူးရင် အဲဒီအကြောင်းကို သူက ထုတ်ဖော်ပြောသည် ဖြစ်စေ မပြောသည် ဖြစ်စေ ဆရာဝန်က သိနိုင်ပါသလား”

“ဆရာဝန် တယောက်အနေနဲ့ သူ့ဘာသာ သိမြင်ပြီး သိနိုင်ပါတယ်”

“ဒါပေမဲ့ရှင်... အမျိုးသမီးတယောက်ဟာ ကိုယ်ဝန်ကို ဖျက်ဆီးပစ်ခဲ့ပြီး အဲဒီအကြောင်းကို တမင် ဖုံးကွယ် ထိမ်ချန်ထားခဲ့ရင် ဆရာဝန်ဟာ ဘယ်တော့မှ မသိနိုင်ဘူးပေါ့၊ ဟုတ်လား”

“ဘယ်တော့မှ မသိနိုင်ပါဘူး”

ခရစ်သည် ယခုအချိန်အထိ ဂျွန် ရေးနိုးကို ငေးစိုက် ကြည့်နေရာမှ

ပြောသည်။

"အဲဒီလိုဆိုရင် ဆရာဝန်ဟာ အဖြစ်မှန်ကို မသိရှိတဲ့အတွက် မွေးလာတဲ့ ကလေးကို ကုသတဲ့ နေရာမှာ ပုံစံတမျိုး ဖြစ်နိုင်ပါသလား"

"ဖြစ်နိုင်ပါတယ်"

"ဒေါက်တာ ကိုးမင်းက အစစ်ခံသွားပါတယ်၊ ကလေးမှာ အသားဝါ ဖြစ်နေတဲ့အကြောင်း ဆရာမက သူ့ကို ပြောတဲ့အခါမှာ သူက ဗီလီရူဗင် စစ်ခိုင်းပြီး ကွန်းမ်စ် လုပ်ခိုင်းတယ်လို့ ဆိုပါတယ်၊ သူ့ရဲ့လုပ်ဆောင်ချက်ဟာ ပုံမှန်နည်းမှန်အတိုင်း ဟုတ်ပါသလား"

"ဟုတ်ပါတယ်၊ တခုပဲ ရှိတယ်၊ သူ့အစစ်ခံချက်အရ ကျွန်တော်တို့ သိရတာက အဲဒီလို ဖြစ်တာဟာ ခါတ်ခွဲခန်း အစီရင်ခံစာတွေ မထွက်ခင် အများကြီး စောနေပါတယ်"

"စိုးရိမ်စရာ အခြေအနေမျိုးမှာ ဗီလီရူဗင် စစ်ဆေးမှုကို နှစ်နာရီ တကြိမ် လုပ်ရတယ် မဟုတ်လား"

"တုံ့ပြန်မှု မရှိတဲ့ မိခင်တယောက်ကို ကုသနေရတယ်လို့ ကိုးမင်းဟာ အသိလွဲနေခဲ့ရပါတယ်၊ ဒါကြောင့်မို့လို့ သူ့မှာ အချိန်တွေ အများကြီး ရှိနေတယ်လို့ သူ ထင်နေခဲ့ပါတယ်"

"အဲဒီလိုဆိုရင် ဒေါက်တာ ကိုးမင်းဟာ အမှောင်ထဲမှာ အလုပ်လုပ်နေရတာပေါ့"

"ကလေးကို ခုနစ်နာရီ ရှစ်နာရီလောက် နောက်ကျပြီး ဒေါက်တာ ကိုးမင်း တွေ့ရတဲ့အချိန်မှာ ဗီလီရူဗင်နှုန်းဟာ နှစ်ဆယ်ရဲ့အထက်ကို တက်သွားခဲ့တယ်ဆိုတာ ဘာမှ သံသယ ဖြစ်စရာ မရှိပါဘူး၊ အဲဒီ ကလေးငယ်ကလေးရဲ့ ဦးနှောက်ဟာ မက်ထရိုပိုလီတန် ဆေးရုံကြီးကို မရောက်ခင်ကတည်းက ပျက်ယွင်းခဲ့တာပါ"

"အဲဒီလိုဆိုရင် ဂျွန် ရေးနိုး ဆင်ပဆန် ကလေးလေး ဦးနှောက် ပျက်ယွင်းရတာဟာ ဘယ်သူ့မှာ တာဝန် ရှိတယ်လို့ ဒေါက်တာ ပြောပါမလဲ"

ခရစ်သည် ဂျွန် ရေးနိုး ရှိရာသို့ စိုက်ကြည့် လိုက်ပြီး

"အယ်လင်း ဆင်ပဆန်ရဲ့ ကိုယ်ဝန်ဖျက်ချမှုကို ဆရာဝန် မသိအောင် ထိမ်ချန်ထားတဲ့သူ အပေါ်မှာ တာဝန် ရှိပါတယ်၊ သူဟာ ဘယ်သူပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့"

ဂျွန် ရေးနိုး၏ မျက်နှာတွင် သွေးများ ဆုတ်သွားသည်။ အယ်လင်းက သူမ၏ဖခင်ဘက်သို့ လှည့်ပြီး တစုံတရာ စွပ်စွဲလိုက်သည်။ သို့သော် တိုးညင်းစွာ ပြောဆိုလိုက်ခြင်း ဖြစ်သဖြင့် ထိုစကားကို ဂျွန် ရေးနိုး တယောက်သာ ကြားသိနိုင်လေသည်။

သူ့နှုတ်ခမ်းများ တွန့်လိမ် လှုပ်ရှားသည်။ သို့သော် အသံ ထွက်မလာပါ။ သူ မောပန်းစွာ အသက်ရှူလျက် ရှိသည်။ ထို့နောက် သူ ရေရွတ်လိုက်သည်။

"ကျုပ်... ကျုပ် အတွက် ဆရာဝန်ခေါ်..."

လော်ရာသည် တရားသူကြီးဘက်သို့ လှည့်လျက်

"တရားသူကြီးမင်းရှင့်၊ မစ္စတာ ရေးနိုး နေမကောင်း ဖြစ်နေပါတယ်၊ တရားစစ်ဆေးမှုကို အမြန်ဆုံး ရပ်နားပေးပါရန် ကျွန်မ တောင်းပန်ပါတယ်"

"ဆရာကြီး... ကြည့်ပါဦး"

ဟယ်ရီ ဖရန်ကလင်က မိုက် ဆိုဗိုကို လှမ်းပြောလိုက်သည်။

မိုက် ဆိုဗိုသည် ချက်ချင်းပင် ဂျွန် ရေးနိုးအနီး ရောက်ရှိသွားသည်။ သွေးခုန်နှုန်းကို စမ်းကြည့်သည်။ အသက်ရှူ ကောင်းမွန်စေရန် အင်္ကျီလည်ပင်း ကြယ်သီးကို ဖြုတ်လိုက်သည်။ ရေးနိုး တုံ့ပြန်ခြင်း မပြု။

"မစ္စတာ ရေးနိုးကို သူ့ကားပေါ် လိုက်ပို့ဖို့ ရုံးအကူများက ကျေးဇူးပြုပြီး ကူညီပေးကြပါ"

မိုက်က ပြောလိုက်သည်။

မိုက်၏ညွှန်ကြားမှုဖြင့် ရုံးအကူများသည် ဂျွန် ရေးနိုးကို ဆွဲထူကာ တရားသူကြီး အဝတ်လဲခန်းကို ဖြတ်ပြီး ခေါ်ယူသွားကြသည်။ မစ္စက် ရေးနိုး နောက်မှ လိုက်ပါသွားသည်။

မစ္စတာ ရေးနိုးသည် မျက်မမြင်တဦးလို ပါရှိသွားသည်။ သူ့မျက်နှာသည် အသက် မရှိသလို ဖြူရော်နေသည်။ သူ၏ မျက်လုံးပြာများသည်လည်း တောက်ပ စူးရှခြင်း မရှိကြတော့။ တရားရုံးခန်းအတွင်းမှ သူ ထွက်သွားသည်နှင့် တပြိုင်နက် အယ်လင်း ဆင်ပဆန်သည်လည်း ထိုင်ရာမှ ထလိုက်ပြီး မင်းလမ်းအတိုင်း အပြင်ဘက်သို့ ထွက်သွားသည်။ သူ့ယောကျ်ားက သူ့နောက်မှ ကမန်းကတန်း လိုက်ပါသွားသည်။ အကျိုးဆောင် စားပွဲတွင် ဖရန်ကလင် တယောက်တည်း ကျန်ရစ်သည်။

လော်ရာက တရားသူကြီးကို ပန်ကြားသည်။

“တရားသူကြီးမင်းရှင့်၊ ကနေ့ ညနေပိုင်းမှာ စောနိုင်သမျှ စောစော ဆွေးနွေးပွဲကလေး တခု လုပ်ဖို့ ကျွန်မ အကြံပေးပါရစေလားရှင့်”

ဖရန်ကလင် သဘောတူညီချက်အရ ဗင်နွန်သည် ဆွေးနွေးပွဲအချိန်ကို ညနေ နှစ်နာရီဟု သတ်မှတ်လိုက်သည်။

ဂျူရီလူကြီးများကိုလည်း ထိုအချိန်အထိ အနားပေးလိုက်သည်။

※※※

(၃၂)

ညနေ နှစ်နာရီတွင် လော်ရာ၊ ခရစ်နှင့် မိုက် ဆိုဗိုတို့သည် တရားသူကြီး ဗင်န္တန်၏ ရုံးခန်းတွင် ရောက်ရှိနေကြသည်။ ဟယ်ရီ ဖရန်ကလင် တဆယ့်ငါးမိနစ် နောက်ကျပြီးမှ ရောက်လာသည်။ သူ၏အမှုသည်များနှင့် တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးနေသဖြင့် နောက်ကျရကြောင်း ရှင်းပြသည်။ လော်ရာ၏ ခွင့်ပြုချက်အရ ဖရန်ကလင်သည် တရားရုံး လက်ရေးတိုစာရေး မပါရှိဘဲနှင့် သူ၏ တင်ပြချက်ကို တင်ပြခွင့် ရရှိသည်။

"ကျွန်တော့် အမှုသည်များရဲ့ ညွှန်ကြားချက်အရ အမှုကို အဆုံးသတ်ဖို့ ကျွန်တော် ဒီကို ရောက်ရှိ လာရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်၊ ဒေါက်တာ ဆိုဗိုနဲ့ ဒေါက်တာ ဂရန့်တို့ ကျေနပ်သည်အထိ လူသိရှင်ကြား တောင်းပန်ဖို့လဲ ကျွန်တော့်ကို အာဏာပေးလိုက်ကြပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အပြစ်ကင်းစင်တဲ့ လူတွေကို ထိခိုက်စေမယ့် ပြောဆိုမှုတွေ မပြုလုပ်ကြဖို့တော့ မစ္စက် ဆင်ပဆန်က မျှော်လင့်ပါတယ်"

ထိုစကားကို အခန်းတွင်းရှိ လူများအားလုံး နားလည် သဘောပေါက်ကြသည်။

ဖရန်ကလင် ဆက်ပြောသည်။

"ဒီပြဿနာမှာ ပါဝင် ပတ်သက်တဲ့ လူအပေါ်မှာ မစ္စက် ဆင်ပဆန်က ဘယ်လိုမှ အမုန်းမထားတဲ့ အကြောင်းလဲ ပြောပါတယ်၊ သူ့အနေနဲ့ အဲဒီလူကို ပုဂ္ဂိုလ်အရရော လုပ်ငန်းအရရော ဘယ်လိုမှ ထိခိုက်မှု မဖြစ်စေလိုပါဘူးတဲ့၊ အဲဒီလူရဲ့နာမည်ကိုတောင် ဖော်ထုတ် မပြောပါဘူးတဲ့၊ အဲဒီလူရဲ့ နာမည်ကို ခင်ဗျားတို့ဘက်က သိရှိကြပြီး လျှို့ဝှက်ထားကြလိမ့်မယ်လို့လဲ ကျွန်တော် ယူဆပါတယ်"

"ကျွန်မတို့အတွက်တော့ မစ္စက် ဆင်ပဆန် ဘာမှ စိုးရိမ်စရာ မရှိပါဘူး"

လော်ရာ ပြောလိုက်သည်။

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ်" ရှေ့နေ လူဖလံကလေးက ပြောလိုက်သည်။ ထို့နောက် နာကြည်းသော လေသံဖြင့် သူ ဆက်ပြောသည်။ "ကျွန်တော့်တသက်မှာ အမှုသည်တယောက်က ကျွန်တော့်ကို အရှုံးလုပ်နိုင်လိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော် တခါမှ မထင်ခဲ့မိဘူး"

ထို့နောက် သူ ဆက်ပြီး ပြောပြန်သည်မှာ

"ရေးနိုး မိသားစုအပေါ်မှာ ကျွန်တော့်ရဲ့သြဇာ ရှိနေဦးမယ်ဆိုရင်တော့ ငါ့ရွှန် ရေးနိုးကို မျက်ခြည်မပြတ် စောင့်ကြည့်နေကြဖို့ ကျွန်တော် အကြံပေး တိုက်တွန်းမှာပဲ၊ သူ့ကိုယ်သူ ဖျက်ဆီးပစ်လိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ ထင်နေတယ်"

ကြေကွဲ ဝမ်းနည်းဟန်ဖြင့် တံခါးပေါက်ဆီသို့ ဖရန်ကလင် ထွက်သွားသည်။ တံခါး လက်ကိုင်ဘုပေါ်တွင် သူ့လက်တင်မိချိန်တွင် သူသည် လော်ရာဘက်သို့ ပြန်လှည့်လိုက်ပြီး

"မိန်းကလေး၊ မိန်းကလေးလို့ ကျုပ်ခေါ်တာကတော့ ကျုပ်မှာ မင်းထက်ကြီးတဲ့ သမီး နှစ်ယောက် ရှိလို့ပဲ၊ အဲဒီတော့ မိန်းကလေး၊ မင်းဟာ သောက်ရမ်းကို တော်တဲ့ ရှေ့နေ တယောက်ပါပဲ၊ မင်းတို့လို လူငယ်ကလေးတွေ တက်လာတာကို တွေ့ရတဲ့အခါမှာ ကျုပ်ဟာ အလုပ်က အနားယူရမှာကို စိတ်မကောင်း မဖြစ်တော့ပါဘူး"

※※※

သူတို့သည် တရားရုံး အုတ်လှေကားများအတိုင်း နောက်ဆုံးအကြိမ်အဖြစ် ဆင်းလာကြသည်။ လော်ရာ ဝင်းတား၊ ခရစ် ဂရန့်နှင့် မိုက် ဆိုဗိုတို့ပင် ဖြစ်သည်။ လှေကားထစ်များ တဝက်လောက် အရောက်တွင် ဂျူအန် မာလက် သူတို့ကို စောင့်ဆိုင်းနေကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ သူ၏ ကင်မရာမင်းသည် သူတို့သုံးယောက်ကို သူ၏ လက်ကိုင် ကင်မရာနှင့် ချိန်ရွယ်ထားပြီ ဖြစ်သည်။

"ကောင်းသောနေ့ပါ အကျိုးဆောင်၊ အခု ထုတ်ပြန်ချက် ပေးတော့မယ် မဟုတ်လား"

ခရစ်နှင့် မိုက်တို့ကို လော်ရာ ပြန်ကြည့်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ရှေ့သို့ တလှမ်းတိုးသွားသည်။ ကင်မရာသမားက သူ့တယောက်တည်းကို ချိန်ရွယ်နိုင်ရန် ဖြစ်သည်။

"မစ္စတာ ဝင်းတား ခင်ဗျား၊ တရားရုံးအတွင်းမှာ ဖြစ်ပျက်ခဲ့တဲ့ ဇာတ်လမ်းရဲ့ နောက်ကွယ်မှာ ရှိနေတဲ့ ဇာတ်လမ်း အမှန်ကို ရုပ်မြင်သံကြား ပရိသတ်ကြီးအတွက် ပြောပြပေးမယ် မဟုတ်လား ခင်ဗျား၊ ရေးနိုးဟာ ဘာဖြစ်လို့ အခုလို သူ့အမှုကို ဖြုန်းစားကြီးနဲ့ ထူးထူးခြားခြားကြီး ရုပ်သိမ်း သွားရတာလဲ ခင်ဗျား"

လော်ရာ ကင်မရာကို ကြည့်ပြီး ပြုံးလိုက်သည်။ ထို့နောက် ချိုချိုအေးအေး ဖြေသည်။

"ဝမ်းနည်းပါတယ်ရှင်၊ ကျွန်မတို့ ဘာမှ မပြောပါရစေနဲ့"

ဂျူအန် မာလက်၏မျက်နှာပေါ်မှ အပြုံး ပျောက်ကွယ်သွားသည်။ သူ့မျက်နှာတွင် စိတ်ပျက်သည့် အမူအသွင် သိသိသာသာကြီး ပေါ်လွင်လာသည်။

"ဒီမယ် အစ်မ၊ ကျွန်တော်တို့မှာ သဘောတူညီချက် ရှိခဲ့ကြတယ် မဟုတ်လား၊ အဲဒါကို အစ်မ မှတ်မိတယ် မဟုတ်လား"

"ဂျူအန်... တကယ်လို့ ဒီဇာတ်လမ်းကို တယောက်ယောက်ကို ပြောခဲ့တယ်ဆိုရင် ရှင် ပြောတာပဲ၊ ဒါပေမဲ့ လူတွေရဲ့အသက်ကို စတေးပြီးမှတော့ မပြောပါနဲ့"

မာလက် အခုအထိ ဘဝင်မကျဘဲ ရှိနေသည်။

"ရှင့်ရဲ့လူတွေဟာ သူတို့ရဲ့သမားတော်ကို ပြန်ပြီး ရကြပြီ မဟုတ်လား၊ အဲဒါဟာ လုံလောက်တဲ့ ဆုလာဘ်တခုပဲ ဖြစ်ပါတယ်ရှင်"

လော်ရာက ပြောလိုက်သည်။

လူရွယ်သည် နောက်ဆုံးတွင် သူ့ခေါင်းကို ညိတ်လိုက်ပြီး လော်ရာတို့ ဆက်ပြီး ဆင်းသွားနိုင်ရန် ဘေးသို့ လမ်းဖယ်ပေးလိုက်သည်။

※※※

သူတို့သည် သူတို့၏ အောင်ပွဲညစာကို လာစကာလာ စားသောက်ဆိုင်တွင် ကျင်းပကြသည်။ သူတို့၏ အောင်ပွဲသတင်းကို ကြားသိရသောအခါ လာစကာလာ စားသောက်ဆိုင် ပိုင်ရှင် ဂီဒိုသည် မိုက် ဆိုဗိုထံ ဖုန်းဆက်ပြီး သူ့ဆိုင်တွင် အထိမ်းအမှတ် ညစာ စားသောက်ကြရန် ပြောသည်။ သူက သူတို့ကို မိုက် နှစ်သက်သော ထောင့်စားပွဲကလေးတွင် နေရာချထားသည်။ ထို့နောက် ဂီဒိုသည် စားပွဲထိုးကို လက်ဖျောက်တီးပြီး ခေါ်လိုက်သည်။ စားပွဲထိုးလူငယ် ချက်ချင်းပင် ရောက်ရှိလာသည်။

လူငယ်ကလေးသည် အသက် တဆယ့်ခြောက်နှစ်ထက် ကြီးပုံ မရသေးချေ။ သို့သော် အရပ် မြင့်သည်။ ဂီဒိုထက် အနည်းဆုံး ခေါင်းတလုံးလောက် ပိုမြင့်သည်။ ကိုယ်လုံး ကိုယ်ထည် ပိန်ပိန်သွယ်သွယ် ဖြစ်သည်။ စားသောက်ဆိုင် ပိုင်ရှင်ထက် ပိုပြီး သေးသွယ်သည်။ သို့သော် သူတို့နှစ်ယောက် ရုပ်ချင်း ဆင်သည်။

"ကျုပ်မြေးပဲ၊ ဆရာကြီးကယ်လိုက်တဲ့ ကလေးပဲ၊ သူ့ကို ကြည့်စမ်းပါ၊ သူနဲ့ ယှဉ်တော့ သူ့အဘိုးက လေက်မကလေး ဖြစ်မနေဘူးလား"

ဂီဒိုက ကောင်ကလေး၏ ကျောကို ပုတ်ပြီး မိုက်ကို ပြောသည်။ ထို့နောက်

"ဆရာကြီးကို ကျေးဇူးတင်စကား ပြောပါ"

ကောင်ကလေး ကျေးဇူးတင်စကား ပြောသည်။ သူ ကသိကအောက် ဖြစ်မှုကို ဖုံးကွယ်သည့် အနေဖြင့် သူတို့ကို ပေါင်မုန့်နှင့် ထောပတ် တည်ခင်းသည်။

"ကနေ့ ညနေတော့ မှာတဲ့ အလုပ်ကို ကျုပ် လုပ်မယ်" ဂီဒို ပြုံးဖြဲဖြဲနှင့် ဆက်ပြောသည်။ "အထူး ညအတွက် အထူး ပုလင်း ယူခဲ့ပါ"

သို့သော် မိုက်က သူ့အိတ်ထဲမှ တစုံတခုကို ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။ ဆေးရုံသုံး ခတ်ဘူးငယ် တခု ဖြစ်သည်။ အထဲတွင် မရန်းရင့်ရောင် အရည်များ ပါရှိသည်။

"ရှီ့စ်ရဲ့ နောက်ဆုံးလက်ကျန် ဝိုင်ကလေးပဲ"

သူ ထုတ်ဖော်လိုက်သည်။

သူတို့သုံးယောက် ကောင်းကောင်း သောက်လောက်သည်။

သူက ဖန်ခွက်များထဲသို့ မရန်းရင့်ရောင် ဝိုင်ကို ငှဲ့ထည့်ပြီးနောက် သူ၏ ဖန်ခွက်ကို မြှောက်လိုက်ကာ

"ခရစ်ရေ ကိုယ်တို့ရဲ့ ကောင်မကလေးအတွက်၊ အင်မတန်တော်တဲ့ ရှေ့နေမကလေး အတွက်၊ အင်မတန်တော်တဲ့ လူသားတယောက်အတွက်၊ အိမ်ထောင်ရှင် လက်ဟောင်းကြီး တယောက် အနေနဲ့ ပြောရရင် သူဟာ မောင်ရင်ရဲ့ ဇနီးကောင်း တယောက် ဖြစ်လိမ့်မယ်"

သုံးယောက်သား ဖန်ခွက်များကို ထိပြီး သောက်လိုက်ကြသည်။

"ကနေ့ညတော့ ကျင်းပစရာ ပွဲတွေ အများကြီးပဲ"

"ကိုယ့်ကို သူတို့ နားချနေကြတာ နှစ်ပေါင်း တော်တော်ကလေး ကြာသွားပြီ၊ ဌာနမှူးအဖြစ်က ကိုယ် အနားယူပြီး ဂုဏ်ထူးဆောင် ပါမောက္ခ လုပ်ဖို့ပဲ၊ သူတို့ပေးတဲ့ အခွင့်အရေး မနည်းပါဘူး၊ ကနေ့ ညနေတော့ ကိုယ် သူတို့ကို အကြောင်းကြားလိုက်တယ်၊ ကိုယ့်နေရာမှာ ဌာနမှူးအဖြစ် ခရစ်တိုဖာ ဂရန့်ကို ခန့်မယ်ဆိုရင် သူတို့ပြောတာ ကိုယ် လက်ခံမယ်လို့"

"မိုက်၊ အခုကိုပဲ ဆရာကြီးကျေးဇူးတွေ ကျွန်တော့်အပေါ်မှာ များလှနေပြီ"

ခရစ် ကန့်ကွက်စကား ဆိုလိုက်သည်။

"လူမိုက်၊ ကိုယ်က ဒီကိစ္စကို မောင်ရင့်အတွက် လုပ်နေတာ မဟုတ်ဘူး၊ ဆေးရုံကြီးအတွက် လုပ်နေတာ၊ ကဲ အခု မင်း လုပ်ပါမယ်လို့ ပြောရင်

အဲဒီအခါအတွက် ကိုယ်တို့ သောက်ကြမယ်”

ခရစ် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

သူတို့၏ ဖန်ခွက်များကို သူတို့ မြှောက်လိုက်ကြပြန်သည်။ သောက်၍ ပြီးသောအခါ မိုက်က

“ရို့စ်ရဲ့ ယမကာပွဲကို အလုပ်သင် ဆရာဝန်တွေ၊ လက်ထောက် ဆရာဝန်တွေ လာကြတုန်းကပေါ့၊ သူတို့ ပြန်သွားကြတဲ့အခါ ရို့စ်က စိတ်မကောင်း လက်မကောင်းနဲ့ ပြောတတ်တယ်၊ မိုက် ကိုယ့်မှာ သားတွေ အများကြီး ရှိတယ်၊ ဒါပေမဲ့ မြေးတယောက်မှ မရှိဘူး၊ အဲဒါ မတရားဘူးလို့ ပြောလေ့ရှိတယ်”

ဖန်ခွက်များကို သူတို့ မြှောက်လိုက်ကြပြန်သည်။

သို့သော် မိုက်က

“နေဦး၊ ဒီတခါတော့ ကိုယ်နဲ့ ရို့စ်နဲ့ သောက်ကြမယ်”

※※※

နောက်တနေ့ နံနက်တွင် ခရစ်တိုဖာ ဂရန့် အမ်ဒီသည် မက်ထရိုပိုလီတန် အထွေထွေ ဆေးရုံကြီးသို့ သူ၏ လုပ်ငန်းတာဝန်များကို ပြန်လည် ထမ်းဆောင်ရန်အတွက် ရောက်ရှိ သွားလေသည်။ ကလေးဆောင်သို့ ရောက်ရှိသောအခါ သူသည် ဂျွန် စတူးဝပ် ရေးနိုး၏ ရုပ်ပုံကြီး ပါရှိသော ရောမ ကြေးမုံချပ်ကို ဖြတ်ကျော်ရသည်။ ဆေးရုံတံခါးကို သူ တွန်းဖွင့်လိုက်သောအခါ အသံချဲ့စက်မှ ထွက်ပေါ်လာသော အသံကို သူ ကြားရသည်။

“ဒေါက်တာ ဂရန့်၊ ဒေါက်တာ ခရစ်တိုဖာ ဂရန့်၊ ကလေး အထူးဆောင်မှ ခေါ်နေပါတယ်၊ ချက်ချင်း လာပါ”

လူနာ လက်ခံစားပွဲဆီသို့ သူ လျှောက်သွားပြီး တယ်လီဖုန်းကို ကောက်ယူလိုက်သည်။

နတ်နွယ်

Whisper Of Words

www.mm-lib.com